

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/48/EY,**
annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006,
luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu teksti)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
 (EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Komission direktiivi 2007/18/EY, annettu 27 päivänä maaliskuuta 2007	L 87	9	28.3.2007
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007	L 247	1	21.9.2007
► <u>M3</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007	L 319	1	5.12.2007
► <u>M4</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/24/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008	L 81	38	20.3.2008
► <u>M5</u>	Komission direktiivi 2009/83/EY, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2009	L 196	14	28.7.2009
► <u>M6</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009	L 267	7	10.10.2009
► <u>M7</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009	L 302	97	17.11.2009
► <u>M8</u>	Komission direktiivi 2010/16/EU, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2010	L 60	15	10.3.2010

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
2006/48/EY,**

annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006,

**luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta
(uudelleenlaadittu teksti)**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
JOTKA

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/12/EY ⁽⁴⁾ on muutettu useita kertoja huomattavilta osin. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisen ja sen harjoittamisen helpottamiseksi on tarpeen poistaa jäsenvaltioiden väliltä vaikeimpina esteinä olevat näitä laitoksia koskevien lainsäädäntöjen väliset erot.
- (3) Tämän direktiivin tarkoituksena on olla keskeinen keino sisämarkkinoiden toteuttamiseksi sekä sijoittautumisvapauden että palvelujen tarjoamisen vapauden suhteen luottolaitosten osalta.
- (4) Komission 11 päivänä toukokuuta 1999 esittämässä tiedonannossa ”Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: toimintasuunnitelma” mainitaan erilaisia tavoitteita, jotka on toteutettava rahoituspalveluiden sisämarkkinoiden loppuunsaattamiseksi. Lisäbonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto esitti tavoitteeksi toimintasuunnitelman toteuttamisen vuoteen 2005 mennessä. Omia varoja koskevien säännösten tarkistaminen on olennainen osa toimintasuunnitelmaa.
- (5) Talletuksien suojaamiseksi ja tasavertaisten kilpailuolojen luomiseksi luottolaitosten kesken yhteensovittamistoimien olisi kosketettava kaikkia luottolaitoksia. Kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat objektiiviset, luottolaitosten yhtiöjärjestyksessä ja toiminnan tarkoituksessa ilmenevät erot olisi kuitenkin otettava huomioon.
- (6) Näitä yhteensovittamistoimia olisi sen vuoksi sovellettava mahdollisimman laajalla alalla, joka käsittää kaikki laitokset, joiden toimintaan kuuluu vastaanottaa yleisöltä takaisin maksettavia varoja joko talletuksina tai muussa muodossa kuten laskemalla jatkuvasti liikkeeseen joukkovelkakirjoja tai muita vastaavia arvopapereita sekä myöntämällä luottoja omaan lukuunsa. Olisi säädettävä poikkeuksista tiettyjen luottolaitosten osalta, joihin tätä direktiiviä ei voida soveltaa. Tämän direktiivin säännösten ei pitäisi

⁽¹⁾ EUVL C 234, 22.9.2005, s. 8.

⁽²⁾ EUVL C 52, 2.3.2005, s. 37.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 28. syyskuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 7. kesäkuuta 2006.

⁽⁴⁾ EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/29/EY (EUVL L 70, 9.3.2006, s. 50).

▼B

rajoittaa sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jossa säädetään, että edellytyksenä on erityinen lisätoimilupa luottolaitosten erityisten liiketoiminnan harjoittamiselle tai tiettyntyyppisten liiketapahtumien toteuttamiselle.

- (7) Olisi aiheellista toteuttaa olennainen yhdenmukaistaminen, joka on tarpeellinen ja riittävä varmistamaan toimilupien ja toiminnan vakavaraisuuteen kohdistuvien valvontajärjestelmien vastavuoroisen tunnustamisen toimilupien myöntämiseksi siten, että on mahdollista myöntää yksi koko yhteisön alueella hyväksytty toimilupa ja soveltaa kotijäsenvaltion valvonnan periaatetta. Vaatimusta toimintasuunnitelman laatimisesta tulisi sen vuoksi pitää ainoastaan keinona tarkempien ja objektiivisiin perusteisiin pohjautuvien tietojen saamiseksi toimivaltaisten viranomaisten päätösten perusteeksi. Tietyn joustavuuden pitäisi kuitenkin olla mahdollista luottolaitosten oikeudellista muotoa koskevien vaatimusten osalta pankkinimien suojelemiseksi.
- (8) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat niiden sääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat luottolaitosten liiketoiminnan aloittamista ja sen harjoittamista sekä luottolaitosten vakavaraisuuden valvontaa, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun tois-sijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (9) Luottolaitoksia koskevat samankaltaiset taloudelliset vaatimukset ovat tarpeen samanlaisen säästäjien suojan takaamiseksi ja tasa-voimisten kilpailun edellytysten varmistamiseksi toisiinsa verrattavissa olevien luottolaitosryhmien kesken. Kunnes yhteensovittamista on jatkettu, olisi määritettävä rakenteelliset suhdeluvut, joiden avulla kansallisten viranomaisten yhteistyönä on mahdollista vakiomenetelmin tehdä havaintoja toisiinsa verrattavissa olevien luottolaitostyyppiin asemasta. Tällä menettelyllä tulisi edistää jäsenvaltioiden määrittelemien ja soveltamien kerroinjärjestelmien asteittaista lähentämistä. On kuitenkin tarpeen erottaa toisistaan sellaiset kertoimet, joiden tarkoituksena on taata luottolaitosten järkevä hallinto, ja ne, jotka on luotu talous- ja rahapolitiikkaa varten.
- (10) Vastavuoroisen tunnustamisen ja kotijäsenvaltion valvonnan periaatteet edellyttävät, että minkään jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät myönnä toimilupaa tai että toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat toimiluvan, jos esimerkiksi toimintasuunnitelman, toiminnan alueellisen sijoittamisen tai tosiasiasa harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että luottolaitos on valinnut yhden jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jossa se pääasiallisesti harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaansa. Jos tällaisia selviä viitteitä ei ole, mutta suurin osa johonkin pankkiryhmittymään kuuluvien yhtiöiden varoista sijaitsee sellaisen toisen jäsenvaltion alueella, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa konsolidoidusta valvonnasta, 125 ja 126 artiklan yhteydessä tarkoitettua vastuuta konsolidoidusta valvonnasta saisi muuttaa vain kyseisten toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella. Luottolaitoksella, joka on oikeushenkilö, pitäisi olla sen jäsenvaltion myöntämä toimilupa, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka. Sellaisen luottolaitoksen, joka ei ole oikeushenkilö, pääkonttorin pitäisi olla siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt sille toimiluvan. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että luottolaitoksen pääkonttori sijaitsee aina sen kotijäsenvaltiossa ja että se tosiasiasa toimii siellä.
- (11) Toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi myöntää eikä pitää voimassa luottolaitoksen toimilupaa, jos kyseisen yrityksen ja mui-

▼B

den luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden väliset läheiset sidokset ovat laadultaan sellaisia, että ne estävät viranomaisia suorittamasta valvontatehtäväänsä tehokkaasti. Toimiluvan jo saaneiden luottolaitosten pitäisi myös täyttää toimivaltaisten viranomaisten vaatimukset tässä suhteessa.

- (12) Viittauksella valvontaviranomaisten valvontatehtävien tehokkaiseen hoitamiseen tarkoitetaan myös luottolaitoksen konsolidoitua valvontaa, jota olisi harjoitettava silloin, kun yhteisön oikeudessa niin säädetään. Tässä tapauksessa niiden viranomaisten, joilta toimilupaa haetaan, olisi pystyttävä nimeämään kyseisen luottolaitoksen konsolidoitua valvontaa varten toimivaltaiset viranomaiset.
- (13) Tällä direktiivillä jäsenvaltioille ja/tai toimivaltaisille viranomaisille annetaan mahdollisuus soveltaa pääomavaatimuksia yksittäiseltä tai konsolidoidulta perusteelta ja olla tarvittaessa soveltamatta yksittäisvaatimuksia. Yksittäinen, konsolidoitu ja rajatylittävä konsolidoitu valvonta ovat käyttökelpoisia välineitä luottolaitosten valvonnassa. Tällä direktiivillä annetaan toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus tukea rajatylittäviä instituutioita niiden yhteistyötä helpottamalla. Erityisesti toimivaltaisten viranomaisten pitäisi käyttää 42, 131 ja 141 artiklaa toimintansa koordinointiin ja tiedonsaantipyntöihin.
- (14) Kotijäsenvaltiossaan toimiluvan saaneille luottolaitoksille olisi annettava mahdollisuus harjoittaa kaikkia tai joitain liitteessä I lueteltuja toimia koko yhteisössä perustamalla sivukonttorin tai tarjoamalla palveluja.
- (15) Jäsenvaltiot voivat myös antaa tiukempia säännöksiä kuin 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 2 kohdassa sekä 12, 19, 20, 21, 44–52, 75 ja 120, 121 ja 122 artiklassa olevat säännökset sellaisten luottolaitosten osalta, joille niiden toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet toimiluvan. Jäsenvaltiot voivat lisäksi edellyttää 123 artiklan noudattamista joko yksittäisissä laitoksissa tai muulla tavalla sekä 73 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun alakonsolidoinnin soveltamista muilla ryhmätasoilla.
- (16) On suotavaa ulottaa vastavuoroinen tunnustaminen koskemaan liitteessä I lueteltuja toimia, kun niitä harjoittaa rahoituslaitos, joka on luottolaitoksen, tytäryritys edellyttäen, että kyseinen tytäryritys kuuluu emoyrityksensä konsolidoidun valvonnan piiriin ja täyttää tietyt tiukat edellytykset.
- (17) Vastaanottavan jäsenvaltion olisi voitava vaatia, että käytettäessä sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta laitokset, joille ei ole myönnetty toimilupaa toimia luottolaitoksena niiden kotijäsenvaltiossa, noudattavat tiettyjä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisten lakien ja asetusten erityisiä säännöksiä sellaisen toiminnan suhteen, jota ei ole lueteltu liitteessä I, edellyttäen, että kyseiset säännökset toisaalta ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia ja niiden tarkoituksena on yleisen edun suojeleminen, ja toisaalta, ettei laitoksiin tai toimintaan sovelleta kyseisen laitoksen kotijäsenvaltion vastaavanlaisia lakeja tai asetuksia.
- (18) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava, ettei ole esteitä harjoittaa vastavuoroisesti tunnustettua toimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa samalla tavoin kuin kotijäsenvaltiossa, sikäli kuin toiminta ei ole ristiriidassa yleisen edun suojelemiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettujen lainsäädännösten kanssa.
- (19) Säännöksiä, jotka koskevat sellaisten luottolaitosten sivukonttoreita, joiden pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, tulisi olla yhdenmukaiset kaikissa jäsenvaltioissa. On tärkeää huolehtia, etteivät nämä säännökset saa olla edullisempia kuin jäsenvaltioista olevien laitosten sivukonttoreita koskevat säännökset. Yhteisön olisi voitava tehdä kolmansien maiden kanssa sopimuksia sellaisten säännösten soveltamisesta, joilla taataan tällaisten sivukonttoreiden samanlainen kohtelu kaikkialla sen alueella. Yhteisön ul-

▼B

kopuolella toimiluvan saaneiden luottolaitoksen sivukonttoreilla pitäisi olla perustamissopimuksen 49 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu vapaus tarjota palveluja ja sijoittautumisvapaus ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joihin ne jo ovat sijoittautuneet.

- (20) Yhteisön ja kolmansien maiden väliset sopimukset olisi tehtävä vastavuoroisuusperiaatteen mukaisesti, jotta konsolidoitua valvontaa voitaisiin käytännössä toteuttaa maantieteellisesti mahdollisimman laajasti.
- (21) Luottolaitoksen kotijäsenvaltion olisi oltava vastuussa luottolaitoksen talouden vakauden valvonnasta ja erityisesti sen vakavaraisuuden valvonnasta. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava vastuussa sivukonttorien maksuvalmiuden ja rahapolitiikan valvonnasta. Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava markkinariskiä läheisessä yhteistyössä.
- (22) Pankkialan sisämarkkinoiden häiriöttömän toiminnan edellytyksenä on lainsäädännön lisäksi, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä ja lähentävät tuntuvasti sääntely- ja valvontakäytäntöjään. Erityisesti tämän vuoksi yksittäisten luottolaitosten ongelmien tarkastelun ja vastavuoroisen tietojenvaihdon olisi tapahduttava komission päätöksellä 2004/5/EY ⁽¹⁾ perustetussa Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteassa. Keskinäisen tietojenvaihdon ei missään tapauksessa pitäisi korvata kahdenvälistä yhteistyötä. Vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava kiireellisessä tapauksessa omasta aloitteestaan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen aloitteesta tarkastaa, että niiden alueella olevien luottolaitosten toiminnassa noudatetaan lakeja sekä hyvien hallinto- ja kirjanpito menetelmien ja riittävän sisäisen tarkastuksen periaatteita, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta viranomaisten varsinaisen valvontavallan käyttämistä.
- (23) Olisi säädettävä tietojen vaihdosta toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten tai toimielinten kesken, joiden tehtävänä on tehostaa rahoitusjärjestelmän toiminnan vakautta. Toimitettavien tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi tietojen vastaanottajien määrän olisi pysyttävä erittäin rajoitettuna.
- (24) Tietynlainen vilpillinen käyttäytyminen, esimerkiksi petos ja sisäpiiririkkomukset, saattavat vaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakautteen ja sen eheyteen silloinkin, kun ne koskevat muita yrityksiä kuin luottolaitoksia. On tarpeen säätää, millä edellytyksillä annetaan valtuudet tietojen vaihtamiseen tällaisissa tilanteissa.
- (25) Silloin kun on säädetty, että tietoja saa antaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten erityisellä luvalla, viranomaisten olisi voitava tarvittaessa asettaa suostumukselleen tiukkoja ehtoja.
- (26) Olisi myös annettava valtuudet tietojen vaihtamiseen toisaalta toimivaltaisten viranomaisten ja toisaalta keskuspankkien ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaavien muiden elinten ja tarvittaessa maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten kesken.
- (27) Luottolaitosten toiminnan vakauden valvonnan tehostamiseksi ja luottolaitosten asiakkaiden suojaamiseksi tilintarkastajien pitäisi viipymättä ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille, kun he saavat tehtävänsä suorittaessaan tietoonsa seikkoja, joilla saattaa olla vakava vaikutus luottolaitoksen taloudelliseen asemaan tai sen hallinto- ja kirjanpitojärjestelmään. Samasta syystä jäsenvaltioiden olisi myös säädettävä, että tämä velvollisuus koskee kaikkia tapauksia, joissa tilintarkastaja saa tietoonsa tällaisia seikkoja suorittaessaan tehtävänsä yrityksessä, jolla on läheiset sidokset luottolaitokseen. Tilintarkastajien velvollisuuden ilmoittaa tarvit-

⁽¹⁾ EUVL L 3, 7.1.2004, s. 28.

▼B

taessa toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosta koskevista seikoista ja päätöksistä, jotka tulevat heidän tietoonsa heidän suorittaessaan tehtäviään muussa yrityksessä kuin luottolaitoksessa, ei sinänsä pitäisi vaikuttaa heidän tehtäviensä luonteeseen kyseisessä yrityksessä eikä tapaan, jolla heidän olisi tehtävänsä hoidettava tällaisessa yrityksessä.

- (28) Tässä direktiivissä täsmennetään, että perusteet tiettyjen omien varojen erien hyväksymiseksi olisi määriteltävä siten, että jäsenvaltioilla säilyy oikeus soveltaa ankarampia säännöksiä ja määräyksiä.
- (29) Niiden erien laadun mukaan, joista omat varat muodostuvat, tässä direktiivissä erotetaan toisistaan yhtäältä ne erät, joista ensisijaiset omat varat muodostuvat, ja toisaalta ne erät, joista toissijaiset omat varat muodostuvat.
- (30) Sen osoittamiseksi, että ne erät, joista toissijaiset omat varat muodostuvat, eivät ole samanlaatuisia kuin ne erät, joista ensisijaiset omat varat muodostuvat, olisi suotavaa, ettei omiin varoihin sisältyvien toissijaisten omien varojen määrä ylitä ensisijaisia omia varoja. Lisäksi tietyt omiin varoihin sisältyvät toissijaiset omat varat erät eivät saisi olla suurempia kuin 50 prosenttia ensisijaisista omista varoista.
- (31) Kilpailun vääristymisen välttämiseksi julkiset luottolaitokset eivät saisi sisällyttää omiin varoihinsa jäsenvaltioiden tai niiden alueita paikallishallintoviranomaisten niille myöntämiä takauksia.
- (32) Aina kun valvonnan yhteydessä on tarpeen määrittää luottolaitosten ryhmän konsolidoitu omien varojen määrä, tämä laskelma olisi tehtävä tämän direktiivin mukaisesti.
- (33) Täsmällisessä laskentatekniikassa, jota käytetään laskettaessa omia varoja ja niiden riittävyttä kattamaan riskit, joille luottolaitos altistuu, sekä arvioitaessa vastuiden keskittymistä, olisi otettava huomioon pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/635/ETY ⁽¹⁾, johon sisältyy tiettyjä muutoksia konsolidoiduista tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettuun seitsemänteen neuvoston direktiiviin 83/349/ETY ⁽²⁾, tai kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1606/2002 ⁽³⁾ riippuen siitä, kumpaa sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaan luottolaitosten tilinpäätöksiin.
- (34) Vähimmäispääomavaatimuksilla on keskeinen asema luottolaitosten valvonnassa ja valvontatekniikoiden vastavuoroisessa tunnistamisessa. Vähimmäispääomavaatimuksia koskevia sääntöjä olisi tässä suhteessa tarkasteltava yhdessä muiden erityissääntöjen kanssa, joilla yhdenmukaistetaan luottolaitosten valvonnan perustekniikoita.
- (35) Kilpailun vääristymisen välttämiseksi ja pankkijärjestelmän vahvistamiseksi sisämarkkinoilla olisi aiheellista säätää yhteiset vähimmäispääomavaatimukset.
- (36) Jotta voidaan varmistaa riittävä vakavaraisuus, on tärkeää säätää sellaiset vähimmäispääomavaatimukset, joissa varoja ja taseen ulkopuolisia erä painotetaan niiden riskialttiuden perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/51/EY (EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16).

⁽²⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/51/EY.

⁽³⁾ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

▼B

- (37) Baselin pankkivalvontakomitea hyväksyi asiaan liittyen 26 päivänä kesäkuuta 2004 vakavaraisuusvaatimusten kansainvälistä lähentymistä koskevan puitesopimuksen. Luottolaitosten vähimmäispääomavaatimuksista tässä direktiivissä annetut säännökset sekä vähimmäispääomavaatimuksista sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä annetussa direktiivissä 2006/49/EY ⁽¹⁾ annetut säännökset vastaavat Baselin sopimuksen määräyksiä.
- (38) On olennaista ottaa huomioon yhteisössä toimivien luottolaitosten moninaisuus ja ottaa luottoriskin vähimmäispääomavaatimusten laskemiseksi käyttöön vaihtoehtoisia menetelmiä, joiden riskiherkkyydasossa ja kehittyneisyysasteessa on eroja. Ulkoisten luottoluokitusten ja luottolaitosten omien estimaattien käyttö yksittäisten luottoriskiparametrien osalta merkitsee huomattavaa parannusta luottoriskisääntöjen riskiherkkyyteen ja varovaisuustasoon. Luottolaitoksille olisi tarjottava asianmukaisia kannustimia, jotta ne siirtyisivät soveltamaan riskiherkempiä menetelmiä. Luottolaitosten on tässä direktiivissä tarkoitettuja luottoriskisiä koskevien menetelmien soveltamiseksi vaadittavia estimaatteja laatiessaan mukautettava tietojenkäsittelytarpeitaan siten, että ne vastaavat luottolaitosten asiakkaiden oikeutettuja tietosuojaan liittyviä etuja voimassa olevan tietosuojaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti, sekä tehostettava luottoriskien arviointi- ja hallintamenettelyjään, jotta luottolaitosten lakisääteisiä omia varoja koskevien vaatimusten määrittämiseksi voidaan luoda menetelmiä, jotka vastaavat yksittäisten luottolaitosten menettelyjen kehitystasetta. Tietojenkäsittelyssä on noudatettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽²⁾ säädettyjä henkilötietojen siirtoa koskevia sääntöjä. Tältä osin asiakasriskien syntymistä ja niiden hallintaa koskevaan tietojenkäsittelyyn olisi sisällytettävä luottoriskien hallinta- ja mittausjärjestelmien kehittäminen ja validointi. Tämä on sekä luottolaitosten oikeutettujen etujen mukaista että vastaa direktiivin tavoitetta parantaa riskien mittaamiseen ja hallintaan sovellettavia menetelmiä ja käyttää niitä myös omien varojen sääntelyyn.
- (39) Käytettäessä sekä ulkoisia että laitosten omia estimaatteja tai sisäisiä luokituksia olisi huolehdittava siitä, että yhteisön valvontavollisuuden alainen yksikkö — rahoituslaitos itse — tekee tällä hetkellä näistä vain jälkimmäisiä. Ulkoisten luokitusten yhteydessä käytetään niin kutsuttujen tunnustettujen luokituslaitosten tuotteita. Tällaiset luokituslaitokset eivät ole yhteisössä tällä hetkellä jatkuvan valvonnan alaisia. Koska ulkoisilla luokituksilla on tässä direktiivissä suuri merkitys omaa pääomaa koskevien vaatimusten määrittämisessä, tunnustettuja luokituslaitoksia koskeva tuleva tunnustamis- ja valvontaprosessi on määritettävä selvemmin.
- (40) Vähimmäispääomavaatimukset olisi suhteutettava katettaviin riskeihin. Vaatimuksissa olisi otettava erityisesti huomioon riskitason aleneminen, jos laitoksella on paljon suhteellisen pieniä vastuita.
- (41) Tämän direktiivin säännökset noudattavat suhteellisuusperiaatetta erityisesti luottolaitosten moninaisuuden osalta niiden toimintojen koko, laajuus ja toimialat huomioon ottaen. Suhteellisuusperiaatteen noudattaminen merkitsee myös sitä, että vähittäisvastuiden osalta hyväksytään sisäisten luottoluokitusten menetelmässään (IRB, IRBA) mahdollisimman yksinkertaiset luokitusprosessit.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 201

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EYVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

- (42) Tämän direktiivin ”kehittyvä” luonne mahdollistaa sen, että luottolaitokset voivat valita kolmesta vaikeusasteeltaan erilaisesta menetelmästä. Jotta etenkin pienet luottolaitokset voisivat valita riskialttiimman sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB, IRBA), toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa pantava täytäntöön 89 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta. Nämä säännökset olisi tulkittava siten, että 86 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa mainitut vastuuluokat sisältävät kaikki vastuut, jotka kaikkialla tässä direktiivissä ovat suoraan tai epäsuorasti samalla tasolla. Yleisenä sääntönä toimivaltaiset viranomaiset eivät saisi vakavaraisuuden kokonaisarvion yhteydessä tehdä eroa kolmen menetelmän välillä, eli standardi-menetelmää käyttäviä luottolaitoksia ei saa valvoa tiukemmin ainoastaan tästä syystä.
- (43) Luottoriskin vähentämistekniikat olisi hyväksyttävä laajemmin osana sääntökehystä, jolla varmistetaan, ettei vakavaraisuutta vaaranneta perusteettomalla hyväksymisellä. Kyseisessä jäsenvaltiossa jo käytössä olevat pankkien tavalliset vakuudet olisi mahdollisuuksien rajoissa hyväksyttävä luottoriskien vähentämiseksi standardimenetelmässä ja myös muissa menetelmissä.
- (44) Jotta varmistetaan, että luottolaitosten arvopaperistamis- ja sijoitustoiminnasta aiheutuvat riskit ja riskien vähentäminen otetaan asianmukaisesti huomioon luottolaitosten vähimmäispääomavaatimuksissa, olisi tarpeen antaa sääntöjä, jotka edellyttävät riskiherkän ja erityisen varovaisen käsittelyn soveltamista tällaiseen toimintaan ja sijoituksiin.
- (45) Operatiivinen riski on luottolaitoksiin liittyvä merkittävä riski, joka on katettava omin varoin. On olennaista ottaa huomioon yhteisössä toimivien luottolaitosten moninaisuus ja sallia operatiivisen riskin vakavaraisuusvaatimuksen laskemiseksi vaihtoehtoiset menetelmät, joiden riskiherkkyytasossa ja kehittyneisyysasteessa on eroja. Luottolaitoksille olisi tarjottava asianmukaisia kannustimia, jotta ne siirtyisivät soveltamaan riskiherkempiä menetelmiä. Jotta voidaan ottaa huomioon operatiivisen riskin mittaamis- ja hallintamenetelmien kehitys, sääntöjä olisi tarkistettava ja ajantasaistettava tarpeen mukaan, myös eri liiketoiminta-alueita koskevien vaatimusten sekä riskien vähentämistekniikoiden hyväksymisen osalta. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että vakuutukset otetaan huomioon yksinkertaisissa menettelyissä, joilla lasketaan omaa pääomaa koskevat vaatimukset operatiiviseen riskiin liittyen.
- (46) Jotta voidaan varmistaa ryhmään kuuluvien luottolaitosten riittävä vakavaraisuus, on olennaista, että vähimmäispääomavaatimuksia sovelletaan ryhmän konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella. Jotta voidaan varmistaa, että omat varat jakautuvat asianmukaisesti ryhmän sisällä ja ovat tarvittaessa käytettävissä talletusten suojaamiseen, vähimmäispääomavaatimuksia olisi sovellettava ryhmän yksittäisiin luottolaitoksiin, ellei tätä tavoitetta voida muuten tehokkaasti saavuttaa.
- (47) On suotavaa, että luottolaitosten suurten riskikeskittymien seuranta koskevat keskeiset säännöt yhdenmukaistetaan. On tärkeää jättää jäsenvaltioille mahdollisuus antaa tiukempia säännöksiä kuin tässä direktiivissä säädetyt.
- (48) Luottolaitosten vastuiden valvonnan ja tarkastamisen pitäisi olla olennainen osa niiden valvontaa. Tämän vuoksi vastuiden liiallinen keskittyminen yhteen asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteissa oleviin asiakkaisiin voi johtaa sellaisten tappioiden mahdollisuuteen, joita ei voida hyväksyä. Tällaisen tilanteen voidaan katsoa olevan haitallinen luottolaitoksen vakavaraisuudelle.
- (49) Koska sisämarkkinoilla toimivat luottolaitokset kilpailevat suoraan keskenään, sovellettavien valvontavelvoitteiden olisi oltava samanlaisia koko yhteisössä.

▼B

- (50) Vaikka on aiheellista, että suurten riskikeskittymien rajoittamiseksi sovellettu vastuiden määritelmä perustuu luottoriskin vähimmäispääomavaatimusta varten laadittuun vastuiden määritelmään, ei ole kuitenkaan suotavaa viitata periaatteessa painotuksiin tai riskiryhmiin. Nämä painotukset ja riskiryhmät on tarkoitettu yleisen vakavaraisuuden vaatimuksen toteuttamiseksi, jotta katettaisiin luottolaitosten luottoriski. Jotta rajoitetaan luottolaitokselle yhdestä asiakkaasta tai keskenään sidossuhteessa olevista asiakkaista aiheutuvaa tappion enimmäismäärää, on tarpeen laatia sellaiset säännöt suurten riskikeskittymien määrittämiseksi, jotka otavat huomioon vastuun nimellisarvon ilman painotuksia tai riskiryhmiä.
- (51) Vaikka laskentavaatimusten rajoittamiseksi onkin toivottavaa hyväksyä luottoriskin vähentämistekniikan vaikutukset vastaavalla tavalla kuin vähimmäispääomavaatimusten osalta, kunnes suuria riskikeskittymiä koskevat säännökset on tarkistettu, luottoriskin vähentämistekniikoita koskevat säännöt suunniteltiin tilanteisiin, joissa yleinen hajautunut luottoriski johtuu lukuisiin vastapuoliin liittyvistä vastuista. Hyväksyttäessä siis sellaisten vähentämistekniikoiden vaikutukset suurten riskikeskittymien rajoittamiseksi, jotka on suunniteltu rajoittamaan enimmäistappiota, joka voi aiheutua yksittäisestä asiakkaasta tai keskenään sidossuhteessa olevista asiakkaista, olisi varmistettava vakavaraisuusvaatimuksen täyttyminen.
- (52) On noudatettava erityistä varovaisuutta, kun luottolaitokseen liittyy vastuu emoyrityksen tai muiden tämän emoyrityksen tytäryritysten osalta. Luottolaitoksen vastuiden hallinta olisi suoritettava täysin itsenäisesti noudattaen vakaan pankkijohtamisen periaatteita kiinnittämättä huomiota mihinkään muihin seikkoihin. Jos henkilöllä suoraan tai välillisesti määräosuuden välityksellä oleva määräysvalta luottolaitoksessa on omiaan aiheuttamaan haittaa laitoksen järkevälle ja vakaalle hoidolle, toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava tilanteen lopettamiseksi aiheelliset toimenpiteet. Suurten riskikeskittymien ollessa kyseessä on tarpeen antaa luottolaitoksen omaan ryhmään liittyviä vastuita koskevia erityisiä säännöksiä ja asettaa tiukempia rajoituksia. Tällaisia säännöksiä ei kuitenkaan pidä soveltaa silloin, kun emoyritys on rahoitusalan holdingyhtiö tai luottolaitos ja kun muut tytäryritykset ovat luottolaitoksia, rahoituslaitoksia tai avustavia palveluja tarjoavia yrityksiä sikäli, että kaikki nämä yritykset ovat luottolaitoksen konsolidoidun valvonnan kohteena.
- (53) Luottolaitosten olisi varmistettava, että niiden pääoma riittää määränsä, laatunsa ja jakautumisensa puolesta kattamaan riskit, joille luottolaitokset altistuvat tai voivat altistua. Luottolaitoksilla pitäisi tämän vuoksi olla käytössään strategioita ja prosesseja pääomansa riittävän tason arvioimiseksi ja ylläpitämiseksi.
- (54) Toimivaltaisten viranomaisten vastuulla on varmistaa, että luottolaitoksilla on asianmukainen organisaatorakenne ja riittävät omat varat, kun otetaan huomioon riskit, joille luottolaitokset altistuvat tai voivat altistua.
- (55) Jotta pankkialan sisämarkkinat voivat toimia tehokkaasti, Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi edistettävä tämän direktiivin johdonmukaista soveltamista ja valvontakäytäntöjen yhdenmukaistamista yhteisössä ja sen olisi annettava vuosittain selvitys saavutetusta edistyksestä yhteisön toimielimille.
- (56) Samasta syystä ja sen varmistamiseksi, että useammassa jäsenvaltiossa toimiville yhteisön luottolaitoksille ei aiheudu suhteetonta räsitystä toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta kussakin jäsenvaltiossa vastaavien toimivaltaisten viranomaisten jatkuvista velvoitteista, on olennaista tehostaa tuntuvasti toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava konsolidointiryhmän valvojan asemaa. Euroopan pankkival-

▼B

vantaviranomaisten komitean olisi tuettava ja edistettävä tällaista yhteistyötä.

- (57) Luottolaitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteena on nimenomaan luottolaitosten tallettajien etujen suojelu ja rahoitusjärjestelmän vakauden varmistaminen.
- (58) Jotta konsolidoitu valvonta olisi tehokasta, sitä pitäisi voida soveltaa kaikkiin pankkiryhmiin, mukaan lukien emoyritykset, jotka eivät ole luottolaitoksia. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarpeelliset oikeudelliset keinot tällaisen valvonnan toteuttamiseksi.
- (59) Niiden ryhmien osalta, jotka toimivat usealla alalla ja joiden emoyrityksellä on ainakin yhdessä luottolaitoksena toimivassa tytäryrityksessä määräysvalta, toimivaltaisten viranomaisten olisi kyettävä arvioimaan luottolaitoksen taloudellinen asema tällaisessa ryhmässä. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi ainakin oltava käytettävissään keinot, jotka tekevät mahdolliseksi saada tehtävän hoitamiseksi tarpeelliset tiedot kaikista ryhmän yrityksistä. Olisi järjestettävä eri rahoitusalojen valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten välinen yhteistoiminta niiden yritysryhmien osalta, jotka harjoittavat monia rahoitustoiminnan muotoja. Siihen asti kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, jäsenvaltioiden olisi voitava päättää aiheellisista konsolidointimenetelmistä tämän direktiivin tavoitteen toteuttamiseksi.
- (60) Jäsenvaltioiden olisi voitava kieltäytyä myöntämästä pankkitoimilupaa tai peruuttaa myöntämänsä pankkitoimilupa, kun on kyse rakenteeltaan tietynlaisista ryhmistä, jotka ne arvioivat sopimattomiksi pankkitoiminnan harjoittamiseen nimenomaan, koska sellaisia rakenteita ei voida valvoa tyydyttävästi. Tältä osin toimivaltaisilla viranomaisilla pitäisi olla tarvittava toimivalta, jotta tataan luottolaitosten järkevää ja vakaa hoito.
- (61) Jotta pankkialan sisämarkkinat toimisivat yhä tehokkaammin ja yhteisön kansalaiset voisivat hyötyä asianmukaisesta läpinäkyvyydestä, toimivaltaisten viranomaisten olisi julkistettava riittävän vertailukelpoisesti tapa, jota noudattaen tämä direktiivi pannaan täytäntöön.
- (62) Jotta vahvistetaan markkinakuria ja kannustetaan luottolaitoksia parantamaan markkinastrategiaansa, riskienvalvontaansa ja sisäistä hallinto-organisaatiotaan, olisi säädettävä luottolaitosten asianmukaisesta tiedonantovelvollisuudesta.
- (63) Tämän direktiivin alaan sekä muiden luottolaitoksia koskevien direktiivien alaan kuuluvien ongelmien tutkiminen edellyttää toimivaltaisten viranomaisten ja komission yhteistyötä etenkin pyrittäessä tiiviimpään yhteensovittamiseen.
- (64) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet olisi vahvistettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (65) Euroopan parlamentti esitti lainsäädännön täytäntöönpanosta rahoituspalvelujen alalla 5 päivänä helmikuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa ⁽²⁾, että Euroopan parlamentilla ja neuvostolla pitäisi perustamissopimuksen 251 mukaisten parlamentin lainsäädäntöoikeuksien perusteella olla tasavertainen asema komission täytäntöönpanovallan käytön valvonnassa. Komissio yhtyi tähän pyyntöön komission puheenjohtajan samana päivänä parlamentille antamassa juhllisessa vakuutuksessa. Komissio teki ehdotuksen 11 päivänä joulukuuta 2002 tarkistuksia päätöksen 1999/468/EY muuttamisesta ja antoi 22 päivänä huhtikuuta 2004 muutetun ehdotuksen. Euroopan parlamentti ei katso ehdotuksen säilyttävän

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL C 284 E, 21.11.2002, s. 115.

▼B

sen lainsäädäntöoikeuksia. Euroopan parlamentti katsoo, että Euroopan parlamentilla ja neuvostolla olisi oltava mahdollisuus arvioida täytäntöönpanovallan siirtämistä komissiolle määräajan kuluessa. Siksi on asianmukaista rajoittaa ajanjaksoa, jonka aikana komissio voi hyväksyä täytäntöönpanotoimia.

- (66) Euroopan parlamentille olisi annettava ehdotettujen muutosten ja täytäntöönpanotoimenpiteiden tarkastelua ja niitä koskevan lausunnon antamista varten kolmen kuukauden määräaika, joka laskeaan siitä, kun ne on toimitettu sille ensimmäisen kerran. Tätä määräaikaa olisi kuitenkin voitava kiireellisissä ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa lyhentää. Jos Euroopan parlamentti antaa päätöslauselman edellä mainitussa määräajassa, komission olisi tarkasteltava ehdotettuja muutoksia ja toimenpiteitä uudelleen.
- (67) Jotta vältetään markkinahäiriöt ja varmistetaan omien varojen kokonaistason jatkuvuus, olisi aiheellista säätää erityisiä siirtymäjärjestelyitä.
- (68) Vähimmäispääomavaatimuksia koskevien sääntöjen riskiherkkyyden vuoksi olisi toivottavaa seurata, onko niillä tuntuvia vaikutuksia suhdannekiertoon. Komission olisi otettava huomioon Euroopan keskuspankin näkemykset ja raportoitava näistä kysymyksistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (69) Olisi myös yhdenmukaistettava tarpeelliset välineet luottolaitosten maksuvalmiusriskien valvomiseksi.
- (70) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteita yhteisön lainsäädännön yleisinä oikeusperiaatteina.
- (71) Velvoite saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajattava niihin säännöksiin, joiden sisältö on muuttunut aiempiin direktiiveihin verrattuna. Velvoite saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä ne säännökset, joiden sisältö ei ole muuttunut, on voimassa aiempien direktiivien nojalla.
- (72) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä XIII olevassa B osassa mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

▼B

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

SISÄLLYSLUETTELO

I OSASTO	KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT
II OSASTO	LUOTTOLAITOSTEN TOIMINNAN ALOITTAMISTA JA HARJOITTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET
III OSASTO	SÄÄNNÖKSET SIOJTTAUTUMISOIKEUDESTA JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUDESTA
1 jakso	Luottolaitokset
2 jakso	Rahoituslaitokset
3 jakso	Sijoittautumisoikeuden käyttö
4 jakso	Palvelujen tarjoamisen vapauden käyttö
5 jakso	Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomais- ten toimivalta
IV OSASTO	SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN
1 jakso	Kolmansien maiden yrityksistä ilmoittaminen ja näiden maiden markkinoille pääsyn edellytykset
2 jakso	Konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa
V OSASTO	VAKAVARAISSUUSVALVONNAN JA TIEDONANTO- VELVOLLISUUDEN PERIAATTEET JA TEKNISET VÄLINEET
1 LUKU	VAKAVARAISSUUSVALVONNAN PERIAATTEET
1 jakso	Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimival- ta
2 jakso	Tietojenvaihto ja salassapitovelvollisuus
3 jakso	Tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen lakisää- teisestä tarkastuksesta vastuussa olevien henkilöiden velvollisuudet
4 jakso	Oikeus määrätä seuraamuksia ja muutoksenhakuoikeus
2 LUKU	VAKAVARAISSUUSVALVONNAN TEKNISET VÄLI- NEET
1 jakso	Omat varat
2 jakso	Riskeiltä suojautuminen
1 alajakso	Soveltamistaso
2 alajakso	Laskenta- ja ilmoitusvaatimukset
3 alajakso	Omien varojen vähimmäistaso
3 jakso	Luottoriskin vähimmäispääomavaatimukset
1 alajakso	Standardimenetelmä
2 alajakso	Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB, IRBA)
3 alajakso	Luottoriskien vähentäminen
4 alajakso	Arvopaperistaminen
4 jakso	Operatiivisen riskin vähimmäispääomavaatimukset
5 jakso	Suuret riskikeskittymät
6 jakso	Määräosuus muissa yrityksissä kuin luotto- tai rahoitus- laitoksissa
7 jakso	Siirrettyyn luottoriskiin liittyvät vastuut

▼B

3 LUKU	LUOTTOLAITOSTEN PÄÄOMANHALLINTAPROSESSI
4 LUKU	TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN SUORITTA- MA VALVONTA JA TIEDONANTOVELVOLLISUUS
1 jakso	Valvonta
2 jakso	Toimivaltaisten viranomaisten tiedonantovelvollisuus
5 LUKU	LUOTTOLAITOSTEN TIEDONANTOVELVOLLISUUS
VI OSASTO	TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA
VII OSASTO	SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET
1 LUKU	SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET
2 LUKU	LOPPUSÄÄNNÖKSET
LIITE I	LUETTELO VASTAVUOROISESTI TUNNUSTETUITA LIIKETOIMISTA
LIITE II	TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN LUOKITUS
LIITE III	JOHDANNAISSOPIMUKSIIN LIITTYVÄN VASTA- PUOLILUOTTORISKIN, TAKAISINOSTOSOPIMUS- TEN, ARVOPAPERIEN JA HYÖDYKKEIDEN LAINAKSIANTAMISEN TAI –OTTAMISEN, PITKÄN SELVITYSAJAN TRANSAKTIOIDEN SEKÄ VA- KUDELISEN LIMITTILUOTONANNON (MAR- GIN LENDING) KÄSITTELY
1 osa	Määritelmät
2 osa	Menetelmän valinta
3 osa	Käyvän arvon menetelmä
4 osa	Alkuperäisen riskin menetelmä
5 osa	Standardimenetelmä
6 osa	Sisäisen mallin menetelmä
7 osa	Sopimusnettoutus
LIITE IV	JOHDANNAISSOPIMUSTEN LAJIT
LIITE V	RISKIEN LUOKITTELUN JA KÄSITTELYN TEKNI- SET KRITEERIT
LIITE VI	STANDARDIMENETELMÄ
1 osa	Riskipainot
2 osa	Luottoluokituslaitosten hyväksyminen ja niiden luotto- luokitusten kuvaus
3 osa	Luottoluokituslaitosten antamien luokitusten käyttö ris- kipainojen määrittämisessä
LIITE VII	SISÄISTEN LUOTTOLUOKITUSTEN MENETELMÄ (IRB, IRBA)
1 osa	Riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärä
2 osa	PD, LGD ja juoksuaika
3 osa	Vastuuarvo
4 osa	Sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB, IRBA) soveltamisen vähimmäisvaatimukset
LIITE VIII	LUOTTORISKIN VÄHENTÄMINEN
1 osa	Hyväksyttävyyys

▼B

2 osa	Vähimmäisvaatimukset
3 osa	Luottoriskin vähentämisen vaikutusten laskeminen
4 osa	Maturiteettierot
5 osa	Luottoriskin vähentämismenetelmien yhdistelmät standardimenetelmässä
6 osa	Saamisten koriin sovellettavat luottoriskin vähentämismenetelmät
LIITE IX	ARVOPAPERISTAMINEN
1 osa	Liitteessä IX käytettävät määritelmät
2 osa	Vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat merkittävän luottoriskin siirron sekä arvopaperistetuille vastuille lasketta- van riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän hyväksymistä
3 osa	Ulkoiset luottoluokitukset
4 osa	Laskenta
LIITE X	OPERATIIVINEN RISKI
1 osa	Perusmenetelmä
2 osa	Standardimenetelmä
3 osa	Kehittynyt menetelmä
4 osa	Eri menetelmien yhdistelmät
5 osa	Tappiotyyppien luokittelu
LIITE XI	TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN SUORITTA- MAN TARKASTELUN JA ARVIOINNIN TEKNISET KRITERIT
LIITE XII	TIETOJEN JULKISTAMISEN TEKNISET KRITERIT
1 osa	Yleiset kriteerit
2 osa	Yleiset vaatimukset
3 osa	Ehdot yksittäisten välineiden tai menetelmien käytölle
LIITE XIII — A osa	KUMOTUT DIREKTIIVIT JA NIIDEN MUUTOKSET (JOITA TARKOITETAAN 158 ARTIKLASSA)
LIITE XIII — B osa	MÄÄRÄAJAT KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISELLE (JOITA TARKOITETAAN 158 ARTIKLASSA)
LIITE XIV	VASTAAVUUSTAULUKKO

▼B

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT*1 artikla*

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat luottolaitosten liiketoiminnan aloittamista ja sen harjoittamista sekä luottolaitosten vakavaraisuuden valvontaa.
2. Rahoitusalan holdingyhtiöihin ja monialan holdingyhtiöihin, joiden pääkonttori on yhteisössä, sovelletaan 39 artiklaa ja V osaston 4 luvun 1 jaksoa.
3. Laitoksia, jotka ovat 2 artiklan nojalla pysyvästi poissuljettuja laitoksia, lukuun ottamatta kuitenkin jäsenvaltioiden keskuspankkeja, pidetään rahoituslaitoksina 39 artiklaa ja V osaston 4 luvun 1 jaksoa sovellettaessa.

2 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

- jäsenvaltioiden keskuspankkeihin,
- postisiirtoa hoitaviin laitoksiin,
- Belgiassa seuraavaan laitokseen: ”Institut de Réescompte et de Garantie / Herdiscontering- en Waarborginstituut”,

▼M1

- Tanskassa seuraaviin laitoksiin: ”Dansk Eksportfinansieringsfond”, ”Danmarks Skibskredit A/S” ja ”KommuneKredit”,

▼B

- Saksassa seuraavaan laitokseen: ”Kreditanstalt für Wiederaufbau”, yrityksiin, joita ”Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz”-lain nojalla pidetään osana valtion asuntopolitiikkaa ja jotka eivät pääasiallisesti harjoita pankkitoimintaa, sekä yrityksiin, joita kyseisen lain nojalla pidetään voittoa tavoittelemattomina asuntoalan yrityksinä,
- Kreikassa seuraavaan laitokseen: ”Ταμείο Παρακαταθηκών και Δαρείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion),
- Espanjassa seuraavaan laitokseen: ”Instituto de Crédito Oficial”,
- Ranskassa seuraavaan laitokseen: ”Caisse des dépôts et consignations”,
- Irlannissa ”credit unions”- ja ”friendly societies” -luotto-osuuskuntiin,
- Italiassa seuraavaan laitokseen: ”Cassa Depositi e Prestiti”,
- Latviassa ”krājaiždevu sabiedrības” -laitoksiin, joita ”kriājaiždevu sabiedrību likums” -lain nojalla pidetään rahoituspalveluja ainoastaan jäsenilleen tarjoavina osuustoiminnallisina yrityksinä,
- Liettuaissa ”kredito unijos” -laitoksiin, muihin kuin ”Centrinė kredito unija”,
- Unkarissa seuraaviin laitoksiin: ”Magyar Fejlesztési Bank Rt.” ja ”Magyar Export-Import Bank Rt.”,
- Alankomaissa seuraaviin laitoksiin: ”Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, ”NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, ”NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering”, sekä ”Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”,
- Itävallassa yrityksiin, joita pidetään voittoa tavoittelemattomina rakennusalan yrityksinä, sekä ”Österreichische Kontrollbank AG” -pankkiin,
- Puolassa seuraaviin laitoksiin: ”Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowe — Kredytowe” ja ”Bank Gospodarstwa Krajowego”,

▼ B

— Portugalissa ”Caixas Económicas” -laitoksiin, jotka ovat olemassa 1 päivänä tammikuuta 1986 ja jotka eivät ole osakeyhtiömuotoisia, ja ”Caixa Económica Montepio Geral” laitokseen,

▼ M8

— Sloveniassa seuraavaan laitokseen: ”SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”,

▼ B

— Suomessa seuraaviin laitoksiin: ”Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab” ja ”Finnvera Oyj/Finnvera Abp”,

— Ruotsissa seuraavaan laitokseen: ”Svenska Skeppshypotekskassan”,

— Yhdistyneessä kuningaskunnassa seuraaviin laitoksiin: ”National Savings Bank”, ”Commonwealth Development Finance Company Ltd”, ”Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, ”Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, ”Crown Agents for Overseas Governments and Administrations”, luotto-osuuskuntiin sekä kunnallisiin pankkeihin.

*3 artikla***▼ M7**

1. Yksi tai useampi luottolaitos, joka sijaitsee samassa jäsenvaltiossa ja kuuluu pysyvästi niitä valvovaan ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen keskuslaitokseen, voidaan vapauttaa 7 artiklan ja 11 artiklan 1 kohdan edellytyksistä, jos kansallisessa lainsäädännössä on säädetty, että:

▼ B

- a) keskuslaitoksen ja siihen kuuluvien laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskuslaitos takaa siihen kuuluvien laitosten sitoumukset kokonaisuudessaan,
- b) keskuslaitoksen ja kaikkien siihen kuuluvien laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuudessaan konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella, ja
- c) keskuslaitoksen johdolla on valtuudet antaa ohjeita siihen kuuluvien laitosten johdolle.

▼ M7**▼ B**

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu luottolaitos voidaan vapauttaa 9 ja 10 artiklan sekä V osaston 2 luvun 2, 3, 4, 5 ja 6 jakson sekä 3 luvun soveltamisesta sillä edellytyksellä ja rajoittamatta kyseisten säännösten soveltamista keskuslaitokseen, että keskuslaitoksen ja siihen sidoksissa olevien laitosten muodostama kokonaisuus kuuluu konsolidoinnin perusteella kyseisten säännösten soveltamisalaan.

Vapautuksen ollessa kyseessä sovelletaan 16, 23, 24, 25 artiklaa, 26 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ja 28–37 artiklaa kokonaisuuteen, jonka muodostavat keskuslaitos ja siihen liittyvät laitokset.

4 artikla

Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

▼ M6

- (1) ”luottolaitoksella” tarkoitetaan yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa;

▼ B

- (2) ”toimiluvalla” tarkoitetaan viranomaisten missä tahansa muodossa antamaa asiakirjaa, jolla luottolaitokselle annetaan lupa harjoittaa liiketoimintaansa;

▼B

- (3) ”sivukonttorilla” tarkoitetaan liiketoimipaikkaa, joka on luottolaitoksesta oikeudellisesti riippuvainen osa ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain luottolaitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia;
- (4) ”toimivaltaisilla viranomaisilla” tarkoitetaan kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, joilla on toimivalta lain tai muun säädöksen perusteella valvoa luottolaitoksia;

▼M6

- (5) ”rahoituslaitoksella” tarkoitetaan muuta yritystä kuin luottolaitosta, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa;

▼M7

- (6) ”laitoksella” tarkoitetaan V osaston 2 luvun 2, 3 ja 5 jaksossa direktiivin 2006/49/EY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määritellyjä laitoksia;

▼B

- (7) ”kotijäsenvaltiolla” tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa luottolaitokselle on 6–9 ja 11–14 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa;
- (8) ”vastaanottavalla jäsenvaltiolla” tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa luottolaitoksella on sivukonttori tai jossa se tarjoaa palveluja;
- (9) ”määräysvallalla” tarkoitetaan direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan määritelmän mukaista suhdetta emoyrityksen ja tytäryrityksen välillä tai samanluonteista suhdetta minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välillä;
- (10) ”omistusyhteydellä” 57 artiklan o ja p alakohdan, 71, 72 ja 73 artiklan ja V osaston 4 luvun soveltamiseksi tarkoitetaan yhtiömuodoltaan tietyntaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY ⁽¹⁾ 17 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua omistusyhteyttä tai vähintään 20 prosentin suoraa tai välillistä omistusosuutta yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta;
- (11) ”määräosuudella” tarkoitetaan suoraa tai välillistä omistusosuutta yrityksessä, kun tämä osuus on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänioikeuksista tai kun sen nojalla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti kyseisen yrityksen johtamiseen;
- (12) ”emoyrityksellä” tarkoitetaan:
 - a) direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklan määritelmän mukaista emoyritystä; tai
 - b) 71, 72 ja 73 artiklan, V osaston 2 luvun 5 jakson ja 4 luvun soveltamiseksi direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua emoyritystä sekä kaikkia muita yrityksiä, joilla on toimivaltaisten viranomaisten mukaan tosiasiallisesti määrävä vaikutusvalta toiseen yritykseen;
- (13) ”tytäryrityksellä” tarkoitetaan:
 - a) direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklan määritelmän mukaista tytäryritystä; tai
 - b) 71, 72 ja 73 artiklan V osaston 2 luvun 5 jakson ja 4 luvun soveltamiseksi direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä sekä kaikkia muita yrityksiä, joihin emoyritys toimivaltaisten viranomaisten mukaan käyttää määrävää vaikutusvaltaa;

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/51/EY.

▼B

jokaisen tytäryrityksen tytäryritys katsotaan kuuluvan emoyritykseen, joka on näiden tytäryritysten johdossa;

- (14) ”jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla luottolaitoksella” tarkoitetaan luottolaitosta, jolla on tytäryrityksenä luottolaitos tai rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys tällaiseen laitokseen ja joka ei ole itse toisen samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys;
- (15) ”jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä” tarkoitetaan rahoitusalan holdingyhtiötä, joka ei ole itse minkään samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys;
- (16) ”Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalla luottolaitoksella” tarkoitetaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa luottolaitosta, joka ei ole minkään toisen jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys eikä minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys;
- (17) ”Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä” tarkoitetaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, joka ei ole minkään jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys eikä minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys;
- (18) ”julkisyhteisöillä ja julkisoikeudellisilla laitoksilla” tarkoitetaan yleishyödyllisiä hallintoelimiä, jotka vastaavat toiminnastaan keskushallinnolle, aluehallinnolle ja paikallisviranomaisille, tai viranomaisia, jotka toimivaltaisten viranomaisten mukaan hoitavat samoja tehtäviä kuin alue- ja paikallisviranomaiset, tai keskushallinnon omistamia yleishyödyllisiä yrityksiä, joilla on täsmälliset takuujärjestelyt, tai niihin voivat kuulua myös julkisesti valvotut lainmukaiset itsehallintoelimet;
- (19) ”rahoitusalan holdingyhtiöllä” tarkoitetaan rahoituslaitosta, jonka tytäryritykset ovat yksinomaan tai pääasiallisesti luotto- tai rahoituslaitoksia, ja tällaisista tytäryrityksistä vähintään yksi on luottolaitos, ja joka ei ole direktiivin 2002/87/EY (1) 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- (20) ”monialan holdingyhtiöllä” tarkoitetaan emoyritystä, joka on muu kuin rahoitusalan holdingyhtiö tai luottolaitos tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on luottolaitos;
- (21) ”avustavia palveluja tuottavalla yrityksellä” tarkoitetaan yritystä, jonka pääasiallisessa liiketoiminnassa on kyse kiinteistöjen hallinnasta tai hoidosta, tietopalvelujen hoidosta tai kaikesta muusta vastaavasta toiminnasta, jonka ominaispiirteenä on, että se on yhden tai useamman luottolaitoksen toimintaa avustavaa;
- (22) ”operatiivisella riskillä” tarkoitetaan riittämättömistä tai epäonnistuneista sisäisistä prosesseista, henkilöstöstä ja järjestelmistä tai ulkoisista tapahtumista aiheutuvan tappion riskiä, mukaan lukien oikeudellinen riski;
- (23) ”keskuspankeilla” tarkoitetaan myös Euroopan keskuspankkia, ellei toisin todeta;

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

▼B

- (24) ”laimentumisriskillä” tarkoitetaan riskiä siitä, että saamisen määrä supistuu velalliselle myönnettävien käteisluottojen tai muiden kuin käteisluottojen kautta;
- (25) ”maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä” tarkoitetaan vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä vuoden aikana;
- (26) ”tappiolla” V osaston 2 luvun 3 jakson soveltamiseksi tarkoitetaan taloudellista tappiota, mukaan lukien olennaiset diskonttausvaikutukset, ja olennaisia suorita ja välillisiä menoja, jotka liittyvät maksun perintään rahoitusvälineestä;
- (27) ”tappio-osuudella (LGD)” tarkoitetaan vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvan vastuun aiheuttaman tappion suhdetta odotettavissa olevaan vastuun määrään hetkellä, jolloin vastapuoli todetaan maksukyvyttömäksi;
- (28) ”luottovasta-arvokertoimella (CF)” tarkoitetaan laskentahetkellä nostamattomasta luottolimiitistä nostettavan ja maksukyvyttömyyshetkellä jäljellä olevan määrän suhdetta laskentahetkellä nostamattomaan luottolimiitin määrään; sovittu limiitti määrää luottolimiitin määrän, paitsi jos ei-sovittu limiitti on sitä korkeampi;
- (29) ”odotetulla tappiolla (EL)” V osaston 2 luvun 3 jakson soveltamiseksi tarkoitetaan sen määrän, joka odotetaan menetettäväksi laimentumisen tai vastapuolen mahdollisen maksukyvyttömyyden johdosta vuoden aikana, ja maksukyvyttömyyshetkellä jäljellä olevan määrän välistä suhdetta;
- (30) ”luottoriskin vähentämisellä” tarkoitetaan luottolaitoksen soveltamaa tekniikkaa, jota soveltamalla luottolaitos vähentää vastuusta tai vastuista sille aiheutuvaa luottoriskiä;
- (31) ”vastikkeellisella luottosuojalla” tarkoitetaan luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa luottolaitokselle olevasta vastuusta johtuvan luottoriskin vähentäminen perustuu luottolaitoksen oikeuteen — vastapuolen maksukyvyttömyyden tai muiden vastapuoleen liittyvien erityisten luottotapahtumien vuoksi — realisoida, saada luovutuksena tai siirtona tai pitää hallussaan tiettyjä omaisuuseriä tai määriä, tai vähentää vastuuta määrään tai korvata se määrällä, joka saadaan luottolaitokselle olevan vastuun ja luottolaitosta koskevan vaateen määrän välisestä erotuksesta;
- (32) ”takauksen luonteisella luottosuojalla” tarkoitetaan riskin vähentämistekniikkaa, jossa luottolaitokselle olevasta vastuusta johtuvan luottoriskin vähentäminen perustuu kolmannen sitoumukseen maksaa määrä luotonantajan maksukyvyttömyyden tapauksessa tai muissa erityisissä luottotapahtumissa;
- (33) ”takaisinostosopimuksella” tarkoitetaan kaikkia transaktioita, jotka kuuluvat direktiivin 2006/49/EY 3 artiklan 1 kohdan m alakohdassa määritellyllä ”takaisinostosopimuksella” tai ”takaisinmyyntisopimuksella” tarkoitettujen sopimusten soveltamisalaan;
- (34) ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisella tai lainaksi ottamisella” tarkoitetaan kaikkia transaktioita, jotka kuuluvat direktiivin 2006/49/EY 3 artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaisten ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisen” tai ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi ottamisen” määritelmien soveltamisalaan;
- (35) ”käteiseen verrattavalla rahoitusvälineellä” tarkoitetaan talletustodistusta tai muuta vastaavaa luottoa myöntävän luottolaitoksen liikkeeseen laskemaa rahoitusvälinettä;
- (36) ”arvopaperistamisella” tarkoitetaan transaktiota tai järjestelmää, jolla vastuuseen tai vastuuryhmään liittyvä luottoriski jaetaan etuoikeusluokkiin ja jolla on seuraavat ominaisuudet:
- a) transaktion tai järjestelmän maksut riippuvat vastuun tai vastuuryhmän suorituskyvystä; ja

▼B

- b) etuoikeusluokkien järjestys määrittää tappioiden jakautumisen transaktion tai järjestelmän voimassaoloaikana;
- (37) ”perinteisellä arvopaperistamisella” tarkoitetaan arvopaperistamista, jossa vastuut luovutetaan arvopaperistamista varten perustetulle erillisyyhtiölle (SSPE), joka laskee liikkeeseen arvopapereita. Tämä toteutetaan siten, että alullepaneva luottolaitos siirtää arvopaperistettujen saamisten omistusoikeuden, tai osittaisen omistusyhteyden kautta. Liikkeeseenlasketut arvopaperit eivät aiheuta maksuvelvoitteita alullepanevalle luottolaitokselle;
- (38) ”synteettisellä arvopaperistamisella” tarkoitetaan arvopaperistamista, jossa etuoikeusluokkiin jakaminen tapahtuu käyttämällä luottojohdannaisia tai takauksia ja jossa saamisten ryhmät säilyvät alullepanevan luottolaitoksen taseessa;
- (39) ”etuoikeusluokalla” tarkoitetaan sopimusperusteisesti muodostettua, yhteen tai useampaan vastuuseen liittyvää luottoriskisegmenttiä, kun positioon segmentissä liittyy suurempi tai pienempi luottotappioriski kuin samansuuruiseen positioon kussakin muussa segmentissä, lukuun ottamatta suojaa luottoriskiltä, jonka kolmas osapuoli tarjoaa suoraan position haltijoille kyseisessä segmentissä tai muissa segmenteissä;
- (40) ”arvopaperistetulla omaisuuserällä” tarkoitetaan arvopaperistamisesta johtuvaa vastuuta;
- (41) ”alullepanijalla” tarkoitetaan seuraavia:
- a) yksikköä, joka on osallistunut joko itse taikka suoraan tai välillisesti siihen etuyhteydessä olevien yksiköiden kautta alkupe räiseen sopimukseen, jonka perusteella velallisen tai mahdollisen velallisen sellaiset velvoitteet tai mahdolliset velvoitteet, joihin liittyvä saaminen arvopaperistetaan, ovat syntyneet; tai
- b) yksikköä, joka hankkii kolmannen osapuolen saamiset taseeseensa ja arvopaperistaa ne;
- (42) ”järjestäjällä” tarkoitetaan sellaista muuta luottolaitosta kuin alulle panevaa luottolaitosta, joka järjestää omaisuusvakuudellisen yritystodistusohjelman tai muun arvopaperistamisjärjestelmän, jonka kautta kolmansilta yksiköiltä hankitaan saamisia, ja hoitaa sitä;
- (43) ”erillisellä takauksella” tarkoitetaan sopimusjärjestelyä, jolla parannetaan arvopaperistettavan position luottoluokitusta verrattuna tilanteeseen ilman erillistä takausta, mukaan lukien takaukset, joissa etuoikeusasemaltaan alempia luokkia käytetään suojaamaan korkeamman luottoriskiluokituksen arvopapereita, ja muut luottosuojaan muodot;
- (44) ”arvopaperistamista varten perustetulla erillisyyhtiöllä (SSPE)” tarkoitetaan trustia tai muuntyyppistä yhteisöä kuin luottolaitosta, joka on perustettu arvopaperistamisen tai arvopaperistamisten toteuttamiseksi, jonka toiminta on rajattu tämän tavoitteen saavuttamisen edellyttämiin tehtäviin, jonka rakenteen tarkoituksena on erottaa SSPE:n velvoitteet alulle panevan luottolaitoksen velvoitteista ja johon liittyvän etuyhteyden haltijoilla on rajoitukseton oikeus antaa vakuudeksi tai luovuttaa kyseiset etuyhteydet;
- (45) ”keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmillä” tarkoitetaan:
- a) kahta tai useampaa luonnollista tai oikeushenkilöä, jotka muodostavat kokonaisuuden riskin osalta, jollei toisin osoiteta, koska yhdellä niistä on suoraan tai välillisesti määräysvalta toiseen tai toisiin nähden; tai

▼M7

- b) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jotka eivät harjoita toisiinsa nähden mitään määräysvaltaa a alakohdan mukaisesti, mutta joita on pidettävä riskin kannalta

▼M7

kokonaisuutena sen vuoksi, että niiden välillä on sellainen sidossuhde, että on todennäköistä, että jos yhdellä niistä on taloudellisia ongelmia, erityisesti rahoitus- tai maksuvaikeuksia, niin toisella tai kaikilla muilla on todennäköisesti myös rahoitus- tai maksuvaikeuksia;

▼B

(46) ”läheisillä sidoksilla” tarkoitetaan tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on jokin seuraavista sidossuhteista:

- a) omistusyhteys, kun hallussa pidetään suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20 prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;
- b) määräysvalta; tai
- c) molemmat tai kaikki ovat määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa yhteen ja samaan kolmanteen henkilöön;

(47) ”virallisesti hyväksytyillä pörsseillä” tarkoitetaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä pörssijä, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) ne toimivat säännöllisesti;
- b) niillä on pörssin kotimaan asianomaisten viranomaisten antamat tai hyväksymät säännöt, joissa määritellään pörssin toiminnan edellytykset, pörssiin pääsyn edellytykset sekä ne edellytykset, jotka sopimusten on täytettävä, jotta niillä voitaisiin tehokkaasti käydä kauppaa pörssissä; ja
- c) niillä on selvitysjärjestelmä, jonka nojalla liitteessä IV luetelluilla sopimuksilla on sellainen päivittäinen vakuusvaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat antavan riittävän suojan;

▼M7

(48) ”konsolidointiryhmän valvojalla” tarkoitetaan toimivaltaista viranomaista, joka vastaa Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta.

▼B*5 artikla*

Jäsenvaltioiden on kiellettävä henkilöitä tai yrityksiä, jotka eivät ole luottolaitoksia, harjoittamasta liiketoimintaa, johon kuuluu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen yleisöltä.

Ensimmäistä kohtaa ei sovelleta talletusten tai muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen jäsenvaltiolta tai jäsenvaltion alueellisilta tai paikallisilta viranomaisilta tai julkisilta kansainvälisiltä elimiltä, joissa yksi tai useampi jäsenvaltio on jäsenenä, eikä kansallisessa tai yhteisön oikeudessa nimenomaisesti säänneltyihin tapauksiin, edellyttäen, että kyseiseen toimintaan sovelletaan tallettajien ja sijoittajien suojelemiseksi tarkoitettuja säännöksiä ja valvontaa ja että ne ovat sovellettavissa näihin tapauksiin.

II OSASTO

**LUOTTOLAITOSTEN TOIMINNAN ALOITTAMISTA JA
HARJOITTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET**

6 artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitokset hankkivat toimiluvan ennen toimintansa aloittamista. Niiden on säädettävä toimiluvan edellytyksistä, ja ilmoitettava ne komissiolle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7–12 artiklan soveltamista.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on myös vaadittava, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa sekä kuvaus luottolaitoksen organisaatiorakenteesta.

8 artikla

Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että toimilupahakemuksen käsittelyssä perusteena pidetään markkinoilla vallitsevia taloudellisia tarpeita.

9 artikla

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen yleisten ehtojen soveltamista toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa, jos luottolaitoksella ei ole erillisiä omia varoja tai perustamis-pääoma on pienempi kuin 5 miljoonaa euroa.

”Perustamis-pääoma” muodostuu 57 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettusta pääomasta ja rahastoista.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että luottolaitokset, jotka eivät täytä erillisiä omia varoja koskevaa edellytystä ja jotka olivat olemassa 15 päivänä joulukuuta 1979, voivat jatkaa toimintaansa. Ne voivat vapauttaa tällaiset yritykset 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun vaatimuksen täyttämisestä.

2. Jäsenvaltiot voivat seuraavin edellytyksin myöntää toimiluvan tietyille luottolaitosryhmille, joiden perustamis-pääoma on 1 kohdassa täsmennettyä pienempi:

- a) perustamis-pääoman on oltava vähintään 1 miljoona euroa;
- b) asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle perusteet, joiden vuoksi ne käyttävät tätä mahdollisuutta; ja
- c) kunkin sellaisen luottolaitoksen toiminimi, jolla ei ole 1 kohdassa määritellyn suuruista vähimmäispääomaa, on merkittävä 14 artiklassa tarkoitettuun luetteloon.

10 artikla

1. Luottolaitoksen omat varat eivät saa olla pienempiä kuin toimilupa myönnettäessä 9 artiklan nojalla vaadittu perustamis-pääoman määrä.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että luottolaitos, joka oli olemassa 1 päivänä tammikuuta 1993 ja jonka omat varat eivät olleet 9 artiklassa säädetyn perustamis-pääoman mukaisia, voi jatkaa toimintaansa. Siinä tapauksessa sen omat varat eivät saa olla vähemmän kuin suurin määrä, jonka ne ovat saavuttaneet 22 päivänä joulukuuta 1989 jälkeen.

3. Jos määräysvalta 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvaan luottolaitokseen siirtyy muulle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin sille, jolla se aikaisemmin oli, luottolaitoksen omien varojen

▼B

on oltava määrältään vähintään 9 artiklassa täsmennetyin perustamis pääoman suuruiset.

4. Tietyissä erityisolosuhteissa ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella kahden tai useamman 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvan luottolaitoksen sulautumisesta syntyvän luottolaitoksen omat varat eivät saa olla vähemmän kuin sulautuneiden luottolaitosten omien varojen yhteismäärä sulautumishetkellä, jos 9 artiklassa täsmennettyjä vähimmäismääriä ei ole saavutettu.

5. Jos omat varat ovat pienentyneet 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos se niissä olosuhteissa on perusteltua, myöntää luottolaitokselle määräajan tilanteen korjaamiseksi tai toimintansa lopettamiseksi.

11 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan ainoastaan edellyttäen, että luottolaitoksen toimintaa hoitaa tosiasiallisesti ainakin kaksi henkilöä.

Viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa, jos kyseisten henkilöiden maine ei ole riittävän hyvä tai heillä ei ole riittävää kokemusta tällaisten tehtävien hoitamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että:

- a) luottolaitoksen, joka on oikeushenkilö ja jolla siihen sovellettavan kansallisen lain mukaisesti on sääntömääräinen kotipaikka, pääkonttorin on oltava samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka; ja
- b) muun luottolaitoksen pääkonttorin on oltava siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt sen toimiluvan ja jossa se tosiasiallisesti harjoittaa toimintaansa.

12 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen, ellei niille ole ilmoitettu niiden suoraan tai välillisesti omistajina tai jäseninä olevien luonnollisten tai oikeushenkilöiden nimiä, joilla on määräosuus luottolaitoksessa, ja näiden omistusosuuksien määriä.

▼M2

Määritettäessä, täyttääkö hankinta tätä artiklaa sovellettaessa määräosuutta koskevat arviointiperusteet, otetaan huomioon direktiivin 2004/109/EY⁽¹⁾ 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen äänioikeudet sekä mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyt niiden yhteen laskevista koskevat ehdot.

Jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita sijoituspalveluyrityksillä tai luottolaitoksilla voi olla sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskulle ja/tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty direktiivin 2004/39/EY⁽²⁾ liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitettujen merkintätakauksen perusteella, edellyttäen, että kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja että ne luovutetaan vuoden kuluessa hankkimisesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se viimeksi on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).

▼B

2. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa, jos viranomaiset eivät, ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa luottolaitoksen järkevä ja vakaa hoito, ole vakuuttuneet osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta luottolaitoksen omistajiksi.

3. Jos luottolaitoksen ja muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan ainoastaan, jos nuo sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviä.

Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa myöskään, jos luottolaitokseen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviä.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitoksia toimittamaan niille tiedot, jotka ne tarvitsevat valvoakseen, että tässä kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä noudatetaan jatkuvasti.

13 artikla

Toimilupaa koskevan hakemuksen myöntämättä jättämistä koskeva päätös on perusteltava ja hakijalle on annettava tämä tiedoksi kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, kuuden kuukauden kuluessa siitä kun hakija on lähettänyt päätöstä varten tarvittavat tiedot. Päätös on aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

14 artikla

Jokainen toimilupa on annettava tiedoksi komissiolle.

Kunkin toimiluvan saaneen luottolaitoksen toiminimi merkitään luetteloon. Komissio julkaisee luettelon Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja pitää sen ajan tasalla.

15 artikla

1. Ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luottolaitokselle toimiluvan, niiden on kuultava toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia seuraavissa tapauksissa:

- a) kyseinen luottolaitos on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys;
- b) kyseinen luottolaitos on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen emoyrityksen tytäryritys; tai
- c) määräysvalta kyseisessä luottolaitoksessa on samoilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa.

2. Ennen kuin toimivaltainen viranomainen voi myöntää luottolaitokselle toimiluvan, sen on kuultava asianomaisen jäsenvaltion vakuutusyritysten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavaa toimivaltaista viranomaista seuraavissa tapauksissa:

- a) kyseessä oleva luottolaitos on yhteisössä toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryritys;
- b) kyseessä oleva luottolaitos on yhteisössä toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai
- c) määräysvalta kyseessä olevassa luottolaitoksessa on samalla luonnollisella henkilöillä tai oikeushenkilöillä kuin yhteisössä toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä tai sijoituspalveluyrityksessä.

▼B

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on vaihdettava keskenään kaikki osakkeenomistajien sopivuutta sekä johtajien mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, jotka ovat merkityksellisiä toimiluvan myöntämisen sekä toimintaehtoien noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.

16 artikla

Vastaanottavat jäsenvaltiot eivät saa vaatia toimilupaa tai perustamis pääomaa muussa jäsenvaltiossa toimiluvan jo saaneen luottolaitoksen sivukonttorilta. Sellaisten sivukonttoreiden perustamiseen ja valvontaan sovelletaan 22 ja 25 artiklan, 26 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 29–37 ja 40 artiklan säännöksiä.

17 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa luottolaitokselle myönnetyn toimiluvan, jos laitos:

- a) ei ryhdy käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole säättänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa;
- b) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla;
- c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä;
- d) ei enää omista riittäviä omia varoja, tai sen ei voida uskoa täyttävän velvoitteitaan velkojilleen, eikä se varsinkaan enää kykene turvaamaan sille uskottuja varoja; tai
- e) kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa.

2. Toimiluvan peruuttaminen on perusteltava ja siitä on ilmoitettava asianosaisille. Peruuttaminen on annettava tiedoksi komissiolle.

18 artikla

Harjoittaessaan toimintaansa luottolaitokset voivat nimitysten ”pankki”, ”säästöpankki” tai muiden pankkinimien käyttöä koskevista vastaanotettavan jäsenvaltion säännöksistä riippumatta käyttää kaikkialla yhteisön alueella samaa toiminimeä, jota ne käyttävät jäsenvaltiossa, jossa on niiden pääkonttori. Jos on sekaannuksen vaara, vastaanottavat jäsenvaltiot voivat selvyuden vuoksi vaatia toiminimeen liitettäväksi selittäviä osia.

▼M2*19 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai yhdessä toimivien tällaisten henkilöiden, jäljempänä ”hankkijaehdokas”, jotka ovat päättäneet hankkia suoraan tai välillisesti määräosuuden luottolaitoksesta tai lisätä suoraan tai välillisesti määräosuuttaan siten, että hankkijan osuus äänistä tai osakepääomasta on vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia, taikka siten, että luottolaitoksesta tulee hankkijan tytäryritys, jäljempänä ”ehdotettu hankinta”, on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti sen luottolaitoksen suhteen toimivaltaisille viranomaisille, josta ne pyrkivät hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä, mainiten samalla suunnitellun aiotun osuuden suuruuden ja antaen asiaan liittyvät 19 a artiklan 4 kohdassa säädetyt tiedot. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin

▼ M2

2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle kirjallisesti heti ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta sekä 3 kohdassa tarkoitettujen tietojenmahdollisesta myöhemmästä vastaanottamisesta, että se on vastaanottanut ilmoituksen tai tiedot.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on enintään 60 työpäivää aikaa ilmoituksen ja sellaisten asiakirjojen kirjallisen vastaanottamista koskevan ilmoituksen päiväyksestä, joiden liittämistä ilmoitukseen jäsenvaltio edellyttää 19 a artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon perusteella, jäljempänä ”arviointijakso”, suorittaa 19 a artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä ”arviointi”.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle arviointijakson päättymispäivämäärä antaessaan vastaanottamista koskevan ilmoituksen.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arviointijakson 50 työpäivän aikana tarvittaessa pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Arviointijakso keskeytetään niiden päivien väliseksi ajaksi, joina toimivaltaiset viranomaiset pyysivät tietoja ja jolloin hankkijaehdokkaas ne toimitti. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin kaksikymmentä työpäivää. Toimivaltaiset viranomaiset voivat harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointiajanjaksoa.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pidentää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeytystä enintään kolmeksikymmeneksi työpäiväksi, jos hankkijaehdokkaas on

a) sijoittautunut tai sääntelyn kohteena yhteisön ulkopuolella; tai

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon ei sovelleta tämän direktiivin taikka direktiivien 85/611/ETY⁽¹⁾, 92/49/ETY⁽²⁾, 2002/83/EY⁽³⁾, 2004/39/EY tai 2005/68/EY⁽⁴⁾ mukaista valvontaa.

5. Jos toimivaltaiset viranomaiset arvioinnin tehtyään päättävät vastustaa ehdotettua hankintaa, niiden on ilmoitettava tästä hankkijalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa ylittämättä arviointijaksoa ja perusteltava päätöksensä. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, yleisön saataville voidaan hakijaehdokkaas pyynnöstä saattaa asianmukainen selvitys päätöksen perusteluista. Tämä ei estä jäsenvaltiota sallimasta toimivaltaisen viranomaisen julkistaa näitä perusteluja ilman hankkijaehdokkaas pyyntöä.

6. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät arviointijakson kuluessa vastusta kirjallisesti ehdotettua hankintaa, se katsotaan hyväksytyksi.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 85/611/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/49/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1992, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) (EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/44/EY).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, henkivakuutuksesta (EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2007/44/EY.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY, annettu 16 päivänä marraskuuta 2005, jälleenvakuutuksesta (EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2007/44/EY.

▼M2

7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää tätä määräaika.

8. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä direktiivissä säädetyt, sen osalta, miten toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava äänioikeuksien tai pääoman suorista tai epäsuorista hankinnoista tai miten toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ne.

19 a artikla

1. Arvioidessaan 19 artiklan 1 kohdassa edellytettyä ilmoitusta ja 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisten viranomaisten on hankinnan kohteena olevan luottolaitoksen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi otettava huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus luottolaitokseen, arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuus ja ehdotetun hankinnan taloudellinen järkevyyys kaikkien seuraavien perusteiden avulla:

- a) hankkijaehdokkaan maine;
- b) sen henkilön maine ja kokemus, joka tulee johtamaan luottolaitoksen liiketoimintaa aiotun hankinnan seurauksena;
- c) hankkijaehdokkaan taloudellinen vakaus erityisesti suhteessa sen liiketoiminnan laatuun, jota hankinnan kohteena olevassa luottolaitoksessa harjoitetaan ja aiotaan harjoittaa;
- d) pystyykö luottolaitos täyttämään jatkuvasti tähän direktiiviin ja soveltuvin osin muihin direktiiveihin, erityisesti direktiiveihin 2000/46/EY, 2002/87/EY ja 2006/49/EY, perustuvat toiminnan vakautta koskevat vaatimukset ja erityisesti, onko ryhmällä, jonka osa laitoksesta tulee, rakenne, joka mahdollistaa tehokkaan valvonnan, tehokkaan tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten kesken ja toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen vastuunjaon määrittämisen;
- e) onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin 2005/60/EY (1) 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä tämän vaaraa.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa vain, jos se on perusteltua 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten perusteella tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteelliset.

3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehtoja sen suhteen, millainen omistussosuuden taso on hankittava, eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.

4. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo tiedoista, jotka tarvitaan arvion tekemiseen ja jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa. Vaadittavien tietojen on oltava suhteutettuja ja mukautettuja hankkijaehdokkaan ja ehdotetun hankinnan luonteeseen. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnille.

5. Sen estämättä, mitä 19 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hakijaehdokkaista syrjimättömällä tavalla, jos viranomaiselle on ilmoitettu kaksi tai useampia suunnitelmia hankkia määräosuus tai lisätä määräosuutta samasta luottolaitoksesta.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

▼ **M2***19 b artikla*

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on arviointia suorittaessaan työskenneltävä tiiviisti toisiaan kuullen, jos hankkijaehdokas on
- luottolaitos, henkivakuutusyrittäjä, vahinkovakuutusyrittäjä, jälleenvakuutusyrittäjä, sijoituspalveluyrittäjä tai direktiivin 85/611/ETY 1 a artiklan 2 alakohdassa tarkoitettu rahastoyhtiö, jäljempänä ”yhteissijoitusyrittäjien rahastoyhtiö”, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä hankinnan kohde toimii;
 - sellaisen luottolaitoksen, henkivakuutusyrittäjien, vahinkovakuutusyrittäjien, jälleenvakuutusyrittäjien, sijoituspalveluyrittäjien tai yhteissijoitusyrittäjien rahastoyhtiön emoyrittäjä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä hankinnan kohde toimii;
 - luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa luottolaitoksessa, henkivakuutusyrittäjien, vahinkovakuutusyrittäjien, jälleenvakuutusyrittäjien, sijoituspalveluyrittäjien tai yhteissijoitusyrittäjien rahastoyhtiössä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä hankinnan kohde toimii.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki hankinnan arvioimisen kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Ehdotetun hankinnan kohteena olevalle luottolaitokselle toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä hankkijaehdokkaasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen lausunnot ja varaukset.

20 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on päättänyt luopua suoraan tai välillisesti määräosuudestaan luottolaitoksessa, on ensin ilmoitettava tästä toimivaltaisille viranomaisille mainiten samalla suunnitellun osuuden suuruuden. Tällaisen henkilön on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille myös päätöksestään vähentää määräosuuttaan siten, että kyseisen henkilön osuus äänioikeudesta tai pääomasta on alle 20, 30 tai 50 prosenttia tai siten, että luottolaitos lakkaa olemasta kyseisen henkilön tytäryritys. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin 2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

▼ **B***21 artikla*

1. Luottolaitoksen on heti asiasta tiedon saatuaan ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistussuhteiden hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistusosuus muodostuu 19 artiklan 1 kohdassa ja 20 artiklassa tarkoitettua rajoitusta suuremmaksi tai pienemmäksi.

Vähintään kerran vuodessa luottolaitoksen on myös ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille määräosuuden omistavien osakkaiden ja jäsenten nimet sekä näillä olevien omistussuhteiden suuruudet esimerkiksi sellaisina kuin nämä tiedot esitetään yhtiö- tai vuosikokouksessa tai sellaisina kuin tiedot saadaan pörssiyhtiöitä koskevien määräysten mukaisesti.

2. Niissä tapauksissa, joissa 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden käyttämä vaikutusvalta on omiaan aiheuttamaan haittaa laitoksen järkevälle ja vakaalle hoidolle, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tilanteen lopettamiseksi aiheelliset toimenpiteet. Toimenpiteet voivat olla kieltoja, johtokunnan jäsenille ja johtajille asetettavia pakotteita tai kyseessä olevien osakkai-

▼B

den tai jäsenten omistamiin osakkeisiin tai osuuksiin kuuluvan äänioikeuden käyttöön kohdistuvia keskeytyksiä.

Samanlaisia toimenpiteitä sovelletaan luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata 19 artiklan 1 kohdassa määrättyä velvoitetta antaa ennakkotietoja.

Jos osuus hankitaan toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on siitä riippumatta ryhdyttävä muihin mahdollisiin pakotteisiin, joko määrättävä keskeytettäväksi osuuksia vastaavan äänioikeuden käyttäminen tai määrättävä, että annetut äänet ovat mitätöitä tai että ne voidaan mitätöidä.

▼M2

3. Määritettäessä, täyttääkö hankinta 19 ja 20 artiklaa sekä tätä artiklaa sovellettaessa määräosuutta koskevat arviointiperusteet, otetaan huomioon direktiivin 2004/109/EY 9 ja 10 artiklassa tarkoitetut äänioikeudet sekä mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyt niiden yhteen laskemista koskevat ehdot.

Määritettäessä, täytyvätkö tässä artiklassa tarkoitettua määräosuutta koskevat arviointiperusteet, jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita sijoituspalveluyrityksillä tai luottolaitoksilla voi olla sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskulle ja/tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitetun merkintätakauksen perusteella, edellyttäen, että kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja että niistä luovutaan vuoden kuluessa hankimisesta.

▼B*22 artikla*

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokaisessa luottolaitoksessa on toimiva päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmä, joka muodostuu selkeästä organisaatorakenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja kattavasti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi, joille se on tai saattaa olla alttiina, sekä riittävästä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan lukien luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät.

2. Tällaisten 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien, prosessien ja menetelmien on oltava kattavia ja suhteutettuja luottolaitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Liitteessä V määritellyt tekniset vaatimukset on otettava huomioon.

III OSASTO

SÄÄNNÖKSET SIJOITTAUTUMISOIKEUDESTA JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUESTA

1 jakso

Luottolaitokset*23 artikla*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toisessa jäsenvaltiossa toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saanut ja niiden valvoma luottolaitos saa harjoittaa liitteessä I lueteltuja toimia niiden alueella 25 artiklan, 26 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 28 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 29–37 artiklan mukaisesti joko perustamalla sivukonttorin tai tarjoamalla suoraan palveluja edellyttäen, että toimilupa käsittää nämä toimet.

2 jakso

Rahoituslaitokset

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toisen jäsenvaltion rahoituslaitos saa harjoittaa liitteessä I lueteltuja toimia niiden alueella 25 artiklan, 26 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 28 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 29–37 artiklan mukaisesti, joko perustamalla sivukonttorin tai tarjoamalla palveluja taikka luottolaitoksen tytäryrityksen tai kahden tai useamman luottolaitoksen yhteisesti omistaman tytäryrityksen välityksellä, jonka perustamisasiakirjan ja yhtiöjärjestyksen mukaan tällaisen toiminnan harjoittaminen on sallittua ja joka täyttää seuraavat edellytykset:

- a) emoyritys tai -yritykset ovat saaneet luottolaitostoimilupansa siinä jäsenvaltiossa, jonka lakia sovelletaan rahoituslaitokseen;
- b) kyseessä olevaa liiketoimintaa harjoitetaan tosiasiallisesti saman jäsenvaltion alueella;
- c) emoyrityksellä tai -yrityksillä on vähintään 90 prosenttia rahoituslaitoksen osuuksien tai osakkeiden tuottamasta äänioikeudesta;
- d) emoyritys tai -yritykset pystyvät osoittamaan toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että rahoituslaitosta hoidetaan vakaasti, sekä esittämään asianomaisen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ilmoituksen, että ne takaavat yhteisvastuullisesti rahoituslaitoksen velvoitteet; ja
- e) rahoituslaitos kuuluu erityisesti kyseessä olevan toiminnan osalta tosiasiallisesti emoyrityksen tai kunkin emoyrityksen konsolidoidun valvonnan piiriin V osaston 4 luvun 1 jakson mukaisesti, erityisesti 75 artiklassa säädettyjen suurten riskikeskittymien valvontaa koskevien vähimmäispääomavaatimusten sekä 120, 121 ja 122 artiklassa säädettyjen omistusyhteyksiä koskevien rajoitusten osalta.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, että nämä edellytykset on täytetty, sekä annettava siitä rahoituslaitokselle todistus, joka on liitettävä 25 ja 28 artiklassa tarkoitettuihin ilmoituksiin.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava rahoituslaitoksen valvonnasta 10 artiklan 1 kohdan, 19–22, 40, 42–52 ja 54 artiklan mukaisesti.

2. Jos 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu rahoituslaitos ei enää täytä jotakin asetetuista edellytyksistä, kotijäsenvaltion on ilmoitettava siitä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, ja mainitun rahoituslaitoksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamaan toimintaan sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädäntöä.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten tytäryrityksiin soveltuvin osin.

3 jakso

Sijoittautumisoikeuden käyttö

25 artikla

1. Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivukonttorin toisen jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitos, joka aikoo perustaa sivukonttorin toiseen jäsenvaltioon, antaa seuraavat tiedot 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa:

- a) jäsenvaltio, jonka alueelle sivukonttorin perustaminen on suunnitella;

▼B

- b) toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti, minkätyyppisestä liiketoiminnasta on kyse, ja sivukonttorin organisaatorakenne;
- c) osoite vastaanottavassa jäsenvaltiossa, josta asiakirjat ovat saatavissa; ja
- d) niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa sivukonttorin johtamisesta.

3. Jollei kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ole perustetta epäillä luottolaitoksen hallinnollisten rakenteiden tai rahoituslaitteen riittävyyttä suunnitteilla olevaan toimintaan nähden, viranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta välitettävä tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava tästä kyseessä olevalle luottolaitokselle.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myös ilmoitettava luottolaitoksen omien varojen määrä ja 75 artiklan mukaisen pääomavaatimuksen yhteismäärä.

Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, 24 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myös ilmoitettava rahoituslaitoksen omien varojen määrä sekä sen emoyrityksenä olevan luottolaitoksen konsolidoitujen omien varojen ja 75 artiklan mukaisen konsolidoidun pääomavaatimuksen yhteismäärä.

4. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät välittämästä 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, sen on ilmoitettava kieltäytymisen perusteet kyseessä olevalle luottolaitokselle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki tiedot.

Kieltäytyminen tai vastaamatta jättäminen on voitava saattaa kotijäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

26 artikla

1. Ennen kuin luottolaitoksen sivukonttori aloittaa toimintansa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut 25 artiklassa tarkoitettut tiedot, järjestettävä luottolaitoksen valvonta 5 jakson mukaisesti ja tarvittaessa ilmoitettava ne yleiseen etuun liittyvät edellytykset, joiden mukaisesti toimintaa on harjoitettava vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

2. Saatuaan tiedon vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, tai jos tietoa ei ole saatu viranomaiselta 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa, sivukonttori voidaan perustaa ja se voi aloittaa toimintansa.

3. Siinä tapauksessa, että 25 artiklan 2 kohdan b, c tai d alakohdan mukainen tieto muuttuu, luottolaitoksen on ilmoitettava kirjallisesti kyseinen muutos kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista, jotta kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä 25 artiklan mukaisen päätöksen ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat muutoksen perusteella tehdä päätöksen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

4. Sivukonttoreiden, jotka ovat aloittaneet toimintansa vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 1993, katsotaan olleen sen menettelyn mukaisia, josta säädetään 25 artiklassa ja tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa. Niihin sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993 tämän artiklan 3 kohtaa, 23 ja 43 artiklaa sekä 2 ja 5 jaksoa.

27 artikla

Luottolaitoksen yhteen jäsenvaltioon perustamia useita liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivukonttorina niiden lukumäärästä riippumatta silloin, kun luottolaitoksen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

4 jakso

Palvelujen tarjoamisen vapauden käyttö

28 artikla

1. Jokaisen luottolaitoksen, joka aikoo käyttää vapautta tarjota palveluja ryhtymällä ensimmäistä kertaa harjoittamaan toimintaa toisen jäsenvaltion alueella, on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ne liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvät toimet, joita se aikoo harjoittaa.
2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa sen tiedoksi saamisesta.
3. Tämä artikla ei koske palveluja tarjoavien luottolaitosten ennen 1 päivää tammikuuta 1993 annettujen säännösten voimaantuloa saamia oikeuksia.

5 jakso

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimivalta

29 artikla

Tilastotarkoituksia varten vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että kaikki sen alueella sivukonttoreita pitävät luottolaitokset antavat määräjoiin kertomuksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella suorittamistaan toimista tämän valtion toimivaltaisille viranomaisille.

Täyttyessään 41 artiklassa säädettyjä velvollisuuksia vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että toisista jäsenvaltioista olevien luottolaitosten sivukonttorit antavat samat tiedot, joita tässä tarkoituksessa vaaditaan kansallisilta luottolaitoksilta.

30 artikla

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että luottolaitos, jolla on sivukonttori sen alueella tai joka tarjoaa siellä palveluja, ei noudata sen valtion tämän direktiivin mukaista lainsäädäntöä, jonka mukaan vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset ovat toimivaltaisia, sen on vaadittava kyseistä luottolaitosta lopettamaan säännösten vastainen tilanne.
2. Jos kyseessä oleva luottolaitos ei ryhdy tarpeellisiin toimenpiteisiin, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava mahdollisimman nopeasti aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseinen luottolaitos lopettaa säännösten vastaisen toiminnan. Toimenpiteistä on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Jos luottolaitos edelleen rikkoo 1 kohdassa tarkoitettuja vastaanotavassa jäsenvaltiossa voimassa olevia säännöksiä joko huolimatta kotijäsenvaltion suorittamista toimenpiteistä tai siksi, että sellaiset toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei voi toteuttaa kyseessä olevassa jäsenvaltiossa, vastaanottava jäsenvaltio voi, ilmoitettuaan siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa aiheelliset toimenpiteet ehkäistäkseen uusia säännösten vastaisia toimia tai rangaistakseen siitä ja tarvittaessa, estääkseen luottolaitosta aloittamasta

▼B

uusia toimia alueellaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että sen alueella voidaan antaa luottolaitoksiin kohdistuvien toimenpiteiden kannalta tarpeellisia oikeudellisia asiakirjoja.

31 artikla

Mitä 29 ja 30 artiklassa säädetään, ei vaikuta vastaanottavan jäsenvaltion oikeuteen toteuttaa aiheelliset toimenpiteet ehkäistäkseen yleisen edun suojelemiseksi annettujen säännösten vastaista toimintaa tai rangaistakseen siitä. Tähän kuuluu mahdollisuus estää rikkomiseen syyllistyneitä luottolaitoksia aloittamasta uusia toimia jäsenvaltion alueella.

32 artikla

Toimenpiteen, joka on toteutettu 30 artiklan 2 ja 3 kohdan tai 31 artiklan panemiseksi täytäntöön ja johon liittyy palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämiseen kohdistuvia seuraamuksia tai rajoituksia, on oltava asianmukaisesti perusteltu ja siitä on ilmoitettava asianmukaisesti kyseiselle luottolaitokselle. Tällaiseen toimenpiteeseen on voitava hakea muutosta sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa toimenpide toteutettiin.

33 artikla

Ennen kuin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 30 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet, ne voivat kiireellisessä tapauksessa toteuttaa tarpeelliset varotoimet suojelekseen tallettajien, sijoittajien ja niiden muiden etuja, joille palveluja tarjotaan. Toimenpiteistä on ilmoitettava ensi tilassa komissiolle ja toimivaltaisille viranomaisille niissä jäsenvaltioissa, joita asia koskee.

Komissio voi kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava toimenpiteitä tai kumottava ne.

34 artikla

Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän direktiivin mukaista toimivaltaansa toteuttamalla aiheelliset toimenpiteet säännösten vastaisten toimien ehkäisemiseksi tai niistä rankaisemiseksi alueellaan. Tähän kuuluu mahdollisuus estää säännöksiä rikkovaa luottolaitosta aloittamasta uutta toimintaa jäsenvaltion alueella.

35 artikla

Toimiluvan peruuttamisesta on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet estääkseen kyseistä luottolaitosta ryhtymästä uusiin liiketoimiin alueellaan ja turvatakseen tallettajien edut.

36 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kuinka monissa ja minkälaisissa tapauksissa on tapahtunut 25 artiklan ja 26 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukainen kieltäytyminen ja ne tapaukset, joissa on toteutettu 30 artiklan 3 kohdan mukaiset toimenpiteet.

37 artikla

Tämän jakson estämättä luottolaitokset, joiden pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa, voivat ilmoittaa palveluistaan kaikissa mahdollisissa viestintävälineissä vastaanottavassa jäsenvaltiossa noudattaen sellaisen ilmoittelun muodoista ja sisällöstä yleisen edun suojelemiseksi annettuja sääntöjä.

IV OSASTO

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

1 jakso

Kolmansien maiden yrityksistä ilmoittaminen ja näiden maiden markkinoille pääsyn edellytykset

38 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa niiden luottolaitosten, joilla on pääkonttori yhteisön ulkopuolella, sivukonttoreihin liiketoimintaa aloitettaessa tai harjoitettaessa säännöksiä, joiden johdosta ne saavat edullisemmän kohtelun kuin pääkonttorin yhteisössä omaavien luottolaitosten sivukonttorit.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava tiedoksi komissiolle ja Euroopan pankkikomitealle kaikki sellaisille luottolaitoksille myönnetyt sivukonttoritoimiluvat, joiden pääkonttori on yhteisön ulkopuolella.
3. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista yhteisö voi yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehdyin sopimuksin ryhtyä soveltamaan säännöksiä, joilla myönnetään sellaisten luottolaitosten sivukonttoreille, joiden pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, samanlainen kohtelu koko yhteisön alueella.

2 jakso

Konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa

39 artikla

1. Komissio voi tehdä neuvostolle joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ehdotuksia neuvotteluista yhden tai useamman kolmannen maan kanssa sopimuksista, joiden tavoitteena on sopia yksityiskohtaisista säännöistä konsolidoidun valvonnan soveltamiseksi seuraaviin:
 - a) luottolaitoksiin, joiden emoyritysten pääkonttori on kolmannessa maassa; tai
 - b) kolmansissa maissa sijaitseviin luottolaitoksiin, joiden emoyrityksenä olevalla luottolaitoksella tai rahoitusalan holdingyhtiöllä, on pääkonttori yhteisössä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla pyritään erityisesti takaamaan mahdollisuus:
 - a) jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille saada valvontaa varten tarvittavat tiedot konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella sellaisesta yhteisössä sijaitsevasta luottolaitoksesta tai rahoitusalan holdingyhtiöstä, jonka tytäryritys on yhteisön ulkopuolella sijaitseva luotto- tai rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys näihin laitoksiin; ja
 - b) kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille saada valvontaa varten tarvittavat tiedot voidakseen valvoa sellaisia emoyrityksiä, joilla on pääkonttori niiden alueella ja joiden tytäryritys on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitseva luotto- tai rahoituslaitos tai joilla on omistusyhteyksiä tällaisissa laitoksissa.
3. Rajoittamatta perustamissopimuksen 300 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista komissio tarkastelee Euroopan pankkikomitean avustuk-

▼B

sella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta.

V OSASTO

VAKAVARAISUUSVALVONNAN JA TIEDONANTOVELVOLLISUUDEN PERIAATTEET JA TEKNISET VÄLINEET

I LUKU

Vakavaraisuusvalvonnan periaatteet

1 jakso

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivalta*40 artikla*

1. Luottolaitoksen vakavaraisuuden valvonta, mukaan lukien sen 23 ja 24 artiklan mukaisten toimien valvonta, on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuulla, jollei vastuu tämän direktiivin säännösten mukaisesti kuulu vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Edellä 1 kohta ei estä konsolidoitua valvontaa tämän direktiivin perusteella.

▼M7

3. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on yleisten velvollisuuksiensa hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakautteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevan tiedon pohjalta.

▼B*41 artikla*

Kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy vastuu luottolaitosten sivukonttoreiden maksuvalmiuden valvonnasta yhteistyössä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Rajoittamatta Euroopan valuuttajärjestelmän vahvistamiseksi välttämättömiä toimenpiteitä vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy täysi vastuu rahapolitiikkansa toteuttamisesta aiheutuvista toimenpiteistä.

Kyseisiin toimenpiteisiin ei saa sisältyä syrjivää tai rajoittavaa kohtelua sillä perusteella, että luottolaitoksen toimilupa on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa.

42 artikla

Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asia koskee, on toimittava tiiviissä yhteistyössä voidakseen valvoa sellaisten luottolaitosten toimintaa, jotka harjoittavat liiketoimintaa erityisesti sivukonttorin kautta, yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa luottolaitosten pääkonttori on. Viranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki tällaisten luottolaitosten liikkeenjohtoa ja omistusta koskevat tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan niiden valvontaa ja toimilupien myöntämistä koskevien edellytysten tutkimista sekä kyseisten luottolaitosten tarkastusta, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, talletusten vakuussuojan, suurten riskikeskittymien rajoittamisen, hal-

▼B

linto- ja kirjanpito menetelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien suhteen.

▼M7*42 a artikla*

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää konsolidointiryhmän valvojalta, kun 129 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, tai kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, että luottolaitoksen sivukonttori katsotaan merkittäväksi.

Pyynnössä on esitettävä perusteet sivukonttorin katsomiselle merkittäväksi erityisesti seuraavilta osin:

- a) ylittääkö luottolaitoksen sivukonttorin markkinaosuus talletuksilla mitattuna 2 prosenttia vastaanottavassa jäsenvaltiossa;
- b) luottolaitoksen toiminnan keskeyttämisen tai lopettamisen todennäköinen vaikutus vastaanottavan jäsenvaltion maksuvalmiuteen sekä maksu- ja selvitysjärjestelmiin; ja
- c) sivukonttorin koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna vastaanottavan jäsenvaltion pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten sekä konsolidointiryhmän valvojan, kun 129 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, on tehtävä kaikkensa, jotta voidaan saavuttaa yhteinen päätös sivukonttorin nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteistä päätöstä ei saavuteta kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen alakohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä oma päätöksensä siitä, onko sivukonttori merkittävä, seuraavien kahden kuukauden kuluessa. Päätöstä tehdessään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon konsolidointiryhmän valvojan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset näkökannat ja varaukset.

Kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetut päätökset on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä kyseisiä päätöksiä lopullisina ja sovellettava niitä.

Jonkin sivukonttorin nimeäminen merkittäväksi ei vaikuta tämän direktiivin mukaisiin toimivaltaisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Jos sivukonttorin merkittävyys todetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 132 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot ja suoritettava 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tehtävät yhteistyössä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon tulee 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kriisitilanne jossakin luottolaitoksessa, sen on mahdollisimman pian varoitettava 49 artiklan neljännessä kohdassa ja 50 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia.

3. Jos 131 a artiklaa ei sovelleta, sellaista luottolaitosta, jolla on merkittäviä sivukonttoreita muissa jäsenvaltioissa, valvovien toimivaltaisten viranomaisten on perustettava valvontakollegio ja johdettava sitä helpottaakseen tämän artiklan 2 kohdan ja 42 artiklan mukaista yhteistyötä. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava kirjallisiin järjestelyihin, jotka kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan.

▼ M7

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteensovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisten viranomaisten kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille viipymättä täydelliset tiedot toimista, joihin kyseisissä kokouksissa on ryhdytty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

42 b artikla

1. Tehtäviään hoitaessaan toimivaltaisen viranomaisten on otettava huomioon valvontavälineiden ja -käytäntöjen lähentäminen tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisessa. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean toimintaan;
- b) toimivaltaiset viranomaiset noudattavat Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean hyväksymiä ohjeita, suosituksia, standardeja ja muita toimenpiteitä ja jos eivät noudata niitä, esittävät noudattamatta jättämiselle perustelut;
- c) toimivaltaisille viranomaisille annetut kansalliset valtuudet eivät estä niitä hoitamasta tehtäviään Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean jäsenenä tai tämän direktiivin mukaisia tehtäviä.

2. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on esitettävä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomus valvonnan lähentämisessä tapahtuneesta edistyksestä joka vuosi 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen.

▼ B*43 artikla*

1. Jos toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut luottolaitos harjoittaa toimintaansa sivukonttorin kautta, vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta ensin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, tarkastaa paikan päällä joko itse tai tarkoitusta varten nimittämillään henkilöillä 42 artiklassa tarkoitettut tiedot.

2. Sivukonttoreiden tarkastusta varten kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös turvautua johonkin muuhun 141 artiklassa säädettyyn menettelyyn.

3. Edellä 1 ja 2 kohta ei rajoita vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisten oikeutta suorittaa itse alueelleen perustettujen sivukonttoreiden tarkastuksia paikan päällä täyttäessään tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia.

2 j a k s o

Tietojenvaihto ja salassapitovelvollisuus*44 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisen viranomaisten palveluk-

▼B

nessa tai tilintarkastajina tai asiantuntijoina toimivaltaisten viranomaisten lukuun.

Näissä tehtävissä saatuja luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti siten, ettei siitä voida tunnistaa yksittäisiä luottolaitoksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rikoslainsäädännön alaan kuuluvien säännösten noudattamista.

Kuitenkin, jos luottolaitos on asetettu konkurssiin tai tuomioistuin on määrännyt sen lopettamaan toimintansa, voidaan siviili- tai kauppa-oikeudellisessa menettelyssä ilmaista luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kyseessä olevan luottolaitoksen pelastamiseen pyrkiviä kolmansia.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan estä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia luovuttamasta toisilleen tietoja tämän tai muiden luottolaitoksia koskevien direktiivien mukaisesti. Sellaisia tietoja koskee 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.

45 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset, joka saavat luottamuksellisia tietoja 44 artiklan mukaisesti, voivat käyttää tietoja ainoastaan virkatoimiensa hoitamisessa ja ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin:

- a) tutkiakseen, että luottolaitostoiminnan aloittamista koskevat edellytykset on täytetty ja helpottaakseen sellaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa joko alakonsolidointiryhmän tai konsolidointiryhmän tasolla, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, suurten riskikeskittymien ja hallinto- ja kirjanpito menetelmien sekä sisäisen tarkastuksen menetelmien osalta;
- b) määrätäkseen seuraamuksia;
- c) haettaessa muutosta toimivaltaisen viranomaisen päätökseen hallinnollisessa muutoksenhaussa; tai
- d) tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille 55 artiklan tai tämän direktiivin sekä muiden luottolaitoksista annettujen direktiivien erityissäännösten mukaisesti.

46 artikla

Jäsenvaltiot voivat tehdä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten sekä näiden maiden 47 artiklassa ja 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten kanssa tietojen vaihtoa edellyttäviä yhteistyösopimuksia vain, jos luovutettujen tietojen salassapito taataan vähintään 44 artiklan 1 kohdassa esitetyllä tavalla. Tietojen vaihdon on tapahduttava mainittujen viranomaisten tai elinten valvontatehtävän suorittamiseksi.

Jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman niiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, jotka ovat ne luovuttaneet, eikä niitä saa luovuttaa muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

47 artikla

Mitä 44 artiklan 1 kohdassa ja 45 artiklassa säädetään, ei estä luovuttamasta tietoja jäsenvaltiossa, milloin samassa jäsenvaltiossa on useampia toimivaltaisia viranomaisia eikä luovuttamasta tietoja jäsenvaltioiden kesken, jos osapuolina ovat jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja seuraavat:

- a) muut rahoituslaitosten ja vakuutusyhtiöiden julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset;

▼B

- b) luottolaitosten selvitystilaan ja konkurssiin ja muihin vastaaviin menettelyihin liittyvät toimitukset; ja
- c) luottolaitosten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevat henkilöt;

niiden valvontatehtävän toteuttamiseksi.

Mitä 44 artiklan 1 kohdassa ja 45 artiklassa säädetään, ei saa estää ilmaisemasta tietoja talletusten vakuusjärjestelmiä hoitaville toimielimille, milloin tiedot ovat toiminnan kannalta tarpeellisia.

Näin saatuja tietoja koskee kummassakin tapauksessa 44 artiklan 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.

48 artikla

1. Sen estämättä, mitä 44, 45 ja 46 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja

- a) sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa luottolaitosten selvitystila- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta; ja
- b) sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta.

Jäsenvaltioiden on vaadittava tällaisissa tapauksissa, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- a) tietoja on käytettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen valvontatehtävien suorittamiseen;
- b) näin saatujen tietojen on kuuluttava 44 artiklan 1 kohdan mukaisen salassapitovelvollisuuden soveltamisalaan; ja
- c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

2. Sen estämättä, mitä 44, 45 ja 46 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden, mukaan lukien sen eheys, lujittamiseksi sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai elinten kesken, jotka lainsäädännön mukaisesti ovat vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta.

Jäsenvaltioiden on vaadittava tällaisissa tapauksissa, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- a) tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen;
- b) näin saatujen tietojen on kuuluttava 44 artiklan 1 kohdan mukaisen salassapitovelvollisuuden soveltamisalaan; ja
- c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten turvautuvat jäsenvaltiossa havainto- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, oikeus vaihtaa tietoja,

▼ B

josta säädetään ensimmäisessä alakohdassa, voidaan ulottaa näihin henkilöihin toisessa alakohdassa täsmennetyin edellytyksin.

Kolmannen alakohdan soveltamista varten ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai toimielinten on ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten ja toimielinten nimet, joille tämän artiklan nojalla voidaan antaa tietoja.

Komissio laatii kertomuksen tämän artiklan soveltamisesta.

49 artikla

Tämä jakso ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta tietoja seuraaville tahoille niiden tehtävien hoitamiseksi:

▼ M7

a) Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluville keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisesta tehtävästä vastaaville muille toimielimille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan lukien rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen;

▼ B

b) tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille.

Tässä jaksossa ei estetä näitä viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 45 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin.

Näin saatuja tietoja koskee 44 artiklan 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.

▼ M7

Jäljempänä 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset toimittavat tietoja Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluville keskuspankeille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan lukien rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen.

▼ B*50 artikla*

Sen estämättä, mitä 44 artiklan 1 kohdassa ja 45 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa säädösten nojalla oikeuden ilmaista tietyt tiedot keskushallinnon muille viranomaisille ja laitoksille, jotka ovat vastuussa luottolaitosten, rahoituslaitosten, sijoituspalvelujen ja vakuutusyhtiöiden valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden viranomaisten ja laitosten puolesta toimiville tarkastajille.

Tietoja voidaan kuitenkin ilmaista vain, kun se on tarpeen toiminnan vakauden valvomiseksi.

▼ M7

Jäljempänä 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset antavat tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuille laitoksille kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa niille merkitykselliset tiedot.

51 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 44 artiklan 2 kohdan ja 47 artiklan nojalla saatuja tietoja sekä tietoja, jotka on saatu 43 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa paikan päällä suoritetussa tarkastuksessa, ei saa milloinkaan 50 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa ilmaista muutoin kuin jos siihen on nimenomainen suostumus niiltä toimivaltaisilta viranomaisilta, jotka ovat ilmaisseet tiedon, tai sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, jossa paikan päällä tehtävä tarkastus on suoritettu.

52 artikla

Tämä jakso ei estä jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toimittamasta 44, 45 ja 46 artiklassa tarkoitettuja tietoja kansallisessa lainsäädännössä tunnustetulle selvitysyhteisölle tai muulle samankaltaiselle toimielimelle, jonka tarkoituksena on tarjota selvitys- ja toimituspalveluja kansallisille markkinoille, jos ne katsovat, että tietojen antaminen on tarpeellista, jotta nämä toimielimet voisivat toimia asianmukaisesti markkinaosapuolten rikkomuksiin tai mahdollisiin rikkomuksiin nähden. Näin saatuja tietoja koskee 44 artiklan 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että 44 artiklan 2 kohdan nojalla saatuja tietoja ei saa ilmaista tässä artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta.

3 jakso

Tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen lakisääteisestä tarkastuksesta vastuussa olevien henkilöiden velvollisuudet

53 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että jokainen henkilö, joka on direktiivin 84/253/ETY⁽¹⁾ mukaisesti valtuutettu ja joka suorittaa luottolaitoksessa direktiivin 78/660/ETY 51 artiklassa, direktiivin 83/349/ETY 37 artiklassa tai direktiivin 85/611/ETY⁽²⁾ 31 artiklassa tarkoitettua tehtävää tai muuta lakisääteisistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kyseistä luottolaitosta koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja jotka saattavat:

- a) olennaisesti rikkoa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa säädetään toimilupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat luottolaitosten toiminnan harjoittamista;
- b) vaikuttaa luottolaitoksen jatkuvaan toimintaan; tai
- c) johtaa tilien vahvistamatta jättämiseen tai varaumien esittämiseen.

Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että tällainen henkilö on samoin velvollinen ilmoittamaan seikoista tai päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa suorittaessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräysvallasta johtuvat läheiset sidokset siihen luottolaitokseen, jossa hän suorittaa kyseistä tehtävää.

2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena

⁽¹⁾ Kahdeksas neuvoston direktiivi 84/253/ETY, annettu 10 päivänä huhtikuuta 1984, lakisääteisten tilintarkastusten suorittamisesta vastuussa olevien henkilöiden hyväksymisestä (EYVL L 126, 12.5.1984, s. 20).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 85/611/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, arvo-papereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteis-sijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

▼B

ei pidetä sitä, että direktiivin 84/253/ETY mukaisesti valtuutettu henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitetun tiedon tai päätöksen toimivaltaisille viranomaisille, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle vastuuvuolisuutta.

4 j a k s o

Valta määrätä seuraamuksia ja muutoksenhakuoikeus

54 artikla

Rajoittamatta toimiluvan peruuttamista koskevia menettelyjä ja rikosoikeudellisten säännösten soveltamista jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos luottolaitokset tai niiden liikkeenjohdosta vastaavat johtajat rikkovat luottolaitosten toiminnan valvontaa tai harjoittamista koskevia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, ottaa käyttöön tai määrätä seuraamuksia tai toimenpiteitä, joilla nimenomaan pyritään havaittujen rikkomisten tai niiden syiden lopettamiseen.

55 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että luottolaitoksia koskevat päätökset, jotka on tehty tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä noudattaen, voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäviksi; sama mahdollisuus on oltava myös tapauksissa, joissa päätöstä toimilupahakemuksesta, joka sisältää kaikki voimassa olevien säännösten mukaiset tarvittavat tiedot, ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on tehty.

2 LUKU

Vakavaraisuusvalvonnan tekniset välineet

1 j a k s o

O m a t v a r a t

56 artikla

Kun jäsenvaltio lailla, asetuksella tai hallinnollisella määräyksellä antaa yhteisön lainsäädännön soveltamiseksi toiminnassa olevan luottolaitoksen vakavaraisuuden valvontaa koskevan säännöksen, jossa käytetään ilmaisua ”omat varat” tai viitataan omien varojen käsitteeseen, tämä ilmaisu tai käsite on saatettava yhdenmukaiseksi 57–61 artiklassa ja 63–66 artiklassa annetun määritelmän kanssa.

57 artikla

Jollei 66 artiklassa vahvistetuista rajoituksista muuta johdu, luottolaitosten konsolidoimattomiin omiin varoihin kuuluvat seuraavat erät:

▼M7

- a) direktiivin 86/635/ETY 22 artiklan mukainen pääoma siinä määrin kuin se on maksettu, sekä ylikurssitilillä olevat varat, kun pääoma kattaa tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä ja sijoituu konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden saamisten jälkeen;

▼B

- b) direktiivin 86/635/ETY 23 artiklan mukaiset rahastot ja edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntynyt voitto tai tappio;

▼B

- c) direktiivin 86/635/ETY 38 artiklan mukaiset yleisten pankkiriskien rahastot;

▼M7

- ca) muut kuin a alakohdassa tarkoitetut instrumentit, jotka täyttävät 63 artiklan 2 kohdan a, c, d ja e alakohdassa ja 63 a artiklassa säädetyt edellytykset;

▼B

- d) direktiivin 78/660/ETY 33 artiklan mukaiset arvonkorotusrahadot;
- e) direktiivin 86/635/ETY 37 artiklan 2 kohdan mukaiset arvonokaisukirjaukset;
- f) 63 artiklan mukaiset muut erät;
- g) osuuskunniksi perustettujen luottolaitosten jäsenten sitoumukset ja rahastoiksi järjestäytyneiden tiettyjen laitosten lainantajien yhteisvastuulliset sitoumukset 64 artiklan 1 kohdan mukaisesti; ja
- h) määrääkaikaiset kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet ja 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu etuoikeusasemaltaan huonompi velkapääoma.

Seuraavat erät vähennetään 66 artiklan mukaisesti:

- i) luottolaitoksen omistamat omat osakkeet kirjanpitoarvostaan;
- j) direktiivin 86/635/ETY 4 artiklassa olevan kohdan ”vastaavaa” 9 alakohdassa tarkoitetut aineettomat oikeudet;
- k) kuluvan tilikauden aikana kertyneet merkittävät tappiot;
- l) omistusosuudet muissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, joiden pääomasta se omistaa enemmän kuin 10 prosenttia;
- m) jäljempänä 63 artiklassa ja 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevat saamiset ja välineet, joita luottolaitoksella on sellaisessa luotto- ja rahoituslaitoksessa, jonka pääomasta se omistaa enemmän kuin 10 prosenttia;
- n) omistusosuudet muissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, jotka ovat enintään 10 prosenttia niiden pääomasta, 63 artiklassa ja 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut etuoikeudeltaan huonommat saamiset ja välineet, joita luottolaitoksella on muussa kuin l ja m alakohdassa tarkoitetuissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, jos kyseisten omistusosuuksien, etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevien saamisten ja välineiden yhteismäärä on enemmän kuin 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista ennen l–p alakohdan erien vähentämistä;
- o) edellä 4 artiklan 10 kohdassa tarkoitetut omistusyhteydet, joita luottolaitoksella on:
 - i) direktiivin 73/239/ETY ⁽¹⁾ 6 artiklassa, direktiivin 2002/83/EY ⁽²⁾ 4 artiklassa tai direktiivin 98/78/EY ⁽³⁾ 1 artiklan b kohdassa tarkoitetussa vakuutusyhtiössä;
 - ii) direktiivin 98/78/EY 1 artiklan c kohdassa tarkoitetussa jälleenvakuutusyhtiössä; tai
 - iii) direktiivin 98/78/EY 1 artiklan i kohdassa tarkoitetussa vakuutusholdingyhtiössä;

⁽¹⁾ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1973, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, henkivakuutuksesta (EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, vakuutusyhtiöryhmään kuuluvien vakuutusyhtiöiden lisävalvonnasta (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1).

▼B

- p) kukin seuraavista luottolaitoksen osuuksista o alakohdassa määritellyissä yrityksissä, joissa sillä on omistusyhteys:
- i) direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut välineet; ja
 - ii) direktiivin 2002/83/EY 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut välineet;
- q) riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 3 jakson 2 alajakson mukaan laskevien luottolaitosten osalta negatiiviset määrät, jotka on laskettu liitteessä VII olevan 1 osan 36 kohdan mukaan, ja odotetut tappiot, jotka on laskettu liitteessä VII olevan 1 osan 32 ja 33 kohdan mukaan; ja
- r) arvopaperistetut omaisuuserät, joiden riskipaino on 1 250 prosenttia liitteessä IX olevan 4 osan mukaisesti laskettuina.

▼M7

Jäsenvaltioiden on sallittava b alakohtaa sovellettaessa, että kesken tilikauden tai tilikauden päätteeksi kertyneet voitot voidaan ottaa mukaan ennen niitä koskevaa muodollista päätöstä vain, jos tilintarkastuksesta vastaavat henkilöt ovat vahvistaneet nämä voitot ja jos toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla on osoitettu, että niiden määrä on arvostettu direktiivin 86/635/ETY periaatteiden mukaisesti ja niistä on vähennetty kaikki odotettavissa olevat kulut tai osingot.

▼B

Kun kyseessä on arvopaperistamisen alulle paneva luottolaitos, arvopaperistettujen omaisuuserien ennakoitujen nettotulojen aktivoimista saadut sellaiset nettovoitot, jotka tarjoavat erillisen takauksen arvopaperistetuille omaisuuserille, jätetään b alakohdassa määritettyjen erien ulkopuolelle.

58 artikla

Jos toisen luotto- tai rahoituslaitoksen, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutusholdingyhtiön osakkeet on saatu tilapäisesti haltuun taloudellisen auttamistoimen seurauksena, jossa on kyse tuon laitoksen uudelleenjärjestelystä ja pelastamisesta, toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 57 artiklan l–p alakohdassa tarkoitetuista vähentämistä koskevista säännöksistä.

59 artikla

Edellä 57 artiklan o ja p alakohdassa tarkoitettujen omistusyhteyksien vähentämisen sijaan jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti sallia luottolaitostensa soveltavan direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevia menetelmiä 1, 2 ja 3 soveltuvin osin. Menetelmää 1 (tilinpäätösten konsolidointi) voidaan soveltaa vain, jos toimivaltainen viranomainen luottaa konsolidoinnin kohteeksi otettavien yksiköiden yhdenmisen hallinnon ja sisäisten tarkastusten tasoon. Valittua menetelmää sovelletaan eri aikoina johdonmukaisella tavalla.

60 artikla

Jäsenvaltiot voivat määrätä, että laskettaessa konsolidoimattomia omia varoja, joita ei ole konsolidoitu, ei sellaisten luottolaitosten, joihin sovelletaan konsolidoitua valvontaa 4 luvun 1 jakson mukaisesti tai direktiivin 2002/87/EY mukaista lisävalvontaa, ei tarvitse vähentää 57 artiklan l–p alakohdassa tarkoitettuja omistusyhteyksiään toisissa luotto- tai rahoituslaitoksissa, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä taikka vakuutusholdingyhtiöissä, jotka kuuluvat konsolidoidun valvonnan tai lisävalvonnan alaan.

Tämä säännös koskee kaikkia yhteisön säännöksiin yhtenäistettyjä vaka-varaisuussääntöjä.

▼B*61 artikla***▼M7**

Edellä 57 artiklan a–h alakohdassa määriteltyyn omien varojen käsitteeseen sisältyvät kaikki sallitut erät ja näiden määrät. Jäsenvaltiot voivat päättää kyseisten erien käytöstä ja muiden kuin 57 artiklan i–r alakohdassa lueteltujen erien vähentämisestä.

▼B

Edellä 57 artiklan a–e alakohdassa lueteltujen erien on oltava luottolaitoksen käytettävissä välittömästi ja rajoittamattomasti riskien tai tappioiden kattamiseksi heti niiden synnyttyä. Niiden määristä on oltava vähennetty laskentahetkellä odotettavissa olevat verot tai ne on mukautettava asianmukaisesti siinä määrin kuin verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää.

62 artikla

Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa komissiolle omia varoja koskevan yhteisen määritelmän aikaansaamisessa saavutetusta edistyksestä. Tarvittaessa komissio esittää näiden kertomusten perusteella 1 päivään tammikuuta 2009 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tämän jakson muuttamisesta.

63 artikla

1. Jäsenvaltion käyttämä omien varojen käsite saa sisältää muita eriä edellyttäen, että niillä on riippumatta niiden oikeudellisista ja kirjanpidollisista nimityksistä seuraavat ominaispiirteet:

- a) ne ovat luottolaitoksen vapaasti käytettävissä normaalien pankkitoiminnasta syntyvien riskien kattamiseksi silloin kun tulojen tai pääoman menetyksiä ei vielä ole todettu;
- b) niiden olemassaolo ilmenee sisäisestä kirjanpidosta; ja
- c) niiden määrän vahvistaa luottolaitoksen johto, sen tarkistavat riippumattomat tilintarkastajat, siitä ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille ja se on viimeksi mainittujen valvonnassa.

2. Muiksi eriksi voidaan hyväksyä myös määräämättömäksi ajaksi annetut arvopaperit, ja muut rahoitusvälineet, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) niitä ei voida maksaa takaisin haltijan aloitteesta tai ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa ennakkolupaa;
- b) velkasopimuksessa on annettava luottolaitokselle mahdollisuus lykätä velasta maksettavan koron maksua;
- c) luotonantajan luottolaitokselta olevien saamisten on oltava etuoikeusasemaltaan kokonaan muiden velkojien saamia huonommassa asemassa;
- d) arvopapereiden liikkeeseenlaskua koskevissa asiakirjoissa on määrätävä, että velka ja maksamaton korko ovat käytettävissä tappioiden kattamiseen ilman että luottolaitoksen kaupankäynti keskeytyy; ja
- e) vain tosiasiallisesti maksetut määrät otetaan huomioon.

Näihin arvopapereihin ja rahoitusvälineisiin voidaan lisätä muut kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet kuin ne, joita tarkoitetaan 57 artiklan h alakohdassa.

▼M7

Edellä 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien on täytettävä tämän artiklan a, c, d ja e alakohdassa säädetyt edellytykset.

▼B

3. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 3 jakson 2 alajakson mukaan laskevien luottolaitosten osalta positiiviset määrät, jotka on

▼B

laskettu liitteessä VII olevan 1 osan 36 kohdan mukaan, voidaan hyväksyä muiksi eriksi 0,6 prosenttiin asti 2 alajakson mukaan laskettujen riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä. Näiden luottolaitosten osalta sellaisia arvonalentumiskirjauksia ja varauksia, jotka on otettu huomioon liitteessä VII olevan 1 osan 36 kohdassa tarkoitettussa laskennassa, ja 57 artiklan e alakohdassa tarkoitettuihin vastuisiin liittyviä arvonalentumiskirjauksia ja varauksia ei saa sisällyttää muihin kuin tämän kohdan mukaisiin omiin varoihin. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ei saa tällöin sisältää sellaisia eriä, jotka on laskettu 1 250 prosentin riskipainon mukaisiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin.

▼M7*63 a artikla*

1. Edellä 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien on täytettävä tämän artiklan 2–5 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Instrumenttien on oltava eräpäivättömiä tai niiden alkuperäisen maturiteetin on oltava vähintään 30 vuotta. Kyseiset instrumentit voivat sisältää yhden tai useamman yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavaltaan perustuvan osto-option, mutta ne saa lunastaa vasta viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä. Jos eräpäivättömiä instrumentteja koskevissa määräyksissä määrätään toimivaltaisten viranomaisten määrittämistä luottolaitokselle tarjotusta kohtuullisesta kannustimesta takaisinlunastamiseen, tällainen kannustin voi toteutua vasta 10 vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä. Eräpäivätyjä instrumentteja koskevissa määräyksissä ei saa olla muita kannustimia takaisinlunastamiseen kuin eräpäivä.

Eräpäivätyt ja eräpäiväämättömät instrumentit voidaan ostaa takaisin tai lunastaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten etukäteissuostumuksella. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan edellyttäen, että pyyntö tehdään luottolaitoksen aloitteesta ja ettei luottolaitoksen rahoitus- tai vakavaraisuusedellytyksiin kohdistu aiheettomia vaikutuksia. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitoksia korvaamaan instrumentin 57 artiklan a tai c a alakohdassa tarkoitetuilla saman- tai parempilaatuisilla erillä.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava eräpäivätyjen instrumenttien lunastuksen keskeyttämistä, jos luottolaitos ei täytä 75 artiklassa säädettyjä pääomavaatimuksia, ja ne voivat vaatia keskeyttämistä muulloin luottolaitosten rahoitus- tai vakavaraisuustilanteen perusteella.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää milloin tahansa luvan eräpäivätyjen tai eräpäiväämättömien instrumenttien varhaiseen lunastukseen, jos näiden instrumenttien verotuskohtelussa tai sääntelyyn pohjautuvassa luokituksessa tapahtuu muutos, joka ei ollut ennakoitavissa liikkeeseenlaskupäivänä.

3. Instrumenttia koskevien määräysten on mahdollistettava se, että luottolaitos peruuttaa tarvittaessa koron- tai osingonmaksun rajoittamattomaksi ajaksi kumuloitumattomalta perustalta.

Luottolaitoksen on kuitenkin peruttava tällaiset maksut, jos se ei täytä 75 artiklassa säädettyjä pääomavaatimuksia.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia tällaisten maksujen peruuttamista luottolaitoksen rahoitus- tai vakavaraisuustilanteen perusteella. Mikään tällainen peruuttaminen ei vaikuta luottolaitoksen oikeuteen korvata koron- tai osingonmaksu maksuna, joka suoritetaan 57 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien muodossa, edellyttäen että tällainen mekanismi mahdollistaa sen, että luottolaitos säilyttää taloudelliset resurssinsa. Tällaiseen korvaamiseen voidaan soveltaa toimivaltaisten viranomaisten vahvistamia erityisedellytyksiä.

4. Instrumenttia koskevissa määräyksissä on määrättävä, että pääoma, maksamaton korko tai osinko on käytettävissä tappioiden kattamiseen eikä saa estää luottolaitoksen pääomapohjan vahvistamista Euroopan

▼M7

pankkivalvontaviranomaisten komitean 6 kohdan mukaisesti laatimien asianmukaisten menettelyjen kautta.

5. Jos luottolaitos joutuu konkurssiin tai selvitystilaan, instrumenttien on sijoitettava 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erien jälkeen.

6. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava ohjeet tämän artiklan 1 kohdassa ja 57 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja instrumentteja koskevien valvontakäytäntöjen lähentämiseksi, ja sen on seurattava niiden soveltamista. Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä tämän artiklan soveltamista ja antaa asiasta kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle omien varojen laadun varmistamiseksi.

▼B*64 artikla*

1. Osuuskunniksi perustettujen luottolaitosten jäsenten 57 artiklan g alakohdassa tarkoitettuihin sitoumuksiin kuuluu näiden osuuskuntien maksamaton pääoma ja näiden osuuskuntien jäsenten lailliset sitoumukset muiden kuin takaisinmaksettavien lisämaksujen suorittamiseksi luottolaitoksen mahdollisen tappion varalta, jolloin on oltava mahdollista vaatia maksun suorittamista välittömästi.

Lainansaajien yhteisvastuullisia sitoumuksia rahastomuotoisille luottolaitoksille pidetään edellä oleviin eriin rinnastettavina.

Kaikki tällaiset erät voidaan sisällyttää omiin varoihin, jos ne kansallisessa lainsäädännössä luetaan tähän ryhmään kuuluvien laitosten omiksi varoiksi.

2. Jäsenvaltiot eivät saa sisällyttää julkisten luottolaitosten omiin varoihin niiden tai niiden paikallisviranomaisten sellaiselle yhteisölle myöntämiä takauksia.

3. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat sisällyttää omiin varoihin 57 artiklan h alakohdassa tarkoitettuja määräaikaiset kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet ja samassa säännöksessä tarkoitettuja etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevat velat, jos on tehty sitova sopimus, jonka mukaan ne sijoittuvat luottolaitoksen konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden velkojien saamisten jälkeen eikä niitä saa maksaa takaisin ennen kuin kaikki muut tällöin maksamatta olevat velat on maksettu.

Etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevan lainapääoman on täytettävä lisäksi seuraavat perusteet:

- a) vain tosiasiallisesti maksetut varat voidaan ottaa huomioon;
- b) kysymyksessä olevien lainojen alkuperäisen laina-ajan on oltava vähintään viisi vuotta, minkä jälkeen ne voidaan maksaa takaisin;
- c) on vähennettävä asteittain sitä määrää, johon saakka niitä voidaan pitää omina varoina ainakin viimeisten viiden vuoden aikana ennen takaisinmaksupäivää; ja
- d) lainasopimukseen ei saa sisältyä mitään sellaista määräystä, jonka mukaan laina lankeaisi maksettavaksi ennen sovittua takaisinmaksupäivää jossain muissa tilanteissa kuin luottolaitoksen toiminnan loppuessa.

Soveltaessa toisen alakohdan b alakohtaa ja jos velan erääntymispäivästä ei ole sovittu, kysymyksessä olevat lainat ovat maksettavissa takaisin vain viiden vuoden irtisanomisajan jälkeen paitsi, jos lainoja ei enää pidetä omina varoina tai jos ennenaikaista takaisinmaksua varten nimenomaan vaaditaan virallisesti ennakkolupa toimivaltaisilta viranomaisilta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan tällaisten lainojen ennenaikaiseen takaisinmaksuun edellyttäen, että pyynnön esittää liikkeeseenlaskija ja että se ei vaikuta kysymyksessä olevan luottolaitoksen vakavaraisuuteen.

▼B

4. Luottolaitokset eivät saa sisällyttää omiin varoihin niitä käyvän arvon rahastoja, jotka liittyvät jaksotettuun hankintamenoon arvostettujen rahoitusvälineiden rahavirtojen suojauksista saatuihin voittoihin tai tappioihin eikä niitä käypään arvoon arvostettuihin velkoihin liittyviä voittoja tai tappioita, jotka aiheutuvat luottolaitoksen oman luottoluokituksen muutoksesta.

65 artikla

1. Kun laskelma tehdään konsolidoinnin perusteelta, 57 artiklassa lueteltuihin eriin liittyviä konsolidoituja määriä käytetään 4 luvun 1 jaksossa säädetyllä tavalla. Lisäksi seuraavia eriä voidaan niiden ollessa kredit-eriä ("negatiivisia") pitää konsernin omana pääomana laskettaessa omien varojen määrää:

▼M7

a) kaikkia direktiivin 83/349/ETY 21 artiklassa tarkoitettuja vähemmistöosuuksia, kun käytetään globaali-integraatiomenetelmää. Edellä 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitettujen mahdollisten instrumenttien, jotka johtavat vähemmistöosakkuuksiin, on täytettävä 63 artiklan 2 kohdan a, c, d ja e alakohdassa sekä 63 a ja 66 artiklassa säädetyt edellytykset;

▼B

- b) direktiivin 83/349/ETY 19, 30 ja 31 artiklassa tarkoitettua ensimmäisen konsolidoinnin eroa;
- c) konsernin omaan pääomaan sisältyviä muuntoeroja direktiivin 86/635/ETY 39 artiklan 6 kohdan mukaisesti; ja
- d) tiettyjen omistusyhteyksien mukaanottamisesta johtuva erotus direktiivin 83/349/ETY 33 artiklassa selostetun menetelmän mukaisesti.
2. Jos 1 kohdan a–d alakohdassa mainitut erät ovat debet-eriä ("positiivisia"), ne on vähennettävä laskettaessa konsolidoituja omia varoja.

*66 artikla***▼M7**

1. Edellä 57 artiklan d–h alakohdassa tarkoitettuihin eriin sovelletaan seuraavia rajoituksia:

- a) 57 artiklan d–h alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä saa olla enintään 100 prosenttia kyseisen artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettut erät; ja
- b) 57 artiklan g–h alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä saa olla enintään 50 prosenttia kyseisen artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettut erät.

1 a. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, 57 artiklan c a alakohdan erien kokonaismäärään sovelletaan seuraavia rajoituksia:

- a) instrumenttien, jotka on kriisitilanteessa muutettava ja jotka voidaan milloin tahansa muuttaa toimivaltaisen viranomaisen aloitteesta liikkeeseenlaskijan rahoitus- tai vakavaraisuustilanteen perusteella 57 artiklan a alakohdassa tarkoitetuksi eriksi ennalta määritellyissä rajoissa, kokonaismäärä saa olla enintään 50 prosenttia 57 artiklan.
- b) a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettut erät;
- c) tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa rajoissa eräpäivätyt instrumentit ja muut mahdolliset instrumentit, joita koskevissa määräyksissä määrätään luottolaitokselle tarjottavasta kannustimesta takaisinlunastukseen, saavat olla enintään 15 prosenttia 57 artiklan a–c

▼M7

a alakohdassa tarkoitettujen erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitetut erät;

d) niiden erien määrään, joka ylittää a, b ja c alakohdassa säädettyt rajat, sovelletaan tämän artiklan l kohdassa säädettyä rajaa.

2. Edellä 57 artiklan l–r alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä on vähennettävä puoliksi kyseisen artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty i, j ja k alakohdassa tarkoitetut erät, ja puoliksi kyseisen artiklan d–h alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärästä sen jälkeen, kun tämän artiklan l kohdassa säädettyjä rajoituksia on sovellettu. Jos puolet 57 artiklan l–r alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärästä ylittää kyseisen artiklan d–h alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärän, ylijäävä osa vähennetään kyseisen artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty i, j ja k alakohdassa tarkoitetut erät. Edellä 57 artiklan r alakohdassa tarkoitettuja eriä ei vähennetä, jos ne on sisällytetty 75 artiklaa sovellettaessa laskettuun riskipainotettujen saamisten yhteismäärään liitteessä IX olevassa 4 osassa tarkoitulla tavalla.

▼B

3. Tämän jakson säännöksiä on 5 ja 6 jakson soveltamiseksi tulkitettava siten, ettei 57 artiklan q–r alakohdassa ja 63 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja eriä oteta huomioon.

▼M7

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitoksille luvan ylittää l ja l a kohdassa säädetty rajoitukset väliaikaisesti kriisitilanteissa.

▼B*67 artikla*

Toimivaltaisille viranomaisille on osoitettava, että tässä jaksossa olevia edellytyksiä noudatetaan heitä tyydyttävällä tavalla.

2 j a k s o**Suojautuminen riskeiltä****1 a l a j a k s o****Soveltamistaso***68 artikla*

1. Jokaisen luottolaitoksen on noudatettava 22 ja 75 artiklassa sekä 5 jaksossa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

2. Jokaisen luottolaitoksen, joka ei ole tytäryritys siinä jäsenvaltiossa, jossa se on saanut toimiluvan ja jossa sen toimintaa valvotaan, eikä emoyritys, ja jokaisen luottolaitoksen, jota ei ole sisällytetty 73 artiklan mukaiseen konsolidointiin, on noudatettava 120 ja 123 artiklassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

3. Jokaisen luottolaitoksen, joka ei ole emoyritys eikä tytäryritys, ja jokaisen luottolaitoksen, jota ei ole sisällytetty 73 artiklan mukaiseen konsolidointiin, on noudatettava 5 jaksossa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

69 artikla

1. Varmistaakseen, että omat varat jakaantuvat riittävästi emoyrityksen ja tytäryritysten välillä, jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 68 artiklan 1 kohtaa luottolaitoksen tytäryritykseen, kun sekä tytäryritys että

▼B

luottolaitos on saanut toimiluvan ja niiden toimintaa valvotaan kyseisessä jäsenvaltiossa, tytäryritys on sisällytetty emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan ja kaikki seuraavat edellytykset täytyvät:

- a) emoyrityksen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole tämänhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
- b) joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että tytäryrityksiä hoidetaan vakaasti, ja on esittänyt toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;
- c) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin; ja
- d) emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista ja/tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö 11 artiklassa kuvatun tytäryrityksen johdon vastuuhenkilöistä.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, kun emoyritys on luottolaitoksen kanssa samassa jäsenvaltiossa perustettu rahoitusalan holdingyhtiö edellyttäen, että siihen sovelletaan samanlaista valvontaa kuin luottolaitoksiin ja varsinkin 71 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

3. Varmistaakseen, että omat varat jakaantuvat asianmukaisesti emoyrityksen ja tytäryritysten välillä, jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 68 artiklan 1 kohtaa emoyrityksinä toimiviin luottolaitoksiin sellaisissa jäsenvaltioissa, missä luottolaitos on saanut toimiluvan ja missä sen toimintaa valvotaan, missä se on sisällytetty konsolidoituun valvontaan ja edellyttäen että kaikki seuraavat edellytykset täytyvät:

- a) nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle emoyrityksenä jossakin jäsenvaltiossa toimivalle luottolaitokselle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä; ja
- b) emoyritys kuuluu konsolidoidun valvonnan riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin jäsenvaltiossa.

Toimivaltainen viranomainen, joka käyttää tämän kohdan säännöksiä, ilmoittaa asiasta kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

4. Rajoittamatta 144 artiklan yleistä soveltamista 3 kohdassa vahvistettua harkintavaltaa soveltavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava 144 artiklassa säädetyllä tavalla:

- a) perusteet, joilla ne määrittelevät, että nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
- b) edellä 3 kohdassa vahvistetun harkintavallan soveltamisesta hyötyvien emoyritysten määrä ja näistä niiden emoyritysten määrä, joilla on tytäryrityksiä kolmannessa maassa; ja
- c) kaikille jäsenvaltioille koostetusti:
 - i) edellä 3 kohdassa vahvistetun harkintavallan soveltamisesta hyötyvien jäsenvaltioissa toimivien emoyritysten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen konsolidoitu kokonaismäärä;
 - ii) edellä 3 kohdassa vahvistetun harkintavallan soveltamisesta hyötyvien emoyritysten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen prosentuaalinen osuus kyseisessä jäsenvaltiossa toimivan emoyrityksen omien varojen konsolidoidusta kokonaismäärästä; ja

▼B

- iii) edellä 3 kohdassa vahvistetun harkintavallan soveltamisesta hyötyvien emoyritysten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen prosentuaalinen osuus 75 artiklan nojalla ja konsolidoinnin perusteella vaadittavien omien varojen vähimmäismäärästä.

70 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että emoyrityksenä toimiva luottolaitos sisällyttää 68 artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksen laskemiseen tytäryrityksensä, jotka täyttävät 69 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa asetetut edellytykset ja joiden merkittävimmät vastuut tai velat ovat kyseiselle luottolaitokselle, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu käsittely voidaan sallia vain tapauksissa, joissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos osoittaa aukottomasti toimivaltaisille viranomaisille ne olosuhteet ja järjestelyt, myös oikeudelliset järjestelyt, joiden perusteella tytäryrityksen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle eräpäivänä emoyritykselle ei ole olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä eikä sellaisia ole ennakoitavissa.

3. Jos toimivaltainen viranomainen käyttää 1 kohdassa vahvistettua harkintavaltaa, sen on säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan soveltamisesta sekä 2 kohdassa tarkoitetuista olosuhteista ja järjestelyistä. Jos tytäryritys sijaitsee kolmannessa maassa, toimivaltaisten viranomaisten on annettava nämä tiedot myös kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille.

4. Rajoittamatta 144 artiklan yleistä soveltamista 1 kohdassa vahvistettua harkintavaltaa soveltavan toimivaltaisen viranomaisen on julkaistava 144 artiklassa säädetyllä tavalla:

- a) perusteet, joilla se määrittelee, että nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
- b) edellä olevassa 1 kohdassa vahvistetun harkintavallan soveltamisesta hyötyvien emoyritysten määrä ja näistä niiden emoyritysten määrä, joilla on tytäryrityksiä kolmannessa maassa; ja
- c) kaikille jäsenvaltioille koostetusti:
 - i) edellä olevassa 1 kohdassa vahvistetun harkintavallan soveltamisesta hyötyvien emoyritysten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen kokonaismäärä;
 - ii) edellä olevassa 1 kohdassa vahvistetun harkintavallan soveltamisesta hyötyvien emoyritysten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen prosentuaalinen osuus emoyrityksen omien varojen kokonaismäärästä; ja
 - iii) edellä olevassa 1 kohdassa vahvistetun harkintavallan soveltamisesta hyötyvien emoyritysten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen prosentuaalinen osuus 75 artiklan nojalla vaadittavien omien varojen vähimmäismäärästä.

71 artikla

1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten on noudatettava konsolidoidun taloudellisen asemansa perusteella 75, 120 ja 123 artiklassa sekä 5 jaksossa asetettuja velvoitteita 133 artiklassa tarkoitettua laajuudessa ja siinä tarkoitettulla tavalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 68, 69 ja 70 artiklan soveltamista.

▼B

2. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten on noudatettava kyseisen holdingyhtiön konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella 75, 120 ja 123 artiklassa sekä 5 jaksossa asetettuja velvoitteita 133 artiklassa tarkoitettussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 68, 69 ja 70 artiklan soveltamista.

Kun jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvaltaan kuuluu useampi kuin yksi luottolaitos, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan luottolaitokseen, johon sovelletaan 125 ja 126 artiklan mukaisesti konsolidoitua valvontaa.

72 artikla

1. Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten on noudatettava 5 luvussa säädettyjä velvoitteita konsolidoidun taloudellisen asemansa perusteella.

Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten merkittävien tytäryritysten on kuitenkin ilmoitettava liitteessä XII olevan 1 osan 5 kohdassa täsmennetyt tiedot erikseen merkittävistä yksittäisistä tytäryrityksistä tai alakonsolidointiryhmistä.

2. Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten on noudatettava 5 luvussa säädettyjä velvoitteita kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden merkittävien tytäryritysten on kuitenkin ilmoitettava liitteessä XII olevan 1 osan 5 kohdassa täsmennetyt tiedot erikseen merkittävistä tytäryrityksistä tai alakonsolidointiryhmistä.

3. Jäljempänä 125 ja 126 artiklan mukaisesti konsolidoidusta valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää, että ne eivät sovelle 1 ja 2 kohtaa tai niiden osia luottolaitoksiin, jotka sisältyvät kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen konsolidoidun valvonnan mukaisesti ilmoittamiin vastaaviin tietoihin.

73 artikla

1. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa 125 ja 126 artiklassa tarkoitetusta konsolidoidusta valvonnasta, voivat luopua yksittäisissä tapauksissa sellaisen luottolaitoksen, rahoituslaitoksen tai avustavia palveluja tarjoavan yrityksen, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys, sisällyttämisestä konsolidointiin seuraavissa tapauksissa:

- a) kun kyseessä oleva yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on tarvittavan tiedon siirtämiselle oikeudellisia esteitä;
- b) kun kyseessä olevalla yrityksellä on toimivaltaisten viranomaisten mukaan vain vähäinen merkitys luottolaitosten valvonnan tavoitteiden kannalta ja joka tapauksessa kun kyseessä olevan yrityksen taseen loppusumma on pienempi kuin alempi määrä seuraavista määristä:
 - i) 10 miljoonaa euroa; tai
 - ii) 1 prosentti emoyrityksen tai yrityksen, jolla on omistusyhteys, taseen loppusummasta;
- c) kun konsolidoitua valvontaa toteuttavien toimivaltaisten viranomaisten mukaan kyseessä olevan yrityksen konsolidoitu taloudellinen asema on luottolaitoksen valvonnan tavoitteiden kannalta epätarkoituksenmukainen tai harhaanjohtava.

Jos ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa useampi yritys täyttää edellä tarkoitetut vaatimukset, ne on kuitenkin

▼B

sisällytettävä konsolidointiin sikäli kuin tällä yrityskokonaisuudella on huomattava merkitys mainittujen päämäärien suhteen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että luottolaitosten tytäryritykset soveltavat 75, 120 ja 123 artiklassa sekä 5 jaksossa vahvistettuja vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos kyseisillä luottolaitoksilla tai emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä on luottolaitos, rahoituslaitos tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoito-yhtiö tytäryrityksenä kolmannessa maassa tai omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset täyttävät 22 artiklassa asetetut velvoitteet konsolidoidulla tasolla tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että niiden järjestelyt, prosessit ja menetelmät ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja kaikki valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot voidaan esittää.

2 alajakso

▼M7**Laskenta- ja ilmoitusvaatimukset****▼B***74 artikla*

1. Jollei toisin säädetä, omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät arvostetaan sen tilinpitojärjestelmän mukaisesti, jota luottolaitoksen on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ja direktiivin 86/635/ETY nojalla.

2. Sen estämättä, mitä 68–72 artiklassa edellytetään, laskelmat sen tarkastamiseksi, että luottolaitokset noudattavat 75 artiklassa säädettyjä velvoitteita, on tehtävä vähintään kaksi kertaa vuodessa.

▼M7

Toimivaltaisten viranomaisten on kyseisten luottolaitosten laskelmien toimittamisessa sovellettava 31 päivästä joulukuuta 2012 alkaen raportoinnin yhtenäistä muotoa, jaksoja ja määräpäiviä. Tämän helpottamiseksi Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea laatii suuntaviivat raportoinnin yhtenäisen muodon käyttöönottamisesta yhteisössä ennen 1 päivää tammikuuta 2012. Raportointimuotojen on oltava oikeasuhteisia luottolaitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

▼B

Luottolaitosten on ilmoitettava laskelmien tulokset ja kaikki toimivaltaisten viranomaisten vaatimat yksittäiset tiedot.

3 alajakso

Omien varojen vähimmäistaso*75 artikla*

Rajoittamatta 136 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitosten omien varojen määrän on jatkuvasti oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavien pääomavaatimusten summa:

- a) kaikkeen muuhun liiketoimintaan kuin kaupankäyntivarastoon ja epälikvideihin varoihin, jos ne vähennetään omista varoista direktiivin 2006/49/EY 13 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla, liittyvän luottoriskin ja laimentumisriskin osalta 8 prosenttia 3 jakson mukaisesti lasketusta riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä;
- b) kaupankäyntivarastoon liittyvän positioriskin, selvitysriskin ja vastapooliriskin osalta sekä, jos 111–117 artiklassa asetetut rajoitukset saa

▼B

ylittää, nämä rajoitukset ylittävien suurten riskikeskittymien osalta direktiivin 2006/49/EY 18 artiklan ja V luvun 4 jakson mukaisesti määritetyt pääomavaatimukset;

- c) kaikkeen liiketoimintaan liittyvän valuuttariskin ja hyödykeriskin osalta direktiivin 2006/49/EY 18 artiklan mukaisesti määritetyt pääomavaatimukset; ja
- d) kaikkeen liiketoimintaan liittyvän operatiivisen riskin osalta 4 jakson mukaisesti määritetyt pääomavaatimukset.

3 j a k s o**L u o t t o r i s k i n v ä h i m m ä i s p ä ä o m a v a a t i m u k s e t***76 artikla*

Luottolaitosten on sovellettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen 75 artiklan a alakohtaa sovellettaessa joko 78–83 artiklassa tarkoitettua standardimenetelmää tai, jos toimivaltaiset viranomaiset sen 84 artiklan nojalla sallivat, 84–89 artiklassa tarkoitettua sisäisten luotto-
luokitusten menetelmää (IRB, IRBA).

77 artikla

Tässä jaksossa ”vastuulla” tarkoitetaan omaisuuserää tai taseen ulkopuolista erää.

1 a l a j a k s o**S t a n d a r d i m e n e t e l m ä***78 artikla*

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, omaisuuserän vastuuarvo on sen tase-arvo ja liitteessä II lueteltujen taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo on seuraava prosenttiosuus erän arvosta: 100 prosenttia, kun kyseessä on korkean riskin erä; 50 prosenttia, kun kyseessä on keskimääräisen riskin erä; 20 prosenttia, kun kyseessä on keskimääräisen/alhaisen riskin erä ja 0 prosenttia, kun kyseessä on alhaisen riskin erä. Tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen taseen ulkopuoliset erät on jaettava riskiluokkiin liitteen II mukaisesti. Kun luottolaitos soveltaa liitteessä VIII olevan 3 osan mukaisesti rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää ja kun vastuuna ovat takaisinostosopimuksen taikka arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisen tai lainaksi ottamisen perusteella myydyt, asetetut tai lainatut arvopaperit tai hyödykkeet tai kun kyseessä on vakuudellinen limiittiluotonanto, vastuuarvoa korotetaan tällaisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin sovellettavalla volatilitteettikorjauksella liitteessä VIII olevan 3 osan 34–59 kohdassa kuvatulla tavalla.

2. Liitteessä IV lueteltujen johdannaissopimusten vastuuarvo määritetään liitteen III mukaisesti, ja uudistamissopimusten ja muiden nettoutusjärjestelyjen vaikutukset on otettava huomioon sovellettaessa kyseisiä menetelmiä liitteen III mukaisesti. Takaisinostosopimusten, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai ottamisen, pitkän selvitysaajan transaktioiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon vastuuarvo voidaan määrittää joko liitteen III tai liitteen VIII mukaisesti.

3. Kun vastuuseen liittyy vastikkeellinen luottosuoja, kyseiseen erään sovellettavaa vastuuarvoa voidaan muuttaa 3 alajakson mukaisesti.

4. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten määrittämä jäljellä olevien keskeiseen vastapuoleen liittyvien luottoriskien vastuuarvo määritetään liitteessä III olevan 2 osan 6 kohdan mukaisesti edellyttäen, että keskeisen vastapuolen vastapuoliluotto-

▼B

riskeille annetaan päivittäin täysi vakuus kaikkien sen järjestelyihin osallistuvien tahojen suhteen.

79 artikla

1. Kukin vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

- a) saamiset tai ehdolliset saamiset valtioilta tai keskuspankeilta;
- b) saamiset tai ehdolliset saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta;
- c) saamiset tai ehdolliset saamiset hallintoelimiltä ja yleishyödyllisiltä yhteisöiltä;
- d) saamiset tai ehdolliset saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta;
- e) saamiset tai ehdolliset saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta;
- f) saamiset tai ehdolliset saamiset laitoksilta;
- g) saamiset tai ehdolliset saamiset yrityksiltä;
- h) vähittäissaamiset tai ehdolliset vähittäissaamiset;
- i) kiinteistövakuudelliset saamiset tai ehdolliset kiinteistövakuudelliset saamiset;
- j) erääntyneet saamiset;
- k) erät, jotka viranomaisten määrityksen mukaan sisältävät korkean riskin;
- l) katetut joukkolainat;
- m) arvopaperistetut erät;
- n) lyhytaikaiset saamiset laitoksilta ja yrityksiltä;
- o) osuudet yhteissijoitusyrityksissä; tai
- p) muut erät.

2. Jotta vastuu voidaan luokitella kuuluvaksi 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettuun vähittäisvastuiden ryhmään, sen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) vastuun on liityttävä joko yksityishenkilöön tai –henkilöihin taikka pieneen tai keskisuureen yhteisöön;
- b) vastuun on oltava yksi monista ominaispiirteiltään samantyyppisistä vastuista siten, että tämäntyyppisen antolainaus toimintaan liittyvät riskit vähenevät tuntuvasti; ja
- c) määrä, jonka velallinen asiakas tai keskenään sidossuhteessa olevat asiakkaat ovat yhteensä velkaa luottolaitokselle tai emoyrityksille ja sen tytäryrityksille, mukaan lukien erääntyneet vastuut, mutta lukuun ottamatta sellaisia saamisita tai ehdollisia saamisita, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä, ei saa luottolaitoksen hallussa olevien tietojen mukaan olla yli miljoona euroa. Luottolaitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet näiden tietojen saamiseksi.

Arvopapereita ei saa hyväksyä vähittäisvastuiden ryhmään.

3. Vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo voidaan luokitella kuuluvaksi vähittäisvastuiden ryhmään.

80 artikla

1. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseksi kaikkiin vastuisiin sovelletaan riskipainoa liitteessä VI olevan I osan mukaisesti, lukuun ottamatta omista varoista vähennettäviä vastuita. Sovellettava riskipaino perustuu vastuuryhmään, johon vastuu on luokiteltu, ja vastuun luottoluokitukseen liitteessä VI olevassa I osassa täsmennetyssä laajuudessa. Luottokelpoisuus voidaan määritellä viittaamalla luottoluo-

▼B

kituslaitosten antamaan luokitukseen 81, 82 ja 83 artiklan säännösten mukaisesti tai vientitakuulaitosten luokitukseen liitteessä VI olevan I osan mukaisesti.

2. Sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua riskipainoa vastuuarvo kerrotaan tämän alajakson mukaisesti täsmennetyllä tai määritetyllä riskipainolla.

3. Laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää laitostenvastuiden osalta jäsenvaltioiden on käytettävä joko menetelmää, joka perustuu sen valtion luottoluokitukseen, jossa luottolaitos on perustettu, tai menetelmää, joka perustuu vastapuolena olevan laitoksen luottoluokitukseen liitteen VI mukaisesti.

4. Jos vastuuseen liittyvä luottoriski on suojattu, kyseiseen erään sovellettavaa riskipainoa voidaan muuttaa 3 alajakson mukaisesti sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään.

5. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan arvopaperistettujen vastuiden osalta 4 alajakson mukaisesti.

6. Vastuisiin, joiden osalta riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemisesta ei ole tässä alajaksossa muuta säädetty, sovelletaan 100 prosentin riskipainoa.

7. Lukuun ottamatta vastuita, jotka johtavat 57 artiklan a–h kohdassa tarkoitettujen erien muotoisiin velkoihin, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia luottolaitoksen vastuisiin, kun vastapuolena on sen emoyritys, tytäryritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka yritys, jolla on luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde, ja kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vastapuoli on laitos tai rahoitusalan holdingyhtiö, rahoituslaitos, omaisuudenhoitoyhtiö tai avustavia palveluja tuottava yritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia;
- b) vastapuoli kuuluu kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään kuin luottolaitos;
- c) vastapuoleen sovelletaan samoja riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä kuin luottolaitokseen;
- d) vastapuoli on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin luottolaitos; ja
- e) vastapuolen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle luottolaitokselle ei ole tämänhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Tällaisissa tapauksissa sovelletaan nollariskipainoa.

8. Lukuun ottamatta vastuita, jotka johtavat 57 artiklan a–h kohdassa tarkoitettujen erien muotoisiin velkoihin, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia luottolaitoksen vastuisiin, kun vastapuolena on lainoittavan luottolaitoksen kanssa saman laitosten suojajärjestelmän jäsenet, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) edellä 7 kohdan a, d ja e alakohdassa esitetyt vaatimukset;
- b) luottolaitos ja vastapuoli kuuluvat sellaiseen sopimukselliseen tai lainmukaiseen suojajärjestelmään, joka suojelee laitoksia ja tarvittaessa varmistaa ennen kaikkea niiden likviditeetin ja maksukyvyn konkurssin välttämiseksi (jäljempänä laitosten suojajärjestelmä);
- c) järjestelmä takaa, että laitosten suojajärjestelmä voi myöntää tarvittaessa tukea sen saatavilla olevista sitoumuksista;
- d) laitosten suojajärjestelmään kuuluu yhdenmukaisesti määriteltyjä ja siihen soveltuvia järjestelmiä riskien valvomiseksi ja luokittelemiseksi (antaen täydellisen kuvan järjestelmän yksittäisen osapuolen riskitilanteesta ja laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan)

▼B

sekä vastaavat vaikutusmahdollisuudet; näillä järjestelmillä valvotaan vastuita liitteessä VII olevan 4 osan 44 artiklassa tarkoitetulla tavalla;

- e) laitosten suojajärjestelmä laatii oman riskiarviointinsa ja välittää tästä tiedon järjestelmän yksittäisille osapuolille;
- f) laitosten suojajärjestelmän osapuolten on julkistettava vähintään kerran vuodessa toimintakertomus käsittäen kokonaistaseen, kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin kattaen koko järjestelmän, tai selvitys käsittäen yhdistetyn kokonaistaseen, yhdistetyn kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin kattaen laitosten suojajärjestelmän kokonaisuudessaan;
- g) laitosten suojajärjestelmän osapuolten on ilmoitettava vähintään 24 kuukautta aikaisemmin, jos nämä eivät halua enää kuulua järjestelmään;
- h) omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö (pääoman moninkertainen hyväksikäyttö) sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta b alakohdassa tarkoitetun järjestelmän jäsenten välillä ei saa olla mahdollista;
- i) laitosten suojajärjestelmä perustuu liiketoimintaprofiililtaan suurelta osin samankaltaisten luottolaitosten laajaan jäsenyyteen; ja
- j) toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä d alakohdassa tarkoitettu järjestelmä ja suoritettava järjestelmän säännöllistä valvontaa.

Edellä mainituissa tapauksissa sovelletaan nollariskipainoa.

81 artikla

1. Ulkoista luottoluokitusta voidaan käyttää vastuun riskipainon määrittämiseksi 80 artiklan mukaisesti vain silloin, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet luokituksen antavan luottoluokituslaitoksen käytön, jäljempänä tässä alajaksossa ”hyväksyty luottoluokituslaitos”.

▼M7

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnustaa 80 artiklan soveltamista varten hyväksytyksi luottoluokituslaitokseksi ainoastaan luottoluokituslaitokset, joiden luokitteluprosessi täyttää objektiivisuutta, riippumattomuutta, jatkuvaa valvontaa ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset ja joiden laatimat luokitukset täyttävät luotettavuutta ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon liitteessä VI olevassa 2 osassa asetetut tekniset vaatimukset. Kun ulkoinen luottoluokituslaitos rekisteröidään luottoluokituslaitokseksi luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ⁽¹⁾ mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, että sen luokitteluprosessi täyttää objektiivisuutta, riippumattomuutta, jatkuvaa valvontaa ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset.

▼B

3. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet luottoluokituslaitoksen, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä kyseisen luottoluokituslaitoksen soveltamatta omaa arviointimenettelyään.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava yleisesti saataville selvitys noudatetusta hyväksymismenettelystä ja luettelo hyväksytyistä luottoluokituslaitoksista.

82 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä liitteessä VI olevassa 2 osassa tarkoitettujen teknisten vaatimusten perusteella, mikä kyseisen liitteen 1 osassa tarkoitettu luottoluokka vastaa kutakin hyväk-

⁽¹⁾ EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1

▼B

sytytyn luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta. Määritelmien on oltava objektiivisia ja johdonmukaisia.

2. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat laatineet 1 kohdan mukaiset määritelmät, toisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä määritelmät soveltamatta omia määrittelymenettelyjään.

83 artikla

1. Luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta on käytettävä luottolaitoksen riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen johdonmukaisesti ja liitteessä VI olevaa 3 osaa noudattaen. Luottoluokituksia ei saa käyttää valikoiden.

2. Luottolaitosten on käytettävä pyynnöstä annettuja luottoluokituksia. Ne voivat kuitenkin käyttää muutoin annettuja luokituksia asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen luvalla.

2 alajakso

Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB, IRBA)*84 artikla*

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia tämän alajakson nojalla, että luottolaitokset laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) soveltaen. Kunkin luottolaitoksen on saatava tähän erillinen lupa.

2. Lupa annetaan ainoastaan silloin, kun toimivaltainen viranomainen katsoo, että luottolaitoksen järjestelmät luottoriskien hallitsemiseksi ja luokitteluksi ovat hyvin perustellut, niitä noudatetaan johdonmukaisesti ja varsinkin, että ne täyttävät seuraavat vaatimukset liitteessä VII olevan 4 osan mukaisesti:

- a) luottolaitoksen luokitusjärjestelmä tarjoaa soveltuvan arvion vastapuolten ja transaktioiden ominaispiirteistä, asianmukaisen riskien erottelun ja täsmälliset ja johdonmukaiset määrälliset riskiestimaatit;
- b) pääomavaatimusten laskemiseen käytettävillä sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla sekä tähän liittyvillä järjestelmillä ja prosesseilla on keskeinen merkitys luottolaitoksen riskienhallinta- ja päätöksentekoprosessin, luottojen hyväksymisen, pääoman sisäisen kohdentamisen sekä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän (corporate governance) kannalta;
- c) luottolaitoksella on luottoriskin valvontayksikkö, joka vastaa sen luokitusjärjestelmistä ja joka on riittävän itsenäinen ja muiden vaikutusvallasta riippumaton;
- d) luottolaitos kerää ja säilyttää kaikki asianmukaiset tiedot, joilla voidaan tukea tehokkaasti luottoriskien mittaamis- ja hallintamenettelyjä; ja
- e) luottolaitos laatii asiakirjoja luokitusjärjestelmistään ja niiden toimintaperiaatteista sekä validoi luokitusjärjestelmänsä.

Jos Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos ja sen tytäryritykset tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö ja sen tytäryritykset soveltavat sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) yhtenäisesti, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että emoyritys ja tytäryritykset täyttävät yhdessä tarkasteltuina liitteessä VII olevan 4 osan mukaiset vähimmäisvaatimukset.

3. Hakiessaan lupaa käyttää sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) luottolaitoksen on osoitettava, että se on käyttänyt vähintään kolmen lupaa edeltävän vuoden ajan kyseisten sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB, IRBA) vastuuryhmien osalta luokitusjärjes-

▼B

telmiä, jotka ovat pääosin liitteessä VII olevassa 4 osassa esitettyjen sisäistä riskien mittaamista ja hallintaa koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisia.

4. Hakiessaan lupaa käyttää omia LGD – ja/tai CF-estimaattejaan luottolaitoksen on osoitettava, että se on vähintään kolmen lupaa edeltävän vuoden ajan laatinut omat LGD ja/tai CF-estimaattinsa ja käyttänyt niitä tavalla, joka vastaa pääosin liitteessä VII olevassa 4 osassa esitettyjä vähimmäisvaatimuksia, jotka koskevat omien estimaattien käyttöä näistä parametreistä.

5. Jos luottolaitos ei enää täytä tässä alajaksossa säädettyjä vaatimuksia, sen on joko esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelma nopeasta paluusta noudattamaan vaatimuksia, tai sen on osoitettava, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen.

6. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen ja sen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten tarkoituksena on käyttää sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA), eri oikeudellisten yksikköjen toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä 129–132 artiklan mukaisesti.

85 artikla

1. Sen estämättä, mitä 89 artiklassa säädetään, luottolaitosten ja jokoisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten on käytettävä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) kaikkiin vastuisiinsa.

Toimivaltaisten viranomaisten luvalla menetelmä voidaan ottaa käyttöön vaiheittain 86 artiklassa tarkoitetuissa eri vastuuryhmissä saman liiketoimintayksikön sisällä, eri liiketoimintayksiköissä saman ryhmän sisällä tai yritys-, luottolaitos-, valtio- ja keskuspankkivastuiden riskipainojen laskemiseen sovellettavien omien LGD- tai CF-estimaattien käyttämiseksi.

Jäljempänä 86 artiklassa tarkoitettua vähittäisvastuiden ryhmän osalta käyttöönotto voidaan toteuttaa vaiheittain eri vastuuryhmissä, joihin sovelletaan liitteessä VII olevan 1 osan 10–13 kohdassa tarkoitettuja korrelaatiokaavoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu käyttöönotto on toteutettava kohtuullisessa aikataulussa, josta sovitaan toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Käyttöönotto on toteutettava toimivaltaisten viranomaisten määrittämiä tiukkoja vaatimuksia noudattaen. Vaatimukset on laadittava varmistamaan, että 1 kohdassa tarkoitettua joustomahdollisuutta ei käytetä valikoivasti alhaisempien vähimmäispääomavaatimusten aikaansaamiseksi sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB, IRBA) ulkopuolella vielä olevien vastuuryhmien tai liiketoimintayksikköjen osalta tai käytettäessä omia LGD- ja/tai CF-estimaatteja.

3. Kun luottolaitos alkaa käyttää sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) johonkin vastuuryhmäänsä, sen on käytettävä samaa menetelmää myös oman pääoman ehtoisista sijoituksista muodostuvaan vastuuryhmään.

4. Jollei tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdasta ja 89 artiklasta muuta johdu, sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB, IRBA) käyttöön 84 artiklan nojalla luvan saaneet luottolaitokset saavat soveltaa 1 alajaksoa riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemisessa ainoastaan perustelluista syistä ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla.

5. Jollei tämän artiklan 1 ja 2 kohdasta ja 89 artiklasta muuta johdu, omien LGD- ja CF-estimaattien käyttöön 87 artiklan 9 kohdan nojalla luvan saaneet luottolaitokset saavat käyttää 87 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja LGD-arvoja ja luottovasta-arvokertoimia ainoastaan perustelluista syistä ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla.

▼B

86 artikla

1. Jokainen vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

- a) saamiset tai ehdolliset saamiset valtioilta ja keskuspankeilta;
- b) saamiset tai ehdolliset saamiset laitoksilta;
- c) saamiset tai ehdolliset saamiset yrityksiltä;
- d) vähittäissaamiset tai ehdolliset vähittäissaamiset;
- e) oman pääoman ehtoiset sijoitukset;
- f) arvopaperistetut erät; tai
- g) muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat erät.

2. Seuraavat vastuut käsitellään valtio- ja keskuspankkivastuina:

- a) saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka käsitellään valtiovastuuna 1 alajakson nojalla; ja
- b) saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta ja kansainvälisiltä organisaatioilta joihin sovelletaan nollariskipainotusta 1 alajakson nojalla.

3. Seuraavat vastuut käsitellään laitosvastuina:

- a) saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta, joita ei käsitellä valtiovastuuna 1 alajakson nojalla;
- b) saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka käsitellään laitosvastuuna 1 alajakson nojalla; ja
- c) saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta, joihin ei sovelleta nollariskipainotusta 1 alajakson nojalla.

4. Jotta vastuut voidaan luokitella 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin vähittäisvastuuihin, niiden on täytettävä seuraavat ehdot:

- a) vastapuolena on joko yksityishenkilö tai henkilöitä taikka pieni tai keskisuuri yhteisö edellyttäen jälkimmäisessä tapauksessa, että mahdolliset erääntyneet vastuut sisältävä määrä, jonka velallinen asiakas tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmä on yhteensä velkaa luottolaitokselle tai emoyrityksille ja niiden tytäryrityksille, lukuun ottamatta sellaisia saamisia tai ehdollisia saamisia, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä, saa olla enintään miljoona euroa ja luottolaitoksen edellytetään toteuttaneen kohtuulliset toimenpiteet tilanteen tarkistamiseksi;
- b) luottolaitos käsittelee riskienhallinnassaan kyseisiä vastuita samalla tavoin pitkällä aikavälillä;
- c) niitä ei hallinnoida aivan yhtä yksilöidysti kuin yritysvastuita; ja
- d) kunkin vastuun kanssa samalla tavoin hallinnoituja vastuita on suuri määrä.

Vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo voidaan luokitella kuuluvaksi vähittäisvastuiden ryhmään.

5. Seuraavat vastuut luokitellaan oman pääoman ehtoista sijoitusta muodostuvaan vastuuryhmään:

- a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja, joihin liittyy huonompi etuoikeusasema ja joilla on oikeus liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai tuottoihin; ja
- b) velkainstrumentit, joiden taloudellinen sisältö vastaa a alakohdassa tarkoitettuja vastuita.

▼B

6. Yritysvastuiden ryhmässä luottolaitosten on erikseen eroteltava erityisrahoitusvastuiksi seuraavanlaiset vastuut:
- vastapuoli on perustettu erityisesti aineellisten omaisuuserien rahoitusta ja/tai hallinnointia varten;
 - lainaajalla on sopimusjärjestelyistä johtuva merkittävä vaikutusvalta omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon; ja
 - velan takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon.
7. Kaikki luottovelvoitteet, joita ei ole luokiteltu 1 kohdan a, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, on luokiteltava 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään.
8. Edellä 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään on sisällytettävä leasing-omaisuuden jäännösarvo, jos se ei sisälly liitteessä VII olevan 3 osan 4 kohdassa määritettyyn leasing-vastuuseen.
9. Luottolaitoksen on käytettävä eri vastuuryhmien luokitteluun asianmukaisia ja pitkällä aikavälillä johdonmukaisia menetelmiä.

87 artikla

1. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä sellaisiin vastuisiin liittyvän luottoriskin osalta, jotka kuuluvat johonkin 86 artiklan 1 kohdan a–e tai g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä, on laskettava liitteessä VII olevan 1 osan 1–27 kohdan mukaan, ellei vastuita vähennetä omista varoista.
2. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ostettuihin saamisiin liittyvän laimentumisriskin osalta on laskettava liitteessä VII olevan 1 osan 28 kohdan mukaisesti. Jos luottolaitoksella on täysimääräinen takautumisoikeus ostettujen saamisten laiminlyöntiriskin ja laimentumisriskin osalta ostettujen saamisten myyjän suhteen, 87 ja 88 artiklan määräyksiä ostetuista saamisista ei tarvitse soveltaa. Vastuita voidaan sitä vastoin pitää vakuudellisina vastuina.
3. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä luottoriskin ja laimentumisriskin osalta on laskettava kyseiseen vastuuseen liittyvien asianmukaisien parametrien perusteella. Parametreja ovat PD, LGD, juoksuaika (M) ja riskiarvo. Maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ja tappiosuutta voidaan käsitellä erikseen tai yhdessä liitteessä VII olevan 2 osan mukaisesti.
4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä 86 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden luottoriskin osalta on laskettava liitteessä VII olevan 1 osan 17–26 kohdan mukaisesti, jos toimivaltaiset viranomaiset antavat tähän luvan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitos käyttää liitteessä VII olevan 1 osan 25 ja 26 kohdassa kuvailtua menetelmää ainoastaan silloin, kun luottolaitos täyttää liitteessä VII olevan 4 osan 115–123 kohdassa asetetut vähimmäisvaatimukset.
5. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä erityisrahoitusvastuiden luottoriskin osalta voidaan laskea liitteessä VII olevan 1 osan 6 kohdan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava ohjeita siitä, miten luottolaitosten olisi riskipainotettava erityisrahoitusvastuunsa liitteessä VII olevan 1 osan 6 kohdan nojalla, ja hyväksyttävä luottolaitosten soveltamat luokitusmenetelmät.
6. Luottolaitosten on muodostettava 86 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omat PD-estimaattinsa 84 artiklan ja liitteessä VII olevan 4 osan mukaisesti.

▼B

7. Luottolaitosten on muodostettava 86 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden osalta omat LGD- ja CF-estimaattinsa 84 artiklan ja liitteessä VII olevan 4 osan mukaisesti.

8. Luottolaitosten on sovellettava 86 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta liitteessä VII olevan 2 osan 8 kohdassa lueteltuja LGD-arvoja ja liitteessä VII olevan 3 osan 9 kohdan a, b ja d alakohdassa lueteltuja luottovasta-arvokertoimia.

9. Sen estämättä, mitä 8 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitokset käyttävät 86 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omia LGD- ja CF-estimaattejaan 84 artiklan ja liitteessä VII olevan 4 osan mukaisesti.

10. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä arvopaperistettujen vastuiden osalta ja 86 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden osalta on laskettava 4 alajakson mukaisesti.

▼M7

11. Jos yhteissijoitusyrityksessä olevat saamiset täyttävät liitteessä VI olevan 1 osan 77 ja 78 kohdan kriteerit ja luottolaitoksella on tiedot kaikista yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista tai osasta niitä, luottolaitoksen on otettava nämä vastuut huomioon laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ja ennakoidun tappion määrää tässä alajaksossa säädettyjen menetelmien mukaan. Jäljempänä olevaa 12 kohtaa sovelletaan siihen osaan yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista, josta luottolaitoksella ei ole tietoja tai josta sillä ei kohtuudella voida olettaa olevan tietoja. Kyseistä 12 kohtaa sovelletaan erityisesti, jos luottolaitoksen olisi kohtuuttoman työlästä ottaa nämä vastuut huomioon laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ja ennakoidun tappion määrää tässä alajaksossa säädettyjen menetelmien mukaan.

Jos luottolaitos ei täytä edellytyksiä tässä alajaksossa säädettyjen menetelmien soveltamiseksi kaikkien yhteissijoitusyrityksen suojattavien vastuiden tai niiden osien osalta, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ja odotetun tappion määrä on laskettava seuraavien menetelmien mukaan:

- a) edellä 86 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin sovelletaan liitteessä VII olevan 1 osan 19, 20 ja 21 kohdan mukaista menetelmää;
- b) kaikkiin muihin suojattaviin vastuisiin sovelletaan 78–83 artiklassa säädettyä menetelmää seuraavin muutoksin:
 - i) vastuiden, joihin sovelletaan luokittelemattomien vastuiden erityistä riskipainoa tai luottoluokkaa, joka antaa tietyille vastuuryhmälle korkeimman riskipainon, riskipaino on kerrottava kertoimella 2, mutta se ei saa ylittää 1 250:tä prosenttia;
 - ii) kaikkien muiden vastuiden riskipaino on kerrottava kertoimella 1,1 ja vähimmäismäärän on oltava 5 prosenttia.

Jos luottolaitos ei a alakohdan soveltamiseksi pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin liittyviä vastuita toisistaan, sen on käsiteltävä kyseisiä vastuita kuten muita oman pääoman ehtoisia vastuita. Jos nämä vastuut yhdessä luottolaitoksella tässä vastuuryhmässä olevien välittömien vastuiden kanssa eivät ole merkittäviä 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, 89 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella, sanotun vaikuttamatta 154 artiklan 6 kohdan soveltamiseen.

▼B

12. Jos yhteissijoitusyrityksessä olevat saamiset eivät täytä liitteessä VI olevan 1 osan 77 ja 78 kohdassa esitettyjä vaatimuksia tai luottolai-

▼B

tos ei ole tietoinen kaikista yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista, luottolaitoksen on otettava nämä vastuut huomioon ja laskettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ja odotetun tappion määrä liitteessä VII olevan 1 osan 19, 20 ja 21 kohdassa tarkoitetun menetelmän mukaan. Jos luottolaitos ei tässä yhteydessä pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuita toisistaan, se on käsiteltävä kyseisiä vastuita kuten muita oman pääoman ehtoisia vastuita. Tätä varten muut kuin oman pääoman ehtoiset vastuut luokitellaan johonkin muuhun liitteessä VII olevan 1 osan 19 kohdassa lueltuun ryhmään (pääomasijoitukset, pörssissä noteeratut oman pääoman ehtoiset sijoitukset ja muut oman pääoman ehtoiset sijoitukset) ja tuntemattomat vastuut luokitellaan muihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyvien vastuiden ryhmään.

▼M7

Ensimmäisessä alakohdassa kuvaillun menetelmän vaihtoehtona luottolaitokset voivat laskea itse tai antaa kolmannen tehtäväksi laskea ja ilmoittaa – edellyttäen, että laskelmien ja raportoinnin oikeellisuus on asianmukaisesti varmistettu – keskimääräisen riskipainotettujen saamisten yhteismäärän, joka perustuu yhteissijoitusyrityksen suojattaviin vastuisiin ja joka lasketaan 11 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti.

▼B*88 artikla*

1. Edellä 86 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluviin vastuisiin liittyvä odotettu tappio on laskettava liitteessä VII olevan 1 osan 29–35 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti.
2. Laskettaessa odotetun tappion määrää liitteessä VII olevan 1 osan 29–35 kohdan mukaisesti kuhunkin vastuuseen on käytettävä samaa PD-, LGD- ja vastuuarvoa kuin laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää 87 artiklan mukaisesti. Laiminlyötyjen vastuiden osalta, joista luottolaitokset käyttävät omia LGD-estimaattejaan, EL on EL_{BE} , eli luottolaitoksen liitteessä VII olevan 4 osan 80 kohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio laiminlyödyn vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta.
3. Odotettu tappio lasketaan arvopaperistettujen vastuiden osalta 4 alajakson mukaisesti.
4. Odotettu tappio on nolla 86 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden osalta.
5. Odotettu tappio lasketaan ostettuihin saamisiin liittyvän laimentumisriskin osalta liitteessä VII olevan 1 osan 35 kohdan mukaisesti.
6. Odotettu tappio lasketaan 87 artiklan 11 ja 12 kohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta liitteessä VII olevan 1 osan 29–35 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti.

89 artikla

1. Luottolaitokset, jotka ovat saaneet luvan käyttää sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) riskipainotettujen saamisten yhteismäärän ja odotetun tappion laskemiseen yhden tai useamman vastuuryhmän osalta, voivat soveltaa toimivaltaisten viranomaisen luvalla 1 alajaksoa seuraaviin vastuisiin:
 - a) edellä 86 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, kun merkittävien vastapuolien määrä on vähäinen ja luottolaitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa luokitusjärjestelmää näihin vastapuoliin;

▼B

- b) edellä 86 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, kun merkittävien vastapuolien määrä on vähäinen ja luottolaitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa luokitusjärjestelmää näihin vastapuoliin;
- c) vastuisiin merkitykseltään vähäisissä liiketoimintayksiköissä sekä vastuuryhmiin, jotka ovat merkitykseltään vähäisiä kokonsa ja riskiprofiilinsa vuoksi;

▼M7

- d) jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallishallintoon ja hallintoelimiin liittyviin vastuisiin seuraavin edellytyksin:

▼B

- i) saamisiin keskushallinnolta ja kyseisiin muihin saamisiin liittyvä riski on yhtä suuri erityisten hallintojärjestelyjen vuoksi; ja
 - ii) saamisiin keskushallinnolta sovelletaan nollariskipainoa 1 alajakson nojalla;
- e) luottolaitoksen vastuisiin, joissa vastapuolena on sen emoyritys, sen tytäryritys tai sen emoyrityksen tytäryritys edellyttäen, että vastapuoli on laitos, rahoitusalan holdingyhtiö, rahoituslaitos, omaisuudenhoito-yhtiö tai avustavia palveluja tuottava yritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia, taikka yritys, jolla on luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde, sekä sellaisten luottolaitosten välisiin vastuisiin, jotka täyttävät 80 artiklan 8 kohdassa esitetyt vaatimukset;
 - f) oman pääoman ehtoihin sijoituksiin yhteisöihin, joiden luottovelvoitteisiin sovelletaan nollariskipainotusta 1 alajakson nojalla (mukaan lukien julkisrahoitteiset yhteisöt, joihin voidaan soveltaa nollariskipainotusta);
 - g) oman pääoman ehtoihin sijoituksiin, jotka on laskettu liikkeeseen osana lakisääteistä ohjelmaa, jolla pyritään edistämään tiettyjen toimialojen taloudellista tilaa ja joka tuo merkittävää valtion apua luottolaitoksille sijoitusten tekemiseen ja jota jossain muodossa koskee valtion valvonta ja sijoitusrajoitukset. Tämä käsittely on rajattu 10 prosentin osuuteen ensisijaisista ja toissijaisista omista varoista;
 - h) liitteessä VI olevan 1 osan 40 kohdassa tarkoitettuihin saamisiin, jotka täyttävät kyseisessä kohdassa säädetyt vaatimukset; tai
 - i) valtion takuisiin ja valtion jälleenvakuuttamiin takuisiin liitteessä VIII olevan 2 osan 19 kohdan mukaisesti.

Tämä kohta ei estä sitä, että muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan soveltaa 1 alajakson säännöksiä oman pääoman ehtoihin sijoituksiin, joita saa toisissa jäsenvaltioissa käsitellä tällä tavoin.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa luottolaitoksen oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuryhmä katsotaan merkittäväksi, jos niiden yhteenlaskettu arvo, josta on vähennetty 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen lakisääteisten ohjelmien nojalla tehdyt oman pääoman ehtoiset sijoitukset, on edeltävän vuoden aikana keskimäärin ylittänyt 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jos kyseiset oman pääoman ehtoiset sijoitukset muodostuvat alle kymmenestä yksittäisestä omistusosuudesta, kyseinen raja-arvo on 5 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

3 alajakso

Luottoriskien vähentäminen

90 artikla

Tässä alajaksossa ”luottoa myöntävällä luottolaitoksella” tarkoitetaan luottolaitosta, jolla kyseiset vastuut ovat, vaikka ne eivät johtuisikaan lainasta.

▼B

91 artikla

Sellaiset luottolaitokset, jotka käyttävät standardimenetelmää 78–83 artiklan mukaisesti tai jotka käyttävät sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) 84–89 artiklan mukaisesti mutta ilman 87 ja 88 artiklan mukaisia omia LGD- ja CF-estimaattejaan, voivat käyttää tämän alajakson mukaisia riskien vähentämistekniikoita laskiessaan 75 artiklan a alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen saamisten yhteismäärää tai odotetun tappion yhteismäärää 57 artiklan q alakohdassa tarkoitettua laskentaa ja 63 artiklan 3 kohtaa varten.

92 artikla

1. Sellaisen tekniikan, jota käytetään tarjoamaan luottosuojaa yhdessä luottoa myöntävän luottolaitoksen toteuttamien toimenpiteiden, menetel-lyjen ja toimintalinjojen kanssa, on johdettava oikeudellisesti päteviin ja kaikilla merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisiin luottosuojajärjestelyihin.

2. Luottoa myöntävän luottolaitoksen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen luottosuojajärjestelyn tehokkuuden ja hallitakseen siihen liittyvät riskit.

3. Vastikkeellisen luottosuojan tapauksessa vakuudeksi hyväksyttävien omaisuuserien on oltava riittävän likvidejä ja niiden arvon on oltava pitkällä aikavälillä riittävän vakaa, jotta ne tarjoavat asianmukaisen varmuuden luottosuojasta, kun otetaan huomioon riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen käytetty menetelmä ja vähentämistekniikoiden sallittu hyväksymisaste. Vakuudeksi hyväksytään ainoastaan liitteessä VIII olevassa 1 osassa luetellut omaisuuserät.

4. Vastikkeellisen luottosuojan tapauksessa luottoa myöntävällä luottolaitoksella on oltava oikeus realisoida tai ottaa haltuunsa kohtuullisessa ajassa luottosuojan tarjoavat omaisuuserät vastapuolen tai vakuuden haltijana toimivan säilytysyhteisön maksukyvyttömyys- tai konkurssitilanteessa — tai muussa transaktioasiakirjoissa mainitussa tilanteessa. Luottosuojana käytettävien omaisuuserien arvo ei saa olla olennaisesti riippuvainen vastapuolen luottokelpoisuudesta.

5. Takauksen luontaisen luottosuojan tapauksessa sitoumuksen antajaksi hyväksyttävän osapuolen on oltava riittävän luotettava ja luottosuojasopimuksen on oltava oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen merkityksellisillä lainkäyttöalueilla, jotta ne tarjoavat asianmukaisen varmuuden luottosuojasta, kun otetaan huomioon riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen käytetty menetelmä ja vähentämistekniikoiden sallittu hyväksymisaste. Vähentämistekniikoiden hyväksyntä on rajattava liitteessä VIII olevan 1 osan mukaisiin luottosuojan tarjoajiin ja luottosuojasopimusten muotoihin.

6. Liitteessä VIII olevan 2 osan mukaiset vähimmäisvaatimukset on täytettävä.

93 artikla

1. Kun 92 artiklan vaatimukset täytetään, riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärää voidaan muuttaa liitteessä VIII olevan 3–6 osan mukaisesti.

2. Mikään vastuu, johon sovelletaan riskien vähentämistekniikkaa, ei saa johtaa korkeampaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärään tai odotettujen tappioiden yhteismäärään kuin muuten samanlainen vastuu, johon ei sovelleta riskien vähentämistekniikkaa.

3. Jos 78–83 artiklan tai vastaavasti 84–89 artiklan mukaisesti laske-tuissa riskipainotettujen saamisten yhteismäärissä on jo otettu huomioon luottosuoja, luottosuojan laskentaa ei saa enää suorittaa tämän alakohdan mukaisesti.

4 alajakso

Arvopaperistaminen

94 artikla

Kun luottolaitos käyttää 78–83 artiklassa kuvailtua standardimenetelmää laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärän sen vastuuryhmän osalta, johon arvopaperistetut vastuut on luokiteltava 79 artiklan nojalla, sen on laskettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärä arvopaperistettujen omaisuuserien osalta liitteessä IX olevan 4 osan 1–36 kohdan mukaisesti.

Muissa tapauksissa sen on laskettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärä liitteessä IX olevan 4 osan 1–5 ja 37–76 kohdan mukaisesti.

95 artikla

1. Kun alulle paneva luottolaitos on siirtänyt arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvän merkittävän luottoriskin liitteessä IX olevan 2 osan mukaisesti, luottolaitos voi

a) perinteisen arvopaperistamisen tapauksessa olla sisällyttämättä arvopaperistettuja vastuita riskipainotettujen saamisten yhteismäärään ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärään; ja

b) synteettisen arvopaperistamisen tapauksessa laskea riskipainotettujen saamisten yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän arvopaperistettujen vastuiden osalta liitteessä IX olevan 2 osan mukaisesti.

2. Kun 1 kohtaa sovelletaan, alulle panevan luottolaitoksen on laskettava liitteessä IX kuvailtu riskipainotettujen saamisten yhteismäärä positioiden osalta, jotka sillä on arvopaperistettavissa omaisuuserissä.

Jos alulle paneva luottolaitos ei voi siirtää merkittävää luottoriskiään 1 kohdan mukaisesti, sen ei tarvitse laskea riskipainotettujen saamisten yhteismäärää positioiden osalta, jotka sillä on arvopaperistettavissa omaisuuserissä.

96 artikla

1. Kun riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan arvopaperistettujen omaisuuserien osalta riskipainoa on sovellettava, liitteen IX mukaisesti position luottoluokitukseen perustuvaan vastuuarvoon; luottoluokitus voidaan määrittää viittaamalla luottoluokituslaitoksen antamaan luokitukseen tai muutoin, kuten liitteessä IX todetaan.

2. Kun vastuut liittyvät arvopaperistamisen eri etuoikeusluokkiin, kuhunkin etuoikeusluokkaan liittyvä vastuu katsotaan erilliseksi arvopaperistetuksi omaisuuseräksi. Arvopaperistetuille omaisuuserille luottosuoja tarjoavilla on katsottava olevan positioita arvopaperistetuissa omaisuuserissä. Arvopaperistettujen omaisuuserien on sisällettävä vastuut, jotka liittyvät arvopaperistettuihin korkosopimuksiin tai valuuttajohdannaisiin.

3. Kun arvopaperistettu omaisuuserä on vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan kohteena, kyseiseen positioon sovellettavaa riskipainoa voidaan muuttaa 90–93 artiklan ja liitteen IX säännösten yhteisen tulkinnan mukaisesti.

4. Jollei 57 artiklan r alakohdasta ja 66 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on sisällytettävä luottolaitoksen kaikkien riskipainotettujen saamisten yhteismäärään sovellettaessa 75 artiklan a alakohtaa.

▼B*97 artikla*

1. Luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta voidaan käyttää määrittäessä arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainoa 96 artiklan mukaisesti ainoastaan silloin, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet luottoluokituslaitoksen käytön tätä varten, jäljempänä ”hyväksytty luottoluokituslaitos”.

▼M7

2. Toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat ulkoisen luokituslaitoksen tämän artiklan 1 kohdan mukaiseksi hyväksytyksi luottoluokituslaitokseksi ainoastaan silloin, kun kyseinen luottoluokituslaitos täyttää 81 artiklassa asetetut vaatimukset ja liitteessä VI olevan 2 osan tekniset vaatimukset ja kun se voi osoittaa toimintansa olevan yleisesti tunnettua arvopaperistamisen alalla. Kun ulkoinen luottoluokituslaitos on rekisteröity luottoluokituslaitokseksi asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on katsottava, että sen luokitteluprosessin objektiivisuutta, riippumattomuutta, jatkuvaa valvontaa ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset täyttyvät.

▼B

3. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet luottoluokituslaitoksen 1 kohdan soveltamiseksi, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä kyseisen luottoluokituslaitoksen tätä tarkoitusta varten soveltamatta omaa arviointimenettelyään.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava yleisesti saataville selvitys noudatetusta hyväksymismenettelystä ja luettelo hyväksytyistä luottoluokituslaitoksista.

5. Jotta hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta saa käyttää 1 kohdan mukaisesti, sen on oltava liitteessä IX olevassa 3 osassa tarkoitettujen luotettavuuden ja läpinäkyvyyden periaatteiden mukainen.

98 artikla

1. Sovellettaessa riskipainoja arvopaperistettuihin omaisuuseriin toimivaltaisten viranomaisten on määriteltävä, mikä liitteessä IX tarkoitettu luottoluokka vastaa kutakin hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta. Määritelmien on oltava objektiivisia ja johdonmukaisia.

2. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat laatineet 1 kohdan mukaiset määritelmät, toisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä määritelmät soveltamatta omia määrittelymenettelyjään.

99 artikla

Luottoluokituslaitoksen antamia luokituksia on käytettävä johdonmukaisesti luottolaitoksen 96 artiklassa tarkoitettujen riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen ja liitteessä IX olevan 3 osan säännöksiä on noudatettava. Luottoluokituksia ei saa käyttää valikoivasti.

100 artikla

1. Jos ennenaikaisen kuoletuksen ehtojen piiriin kuuluvia uusiutuvia saamia arvopaperistetaan, alulle panevan luottolaitoksen on laskettava liitteen IX mukaisesti ylimääräinen riskipainotettujen saamisten yhteismäärä sen riskin varalta, että luottoriskin taso, jolle se on alttiina, voi nousta ennenaikaisen kuoletuksen tapauksessa.

2. Tällöin ”uusiutuvan saamisen” on oltava sellainen, että sen määrä saa vaihdella asiakkaiden nostojen ja takaisinmaksujen mukaan sovitun limiitin puitteissa, ja ennen aikaista kuoletusta koskevien ehtojen on oltava sopimusehtoja, joissa edellytetään, että sijoittajan positioita lunastetaan tietyissä tilanteissa ennen kuin liikkeeseenlaskettujen arvopapereiden alkuperäinen juoksu-aika umpeutuu.

▼B*101 artikla*

1. Alulle paneva luottolaitos, joka on soveltanut arvopaperistamisen osalta 95 artiklaa riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskennassa, tai järjestävä luottolaitos ei saa tarjota arvopaperistamiselle sopimusvelvoitteensa ylittävää tukea supistaakseen todellisia tai mahdollisia tappiota sijoittajille.
2. Jos alulle paneva luottolaitos tai järjestävä luottolaitos ei noudata 1 kohtaa arvopaperistamisen osalta, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava vähintään, että sillä on pääomaa kaikkia arvopaperistettuja vastuita vastaan siten kuin niitä ei olisi arvopaperistettu. Luottolaitoksen on annettava yleisesti tiedoksi, että se on tarjonnut sopimuksen ulkopuolista tukea ja ilmoitettava sen vaikutuksista lakisääteiseen pääomaan.

4 j a k s o

Operatiivisen riskin vähimmäispääomavaatimukset*102 artikla*

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että luottolaitoksilla on omia varoja operatiivista riskiä vastaan 103, 104 ja 105 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti.
2. Luottolaitokset, jotka ovat siirtyneet soveltamaan 104 artiklan mukaista menetelmää, saavat soveltaa 103 artiklan mukaista menetelmää ainoastaan perustelluista syistä ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.
3. Luottolaitokset, jotka ovat siirtyneet soveltamaan 105 artiklan mukaista menetelmää, saavat soveltaa 103 ja 104 artiklan mukaista menetelmää ainoastaan perustelluista syistä ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.
4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitokset soveltavat menetelmien yhdistelmää liitteessä X olevan 4 kohdan mukaisesti.

103 artikla

Perusmenetelmän mukainen operatiivisen riskin pääomavaatimus on tietty prosenttiosuus relevantista indikaattorista liitteessä X olevassa 1 osassa tarkoitettujen parametrien mukaisesti.

104 artikla

1. Standardimenetelmän mukaan luottolaitosten on jaettava liiketoimintansa liitteessä X olevan 2 osan mukaisiin liiketoiminta-alueisiin.
2. Luottolaitosten on laskettava kunkin liiketoiminta-alueen osalta operatiivisen riskin pääomavaatimus tietyinä prosenttiosuutena relevantista indikaattorista liitteessä X olevan 2 osan parametrien mukaisesti.
3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitokselle tietyin edellytyksin luvan käyttää vaihtoehtoista relevanttia indikaattoria operatiivisen riskin pääomavaatimuksen määrittämiseksi tietyjen liiketoiminta-alueiden osalta, kuten liitteessä X olevan 2 osan 5–11 kohdassa määrätään.
4. Standardimenetelmän mukainen operatiivisen riskin pääomavaatimus on kaikkien yksittäisten liiketoiminta-alueiden operatiivisten riskien pääomavaatimusten summa.
5. Standardimenetelmän parametrit ovat liitteessä X olevassa 2 osassa.

▼B

6. Jotta luottolaitokset voivat käyttää standardimenetelmää, niiden on täytettävä liitteessä X olevassa 2 osassa asetetut ehdot.

105 artikla

1. Luottolaitokset voivat käyttää omiin operatiivisten riskien mittaamismenetelmiinsä perustuvia kehittyneitä menetelmiä edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen hyväksyy erikseen kyseisten mallien käytön vakavaraisuusvaatimuksen laskemiseen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että luottolaitokset täyttävät liitteessä X olevassa 3 osassa asetetut ehdot.

3. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen ja sen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten tarkoituksena on käyttää kehittyntä menetelmää, eri oikeudellisten yksikköjen valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä 129–132 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Soveltamisen on sisällettävä liitteessä X olevassa 3 osassa luetellut tekijät.

4. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos ja sen tytäryritykset tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritykset soveltavat kehittyntä menetelmää, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että emoyritys ja tytäryritykset täyttävät yhdessä tarkasteltuina liitteessä X olevan 3 osan mukaiset ehdot.

5 j a k s o

Suuret riskikeskittymät*106 artikla*

1. ”Vastuulla” tarkoitetaan sovellettaessa tätä jaksoa 3 jakson 1 alajaksoissa tarkoitettuja varoja ja taseen ulkopuolisia eriä kuitenkin soveltamatta näissä säännöksissä säädettyjä riskipainoja tai riskiasteita.

Liitteessä IV tarkoitetuista eristä johtuvat vastuut on laskettava jonkin liitteessä III esitetyn menetelmän mukaisesti. Tässä jaksossa sovelletaan myös liitteessä III olevan 2 osan 2 kohtaa.

Toimivaltaisten viranomaisten kanssa voidaan sopia, että vastuita määritettäessä omien varojen kokonaan kattamia eriä ei tarvitse ottaa lukuun edellyttäen, että näitä omia varoja ei oteta mukaan laskettaessa luottolaitoksen omia varoja 75 artiklan soveltamiseksi tai muita valvontaa koskevia suhdelukuja, joista on säädetty tässä direktiivissä ja muissa yhteisön säädöksissä.

▼M7

2. Vastuisiin ei saa sisältyä mitään seuraavista

- a) kun on kyse valuuttakauppaan liittyvistä tapahtumista, vastuut, jotka muodostuvat tavallisesti maksuselvittelyn aikana kahden arkipäivän kuluessa maksusta;
- b) kun on kyse arvopapereiden ostoa tai myyntiä koskevistä maksutapahtumista, vastuut, jotka muodostuvat tavallisesti selvitysjärjestelyjen aikana viiden työpäivän kuluessa maksusta tai arvopapereiden luovuttamisesta, jos tämä on aikaisemmin;
- c) kun on kyse asiakkaille tarjotuista maksujen välityspalveluista, mukaan luettuina maksupalvelujen toteuttaminen, selvitykset kaikissa valuutoissa ja kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, tai rahoitusvälineiden selvitys- ja säilytyspalveluista, rahoituksen myöhästymisen ja muut asiakkaan toiminnasta aiheutuvat vastuut, jotka eivät kestä seuraavaa pankkipäivää pidempään; tai

▼ M7

- d) kun on kyse maksujen välityspalveluista, mukaan luettuna maksupalvelujen toteuttaminen, selvitykset kaikissa valuutoissa ja kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, päivänsisäiset vastuut laitoksille, jotka tuottavat näitä palveluja.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on annettava ohjeet valvontakäytäntöjen lähentämiseksi c ja d alakohdassa säädettyjen vapautusten soveltamisessa.

3. Kun kyseessä ovat 79 artiklan 1 kohdan m, o ja p alakohdassa tarkoitettut vastuut ja kun vastuu johtuu suojattavasta omaisuuserästä, luottolaitoksen on keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän olemassaolon määrittämiseksi arvioitava järjestelmää tai sen suojattavia vastuuta taikka molempia. Tässä tarkoituksessa luottolaitoksen on arvioitava transaktiorakenteen taloudellinen sisältö ja rakenteelle ominaiset riskit.

107 artikla

Laskettaessa vastuiden arvoa tämän jakson soveltamiseksi ”luottolaitoksella” tarkoitetaan myös jokaista yksityistä tai julkista yritystä, mukaan lukien sen sivukonttorit, joka täyttää luottolaitoksen määritelmän ja joka on saanut toimiluvan kolmannessa maassa.

▼ B*108 artikla*

Luottolaitoksen vastuuta yhden asiakkaan tai keskinäisessä sidossuhteessa olevien asiakkaiden osalta pidetään suurena riskikeskittymänä, kun sen arvo on vähintään 10 prosenttia sen omista varoista.

109 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokaisella luottolaitoksella on järjevät hallinnolliset ja kirjanpitoimenetelmät ja asianmukaiset sisäiset valvontamenetelmät kaikkien suurten riskikeskittymien ja niihin tämän direktiivin mukaisesti myöhemmin tehtyjen muutosten tunnistamiseksi ja merkitsemiseksi kirjanpitoon sekä näiden vastuiden valvomiseksi luottolaitoksen riskienhallintapolitiikan perusteella.

▼ M7*110 artikla*

1. Luottolaitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot kaikista suurista riskikeskittymistä, mukaan lukien 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret riskikeskittymät:

- a) sellaisen asiakkaan tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän tunnistetiedot, jonka osalta luottolaitoksella on suuri riskikeskittymä;
- b) tarvittaessa vastuuarvo ennen kuin huomioon on otettu luottoriskin vähentäminen;
- c) mahdollisesti käytetyn vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luotosuojan tyyppi;
- d) vastuuarvo sen jälkeen kun huomioon on otettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentäminen.

Jos luottolaitokseen sovelletaan 84–89 artiklaa, toimivaltaisten viranomaisten käyttöön on annettava luottolaitoksen 20 suurinta riskikeskittymää konsolidoidulla tasolla, lukuun ottamatta suuria riskikeskittymiä, jotka on vapautettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ilmoitukset on tehtävä vähintään kahdesti vuodessa. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava

▼M7

31 päivästä joulukuuta 2012 raportoinnin yhtenäistä muotoa, jaksoja ja määräpäiviä. Tämän helpottamiseksi Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea laatii suuntaviivat raportoinnin yhtenäisen muodon käyttöönottamiseksi yhteisössä ennen 1 päivää tammikuuta 2012. Raportointimuotojen on oltava oikeasuhteisia luottolaitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitokset analysoivat mahdollisimman kattavasti vastuunsa vakuuden liikkeeseenlaskijoille, takauksen luonteisen luottosuojan ja 106 artiklan 3 kohdan mukaisesti omaisuuserän suojan tarjoajille mahdollisten keskittymien varalta ja toteuttavat tarvittaessa toimia tai ilmoittavat merkittävistä löydöistä toimivaltaiselle viranomaiselle.

▼B*111 artikla***▼M7**

1. Sen jälkeen kun huomioon on otettu 112–117 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen, luottolaitoksen vastuu, joka liittyy johonkin asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmään, ei saa ylittää arvoltaan 25:tä prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jos asiakas on laitos tai jos keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmään kuuluu yksi tai useampi laitos, tämä arvo ei saa ylittää 25:tä prosenttia luottolaitoksen omista varoista tai 150 miljoonaa euroa sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi, edellyttäen että kaikkiin sidossuhteessa oleviin asiakkaisiin, jotka eivät ole laitoksia, liittyvien vastuuarvojen summa – sen jälkeen kun huomioon on otettu 112–117 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – on enintään 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jos 150 miljoonan euron määrä on enemmän kuin 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista, vastuuarvo – sen jälkeen kun huomioon on otettu 112–117 artiklan mukainen luottoriskin vähentämisen vaikutus – ei saa ylittää kohtuullista ylärajaa luottolaitoksen omiin varoihin nähden. Luottolaitosten on määriteltävä tämä yläraja liitteessä V olevassa 7 kohdassa esitettyjen politiikkojen ja menettelyjen mukaisesti keskittymäriskin hallitsemiseksi ja valvomiseksi, ja se saa olla korkeintaan 100 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jäsenvaltiot voivat asettaa rajan, joka on alle 150 miljoonaa euroa, ja niiden on ilmoitettava siitä komissiolle.

4. Luottolaitoksen on koko ajan noudatettava sovellettavaa 1 kohdassa säädettyä ylärajaa. Jos vastuut poikkeuksellisesti ylittävät tämän ylärajan, vastuuarvosta on ilmoitettava viipymättä toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat perustelluissa tapauksissa myöntää luottolaitoksille määräajan, jossa luottolaitoksen on ryhdyttävä noudattamaan ylärajaa.

Jos sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua 150 miljoonan euron määrää, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että luottolaitoksen 100 prosentin yläraja omiin varoihin nähden voi ylittyä.

▼B*112 artikla*

1. ”Takauksen” katsotaan 113–117 artiklassa sisältävän 90–93 artiklan nojalla hyväksytyt muut luottojohdannaiset kuin luottoriskin vaihtolainat.

▼M7

2. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, jos vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja on hyväksytty 113–117 artiklan nojalla, edellytyksenä on, että 90–93 artiklassa asetetut hyväksymisperusteet ja muut vähimmäisvaatimukset täytetään.

▼B

3. Jos luottolaitos soveltaa 114 artiklan 2 kohtaa, vastikkeellisen luottosuojan hyväksyminen riippuu 84–89 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämistä.

▼M7

4. Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitoksen ei pidä ottaa huomioon liitteessä VIII olevan 1 osan 20, 21 ja 22 kohtaa, jollei tätä sallita 115 artiklan nojalla.

▼B*113 artikla***▼M7**

3. Seuraavat vastuut vapautetaan 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta:

▼B

- a) varat, jotka ovat sellaisia saamisia valtioilta tai keskuspankeilta, joihin vakuudettomina sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla;
- b) varat, jotka ovat sellaisia saamisia kansainvälisiltä organisaatioilta tai kansainvälisiltä kehityspankeilta, joihin vakuudettomina sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla;
- c) varat, jotka ovat valtioiden, keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden, kansainvälisten kehityspankkien tai julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten nimenomaisesti takaamia silloin, kun takauksen antavan yksikön vakuudettomiin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla;
- d) muut valtioiden, keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden tai kansainvälisten kehityspankkien tai julkisyhteisöjen tai julkisoikeudellisten laitosten ottamat tai niiden takaamat riskit silloin, kun riskin ottaneen tai taanneet yksikön vakuudettomiin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla;

▼M7

- e) varat, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla, ja muut näihin alue- tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla;
- f) vastuut, jotka liittyvät 80 artiklan 7 tai 8 kohdassa tarkoitettuihin vastapuoliin, jos niihin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla; vastuita, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään saamisina kolmansilta osapuolilta riippumatta siitä, onko vastuut vapautettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;

▼B

- g) varat ja muut vastuut, joiden vakuudeksi toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet käteistalletuksen luottoa myöntävässä luottolaitoksessa tai luottolaitoksessa, joka on emoyritys tai luottoa myöntävän laitoksen tytäryritys;
- h) varat ja muut vastuut, joiden vakuudeksi toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet luottoa myöntävän luottolaitoksen tai luottolaitoksen emoyrityksen tai luottoa myöntävän luottolaitoksen tytäryrityksen antamat talletustodistuksia vastaavat arvopaperit ja jotka ovat talletetut jommankumman haltuun;

▼M7

- i) käyttämättömiin luottojärjestelyihin perustuvat vastuut, jotka luokitellaan liitteessä II tarkoitetuiksi taseen ulkopuolisiksi eriksi, joiden riski on alhainen, edellyttäen, että asiakkaan tai keskenään sidossuhteissa olevien asiakkaiden ryhmän kanssa tehdyn sopimuksen mukaan järjestelyä voidaan käyttää vain sillä edellytyksellä, että on

▼ M7

tarkistettu, ettei se aiheuta 111 artiklan 1 kohdan mukaisen rajoituksen ylitystä.

▼ B

Luottolaitoksen liikkeeseenlaskeman luottoriskin vaihtolainan perusteella saatu käteisraha sekä sellaiset vastapuolen lainat luottolaitokselle ja talletukset luottolaitoksessa, jotka sisältyvät 90–93 artiklan nojalla hyväksytyyn tase-erien nettoutussopimukseen, kuuluvat g alakohdan soveltamisalaan.

▼ M7

4. Jäsenvaltiot voivat antaa täyden tai osittaisen vapautuksen 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta, kun kyse on seuraavista vastuista:

- a) liitteessä VI olevan 1 osan 68, 69 ja 70 kohdan soveltamisalaan kuuluvat katetut joukkolainat;
- b) varat, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa 78–83 artiklan nojalla, ja muut näihin alue- tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamisiin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa 78–83 artiklan nojalla;
- c) sen estämättä, mitä tämän artiklan 3 kohdan f alakohdassa säädetään, ne luottolaitoksen vastuut, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistussuhteet, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin ja sen omiin tytäryrityksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse luottolaitos on tämän direktiivin tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti; vastuuta, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään saamisina kolmansilta osapuolilta riippumatta siitä, onko vastuut vapautettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;
- d) varat, jotka ovat saamisia ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuuta, myös osakkuuksia tai muita omistussuhteita, sellaisilta alueellisilta tai keskusluottolaitoksilta, joiden ryhmään luottolaitos on liittynyt osaksi lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä;
- e) varat, jotka ovat sellaisten luottolaitosten saamisia luottolaitoksilta ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuuta, joiden toiminta ei perustu kilpailuun, jotka lakisääteisten ohjelmien tai yhtiöjärjestyksensä nojalla edistävät tiettyjen toimialojen taloudellista tilaa ja joita koskee valtion valvonta jossain muodossa ja lainojen käyttörajoitukset, edellyttäen, että asianomaiset vastuut perustuvat sellaisiin lainoihin, jotka siirretään tuensaajille muiden luottolaitosten välityksellä;
- f) varat, jotka ovat saamisia laitoksilta ja laitoksiin liittyviä muita vastuuta, edellyttäen, että nämä vastuut eivät muodosta tällaisten laitosten omia varoja, kestävät korkeintaan seuraavaan pankkipäivään eivätkä ole merkittävän kaupankäyntivaluutan määräisiä;
- g) varat, jotka ovat kansallisessa valuutassa rahoitettuja saamisia keskuspankeilta niissä pidettävien vähimmäisvarantojen;
- h) varat, jotka ovat kansallisessa valuutassa rahoitettuja saamisia keskushallinnoilta valtion arvopapereissa säilytettävien lakisääteisten maksuvalmiusvaatimusten muodossa, edellyttäen että toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan valitun luottoluokituslaitoksen näille keskushallinnoille antama luottoluokitus on sijoitusluokka;
- i) 50 prosenttia liitteessä II tarkoitetuista taseen ulkopuolisista rebusseista, joiden riski on keskimääräinen/alhainen, ja taseen ulkopuolisista käyttämättömistä luottojärjestelyistä, joiden riski on

▼M7

keskimääräinen/alhainen, ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella 80 prosenttia muista kuin myönnettyille luotoille annetuista takauksista, jotka perustuvat lakiin tai asetukseen ja jotka ovat jäsenilleen antaneet keskinäiset yhtiöt, jotka ovat luottolaitoksia;

- j) lakisääteisesti vaadittavat takaukset, joita käytetään silloin, kun asunto-obligaatioita liikkeeseen laskemalla rahoitettu kiinnitysluotto maksetaan kiinnitysluoton ottajalle ennen kiinnitysluoton lopullista rekisteröintiä maarekisteriin, edellyttäen, ettei takausta käytetä riskin vähentämiseen riskipainotettujen varojen laskennassa.

▼B*114 artikla***▼M7**

1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi luottolaitos voi käyttää 90–93 artiklan nojalla laskettua täysin mukautettua vastuuarvoa, jossa on otettu huomioon luottoriskin vähentämistekniikka, volatilititeettikorjaukset ja juoksuaikojen erot (E*).

▼B

2. ►**M7** Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, sellaiselle luottolaitokselle, joka saa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään 84–89 artiklan mukaisesti, annetaan lupa hyväksyä tällaiset vaikutukset laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että luottolaitos arvioi rahoitusvakuuksien vaikutuksia vastuusiinsa erillään muista LGD-estimaatin kannalta merkityksellisistä seikoista. ◀

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että luottolaitoksen estimaatit soveltuvat käytettäviksi 111 artiklan noudattamiseksi lasketun vastuuarvon alentamisessa.

Jos luottolaitos saa käyttää omia estimaattejaan rahoitusvakuuksien vaikutuksista, sen on käytettävä niitä pääomavaatimusten laskennassa käytetyn menetelmän mukaisella tavalla.

▼M7

Luottolaitokset, joilla on lupa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään 84–89 artiklan mukaisesti ja jotka eivät laske vastuidensa arvoa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla, voivat käyttää rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai 117 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen.

▼B

3. ►**M7** Luottolaitoksen, joka käyttää rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai jolle on annettu lupa käyttää tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi, on suoritettava säännöllisesti stressitestejä luottoriskikeskittymille, myös vastaanotettujen vakuuksien realisointiarvon osalta. ◀

Näissä säännöllisissä stressitesteissä on arvioitava sellaisista markkinaolosuhteiden mahdollisista muutoksista johtuvia riskejä, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti luottolaitoksen omien varojen riittävyyteen, ja vakuuksien realisointiin stressitilanteissa liittyviä riskejä.

Luottolaitoksen on vakuutettava toimivaltaiset viranomaiset siitä, että luottolaitosten käyttämät stressitestit ovat riittäviä ja soveltuvat tällaisten riskien arvioimiseen.

▼M7

Jos stressitesti osoittaa, että vastaanotetun vakuuden realisointiarvo on alhaisempi kuin on sallittua käytettäessä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai tapauksen mukaan tämän artiklan 2 kohdassa kuvailtua menetelmää, hyväksyttävää vakuuden arvoa on alennettava

▼M7

vastaavasti laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

▼B

Tällaisten luottolaitosten on sisällytettävä seuraavat seikat keskittymäriskin välttämistä koskeviin strategioihinsa:

a) toimintalinjat ja menettelyt niiden riskien varalta, joita vastuiden ja vastuiden luottosuojan maturiteettieroista aiheutuu;

▼M7

b) toimintalinjat ja menettelyt sellaisen tilanteen varalta, jolloin vakuuden realisointiarvo on stressitestin mukaan matalampi kuin on otettu huomioon käytettäessä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai 2 kohdassa kuvailtua menetelmää; ja

▼B

c) toimintalinjat ja menettelyt, jotka liittyvät luottoriskien vähentämisteknikoiden soveltamisesta aiheutuvaan keskittymäriskiin ja varsinkin suuriin välillisiin luottoriskeihin (esim. vakuudeksi hyväksytyjen arvopaperien ainoaan liikkeeseenlaskijaan liittyvät riskit).

▼M7*115 artikla*

1. Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitos voi alentaa vastuuarvoa enintään 50 prosenttia asianomaisen asuinkiinteistön arvosta, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) vastuun vakuutena on kiinnitysvakuus asuinkiinteistöön tai osakkeet sellaisessa suomalaisessa asunto-osakeyhtiössä, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti;
- b) vastuu liittyy omaisuuden leasingvuokraukseen, joissa leasingtoiminnan harjoittajalla säilyy täysi omistusoikeus vuokrattuun asuinkiinteistöön, kunnes vuokralainen käyttää osto-oikeuttaan.

Kiinteistön arvo lasketaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määriteltyjen kohtuullisten arviointiperusteiden mukaan. Arviointi suoritetaan asuinkiinteistöjen osalta vähintään kerran kolmessa vuodessa.

Tämän kohdan soveltamiseksi sovelletaan liitteessä VIII olevan 2 osan 8 kohdan ja liitteessä VIII olevan 3 osan 62–65 kohdan vaatimuksia.

Asuinkiinteistö tarkoittaa omistajan käytössä olevaa tai vuokralle antamaa kiinteistöä.

2. Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitos voi alentaa vastuuarvoa enintään 50 prosenttia asianomaisen liikekiinteistön arvosta ainoastaan, jos sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa liikekiinteistö sijaitsee, myöntävät seuraaville vastuulle 50 prosentin riskipainon 78–83 artiklan mukaisesti:

- a) toimisto- tai muiden liiketilojen osalta vastuut, joiden vakuutena on toimisto- tai muihin liiketiloihin tai sellaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeisiin vahvistetut kiinnitykset, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti; tai
- b) vastuut, jotka liittyvät toimisto- tai muiden liiketilojen leasingsojimuksiin.

Kiinteistön arvo lasketaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määriteltyjen kohtuullisten arviointiperusteiden mukaan.

▼M7

Liikekiinteistön on oltava täysin valmiiksi rakennettu, vuokrattu ja sen on tuotettava asianmukaista vuokratuloa.

▼B*117 artikla***▼M7**

1. Kun kolmas on taannut asiakkaaseen liittyvän vastuun tai kolmas on antanut vakuuden, jolla se on suojattu, luottolaitos voi:

- a) katsoa, että se osuus vastuusta, jolla on takaus, koskee takaajaa eikä asiakasta, edellyttäen, että takaajaa koskevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen 78–83 artiklan nojalla;
- b) katsoa, että se osuus vastuusta, jonka vakuutena on hyväksytyt vakuuden markkina-arvo, koskee kolmatta osapuolta eikä asiakasta, jos vastuu on suojattu vakuudella ja edellyttäen, että vastuun vakuudelliseen osuuteen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen 78–83 artiklan nojalla.

Luottolaitos ei voi käyttää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää, jos vastuun juoksuaika poikkeaa suojan juoksuaikajasta.

Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitos voi käyttää sekä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää että ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä käsittelyä ainoastaan, jos se saa käyttää sekä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää että rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää 75 artiklan a alakohdan soveltamiseksi.

2. Kun luottolaitos soveltaa 1 kohdan a alakohtaa:

▼B

- a) jos takaus on annettu vastuusta poikkeavan valuutan määräisenä, katettava vastuu on laskettava noudattaen eri valuuttojen käsittelystä takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa annettuja säännöksiä, jotka on esitetty liitteessä VIII;
- b) toisistaan poikkeavaa vastuun juoksuaikaa ja sen luottosuojan juoksuaikaa on käsiteltävä noudattaen maturiteettieron käsittelystä annettuja säännöksiä, jotka on esitetty liitteessä VIII; ja
- c) osittainen kattaminen voidaan hyväksyä liitteessä VIII kuvaillun käsittelyn mukaisesti.

118 artikla

Kun luottolaitoksen ei tarvitse 69 artiklan 1 kohdan nojalla noudattaa erillisenä yrityksenä tai alakonsolidointiryhmän tasolla tässä jaksossa määrättyjä velvoitteita tai kun 70 artiklan säännöksiä sovelletaan jäsenvaltioissa emoyrityksenä toimivaan luottolaitokseen, on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että riskit kohdentuvat riittävästi ryhmässä.

▼M7

▼B

6 jakso

Määräosuus muissa yrityksissä kuin luotto- tai rahoituslaitoksissa*120 artikla*

1. Luottolaitoksella ei saa olla määräosuutta, joka on suurempi kuin 15 prosenttia sen omista varoista sellaisessa yrityksessä, joka ei ole luottolaitos, rahoituslaitos tai yritys, joka harjoittaa toimintaa, joka on pankkipalvelujen suora jatke tai joka liittyy pankkitoimintaa sivuaviin palveluihin kuten esinevuokraus- ja myyntilaskurahoitustoimintaan, sijoitusrahastojen hoitoon, tietojenkäsittelypalvelujen hoitoon tai muihin vastaaviin liiketoimiin.

2. Luottolaitoksen määräosuuksien kokonaismäärä muissa yrityksissä kuin luottolaitoksissa, rahoituslaitoksissa tai toimintaa, joka on pankkipalvelujen suora jatke tai joka liittyy pankkitoimintaa sivuaviin palveluihin kuten esinevuokraus- ja myyntilaskurahoitustoimintaan, sijoitusrahastojen hoitoon, tietojenkäsittelypalvelujen hoitoon tai muihin vastaaviin liiketoimiin, harjoitettavissa yrityksissä ei saa olla suurempi kuin 60 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja rajoituksia ei saa ylittää muutoin kuin poikkeuksellisissa olosuhteissa. Sellaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on kuitenkin vaadittava, että luottolaitos joko lisää omia varojaan tai toteuttaa muut vastaavat toimenpiteet.

121 artikla

Luottolaitoksen väliaikaisessa omistuksessa yrityksen taloudellisen tervehdyttämisen tai auttamistoimen aikana olevia tai normaalikestoisen emissiotakuun vuoksi taikka laitoksen omissa nimissä toisten lukuun olevia osakkeita tai osuuksia ei lueta määräosuuksiksi laskettaessa 120 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja rajoituksia. Osakkeita, jotka eivät ole direktiivin 86/635/ETY 35 artiklan 2 kohdan mukaista pitkäaikaisista rahoitusomaisuutta, ei sisällytetä laskelmaan.

122 artikla

1. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 120 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä rajoja osuuksiin direktiivin 73/239/ETY ja direktiivin 2002/83/EY mukaisissa vakuutusyrityksissä tai direktiivin 98/78/EY mukaisissa jälleenvakuutusyrityksissä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, ettei toimivaltaisten viranomaisten tarvitse soveltaa 120 artiklan 1 ja 2 kohdan rajoituksia, mikäli ne edellyttävät, että luottolaitosten on kokonaisuudessaan katettava omilla varoillaan ne määrät, joilla luottolaitoksen määräosuudet ylittävät nuo rajoitukset ja ettei näitä omia varoja sisällytetä 75 artiklan mukaisesti vaadittuun laskemiseen. Jos molemmat 120 artiklan 1 ja 2 kohdan rajoitukset ylittyvät, omilla varoilla katettava määrä määräytyy suuremman ylityksen mukaan.

▼M7

7 jakso

Siirrettyyn luottoriskiin liittyvät vastuut*122 a artikla*

1. Muu luottolaitos kuin alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen luotonantaja voi ottaa vastuun arvopaperistettujen omaisuuserien luottoriskistä kaupankäyntivarastonsa puitteissa tai sen ulkopuolella ainoastaan, jos alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen luotonantaja on nimenomaisesti ilmoittanut luottolaitokselle aikovansa säilyttää jatkuvasti merkittä-

▼ M7

vän nettomääräisen taloudellisen osuuden, joka on kuitenkin vähintään 5 prosenttia.

Tässä artiklassa nettomääräisen taloudellisen osuuden säilyttämällä tarkoitetaan:

- a) vähintään viiden prosentin säilyttämistä kunkin myydyn tai sijoittajille siirretyn etuoikeusluokan nimellisarvosta;
- b) uusiutuvien saamisten arvopaperistamisen tapauksessa alullepanijan osuuden säilyttämistä niin, että se on vähintään viisi prosenttia arvopaperistettujen vastuiden nimellisarvosta;
- c) satunnaisvalinnalla valittujen vastuiden säilyttämistä niin, että ne vastaavat vähintään viittä prosenttia arvopaperistettujen vastuiden nimellisarvosta siinä tapauksessa, että vastuut olisi muuten arvopaperistettu, edellyttäen, että mahdollisesti arvopaperistettujen vastuiden määrä on alun perin vähintään 100; tai
- d) suuririskisimmän etuoikeusluokan säilyttämistä sekä tarvittaessa muiden etuoikeusluokkien, joilla on sama tai huonompi riskiprofiili kuin sijoittajille siirretyillä tai myytyillä etuoikeusluokilla ja jotka eivät eräänny aikaisemmin kuin sijoittajille siirretyt tai mydyt etuoikeusluokat, säilyttämistä niin, että se vastaa kaikkiaan vähintään viittä prosenttia arvopaperistettujen vastuiden nimellisarvosta.

Nettomääräinen taloudellinen osuus mitataan alussa ja se säilytetään jatkuvasti. Siihen ei sovelleta minkäänlaista luottoriskin vähentämistekniikkaa, lyhyitä positioita eikä muita suojauksia. Nettomääräinen taloudellinen osuus määritellään taseen ulkopuolisten erien nimellisarvoa käyttäen.

Tässä artiklassa ”jatkuvalla” tarkoitetaan sitä, että säilytettyjä omaisuus-eriä, kertyneitä korkoja tai vastuuta ei suojata eikä myydä.

Säilyttämisvaatimuksia ei sovelleta mihinkään arvopaperistamiseen moninkertaisesti.

2. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos, Euroopan unionissa toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai sen tytäryritys arvopaperistaa alulle panevana tai järjestävänä luottolaitoksena useista konsolidoidun valvonnan alaan kuuluvista luottolaitoksista, sijoituspalveluyrityksistä tai muista rahoituslaitoksista peräisin olevia vastuuta, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi riittää siihen liittyvän Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tai Euroopan unionissa toimivan rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoitu asema. Tätä kohtaa sovelletaan vain, kun arvopaperistetut vastuut luoneet luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset tai rahoituslaitokset ovat sitoutuneet noudattamaan 6 kohdan mukaisia vaatimuksia ja toimittavat oikea-aikaisesti alullepanevalle tai järjestävälle luottolaitokselle ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle tai rahoitusalan holdingyhtiölle 7 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvittavat tiedot.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos arvopaperistetut vastuut ovat saamia tai ehdollisia saamia seuraavilta tahoilta tai näiden tahojen kokonaan, ehdoitta ja peruuttamattomasti takaamia:

- a) keskushallinnot ja keskuspankit;
- b) jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaiset, julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset;
- c) laitokset, joihin sovelletaan 78–83 artiklan mukaisesti korkeintaan 50 prosentin riskipainoa; tai
- d) kansainväliset kehityspankit.

Edellä olevaa 1 kohtaa ei myöskään sovelleta seuraaviin:

- a) selkeään, avoimeen ja helposti saatavaan indeksiin perustuvat tapahtumat, kun taustalla olevat referenssiomaisuuserät ovat vastaavat kuin

▼M7

ne, joista koostuu laajalti kaupan kohteena olevien erien indeksi, tai kun ne ovat muita vaihdantakelpoisia arvopapereita kuin arvopaperistettuja omaisuuseriä; tai

- b) syndikoidut lainat, ostetut saamiset tai luottoriskinvaihtosopimukset, jos näitä instrumentteja ei käytetä niputtamaan yhteen ja/tai suojaamaan arvopaperistettua omaisuuserää, joka kuuluu 1 kohdan soveltamisalaan.

4. Luottolaitosten on ennen sijoituksia ja tarvittaessa niiden jälkeen pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kunkin yksittäisen arvopaperistetun omaisuuseränsä osalta, että luottolaitoksilla on kattava ja syvälinen käsitys seuraavista seikoista ja että luottolaitokset ovat ottaneet näiden seikkojen osalta käyttöön muodolliset kaupankäyntivarastoonsa tai muuhun rahoitustoimintaansa soveltuvat toimintatavat ja menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden arvopaperistettuihin omaisuuseriin tehtyjen sijoitusten riskiprofiiliin, analyysi- ja kirjaustarkoituksissa:

- a) alullepanijoiden tai järjestäjien 1 kohdan mukaisesti ilmoittamat tiedot sen täsmentämiseksi, mikä on niiden jatkuvasti säilyttämä nettomääräinen taloudellinen osuus arvopaperistamisesta;
- b) yksittäisiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvät riskien ominaispiirteet;
- c) arvopaperistettujen omaisuuserien perustana oleviin vastuisiin liittyvät riskien ominaispiirteet;
- d) alullepanijoiden tai järjestäjien aiempiin arvopaperistamisiin liittyvä maine ja tappiot arvopaperistettujen omaisuuserien perustana olevissa asianomaisissa vastuuryhmissä;
- e) alullepanijoiden tai järjestäjien taikka niiden edustajien tai neuvonantajien lausunnot niiden asianmukaisesta huolellisuudesta arvopaperistettujen omaisuuserien yhteydessä ja tapauksen mukaan arvopaperistettujen omaisuuserien vakuuksien laadusta;
- f) tapauksen mukaan menetelmät ja käsitteet, joihin arvopaperistettujen omaisuuserien vakuuksien arviointi perustuu, ja toimintatavat, jotka alullepanija tai järjestäjä on ottanut käyttöön varmistaakseen arvioijan riippumattomuuden; ja
- g) kaikki arvopaperistamiseen liittyvät rakenteelliset tekijät, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa luottolaitoksen arvopaperistetun omaisuuserän kehitykseen.

Luottolaitosten on säännöllisesti toteutettava arvopaperistettuihin omaisuuseriinsä soveltuvia omia stressitestejään. Tässä tarkoituksessa luottolaitokset voivat käyttää luottoluokituslaitoksen kehittämää rahoitusmalleja edellyttäen, että luottolaitokset voivat pyydettyä osoittaa, että ne ennen sijoituksia huolehtivat asianmukaisesti asiaan liittyvien oletusten validoimisesta ja mallien strukturoinnista ja ymmärtävät menetelmän, oletukset ja tulokset.

5. Muiden luottolaitosten kuin alullepanijan, järjestäjän tai alkuperäisen luotonantajan on otettava käyttöön muodolliset kaupankäyntivarastoonsa tai muuhun rahoitustoimintaansa soveltuvat menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden arvopaperistettuihin omaisuuseriin tehtyjen sijoitusten riskiprofiiliin, jotta ne voivat jatkuvasti ja oikea-aikaisesti seurata arvopaperistettujen omaisuuseriensä perustana olevien vastuiden kehitystä. Tarpeen mukaan tähän on sisällyttävä vastuutyypit, niiden lainojen prosenttiosuus, jotka ovat olleet eräänntyneinä yli 30, 60 ja 90 päivää, maksukyvyttömyysasteet, ennakkomaksuasteet, ulosmittauksessa olevat lainat, vakuuden tyyppi ja hallinta, arvopaperistamisen kohteena olleiden vastuiden luottopisteytyksen tai muiden luottokelpoisuusmittareiden mukainen frekvenssijakauma, toimialoitainen tai maantieteellinen hajaantuneisuus, lainan ja vakuuden suhdetta koskeva frekvenssijakauma soveltaen luokkarajoja, jotka helpottavat riittävää herkkyysanalyysiä. Jos suojattavat vastuut itse ovat arvopaperistettuja omaisuuseriä,

▼M7

luottolaitoksilla on oltava tässä alakohdassa mainittujen arvopaperistamisen etuoikeusluokkia koskevien tietojen, kuten liikkeeseenlaskijan nimen ja luottoluokan, lisäksi myös tiedot arvopaperistamisen etuoikeusluokkien suojattavien vastuuryhmien ominaispiirteistä ja kehityksestä.

Luottolaitoksilla on oltava perinpohjainen ymmärrys kaikista arvopaperistamistransaktioiden rakenteellisista piirteistä, jotka voivat merkittävästi vaikuttaa niiden transaktioon liittyviin vastuisiin, kuten sopimusperustaisista pankkivekseleistä ja vekselihin liittyvistä laukaisijoista, erillisistä takauksista, likviditeettisopimukseen edullisesti vaikuttavista takauksista, markkina-arvolaukaisijoista ja sopimuskohtaisista maksukyvyttömyyden määritelmistä.

Jos 4 ja 7 kohdan ja tämän kohdan mukaiset vaatimukset eivät täyty millään merkityksellisellä tavalla, mikä johtuu luottolaitoksen tuottamuskellisesta menettelystä tai laiminlyönnistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset määräävät suhteellisen ylimääräisen riskipainon, joka on 250 prosenttia siitä riskipainosta (joka rajataan 1 250 prosentiksi), jota sovellettaisiin asianomaisiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin liitteessä IX olevan 4 osan mukaisesti, jolle tätä kohtaa sovellettaisi, ja nostettava vähitellen riskipainoa kunkin seuraavan asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden rikkomisen seurauksena. Toimivaltainen viranomainen ottaa huomioon tiettyjä arvopaperistamisia koskevat 3 kohdassa säädetyt vapautukset alentamalla seuraamusta, jonka se muussa tapauksessa määräisi tämän artiklan nojalla sellaisen arvopaperistamisen osalta, johon sovelletaan 3 kohtaa.

6. Järjestävien ja alullepanevien luottolaitosten on sovellettava arvopaperistettaviin vastuisiin samoja, liitteessä V olevan 3 kohdan vaatimusten mukaisia vakuuttavasti perusteltuja ja hyvin määriteltyjä luotonmyöntämiskriteereitä kuin vastuisiin, jotka ne pitävät varastonsa ulkopuolella. Alullepanevien ja järjestävien luottolaitosten on tässä tarkoituksessa sovellettava samoja prosesseja niin luottojen myöntämisessä kuin tapauksen mukaan luottoehtojen muuttamisessa ja uudistamisessa sekä uudelleenrahoituksessa. Luottolaitosten on myös sovellettava samoja analysointistandardeja kolmansilta osapuolilta ostettuihin arvopaperistamisemissioiden omistusosuuksiin tai merkintäsitoumuksiin riippumatta siitä, säilytetäänkö näitä omistusosuuksia tai merkintäsitoumuksia niiden kaupankäyntivarastossa tai sen ulkopuolella.

Jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut vaatimukset eivät täyty, alullepaneva luottolaitos ei saa soveltaa 95 artiklan 1 kohtaa, eikä sen sallita jättää arvopaperistettuja vastuita pois tämän direktiivin mukaisten pääomavaatimusten laskennasta.

7. Järjestävien ja alullepanevien luottolaitosten on ilmoitettava sijoittajille, minkä tasoinen on niiden 1 kohdan mukainen sitoumus säilyttää nettomääräinen taloudellinen osuus arvopaperistamisesta. Järjestävien ja alullepanevien luottolaitosten on varmistettava, että mahdollisten sijoittajien saatavilla on helposti kaikki olennaisen tärkeät tiedot yksittäisten suojattavien vastuiden luottoluokasta ja kehityksestä sekä arvopaperistettua vastuuta tukevista kassavirroista ja vakuuksista sekä tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan tehdä kattavia ja asiantuntevia stressitestejä suojattavia vastuita tukevista kassavirroista ja vakuusarvoista. Tätä varten ”olennaisen tärkeät tiedot” määritetään arvopaperistamispäivänä ja tarvittaessa arvopaperistamisen luonteen mukaan sen jälkeen.

8. Edellä olevaa 1–7 kohtaa sovelletaan uusiin arvopaperistamisiin, jotka lasketaan liikkeeseen 1 päivänä tammikuuta 2011 tai myöhemmin. Edellä olevaa 1–7 kohtaa sovelletaan 31 päivän joulukuuta 2014 jälkeen olemassa oleviin arvopaperistamisiin, jos niihin lisätään uusia suojattavia vastuita tai vastuita korvataan kyseisen päivämäärän jälkeen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla väliaikaisesti soveltamatta 1 ja 2 kohdan mukaisia vaatimuksia markkinoiden yleisen likviditeettikriisin aikana.

▼M7

9. Toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava seuraavat tiedot:
- 1–7 kohdan vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi käyttöön otetut yleiskriteerit ja menetelmät 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä;
 - yhteenvedo tarkistuksen tuloksista ja kuvaus toteutetuista toimista tapauksissa, joissa 1–7 kohdan vaatimuksia ei ole noudatettu vuosittain 31 päivästä joulukuuta 2011 alkaen, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 1 luvun 2 jakson säännösten soveltamiseen.

Tässä kohdassa säädettyyn vaatimukseen sovelletaan 144 artiklan toista alakohtaa.

10. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on annettava komissiolle vuosittain kertomus siitä, kuinka toimivaltaiset viranomaiset ovat noudattaneet tätä artiklaa. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava ohjeet valvontakäytäntöjen lähentämiseksi tämän artiklan soveltamista varten, mukaan lukien toimenpiteet asianmukaista huolellisuutta ja riskinhallintaa koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevilla tapauksissa.

▼B*3 LUKU****Luottolaitosten pääomanhallintaprosessi****123 artikla*

Luottolaitoksilla on oltava hyvin perustellut, tehokkaat ja kattavat pääomanhallintastrategiat ja prosessit, joiden avulla ne arvioivat ja jatkuvasti ylläpitävät tarvittavan sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista tasolla, joka riittää kattamaan sen luonteiset ja tasoiset riskit, joille luottolaitokset altistuvat tai voivat altistua.

Pääomanhallintastrategioiden ja -prosessien on oltava säännöllisen sisäisen arvioinnin kohteena sen varmistamiseksi, että ne pysyvät kattavina ja oikeasuhteisina kyseessä olevan luottolaitoksen liiketoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

*4 LUKU****Toimivaltaisten viranomaisten suorittama valvonta ja tiedonantovelvollisuus****1 j a k s o****V a l v o n t a****124 artikla*

1. Toimivaltaisten viranomaisten on liitteessä XI asetetut tekniset vaatimukset huomioon ottaen tarkasteltava luottolaitosten käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja tämän direktiivin soveltamiseksi, ja arvioitava riskit, joille luottolaitokset altistuvat tai voivat altistua.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tarkastelun ja arvioinnin soveltamisalana ovat tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä 1 kohdassa tarkoitetun tarkastelun ja arvioinnin perusteella, varmistavatko luottolaitosten käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit hyvän riskien hallinnan ja riittävätkö niiden omat varat riskien kattamiseen.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä 1 kohdassa tarkoitetun tarkastelun ja arvioinnin toteuttamistiheys ja tarkastelujen syvyys ja

▼B

sovellettava siinä suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon kyseessä olevan luottolaitoksen toiminnan suuruus ja merkitys koko rahoitusjärjestelmälle sekä toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Tarkastelu ja arviointi on toteutettava vähintään kerran vuodessa.

5. Toimivaltaisten viranomaisten suorittaman tarkastelun ja arvioinnin on käsiteltävä luottolaitosten altistumista muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamille korkoriskeille. Toimenpiteitä on edellytettävä laitoksilta, joiden taloudellinen arvo laskee yli 20 prosenttia omien varojen arvosta yllättävän ja odottamattoman korkomuutoksen vuoksi, jonka suuruuden toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat ja joka on sama kaikille luottolaitoksille.

125 artikla

1. Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos, konsolidoitua valvontaa toteuttavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet tälle luottolaitokselle 6 artiklassa tarkoitetun toimiluvan.

2. Kun luottolaitoksen emoyritys on jäsenvaltiossa tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, konsolidoitua valvontaa toteuttavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet tälle luottolaitokselle 6 artiklassa tarkoitetun toimiluvan.

126 artikla

1. Kun useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneilla luottolaitoksilla on emoyrityksenä sama jäsenvaltiossa tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, konsolidoitua valvontaa toteuttavat sen luottolaitoksen toimivaltaiset viranomaiset, jolla on toimilupa jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö on perustettu.

Kun yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden luottolaitosten emoyritykset muodostuvat useammista rahoitusalan holdingyhtiöistä, joiden pääkonttorit ovat eri jäsenvaltioissa, ja jokaisessa näissä valtioissa on luottolaitos, konsolidoitua valvontaa harjoittaa sen luottolaitoksen osalta toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

2. Kun useamman kuin yhden yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen emoyrityksenä on sama rahoitusalan holdingyhtiö eikä mikään näistä luottolaitoksista ole saanut toimilupaa jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö on perustettu, konsolidoitua valvontaa harjoittaa toimivaltainen viranomainen, joka on antanut toimiluvan sille luottolaitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin ja joka katsotaan tätä direktiiviä sovellettaessa Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevaksi luottolaitokseksi.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityistapauksissa yhteisesti päättää olla soveltamatta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, jos niiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon luottolaitokset ja niiden toiminnan suhteellinen merkitys eri maissa, ja nimetä jonkin muun toimivaltaisen viranomaisen harjoittamaan konsolidoitua valvontaa. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on ennen päätöksensä tekemistä annettava Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle, Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle tai sille luottolaitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin, mahdollisuus esittää kantansa kyseisestä päätöksestä.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle kaikista 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvista sopimuksista.

▼B*127 artikla*

1. Jäsenvaltiot päättävät tarvittaessa aiheellisista toimenpiteistä sisällyttääkseen rahoitusalan holdingyhtiöt konsolidoituun valvontaan. Rahoitusalan holdingyhtiön taloudellisen aseman konsolidointi ei edellytä millään tavoin, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava rahoitusalan holdingyhtiön valvontaa erillisenä yrityksenä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 135 artiklan soveltamista.
2. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät sisällytä 73 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa konsolidoituun valvontaan luottolaitosta, joka on tytäryritys, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa luottolaitoksena toimiva tytäryritys sijaitsee, voivat pyytää emoyritykseltä niitä tietoja, jotka helpottavat tämän luottolaitoksen valvontaa.
3. Jäsenvaltiot määräävät, että niiden konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää sellaisilta luottolaitoksen tai rahoitusalan holdingyhtiön tytäryrityksiltä, jotka eivät sisälly konsolidoidun valvonnan alaan, 137 artiklassa tarkoitettuja tietoja. Tässä tapauksessa sovelletaan kyseisessä artiklassa säädettyjä tietojen siirtomenettelyjä ja tietojen todentamismenettelyjä.

128 artikla

Kun jäsenvaltioissa on enemmän kuin yksi luotto- ja rahoituslaitosten vakavaraisuutta valvova toimivaltainen viranomainen, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet järjestääkseen näiden toiminnan yhteensovittamisen.

129 artikla

1. Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tämän direktiivin muissa säännöksissä asetettujen velvoitteiden lisäksi suoritettava seuraavat tehtävät:

a) tarvittavien tietojen kokoamisen ja levittämisen yhteensovittaminen toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa ja kriisitilanteissa; ja

▼M7

b) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa, myös 123, 124 ja 136 artiklassa sekä 5 luvussa ja liitteessä V tarkoitettussa toiminnassa;

c) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten ja tarpeen mukaan keskuspankkien kanssa kriisitilanteisiin valmistautumisessa ja kriisitilanteissa, mukaan lukien kielteiset muutokset luottolaitoksissa tai rahoitusmarkkinoilla, käyttäen mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia määriteltyjä kriisinhallintaa helpottavia viestintäkanavia.

Edellä c alakohdassa tarkoitettu valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen sisältää 132 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettut poikkeukselliset toimenpiteet, yhteisten arviointien valmistelun, varautumissuunnitelmien toteuttamisen ja yleisölle tiedottamisen.

▼B

2. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos ja sen tytäryritykset esittävät tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritykset esittävät yhdessä 84 artiklan 1 kohdassa, 87 artiklan 9 kohdassa ja 105 artiklassa sekä liitteessä III olevassa 6 osassa tarkoitettun lupahakemuksen, toimivaltaisten viran-

▼B

omaisten on yhdessä ja toisiaan kuullen päätettävä, myönnetäänkö haettu lupa, ja määritettävä luvan mahdolliset ehdot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakemus on toimitettava ainoastaan 1 kohdassa mainitulle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen saavuttamiseksi viimeistään kuuden kuukauden kuluessa. Tämä yhteinen päätös ilmoitetaan asiakirjassa, joka sisältää täsmällisesti perustellun päätöksen, jonka 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava hakijalle.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettu määräaika alkaa sinä päivänä, jona 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen vastaanottaa täydellisen hakemuksen. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava täydellinen hakemus viipymättä muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos toimivaltaisten viranomaisten yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa, 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä itse päätös hakemuksesta. Tämä päätös on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää täsmällisesti perustellun päätöksen ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten kuuden kuukauden määräajassa ilmaisemat näkemykset ja varaukset. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös hakijalle ja muille toimivaltaisille viranomaisille.

Kolmannessa ja viidennessä alakohdassa tarkoitettuja päätöksiä on pidettävä lopullisina, ja toimivaltaisten viranomaisten on niitä sovellettava asianomaisissa jäsenvaltioissa.

▼M7

3. Konsolidointiryhmän valvojan ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavien jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen saavuttamiseksi 123 ja 124 artiklan soveltamisesta ryhmittymän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyyden määrittämiseksi suhteessa ryhmittymän taloudelliseen tilanteeseen ja riskiprofiiliin ja omien varojen vaaditusta tasosta 136 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi pankkiryhmittymään kuuluvaan kuhunkin yritykseen ja konsolidoidulta perustalta.

Yhteinen päätös on saavutettava neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 123 ja 124 artiklan mukaisen riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen. Yhteisessä päätöksessä on myös asianmukaisesti tarkasteltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamia tytäryritysten riskinarviointeja 123 ja 124 artiklan mukaisesti.

Yhteinen päätös ilmoitetaan asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, jonka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa asianomaisen toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa omasta aloitteestaan.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet tätä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja tekee päätöksen 123 artiklan, 124 artiklan ja 136 artiklan 2 kohdan soveltamisesta konsolidoinnin perusteella tarkasteltuaan ensin perusteellisesti asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tytäryhtiöiden riskinarviointia.

Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset tekevät päätöksen 123 ja 124 artiklan sekä

▼M7

136 artiklan 2 kohdan soveltamisesta erillisen yrityksen tai alakonsolidointiryhmän tasolla harkittuaan ensin perusteellisesti konsolidointiryhmän valvojan esittämiä näkökantoja ja varaumia.

Nämä päätökset esitetään asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten riskinarviointi sekä niiden neljän kuukauden määräajassa ilmaiset näkemykset ja varaukset. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle.

Jos Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa on kuultu, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on otettava tällainen lausunto huomioon ja selitettävä, jos siitä on poikettu huomattavasti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua yhteistä päätöstä ja toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemiä päätöksiä on pidettävä lopullisina, ja toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava niitä asianomaisissa jäsenvaltioissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja yhteisen päätöksen puuttuessa neljännen ja viidennen alakohdan mukaisesti tehdyt päätökset on saatettava ajan tasalle vuosittain tai poikkeustapauksissa silloin, kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen esittää konsolidointiryhmän valvojalle kirjallisen ja täsmällisesti perustellun pyynnön saattaa 136 artiklan 2 kohdan soveltamista koskeva päätös ajan tasalle. Viimeksi mainitussa tapauksessa ajan tasalle saattaminen voidaan suorittaa kahdenvälisesti konsolidointiryhmän valvojan ja pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen kesken.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava ohjeet valvontakäytäntöjen lähentämiseksi tässä kohdassa tarkoitettua yhteistä päätöstä koskevan prosessin ja 123 ja 124 artiklan sekä 136 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta, jotta yhteisten päätösten tekemistä helpotettaisiin.

▼B*130 artikla***▼M7**

1. Kun ilmenee kriisitilanne, mukaan lukien kielteiset muutokset rahoitusmarkkinoilla, joka mahdollisesti vaarantaa markkinoiden likviditeetin ja rahoitusjärjestelmän vakauden jossakin niistä jäsenvaltioista, joissa ryhmittymään kuuluville yrityksille on myönnetty toimilupa tai johon 42 a artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivukonttoreita on sijoitautuneena, konsolidointiryhmän valvojan, jollei 1 luvun 2 jaksosta muuta johdu, on varoitettava asiasta mahdollisimman pian 49 artiklan neljännessä alakohdassa ja 50 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia ja ilmoitettava niille kaikki niiden toiminnan jatkamiseksi olennaiset tiedot. Nämä velvoitteet koskevat kaikkia 125 ja 126 artiklan nojalla nimettyjä toimivaltaisia viranomaisia ja 129 artiklan 1 kohdan nojalla nimettyä toimivaltaista viranomaista.

Jos 49 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua viranomaisen tietoon tulee tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvailtu tilanne, sen on mahdollisimman pian varoitettava 125 ja 126 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia.

Toimivaltaisen viranomaisen ja 49 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua viranomaisen on käytettävä mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia määriteltyjä viestintäkanavia.

▼B

2. Kun konsolidoidusta valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen tarvitsee tietoja, jotka toinen toimivaltainen viranomainen on jo saanut, sen on aina pyrittävä ottamaan yhteyttä tähän viranomaiseen,

▼B

jotta voidaan estää kaksinkertaiset ilmoitukset eri valvontaviranomaisille.

131 artikla

Tehokkaan valvonnan edistämiseksi ja aikaansaamiseksi konsolidoidusta valvonnasta vastaavalla viranomaisella ja muilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt.

Näiden järjestelyjen perusteella konsolidoidusta valvonnasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle voidaan osoittaa lisätehtäviä ja päätöksenteko- ja yhteistyömenettelyjä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa voidaan täsmentää.

Luottolaitoksena toimivan emoyrityksen tytäryrityksen toimiluvan myöntämisestä vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää valvontavastuunsa kahdenvälisellä sopimuksella toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet emoyritykselle toimiluvan ja valvovat sitä, sen varmistamiseksi, että nämä viranomaiset ovat vastuussa tytäryrityksen valvonnasta tämän direktiivin mukaisesti. Komissiolle on ilmoitettava tällaisista sopimuksista ja niiden sisällöstä. Komissio ilmoittaa tiedon muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan pankkikomitealle.

▼M7*131 a artikla*

1. Konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita helpottamaan 129 artiklassa ja 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä ja tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä luottamuksellisuusvaatimuksia ja yhteisön oikeutta noudattaen tarpeen mukaan varmistamaan asianmukainen yhteensovittaminen ja yhteistyö asianomaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Valvontakollegion on tarjottava konsolidointiryhmän valvojalle ja muille toimivaltaisille viranomaisille kehys seuraavien tehtävien suorittamiseksi:

- a) tietojenvaihto;
- b) tarvittaessa sopiminen vapaaehtoisesta tehtävän- ja vastuunjaosta;
- c) ryhmittymää koskevaan riskiarviointiin perustuvien valvontatarkkailuohjelmien määrittäminen 124 artiklan mukaisesti;
- d) valvonnan tehostaminen poistamalla tarpeettomat päällekkäiset valvontavaatimukset, myös suhteessa 130 artiklan 2 kohdassa ja 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tietopyyntöihin;
- e) tämän direktiivin mukaisten vakavaraisuusvaatimusten jatkuva soveltaminen kaikkiin pankkiryhmittymään kuuluviin yrityksiin tämän kuitenkin vaikuttamatta yhteisön lainsäädännön sallimiin vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan;
- f) 129 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltaminen ottaen huomioon muilla tällä alalla mahdollisesti perustettavilla foorumeilla tehty työ.

Valvontakollegioihin osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä. Edellä 1 luvun 2 jakson mukaiset luottamuksellisuusvaatimukset eivät saa estää toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta luottamuksellisia tietoja valvontakollegioissa. Valvontakollegioiden perustaminen ja toiminta eivät saa vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Kollegioiden perustamisen ja toiminnan on perustuttava 131 artiklassa tarkoitettuihin kirjallisiin menettelyihin, jotka konsolidointiryhmän valvoja vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava ohjeet kollegioiden operatiiviselle toiminnalle myös 42 a artiklan 3 kohdan osalta.

▼M7

Valvontakollegioihin voivat osallistua Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon on sijoittunut 42 a artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivukonttoreita, keskuspankit tapauksen mukaan sekä kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset tapauksen mukaan ja jos toimivaltaisten viranomaisten lausunnoissa olevista 1 luvun 2 jakson mukaisia vaatimuksia vastaavista luottamuksellisuusvaatimuksista ei muuta johdu.

Konsolidointiryhmän valvojan on toimittava kollegion kokousten puheenjohtajana ja päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Konsolidointiryhmän valvojan on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille riittävän ajoissa täydelliset tiedot toimista, joista kyseisissä kokouksissa on päätetty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

Konsolidointiryhmän valvojan päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteensovittavan valvontatoiminnan merkitys kyseisille viranomaisille, erityisesti mahdolliset vaikutukset asianomaisten jäsenvaltioiden 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja 42 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.

Jollei 1 luvun 2 jakson mukaisista luottamuksellisuusvaatimuksista muuta johdu, konsolidointiryhmän valvojan on tiedotettava Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitealle valvontakollegion toiminnasta, myös kriisitilanteissa, ja toimitettava kyseiselle komitealle kaikki tiedot, jotka ovat erityisen merkityksellisiä valvontakäytäntöjen lähentämiseksi.

▼B*132 artikla*

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä. Niiden on annettava toisilleen tiedot, jotka ovat olennaisia tai merkityksellisiä muiden viranomaisten valvontatehtävien noudattamiseksi tämän direktiivin nojalla. Toimivaltaiset viranomaiset toimittavat pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaisen tärkeät tiedot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja on pidettävä olennaisina, jos ne voivat merkittävästi vaikuttaa luottolaitoksen tai rahoituslaitoksen rahoitusaseman vakauden arviointiin toisessa jäsenvaltiossa.

Erityisesti Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kaikki merkitykselliset tiedot niille muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka valvovat kyseisten emoyritysten tytäryrityksiä. Kun merkityksellisten tietojen laajuutta määritetään, näiden tytäryritysten merkitys kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmälle on otettava huomioon.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja olennaisen tärkeitä tietoja ovat ainakin seuraavat seikat:

- a) kaikkien ryhmään kuuluvien suurimpien luottolaitosten konsernirakenne sekä ryhmän luottolaitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset;
- b) menettelyt tietojen keräämiseksi ryhmän luottolaitoksilta ja näiden tietojen todentaminen;

▼ B

- c) sellaiset kielteiset muutokset luottolaitoksissa tai ryhmän muissa yksiköissä, jotka voivat vaikuttaa vakavasti luottolaitoksen toimintaan; ja
- d) merkittävimmät seuraamukset ja poikkeustoimenpiteet, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet tämän direktiivin nojalla, mukaan lukien pääomavaatimuksen korottaminen ► **M7** 136 artiklan 1 kohtaan ◀ nojalla ja rajoitukset kehittyneen menetelmän käyttämiseen vakavaraisuusvaatimuksen laskemiseksi 105 artiklan nojalla.

2. Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen määräysvallassa olevien luottolaitosten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on aina pyrittävä ottamaan yhteyttä 129 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun toimivaltaiseen viranomaiseen, kun ne tarvitsevat sellaisia tietoja tässä direktiivissä tarkoitettujen menetelmien ja menettelyjen täytäntöönpanosta, joita kyseisellä toimivaltaisella viranomaisella voi jo olla.

3. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan ennen kuin seuraavista asioista päätetään, jos päätökset ovat merkittäviä toisten toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien kannalta:

- a) sellaiset muutokset ryhmään kuuluvien luottolaitosten osakkeenomistaja-, organisaatio- tai johtorakenteessa, jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää; ja
- b) toimivaltaisten viranomaisten määräämät merkittävimmät seuraamukset ja toteuttamat poikkeustoimenpiteet, mukaan lukien pääomavaatimuksen korottaminen ► **M7** 136 artiklan 1 kohtaan ◀ nojalla ja rajoitukset kehittyneen menetelmän käyttämiseen pääomavaatimuksen laskemiseksi 105 artiklan nojalla.

Sovellettaessa b alakohtaa on aina kuultava konsolidoidusta valvonnasta vastaavaa toimivaltaista viranomaista.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää jättää kuulemisen suorittamatta kiireellisissä tapauksissa tai jos kuuleminen saattaa vaarantaa päätösten tehokkuuden. Tässä tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta muille toimivaltaisille viranomaisille.

133 artikla

1. Konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on tätä valvontaa varten vaadittava luotto- ja rahoituslaitosten, jotka ovat emoyritysten tytäryrityksiä, täydellistä konsolidointia.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin edellyttää ainoastaan suhteellista konsolidointia silloin kun emoyrityksen, jolla on osa pääomasta, vastuu rajoittuu viranomaisten mukaan tähän osaan pääomasta muiden osakkeenomistajien tai yhtiön jäsenten vastuun ja viimeksimainittujen tyydyttävän vakavaraisuuden vuoksi. Muiden osakkeenomistajien ja yhtiön jäsenten vastuu on yksityiskohtaisesti perusteltava tarvittaessa tarkoin merkittyinä sitoumuksina.

Jos yritykset ovat sidoksissa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa suhteessa, toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät, kuinka konsolidointi suoritetaan.

2. Konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava niiden luotto- tai rahoituslaitosten omistusyhteyksien suhteellista konsolidointia, joiden johdossa on yritys, joka sisältyy konsolidointiin yhdessä yhden tai useamman konsolidoinnin ulkopuolella olevan yrityksen kanssa, kun on kyseessä näiden yritysten vastuun rajoittamisesta omistuksessa olevan pääoman mukaisesti.

3. Omistusyhteyksien tai muiden kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen pääomayhteyksien tapauksessa toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät onko konsolidointi toteutettava ja millä tavoin. Nämä voivat erityisesti

▼B

sallia tai päättää pääomaosuusmenetelmän käytöstä. Tämä menetelmä ei tarkoita kuitenkaan kyseessä olevien yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

134 artikla

1. Rajoittamatta 133 artiklan soveltamista toimivaltaisten viranomaisten on määriteltävä, onko konsolidointi toteutettava ja millä tavoin seuraavissa tapauksissa:

- a) jos luottolaitoksella on toimivaltaisten viranomaisten mukaan huomattava vaikutusvalta yhteen tai useampaan luotto- tai rahoituslaitokseen kuitenkin ilman, että sillä on omistus- tai muita pääomayhteyksiä näissä laitoksissa; ja
- b) jos yksi tai useammat luotto- tai rahoituslaitokset ovat yhteisen johdon alaisia ilman, että tämä perustuu sopimukseen tai yhtiöjärjestykseen.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sallia tai vaatia direktiivin 83/349/ETY 12 artiklassa säädetyn menetelmän käyttöä. Tämä menetelmä ei kuitenkaan tarkoita kyseisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

2. Kun konsolidoitua valvontaa vaaditaan 125 ja 126 artiklan mukaisesti, on ne avustavia palveluja tarjoavat yritykset ja direktiivissä 2002/87/EY määritellyt omaisuudenhoito-yhtiöt sisällytettävä konsolidointiin samoissa tapauksissa ja samoin menetelmin kuin ne, joista säädetään 133 artiklassa ja tämän artiklan 1 kohdassa.

135 artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ne henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat rahoitusalan holdingyhtiön liiketoimintaa, ovat riittävän hyvämaineisia ja kokeneita suorittaakseen nämä tehtävät.

136 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitosta, joka ei täytä tämän direktiivin mukaisia vaatimuksia, toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet tai ratkaisut varhaisessa vaiheessa tilanteen korjaamiseksi.

Toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä on tätä varten oltava seuraavat toimenpiteet:

- a) ne voivat velvoittaa luottolaitokset pitämään omien varojen määrän 75 artiklassa säädettyä vähimmäistasoa suurempana;
- b) ne voivat vaatia tehostamaan 22 ja 123 artiklan noudattamiseksi käyttöön otettuja järjestelyjä, prosesseja, mekanismeja ja strategioita;
- c) ne voivat vaatia, että luottolaitokset soveltavat erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä taseen varojen käsittelyä vaka-varaisuusvaatimusten osalta;
- d) ne voivat rajoittaa luottolaitosten liiketoimintaa, operaatioita tai niiden liiketoimintaverkkoa; ja
- e) ne voivat vaatia vähentämään luottolaitosten toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyvää riskiä.

Nämä toimenpiteet toteutetaan, jollei 1 luvun 2 jaksosta muuta johdu.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä 75 artiklassa tarkoitettua vähimmäistason ylittävä erityinen omien varojen vaatimus ainakin luottolaitoksille, jotka eivät täytä 22, 109 ja 123 artiklassa säädettyjä edellytyksiä tai joista on tehty kielteinen määrittäminen 124 artiklan 3 kohdassa kuvattuna kysymyksen osalta, jos pelkkä muiden toimenpiteiden soveltaminen ei todennäköisesti riittävästi paranna järjestelyjä, prosesseja, mekanismeja ja strategioita niin nopeasti kuin olisi tarpeen.

137 artikla

1. Kunnes konsolidointimenetelmät sovitetaan myöhemmin yhteen jäsenvaltiot säättävät, että jos yhden tai useamman luottolaitoksen emoyrityksenä on monialan holdingyhtiö, näiden luottolaitosten toimiluvasta ja valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava yhtiötä ja sen tytäryrityksiä joko toimittamaan niille suoraan tai luottolaitoksen tytäryrityksen välityksellä kaikkien luottolaitosten tytäryrityksien valvontaa varten tarpeellisia tietoja.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä tarkastuksia tai antaa ulkopuolisille tarkastajille tehtäväksi tehdä tarkastuksia paikan päällä, monialan holdingyhtiöiltä tai niiden tytäryrityksiltä saatujen tietojen todentamiseksi. Jos monialan holdingyhtiö tai jokin sen tytäryrityksistä on vakuutusyhtiö, 140 artiklan 1 kohdassa säädettyä menettelyä voidaan myös noudattaa. Jos monialan holdingyhtiö tai jokin sen tytäryrityksistä sijaitsee muussa jäsenvaltiossa kuin siinä missä luottolaitoksena toimiva tytäryritys sijaitsee, tietojen todentamisessa paikan päällä noudatetaan 141 artiklassa säädettyä menettelyä.

138 artikla

1. Rajoittamatta 2 luvun 5 jakson soveltamista jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos yhden tai useamman luottolaitoksen emoyritys on monialan holdingyhtiö, näiden luottolaitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat luottolaitoksen ja monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten välisten liiketoimien yleisvalvontaa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että luottolaitoksilla on riittävät riskienhallintamenettelyt ja sisäiset valvontamenetelmät, luotettavat raportointi- ja laskentamenettelyt mukaan luettuina, emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten liiketoimien määrittämiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi tarkoitukseenmukaisella tavalla. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitosta ilmoittamaan 110 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia lukuun ottamatta kaikista näiden yritysten kanssa tehdyistä merkittävistä liiketoimista. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava näitä menettelyjä ja merkittäviä liiketoimia.

Jos yllämainituista ryhmän sisäisistä liiketoimista aiheutuu uhkaa luottolaitoksen taloudelliselle asemalle, laitoksen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

139 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei yksikään oikeudellinen seikka estäisi konsolidoidun valvonnan alaan kuuluvia yrityksiä eikä monialan holdingyhtiöitä tai niiden tytäryrityksiä taikka 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tytäryrityksiä vaihtamasta 124–138 artiklan ja tämän artiklan mukaisen valvonnan toteuttamiseksi tarvittavia tietoja.

2. Kun emoyritys ja luottolaitos tai luottolaitokset, jotka ovat sen tytäryrityksiä, sijaitsevat eri jäsenvaltioissa, jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on luovutettava kaikki konsolidoidun valvonnan toteuttamiseksi tai sen helpottamiseksi tarpeelliset tiedot.

Jos sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa emoyritys sijaitsee, eivät toteuta konsolidoitua valvontaa itse 125 ja 126 artiklan säännösten mukaisesti, tämän valvonnan toteuttamisesta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat kehottaa niitä pyytämään emoyritykseltä konsolidoidun valvonnan toteuttamiseksi tarpeellisia tietoja ja ilmoittamaan niistä näille viranomaisille.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava niiden toimivaltaisten viranomaisten kesken 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen luovuttaminen kuitenkin edellyttäen, että rahoitusalan holdingyhtiön, rahoituslaitoksen tai avustavia

▼B

palveluja tarjoavan yrityksen osalta tietojen kerääminen tai hallussapito ei tarkoita missään tapauksessa, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava näiden laitosten tai yritysten valvonta yksilöllisesti.

Samoin jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat keskenään 137 artiklassa tarkoitettuja tietoja kuitenkin edellyttäen, etteivät toimivaltaiset viranomaiset missään tapauksessa toteuta sellaisten monialan holdingyhtiöiden ja niiden tytäryritysten valvontaa, jotka eivät ole luottolaitoksia tai 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tytäryrityksiä.

140 artikla

1. Kun luottolaitoksella, rahoitusalan holdingyhtiöllä tai monialan holdingyhtiöllä on määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä, jotka ovat vakuutusyhtiöitä tai muita sijoituspalveluja tarjoavia luvanvaraisia yrityksiä, toimivaltaisten viranomaisten ja viranomaisten, joiden tehtävänä on vakuutusyhtiöiden ja muiden kyseisten sijoituspalveluja tarjoavien yritysten julkinen valvonta, on oltava kiinteässä yhteistoiminnassa. Rajoittamatta kuitenkaan näiden viranomaisten toimivaltaa on niiden annettava kaikki mahdolliset tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan tämän tehtävän suorittamista ja sallimaan kaikkien niiden valvonnan alaisten yritysten toiminnan ja taloudellisen aseman tarkkailun.

2. Konsolidoidun valvonnan puitteissa saatuja tietoja ja erityisesti tässä direktiivissä säädettyjä toimivaltaisten viranomaisten keskinäistä tietojen luovuttamista koskee 1 luvun 2 jaksossa säädetty salassapitovelvollisuus.

3. Konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten on laadittava 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rahoitusalan holdingyhtiöistä luettelo. Tämä luettelo on toimitettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

141 artikla

Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset haluavat tämän direktiivin soveltamiseksi määrätyissä tapauksissa todentaa toisessa jäsenvaltiossa toimivaa luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoituslaitosta tai avustavia palveluja tarjoavaa yritystä, monialan holdingyhtiötä tai 137 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä taikka 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä koskevat tiedot, niiden on pyydettävä tuon jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan tämä todentaminen. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat ottaneet vastaan tämän pyynnön, on toimivaltansa rajoissa suoritettava joko itse todentaminen tai sallittava viranomaisille, jotka ovat esittäneet pyynnön, suorittaa tämä todentaminen taikka sallittava tilintarkastajan tai asiantuntijan suorittaa se. Pynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen voi halutessaan olla mukana tarkastuksessa, jos se ei suorita tarkastusta itse.

142 artikla

Jäsenvaltioiden on säädetävä rahoitusalan holdingyhtiöiden ja monialan holdingyhtiöiden tai niiden johtajien, jotka ovat rikkoneet 124–141 artiklan ja tämän artiklan soveltamiseksi annettuja lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, seuraamuksista tai toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on lopettaa todetut rikkomiset tai niiden seuraukset, edellä mainitun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden rikosoikeudellisten säännösten soveltamista. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava kiinteässä yhteistyössä keskenään sen varmistamiseksi, että näillä seuraamuksilla tai toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, erityisesti kun rahoitusalan holdingyhtiön tai monialan holdingyhtiön pääkonttori ei ole se paikka, jossa sen keskushallinto tai pääasiallinen toimipaikka sijaitsee.

143 artikla

1. Jos luottolaitos, jonka emoyritys on luottolaitos tai rahoitusalan holdingyhtiö, jonka pääkonttori on kolmannessa maassa, ei kuulu konsolidoidun valvonnan soveltamisalaan 125 ja 126 artiklan säännösten mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava, soveltaako kolmannen maan toimivaltainen viranomainen luottolaitokseen konsolidoitua valvontaa, joka vastaa tässä direktiivissä säädettyjä periaatteita.

Tarkastamisen suorittaa se toimivaltainen viranomainen, joka vastaisi konsolidoidusta valvonnasta, jos 3 kohtaa sovellettaisiin, joko emoyrityksen tai jonkin yhteisössä toimiluvan saaneen säännellyn yrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

2. Komissio voi pyytää Euroopan pankkikomitealta yleisiä ohjeita siitä, onko todennäköistä, että kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevilla järjestelmillä saavutetaan tässä luvussa määritellyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet niiden luottolaitosten osalta, joiden pääkonttori on kolmannessa maassa. Komitean on ajoittain tarkistettava näitä ohjeitaan ja otettava huomioon kyseisten toimivaltaisten viranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevissa järjestelmissä tapahtuvat muutokset.

Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn tarkastuksen suorittavan toimivaltaisen viranomaisen on otettava tällaiset ohjeet huomioon. Tätä varten toimivaltainen viranomainen voi myös kuulla komiteaa ennen kyseisen päätöksen tekemistä.

3. Jos vastaavaa valvontaa ei ole, jäsenvaltioiden on sovellettava luottolaitokseen analogisesti tämän direktiivin säännöksiä tai sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat muita tarkoituksenmukaisia valvontamenetelmiä, joilla saavutetaan luottolaitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteet.

Konsolidoidusta valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on sovittava näistä valvontatekniikoista neuvoteltuaan muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti vaatia sellaisen rahoitusalan holdingyhtiön perustamista, jolla on pääkonttori yhteisössä, ja soveltaa konsolidoitua valvontaa koskevia säännöksiä kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoituun asemaan.

Valvontatekniikat on suunniteltava siten, että niillä saavutetaan tässä luvussa määritellyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet, ja niistä on ilmoitettava muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

2 j a k s o

Toimivaltaisten viranomaisten tiedonantovelvollisuus

144 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) jäsenvaltiossa annetut lait, asetukset, määräykset ja yleisohjeet, jotka liittyvät vakavaraisuuden valvontaan;
- b) yhteisön lainsäädännön sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytötapa;
- c) edellä olevan 124 artiklan mukaisen viranomaisten tekemän tarkastelun ja arvioinnin toteuttamisessa noudatetut yleiset kriteerit ja menetelmät; ja

▼B

- d) koostetut tilastotiedot vakavaraisuuskehikon tärkeimpien osien täytäntönpäntä kussakin jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 luvun 2 jakson säännöksiä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen on mahdollistettava eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten soveltamien lähestymistapojen ja menettelyjen asianmukainen vertaaminen. Tiedot on julkistettava yhteisessä muodossa ja ne on ajantasaistettava säännöllisesti. Tietojen on oltava saatavilla yhdessä sähköisessä osoitteessa.

*5 LUKU**Luottolaitosten tiedonantovelvollisuus**145 artikla*

1. Sovellettaessa tätä direktiiviä luottolaitosten on julkistettava liitteessä XII olevassa 2 kohdassa luetellut tiedot, ellei 146 artiklan säännöksistä muuta johdu.
2. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä liitteessä XII olevassa 3 osassa tarkoitetut instrumentit ja menetelmät 2 luvun 3 jakson 2 ja 3 alajakson sekä 105 artiklan nojalla, luottolaitosten on julkistettava kyseisessä osassa vaaditut tiedot.
3. Luottolaitosten on vahvistettava virallinen toimintalinja 1 ja 2 kohdan mukaisen tiedonantovelvollisuuden noudattamiseksi ja niillä on oltava toimintalinjat julkistettavien tietojen asianmukaisuuden arvioimiseksi, mukaan lukien niiden tietojen todentaminen ja julkistamistiheys.
4. Luottolaitosten on vaadittaessa julkistettava luottoluokitusta koskevat päätöksensä luottihakemuksen esittäneille pk-yrityksille ja muille yrityksille ymmärrettävällä tavalla kirjallisesti. Jos alan vapaaehtoinen sitoumus osoittautuu vaikutukseltaan riittämättömäksi, on toteutettava kansallisia lainsäädännöllisiä toimia. Luottolaitosten hallinnollisten kulojen on oltava suhteessa luoton suuruuteen.

146 artikla

1. Sen estämättä, mitä 145 artiklassa säädetään, luottolaitokset voivat jättää julkistamatta yhden tai useamman liitteessä XII olevassa 2 osassa luetelluista tiedoista, jos näin saatua tietoa ei pidetä merkittävänä liitteessä XII olevan 1 osan 1 kohdassa esitetyn perusteen nojalla.
2. Sen estämättä, mitä 145 artiklassa säädetään, luottolaitokset voivat jättää julkistamatta yhden tai useamman liitteessä XII olevassa 2 ja 3 osassa luetelluista tiedoista, jos tietoa pidetään yksityisenä tai luottamuksellisena liitteessä XII olevan 1 osan 2 ja 3 kohdassa esitetyn perusteen nojalla.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa poikkeustapauksissa kyseessä olevan luottolaitoksen on ilmoitettava tietoja antaessaan, että tiettyjä tietoja ei ole annettu, ilmoitettava syy tähän ja julkistettava yleistietoja tiedonantovelvollisuuden kohteena olevasta asiasta, jos tietoja ei ole pidettävä liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina liitteessä XII olevan 1 osan 2 ja 3 kohdassa täsmennetyistä syistä.

147 artikla

1. Luottolaitosten on julkistettava 145 artiklan nojalla edellytetyt tiedot vähintään kerran vuodessa. Tiedot on julkistettava mahdollisimman nopeasti.
2. Luottolaitosten on myös määritettävä, onko niiden tarpeen julkistaa tiedot useammin kuin 1 kohdassa edellytetään liitteessä XII olevan 1 osan 4 kohdassa mainittujen syiden perusteella.

▼B*148 artikla*

1. Luottolaitokset voivat valita sopivan viestintäkanavan ja paikan sekä tietojen todentamistavat 145 artiklan mukaisen tiedonantovelvollisuuden noudattamiseksi. Kaikki tiedot on mahdollisuuksien mukaan annettava yhden viestintäkanavan kautta tai yhdessä paikassa.
2. Edellä 145 artiklassa tarkoitetut vaatimukset voidaan katsoa täytetyiksi, kun luottolaitokset antavat vastaavat tiedot tilinpäätökseen, listautumiseen tai muihin vaatimukseen perustuvan tiedonantovelvollisuuden nojalla. Jos tiedot eivät sisälly tilinpäätösasiakirjoihin, luottolaitosten on ilmoitettava, mistä tiedot ovat saatavilla.

149 artikla

Sen estämättä, mitä 146, 147 ja 148 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia luottolaitoksia:

- a) julkistamaan liitteessä XII olevassa 2 ja 3 osassa tarkoitettuja tietoja;
- b) julkistamaan osa tiedoista useammin kuin kerran vuodessa ja asettamaan julkistamiselle määräajat;
- c) käyttämään tiettyjä muita viestintäkanavia ja paikkoja kuin tilinpäätösasiakirjoja; ja
- d) käyttämään erityisiä todentamismenetelmiä lakisääteisen tilintarkastuksen ulkopuolelle jäävien tietojen osalta.

VI OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA

*150 artikla***▼M4**

1. Rajoittamatta omien varojen osalta ehdotusta, joka komission on esitettävä 62 artiklan nojalla, tekniset mukautukset, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia seuraavien seikkojen osalta, tehdään 151 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen:

▼B

- a) määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi tätä direktiiviä sovellettaessa;
- b) määritelmien selventäminen tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi;
- c) sanaston yhdenmukaistaminen ja määritelmien muotoilu yhdenmukaiseksi luottolaitoksia ja niihin liittyviä seikkoja koskevan uuden lainsäädännön kanssa;
- d) tekniset mukautukset 2 artiklassa esitettyyn luetteloon;
- e) edellä 9 artiklassa säädetyn perustamis pääoman määrän muuttaminen taloudellisen ja rahoitusalan kehityksen mukaisesti;
- f) edellä 23 ja 24 artiklassa tarkoitetun ja liitteessä I olevan luettelon sisällön laajentaminen tai luettelossa käytetyn sanaston muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen mukaisesti;
- g) alat, joilla toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava 42 artiklassa lueteltuja tietoja;
- h) tekniset mukautukset 56–67 artiklaan ja 74 artiklaan tilinpäätösstandardien kehityksen tai yhteisön lainsäädännön vaatimusten huomioon ottamiseksi tai valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta;

▼B

- i) edellä 79 ja 86 artiklassa esitetyn vastuuryhmien luettelon muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;
- j) edellä 79 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 86 artiklan 4 kohdan a alakohdassa ja liitteessä VII olevan 1 osan 5 kohdassa ja liitteessä VII olevan 2 osan 15 kohdassa määritellyt määrät inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi;

▼M7

- k) liitteessä II ja IV olevien taseen ulkopuolisten erien luettelo ja jaottelu;
- l) muutokset liitteiden III ja V–XII säännöksiin rahoitusmarkkinoiden, varsinkin uusien rahoitustuotteiden kehityksen tai yhteisön lainsäädännön huomioon ottavissa tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi tai valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta.

▼B

2. Komissio voi säätää seuraavat täytäntöönpanotoimenpiteet ►M4 ————— ◄:

- a) edellä 124 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun yllättävän ja odottamattoman kurssimuutoksen suuruuden täsmentäminen;
- b) edellä 75 artiklassa säädetyn omien varojen vähimmäistason ja/tai V osaston 2 luvun 3 jaksossa säädetyn riskipainon alentaminen tilapäisesti erityisolojen huomioon ottamiseksi;

▼M7

- c) 113 artiklassa säädettyjen vapautuksien selventäminen;

▼B

- d) edellä 144 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla annettavien koostettujen tilastotietojen pääsisällön täsmentäminen; tai
- e) edellä 144 artiklan nojalla tarkoitettujen tietojen muodon, rakenteen, sisällön ja vuotuisen julkistamispäivämäärän täsmentäminen;

▼M2

- f) 19 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukautukset tulevan kehityksen huomioon ottamiseksi ja tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

▼M4

Edellä a, b, c ja f alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 151 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Edellä d ja e alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet hyväksytään 151 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B*151 artikla*

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/10/EY ⁽¹⁾ perustettu Euroopan pankkikomitea.

▼M4

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

2 a. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

⁽¹⁾ EUVL L 3, 7.1.2004, s. 36.

▼M4

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Komissio arvioi sille siirrettyä täytäntöönpanovaltaa koskevia säännöksiä ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen näiden säännösten toimivuudesta 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä ja sen jälkeen vähintään kerran kolmessa vuodessa. Kertomuksessa tarkastellaan erityisesti, tarvitseeko komission ehdottaa tähän direktiiviin muutoksia, joilla varmistetaan sille siirretyn täytäntöönpanovallan soveltamisalan asianmukaisuus. Muutoksen tarpeellisuutta koskevat johtopäätökset on perusteltava yksityiskohtaisesti. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa koskevien säännösten muuttamiseksi.

▼B

VII OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Siirtymäsäännökset

152 artikla

1. Luottolaitoksilla, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 84–89 artiklan mukaisesti, on oltava 31 päivää joulukuuta 2006 seuraavalla ensimmäisellä, toisella ja kolmannella 12 kuukauden jaksolla vähintään 3, 4 ja 5 kohdassa mainittuja määriä vastaavat omat varat.
2. Luottolaitoksilla, jotka käyttävät 105 artiklassa määritettyjä kehittyneitä menetelmiä operatiivisen riskin pääomavaatimusten laskemiseen, on oltava 31 päivää joulukuuta 2006 seuraavalla toisella ja kolmannella 12 kuukauden jaksolla vähintään 4 ja 5 kohdassa mainittuja määriä vastaavat omat varat.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettulla ensimmäisellä 12 kuukauden jaksolla omien varojen määrän on oltava 95 prosenttia siitä omien varojen vähimmäismäärästä, joka luottolaitokselta tällä kaudella vaadittaisiin sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETY ⁽¹⁾ 4 artiklan nojalla, sellaisena kuin kyseinen direktiivi ja direktiivi 2000/12/EY ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2007.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettulla toisella 12 kuukauden jaksolla omien varojen määrän on oltava 90 prosenttia siitä omien varojen vähimmäismäärästä, joka luottolaitokselta tällä kaudella vaadittaisiin direktiivin 93/6/ETY 4 artiklan nojalla, sellaisena kuin kyseinen direktiivi ja direktiivi 2000/12/EY ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2007.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettulla kolmannella 12 kuukauden jaksolla omien varojen määrän on oltava 80 prosenttia siitä omien varojen vähimmäismäärästä, joka luottolaitokselta tällä kaudella vaadittaisiin direktiivin 93/6/ETY 4 artiklan nojalla, sellaisena kuin kyseinen direktiivi ja direktiivi 2000/12/EY ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2007.
6. Edellä 1–5 kohdan vaatimusten noudattaminen perustuu omien varojen määrään, joka on sopeutettu vastaamaan täysin direktiivin 2000/12/EY ja direktiivin 93/6/ETY, sellaisina kuin ne ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2007, ja tämän direktiivin vaatimusten mukaisen omien varojen määrän laskennan eroja, jotka johtuvat tämän direktiivin 84–89 artiklan mukaisesta odotettujen ja odottamattomien tappioiden erillisestä käsittelystä.

⁽¹⁾ EUVL L 141, 11.6.1993, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

▼B

7. Tämän artiklan 1–6 kohdan soveltamiseksi sovelletaan 68–73 artiklaa.
8. Luottolaitokset voivat korvata 1 päivään tammikuuta 2008 asti standardimenetelmää koskevat V osaston 2 luvun 3 jakson 1 alajakson säännökset direktiivin 2000/12/EY 42–46 artiklan säännöksillä, sellaisina kuin artiklat ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2007.
9. Jos 8 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käytetään, direktiivin 2000/12/EY säännösten osalta sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- kyseisen direktiivin 42–46 artiklan säännöksiä sovelletaan sellaisena kuin ne ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2007;
 - kyseisen direktiivin 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla ”riskipainotetulla arvolla” tarkoitetaan ”riskipainotettujen saamisten yhteismäärää”;
 - kyseisen direktiivin 42 artiklan 2 kohdan mukaisten lukujen katsotaan muodostavan riskipainotettujen saamisten yhteismäärä;
 - ”luottojohdannaiset” kuuluvat kyseisen direktiivin liitteessä II lueteltuihin ”korkean riskin” eriin; ja
 - kyseisen direktiivin 43 artiklan 3 kohdan mukaista käsittelyä sovelletaan kyseisen direktiivin liitteessä IV lueteltuihin johdannaissopeuksiin riippumatta siitä, ovatko ne tase-eriä vai taseen ulkopuolisia eriä, ja liitteen III mukaisen käsittelyn tuloksena saatavat luvut muodostavat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän.
10. Jos 8 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käytetään, sellaisten vastuiden käsittelyyn, joihin sovelletaan standardimenetelmää, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- luottoriskin vähentämistekniikoiden hyväksymistä koskevaa V osaston 2 luvun 3 jakson 3 alajaksoa ei sovelleta;
 - toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta arvopaperistamisen käsittelyä koskevaa V osaston 2 luvun 3 jakson 4 alajaksoa.
11. Jos 8 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käytetään, 75 artiklan d kohdan mukaista operatiivisen riskin pääomavaatimusta alennetaan prosentiosuudella, joka vastaa luottolaitosten niiden vastuiden arvon, joiden osalta riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan 8 kohdan mukaista mahdollisuutta käyttäen, ja sen vastuiden yhteenlasketun arvon suhdetta.
12. Jos luottolaitos laskee riskipainotettujen saamisten yhteismäärän kaikkien vastuiden osalta 8 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käyttäen, suuria riskikeskittymiä koskevia direktiivin 2000/12/EY 48, 49 ja 50 artiklan säännöksiä voidaan soveltaa sellaisina kuin ne ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2007.
13. Jos 8 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käytetään, viittaukset tämän direktiivin 78–83 artiklaan katsotaan viittauksiksi direktiivin 2000/12/EY 42–46 artiklaan sellaisina kuin ne ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2007.
14. Jos 8 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käytetään, 123, 124, 145 ja 149 artiklaa ei sovelleta ennen siinä mainittua päivämäärää.

153 artikla

Laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää toimivaltaisten viranomaisten alueella sijaitsevien ja liitteessä VI olevan 1 osan 54 kohdan perusteet täyttävien toimisto- ja muiden liiketilöiden kiinteistöleasingtransaktioiden osalta, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 31 päivään joulukuuta 2012 asti 50 prosentin riskipainon soveltamisen ilman liitteessä VI olevan 1 osan 55 ja 56 kohdan huomioon ottamista.

Määrittäessään takauksen kattaman osan erääntyneestä lainasta sovellettaessa liitettä VI toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä 31 päivään

▼B

joulukuuta 2010 asti muita kuin 90–93 artiklassa tarkoitettuja hyväksyttyjä vakuuksia.

▼M7

Laskettaessa liitteessä VI olevan 1 osan 4 kohdan mukaisesti riskipainotettujen saamisten yhteismäärää 31 päivään joulukuuta 2015 asti sellaisten jäsenvaltioiden tai keskuspankkien vastuisiin, jotka ovat jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiä ja rahoitettu jonkin jäsenvaltion valuutassa, on sovellettava samoja riskipainoja kuin jos ne olisivat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa.

▼B*154 artikla*

1. Liitteessä VI olevan 1 osan 61 kohdassa tarkoitettuja tapauksia varten kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat 31 päivään joulukuuta 2011 asti asettaa eräänymisajaksi enintään 180 päivää liitteessä VI olevan 1 osan 12–17 kohdassa ja 41, 42 ja 43 kohdassa tarkoitettujen niiden alueilla sijaitsevien vastapuolien vastuiden osalta paikallisten olosuhteiden asettamista vaatimuksista riippuen. Päivien lukumäärä voi vaihdella tuotteen mukaan.

Toimivaltaiset viranomaiset, jotka eivät hyödynnä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta niiden alueella sijaitsevien vastapuolien vastuisiin, voivat asettaa pidemmän eräänymisajan sellaisia vastuita varten, jotka liittyvät sellaisten jäsenvaltioiden alueella sijaitseviin vastapuoliin, joiden toimivaltaiset viranomaiset ovat hyödyntäneet tätä mahdollisuutta. Eräänymisajan on oltava 90 päivän ja sen päivien lukumäärän väliltä, jonka muut toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet niiden vastuiden tapauksessa, jotka kohdistuvat niiden omalle alueelle sijoittautuneisiin vastapuoliin.

2. Edellä 84 artiklan 3 kohdassa säädettyä kolmen vuoden käyttöä koskevaa vaatimusta voidaan lyhentää enintään vuodella 31 päivään joulukuuta 2009 asti sellaisten luottolaitosten osalta, jotka hakevat toimivaltaisilta viranomaisilta sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB, IRBA) käyttöä vuoteen 2010 mennessä.

3. Edellä 84 artiklan 4 kohdassa säädettyä kolmen vuoden käyttöä koskevaa vaatimusta voidaan lyhentää kahteen vuoteen 31 päivään joulukuuta 2008 asti sellaisten luottolaitosten osalta, jotka hakevat lupaa omien LGD- ja/tai CF-estimaattien käyttöä varten.

4. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitosten jatkaa 31 päivään joulukuuta 2012 asti direktiivin 2000/12/EY 38 artiklassa, sellaisena kuin se on ennen 1 päivää tammikuuta 2007, säädettyä käsittelyä koskien osakkuuksia, joista säädetään 57 artiklan 0 kohdassa ja jotka on hankittu ennen 20. heinäkuuta 2006.

5. Keskimääräinen riskipainotettu tappio-osuus kaikkien asuinkiinteistövuokaudellisten vähittäisvastuiden osalta, jotka eivät ole keskushallinnon takaamia, ei saa olla alle 10 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2010 asti.

6. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa 31 päivään joulukuuta 2017 asti sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB, IRBA) mukaisesta käsittelystä tietyt 31 päivänä joulukuuta 2007 voimassa olleet, kyseisen jäsenvaltion luottolaitosten ja niiden Euroopan unionissa toimivien tytäryritysten oman pääoman ehtoiset sijoitukset.

Vapautuksen kohteena oleva positio on osakkeiden määrä 31 päivänä joulukuuta 2007, johon lisätään kaikki kyseisten omaisuuserien omistamisesta suoraan johtuvat ylimääräiset omistusosuudet, kunhan ne eivät kasvata suhteellista omistusosuutta portfolioyhtiössä.

Jos ostaminen korottaa suhteellista omistusosuutta tietyistä omaisuuserästä, vapautusta ei saa soveltaa kyseiseen ylimenevään osaan. Vapautusta ei sovelleta myöskään omistusosuuksiin, joihin on

▼B

alun perin sovellettu vapautusta mutta jotka on myyty ja sitten ostettu takaisin.

Tämän siirtymäsäännöksen soveltamisalaan kuuluvat oman pääoman ehtoiset sijoitukset kuuluvat V osaston 2 luvun 3 jakson 1 alajakson mukaan laskettujen pääomavaatimusten piiriin.

7. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vahvistaa 31 päivään joulukuuta 2011 asti yritysastuisiin sovellettavan erääntymisajan, jota kaikkien sen lainkäyttöalueeseen kuuluvien luottolaitosten on noudatettava liitteessä VII olevan 4 osan 44 kohdassa esitetyn ”lainminlyönnin” määritelmän nojalla kyseisissä jäsenvaltioissa sijaitseviin vastapuoliin liittyvien vastuiden osalta. Erääntymisaika voi olla 90–180 päivää paikallisten olosuhteiden asettamista vaatimuksista riippuen. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava muiden jäsenvaltioiden alueilla sijaitseviin vastapuoliin liittyvien vastuiden erääntymisaika siten, että päivien lukumäärä ei saa ylittää kyseessä olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asettamaa erääntymisaikaa.

▼M7

8. Luottolaitosten, jotka eivät täytä 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä rajoituksia, joista säädetään 66 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, on kehitettävä tarvittavia toimenpiteitä koskevat strategiat ja prosessit ratkaistakseen tämän tilanteen ennen tämän artiklan 9 kohdassa mainittuja päivämääriä.

Kyseisiä toimenpiteitä arvioidaan 124 artiklan mukaisesti.

9. Instrumenttien, joita 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä kansallisen lainsäädännön mukaan pidettiin 57 artiklan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja eriä vastaavina mutta jotka eivät kuulu 57 artiklan a alakohdan soveltamisalaan tai jotka eivät täytä 63 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia, katsotaan kuuluvan 57 artiklan c a alakohdan soveltamisalaan 31 päivään joulukuuta 2010 saakka seuraavin rajoituksin:

- a) enintään 20 prosenttia 57 artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien summasta, josta on vähennetty 57 artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettujen erien summa, 10–20 vuotta 31 päivästä joulukuuta 2010;
- b) enintään 10 prosenttia 57 artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien summasta, josta on vähennetty 57 artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettujen erien summa, 20–30 vuotta 31 päivästä joulukuuta 2010.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea valvoo 31 päivään joulukuuta 2010 saakka kyseisten instrumenttien liikkeeseenlaskua.

10. Edellä olevan 5 jakson soveltamiseksi varoihin, jotka ovat saamisista laitoksilta ja laitoksiin liittyviä muita vastuita ja jotka ovat muodostuneet ennen 31 päivää joulukuuta 2009, sovelletaan edelleenkin samaa kohtelua kuin sovellettaessa 115 artiklan 2 kohtaa ja 116 artiklaa, sellaisina kuin ne ovat ennen 7 päivää joulukuuta 2009 kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 2012 saakka.

11. Edellä olevassa 129 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ajanjakso on 31 päivään joulukuuta 2012 saakka kuusi kuukautta.

▼B*155 artikla*

Jäsenvaltiot voivat soveltaa 31 päivään joulukuuta 2012 asti sellaisten luottolaitosten kaupankäyntitoiminnan liiketoiminta-alueeseen 15 prosentin painotusta, joiden kaupankäyntitoiminnan indikaattori muodostaa vähintään 50 prosenttia kaikkien sen liiketoiminta-alueiden indikaattoreiden yhteismäärästä liitteessä X olevan 2 osan 1–7 kohdan mukaisesti.

▼ **B**

2 LUKU

Loppusäännökset▼ **M7**

156 artikla

Komissio seuraa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja Euroopan keskuspankkia kuullen, onko tällä direktiivillä ja direktiivillä 2006/49/EY tuntuja vaikutuksia suhdannekiertoon, ja tämän tarkastelun perusteella se pohtii, tarvitaanko korjaavia toimenpiteitä.

Tämän analyysin perusteella ja Euroopan keskuspankkia kuultuaan komissio laatii joka toinen vuosi kertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä mahdollisesti tarvittavien ehdotusten kanssa. Luottoa ottavien ja luottoa antavien tahojen panos on otettava riittävällä tavalla huomioon kertomusta laadittaessa.

Komissio arvioi tätä direktiiviä kokonaisuudessaan 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä ottaakseen huomioon tarpeen parantaa makrotalouden vakauden valvontaan liittyvien ongelmien analyysia ja niiden ratkaisuja, mukaan luettuna seuraavien seikkojen tutkiminen:

- a) toimenpiteet, jotka lieventävät suhdannekierron nousu- ja laskuvaiheita, mukaan lukien luottolaitosten tarve koota hyvinä aikoina suhdannepuskureita, joita voidaan käyttää laskusuhdanteen aikana;
- b) perustelut tämän direktiivin mukaisten pääomavaatimusten laskennalle; ja
- c) lisätoimenpiteet luottolaitoksia koskeville riskiperusteisille vaatimuksille, jotta rajoitetaan pankkijärjestelmän velkaantuneisuuden lisääntymistä.

Komissio toimittaa edellä mainittuja kysymyksiä koskevan kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio esittää mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tarpeesta uudistaa lisää valvontajärjestelmää, mukaan lukien tämän direktiivin asianomaiset artikkelit ja siihen liittyvät säännökset, mahdollisine ehdotuksineen perustamissopimuksen mukaisesti sovellettavaa menettelyä noudattaen.

Komissio tarkastelee 1 päivään tammikuuta 2011 mennessä edistymistä, jota Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea on saanut aikaan 74 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun raportoinnin yhtenäisen muodon, jaksojen ja määräpäivien osalta. Komissio raportoi tarkastelun perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä arvion ja kertomuksen direktiivin soveltamisesta kiinnittäen erityistä huomiota 68–73 artiklan ja 80 artiklan 7 ja 8 kohdan kaikkiin näkökohtiin sekä sen soveltamisesta mikroluottojen rahoitukseen ja toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä arvion ja kertomuksen 113 artiklan 4 kohdan soveltamisesta, myös siitä, olisiko vapautuksiin sovellettava kansallista harkintavaltaa, ja toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Edellä olevan 113 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisen kansallisen harkintavallan mahdollisen poistamisen ja sen mahdollisen soveltamisen Euroopan unionin tasolla suhteen arvioissa otetaan eritoten huomioon ryhmän riskinhallinta, samalla kun varmistetaan, että kaikissa jäsenvaltioissa, joihin joku ryhmään kuuluva yksikkö on sijoittunut, on käytössä riittävät suojaustoimenpiteet rahoitusjärjestelmän vakauden takaimiseksi.

▼M7

Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä arvion ja kertomuksen toimenpiteistä, joilla lisätään sopimusmarkkinoiden, myös luottoriskinvaihtosopimusten markkinoiden, avoimuutta, esimerkiksi edellyttämällä selvitystä keskeisten vastapuolten kautta, ja toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä kertomuksen 122 a artiklan ennakoidusta vaikutuksesta ja toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio laatii kertomuksen kuultuaan Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa. Kertomuksessa tarkastellaan eritoten, saavutetaanko 122 a artiklan 1 kohdassa säädetyllä säilyttämisestä koskevalla vähimmäisvaatimuksella tavoite alullepanijoiden tai järjestäjien etujen ja sijoittajien etujen paremmasta yhteneväisyydestä ja vahvistetaanko sillä rahoitusjärjestelmän vakautta sekä olisiko tarpeen nostaa säilyttämisen vähimmäistasoa kansainvälisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

Komissio raportoi 1 päivään tammikuuta 2012 mennessä Euroopan parlamentille ja komissiolle 122 a artiklan soveltamisesta ja toimivuudesta kansainvälisten markkinoiden kehityksen huomioon ottaen.

▼B*157 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen 4, 22, 57, 61–64, 66, 68–106, 108, 110–115, 117, 118, 119, 123–127, 129–132, 133, 136, 144–149 ja 152–155 artiklan sekä liitteiden II, III ja V–XII noudattamiseksi. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säädöksiä 1 päivästä tammikuuta 2007.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä näitä viittauksia ja tätä mainintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on sovellettava vasta 1 päivästä tammikuuta 2008 87 artiklan 9 kohdan ja 105 artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

158 artikla

1. Kumotaan direktiivi 2000/12/EY sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä XIII olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta liitteessä XIII olevassa B osassa lueteltuja jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava kansallisen lainsäädännön osaksi mainitut direktiivit.

2. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä XIV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

▼B

159 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

160 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼ B*LIITE I***LUETTELO VASTAVUOROISESTI TUNNUSTETUISTA TOIMISTA**

1. Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen
2. Luotonanto, johon sisältyvät etenkin: kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin ja ilman takautumisoikeutta (factoring), kauppatapahtumien rahoitus (mukaan lukien forfaiting-rahoitus).
3. Rahoitusleasing

▼ M3

4. maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 3 alakohdassa määritellyjä ”maksupalveluja”
5. Maksuvälineiden (esim. matkasekit ja pankkivekselit) liikkeeseenlasku ja hoitaminen siltä osin kuin tämä toiminta ei kuulu 4 kohdan soveltamisalaan

▼ B

6. Takaukset ja sitoumukset
7. Kaupankäynti omaan tai asiakkaiden lukuun seuraavilla välineillä:
 - a) rahamarkkinavälineet (sekit, vekselit, sijoitustodistukset jne.),
 - b) ulkomaanvaluutta,
 - c) rahoitusfutuurit ja optiot,
 - d) valuutta- ja korkovälineet, tai
 - e) siirtokelpoiset arvopaperit
8. Osallistuminen osakeantoihin ja niihin liittyvien palvelujen tarjoaminen
9. Yritysneuvonta pääoman rakennetta ja toimialastrategiaa koskevissa asioissa ja niihin liittyvissä kysymyksissä sekä sulautumisiin ja yritysostoihin liittyvä neuvonta ja palvelut
10. Välitystoiminta rahamarkkinoilla
11. Arvopaperisalkun hoito ja neuvonta
12. Arvopaperisäilytys ja -hoito
13. Luottotietopalvelut
14. Säilytyspalvelut

Rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun direktiivin 2004/39/EY ⁽²⁾ liitteessä I olevassa A ja B osassa lueteltuja palveluja ja toimia koskee tämän direktiivin mukainen vastavuoroinen tunnustaminen silloin, kun viitataan tuon direktiivin liitteessä I olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin.

▼ M6

15. Sähköisen rahan liikkeeseenlasku.

⁽¹⁾ EUVL L 319 5.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/31/EY (EUVL L 114, 27.4.2006, s. 60).

LIITE II

TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN LUOKITUS

Korkea riski

- luoton korvaavat takaukset,
- luottojohdannaiset,
- tunnusteet,
- siirrot vekseleissä, joissa ei ole toisen luottolaitoksen nimeä,
- liiketoimet takaisinostovelvollisuuksin,
- peruuttamattomat luoton korvaavat valmiusmaksusitoumukset,
- termiiniosotosopimuksilla ostetut omaisuuserät,
- talletusentekosopimukset ("forward forward deposits"),
- osittain maksettujen osakkeiden ja muiden arvopapereiden maksamaton osa,
- direktiivin 86/635/ETY 12 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaiset omaisuuserien myynti- ja takaisinostosopimukset, ja
- muut korkean riskin erät.

Keskimääräinen riski

- myönnetyt ja annetut remburssit (ks. myös keskimääräinen/alhainen riski),
- takuusitoumukset ja korvausvastuut (mukaan lukien tarjous- ja suoritustakuut, tullin- ja veronmaksusitoumukset) ja takaukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia,
- peruuttamattomat valmiusmaksusitoumukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia,
- käyttämättömät luottojärjestelyt (sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt), joiden alkuperäinen juoksuaika on pidempi kuin yksi vuosi,
- velkasitoumusten liikkeeseenlaskujärjestelyt (NIF) ja jatkuvat luoton merkintäjärjestelyt (RUF), ja
- muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan keskimääräinen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu komissiolle.

Keskimääräinen/alhainen riski

- remburssit, joissa lähetys on vakuutena, ja muut toteutuessaan itsestään kuitaantuvat liiketapahtumat,
- Käyttämättömät luottojärjestelyt (sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt), joiden alkuperäinen juoksuaika on enintään yksi vuosi ja joita ei voi milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka eivät peruunnu automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi, ja
- muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan keskimääräinen/alhainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu komissiolle.

Alhainen riski

- Käyttämättömät luottojärjestelyt (sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt), jotka voidaan milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka peruuntuvat automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi. Vähittäisasiakkaiden kanssa tehdyt limiittilliset luottosopimukset voidaan katsoa ehdoitta peruutettaviksi, jos luottolaitokset saavat sopimuksen ehtojen mukaan peruuttaa ne kuluttajansuojalainsäädännön sallimassa enimmäislaajuudessa, ja
- muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan alhainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu komissiolle.

LIITE III

**JOHDANNAISSOPIMUKSIIN LIITTYVÄN VASTAPUOLILUOTTORIS-
KIN, TAKAISINOSTOSOPIMUSTEN, ARVOPAPERIEN JA HYÖDYK-
KEIDEN LAINAKSIANTAMISEN TAI –OTTAMISEN, PITKÄN SELVI-
TYSAJAN TRANSAKTIOIDEN SEKÄ VAKUUDELLISEN LIMIITILU-
OTONANNON (MARGIN LENDING) KÄSITTELY**

1 OSA

Määritelmät

Tässä liitteessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

Yleiset termit

1. ”Vastapuoliluottoriskillä (Counterparty Credit Risk, CCR)” tarkoitetaan riskiä siitä, että transaktion vastapuoli tulee maksukyvyttömäksi ennen kuin transaktion kassavirrat on lopullisesti selvitetty.
2. ”Keskeisellä vastapuolella” tarkoitetaan yksikköä, joka on oikeudellisesti sellaisten sopimusten vastapuolten välissä, joilla käydään kauppaa yksillä tai useammilla rahoitusmarkkinoilla, ja toimii jokaiseen myyjään nähden ostajana ja jokaiseen ostajaan nähden myyjänä.

Transaktiotyypit

3. ”Pitkän selvitysajan transaktioilla” tarkoitetaan transaktioita, joissa vastapuoli sitoutuu toimittamaan arvopaperin tai hyödykkeen tai suorittamaan ulkomaanvaluutan määräisen summan käteissuorituksen tai muiden rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden vastikkeeksi tai päinvastoin selvitys- tai toimituspäivänä, jonka on sopimuksessa määritelty olevan myöhemmin kuin on markkinakäytäntö kyseiselle nimenomaiselle transaktiolle tai myöhemmin kuin viisi arkipäivää siitä päivästä, jolloin luottolaitos aloittaa transaktion, sen mukaan, kumpi näistä päivämääristä on aikaisempi.
4. ”Vakuudellisilla limiittiluotonantotransaktioilla” tarkoitetaan transaktioita, joissa luottolaitos myöntää luottoa liittyen arvopaperien ostamiseen, myyntiin, hallussapitoon tai kaupankäyntiin niillä. Vakuudellisiin limiittiluotonantotransaktioihin eivät kuulu muut lainat, joiden vakuutena sattumalta on arvopaperivakuus.

Nettoutusryhmät, suojausryhmät ja niihin liittyvät termit

5. ”Nettoutusryhmällä” tarkoitetaan yhden vastapuolen kanssa tehtyjen transaktioiden muodostamaa ryhmää; transaktioihin voidaan soveltaa oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoista kahdenvälistä nettoutussopimusta, ja niiden nettoutus perustuu tässä liitteessä olevan 7 osan sekä 90–93 artiklan säännöksiin. Jokainen transaktio, joka ei kuulu tämän liitteen 7 osassa tunnustetun oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen kahdenvälisen nettoutussopimuksen alaisuuteen, on tulkittava omaksi nettoutusryhmäkseen tätä liitettä sovellettaessa. ►M7 Tämän liitteen 6 osassa säädettyssä menetelmässä (sisäisen mallin menetelmä) samaan vastapuoleen liittyviä nettoutusryhmiä voidaan käsitellä yhtenä nettoutusryhmänä, jos yksittäisten nettoutusryhmien negatiiviset simuloidut markkina-arvot on vahvistettu nollaan odotettua riskiä (EE) koskevassa arvioissa. ◀
6. ”Riskipositiolla” tarkoitetaan riskilukua, joka annetaan transaktiolle 5 osassa esitetyn standardimenetelmän mukaisesti soveltaen ennalta määrättyä algoritmia.
7. ”Suojausryhmällä” tarkoitetaan riskipositioiden ryhmää, jonka muodostavat yhden nettoutusryhmän transaktiot, joiden osalta ainoastaan niiden saldoilla on merkitystä määritettäessä vastuuarvoa 5 osassa esitetyn standardimenetelmän mukaisesti.
8. ”Vakuusvajesopimuksella (margin agreement)” tarkoitetaan sopimusta tai sopimuksen määräyksiä, joiden mukaan vastapuolen on annettava toiselle vastapuolelle vakuus, kun kyseisen toisen vastapuolen ensin mainittuun vastapuoleen kohdistuvat vastuut ylittävät määrätyn rajan.
9. ”Vakuusvajerajalla (margin threshold)” tarkoitetaan vastuun suurinta määrää, jonka ylittyessä sopimuspuolella on oikeus vaatia vakuutta.
10. ”Riskivakuusjaksolla (margin period of risk)” tarkoitetaan ajanjaksoa, joka alkaa viimeisimmästä maksukyvyttömän vastapuolen kanssa toteutettavien transaktioiden nettoutusryhmää kattavan vakuuden toimittami-

▼B

sesta ja päättyy siihen, että vastapuolen positio suljetaan ja siitä aiheutuva markkinariski suojataan uudelleen.

11. ”Sisäisen mallin menetelmän mukaisella efektiivisellä maturiteetilla nettoutusryhmälle, jonka maturiteetti on enemmän kuin yksi vuosi” tarkoitetaan nettoutusryhmään sisältyvien transaktioiden juoksu-aikaan sisältyvän odotetun riskin riskittömällä tuotolla diskontattua yhteismäärää jaettuna nettoutusryhmään vuoden kuluessa sisältyvän odotetun riskin riskittömällä tuotolla diskontatulla yhteismäärällä. Efektiivinen maturiteetti voidaan mukauttaa vastaamaan rollover-riskiä korvaamalla odotettu riski efektiivisellä odotetulla riskillä, kun ennustehorisontti on enintään vuosi.
12. ”Tuotteiden ristikkäisnettoutuksella (cross-product netting)” tarkoitetaan eri tuoteluokkiin kuuluvien transaktioiden sisällyttämistä samaan nettoutusryhmään tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevien tässä liitteessä esitettyjen sääntöjen mukaisesti.
13. ”Markkina-arvolla (Current Market Value, CMV)” tarkoitetaan 5 osaa sovellettaessa vastapuoleen liittyvien samaan nettoutusryhmään kuuluvien transaktioiden muodostaman salkun nettomarkkina-arvoa. Markkina-arvoa laskettaessa voidaan päätyä sekä positiivisiin että negatiivisiin markkina-arvoihin.

Jakaumat

14. ”Markkina-arvojen jakaumalla” tarkoitetaan ennustetta samaan nettoutusryhmään kuuluvien transaktioiden nettomarkkina-arvojen todennäköisyysjakaumasta jonakin tulevana ajankohtana (ennustehorisontti), kun otetaan huomioon kyseisten transaktioiden realisoituneet markkina-arvot nykyhetkeen saakka.
15. ”Vastapuoliriskin riskijakaumalla (distribution of exposures)” tarkoitetaan markkina-arvojen todennäköisyysjakauman ennustetta, joka määritetään antamalla negatiivisille nettomarkkina-arvoille arvoksi nolla.
16. ”Riskineutraalilla jakaumalla (risk-neutral distribution)” tarkoitetaan markkina-arvojen tai riskien jakaumaa tulevana ajanjaksona, kun jakaumaa laskettaessa käytetään laskennallisia markkina-arvoja, esimerkiksi laskennallisia volatilitteetteja.
17. ”Toteutuneella jakaumalla (actual distribution)” tarkoitetaan markkina-arvojen tai riskien jakaumaa tulevana ajanjaksona, kun jakaumaa laskettaessa käytetään historiallisia tai realisoituneita arvoja, kuten aiempien hintojen tai korkojen muutosten perusteella laskettuja volatilitteetteja.

Riskin mittaaminen ja mukauttaminen

18. ”Nykyhetken vastapuoliriskillä (current exposure)” tarkoitetaan nollaa tai — jos tämä luku on suurempi — vastapuoleen liittyvän samaan nettoutusryhmään kuuluvan transaktion tai transaktiosalkun markkina-arvoa, joka menetettäisiin vastapuolen tullessa maksukyvyttömäksi olettaen, että transaktioiden arvosta ei saataisi perittyä mitään konkurssimenettelyn aikana.
19. ”Suurimmalla vastapuoliriskillä (peak exposure)” tarkoitetaan riskijakauman suurinta prosenttipistettä minä tahansa tulevana ajankohtana ennen nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän transaktion erääntymistä.
20. ”Odotetulla vastapuoliriskillä (expected exposure)” tarkoitetaan riskijakauman keskiarvoa minä tahansa tulevana ajankohtana ennen maturiteetiltaan pisimmän transaktion erääntymistä.
21. ”Tietyn ajankohdan efektiivisellä odotetulla vastapuoliriskillä (effective expected exposure)” tarkoitetaan suurinta odotettua riskiä, joka toteutuu kyseisenä ajankohtana tai ennen sitä. Vaihtoehtoisesti se voidaan määrittellä tietynä ajankohtana kyseisen ajankohdan odotetuksi riskiksi tai efektiiviseksi riskiksi sen mukaan, kumpi on suurempi.
22. ”Odotetulla positiivisella vastapuoliriskillä (expected positive exposure, EPE)” tarkoitetaan odotettujen vastapuoliriskien pitkän aikavälin painotettua keskiarvoa, kun painotus tehdään sen mukaan, mikä osuus yksittäisellä odotetulla vastapuoliriskillä on koko aikavälillä. Vähimmäispääomavaatimusta määritettäessä keskiarvo lasketaan ensimmäiseltä vuodelta tai, jos kaikki nettoutusryhmän sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän sopimuksen kattamalta ajanjaksolta.

▼B

23. ”Efektiivisellä odotetulla positiivisella vastapuoliriskillä (efektiivinen EPE)” tarkoitetaan efektiivisen odotetun vastapuoliriskin painotettua keskiarvoa laskettuna ensimmäiseltä vuodelta tai, jos kaikki nettoutusryhmän sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän sopimuksen kattamalta ajanjaksolta, kun painotus tehdään sen mukaan, mikä osuus yksittäisellä odotetulla vastapuoliriskillä on koko aikavälillä.
24. ”Vastuun arvonokaisulla (credit valuation adjustment)” tarkoitetaan vastapuolten kanssa tehtyjen kauppohen muodostaman salkun keskimääräiseen markkina-arvoon tehtävää oikaisua. Tämä arvonokaisu vastaa luottoriskin markkina-arvoa, joka aiheutuu kyvyttömyydestä täyttää sopimusveloitteen vastapuolen kanssa tehtävissä sopimuksissa. Arvonokaisu voi liittyä vastapuolesta aiheutuvan luottoriskin markkina-arvoon tai sekä luottolaitoksesta että vastapuolesta aiheutuvan luottoriskin markkina-arvoon.
25. ”Yksipuolisella vastuun arvonokaisulla (one-sided credit valuation adjustment)” tarkoitetaan oikaisua, joka sisältää vastapuolen luottolaitokselle aiheuttaman luottoriskin markkina-arvoon, mutta ei sisällä luottolaitoksen vastapuolelle aiheuttaman luottoriskin markkina-arvoa.

Vastapuoliluottoriskit

26. ”Rollover-riskillä” tarkoitetaan määrää, jonka verran odotettu positiivinen vastapuoliriski aliarvostetaan, kun vastapuolen kanssa aiotaan tulevaisuudessa toteuttaa transaktioita jatkuvasti. Tulevien transaktioiden aiheuttama lisäriskiä ei oteta huomioon laskettaessa odotettua positiivista vastapuoliriskiä.
27. ”Wrong-way-yleisriskillä” tarkoitetaan riskiä, joka aiheutuu silloin, kun vastapuolten maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä on positiivinen korrelaatio yleisten markkinariskitekijöiden kanssa.
28. ”Wrong-way-erityisriskillä” tarkoitetaan riskiä, joka aiheutuu silloin, kun yksittäisestä vastapuolesta aiheutuvalla riskillä on positiivinen korrelaatio vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyden kanssa kyseisen vastapuolen kanssa toteutettavien transaktioiden luonteen vuoksi. Luottolaitoksella katsotaan olevan wrong-way-erityisriski, jos tiettyyn vastapuoleen liittyvän tulevan riskin odotetaan olevan korkea ja samalla myös kyseisen vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyys on korkea.

2 OSA

Menetelmän valinta

1. Luottolaitosten on 2–7 kohdan mukaisesti määritettävä liitteessä IV lueteltujen sopimusten vastuuarvo soveltaen yhtä 3–6 osassa tarkoitettua menetelmää. Luottolaitokset, jotka eivät täytä direktiivin 2006/49/EY 18 artiklan 2 kohdan mukaisen kohtelun edellytyksiä, eivät saa käyttää 4 osassa tarkoitettua menetelmää. Luottolaitokset eivät saa soveltaa 4 osassa esitettyä menetelmää, kun määritetään vastuuarvoa liitteessä IV olevassa 3 kohdassa luetelluille sopimuksille.

Tämän liitteen 3–6 osassa esitettyjen menetelmien yhdistäminen on sallittua jatkuvasti konsernin tasolla, mutta ei yksittäisen oikeushenkilön tasolla. Oikeushenkilön tasolla 3–5 osassa esitettyjen menetelmien yhdistäminen on sallittua, kun yhtä menetelmistä sovelletaan 5 osan 19 kohdan mukaisiin tapauksiin.

2. Luottolaitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella määrittää vastuuarvon:
- i) liitteessä IV luetelluille sopimuksille;
 - ii) takaisinosopimuksille;
 - iii) arvopaperien ja hyödykkeiden lainaksiantamiselle tai -ottamiselle;
 - iv) vakuudelliseen limiittiluotonantoon liittyville transaktioille; ja
 - v) pitkän selvitysajan transaktioille

käyttäen 6 osassa esitettyä sisäisen mallin menetelmää.

▼ **M7**

3. Kun luottolaitos hankkii luottojohdannaisten muodossa suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisille vastuulle tai vastapuoliriskille, se voi laskea suojattavan omaisuuserän pääomavaatimuksen liitteessä VIII olevan 3 osan 83–92 kohdan mukaisesti tai – toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella – liitteessä VII olevan 1 osan 4 kohdan mukaisesti tai liitteessä VII olevan 4 osan 96–104 kohdan mukaisesti.

Näissä tapauksissa ja jos direktiivin 2006/49/EY liitteessä II olevan 11 kohdan toisessa virkkeessä säädettyä vaihtoehtoa ei sovelleta, kyseisten luottojohdannaisten vastapuoliriskin vastuuarvo on nolla.

Laitos voi kuitenkin oman valintansa mukaan johdonmukaisesti sisällyttää vastapuoliriskin pääomavaatimusten laskentaan kaikki kaupankäyntivarastoon kuulumattomat luottojohdannaiset, jotka on ostettu suojana kaupankäyntivaraston ulkopuoliselle vastuulle tai vastapuoliriskille, jos luottosuoja on hyväksytty tämän direktiivin mukaisesti.

▼ **B**

4. Myytyihin kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin luottoriskinvaihtosopimukseen liittyvä vastapuoliriskin vastuuarvo, kun niitä käsitellään luottolaitoksen antamana luottosuojana ja niitä koskee luottoriskiin liittyvä pääomavaatimus koko nimellisumman osalta, on nolla.
5. Kaikissa 3–6 osassa esitetyissä menetelmissä tietyn vastapuolen vastuuarvo on sama kuin kyseisen vastapuolen kullekin nettoutusryhmälle laskettujen vastuuarvojen summa.
6. Vastapuoliriskin vastuuarvo nolla voidaan antaa johdannaissopimuksille tai takaisinostosopimuksille, arvopaperien ja hyödykkeiden lainaksiantamiselle tai -ottamiselle, pitkän selvitysajan transaktioille ja vakuudelliseen limiittiluotonantoon liittyville transaktioille ja pitkän selvitysajan transaktioille, joita ei ole selvitetty keskeisen vastapuolen kanssa ja joita keskeinen vastapuoli ei ole hylännyt. Lisäksi vastuuarvo nolla voidaan antaa keskeisiä vastapuolia koskeville luottoriskivastuille, jotka johtuvat johdannaissopimuksista, takaisinostosopimuksista, arvopaperien ja hyödykkeiden lainaksiantamisesta tai -ottamisesta, pitkän selvitysajan transaktioista sekä vakuudelliseen limiittiluotonantoon liittyvistä transaktioista tai muista toimivaltaisten viranomaisten määrittämistä vastuista, joita luottolaitos ei ole selvittänyt keskeisen vastapuolen kanssa. Keskeisen vastapuolen vastapuoliriskeille annetaan päivittäin täysi vakuus kaikkien sen järjestelyihin osallistuvien tahojen osalta.
7. Pitkän selvitysajan transaktioista aiheutuvat vastuut voidaan määrittää käyttäen mitä tahansa 3–6 osassa tarkoitettua menetelmää riippumatta menetelmistä, joka on valittu OTC-johdannaisille ja takaisinostosopimuksille, arvopaperien ja hyödykkeiden lainaksiantamiselle tai -ottamiselle sekä vakuudelliseen limiittiluotonantoon liittyville transaktioille. Laskettaessa pitkän selvitysajan transaktioiden pääomavaatimuksia luottolaitokset, jotka käyttävät 84–89 artiklassa tarkoitettua menettelyä, voivat soveltaa riskipainoja 78–83 artiklan menettelyn mukaisesti jatkuvasti ja tällaisten positioiden merkittävydestä riippumatta.
8. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava 3 ja 4 osan menetelmien osalta, että huomioon otettava nimellismäärä on sopiva sopimukseen sisältyvän riskin mittari. Jos esimerkiksi sopimus johtaa kassavirtojen moninkertaistumiseen, nimellismäärää on mukautettava sellaisten vaikutusten huomioonottamiseksi, joita moninkertaistumisella on kyseisen sopimuksen riskirakenteeseen.

3 OSA

Käyvän arvon menetelmä

- Vaihe a: Arvostamalla sopimukset markkina-arvoon saadaan kaikkien niiden sopimusten jälleenhankintakustannus, joilla on positiivinen markkina-arvo.
- Vaihe b: Mahdollinen tuleva luottoriski saadaan kertomalla luottolaitoksen nimelliset pääomamäärät tai kohde-etuuden arvot taulukossa 1 esitetyillä prosentteilla lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyseessä yhdessä valuutassa oleva koronvaihtosopimus, jossa vaihdetaan kaksi vaihtuvakorkoista erää; näissä tapauksissa lasketaan vain käypä jälleenhankintakustannus.

Taulukko 1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Jäljellä oleva juoksu-aika ⁽³⁾	Korkosopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset	Osakkeita koskevat sopimukset	Muita jalometalleja kuin kultaa koskevat sopimukset	Muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevat sopimukset
Vuosi tai vähemmän	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Yli vuoden ja enintään 5 vuotta	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Yli 5 vuotta	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

Mahdollisen tulevan luottoriskin laskemiseksi vaiheen b mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia sen, että luottolaitokset soveltavat taulukon 2 mukaisia prosenttimääriä taulukossa 1 säädettyjen sijasta edellyttäen, että laitokset käyttävät direktiivin 2006/49/EY liitteessä IV olevassa 21 kohdassa esitettyä mahdollisuutta tämän direktiivin liitteessä IV olevassa 3 kohdassa tarkoitettujen muihin hyödykeisiin kuin kultaan liittyvien sopimusten osalta:

Taulukko 2

Jäljellä oleva juoksu-aika	Jalometallit (paitsi kulta)	Perus-metallit	Maatalous-hyödykkeet	Muut, ml. energiatuotteet
Vuosi tai vähemmän	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Yli vuoden ja enintään 5 vuotta	5 %	4 %	5 %	6 %
Yli 5 vuotta	7,5 %	8 %	9 %	10 %

Vaihe c: Nykykäyttöarvon ja mahdollisen tulevan luottoriskin summa on vastuuarvo.

4 OSA

Alkuperäisen riskin menetelmä

Vaihe a: Kunkin sopimuksen pääoman nimellismäärä kerrotaan taulukossa 3 olevilla prosenteilla:

Taulukko 3

Alkuperäinen juoksu-aika ⁽⁴⁾	Korkosopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset
Vuosi tai vähemmän	0,5 %	2 %
Yli vuoden ja enintään 2 vuotta	1 %	5 %
Kultakin seuraavalta vuodelta	1 %	3 %

⁽¹⁾ Sopimuksia, jotka eivät kuulu mihinkään tässä taulukossa esitetyistä viidestä luokasta, käsitellään muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevinä sopimuksina.

⁽²⁾ Sopimuksia, joiden pääoma vaihdetaan useaan kertaan, prosenttiluvut on kerrottava sopimuksen mukaisten jäljellä olevien maksujen lukumäärällä.

⁽³⁾ Sopimuksissa, jotka on laadittu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja joissa ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että sopimuksen markkina-arvo niinä määrättyinä päivinä on nolla, jäljellä oleva juoksu-aika on sama kuin seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika. Sellaisissa korkosopimuksissa, jotka täyttävät nämä vaatimukset ja joiden juoksu-aikaa on yli vuosi, prosenttiluku ei saa olla alhaisempi kuin 0,5 prosenttia.

⁽⁴⁾ Toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella luottolaitokset voivat valita korkosopimussille joko alkuperäisen juoksuajan tai erääntymiseen jäljellä olevan ajan.

▼ B

Vaihe b: Täten saatu alkuperäinen riski on vastuuarvo.

5 OSA

Standardimenetelmä

1. Standardimenetelmää voidaan soveltaa ainoastaan OTC-johdannaisiin ja pitkän selvitysjaksan transaktioihin. Vastuuarvo on laskettava erikseen kullekin nettoutusryhmälle. Sitä laskettaessa summasta vähennetään vakuudet seuraavasti:

vastuuarvo =

$$\beta^* \max \left(CMV - CMC; \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| * CCRM_j \right)$$

missä:

CMV = vastapuolen kanssa toteutettavien transaktioiden salkun muodostaman nettoutusryhmän markkina-arvo vakuudet mukaan laskettuina, missä

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

missä:

CMV_i = on transaktion i markkina-arvo

CMC = nettoutusryhmälle osoitettujen vakuuksien markkina-arvo, missä

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

missä

CMC_l = vakuuden l markkina-arvo;

i = transaktioon sovellettava indeksi;

l = vakuuteen sovellettava indeksi;

j = suojausryhmän luokkaan sovellettava indeksi. Nämä suojausryhmät edustavat riskitekiäjiä, joita vastaan positiivisia ja negatiivisia riskipositioita voidaan kuitata, jotta saadaan nettorisikopositio, johon vastuuarvon laskeminen perustuu;

RPT_{ij} = transaktion i riskipositio suojausryhmän j osalta;

RPC_{lj} = vakuuden l riskipositio suojausryhmän j osalta;

CCRM_j = taulukossa 5 esitetyn vastapuoliriskin (CCR) kerroin suojausryhmän j osalta;

β = 1.4.

Vastapuolelta saadun vakuuden merkki on positiivinen; vastapuolelle asetetun vakuuden merkki on negatiivinen.

Tämän menetelmän osalta hyväksytty vakuus rajoittuu liitteessä VIII olevan 1 osan 11 kohdassa ja direktiivin 2006/49/EY liitteessä II olevassa 9 kohdassa tarkoitettuihin vakuuksiin.

2. Kun OTC-johdannaistransaktion, jolla on lineaarinen riskiprofiili, ehdoissa määrätään rahoitusvälineen toimittamisesta maksua vastaan, maksuosaa kutsutaan maksuvelvoitteeksi. Transaktiot, joiden ehdoissa määrätään kahden maksun suorittamisesta, muodostuvat kahdesta maksuvelvoitteesta. Maksuvelvoitteet muodostuvat sopimuksessa sovitusta bruttomaksuista, mukaan lukien transaktion nimellismäärä. Luottolaitokset voivat seuraavassa esitettyjä laskelmia varten jättää huomiotta sellaisten maksuvelvoitteiden korkoriskit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle vuoden pituinen. Luottolaitokset voivat käsitellä kahdesta maksuvelvoitteesta, jotka ovat saman valuutan määräisiä, kuten koronvaihtosopimukset, koostuvat transaktiot yhtenä yhdistettynä transaktiona. Maksuvelvoitteiden käsittelyä sovelletaan yhdistettyyn transaktioon.
3. Transaktiot, joilla on lineaarinen riskiprofiili ja joissa kohde-etuus muodostuu osakkeista (mukaan luettuina osakeindeksit), kullasta, muista jalometalleista tai hyödykkeistä, sijoitetaan osaketta (tai osakeindeksiä) tai hyödykettä (mukaan luettuina kulta ja muut jalometallit) vastaavaan riskipositioon, ja niille määritetään maksuvelvoitetta vastaava korkoriskipositio. Jos maksuvelvoite on ulkomaanvaluutan määräinen, se sijoitetaan lisäksi kyseistä valuuttaa vastaavaan riskipositioon.

▼B

4. Transaktiot, joilla on lineaarinen riskiprofiili ja joissa suojattava väline on vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline, sijoitetaan kyseisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen korkoriskipositioon sekä toiseen korkoriskipositioon maksuvelvoitteen osalta. Transaktiot, joilla on lineaarinen riskiprofiili ja joiden ehdoissa määrätään kahden maksun suorittamisesta (mukaan luettuina valuuttatermiinisopimukset) sijoitetaan kunkin maksuvelvoitteen osalta korkoriskipositioon. Jos suojattava vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline on ulkomaanvaluutan määräinen, kyseinen vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline sijoitetaan riskipositioon kyseisen valuutan määräisenä. Jos maksuvelvoite on ulkomaanvaluutan määräinen, maksuvelvoite sijoitetaan riskipositioon kyseisen valuutan määräisenä. Valuuttojen välisten koronvaihtosopimusten (foreign exchange basis swap transactions) vastuuarvo on nolla.
5. Transaktiosta, jolla on lineaarinen riskiprofiili, aiheutuva riskipositio on suojattavan rahoitusvälineen efektiivinen nimellisarvo (markkinahinta kerrottuna lukumäärällä), joka muunnetaan luottolaitoksen kotivaluutaksi, lukuun ottamatta vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä.
6. Vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden ja maksuvelvoitteiden riskipositio on tulevien bruttomaksujen efektiivinen nimellisarvo (mukaan lukien nimellismäärä), joka muunnetaan luottolaitoksen kotivaluutaksi ja kerrotaan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tai maksuvelvoitteen muutetulla duraatiolla.
7. Luottoriskinvaihtosopimuksesta aiheutuva riskipositio on vieraan pääoman ehtoisen referenssivälineen nimellisarvo kerrottuna luottoriskinvaihtosopimuksen jäljellä olevalla maturiteetilla.
8. OTC-johdannaisesta (mukaan luettuina optiot ja swaptiot), jolla on epälineaarinen riskiprofiili, aiheutuva riskipositio on yhtä kuin transaktion suojattavan rahoitusvälineen efektiivisen nimellisarvon deltavasta-arvo, paitsi jos suojattava väline on vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline.
9. OTC-johdannaisen (mukaan luettuina optiot ja swaptiot), jolla on epälineaarinen riskiprofiili ja jonka suojattava väline on vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline tai maksuvelvoite, riskipositio on yhtä kuin rahoitusvälineen tai maksuvelvoitteen efektiivisen nimellisarvon deltavasta-arvo kerrottuna vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tai maksuvelvoitteen muutetulla duraatiolla.
10. Riskipositioiden määrittämistä varten on vastapuolelta saatua vakuutta pidettävä tänään erääntyvän johdannaisopimuksen mukaisena vaateena vastapuolelle (pitkä positio), kun taas asetettua vakuutta on pidettävä vastapuolta koskevana, tänään erääntyvänä velvoitteena (lyhyt positio).
11. Luottolaitokset voivat soveltaa seuraavia kaavoja riskiposition määrän ja merkisyyden määrittämisessä:

kun on kyse muusta kuin vieraan pääoman ehtoista rahoitusvälineestä:
 efektiivinen nimellisarvo, tai

$$\text{deltavasta - arvo efektiivinen nimellisarvo} = p_{ref} \frac{\delta V}{\delta p}$$

missä:

P_{ref} = suojattavan välineen hinta ilmaistuna viitevaluutassa;

V = rahoitusvälineen arvo (kun on kyse optiosta: option hinta; kun on kyse transaktiosta, jolla on lineaarinen riskiprofiili: suojattavan välineen itsensä arvo);

p = suojattavan välineen hinta, ilmaistuna samassa valuutassa kuin V;

kun on kyse vieraan pääoman ehtoista rahoitusvälineestä tai transaktion maksuvelvoitteesta:

efektiivinen nimellisarvo kerrottuna muutetulla duraatiolla, tai

nimellisarvon deltavasta-arvo kerrottuna muutetulla duraatiolla,

$$\frac{\delta V}{\delta r}$$

missä:

V = rahoitusvälineen arvo (kun on kyse optiosta: option hinta; kun on kyse transaktiosta, jolla on lineaarinen riskiprofiili: suojattavan välineen itsensä arvo tai maksuvelvoitteen arvo);

▼B

r = korkotaso.

Mikäli V on muun kuin viitevaluutan määräinen, johdannainen on muunnettava viitevaluuttaan kertomalla se asianmukaisella valuuttakurssilla.

12. Riskipositiot jaotellaan suojausryhmiin. Kunkin suojausryhmän osalta lasketaan nettoriskipositio eli kaikkien riskipositioiden summa. Edellä 1 kohdassa olevissa kaavoissa nettoriskipositio on

$$|\sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj}|$$

13. Maksuvelvoitteista ja vieraan pääoman ehtoista rahoitusvälineistä, joihin sovelletaan direktiivin 2006/49/EY liitteessä I olevan taulukon 1 mukaisesti enintään 1,60 prosentin pääomavaatimusta, aiheutuville korkoriskipositioille on kunkin valuutan osalta kuusi suojausryhmää taulukossa 4 esitetyn mukaisesti. Suojausryhmät määritellään ”maturiteetin” ja ”viitekorkojen” yhdistelmänä seuraavasti:

Taulukko 4

	Valtion viitekorot	Muut kuin valtion viitekorot
Maturiteetti	← 1 vuosi	← 1 vuosi
Maturiteetti	>1 — ← 5 vuotta	>1 — ← 5 vuotta
Maturiteetti	> 5 vuotta	> 5 vuotta

14. Suojattavista vieraan pääoman ehtoista rahoitusvälineistä tai maksuvelvoitteista, joiden osalta korko määräytyy yleisiä markkinakorkoja edustavan viitekoron perusteella, aiheutuviin korkoriskipositioiden jäljellä oleva maturiteetti on seuraavaan korontarkistukseen ulottuva ajanjakso. Muissa tapauksissa maturiteetti on suojattavan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen jäljellä oleva voimassaoloaika tai — maksuvelvoitteen osalta — transaktion jäljellä oleva voimassaoloaika.

▼M7

15. Kullekin luottoriskinvaihtosopimuksen kohde-etuutena olevan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijalle on yksi suojausryhmä. Korimuotoisia n:n tappion luottoriskinvaihtosopimuksia on käsiteltävä seuraavasti:

- a) n:n tappion luottoriskinvaihtosopimuksen perusteena olevassa korissa olevan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen riskipositio on yhtä kuin vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen efektiivinen nimellisarvo kerrottuna n:n tappion johdannaisen muutetulla duraatiolla suhteessa vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen luottoriskimarginaalin muutokseen;
- b) n:n tappion luottoriskinvaihtosopimuksen perusteena olevassa korissa olevalle kullekin vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineelle on yksi suojausryhmä; eri n:n tappion luottoriskinvaihtosopimusten riskipositioita ei saa sisällyttää samaan suojausryhmään;
- c) vastapuoliriskin kerroin, jota sovelletaan kuhunkin suojausryhmään, joka on luotu yhdelle n:n tappion johdannaisen vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineelle, on 0,3 prosenttia, kun vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineellä on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa luottoluokkaa 1–3, ja 0,6 prosenttia muiden vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta.

▼B

16. Vastapuolelle vakuudeksi osoitetuille rahatalletuksille tapauksissa, jolloin kyseisellä vastapuolella ei ole tiettyä alhaisen riskin lainavelvoitteita sekä vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineille, joihin sovelletaan direktiivin 2006/49/EY liitteessä I olevan taulukon 1 mukaisesti yli 1,60 prosentin pääomavaatimusta, aiheutuville korkoriskipositioille on kunkin liikkeeseenlaskijan osalta yksi suojausryhmä. Jos maksuvelvoite jäljittelee tällaista vieraan pääoman ehtoista rahoitusvälinettä, myös tällöin on yksi suojausryhmä kutakin vieraan pääoman ehtoisen referenssivälineen liikkeeseenlaskijaa kohti. Luottolaitokset voivat sijoittaa samaan suojausryhmään riskipositiot, jotka aiheutuvat tietyn liikkeeseenlaskijan vieraan pääoman ehtoista rahoitusvälineistä tai saman liikkeeseenlaskijan vieraan pääoman ehtoista referenssivälineistä, joita maksuvelvoitteet jäljittelevät tai jotka ovat luottoriskinvaihtosopimusten kohde-etuuksia.

▼B

17. Muut kohde-etuuksina toimivat rahoitusvälineet kuin vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet sijoitetaan samoihin suojausryhmiin ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat identtisiä tai samankaltaisia rahoitusvälineitä. Muissa tapauksissa ne sijoitetaan eri suojausryhmiin. Rahoitusvälineiden samankaltaisuus määritetään seuraavasti:
- osakkeista samankaltaisiksi katsotaan saman liikkeeseenlaskijan rahoitusvälineet. Osakeindeksi katsotaan erilliseksi liikkeeseenlaskijaksi;
 - jalometalleista samankaltaisiksi katsotaan samasta metallista muodostetut rahoitusvälineet. Jalometalli-indeksi katsotaan erilliseksi jalometalliksi;
 - sähkövoiman osalta samanlaisiksi välineiksi katsotaan sellaiset toimitusoikeudet ja -velvollisuudet, jotka viittaavat samaan huippukuorman ajan tai pienen kuorman ajan toimitusaikaväliin 24 tunnin aikana;
 - hyödykkeistä samankaltaisiksi katsotaan samasta hyödykkeestä muodostetut rahoitusvälineet. Hyödykeindeksi katsotaan erilliseksi indeksiksi;
18. Eri suojausryhmien luokille määritetään CCR-kertoimet taulukossa 5 esitetyllä tavalla seuraavasti.

Taulukko 5

	Suojausryhmien luokat	CCR-kerroin
1.	Korot	0,2 %
2.	Luottoriskinvaihto-sopimuksen kohde-etuutena olevasta vieraan pääoman ehtoista referenssivälineestä aiheutuvien riskipositioiden korot, kun referenssivälineeseen sovelletaan direktiivin 2006/49/EY liitteessä I olevan taulukon 1 mukaisesti enintään 1,60 prosentin pääomavaatimusta.	0,3 %
3.	Vieraan pääoman ehtoista rahoitusvälineestä tai vieraan pääoman ehtoista referenssivälineestä aiheutuvien riskipositioiden korot, kun mainittuihin välineisiin sovelletaan direktiivin 2006/49/EY liitteessä I olevan taulukon 1 mukaisesti yli 1,60 prosentin pääomavaatimusta.	0,6 %
4.	Valuuttakurssit	2,5 %
5.	Sähkövoima	4 %
6.	Kulta	5 %
7.	Osakkeet	7 %
8.	Jalometallit (paitsi kulta)	8,5 %
9.	Muut hyödykkeet (paitsi jalometallit ja sähkövoima)	10 %
10.	OTC-johdannaisten kohde-etuudet, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luokkiin.	10 %

Taulukossa 5 (10 kohta) tarkoitetut OTC-johdannaisten kohde-etuudet sijoitetaan kunkin kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen luokan osalta erillisiin suojausryhmiin.

19. Transaktioiden joukossa saattaa olla sellaisia, joilla on epälineaarinen riskiprofiili ja joiden osalta luottolaitos ei pysty määrittämään delta-lukua tai — suojattavana omaisuutena olevien vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden tai maksuvelvoitteiden osalta — muutettua duraatiota välinemallilla, jonka toimivaltainen viranomais on hyväksynyt markkinariskin vähimmäispääomavaatimusten määrittämistä varten. Näissä tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä riskipositiot ja sovellettavat CCR-kertoimet varovaisesti. Vaihtoehtoisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että käytetään 3 osassa esitettyä menetelmää. Nettoutusta ei hyväksytä, eli vastuuarvo on määritettävä ikään kuin olisi olemassa suojausryhmä, joka käsittää juuri kyseisen yksittäisen transaktion.
20. Luottolaitoksella, jolla on lupa transaktioiden nettouttamiseen, on oltava sisäiset menettelyt sen todentamiseksi, että ennen kuin transaktio sisälly-

▼B

tetään nettoutusryhmään, se on katettu oikeudellisesti täytöntöönpanokelpoisella nettoutussopimuksella, joka täyttää 7 osassa asetetut kyseisiin sopimuksiin sovellettavat vaatimukset.

21. Luottolaitoksella, joka käyttää vakuuksia vastapuoliriskin vähentämiseksi, on oltava sisäiset menettelyt sen varmistamiseksi, että ennen kuin vakuuden vaikutus otetaan huomioon laskennassa, vakuus täyttää liitteessä VIII asetetut asianmukaiset oikeusvarmuutta koskevat vaatimukset.

6 OSA

Sisäisen mallin menetelmä

1. Luottolaitos voi toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella soveltaa sisäisen mallin menetelmää laskiessaan vastuuarvoja transaktioille, jotka on lueteltu 2 osan 2 kohdan i alakohdassa tai 2 osan 2 kohdan ii, iii ja iv alakohdassa tai 2 osan 2 kohdan i–iv alakohdassa. Kussakin näistä tapauksista myös 2 osan 2 kohdan v alakohdassa luetellut transaktiot voidaan ottaa huomioon. Luottolaitokset voivat halutessaan olla soveltamatta tätä menetelmää vastuisiin, joilla on suuruutensa ja riskinsä puolesta vähäinen merkitys, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 osan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamista. Sisäisen mallin menetelmän soveltaminen edellyttää, että luottolaitos täyttää tässä osassa esitetyt vaatimukset.
2. Luottolaitos voi toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella alkaa soveltaa sisäisen mallin menetelmää eri aikaan eri transaktiotyyppeihin, ja tänä aikana luottolaitos voi soveltaa 3 osassa tai 5 osassa esitettyjä menetelmiä. Luottolaitosten ei ole pakko soveltaa tiettyä mallia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän osan loppuosan säännösten soveltamista.
3. Luottolaitoksen on sovellettava 3 osassa tai 5 osassa esitettyä menettelyä kaikkiin sellaisiin OTC-johdannaistransaktioihin ja pitkän selvitysajan transaktioihin, joihin luottolaitos ei ole saanut lupaa soveltaa sisäisen mallin menetelmää. Näiden kahden menetelmän yhdistäminen jatkuvasti on sallittua ryhmän tasolla. Näiden kahden menetelmän yhdistäminen oikeushenkilön tasolla on sallittua ainoastaan, kun 5 osan 19 kohdan tapauksissa käytetään yhtä näistä menetelmistä.
4. Luottolaitokset, jotka ovat saaneet luvan soveltaa sisäisen mallin menetelmää, eivät saa ryhtyä soveltamaan 3 osassa tai 5 osassa vahvistettuja menetelmiä, paitsi jos ne pystyvät osoittamaan soveltamisen olevan tarpeen ja ne ovat saaneet toimivaltaisten viranomaisten suostumuksen. Jos luottolaitos ei enää täytä tässä osassa asetettuja vaatimuksia, sen on joko esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelma, miten se aikoo saavuttaa vaatimukset pian uudelleen, tai osoitettava, että vaatimusten täyttämättä jättämisen vaikutus on vähäinen.

Vastuuarvo

5. Vastuuarvo lasketaan nettoutusryhmän tasolla. Mallilla määritetään nettoutusryhmän markkina-arvon muutoksille ennustejakauma, joka perustuu markkinatekijöiden muutoksiin (esimerkiksi korot ja valuuttakurssien muutokset). Mallilla lasketaan nettoutusryhmälle vastuuarvo kunakin tulevana ajankohtana ottaen huomioon markkinamuuttujien muutokset. Vakuudellisen limiittiluotonannon kohteena olevien vastapuolten osalta mallilla voidaan arvioida myös vakuuksissa tapahtuvia tulevia vaihteluja.
6. Arvioidessaan nettoutusryhmän markkina-arvon vaihteluja luottolaitokset voivat sisällyttää ennustejakaumiinsa direktiivin 2006/49/EY liitteessä VIII olevan 1 osan 11 kohdan ja liitteessä II olevan 9 kohdan mukaisesti hyväksytyt rahoitusvakuudet, mikäli vakuudet täyttävät sisäisen mallin menetelmän määrälliset, laadulliset ja tietoja koskevat vaatimukset.
7. Vastuuarvo lasketaan kertomalla alfa (α) efektiivisellä odotetulla positiivisella vastapuoliriskillä (EPE):

Vastuuarvo = α × efektiivinen EPE

missä:

Alfa on 1,4; toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia suurempaa alfaa, ja efektiivinen EPE lasketaan arvioimalla odotettu vastapuoliriski (EE_1) keskimääräisenä riskinä tulevana ajankohtana (t), missä keskiarvo määritetään relevanttien markkinariskitekijöiden mahdollisista tulevista arvoista. Sisäisessä mallissa EE arvioidaan useille tuleville ajankohdille (t_1, t_2, t_3, \dots).

▼ B

8. Efektiivinen EE lasketaan rekursiivisesti:
 Efektiivinen $EE_{t_k} = \max(\text{Effective } EE_{t_{k-1}}; EE_{t_k})$
 missä:
 nykyhetki on t_0 ja efektiivinen EE_{t_0} on yhtä kuin nykyinen riski.
9. Efektiivinen EPE on tässä keskimääräinen efektiivinen EE tulevan riskin ensimmäisen voimassaolovuoden aikana. Mikäli kaikki nettoutusryhmään kuuluvat sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, EPE on keskimääräinen EE siihen saakka, kunnes kaikki nettoutusryhmään kuuluvat sopimukset erääntyvät. Efektiivinen EPE on efektiivisen EE:n painotettu keskiarvo:

$$\text{Effective EPE} = \sum_{k=1}^{\min(1 \text{ year}; \text{maturity})} \text{Effective } EE_{t_k} * \Delta t_k$$

- missä:
 painot $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ mahdollistavat tapaukset, joissa tuleva riski lasketaan ajankohtina, jotka eivät jakaannu tasaisesti ajan mittaan.
10. Odotetun vastapuoliriskin tai suurimman vastapuoliriskin laskeminen perustuu vastapuoliriskien riskijakaumaan, jossa otetaan huomioon riskijakauman mahdollinen ei-normaalisuus.
11. Luottolaitokset voivat käyttää efektiivisen EPE:n sijaan edellä olevan yhtälön mukaisesti laskettua lukua, jos kyseinen luku edustaa jokaisen vastapuolen osalta varovaisempaa arviota.
12. Edellä olevan 7 kohdan estämättä toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitokset käyttävät omia alfan estimaattejaan (alfan arvon on oltava vähintään 1,2); alfa on vastapuoliriskin täydellisenä simulatioina lasketun taloudellisen pääoman (osoittaja) suhde EPE:hen perustuvaan taloudelliseen pääomaan (nimittäjä). Nimittäjässä olevaa EPE:tä käytetään laskennassa ikään kuin se olisi kiinteä lainamäärä. Luottolaitosten on osoitettava, että niiden sisäiset alfan estimaatit kuvaavat osoittajassa riittävän hyvin stokastisen riippuvuuden olennaisia lähteitä sen jälkeen, kun transaktioiden tai transaktiosalkkujen markkina-arvoista on laskettu jakauma kaikkien vastapuolten osalta. Alfa sisäisissä estimaateissa on otettava huomioon salkkuihin sisältyvien vastuiden keskittyneisyys.
13. Luottolaitoksen on varmistettava, että alfaluvun osoittaja ja nimittäjä lasketaan johdonmukaisesti suhteessa mallintamismenetelmään, parametrien määrittelyyn ja salkun koostumukseen. Sovelletavan lähestymistavan on perustuttava luottolaitoksen sisäiseen taloudellisen pääoman menetelmään, siitä on laadittava asianmukaiset asiakirjat ja sen on oltava riippumattoman tahon validoima. Lisäksi luottolaitosten on tarkistettava arvioitaan vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos salkun koostumus vaihtelee ajan mittaan. Luottolaitoksen on myös arvioitava malliriski.
14. Markkina- ja luottoriskin simuloinnissa käytettyjen markkinariskitekijöiden volatiliteteissa ja korrelaatioissa otetaan tarvittaessa huomioon luottoriskitekijä, jotta niissä ilmenisi volatilitetin tai korrelaation mahdollinen lisäys taloudellisessa taantumassa.
15. Jos nettoutusryhmään sovelletaan vakuusvajesopimusta (margin agreement), luottolaitosten on käytettävä yhtä seuraavista EPE-luvuista:
- efektiivinen EPE ilman vakuusvajesopimuksen vaikutuksia;
 - vakuusvajesopimuksen mukainen raja-arvo (jos se on positiivinen) lisättynä korotuksella, joka kuvaa riskin potentiaalista kasvua vakuusjakson aikana. Korotus on yhtä kuin nettoutusryhmän riskin odotettu kasvu riskin vakuusjakson aikana suhteessa nykyhetken arvoon, joka on nolla. Riskin vakuusjakso on vähintään viisi työpäivää pelkistä takaisinostosopimuksista koostuvien nettoutusryhmien kohdalla, joiden nettoarvo on tilitettävä ja joiden markkina-arvo muuttuu päivittäin, ja vähintään kymmenen työpäivää kaikkien muiden nettoutusryhmien kohdalla; tai
 - jos sisäisessä mallissa otetaan huomioon vakuuksien vaikutukset estimoitaessa EE:n arvoa, mallin tuottamaa EE:n arvoa voidaan toimival-

▼B

taisten viranomaisten suostumuksella käyttää sellaisenaan 8 kohtaan sisältyvässä laskelmassa.

EPE-mallien vähimmäisvaatimukset

16. Luottolaitoksen EPE-mallin on täytettävä 17–41 kohdassa asetetut operatiiviset vaatimukset.

Vastapuoliriskin hallinta

17. Luottolaitoksella on oltava valvontayksikkö, joka on vastuussa laitoksen vastapuoliriskin hallintajärjestelmän suunnittelusta ja toteuttamisesta, mihin kuuluu myös sisäisen mallin ensimmäinen ja sen jälkeen toteutettava jatkuva validointi. Kyseisen yksikön on valvottava syöttötietojen kattavuutta sekä laadittava ja analysoitava raporteja luottolaitoksen riskienmittausmallilla tuotetuista tiedoista, mihin kuuluu myös riskimittareiden sekä luotto- ja kaupankäyntilimiittien välisen suhteen arviointi. Kyseisen yksikön on oltava riippumaton liiketoiminnallisista luotto- ja kaupankäyntiyksiköistä sekä muiden tahojen vaikutusvallasta; sillä on oltava riittävä henkilöstö; sen on raportoitava suoraan luottolaitoksen ylimmälle johdolle. Yksikön toiminta on liitettävä kiinteästi luottolaitoksen päivittäiseen luottoriskinhallintaprosessiin. Sen tuottamien tietojen on näin ollen kuuluttava erottamattomana osana luottolaitoksen luottoriskiprofiiliin ja kokonaisriskiprofiiliin suunnitteluun, seurantaan ja valvontaan.
18. Luottolaitoksella on oltava vastapuoliriskin hallintaa varten menettelytavat, prosessit ja järjestelmät, jotka ovat rakenteeltaan asianmukaiset ja joita sovelletaan kattavasti. Moitteettomaan vastapuoliriskin hallintajärjestelmään kuuluu vastapuoliriskin tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, hyväksyminen ja sitä koskeva sisäinen raportointi.
19. Luottolaitoksen riskienhallinnassaan käyttämien menettelytapojen on katettava markkinariskit, likviditeettiriskit, oikeudelliset riskit ja toiminnalliset riskit, joiden voidaan katsoa liittyvän vastapuoliriskisiin. Luottolaitos ei saa harjoittaa liiketoimintaa vastapuolen kanssa arvioimatta tämän luottokelpoisuutta, ja sen on otettava asianmukaisesti huomioon selvitykseen liittyvä luottoriski ja selvitystä edeltävä luottoriski. Kyseisiä riskejä on hallittava niin kattavasti kuin se on käytännössä mahdollista sekä vastapuolen (yhdistämällä vastapuoliriskit ja muut luottoriskit) että yrityksen tasolla.
20. Luottolaitoksen hallituksen ja ylimmän johdon on aktiivisesti osallistuttava vastapuoliriskin hallintaprosessiin, ja niiden on pidettävä kyseistä prosessia liiketoiminnan olennaisena osana, jota varten on osoitettava huomattavat resurssit. Ylimmän johdon on oltava tietoinen käytettyyn malliin liittyvistä rajoituksista ja sen perustana olevista oletuksista sekä siitä, miten nämä voivat vaikuttaa mallilla tuotettujen tietojen luotettavuuteen. Ylimmän johdon on myös otettava huomioon markkinaympäristöön liittyvät epävarmuustekijät ja operatiiviset näkökohdat sekä oltava tietoinen siitä, miten nämä on otettu huomioon mallissa.
21. Päivittäiset raportit luottolaitoksen vastapuoliriskeistä on käsiteltävä johdotasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten luottovaltuutettujen tai kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että luottolaitoksen yhteenlaskettua vastapuoliriskiä.
22. Luottolaitoksen vastapuoliriskin hallintajärjestelmää on käytettävä yhdessä sisäisten luotto- ja kaupankäyntilimiittien kanssa. Luotto- ja kaupankäyntilimiittien on näin ollen oltava yhteydessä luottolaitoksen riskienmittausmalliin tavalla, joka säilyy ajan kuluessa johdonmukaisena ja jonka luottovaltuutetut, kaupankäyntiä hoitavat henkilöt ja ylin johto ymmärtävät hyvin.
23. Luottolaitoksen vastapuoliriskin mittaukseen on kuuluttava limiittisten luottosopimusten käytön ja taloudellisen pääoman kohdentamisen päivittäinen ja päivän sisäinen mittaaminen. Luottolaitoksen on mitattava nykyhetken vastapuoliriskiä hallussa olevat vakuudet sisältävänä bruttomääränä ja nettomääränä, joka ei sisällä kyseisiä vakuuksia. Salkun ja vastapuolen tasolla luottolaitoksen on laskettava suurin vastapuoliriski ja tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski (PFE), ja seurattava niitä valitsemallaan luottamusvälillä. Luottolaitoksen on otettava huomioon suuret ja keskittyneet positiot, joihin kuuluvat muun muassa toisiinsa yhteydessä olevien vastapuolten muodostamien ryhmien tai yksittäisten teollisuudenalojen taikka markkinoiden positiot.
24. Luottolaitoksella on oltava vakiintuneessa käytössä oleva tarkka stressitestiohjelma, jolla täydennetään luottolaitoksen riskienmittausmallilla päi-

▼B

vittäin tuotettuihin tietoihin perustuvaa vastapuoliriskin analysointia. Ylimmän johdon on arvioitava stressitestien tulokset säännöllisesti, ja ne on otettava huomioon johdon ja hallituksen vahvistamissa vastapuoliriskiä koskevissa menettelytavoissa ja limiiteissä. Jos stressitestit osoittavat erityistä herkkyyttä tietyille olosuhyhdistelmille, on viipymättä toteuttava toimet kyseisten riskien asianmukaiseksi hallitsemiseksi.

25. Luottolaitoksella on oltava vakiintunut käytäntö sen varmistamiseksi, että vastapuoliriskin hallintajärjestelmän toimintaa koskevia dokumentoituja sisäisiä menettelytapoja, valvontamenettelyjä ja käytänteitä noudatetaan. Luottolaitoksen vastapuoliriskin hallintajärjestelmän on oltava hyvin dokumentoitu, ja sen on sisällettävä selvitys vastapuoliriskin mittaamisessa käytettävistä empiirisistä menetelmistä.
26. Luottolaitoksen on toteuttava säännöllisin väliajoin vastapuoliriskin hallintajärjestelmänsä riippumaton arviointi osana omaa sisäistä tarkastustaan. Arvioinnin on katettava 17 kohdassa tarkoitettujen liiketoiminnallisten luotto- ja kaupankäyntiyksiköiden sekä vastapuoliriskin riippumattoman valvontayksikön toiminnot. Vastapuoliriskin hallintaprosessin kokonaisarviointi on tehtävä säännöllisin väliajoin, ja siinä on tarkasteltava vähintään seuraavia seikkoja:
- a) vastapuoliriskin hallintajärjestelmää ja -prosessia koskevan dokumentaation riittävyys;
 - b) vastapuoliriskin valvontayksikön organisaatio;
 - c) vastapuoliriskimittareiden liittäminen osaksi päivittäistä riskienhallintaa;
 - d) front office- ja back office -henkilöstön käyttämien riskin hinnoittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettely;
 - e) vastapuoliriskin mittaamisprosessissa tapahtuneiden merkittävien muutosten validointi;
 - f) riskienmittausmallin kattamat vastapuoliriskit;
 - g) johdon tietojärjestelmän kattavuus;
 - h) vastapuoliriskiä koskevien tietojen tarkkuus ja aukottomuus;
 - i) sisäisten mallien perustana olevien tietolähteiden johdonmukaisuuden, oikea-aikaisuuden ja luotettavuuden sekä niiden riippumattomuuden todentaminen;
 - j) volatiliteetti- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja asianmukaisuus;
 - k) arvostuslaskelmien ja riskin muuntolaskelmien tarkkuus; ja
 - l) mallin tarkkuuden todentaminen usein suoritettavilla toteutumasteillä.

Käyttötesti

27. Efektiivisen EPE:n laskennassa käytettävän sisäisellä mallilla tuotetun vastapuoliriskin riskijakauman on oltava kiinteästi liitettynä luottolaitoksen vastapuoliriskin päivittäiseen hallintaprosessiin. Sisäisellä mallilla tuotettu tieto on tämän vuoksi otettava olennaiseksi osaksi luottolaitoksen luottojen hyväksymistä, vastapuoliriskin hallintaa, pääoman sisäistä kohdentamista sekä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä.
28. Luottolaitoksen on voitava osoittaa, että sen käytössä olevilla sisäisillä malleilla on pystytty tuottamaan vastapuoliriskin riskijakaumat. Luottolaitoksen on siten osoitettava, että se on vähintään yhden vuoden ajan ennen toimivaltaisten viranomaisten antamaa lupaa laskenut EPE:n laskentaperusteena olevat vastapuoliriskin riskijakaumat käyttämällä sisäistä mallia, joka yleisesti ottaen vastaa tässä osassa asetettuja vähimmäisvaatimuksia.
29. Vastapuoliriskin riskijakauman tuottamisessa käytetyn sisäisen mallin on oltava osa vastapuoliriskin hallintajärjestelmää, johon kuuluu vastapuoliriskin tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, hyväksyminen sekä sitä koskeva sisäinen raportointi. Järjestelmään on kuuluttava limiitillisten luottosopimusten käytön (yhdistämällä vastapuoliriskit ja muut luottoriskit) ja pääoman sisäisen kohdentamisen mittaaminen. EPE:n (tulevaisuuden vastapuoliriskin mittari) lisäksi luottolaitoksen on mitattava ja hallittava nykyhetken vastapuoliriskiä. Luottolaitoksen on tarvittaessa mitattava nykyhetken vastapuoliriskiä hallussa olevat vakuudet sisältävänä bruttomää-

▼B

ränä ja nettomääränä, joka ei sisällä kyseisiä vakuuksia. Käyttötestin vaatimus täyttyy, jos luottolaitos käyttää muita EPE:n laskennassa käytetyllä mallilla tuotettuun vastapuoliriskin riskijakaumaan perustuvia vastapuoliriskin mittareita, kuten suurinta vastapuoliriskiä tai tulevaisuuden potentiaalista vastapuoliriskiä (PFE).

30. Luottolaitoksen on pystyttävä estimoimaan odotettu vastapuoliriski (EE) tarvittaessa päivittäin, ellei se osoita toimivaltaisille viranomaisille, että harvemmin suoritettava laskenta on sen vastapuoliriskin alaisten vastuiden vuoksi perusteltua. Sen on lisäksi laskettava odotettu vastapuoliriski (EE) sellaisella aikahorisontilla, jossa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon tulevien rahavirtojen aikarakenne ja sopimusten voimassaoloajan päätyminen ja siten, että laskenta vastaa riskin merkittävyyttä ja koostumusta.
31. Vastapuoliriskiä on mitattava, seurattava ja valvottava kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien sopimusten koko voimassaoloajalta (ei siis vain yhden vuoden aikahorisontilta). Luottolaitoksella on oltava menettelyt, joilla vastapuoliriskit voidaan tunnistaa ja joilla niitä voidaan valvoa silloin, kun riski kasvaa yhden vuoden aikahorisontin jälkeen. Lisäksi riskin ennustettu kasvu on sisällytettävä luottolaitoksen sisäiseen taloudellisen pääoman malliin.

Stressitestit

32. Luottolaitoksella on oltava käytössään asianmukaiset stressitestimenetelmät vakavaraisuuden arviointia varten. Luottolaitoksen on verrattava näitä stressimittareita EPE-mittariin ja otettava ne osaksi 123 artiklassa säädettyä prosessia. Stressitesteillä on myös havaittava sellaiset mahdolliset tapahtumat tai tulevat muutokset taloudellisessa toimintaympäristössä, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti luottolaitoksen luottoriskeihin, sekä arvioitava luottolaitoksen kykyä selviytyä tällaisista muutoksista.
33. Luottolaitoksen on testattava stressitestillä vastapuoliriskinsä siten, että testissä otetaan samanaikaisesti huomioon markkina- ja luottoriskitekijät. Vastapuoliriskin stressitesteissä on tarkasteltava keskittymäriskiä (keskityminen yhdelle vastapuolelle tai vastapuolten ryhmille), markkina- ja luottoriskin väliseen korrelaation liittyvää riskiä sekä riskiä siitä, että vastapuolen positioiden rahaksi muuttaminen aiheuttaa markkinamuutoksen. Stressitesteissä on lisäksi tarkasteltava edellä mainitun kaltaisten markkinamuutosten vaikutusta luottolaitoksen omiin positiioihin ja sisällytettävä kyseiset vaikutukset vastapuoliriskin arviointiin.

Wrong-way-riski

34. Luottolaitoksen on otettava asianmukaisella tavalla huomioon vastuut, joista aiheutuu merkittävä wrong-way-yleisriski.
35. Luottolaitoksella on oltava menettelyt wrong-way-erityisriskin tunnistamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi kaupan alkamisajankohdasta sen päättymisajankohtaan asti.

Mallintamisprosessin kattavuus

36. Sisäisen mallin on ilmennettävä transaktion ehtoja ja määrittelyä oikea-aikaisesti, aukottomasti ja varovaisesti. Tällaisiin ehtoihin kuuluvat muun muassa sopimusten nimellismäärät, maturiteetti, referenssiomaisuus, vakuuksien vähimmäisrajat sekä vakuus- ja nettoutusjärjestelyt. Ehtoja ja määrittelyjä koskevat tiedot on säilytettävä turvallisessa tietokannassa, joka tarkastetaan virallisesti säännöllisin väliajoin. Transaktion ehtoja ja määrittelyjä koskevien tietojen siirto sisäiseen malliin on myös otettava sisäisen tarkastuksen piiriin, ja käytössä on oltava sisäisen mallin ja lähdetietojärjestelmien väliset yhteensovittamismenettelyt sen jatkuvaksi todentamiseksi, että EPE ilmentää transaktion ehtoja ja määrittelyjä oikein tai vähintään varovaisesti.
37. Sisäisessä mallissa on käytettävä nykyhetken markkinatietoja nykyhetken vastapuoliriskien laskemiseksi. Kun volatiliteetin ja korrelaatioiden estimointi perustuu historiatietoihin, on käytettävä vähintään kolmen vuoden jaksoa edustavia tietoja, jotka on päivitettävä neljännesvuosittain tai useammin, jos markkinaolosuhteet sitä edellyttävät. Tietojen on katettava taloudellisten olosuhteiden muodostama kokonaisuus, esimerkiksi yksi kokonainen suhdannekierto. Liiketoimintayksiköstä riippumattoman yksikön on validoitava liiketoimintayksikön antama hinta. Tiedonhankinnan on oltava liiketoiminta-alueista riippumatonta, tiedot on syötettävä sisäiseen malliin oikea-aikaisesti ja aukottomasti ja säilytettävä turvallisessa tietokannassa, josta tehdään säännöllisin väliajoin virallinen tarkastus. Luottolaitoksella

▼B

on lisäksi oltava pitkälle kehitetty prosessi, jolla varmistetaan tietojen kattavuus ja poistetaan virheellisiä ja/tai poikkeavia havaintoja koskevat tiedot. Siltä osin kuin mallissa käytetään markkinatietoja koskevia arvioita, sisäisissä menettelytavoissa on yksilöitävä käytettäväksi soveltuvat arviot ja luottolaitoksen on osoitettava empiirisesti, että arvio edustaa varovaisesti arvioituna tarkastelun kohteena olevaa riskiä epäsuotuisissa markkinaolosuhteissa. Jos mallissa otetaan huomioon vakuuden vaikutus nettoryhmän markkina-arvon muutoksiin, luottolaitoksella on oltava asianmukaiset historiatiedot vakuuden volatilititeetin esittämiseksi.

38. EPE-malli on validoitava validointimenettelyllä. Menettelystä on oltava selkeä selvitys luottolaitoksen toiminta- ja menettelytavoissa. Validointimenettelyssä on määriteltävä, minkä tyyppistä testausta tarvitaan mallin kattavuuden varmistamiseksi, ja yksilöitävä ne olosuhteet, joissa oletuksia rikotaan ja jotka voivat johtaa EPE:n aliarviointiin. Validointimenettely on sisällettävä EPE-mallin kattavuuden arviointi.
39. Luottolaitoksen on seurattava asianmukaisia riskejä, ja sillä on oltava menettelyt, joilla se voi mukauttaa EPE-estimointimenetelmiään, jos kyseisistä riskeistä tulee merkittäviä. Tämä vaatimus kattaa seuraavat osatekijät:
- luottolaitoksen on tunnistettava vastuut, joihin kohdistuu wrong-way erityisriski, ja hallittava niitä;
 - luottolaitoksen on säännöllisin väliajoin verrattava yhdeltä vuodelta laskettua EPE-estimaattia vastuun koko voimassaoloajalta laskettuun EPE:hen silloin, kun vastuulla on yhden vuoden jälkeen nouseva riskiprofiili; ja
 - kun vastuun maturiteetti on lyhyt (alle vuoden), luottolaitoksen on säännöllisin väliajoin verrattava jälleenhankintakustannuksia (nykyhetken vastapuoliriskiä) ja toteutunutta riskiprofiilia ja/tai kerättävä tietoja, jotka mahdollistavat kyseisen vertailun.
40. Luottolaitoksella on oltava sisäiset menettelyt sen todentamiseksi, että ennen kuin transaktio sisällytetään nettoutusryhmään, se on katettu oikeudellisesti täytännönpanokelpoisella nettoutussopimuksella, joka täyttää 7 osassa asetetut kyseisiin sopimuksiin sovellettavat vaatimukset.
41. Luottolaitoksella, joka käyttää vakuuksia vastapuoliriskin vähentämiseksi, on oltava sisäiset menettelyt sen varmistamiseksi, että ennen kuin vakuuden vaikutus otetaan huomioon laskennassa, vakuus täyttää liitteessä VIII asetetut asianmukaiset oikeusvarmuutta koskevat vaatimukset.

EPE-mallien validointia koskevat vaatimukset

42. Luottolaitoksen EPE-mallin on täytettävä seuraavat validointia koskevat vaatimukset:
- direktiivin 2006/49/EY liitteessä V asetetut laadulliset validointivaatimukset;
 - korjoja, valuuttakursseja, osakkeiden hintoja, hyödykkeitä ja muita markkinariskitekijöitä koskevat ennusteet on laadittava pitkällä aikahorisontilla mitattaessa vastapuoliriskiä. Markkinariskitekijöihin liittyvä ennustusmallin suorituskyky on validoitava pitkällä aikahorisontilla;
 - hinnoittelumallit, joita käytetään laskettaessa vastapuoliriskiä tietylle skenaariolle markkinariskitekijöihin tulevaisuudessa kohdistuvista sokeista, on testattava osana mallin validointiprosessia. Optioiden hinnoittelumallien on selitettävä option arvon epälineaarisuutta suhteessa markkinariskitekijöihin;
 - EPE-mallin on sisällettävä transaktiokohtaista tietoa, jotta riskit voidaan yhdistää nettoutusryhmän tasolla. Luottolaitoksen on todennettava, että transaktiot kohdennetaan asianmukaisiin nettoutusryhmiin mallin sisällä;
 - EPE-mallin on sisällettävä transaktiokohtaista tietoa myös, jotta sillä voidaan ottaa huomioon vakuuksien (margining) vaikutukset. Sillä on otettava huomioon sekä vakuuksien nykyhetken määrä että vakuudet, jotka tulevaisuudessa siirretään vastapuolten välillä. Tällaisen mallin on selitettävä (yksipuolisten tai kahdenvälisten) vakuusvajesopimusten ominaispiirteitä, vakuuksien muutospyyntöjen esittämismääriä, riskin vakuusjaksoa, vakuudettoman vastuun vähimmäismäärää, jonka luottolaitos on valmis hyväksymään, ja siirron vähimmäismäärää. Tällaisella mallilla on mallinnettava joko markkinahintaan arvos-

▼B

tettu muutos asetetun vakuuden arvossa, tai siinä on sovellettava liitteessä VIII annettuja sääntöjä; ja

- (f) mallin validointiprosessiin on kuuluttava edustavien vastapuolten salkkujen historiatietoon perustuva staattinen toteutumatestatus. Luottolaitoksen on suoritettava kyseinen toteutumatestatus joukolle edustavia vastapuolten salkkuja (todellisia tai oletettuja) toimivaltaisten viranomaisten määräämin säännöllisin väliajoin. Edustavat salkut on valittava sen perusteella, miten herkkiä ne ovat luottolaitokseen kohdistuville merkittäville riskitekijöille ja korrelaatioille.

Jos toteutumatestatuksessa käy ilmi, ettei malli ole riittävän tarkka, toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava mallin hyväksyntä tai ryhdyttävä tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että mallia parannetaan pikaisesti. Toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi vaatia luottolaitoksilta ylimääräisten omien varojen varaamista 136 artiklan mukaisesti.

7 OSA

Uudistamissopimukset ja muut nettoutussopimukset (sopimusnettoutus)

- a) Nettoutusmuodot, jotka toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä
- ”Vastapuolella” tarkoitetaan tässä osassa kaikkia henkilöitä (luonnolliset henkilöt mukaan lukien), joilla on lainmukainen valta tehdä sopimusnettoutusta koskeva sopimus, ja ”tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevalla sopimuksella” tarkoitetaan luottolaitoksen ja vastapuolen kahdenvälistä kirjallista sopimusta, jonka perusteella syntyy yksi, yhtenäinen oikeudellinen velvoite, joka kattaa kaikki sopimuksen kattamat vastapuolen kanssa solmitut pääsopimukset ja eri tuoteluokkiin kuuluvat transaktiot. Tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevat sopimukset kattavat nettoutuksen ainoastaan kahdenväliseltä pohjalta.
- Tuotteiden ristikkäisnettoutusta varten seuraavia luokkia pidetään erillisinä tuoteluokkina:
- i) takaisinostosopimukset, takaisinmyyntisopimukset ja/tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista koskevat sopimukset;
 - ii) lainaksiantamista koskevat marginaalisopimukset; ja
 - iii) liitteessä IV luetellut sopimukset.
- Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä riskiä alentaviksi sopimuksiksi seuraavat sopimusnettoutuksen muodot:
- i) luottolaitoksen ja sen vastapuolen välillä tehdyt kahdenväliset uudistamissopimukset, joissa keskinäiset oikeudet ja velvoitteet yhdistyvät ilman eri toimenpidettä siten, että sitoumuksen uudistamisen seurauksena määritellään vain yksi nettosumma aina, kun sitoumus uudistetaan ja syntyy yksi uusi, laillisesti sitova sopimus, joka purkaa aiemmat sopimukset;
 - ii) muut kahdenväliset nettoutussopimukset luottolaitoksen ja sen vastapuolen välillä; ja
 - iii) tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevat sopimukset sellaisille luottolaitoksille, jotka ovat saaneet toimivaltaisilta viranomaisilta suostumuksen käyttää 6 osassa tarkoitettua menetelmää niiden transaktioiden ollessa kyseessä, jotka kuuluvat kyseisen menetelmän soveltamisalaan. Ryhmän jäsenten jättämien transaktioiden nettouttamista keskenään ei hyväksytä pääomavaatimusten laskemista varten.
- b) Hyväksymisehdot
- Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä sopimusnettoutuksen riskiä alentavana ainoastaan seuraavin ehdoin:
- i) luottolaitoksella on vastapuolensa kanssa sopimusnettoutusta koskeva sopimus, jonka perusteella syntyy yksi yhtenäinen, kaikki sopimuksen kattamat liiketoimet kattava oikeudellinen velvoite siten, että jos vastapuoli ei pysty joko maksun laiminlyönnin, konkurssin, selvitystilän tai muun vastaavan syyn takia vastaamaan sitoumuksistaan, luottolaitoksella on oikeus saada tai velvoite maksaa kaikkien vastuun piiriin kuuluvien liiketoimien osalta ainoastaan se nettosumma, jotka syntyy laskettaessa yhteen markkinahintaiset positiiviset ja negatiiviset varojen erät;

▼B

- ii) luottolaitos on antanut toimivaltaisten viranomaisten käyttöön kirjalliset ja perustellut oikeudelliset lausunnot, joiden perusteella toimivaltaiset tuomioistuimet ja hallintoviranomaiset voisivat asiaa riitauttaessa päättää, että edellä i kohdassa mainituissa tapauksissa luottolaitoksen saatavat ja velvoitteet rajoittuvat i kohdassa mainittuun nettosummaan:
- vastapuolen sääntömääräisen kotipaikan alueella sovellettavan lain mukaan, ja jos kyseessä on yrityksen ulkomainen tytäryritys, myös tytäryrityksen sijaintimaassa sovellettavan lain mukaan;
 - kyseisiä yksittäisiä liiketoimia säätelevän lain mukaan; ja
 - uudistamis- tai nettoutussopimuksen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin sopimuksiin sovellettavan oikeuden mukaan;
- iii) luottolaitoksella on käytössään tarvittavat menettelytavat, jotta sen uudistamis- tai nettoutussopimuksen oikeudellista pätevyyttä valvotaan jatkuvasti siihen sovellettavan lainsäädännön mahdollisten muutosten mukaisesti;
- iv) luottolaitokset säilyttävät kaikki vaadittavat tiedot tiedostoissaan;
- v) luottolaitos ottaa nettouttamisen vaikutukset huomioon mitatessaan kunkin vastapuolen kokonaisluottoriskiä ja hoitaa sopimukseen liittyviä luottoriskejään tältä pohjalta; ja
- vi) kaikkien vastapuolten luottoriskit kootaan yhteen ja näin saadaan yksi, yhtenäinen oikeudellinen riski transaktioille. Tämä kokonaisriski otetaan huomioon luottorajojen ja laitosten pääomavaatimusten yhteydessä.

Toimivaltaisten viranomaisten, neuvoteltuaan tarpeen vaatiessa muitten asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, tulee olla vakuuttuneita siitä, että uudistamis- tai nettoutussopimus on oikeudellisesti pätevä kaikkien voimassa olevien lakien mukaan. Jos yksikin toimivaltaisista viranomaisista on tähän tyytymätön, sopimusnettoutusta ei hyväksytä riskin alentamisena kummankaan osapuolen osalta.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä uudistamis- tai nettoutussopimuksen eri muotoja koskevia perusteltuja oikeudellisia lausuntoja.

Sopimuksia, jotka sisältävät määräyksen, joka antaa osapuolelle, joka ei ole syyllistynyt sopimusrikkomukseen, mahdollisuuden suorittaa vain osan maksuista tai olla maksamatta laiminlyövä osapuolen pesälle, vaikkakin laiminlyövä osapuoli olisi nettovelkoja (irtisanoutumislausuke), ei hyväksytä riskin alentamisperusteeksi.

Lisäksi tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevien sopimusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) tämän osan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun nettosumman on oltava se nettosumma, joka syntyy laskettaessa yhteen sisällytettyjen yksittäisten kahdenvälisen pääsopimusten positiiviset ja negatiiviset sulkeutuvat arvot ja markkinahintaiset positiiviset ja negatiiviset varojen erät ("tuotteiden ristikkäisnettoutuksen nettomäärä");
- b) tämän osan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut kirjalliset ja perustellut oikeudelliset lausunnot koskevat koko tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen pätevyyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta ja nettoutussopimuksen vaikutusta kaikkien sisällytettyjen yksittäisten kahdenvälisen pääsopimusten materiaalsiin määräyksiin. Oikeudellisen lausunnon on oltava sen jäsenvaltion oikeudellisen yhteisön hyväksymä, jossa luottolaitoksella on toimilupa, tai sen on oltava oikeudellinen muistio, jossa käsitellään kaikkia asiaankuuluvia kohtia ja perustellaan ne;
- c) luottolaitoksella on oltava käytössään tämän osan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetut menettelytavat sen varmistamiseksi, että kaikista nettoutukseen sisällytettävistä transaktioista on annettu oikeudellinen lausunto; ja
- d) ottaen huomioon tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskeva sopimus luottolaitoksen on edelleen täytettävä kahdenvälisen nettoutuksen hyväksyntää koskevat vaatimukset ja 90–93 artiklassa tarkoitettujen riskien vähentämistekniikoiden hyväksyntää koskevat vaatimukset, niiltä osin kuin niitä voidaan soveltaa, jokaisen sisällytetyn yksittäisen kahdenvälisen pääsopimuksen ja transaktion osalta.

▼B

c) Hyväksymisen vaikutukset

Jäljempänä 5 ja 6 osan tarkoituksia varten suoritettava nettoutus tunnustetaan kyseisten osien mukaiseksi.

i) Uudistamissopimukset

Uudistamissopimuksen seurauksena määritelty yksi yhdistetty nettosumma voidaan painottaa kyseisten bruttosummien sijasta. Täten sovellettaessa 3 osaa:

— vaiheessa a: nykykäyttöarvo, ja

— vaiheessa b: nimelliset pääomamäärät tai kohde-etuuden arvot

saadaan laskea ottamalla huomioon uudistamissopimus. Sovellettaessa 4 osaa vaiheessa a nimellinen pääomamäärä voidaan laskea ottamalla huomioon uudistamissopimus; tähän sovelletaan taulukossa 3 annettuja prosentteja.

ii) Muut nettoutussopimukset

Sovellettaessa 3 osaa

— vaiheessa a saadaan nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten nykykäyttöarvo laskea ottamalla huomioon nettoutussopimuksesta johtuvat tosiasialliset otaksuttavat nettojälleenhankintakustannukset; jos nettoutus johtaa nettomaksuvelvoitteen syntymiseen nettojälleenhankintakustannusta laskevalle luottolaitokselle, nykykäyttöarvo merkitään nolllaksi; ja

— vaiheessa b saadaan kaikkien tiettyyn nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten mahdollisten tulevaisuuden luottoriskien määrä alentaa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$PCE_{\text{väh}} = 0,4 * PCE_{\text{brutto}} + 0,6 * NGR * PCE_{\text{brutto}}$$

jossa:

— $PCE_{\text{väh}}$ = kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisen tulevaisuuden luottoriskin alennettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen

— PCE_{brutto} = kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisten tulevaisuuden luottoriskien yhteenlaskettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen ja jotka lasketaan kertomalla sopimuksen nimellisarvomäärä taulukon 1 mukaisella prosenttiluvulla

— NGR = ”netto-bruttosuhde”: toimivaltaisten viranomaisien harkinnan mukaan joko

i) erillislaskelma: kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät saman vastapuolen kanssa tehtyyn laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen, nettojälleenhankintakustannusten (osoittaja) ja kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät tämän vastapuolen kanssa tehtyyn laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen, bruttojälleenhankintakustannusten (nimittäjä) välinen suhde, tai

ii) yhteislaskelma; kaikkienyhteislaskelma; kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät laillisesti sitoviin nettoutussopimuksiin, kaikkien vastapuolten osalta kahdenvälisesti laskettujen nettojälleenhankintakustannusten yhteenlasketun määrän (osoittaja) ja kaikkien laillisesti sitoviin nettoutussopimuksiin sisältyvien sopimusten bruttojälleenhankintakustannusten yhteenlasketun määrän (nimittäjä) välinen suhde.

Jos jäsenvaltiot antavat luottolaitosten valita menetelmän itse, valittua menetelmää on käytettävä johdonmukaisesti.

▼B

Nettoutussopimukseen sisältyvät täysin yhdenmukaiset sopimukset saadaan ottaa huomioon yhtenä sopimuksena, jonka nimellisarvo vastaa nettotuloja, laskettaessa edellä olevan kaavan mukaisesti tulevaisuuden mahdollisia luottoriskejä. Täysin yhdenmukaiset sopimukset ovat valuuttatermiinisopimuksia tai vastaavia sopimuksia, joissa nimellisarvo vastaa kassavirtoja, jos kassavirrat eräänntyvät samana arvopäivänä ja osittain tai kokonaan samassa valuutassa.

Sovellettaessa 4 osaa vaiheessa (a)

- täysin yhdenmukaiset nettoutussopimukseen sisältyvät sopimukset voidaan ottaa huomioon yhtenä sopimuksena, jonka nimellisarvo vastaa nettotuloja; nimellisarvomäärät kerrotaan taulukossa 3 esitetyillä prosenttiluvuilla; ja
- kaikkiin muihin nettoutussopimukseen sisältyviin sopimuksiin sovellettavia prosentteja voidaan alentaa taulukon 6 mukaisesti:

Taulukko 6

Alkuperäinen juoksuaika ⁽¹⁾	Korkosopimukset	Valuuttakurssisopimukset
Vuosi tai vähemmän	0,35 %	1,50 %
Enemmän kuin vuosi mutta enintään kaksi vuotta	0,75 %	3,75 %
Kultakin seuraavalta vuodelta	0,75 %	2,25 %

⁽¹⁾ Toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella luottolaitokset voivat valita korkosopimussille joko alkuperäisen juoksuajan tai eräänntymiseen jäljellä olevan ajan.

*LIITE IV***JOHDANNAISSOPIMUSTEN LAJIT**

1. Korkosopimukset
 - a) yhden valuutan käsittävät koronvaihtosopimukset,
 - b) viitekoron vaihtosopimukset (basis swaps),
 - c) korkotermiinit,
 - d) korkofutuurit,
 - e) ostetut korko-optiot, ja
 - f) muut samanluonteiset sopimukset.
2. Valuuttakurssisopimukset ja kultaa koskevat sopimukset
 - a) valuuttojen väliset koronvaihtosopimukset,
 - b) valuuttatermiinisopimukset,
 - c) valuuttafutuurit,
 - d) ostetut valuuttaoptiot,
 - e) muut samanluonteiset sopimukset, ja
 - f) a–e alakohdan luonteiset kultaa koskevat sopimukset
3. Edellä 1 kohdan a–e alakohdassa ja 2 kohdan a–d alakohdassa mainittujen sopimusten luonteiset muita kohde-etuuksia ja indeksejä koskevat sopimukset. Tämä käsittää vähintään kaikki direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 4–7, 9 ja 10 kohdassa yksilöidyt välineet, jotka eivät muutoin sisälly 1 tai 2 kohtaan.

▼B*LIITE V***RISKIEN LUOKITTELUN JA KÄSITTELYN TEKNISET KRITERIT**

1. HALLINTOMALLI

1. Direktiivin 11 artiklassa kuvattujen johdon vastuuhenkilöiden on määritettävä järjestelyt vaarallisten työyhdistemien eriyttämisestä organisaatiossa ja eturistiriitatilanteiden ennaltaehkäisemisestä.

2. RISKIEN KÄSITTELY

2. Direktiivin 11 artiklassa kuvattujen johdon vastuuhenkilöiden on hyväksyttävä ja säännöllisesti arvioitava strategiat ja periaatteet, joita sovelletaan luottolaitokseen kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien riskien ottamiseen, hallintaan, valvontaan ja vähentämiseen, mukaan lukien luottolaitoksen makrotaloudellisen toimintaympäristön aiheuttamat riskit suhteessa suhdannevaiheeseen.

3. LUOTTORISKI JA VASTAPUOLIRISKI

3. Luottojen myöntämisen on perustuttava vakuuttavasti perusteltuihin ja hyvin määriteltyihin kriteereihin. Luottojen myöntämisessä, luottoehtojen muuttamisessa ja uudistamisessa sekä uudelleenrahoituksessa sovellettavien prosessien on oltava selkeästi laadittuja.
4. Luotonannon ja luottoriskillisten vastuiden jatkuva hallinto ja valvonta, mukaan lukien ongelmaluottojen tunnistaminen ja hallinta sekä asianmukaisen arvonokaisujen ja varausten tekeminen, on toteutettava tehokkailla järjestelmillä.
5. Luotonanto on hajautettava asianmukaisesti ottaen huomioon luottolaitoksen kohdemarkkinat ja yleiset luotonantoperiaatteet.

4. JÄÄNNÖSRISKI

6. Riskiä siitä, että luottolaitoksen käyttämät yleisesti hyväksytyt luottoriskin vähentämismenetelmät osoittautuvat odotettua tehottomammiksi, on hallittava ja valvottava kirjallisesti laadittujen periaatteiden ja menettelytapojen mukaisesti.

5. KESKITTYMÄRISKI

7. Vastapuoliin, toisiinsa yhteydessä oleviin vastapuolten ryhmiin ja samalla talouden sektorilla tai maantieteellisellä alueella toimiviin vastapuoliin kohdistuvista vastuista aiheutuvaa keskittymäriskiä, samasta toiminnasta tai hyödykkeestä tai luottoriskin vähentämismenetelmien soveltamisesta aiheutuvaa keskittymäriskiä ja erityisesti suuria välillisiä luottoriskejä (esim. yksittäiseen vakuuden antajaan liittyviä) on hallittava ja valvottava kirjallisesti laadittujen periaatteiden ja menettelytapojen mukaisesti.

6. ARVOPAPERISTAMISEEN LIITTYVÄT RISKIT

▼M7

8. Riskiä, joka aiheutuu arvopaperistamistransaktioista, joissa luottolaitokset ovat sijoittajia, alullepanijoita tai järjestäjiä, mukaan luettuna maineeseen liittyvä riski, kuten monimutkaisiin rakenteisiin ja tuotteisiin sisältyvä riski, on arvioitava ja sitä on hallittava asianmukaisilla periaatteilla ja menettelytavoilla, jotta voidaan varmistaa erityisesti se, että transaktion taloudellinen sisältö otetaan täysimääräisesti huomioon riskin arvioinnissa ja liikkeenjohdollisissa päätöksissä.

▼B

9. Luottolaitoksilla, jotka ovat ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja sisältävien uusiutuvien arvopaperistamistransaktioiden alullepanijoita, on oltava likviditeettisuunnitelmat, joilla varaudutaan sekä aikataulun mukaisesti että ennenaikaisiin kuoletuksiin.

7. MARKKINARISKIT

10. Käyttöön otetaan säännöksiä ja menettelyjä markkinariskien kaikkien merkittävien aiheuttajien sekä niiden vaikutusten mittaamiseksi ja hallitsemiseksi.

▼B**8. KAUPANKÄYNTIVARASTON ULKOPUOLISISTA TOIMINNOISTA AIHEUTUVA KORKORISKI (MUU RAHOITUSTOIMINTA)**

11. Luottolaitoksen on otettava käyttöön järjestelmät, joilla arvioidaan ja hallitaan riskiä, joka syntyy korkojen potentiaalisista muutoksista ja muutosten vaikutuksista luottolaitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin toimintoihin.

9. OPERATIIVINEN RISKI

12. Luottolaitoksen on sovellettava periaatteita ja prosesseja, joilla arvioidaan ja hallitaan operatiivista riskiä mukaan lukien harvoin sattuvien vakavien tapahtumien aiheuttama riski. Rajoittamatta 4 artiklan 22 kohdassa säädetyn määritelmän soveltamista luottolaitosten on ilmoitettava, mitä pidetään operatiivisena riskinä kyseisiä periaatteita ja prosesseja sovellettaessa.
13. Luottolaitoksilla on oltava varautumissuunnitelmat ja liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat suunnitelmat, joilla varmistetaan niiden toiminnan jatkuvuus ja rajoitetaan tappioita liiketoiminnan vakavien häiriöiden varalta.

10. LIKVIDITEETTIRISKI**▼M7**

14. Käytössä on oltava tehokkaat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan, hallitaan ja valvotaan likviditeettiriskiä tarkoituksenmukaisessa aikahorisontisarjassa, myös päivänsisäisesti, sen varmistamiseksi, että luottolaitokset säilyttävät riittävän tasoiset likviditeettipuskurit. Nämä strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät on räätälöitävä liiketoiminta-alueiden, valuuttojen ja yksiköiden mukaan, ja niihin on sisällyttävä riittävät likviditeetikustannusten, -etujen ja -riskien kohdentamismenetelmät.
- 14 a. Edellä 14 kohdassa tarkoitettujen strategioiden, toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa luottolaitoksen monitahoisuuteen, riskiprofiiliin ja toiminnan laajuuteen sekä johdon vastuuhenkilöiden vahvistamaan riskien sietorajaan ja heijastettava luottolaitoksen merkitystä jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa se harjoittaa liiketoimintaa. Luottolaitosten on tiedotettava riskien sietorajasta kaikille merkityksellisille liiketoiminta-alueille.
15. Luottolaitosten on kehitettävä menetelmät rahoitusasemiensa tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja valvomiseksi. Näihin menetelmiin on kuuluttava omaisuuserien tämänhetkiset merkittävät sisäiset ja niistä tulevaisuudessa syntyvät kassavirrat, velat, taseen ulkopuoliset erät, myös ehdolliset velat, sekä maineeseen liittyvän riskin mahdollinen vaikutus.
16. Luottolaitosten on eroteltava toisistaan pantattu ja kiinnittämätön omaisuus, joka on käytettävissä koko ajan, erityisesti kriisitilanteissa. Niiden on myös otettava huomioon se, missä oikeushenkilössä omaisuuserät sijaitsevat, ja maa, jossa omaisuuserät on lainmukaisesti merkitty joko rekisteriin tai tilille, sekä niiden hyväksyttävyyden ja valvottavuuden, miten omaisuuserät voidaan ottaa käyttöön oikea-aikaisesti.
17. Luottolaitosten on myös otettava huomioon oikeudelliset sekä sääntely- ja toimintarajoitukset, jotka koskevat likviditeetin ja kiinnittämättömän omaisuuden potentiaalisia siirtoja yksikköjen välillä sekä ETA-alueella että sen ulkopuolella.
18. Luottolaitoksen on harkittava erilaisia likviditeettiriskin vähentämiskeinoja, myös raja-arvojärjestelmää ja likviditeettipuskureita, selvittääkseen erilaisista kriisitilanteista sekä arvioitava sitä, onko rahoitusrakenne riittävän monipuolinen ja millaisia rahoituslähteitä käytetään. Näitä järjestelyjä on tarkasteltava säännöllisesti.
19. Likviditeettiasemia ja riskiä vähentäviä tekijöitä koskevia vaihtoehtoisia skenaarioita on harkittava ja oletuksia, joiden pohjalta tehdään rahoitusasemaa koskevia päätöksiä, on tarkasteltava säännöllisesti. Vaihtoehtoisissa skenaarioissa on tätä varten keskityttävä erityisesti – myös arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden (SSPE) tai muiden erillisyhtiöiden osalta – taseen ulkopuolisiin eriin ja muihin ehdollisiin velkoihin, joiden suhteen luottolaitos toimii järjestäjänä tai tarjoaa olennaista likviditeettitukea.
20. Luottolaitosten on harkittava laitos- tai markkinakohtaisten tai yhdistettyjen vaihtoehtoisten skenaarioiden potentiaalisia vaikutuksia. Huomioon on otettava erilaiset aikahorisontit ja stressitilanteiden erilainen aste.

▼M7

21. Luottolaitosten on mukautettava strategioitaan, sisäisiä menettelytapojaan ja likviditeettiriskin rajoja sekä kehitettävä tehokkaat varautumissuunnitelmat ottaen huomioon 19 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulokset.
22. Likviditeettikriiseistä selviämiseksi luottolaitoksilla on oltava käytössä varautumissuunnitelmat, joissa esitetään riittävät strategiat ja asianmukaiset täytäntöönpanotoimenpiteet mahdollisista maksuvalmiusvaikeuksista selviämiseksi. Näitä suunnitelmia on testattava säännöllisesti ja päivitettävä 19 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulosten perusteella; ne on esitettävä ylimmälle johdolle, jonka on ne hyväksyttävä, jotta sisäisiä menettelytapoja ja prosesseja voidaan mukauttaa vastaavasti.

LIITE VI

STANDARDIMENETELMÄ

1 OSA

Riskipainot

1. SAAMISET VALTIOILTA JA KESKUSPANKEILTA

1.1 Käsittely

1. Saamisiin valtioilta ja keskuspankeilta on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2–7 kohdan soveltamista.
2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, valtioilta ja keskuspankeilta oleviin saamisiin, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa sen mukaan kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat jakaneet hyväksytyjen luokituslaitosten luottoluokitukset kuuteen tasoon luoton laadun arviointiasteikolla.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Saamisiin Euroopan keskuspankilta sovelletaan 0 prosentin riskipainoa.

1.2 Velallisen kansallisessa valuutassa ovat saamiset

4. Saamisiin jäsenvaltioilta ja keskuspankeilta jotka ovat kyseisen valtion ja keskuspankin kotimaan valuutan määräisiä ja kotimaan valuutassa rahoitettuja, sovelletaan nollariskipainoa.
5. Kun kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset, jotka soveltavat valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat yhteisössä sovellettavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, antavat omalta valtioltaan ja keskuspankiltaan oleville saamisille, jotka ovat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa, riskipainon joka on 1 ja 2 kohdan mukaista riskipainoa alhaisempi, jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden luottolaitokset riskipainottavat kyseiset saamiset vastaavalla tavalla.

1.3 Vientitakuulaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

6. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä vientitakuulaitoksen (ECA) antamat luottoluokitukset, jos toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) luokitus on OECD-konsensusopimukseen (Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits) sitoutuneiden vientitakuulaitosten antama yksimielinen luokitus; ja
 - b) vientitakuulaitos julkistaa luottoluokituksensa, soveltaa OECD:ssä sovitua menettelyä ja luottoluokitus on yhteydessä yhteen kahdeksasta minimitaluumaksutasosta (minimum export insurance premiums, MEIP), jotka on vahvistettu OECD:ssä sovitussa menettelyssä.
7. Vastuut, joilla on vientitakuulaitoksen antama luokitus, jota voidaan käyttää riskipainon määrittämiseen, saavat taulukon 2 mukaisen riskipainon.

Taulukko 2

Minimitakuu-mak- sutaso (luokka)	0	1	2	3	4	5	6	7
Riski-paino	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. SAAMISET ALUE- TAI PAIKALLISVIRANOMAISILTA

8. Rajoittamatta 9–11 kohdan soveltamista saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta on riskipainotettava kuten saamiset laitoksilta. Tämä kohtelu on riippumaton 80 artiklan 3 kohdan mukaisesta harkintavallasta. Tämän liitteen 31, 32 ja 37 kohdassa määritellyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta.

9. Saamisia alue- ja paikallisviranomaisilta on käsiteltävä kuten saamisia valtiolta siinä maassa, missä ne toimivat, mikäli saamiset eivät eroa toisistaan viranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä.

Toimivaltaisten viranomaisten on laadittava ja julkistettava luettelo niistä alue- ja paikallisviranomaisista, joihin sovelletaan samaa riskipainotusta kuin valtioihin.

10. Saamisia seurakunnilta ja oikeushenkilön muodossa perustetuilta julkisoikeuden alaisilta uskonnollisilta yhteisöiltä on käsiteltävä kuten saamisia aluehallituksilta ja paikallisviranomaisilta, mikäli kyseisillä seurakunnilla ja uskonnollisilla yhteisöillä on lainsäädäntöön perustuva oikeus veronkantoon, lukuun ottamatta 9 kohtaa, jota ei sovelleta. Tässä tapauksessa 89 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua lupaa soveltaa V osaston 2 luvun 3 jakson 1 alajaksoa ei suljeta pois.

11. Kun toimivaltaiset viranomaiset soveltavat kolmannen maan alueella valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat yhteisön alueella sovellettavia järjestelyjä, ja käsittelevät saamisia alue- ja paikallisviranomaisilta kuten saamisia omalta valtioltaan, jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden alueella toimivat luottolaitokset määrittävät vastaavalla tavalla riskipainon saamisille kyseisiltä alue- ja paikallisviranomaisilta.

3. SAAMISET HALLINTOELIMILTÄ JA YLEISHYÖDYLLISILTÄ YHTEISÖILTÄ

3.1 Käsittely

12. Saamisiin hallintoelimiltä ja yleishyödyllisiltä yhteisöiltä on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta 13–17 kohdan soveltamista.

3.2 Julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset

13. Saamisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta 14–17 kohdan soveltamista.

14. Toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta voidaan käsitellä kuten saamisia laitoksilta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää tätä harkintavaltansa riippumatta 80 artiklan 3 kohdan mukaisesta harkintavallasta. Tämän liitteen 31, 32 ja 37 kohdassa määritellyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta.

15. Saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta voidaan poikkeustapauksissa käsitellä kuten saamisia siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella ne toimivat, mikäli toimivaltaisten viranomaisten näkemys mukaan saamiset eivät eroa toisistaan riskin osalta valtion antaman asianmukaisen takauksen vuoksi.

16. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset harkintavaltansa nojalla käsittelevät saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta kuten saamisia laitoksilta tai saamisia siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella ne toimivat, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että niiden alueella toi-

▼B

mivät luottolaitokset riskipainottavat vastaavalla tavalla saamiset kyseisiltä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta.

17. Kun toimivaltaiset viranomaiset soveltavat kolmannen maan alueella valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat yhteisön alueella sovellettavia järjestelyjä, ja käsittelevät saamia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta kuten saamia laitoksilta, jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden alueella toimivat luottolaitokset määrittävät vastaavalla tavalla riskipainon saamisille kyseisiltä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta.

4. SAAMISET KANSAINVÄLISILTÄ KEHITYSPANKEILTA

4.1 **Soveltamisala**

18. Keski-Amerikan rahoitusyhtiötä, Mustanmeren kauppa- ja kehityspankkia ja Keski-Amerikan alueellista kehityspankkia pidetään tämän direktiivin 78–83 artiklaa sovellettaessa kansainvälisinä kehityspankkeina.

4.2 **Käsittely**

19. Rajoittamatta 20 ja 21 kohdan soveltamista saamia kansainvälisiltä kehityspankeilta käsitellään samalla tavalla kuin 29–32 kohdan mukaisia saamia laitoksilta. Tämän liitteen 31, 32 ja 37 kohdassa määriteltyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta.

▼M1

20. Saamisiin seuraavilta monenkeskisiltä kehityspankeilta sovelletaan 0 prosentin riskipainoa:

- a) Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki,
- b) Kansainvälinen rahoitusyhtiö,
- c) Latinalaisen Amerikan kehityspankki,
- d) Aasian kehityspankki,
- e) Afrikan kehityspankki,
- f) Euroopan neuvoston kehityspankki,
- g) Pohjoismaiden investointipankki,
- h) Karibian alueen kehityspankki,
- i) Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki,
- j) Euroopan investointipankki,
- k) Euroopan investointirahasto,
- l) Monenkeskinen investointitakuulaitos,
- m) Rokotusohjelmien rahoittamiseksi perustettu kansainvälinen rahoitusväline, sekä
- n) Islamilainen kehityspankki.

▼B

21. Euroopan investointirahaston pääoman merkittyyen mutta maksamattomaan osaan sovelletaan 20 prosentin riskipainoa.

5. SAAMISET KANSAINVÄLISILTÄ ORGANISAATIOILTA

22. Saamisiin seuraavilta kansainvälisiltä organisaatioilta sovelletaan 0 prosentin riskipainoa:
- a) Euroopan yhteisö;
 - b) Kansainvälinen valuuttarahasto;
 - c) Kansainvälinen järjestelypankki.

▼B

6. SAAMISET LAITOKSILTA

6.1 **Käsittely**

23. Määritettäessä laitoksilta olevien saamisten riskipainoja on sovellettava jompaakumpaa 26–27 ja 29–32 kohdassa kuvatuista menetelmistä.
24. Rajoittamatta 23–39 kohdan muiden säännösten soveltamista, saamiset luottolaitosten valvonnasta ja toimilupien myöntämisestä vastaavilta toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saaneilta ja niiden valvomilta rahoituslaitoksilta, joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat luottolaitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, on riskipainotettava kuten saamiset laitoksilta.

6.2 **Luokittelemattomilta laitoksilta olevien saamisten riskipainon alaraja**

25. Luokittelemattomilta laitoksilta oleviin saamisiin ei saa soveltaa alempaa riskipainoa kuin saamisille valtiolta, jossa laitos sijaitsee.

6.3 **Valtion riskipainoon perustuva menetelmä**

26. Laitoksilta oleviin saamisiin on sovellettava taulukon 3 mukaista riskipainoa sen mukaan, mihin luottoluokkaan saamiset valtiolta sijoitetaan lainkäyttöalueella, johon luottolaitos on sijoittautunut.

Taulukko 3

Luottoluokka, johon valtio on sijoitettu	1	2	3	4	5	6
Saamisen riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

27. Saamisiin laitoksilta, jotka ovat sijoittautuneet valtioihin, joita ei ole luokiteltu, voidaan soveltaa enintään 100 prosentin riskipainoa.
28. Alkuperäiseltä tosiasialliselta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

6.4 **Luottoluokitukseen perustuva menetelmä****▼M5**

29. Jäljellä olevalta maturiteetiltaan yli kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 4 mukaista riskipainoa sen mukaan kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat jakaneet hyväksytyjen luokituslaitosten luottoluokitukset kuuteen luottoluokkaan luoton laadun arviointiasteikolla.

▼B

Taulukko 4

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

30. Saamisiin laitoksilta, joita ei ole luokiteltu, on sovellettava 50 prosentin riskipainoa.

▼M5

31. Jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 5 mukaista riskipainoa sen mukaan kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat jakaneet hyväksytyjen luokituslaitosten luottoluokitukset kuuteen luottoluokkaan luoton laadun arviointiasteikolla.

Taulukko 5

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

32. Alkuperäiseltä tosiasialliselta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamiin laitoksilta, joita ei ole luokiteltu, on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

6.5 Vaikutus lyhytaikaisiin luottoluokituksiin

33. Jos laitoksilta oleviin saamiin sovelletaan 29–32 kohdassa määritettyä menetelmää, se vaikuttaa seuraavasti lyhytaikaisiin luottoluokituksiin.
34. Jos lyhytaikaista riskiluokitusta ei ole, kaikkiin jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamiin luottolaitoksilta sovelletaan 31 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua.
35. Jos lyhytaikainen luottoluokitus on käytettävissä ja kyseisen luokituksen mukaan on sovellettava riskipainoa, joka on vastaava tai edullisempi kuin 31 kohdassa määritetty lyhytaikaisten saamisten yleinen etuuskohtelu, lyhytaikaista luottoluokitusta sovelletaan ainoastaan kyseiseen saamiseen. Muihin lyhytaikaisiin saamiin on sovellettava 31 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua.
36. Jos lyhytaikainen luottoluokitus on käytettävissä ja kyseisen luokituksen mukaan on sovellettava riskipainoa, joka on epäedullisempi kuin 31 kohdassa määritetty lyhytaikaisten saamisten yleinen etuuskohtelu, lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua ei saa soveltaa, vaan kaikille lyhytaikaisille saamisille, joita ei ole luokiteltu, on annettava sama riskipaino, jota käytetään kyseisessä lyhytaikaisessa luottoluokituksessa.

6.6 Velallisen kansallisessa valuutassa olevat lyhytaikaiset saamiset

37. Jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamiin laitoksilta, jotka ovat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa, voidaan toimivaltaisen viranomaisen harkinnan mukaan soveltaa kummankin 26, 27 ja 29–32 kohdassa kuvatun menetelmän mukaista riskipainoa, joka on yhtä luokkaa epäedullisempi kuin 4 ja 5 kohdassa kuvattu etuoikeuskohtelun mukainen riskipaino, jota sovelletaan saamiin kyseiseltä valtiolta.
38. Saamiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään kolme kuukautta ja jotka ovat velallisen kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu velallisen kotimaan valuutassa, on sovellettava vähintään 20 prosentin riskipainoa.

6.7 Sijoitukset säännelyihin pääomainstrumentteihin

39. Laitosten liikkeeseen laskemiin oman pääoman ehtoisin instrumentteihin tai säännelyihin pääomainstrumentteihin tehtäviin sijoituksiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, ellei niitä ole vähennetty omista varoista.

6.8 EKP:n edellyttämät vähimmäisvarannot

40. Jos saaminen laitokselta on vähimmäisvarantojen muodossa, joita EKP tai jäsenvaltion keskuspankki edellyttää luottolaitokselta, jäsenvaltiot voivat sallia sen, että saamiseen sovelletaan riskipainoa, jota sovellettaisiin saamiin kyseisen jäsenvaltion keskuspankilta, edellyttäen että:
- a) varannot pidetään sen mukaisesti, mitä säädetään vähimmäisvarantojen soveltamisesta 12 päivänä syyskuuta 2003 annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EY) N:o 1745/2003⁽¹⁾ tai sen myöhemmin korvaavassa asetuksessa, tai kyseistä asetusta kaikin merkityksellisin tavoin vastaavien kansallisten vaatimusten mukaisesti; ja

⁽¹⁾ EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10.

▼B

- b) laitoksen, jossa varantoja pidetään, joutuessa konkurssiin tai tullessa maksukyvyttömäksi varannot maksetaan kokonaisuudessaan takaisin luottolaitokselle hyvissä ajoin eivätkä ne ole käytettävissä laitoksen muiden vastuiden kattamiseen.

7. SAAMISET YRITYKSILTÄ

7.1 **Käsittely**

41. Saamisiin, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 6 mukaista riskipainoa sen mukaan kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat jakaneeet hyväksytyjen luokituslaitosten luottoluokitukset kuuteen luottoluokkaan luoton laadun arviointiasteikolla.

Taulukko 6

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

42. Saamisiin, joista ei ole käytettävissä kyseistä luottoluokitusta, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa tai valtion riskipainoa sen mukaan, kumpi on korkeampi.

8. VÄHITTÄISSAAMISET

43. Saamisiin, jotka ovat 79 artiklan 2 kohdassa lueteltujen kriteerien mukaisia, on sovellettava 75 prosentin riskipainoa.

9. KIINTEISTÖVAKUUELLISET SAAMISET

44. Rajoittamatta 45–60 kohdan soveltamista saamisiin, joilla on täysimääräinen kiinteistövakuus, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

9.1 **Asuinkiinteistövakuudelliset saamiset**

45. Saamisiin tai saamisten osiin, joiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä täytenä vakuutena ovat kiinnitykset asuinkiinteistöihin, jotka ovat tai tulevat olemaan omistajan tai henkilökohtaisten sijoitusyhtiöiden tapauksessa edunsaajaomistajan käytössä tai vuokralle antamia, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa.
46. Saamisiin, joiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä täytenä vakuutena on Suomen vuonna 1991 annetun asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, jotka koskevat sellaisia asuntoja, jotka ovat tai tulevat olemaan omistajan käytössä tai vuokralle antamia, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa.
47. Sellaisia asuinkiinteistöjä koskevien kiinteistöleasingtransaktioiden mukaisiin saamisiin vuokralleottajalle, joissa luottolaitos on vuokralleantaja ja vuokralleottajalla on osto-oikeus, sovelletaan 35 prosentin riskipainoa edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että luottolaitoksen saamisella on täytenä vakuutena kiinteistön omistusoikeus.
48. Toimivaltaiset viranomaiset voivat 45–47 kohtaa soveltaessaan antaa hyväksyntänsä ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta. Tämä vaatimus ei sulje pois tilanteita, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvitä velvoitteistaan;
- b) velalliseen liittyvä luottoriski ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla. Velan takaisinmaksu ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuotamasta mahdollisesta kassavirrasta;
- c) liitteessä VIII olevan 2 osan 8 kohdan mukaiset vähimmäisvaatimukset täyttyvät ja liitteessä VIII olevan 3 osan 62–65 kohdan mukaisia arvostussääntöjä noudatetaan; ja

▼B

d) kiinteistön arvo ylittää selvästi saamisten arvon.

49. Toimivaltaisten viranomaisten ei tarvitse vaatia 48 kohdan b alakohdan mukaisen edellytyksen täyttymistä niiden saamisten osalta, joiden täytenä vakuutena on niiden alueella sijaitseva asuinkiinteistö, jos toimivaltaiset viranomaiset voivat todeta, että niiden alueella on hyvin kehittyneet ja vakiintuneet asunto-markkinat, joilla tappioiden määrät ovat niin alhaiset, että tällainen käsittely on perusteltu.
50. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät 49 kohdan mukaista harkintavaltaansa, toisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että niiden valvonnan alaiset luottolaitokset soveltavat 35 prosentin riskipainoa saamisiin, joiden täytenä vakuutena ovat asuinkiinteistöt.

9.2 Liikekiinteistövuokudelliset saamiset

51. Saamisiin tai saamisten osiin, joiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä täytenä vakuutena on kiinnityksiä niiden lainkäyttöalueella sijaitseviin toimistoihin tai muihin liiketiloihin, voidaan soveltaa 50 prosentin riskipainoa toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan.
52. Saamisiin, joiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä täytenä vakuutena on Suomen vuonna 1991 annetun asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, jotka koskevat toimistoja tai muita liiketiloja, voidaan soveltaa toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan 50 prosentin riskipainoa.
53. Saamisiin, jotka liittyvät toimivaltaisten viranomaisten lainkäyttöalueella sijaitsevia toimistoja tai muita liiketiloja koskeviin kiinteistöleasingtransaktioihin, joissa luottolaitos on vuokralleantaja ja vuokralleottajalla on osto-oikeus, voidaan soveltaa 50 prosentin riskipainoa, jos luottolaitoksen saamisella on toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä täytenä vakuutena kiinteistön omistusoikeus.
54. Tämän liitteen 51–53 kohtaa sovellettaessa seuraavien edellytysten on täyttyttävä:
- kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta. Tämä vaatimus ei sulje pois tilanteita, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvittää velvoitteistaan;
 - velalliseen liittyvä luottoriski ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla. Velan takaisinmaksu ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuotamasta mahdollisesta kassavirrasta; ja
 - liitteessä VIII olevan 2 osan 8 kohdassa olevat vähimmäisvaatimukset täyttyvät ja liitteessä VIII olevan 3 osan 62–65 kohdan mukaisia arvostussääntöjä noudatetaan.
55. 50 prosentin riskipainoa sovelletaan lainan siihen osaan, joka ei ylitä seuraavien ehtojen mukaisesti laskettuja rajoja:
- 50 prosenttia kyseisen kiinteistön markkina-arvosta;
 - 50 prosenttia kyseisen kiinteistön markkina-arvosta tai 60 prosenttia kiinnitysluoton arvosta, sen mukaan kumpi näistä on alhaisempi, niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat säätäneet lailla tai asetuksella tiukoista kiinnitysluottojen arviointiperusteista.
56. 100 prosentin riskipainoa sovelletaan lainan siihen osaan, joka ylittää 55 kohdassa asetetut raja-arvot.
57. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät 51–53 kohdan mukaista harkintavaltaansa, toisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että niiden valvonnan alaiset luottolaitokset soveltavat 50 prosentin riskipainoa saamisiin, joiden täytenä vakuutena ovat liikekiinteistöt.
58. Toimivaltaisten viranomaisten ei tarvitse vaatia 54 kohdan b alakohdan mukaisen edellytyksen täyttymistä niiden saamisten

▼B

osalta, joiden täytenä vakuutena on kiinnitys niiden lainkäyttöalueella sijaitsevaan liikekiinteistöön, jos toimivaltaiset viranomaiset voivat todeta, että niiden alueella on hyvin kehittyneet ja vakiintuneet liikekiinteistöjen markkinat, joilla tappioiden määrät ovat niin alhaiset, että seuraavat raja-arvot eivät ylitä:

- a) sellaisesta luotonannosta aiheutuvat tappiot, jonka vakuutena on liikekiinteistöjä enintään 50 prosenttia markkina-arvosta (tai 60 prosenttia kiinnitysluoton arvosta, jos se on alempi), eivät saa ylittää vuoden aikana 0,3 prosenttia lainakannasta, jonka vakuutena on liikekiinteistöjä; ja
- b) luotonannosta, jonka vakuutena on liikekiinteistöjä, aiheutuvat kokonaistappiot eivät saa ylittää vuoden aikana 0,5 prosenttia lainakannasta, jonka vakuutena on liikekiinteistöjä.

- 59. Jos toinen 58 kohdassa tarkoitetuista raja-arvoista ylittyy vuoden aikana, oikeus soveltaa 58 kohtaa lakkaa ja 54 kohdan b alakohdan mukaista edellytystä on sovellettava, kunnes 58 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät jonakin seuraavista vuosista.
- 60. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät 58 kohdan mukaista harkintavaltansa, toisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että niiden valvonnan alaiset luottolaitokset soveltavat 50 prosentin riskipainoa saamisiin, joiden täytenä vakuutena on liikekiinteistöjä.

10. ERÄÄNTYNEET SAAMISET

- 61. Rajoittamatta 62–65 kohdan soveltamista kaikkien yli 90 päivää erääntyneenä olevien saamisten, jotka ylittävät toimivaltaisten viranomaisten asettamat ylärajat ja joihin liittyy kohtuullinen riskitaso, vakuudettomaan osaan sovelletaan riskipainona
 - a) 150 prosenttia, jos arvonokaisut ovat vähemmän kuin 20 prosenttia arvonokaisut sisältävän bruttosaamisen vakuudettomasta osasta; ja
 - b) 100 prosenttia, jos arvonokaisut ovat vähintään 20 prosenttia arvonokaisut sisältävän bruttosaamisen vakuudettomasta osasta.
- 62. Määrittäessä erääntyneen saamisen vakuudellista osaa sallittuja vakuuksia ja takauksia ovat ne, joita saa käyttää luottoriskin vähentämiseen.
- 63. Kun erääntyneen saamisen täytenä vakuutena ovat muut kuin luottoriskin vähentämiseen käytettävät vakuudet, voidaan kuitenkin toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan soveltaa 100 prosentin riskipainoa noudattaen tiukkoja toimintakriteerejä, jotta varmistetaan vakuuden korkea laatu, kun arvonokaisujen määrä saavuttaa 15 prosenttia saamisen arvosta, johon sisältyvät arvonokaisut.
- 64. Tämän liitteen 45–50 kohdassa tarkoitettuihin saamisiin, joista on vähennetty arvonokaisut, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos saamiset ovat olleet erääntyneenä yli 90 päivää. Jos arvonokaisujen määrä on vähintään 20 prosenttia arvonokaisut sisältävästä bruttosaamisesta, jäljellä olevan saamisen riskipaino voidaan toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan alentaa 50 prosenttiin.
- 65. Tämän liitteen 51–60 kohdassa tarkoitettuihin saamisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos ne ovat olleet erääntyneinä yli 90 päivää.

11. ERÄT, JOTKA VIRANOMAISTEN MÄÄRITYKSEN MUKAAN SISÄLTÄVÄT KORKEAN RISKIN

- 66. Erityisen suuria riskejä sisältäviin saamisiin kuten sijoituksiin venture capital -yrityksiin ja pääomasijoituksiin voidaan toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan soveltaa 150 prosentin riskipainoa.
- 67. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että muihin kuin erääntyneisiin saamisiin, joihin tämän osan säännösten mukaan on

▼B

sovellettava 150 prosentin riskipainoa ja joista on tehty arvonoi-kaisut, sovelletaan riskipainona

- a) 100 prosenttia, jos arvonoi-kaisut ovat vähintään 20 prosenttia arvonoi-kaisut sisältävästä bruttosaamisesta; ja
- b) 50 prosenttia, jos arvonoi-kaisut ovat vähintään 50 prosenttia arvonoi-kaisut sisältävästä bruttosaamisesta.

12. KATETUT JOUKKOLAINAT

68. ”Katetuilla joukkolainoilla” tarkoitetaan direktiivin 85/611/ETY 22 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä joukkovelkakirjoja, joiden vakuutena on joku seuraavista hyväksytyistä omaisuuseristä:

- a) saamiset EU:n valtioilta, keskuspankeilta, julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, alue- ja paikallisviranomaisilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset;
- b) saamiset EU:n ulkopuolisilta valtioilta ja keskuspankeilta, kansainvälisiltä kehityspankeilta ja kansainvälisiltä organisaatioilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset, jotka sijoittuvat tähän liitteeseen sisältyvään luottoluokkaan 1, sekä saamiset EU:n ulkopuolisilta julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta sekä alue- ja paikallisviranomaisilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset, jotka on riskipainotettu saamiseksi laitoksilta tai valtioilta ja keskuspankeilta 8, 9, 14 kohdan tai 15 kohdan mukaisesti ja jotka sijoittuvat tähän liitteeseen sisältyvään luottoluokkaan 1, ja tämän kohdan mukaiset saamiset, jotka sijoittuvat vähintään tähän liitteeseen sisältyvään luottoluokkaan 2, edellyttäen, että tällaiset saamiset eivät ylitä 20 prosenttia sellaisten liikkeeseenlaskevien luottolaitosten liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä;
- c) saamiset laitoksilta, jotka sijoittuvat tähän liitteeseen sisältyvään luottoluokkaan 1. Tällaisen saamisen kokonaismäärä ei saa ylittää 15 prosenttia liikkeeseenlaskevan luottolaitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä. Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta kiinteistövuokaudellisten lainojen velallisilta tai velallisten selvitystilasta katettujen joukkolainojen haltijoille ja näiden maksujen hallinnasta, ei sisällytetä 15 prosentin raja-arvoon; saamisia laitoksilta, joiden juoksuaika on enintään 100 päivää, ei sisällytetä luottoluokkaan 1 mutta kyseisten laitosten on sijoitettava vähintään tähän liitteeseen sisältyvään luottoluokkaan 2;
- d) luotot, joiden vakuutena on asuinkiinteistö tai 46 kohdassa tarkoitettujen suomalaisten asunto-osakeyhtiöiden osakkeet enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta; tai ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen kuuluvien arvopaperistamisyhteisöjen, jotka arvopaperistavat asuinkiinteistöihin liittyviä saamisia, liikkeeseenlaskevat etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet edellyttäen, että vähintään 90 prosenttia tällaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisina toimivien arvopaperistamisyhteisöjen omaisuuseristä muodostuu etuoikeutetuista kiinnityksistä, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa osuuksien enintään pienimpään pääoman määrään saakka ja kiinnitysten pääoman kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta ja että osuudet sijoittuvat tähän liitteeseen sisältyvään luottoluokkaan 1, kun tällaisten osuuksien määrä on korkeintaan 20 prosenttia kiinnitetystä omaisuudesta. Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta, kiinteistövuokaudellisten lainojen, etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tai vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden velallisilta tai velallisten selvitystilasta sekä maksujen hallinnasta, ei oteta huomioon 90 prosentin rajan laskemisessa;

▼B

- e) luotot, joiden vakuutena on liikekiinteistö tai 52 kohdassa tarkoitettujen suomalaisten asunto-osaakeyhtiöiden osakkeet enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, tai ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen kuuluvien arvopaperistamisyhteisöjen, jotka arvopaperistavat asuinkiinteistöihin liittyviä saamisia, liikkeeseenlaskevat etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet edellyttäen, että vähintään 90 prosenttia tällaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisina toimivien arvopaperistamisyhteisöjen omaisuuseristä muodostuu etuoikeutetuista kiinnityksistä, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa osuuksien enintään pienimpään pääoman määrään saakka ja kiinnitysten pääoman kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta ja että osuudet sijoittuvat tähän liitteeseen sisältyvään luottoluokkaan 1, kun tällaisten osuuksien määrä on korkeintaan 20 prosenttia kiinnitetystä omaisuudesta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä liikekiinteistövuokudelliset lainat, kun luototusaste ylittää 60 prosenttia ja on enintään 70 prosenttia, jos katettujen joukkolainojen vakuudeksi pantattujen omaisuuserien kokonaisarvo ylittää katetun joukkolainan jäljellä olevan nimellismäärän vähintään 10 prosentilla, ja joukkovelkakirjojen haltijoiden vaateet täyttävät liitteessä VII asetetut oikeusvarmuuden vaatimukset. Joukkovelkakirjojen haltijoiden vaateilla on oltava ylempi etuoikeussija kuin muilla vakuuteen kohdistuvilla vaateilla. Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta, kiinteistövuokudellisten lainojen, etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tai vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden velallisilta tai velallisten selvitystilasta sekä maksujen hallinnasta, ei oteta huomioon 90 prosentin rajan laskeamisessa; tai
- f) luotot, joiden vakuutena on alus, edellyttäen että alukseen kohdistuvien kiinnitysten määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn aluksen arvosta.

Edellä olevan soveltamiseksi ”vakuus” kattaa tilanteet, joissa a–f alakohdassa esitetyt omaisuuserät on lain nojalla käytettävä yksinomaan velkakirjanhaltijoiden suojaamiseen tappioilta.

Ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai d ja e alakohdassa määriteltyjen vastaavien arvopaperistamisyhteisöjen liikkeeseen laskemiin etuoikeusasemaltaan parhaimpiin osuuksiin ei sovelleta 20 prosentin rajoitusta 31 päivään joulukuuta 2010 asti, edellyttäen että hyväksytty luottoluokituslaitos on luokitellut kyseiset etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet parhaimpaan luokkaan katettuja joukkolainoja koskevassa luottoluokituksessaan. Poikkeusta tarkastellaan uudelleen ennen määräajan päättymistä, minkä jälkeen komissio voi tarvittaessa jatkaa sen voimassaoloaikaa 151 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja käyttäen tai ollen käyttämättä erillistä tarkistuslausetta.

Edellä f alakohdassa tarkoitettu luku 60 prosenttia voidaan korvata luvulla 70 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2010 asti. Poikkeusta tarkastellaan uudelleen ennen määräajan päättymistä, minkä jälkeen komissio voi tarvittaessa jatkaa poikkeuksen voimassaoloaikaa 151 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja käyttäen tai ollen käyttämättä erillistä tarkistuslausetta.

69. Luottolaitosten on täytettävä katettujen joukkolainojen vakuutena olevien kiinteistöjen osalta liitteessä VIII olevan 2 osan 8 kohdan mukaiset vähimmäisvaatimukset ja noudatettava liitteessä VIII olevan 3 osan 62–65 kohdan mukaisia arvostussääntöjä.
70. Katettuihin joukkolainoihin, jotka ovat direktiivin 85/611/ETY 22 artiklan 4 kohtaan sisältyvän määritelmän mukaisia ja jotka on laskettu liikkeeseen ennen 31 päivää joulukuuta 2007, voi-

▼ B

daan myös soveltaa etuuskohtelua niiden erääntymispäivään saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta 68–69 kohdan soveltamista.

71. Katettujen joukkolainojen riskipaino määräytyy liikkeeseen laskevan luottolaitoksen etuoikeusasemaltaan parhaimmille vakuudettomille vastuille annetun riskipainon mukaan. Edellä mainittujen riskipainojen suhde on seuraava:
- jos saamiin laitokselta sovelletaan 20 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 10 prosentin riskipainoa;
 - jos saamiin laitokselta sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 20 prosentin riskipainoa;
 - jos saamiin laitokselta sovelletaan 100 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 50 prosentin riskipainoa; ja
 - jos saamiin laitokselta sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
13. ARVOPAPERISTETUT ERÄT
72. Arvopaperistettuja eriä koskevien riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on määritettävä 94–101 artiklan mukaisesti.

▼ M5

14. SAAMISET LAITOKSILTA JA YRITYKSILTÄ, JOISTA ON KÄYTETTÄVISSÄ LYHYEN AIKAVÄLIN LUOTTOLUOKITUS
73. Saamiin laitoksilta, joihin sovelletaan 29–32 kohtaa, ja saamiin yrityksiltä, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama lyhyen aikavälin luottoluokitus, on sovellettava taulukon 7 mukaista riskipainoa sen mukaan kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat jakaneet hyväksytyjen luokituslaitosten luottoluokitukset kuuteen luottoluokkaan luoton laadun arviointiasteikolla.

▼ B*Taulukko 7*

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

15. OSUUDET YHTEISSIJOITUSYRITYKSISSÄ
74. Rajoittamatta 75–81 kohdan soveltamista yhteissijoitusyrityksissä oleviin osuuksiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
75. Osuuksiin yhteissijoitusyrityksissä, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 8 mukaista riskipainoa sen mukaan kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat jakaneet hyväksytyjen luokituslaitosten luottoluokitukset kuuteen luottoluokkaan luoton laadun arviointiasteikolla.

Taulukko 8

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

76. Kun toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että positioon yhteissijoitusyrityksessä liittyy erityisen suuria riskejä, niiden on vaadittava, että positioon sovelletaan 150 prosentin riskipainoa.
77. Luottolaitokset voivat määrittää yhteissijoitusyrityksissä oleville osuuksille riskipainon 79, 80 ja 81 kohdassa säädetyllä tavalla, jos seuraavat kriteerit täyttyvät:
- yhteissijoitusyritystä hallinnoi yhtiö, joka on valvonnan alainen jäsenvaltiossa tai jonka toiminnan edellytys on luottolai-

▼B

- toksen toimintaa valvovan toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä, jos:
- i) yhteissijoitusyritystä hallinnoi yhtiö, jonka katsotaan olevan yhteisön lainsäädännön vaatimuksia vastaavan valvonnan alainen; ja
 - ii) toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö on varmistettu riittävän hyvin;
- b) yhteissijoitusyrityksen esite tai vastaava asiakirja sisältää seuraavat tiedot:
- (i) luokittelu omaisuuseristä, joihin yhteissijoitusyritys saa sijoittaa; ja
 - (ii) jos sovelletaan sijoitusrajoja, tiedot suhteellisista rajoista ja niiden laskemisessa sovellettavista menetelmistä; ja
- c) yhteissijoitusyrityksen liiketoiminnasta raportoidaan vähintään vuosittain, jotta voidaan arvioida sen varat, velat, tulot ja liiketoiminnan sisältö raportointikauden aikana.
78. Jos toimivaltainen viranomainen hyväksyy kolmannessa maassa toimivan yhteissijoitusyrityksen 77 kohdan a alakohdan mukaisesti, toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi soveltaa kyseistä hyväksyntää tekemättä omaa arviota yhteissijoitusyrityksestä.
79. Jos luottolaitoksella on tiedot yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista, se voi käyttää mainittuja vastuita määrittääkseen yhteissijoitusyrityksen sijoituksille riskipainon näiden tiedossa olevien sijoitusten keskiarvona 78–83 artiklassa määritettyjen menettelyjen mukaisesti.
80. Jos luottolaitoksella ei ole käytettävissä tietoja yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista, se voi laskea yhteissijoitusyrityksen sijoituksille keskimääräisen riskipainon 78–83 artiklassa määritettyjen menettelyjen ja seuraavien sääntöjen mukaisesti: oletetaan, että yhteissijoitusyritys sijoittaa ensin valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän puitteissa vastuuryhmiin, joihin liittyy korkeimmat pääomavaatimukset, ja jatkaa tämän jälkeen sijoittamista alemman pääomavaateen vastuuryhmiin, kunnes sijoitusten enimmäismäärä saavutetaan.
81. Luottolaitokset voivat valtuuttaa kolmannen laskemaan yhteissijoitusyrityksen osuuksille riskipainon 79 ja 80 kohdassa määritettyjen menettelyjen mukaisesti ja raportoidaan siitä edellyttäen, että laskelmien ja raportoinnin laatu voidaan varmistaa asianmukaisesti.
16. MUUT ERÄT
- 16.1 **Käsittely**
82. Direktiivin 86/635/ETY 4 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuihin aineellisiin hyödykkeisiin sovelletaan 100 prosentin riskipainoa.
83. Ennakkomaksuihin ja siirtosaamisiin, joiden osalta laitos ei pysty määrittelemään vastapuolta direktiivin 86/635/ETY mukaisesti, sovelletaan 100 prosentin riskipainoa.
84. Saamisiin maksujen välityksestä sovelletaan 20 prosentin riskipainoa. Käteiseen rahaan ja vastaaviin eriin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa.
85. Jäsenvaltiot saavat soveltaa 10 prosentin riskipainoa saamisiin laitoksilta, jotka ovat erikoistuneet kotijäsenvaltioidensa pankkien välisiin markkinoihin ja julkisen sektorin lainamarkkinoihin ja jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten tiiviissä valvonnassa, kun kyseisten omaisuuserien täytenä vakuutena on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä ja riittäväksi vakuudeksi katsoma 0 prosentin tai 20 prosentin riskipainon saanut erä.
86. Osakkeisiin ja muihin omistussuuksiin on sovellettava vähintään 100 prosentin riskipainoa, ellei niitä ole vähennetty omista varoista.

▼B

87. Kultasaamisten takaamiin omissa holveissa säilytetyihin tai allokoituihin kultaharkkoihin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.
88. Erien myynti- ja takaisinostosopimukset ja termiiniostosopimukset riskipainotetaan transaktioiden vastapuolten sijaan kyseisten erien mukaan.
89. Jos luottolaitos tarjoaa luottoriskin suojausta useille vastuille sillä ehdolla, että n:s vastuisiin liittyvä laiminlyönti laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen purkamiseen, ja jos hyväksytty luottoluokituslaitos on laatinut tuotteesta ulkoisen luottoluokituksen, sovelletaan 94–101 artiklassa säädettyjä riskipainoja. Jos hyväksytty luottoluokituslaitos ei ole antanut tuotteesta luottoluokitusta, koriin kuuluvien vastuiden riskipainot lasketaan yhteen (pois lukien n-1 -vastuut) siten, että niiden yhteissumma on enintään 1 250 prosenttia, joka kerrotaan luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellisarvolla; näin saadaan omaisuuserien riskipainotettu määrä. Yhteen lasketuista vastuista vähennettävät n-1 -vastuut määritetään siten, että niihin kuuluvat ne vastuut, jotka tuottavat alemman riskipainotetun vastuumäärän kuin mikään yhteen laskettuihin vastuisiin kuuluva riskipainotettu saaminen.

▼M5

90. Leasing-sopimusten vastuarvon on muodostuttava diskontatuista leasing-maksujen vähimmäismääristä. Leasing-maksujen vähimmäismäärillä tarkoitetaan leasing-kaudella maksettuja maksuja, jotka vuokraajaa vaaditaan tai voidaan vaatia maksamaan, mukaan lukien mahdollinen edullinen osto-optio (eli optio, jonka käyttäminen on kohtuullisen varmaa). Leasing-maksujen vähimmäismäärään on sisällytettävä myös vakuudellinen jäännösarvo, joka täyttää liitteessä VIII olevan 1 osan 26, 27 ja 28 kohdan ehdot, jotka koskevat luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyyttä, sekä liitteessä VIII olevan 2 osan 14–19 kohdan mukaiset muiden vakuustyyppien tunnistamisen vähimmäisvaatimukset. Nämä saamiset on luokiteltava asianmukaiseen vastuuryhmään 79 artiklan mukaisesti. Kun saaminen on leasing-omaisuuden jäännösarvo, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on laskettava seuraavasti: $1/t \times 100 \% \times$ vastuarvo, missä t on suurempi kuin 1 ja jäljellä olevan leasing-sopimuksen kauden kokonaisten vuosien määrää kuvaava lähin luku.

▼B

2 OSA

Luottoluokituslaitosten hyväksyminen ja niiden luottoluokitusten kuvaus

1. MENETELMÄT
- 1.1 **Objektiivisuus**
1. Toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, että luottoluokitusten antamisessa sovellettavat menetelmät ovat tiukkoja, järjestelmällisiä, pitkäjänteisiä ja perustuvat pitkän aikavälin kokemuksiin pohjautuvaan validointiin.
- 1.2 **Riippumattomuus**
2. Toimivaltaisten viranomaisten todennettava, että menetelmiin ei kohdistu ulkoisia poliittisia vaikutuksia, rajoituksia eikä taloudellisia paineita, jotka voivat vaikuttaa luottoluokitukseen.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava luottoluokituslaitosten menetelmien riippumattomuutta muun muassa seuraavien seikkojen perusteella:
- luottoluokituslaitoksen omistus- ja organisaatorakenne;
 - luottoluokituslaitoksen taloudelliset resurssit;
 - luottoluokituslaitoksen käytössä oleva henkilökunta ja asiantuntemus; ja
 - luottoluokituslaitoksen päätöksenteko- ja valvontajärjestelmä (corporate governance).

▼B**1.3 Jatkuva tarkastelu**

4. Toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, että luottoluokituslaitoksen antamia luokituksia arvioidaan jatkuvasti, ja niiden on reagoitava taloudellisen toimintaympäristön muutoksiin. Kyseinen arviointi on suoritettava kaikkien merkittävien tapahtumien jälkeen tai vähintään vuosittain.
5. Ennen hyväksyntää toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, että kunkin markkinasegmentin luokittelussa sovellettavat menetelmät perustuvat seuraavan kaltaisiin standardeihin:
 - a) toteutumatestit on tehtävä vähintään yhdeltä vuodelta;
 - b) toimivaltaisten viranomaisten on valvottava luottoluokituslaitoksen arviointiprosessin säännöllisyyttä; ja
 - c) toimivaltaisten viranomaisten on saatava luottoluokituslaitokselta tiedot siitä, kuinka tiiviit yhteydet sillä on luokittamiensa laitosten ylimpään johtoon.
6. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että luottoluokituslaitokset ilmoittavat viivytyksettä olennaisista muutoksista menetelmissä, joita ne soveltavat luottoluokituksia antaessaan.

1.4 Läpinäkyvyys ja tiedonantovelvollisuus

7. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että luottoluokituslaitoksen luokituksia laadittaessa soveltamien menetelmien periaatteet ovat julkisesti nähtävissä, jotta potentiaaliset käyttäjät voivat arvioida periaatteiden asianmukaisuutta.

2. YKSITTÄISET LUOTTOLUOKITUKSET**2.1 Uskottavuus ja markkinoiden hyväksyntä**

8. Toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, että luottoluokituslaitosten yksittäisiä luokituksia pidetään markkinoilla luokituksen käyttäjien keskuudessa uskottavina ja luotettavina.
9. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava uskottavuutta muun muassa seuraavien seikkojen perusteella:
 - a) luottoluokituslaitoksen markkinaosuus;
 - b) luottoluokituslaitoksen liikevaihto ja sen yleiset taloudelliset resurssit;
 - c) hinnoittelun mahdollinen perustuminen annettuun luokitukseen; ja
 - d) vähintään kaksi luottolaitosta käyttää hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen yksilöllistä luottoluokituksen määrittämistä joukkovelkakirjojen liikkeellelaskemisen ja/tai luottoriskien arvioimisen yhteydessä.

2.2 Läpinäkyvyys ja tietojen julkistaminen

10. Toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, että yksittäiset luottoluokitukset ovat samoin ehdoin ainakin niiden luottolaitosten saatavilla, joiden oikeutetun edun mukaista luokitusten käyttö on.
11. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti todennettava, että yksittäiset luottoluokitukset ovat samoin ehdoin kuin kotimaassa niiden ulkomaisten luottolaitosten saatavilla, joiden oikeutetun edun mukaista luokitusten käyttö on.

3. ”KUVAUS”

12. Jotta kuhunkin luottoluokitukseen sisältyviä suhteellisia riskejä voidaan jaotella, toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon kvantitatiiviset tekijät kuten tietyn luottoluokituksen saaneiden omaisuusserien pitkän aikavälin maksukyvyttömyysaste. Toimivaltaisten viranomaisten on kysyttävä vastikään perustetuilta ja lyhyen aikaa maksukyvyttömyystietoja keränneiltä luottoluokituslaitoksilta, kuinka suureksi ne arvioivat tietyn luotto-

▼B

luokituksen saaneisiin omaisuuseriin liittyvän pitkän aikavälin maksukyvyttömyysriskin.

13. Jotta kuhunkin luottoluokitukseen sisältyviä suhteellisia riskejä voidaan jaotella, toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon kvalitatiiviset tekijät kuten luottoluokituslaitoksen luokitusten piiriin kuuluva liikkeeseenlaskijoiden ryhmä, luottoluokituslaitoksen antamien luokitusten kattavuus, kunkin luottoluokituksen tarkoitus ja luottoluokituslaitoksen määritelmä maksukyvyttömyydestä.
14. Toimivaltaisten viranomaisten on verrattava yksittäisen luottoluokituslaitoksen kuhunkin luokitukseen liittyvää maksukyvyttömyysastetta vertailuarvoon, joka perustuu muiden luottoluokituslaitosten havaitsemaan maksukyvyttömyysasteeseen, joka on laskettu liikkeeseenlaskijoiden otannasta, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat sisältävän vastaavan suuruisen luottoriskin.
15. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että yksittäisen luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta koskeva maksukyvyttömyysaste on olennaisesti ja järjestelmällisesti viitearvoa korkeampi, toimivaltaisten viranomaisten on annettava kyseisen luottoluokituslaitoksen luokitukselle korkeampi luottoluokka luoton laadun arviointiasteikolla.
16. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat korottaneet luottoluokituslaitoksen tiettyä luokitusta koskevaa riskipainoa ja luottoluokituslaitos osoittaa, että sen luokitukseen liittyvä maksukyvyttömyysaste ei ole enää olennaisesti ja järjestelmällisesti vertailuarvoa suurempi, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää palauttaa luottoluokituslaitoksen luokituksen alkuperäisen luottoluokan luoton laadun arviointiasteikolla.

3 OSA

Luottoluokituslaitosten antamien luokitusten käyttö riskipainojen määrittämisessä

1. KÄSITTELY

1. Luottolaitos voi nimittää yhden tai useamman hyväksytyyn luokituslaitoksen, jota käytetään määrittäessä omaisuuseriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovellettavia riskipainoja.
2. Luottolaitoksen, joka päättää soveltaa hyväksytyyn luokituslaitoksen antamia luottoluokituksia joihinkin erien ryhmiin, on sovellettava kyseisiä luottoluokituksia johdonmukaisesti kaikkiin kyseiseen ryhmään kuuluviin vastuisiin.
3. Luottolaitoksen, joka päättää soveltaa hyväksytyyn luokituslaitoksen antamia luottoluokituksia, on sovellettava niitä jatkuvasti ja johdonmukaisesti.
4. Luottolaitos voi soveltaa ainoastaan sellaisia luokituslaitosten luottoluokituksia, joissa otetaan huomioon luottolaitoksen saamisen muodostava pääoma ja korot kokonaisuudessaan.
5. Jos luokitetusta erästä on käytettävissä ainoastaan yksi valitun luokituslaitoksen luottoluokitus, kyseistä luottoluokitusta on käytettävä määrittäessä kyseisen erän riskipainoa.
6. Jos käytettävissä on kaksi valittujen luokituslaitosten antamaa luottoluokitusta ja kyseisissä luottoluokituksissa sovelletaan luokiteltuun erään eri riskipainoa, on käytettävä suurempaa riskipainoa.
7. Jos käytettävissä on enemmän kuin kaksi valittujen luokituslaitosten antamaa luottoluokitusta, luokitettuun erään on sovellettava kahta pienimmän riskipainon antavaa luottoluokitusta. Jos kyseiset kaksi pienintä riskipainoa poikkeavat toisistaan, sovelletaan niistä suurempaa. Jos kaksi pienintä riskipainoa ovat samat, on sovellettava kyseistä riskipainoa.

▼B

2. **LIIKKEESEENLASKIJA JA LIIKKEESEENLASKUSTA ANNETTU LUOTTOLUOKITUS**
8. Jos erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai -järjestelystä, johon vastuun muodostava erä kuuluu, on käytettävissä luottoluokitus, kyseistä luottoluokitusta on käytettävä määritettäessä erään sovellettavaa riskipainoa.
9. Jos tiettyyn erään suoraan sovellettavaa luottoluokitusta ei ole käytettävissä, mutta käytettävissä on luottoluokitus erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai -järjestelystä, johon vastuun muodostava erä ei kuulu, tai jos liikkeeseenlaskijasta on käytettävissä yleinen luottoluokitus, on käytettävä kyseistä luottoluokitusta, jos se tuottaa suuremman riskipainon kuin mitä muuten sovellettaisiin, tai jos se tuottaa pienemmän riskipainon ja kyseinen vastuu on etuoikeusasemaltaan sama tai parhaassa asemassa joka suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai vastuuerään tai liikkeeseenlaskijan muihin merkittäviin etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa oleviin vakuudettomiin vastuisiin.
10. Tämän osan 8 ja 9 kohta eivät saa estää 1 osan 68–71 kohdan soveltamista.
11. Yritysryhmään kuuluvista liikkeeseenlaskijoista annettuja luottoluokituksia ei saa soveltaa toiseen samaan yritysryhmään kuuluvaan liikkeeseenlaskijaan.
3. **LYHYEN JA PITKÄN AIKAVÄLIN LUOTTOLUOKITUKSET**
12. Lyhyen aikavälin luottoluokituksia saa soveltaa ainoastaan lyhytaikaisiin omaisuuseriin ja taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat saamia laitoksilta ja yrityksiltä.
13. Lyhyen aikavälin luottoluokitusta on sovellettava ainoastaan siihen erään, jota lyhyen aikavälin luottoluokitus koskee, eikä sitä saa käyttää muiden erien riskipainojen määrittämiseen.
14. Rajoittamatta 13 kohdan soveltamista, jos lyhytaikaiseen luokiteltuun sopimukseen sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, kaikkiin kyseiseltä vastapuolelta oleviin lyhytaikaisiin ja pitkäaikaisiin luokittamattomiin vakuudettomiin vastuisiin on myös sovellettava 150 prosentin riskipainoa.
15. Rajoittamatta 13 kohdan soveltamista, jos luokiteltuun lyhytaikaiseen sopimukseen sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, kaikkiin luokittamattomiin lyhytaikaisiin vastuisiin on sovellettava vähintään 100 prosentin riskipainoa.
4. **KOTIMAISET JA ULKOMAISET VALUUTTAERÄT**
16. Luottoluokitusta, joka koskee vastapuolen kotimaan valuutan määräistä erää, ei saa käyttää määritettäessä riskipainoa kyseisen vastapuolen ulkomaan valuutan määräiselle vastuulle.
17. Rajoittamatta 16 kohdan soveltamista, kun vastuu syntyy luottolaitoksen osallistuessa sellaisen kansainvälisen kehityspankin liikkeeseen laskemaan lainaan, jonka etuoikeusasema velkojana tunnustetaan markkinoilla, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että vastapuolen kotimaan valuutan määräisestä erästä annettua luottoluokitusta käytetään riskipainoja määritettäessä.

LIITE VII

SISÄISTEN LUOTTOLUOKITUSTEN MENETELMÄ (IRB, IRBA)

1 OSA

Riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärä

1. RISKIPAINOTETTUIJEN SAAMISTEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN LUOTTORISKIN MÄÄRITYSTÄ VARTEN

1. Ellei toisin mainita, parametreista maksukyvyttömyyden todennäköisyys (probability of default, PD), tappio-osuus (loss given default, LGD) ja juoksuaika (M) määritetään 2 osassa esitetyllä tavalla ja vastuuarvo 3 osassa esitetyllä tavalla.
2. Kuhunkin vastuuseen liittyvä riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti.

1.1 Riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskeminen yrityksistä, laitoksista sekä valtioita ja keskuspankkeja koskeville vastuille.

3. Rajoittamatta 5–9 kohdan soveltamista, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä, joka koskee saamia yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta, lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$\text{Korrelaatio (R)} = 0.12 \times \left(1 - \text{EXP}(-50 * \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-50)\right) + 0.24 * \left[1 - \left(1 - \text{EXP}(-50 * \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-50)\right)\right]$$

$$\text{Maturiteettikerroin (b)} = (0.11852 - 0.05478 * \ln(\text{PD}))^2$$

$$\text{Riskipaino (RW)}: \left(\text{LGD} * \text{N}[(1-\text{R})^{-0.5} * \text{G}(\text{PD}) + \left(\text{R} / (1-\text{R})\right)^{0.5} * \text{G}(0.999)] - \text{PD} * \text{LGD}\right) * (1 - 1.5 * \text{b})^{-1} * \left(1 + (\text{M} - 2.5) * \text{b}\right) * 12.5 * 1.06$$

$\text{N}(x)$ on standardoitu normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio (eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x). $\text{G}(z)$ on standardoitu normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio (eli x , kun $\text{N}(x) = z$).

Kun $\text{PD}=0$, RW on: 0

Kun $\text{PD}=1$:

— laiminlyötyjen vastuiden RW on: 0, jos luottolaitokset soveltavat 2 osan 8 kohdassa esitettyjä LGD-arvoja; ja

— laiminlyötyjen vastuiden RW on: $\text{Max}\{0, 12,5 * (\text{LGD} - \text{EL}_{\text{BE}})\}$, jos luottolaitokset soveltavat omia LGD-estimaattejaan;

jossa EL_{BE} on luottolaitoksen 4 osan 80 kohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio laiminlyödyn vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta.

Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä = RW * vastuuarvo

4. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärää, joka koskee liitteessä VIII olevan 1 osan 29 kohdan a alakohdassa ja liitteessä VIII olevan 2 osan 22 kohdassa asetetut vaatimukset täyttäviä vastuuta, voidaan mukauttaa seuraavaa kaavaa noudattaen:

$$\text{Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä} = \text{RW} * \text{vastuuarvo} * (0,15 + 160 * \text{PDpp})$$

▼ B

PD_{pp} = luottosuojan tarjoajan maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD)

Riskipaino (RW) lasketaan soveltamalla 3 kohdassa tarkoitettua sopivaa riskipainokaavaa suojattuun vastuuseen, vastapuolen PD-lukua ja luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-lukua. Maturiteettikerroin (b) lasketaan soveltamalla luottosuojan tarjoajan tai vastapuolen PD-lukua riippuen siitä, kumpi on alhaisempi.

5. Luottolaitokset voivat soveltaa seuraavaa korrelaatiokaavaa laskeissaan yritysastuiden riskipainoja niiltä yrityksiltä oleviin vastuisiin, jotka kuuluvat ryhmään, jonka vuotuinen kokonaisliikevaihto on alle 50 miljoonaa euroa. Tässä kaavassa S on vuotuinen kokonaisliikevaihto miljoonina euroina, kun 5 miljoonaa euroa $\leq S \leq 50$ miljoonaa euroa. Alle 5 miljoonan euron liikevaihto merkitään kaavaan 5 miljoonan euron liikevaihdoksi. Ostettujen saamisten osalta vuotuinen kokonaisliikevaihto on samion sisältämällä yksittäisillä vastuilla painotettu keskiarvo.

$$\text{Korrelaatio (R)} = 0.12 \times \left(1 - \text{EXP}(-50 \cdot \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-50)\right) + 0.24 \times \left[1 - \left(1 - \text{EXP}(-50 \cdot \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-50)\right)\right] - 0.04 \times \left(1 - (S - 5) / 45\right)$$

Luottolaitosten on käytettävä konsolidoidun yritysryhmän vuotuisen kokonaisliikevaihdon sijaan taseen loppusummaa, jos vuotuinen kokonaisliikevaihto ei anna riittävää kuvaa yrityksen koosta ja taseen loppusumma on tarkoituksenmukaisempi indikaattori.

6. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille, joiden osalta luottolaitos ei pysty osoittamaan, että 4 osassa esitetyt maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset täyttyvät, luottolaitoksen on sovellettava riskipainoja taulukon 1 mukaisesti.

Taulukko 1

Jäljellä oleva juoksuaika	Luokka 1	Luokka 2	Luokka 3	Luokka 4	Luokka 5
Alle 2,5 vuotta	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Vähintään 2,5 vuotta	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Toimivaltaiset viranomaiset voivat valtuuttaa luottolaitoksen soveltamaan luokan 1 vastuisiin etuoikeutettua 50 prosentin riskipainoa ja luokan 2 vastuisiin 70 prosentin riskipainoa, jos luottolaitoksen ominaisuudet luotonmyöntäjänä ja muut riskiominaisuudet ovat huomattavan vahvat kyseistä luokkaa varten.

Määrittäessään riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille luottolaitosten on otettava huomioon seuraavat tekijät: taloudellinen asema, poliittinen ja oikeudellinen ympäristö, transaktion ja/tai omaisuuserän ominaispiirteet sekä järjestäjän ja kehittäjän asema mukaan lukien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien synnyttämät tulovirrat ja turvallisuuspaketti.

7. Luottolaitosten on ostettujen yritysastuidensa osalta täytettävä 4 osan 105–109 kohdassa esitetyt vähimmäisvaatimukset. 4 osassa esitetyjä vähittäisvastuiden riskinmääritysstandardeja voidaan soveltaa ostettuihin yritysastuiden, jotka täyttävät myös 14 kohdassa määritetyt edellytykset, jos luottolaitoksen olisi käytännössä liian hankala soveltaa 4 osassa määritettyjä yritysastuiden riskinmääritysstandardeja.
8. Ostettuja yritysastuiden, hyvitetäviä ostoalennuksia sekä vakuuksia ja osittaisia takauksia, jotka tarjoavat suojaa maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden ja laimentumisesta aiheutuvien tappioiden suuririskisimmälle osalle, voidaan käsitellä

▼ B

IRB-arvopaperistamiskehyksen mukaisesti suuririskisimpinä positioina.

9. Jos luottolaitos tarjoaa luottoriskin suojausta useille vastuille sillä ehdolla, että n:s saamiseen liittyvä laiminlyönti laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen voimassaolon loppumiseen, ja jos hyväksyty luottoluokituslaitos on antanut tuotteesta ulkoisen luottoluokituksen, sovelletaan 94–101 artiklassa säädettyjä riskipainoja. Jos hyväksyty luottoluokituslaitos ei ole antanut tuotteesta luottoluokitusta, koriin kuuluvien vastuiden riskipainot lasketaan yhteen (pois lukien n-1 -vastuut), kun 12,5:llä kerrottu odotettujen tappioiden yhteismäärä ja riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ei ylitä 12,5:llä kerrotun luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellismäärää. Yhteenlasketuista vastuista vähennettävät n-1 -vastuut määritetään siten, että niihin sisältyvät ne vastuut, jotka tuottavat alemman riskipainotetun vastuumäärän kuin mikään yhteenlaskettuihin vastuisiin kuuluva riskipainotettu saaminen.

1.2 Vähittäisvastuisiin liittyvät riskipainotetut yhteismäärät

10. Jollei 12 ja 13 kohdasta muuta johdu, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä vähittäisvastuiden osalta lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti: Korrelaatio

$$\text{Correlation (R)} = 0.03 \times \left(1 - \text{EXP}(-35 \cdot \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-35)\right) + 0.16 \times \left[1 - \left(1 - \text{EXP}(-35 \cdot \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-35)\right)\right]$$

Riskipaino (RW):

$$\left(\text{LGD} \cdot \text{N}(1-\text{R})^{-0.5} \text{G}(\text{PD}) + \left(\text{R}/(1-\text{R})\right)^{0.5} \text{G}(0.999) - \text{PD} \cdot 12.5 \cdot 1.06\right)$$

N(x) on standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaisuuttajan kumulatiivinen kertymäfunktio (eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaisuuttaja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x). G(z) on standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaisuuttajan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio (eli x, kun N(x) = z).

Kun PD=1 (laiminlyöty vastuu), RW on: Max {0, 12,5 * (LGD-EL_{BE})}

jossa EL_{BE} on luottolaitoksen tämän liitteen 4 osan 80 kohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio laiminlyödyn vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta.

Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä = RW * vastuarvo

11. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä, joka koskee 86 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja saamia pieniltä ja keskisuurilta yhteisöiltä, jotka täyttävät liitteessä VIII olevan 1 osan 29 kohdan ja liitteessä VIII olevan 2 osan 22 kohdassa asetetut vaatimukset, voidaan laskea 4 kohdan mukaisesti.
12. Kiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden osalta 10 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatioker-toimella (R) 0,15.
13. Jäljempänä a–e alakohdassa määriteltyjen uusiutuvien vähittäis-vastuiden osalta 10 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatioker-toimella (R) 0,04. Vastuut ovat uusiutuvia vähittäisvastuita, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:
- Saamiset ovat yksityishenkilöiltä;
 - Saamiset ovat uusiutuvia, vakuudettomia ja, siinä määrin kuin varoja ei ole nostettu, ovat välittömästi ja ehdoitta luottolaitoksen peruutettavissa olevia (tässä yhteydessä uusiutuviksi

▼ B

saamisiksi katsotaan ne saamiset, joiden määrä vaihtelee asiakkaan nostojen ja takaisinmaksujen mukaan luottolaitoksen määrittämän limiitin puitteissa). Nostamattomia lainoja voidaan pitää ehdoitta peruutettavissa olevina, jos lainaehtoissa annetaan luottolaitokselle mahdollisuus peruuttaa ne kuluttajansuojaa koskevan lainsäädännön ja muiden säännösten asettamia rajoja noudattaen;

- c) Yhden henkilön uusiutuvat vähittäisvastuut saavat olla enintään 100 000 euroa;
- d) Luottolaitos voi osoittaa, että tämän kohdan mukaisen korrelaatiokaavan soveltaminen rajoittuu salkkuihin, joiden tappiosuuden volatilitteetti on osoittautunut alhaiseksi keskimääräiseen tappio-osuuteen verrattuna erityisesti alhaisilla PD-arvoilla. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava uusiutuvien vähittäisvastuiden muodostamien osa-salkkujen tappiosuuksien suhteellista volatilitteettia sekä uudistettavien vähittäisvastuiden koko salkkua; niiden on myös annettava eri lainkäyttöalueille tietoja uusiutuvien vähittäissaamisten tappiosuuksien ominaispiirteistä; ja
- e) Toimivaltaisen viranomaisen on todettava, että vastuun määrittely uusiutuvaksi vähittäisvastuuksi ei ole ristiriidassa osasalkun sisältämän riskin kanssa.

Edellä b alakohdasta poiketen toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua saamisten vakuudettomuutta koskevasta vaatimuksesta sellaisten palkkatiliin liittyvien luottojärjestelyjen osalta, joista on olemassa vakuus. Tässä tapauksessa vakuudesta takaisin perittyjä määriä ei oteta huomioon LGD-estimaatissa.

- 14. Jotta ostettuja saamia voidaan pitää vähittäisvastuina, niiden on täytettävä 4 osan 105–109 kohdassa esitetyt vähimmäisvaatimukset ja seuraavat edellytykset:
 - a) Luottolaitos on ostanut saamiset ulkopuoliselta kolmannelta eikä sen vastuisiin kyseiseltä velalliselta sisälly vastuita, joiden alullepanija luottolaitos itse on suoraan tai välillisesti;
 - b) Myyjän ja velallisen on määritettävä ostettavat saamiset markkinaperusteisesti. Sallittuja eivät ole yritysten väliset myyntisaamiset eivätkä keskenään kauppaa käyvien yritysten väliset saamiset, jotka liittyvät vastatileihin;
 - c) Ostajana toimivalla luottolaitoksella on oikeus saada kaikki ostettujen saamisten tuotot tai suhteellinen osuus tuotoista; ja
 - d) Ostettujen saamisten muodostaman salkun on oltava riittävän hajautettu.
- 15. Ostettuja vähittäissaamia, hyvitetäviä ostoalennuksia, vakuuksia ja osittaisia takauksia, jotka tarjoavat suojaa maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden suuririskisimmälle osalle, sekä laimentumisesta aiheutuvia tappioita voidaan käsitellä IRB-arvopaperistamiskehyksen mukaisesti suuririskisimpinä positioina.
- 16. Ostettujen vähittäissaamisten sammioihin, joiden osalta ostajana toimivat luottolaitokset eivät pysty erottamaan kiinteistövakuumallisia vastuita ja ehdot täyttäviä uusiutuvia vähittäisvastuita muista vähittäisvastuista, on sovellettava sitä 9, 10 tai 11 kohdan riskipainofunktiota, joka tuottaa kyseisille vastuille korkeimmat pääomavaatimukset.

1.3 Oman pääoman ehtoisten sijoitusten riskipainotetut yhteismäärät

- 17. Luottolaitos voi soveltaa erilaisia lähestymistapoja eri salkkuihin, jos luottolaitos soveltaa sisäisessä laskennassaan erilaisia lähestymistapoja. Jos luottolaitos soveltaa erilaisia lähestymistapoja, sen on osoitettava toimivaltaisille viranomaisille, että tätä mahdollisuutta sovelletaan johdonmukaisesti eikä siihen liity sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä.
- 18. Rajoittamatta 17 kohdan soveltamista, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia oman pääoman ehtoisten sijoitusten riskipainotettujen yhteismäärien soveltamisen avustavia palveluja tuottaviin yrityksiin muiden luottovelvoitteisiin kuulumattomien omaisuuserien käsittelyn mukaisesti.

▼B

1.3.1 Yksinkertaisen riskipainon menetelmä

19. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

Riskipaino (RW) = 190 prosenttia pääomasijoituksiin liittyville vastuulle riittävän hyvin hajautetuissa salkuissa.

Riskipaino (RW) = 290 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoosille sijoituksille.

Riskipaino (RW) = 370 prosenttia kaikille muille oman pääoman ehtoosille sijoituksille.

Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä = RW * vastuarvo

20. Lyhyillä käteispositioilla ja kaupankäyntivarastoon kuulumattomilla johdannaisinstrumenteilla voidaan nettouttaa samojen yksittäisten osakkeiden pitkiä positioita edellyttäen, että kyseisten välineiden nimenomaisena tehtävänä on suojata nimettyjä oman pääoman ehtoisia sijoituksia vielä vähintään vuoden ajan. Muita lyhyitä positioita on käsiteltävä kuten pitkiä positioita, ja asianomaista riskipainoa on sovellettava kunkin position absoluuttiseen arvoon. Positioihin, joilla on maturiteettiero, on sovellettava liitteessä VII olevan 2 osan 16 kohdassa säädettyä yritysvastuiden menetelmää.
21. Luottolaitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoosille sijoituksille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan 90–93 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

1.3.2 Maksukyvyttömyyden todennäköisyyteen (probability of default, PD) ja tappio-osuuteen (loss given default, LGD) perustuva menetelmä

22. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan 3 kohdassa olevan kaavan mukaisesti. Jos luottolaitoksilla ei ole käytettävissä riittävästi tietoja 4 osan 44–48 kohdassa annetun maksukyvyttömyyden määrittelyn käyttöä varten, riskipainoihin on sovellettava korotuskerrointa 1,5.
23. Yksittäisen vastuun tasolla 12,5:llä kerrottu odotetun tappion määrän ja riskipainotettujen saamisten yhteismäärän summa ei saa ylittää 12,5:llä kerrottua vastuarvoa.
24. Luottolaitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoosille sijoituksille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan 90–93 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti. Suojauksen tarjontaan kohdistuvalle vastuulle on annettava LGD-arvoksi 90 prosenttia. Hyvin hajautettuihin salkkuihin sisällyville pääomasijoituksiin liittyville vastuulle voidaan antaa LGD-arvoksi 65 prosenttia. Näissä tapauksissa juoksu-aika on viisi vuotta.

1.3.3 Sisäisiin malleihin perustuva menetelmä

▼M5

25. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on luottolaitoksen tekemistä oman pääoman ehtoosista sijoituksista aiheutuva potentiaalinen tappio, joka on määritetty käyttäen markkinariskin sisäisiä malleja sekä laskemalla pitkän aikavälin aineistosta neljännesvuosittaisen tuottojen ja soveltuvan riskittömän tuoton erotuksen 99 prosentin yksisuuntainen luottamusväli kerrottuna 12,5:llä. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ei saa osakesalkun tasolla olla pienempi kuin riskipainotettujen saamisten vähimmäismäärien yhteismäärän, joka vaaditaan PD/LGD-lähestymistavan mukaisesti, ja vastaavan odotettujen tappioiden yhteismäärän kokonaissumma kerrottuna 12,5:llä ja laskettuna 2 osan 24 kohdassa mainittujen PD-arvojen ja vastaavien 2 osan 25 ja 26 kohdassa mainittujen LGD-arvojen pohjalta.

▼B

26. Luottolaitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoosille sijoituksille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan.

▼ B1.4 **Muiden luottovelvoitteisiin kuulumattomien omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärä****▼ M5**

27. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärät lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:
- Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä = 100 % × vastuuarvo,
- paitsi jos saaminen on leasing-omaisuuden jäännösarvo, jolloin se lasketaan seuraavasti:
- $1/t \times 100 \% \times \text{vastuuarvo}$,
- missä t on suurempi kuin 1 ja jäljellä olevan leasing-sopimuksen kauden kokonaisten vuosien määrää kuvaava lähin luku.

▼ B2. **RISKIPAINOTETTUJEN SAAMISTEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN OSTETTUJEN SAAMISTEN LAIMENTUMISRISKILLE**

28. Ostettujen yritys- ja vähittäissaamisten laimentumisriskin riskipainot:
- Riskipainot lasketaan 3 kohdassa olevan kaavan mukaisesti: Riskiparametrit PD ja LGD lasketaan 2 osassa määritetyllä tavalla ja vastuuarvo 3 osassa määritetyllä tavalla; juoksuaika on yksi vuosi. Laimentumisriskiä ei tarvitse ottaa huomioon, jos luottolaitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että sillä ei ole merkitystä.

3. **ODOTETTUJEN TAPPIOIDEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN**

29. Ellei toisin mainita, riskiparametrit PD ja LGD määritetään 2 osassa määritetyllä tavalla ja vastuuarvo osassa 3 määritetyllä tavalla.
30. Yrityksiin, laitoksiin, valtioihin ja keskuspankkeihin kohdistuviin vastuisiin sekä vähittäisvastuisiin liittyvä odotettujen tappioiden yhteismäärä lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:
- Odotettu tappio (EL) = PD × LGD
- Odotetun tappion määrä = EL × vastuuarvo
- Jos luottolaitokset käyttävät omia LGD estimaattejaan, laiminlyötyjen vastuiden (PD=1) EL on EL_{BE} , eli luottolaitoksen 4 osan 80 kohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio laiminlyödyn vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta.
- Edellä 1 osan 4 kohdan mukaisesti käsiteltävien vastuiden EL-arvo on 0.
31. EL-arvot erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuulle, joiden riskipainoja laskettaessa luottolaitokset soveltavat 6 kohdan mukaisia menetelmiä, määritetään taulukon 2 mukaisesti.

Taulukko 2

Jäljellä oleva juoksuaika	Luokka 1	Luokka 2	Luokka 3	Luokka 4	Luokka 5
Alle 2,5 vuotta	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Vähintään 2,5 vuotta	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

Kun toimivaltaiset viranomaiset ovat valtuuttaneet luottolaitoksen soveltamaan yleisesti 50 prosentin etuoikeutettuja riskipainoja luokan 1 vastuisiin ja 70 prosentin riskipainoja luokan 2 vastuisiin, EL-arvoksi on annettava 0 prosenttia luokan 1 vastuulle ja 0,4 prosenttia luokan 2 vastuulle.

32. Oman pääoman ehtoisten sijoitusten odotettujen tappioiden yhteismäärä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti, kun riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan 19–21 kohdan mukaisia menetelmiä noudattaen:

▼B

Odotetun tappion määrä = $EL \times$ vastuuarvo

EL-arvot ovat seuraavat:

Odotettu tappio (EL) = 0,8 prosenttia riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyville pääomasijoituksille

Odotettu tappio (EL) = 0,8 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisiin sijoituksille.

Odotettu tappio (EL) = 2,4 prosenttia kaikille muille oman pääoman ehtoisiin sijoituksille.

33. Oman pääoman ehtoisten sijoitusten odotettujen tappioiden yhteismäärä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti, kun riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan 22–24 kohdan mukaisia menetelmiä noudattaen:

Odotettu tappio (EL) = $PD \times$ LGD, ja

Odotetun tappion määrä = $EL \times$ vastuuarvo

34. Oman pääoman ehtoisten sijoitusten odotettujen tappioiden yhteismäärä on nolla prosenttia, kun riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan 25–26 kohdassa määritettyjen menetelmien mukaisesti.

35. Odotettujen tappioiden yhteismäärä lasketaan ostettujen saamisten laimentumisriskille seuraavan kaavan mukaisesti:

Odotettu tappio (EL) = $PD \times$ LGD, ja

Odotetun tappion määrä = $EL \times$ vastuuarvo

4. ODOTETTujen TAPPIOIDEN YHTEISMÄÄRÄN KÄSITTELY

36. Tämän osan 30, 31 ja 35 kohdan mukaisesti laskettu odotettujen tappioiden yhteismäärä vähennetään kyseisiin vastuisiin liittyvien arvonokaisujen ja varausten yhteismäärästä. Maksukyvyttömyyden yhteydessä ostetuista, tase-eriin sisältyvistä saamisista saatuja alennuksia käsitellään 3 osan 1 kohdan mukaisesti samalla tavalla kuin arvonokaisuja. Kyseiseen laskelmaan ei sisällytetä arvopaperistettuihin vastuisiin eikä kyseisiin vastuisiin kohdistuviin arvonokaisuihin tai varauksiin liittyvää odotettujen tappioiden yhteismäärää.

2 OSA

PD, LGD ja juoksuaika

1. Riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärää laskettaessa 1 osassa määritetyt riskiparametrit (maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD), tappio-osuus (LGD) ja juoksuaika (M)) arvioi luottolaitos 4 osan ja seuraavien säännösten mukaisesti.

1. SAAMISET YRITYKSILTÄ, LAITOKSILTA, VALTIOILTA JA KESKUSPANKKEILTA

1.1. PD

2. Yritykseltä tai laitokselta olevan saamisen PD:n on oltava vähintään 0,03 prosenttia.
3. Ostettujen yrityssaamisten, joiden osalta luottolaitos ei pysty osoittamaan, että sen PD-estimaatit täyttävät 4 osassa asetetut vähimmäisvaatimukset, PD määritetään seuraavien menetelmien mukaisesti: ostettujen yrityssaamisten PD on luottolaitoksen EL-estimaatti jaettuna kyseisten saamisten LGD:llä. Ostettuja yritys-saamia koskevien etuoikeudeltaan huonompien vaateiden PD on luottolaitoksen EL-estimaatti. Jos luottolaitos saa soveltaa omaa LGD-estimaattiaan yrityssaamisiin ja se pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi käyttää PD-estimaattia.
4. Maksukyvyttömiä velallisten PD on 100 prosenttia.
5. Luottolaitokset voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-estimaatissa 90–93 artiklan säännösten mukaisesti. Laimentumisriskin osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat kui-

▼B

tenkin pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajina muitakin kuin liitteessä VIII olevassa 1 osassa lueteltuja tahoja.

6. Omaa LGD-estimaattiaan käyttävät luottolaitokset voivat hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan mukauttamalla PD-estimaattiaan 10 kohdan mukaisesti.
7. Ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin PD-estimaatin on oltava yhtä suuri kuin laimentumisriskin EL-estimaatti. Jos luottolaitos saa soveltaa omaa LGD-estimaattiaan yrityssaamisiin ja se pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi käyttää PD-estimaattia. Luottolaitokset voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-estimaatissa 90–93 artiklan säännösten mukaisesti. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajiksi muitakin kuin liitteessä VIII olevassa 1 osassa lueteltuja tarjoajia. Jos luottolaitos saa käyttää omaa LGD-estimaattiaan ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskiin, se voi hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan mukauttamalla PD-lukuja, jollei 10 kohdan säännöksistä muuta johdu.

1.2 LGD

8. Luottolaitosten on sovellettava seuraavia LGD-arvoja:
 - a) ylimmän etuoikeusluokan saamiset, joilla ei ole hyväksyttyä vakuutta: 45 prosenttia;
 - b) etuoikeudeltaan huonommat saamiset, joilla ei ole hyväksyttyä vakuutta: 75 prosenttia;
 - c) luottolaitokset voivat hyväksyä vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan LGD-estimaatissa 90–93 artiklan mukaisesti;
 - d) liitteessä VI olevan 1 osan 68, 69 ja 70 kohdassa määriteltyihin katettuihin joukkolainoihin voidaan soveltaa 12,5 prosentin LGD-arvoa;
 - e) ostetut ylimmän etuoikeusluokan yrityssaamiset, joiden osalta luottolaitos ei pysty osoittamaan, että sen PD-estimaatit täyttävät 4 osassa asetetut vähimmäisvaatimukset: 45 prosenttia;
 - f) ostetut etuoikeudeltaan huonommat yrityssaamiset, joiden osalta luottolaitos ei pysty osoittamaan, että sen PD-estimaatit täyttävät 4 osassa asetetut vähimmäisvaatimukset: 100 prosenttia; ja
 - g) ostettujen yrityssaamisten laimentumisriski: 75 prosenttia. Liitteessä VI olevan 1 osan 68, 69 ja 70 kohdassa määriteltyihin katettuihin joukkolainoihin voidaan 31 päivään joulukuuta 2010 saakka soveltaa 11,25 prosentin LGD-arvoa, jos:
 - kaikki liitteessä VI olevan 1 osan 68 kohdan a, b ja c alakohdan mukaiset, joukkolainojen vakuutena käytetyt varat sijoittuvat tähän liitteeseen sisältyvään luottoluokkaan 1;
 - liitteessä VI olevan 1 osan 68 kohdan d ja e alakohdan mukaisia varoja käytetään vakuutena siten, että kunkin kohdan ylärajana on 10 prosenttia jäljellä olevan liikkeenlaskun nimellismäärästä;
 - liitteessä VI olevan 1 osan 68 kohdan f alakohdan mukaisia varoja ei käytetä vakuutena; tai
 - katetut joukkolainat ovat hyväksytyin luottoluokituslaitoksen luottoarvioinnissa ja luottoluokituslaitos on sijoittanut ne joukkolainojen ylimpään mahdolliseen kategoriaan.
 Tätä poikkeusta tarkastellaan uudelleen ennen 31 päivää joulukuuta 2010 ja komissio voi tämän perusteella tehdä ehdotuksia 151 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti.
9. Rajoittamatta 8 kohdan soveltamista, jos luottolaitos saa soveltaa omaa LGD-estimaattiaan yrityssaamisiin ja se pystyy jakamaan

▼ **B**

ostettujen yrityssaamisten EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi soveltaa laimentumis- ja maksukyvyttömyysriskin osalta LGD-estimaattia ostettuihin yrityssaamisiin.

10. Rajoittamatta 8 kohdan soveltamista, jos luottolaitos saa soveltaa omaa LGD-estimaattiaan yrityssaamisiin ja saamiin laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta, takauksen luonteinen luottosuoja voidaan ottaa huomioon mukauttamalla PD- ja/tai LGD-estimaattia 4 osassa määritettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella. Luottolaitos ei saa soveltaa taattuihin vastuisiin mukautettua PD- tai LGD-arvoa, jos mukautettu riskipaino olisi pienempi kuin vastaava takaaajan kohdistuva välitön vastuu.
11. Sovellettaessa 1 osan 4 kohtaa luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-luku on joko takaaajaan tai vastapuoleen kohdistuvan suojaamattoman sopimuksen LGD-luku riippuen siitä, osoittavatko saatavilla olevat todisteet ja takauksen rakenne palautettavan määrän riippuvan takaaajan vai vastapuolen taloudellisesta tilanteesta, jos takaaaja ja vastapuoli ovat molemmat maksukyvyttömiä suojatun transaktion voimassaoloaikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 ja 10 kohdan soveltamista.

1.3 **Juoksuaika**

12. Rajoittamatta 13 kohdan soveltamista, luottolaitosten on annettava takaisinostosopimuksista tai arvopaperien ja hyödykkeiden lainaksiantamisesta tai -ottamisesta syntyville vastuulle juoksuaikaksi (M) 0,5 vuotta ja kaikille muille vastuulle 2,5 vuotta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että niiden lainkäyttöalueella toimivat luottolaitokset soveltavat vastuisiin 13 kohdan mukaisesti määritettyä juoksuaikaa.
13. Luottolaitosten, jotka saavat soveltaa omaa LGD-estimaattiaan ja/tai luottovasta-arvokerrointaan yrityssaamisiin ja saamiin laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta, on laskettava kullekin vastuulle juoksuaika a–e alakohdassa ja 14–16 kohdassa määritetyllä tavalla. M voi olla enintään viisi vuotta:

- a) M lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti rahoitusvälineelle, jonka kassavirta on ennalta tiedossa:

$$M = \text{MAX} \left\{ 1; \text{MIN} \left\{ \sum_t t^* CF_t / \sum_t CF_t, 5 \right\} \right\}$$

missä CF_t kuvaa rahavirtoja (pääoma, korot ja palkkiot), jotka on sopimusperusteisesti maksettava vastapuolelle hetkellä t ;

- b) Päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvien johdannaisien M on vastuun jäljellä olevan juoksuajan painotettu keskiarvo siten, että M on vähintään yksi vuosi. Juoksuaikaa painotettaessa on käytettävä kunkin vastuun nimellisarvoa;

▼ **M5**

- c) Liitteessä IV luetelluista kokonaan tai lähes kokonaan vakuudellisista johdannaisopimuksista ja kokonaan tai lähes kokonaan vakuudelliseen limiittiluotonantoon (margin lending) liittyvistä transaktioista, jotka kuuluvat päänettoutussopimuksen soveltamisalaan, aiheutuviin vastuisiin sovellettava juoksuaika on sellaisten transaktioiden jäljellä olevien juoksuaikojen painotettu keskiarvo, joissa juoksuaika on vähintään 10 päivää. Päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvien takaisinostosopimusten tai arvopapereiden taikka hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen juoksuaika on sellaisten transaktioiden jäljellä olevien juoksuaikojen painotettu keskiarvo, joissa juoksuaika on vähintään 5 päivää. Juoksuaikaa painotettaessa on käytettävä kunkin transaktion nimellisarvoa;

▼ **B**

- d) Jos luottolaitos saa soveltaa omia PD-estimaattejaan ostettuihin yrityssaamisiin, nostettujen määrien juoksuaika on ostettuihin saamiin liittyvien vastuiden painotettu keskimääräinen juoksuaika siten, että M on vähintään 90 päivää. Tätä samaa juoksuaajan arvoa on sovellettava myös sitoviin saamis-

▼ B

ten ostosopimuksiin (committed purchase facility) kuuluviin nostamattomiin määriin edellyttäen, että järjestely sisältää tehokkaat kovenantit, ennaikaisen kuoletuksen laukaisijat tai muut ominaisuudet, jotka suojaavat ostavaa luottolaitosta niiden tulevien saamisten laadun merkittävältä heikkenemiseltä, jotka sen on ostettava järjestelyn voimassaoloaikana. Mikäli tällaista tehokasta suojaa ei ole, M lasketaan seuraavien tekijöiden summana: pisin ostosopimuksen piiriin kuuluvien potentiaalisten saamisten juoksuajoista ja ostosopimuksen jäljellä oleva juoksuaika, siten että M on vähintään 90 päivää;

- e) Muille kuin tässä kohdassa mainituille välineille, tai kun luottolaitos ei pysty laskemaan juoksuaikaa a alakohdassa määritetyllä tavalla, juoksuaika on jäljellä oleva enimmäisaika (vuosia), jonka vastapuoli voi käyttää sopimusvelvoitteidensa täysimääräiseen täyttämiseen; juoksuajan on oltava vähintään yksi vuosi;
- f) Luottolaitosten, jotka laskevat vastuuarvot käyttämällä liitteessä III olevassa 6 osassa esitettyä sisäisen mallin menetelmää, on laskettava M käyttämällä seuraavassa esitettyä kaavaa, kun kyse on vastuista, joihin ne soveltavat kyseistä menetelmää ja joilla nettoutusryhmän sisältämän juoksuaikaltaan pisimmän sopimuksen juoksuaika on pidempi kuin yksi vuosi:

$$M = \text{MIN} \left(\frac{\sum_{k=1}^{tk \leq 1 \text{ year}} \text{Effective} EE_k^* \Delta t_k^* df_k + \sum_{\substack{\text{maturity} \\ tk > 1 \text{ year}}} EE_k^* \Delta t_k^* df_k}{\sum_{k=1}^{tk \leq 1 \text{ year}} \text{Effective} EE_k^* \Delta t_k^* df_k}; 5 \right)$$

missä

df_k on riskitön diskonttaustekijä tulevaisuuden ajanjaksolle t_k ja missä muut symbolit on määritelty liitteessä III olevassa 6 osassa.

Edellä olevan 13 kohdan f alakohdan rajoittamatta luottolaitos, joka laskee vastuun yksipuolisen arvonokaisun käyttämällä sisäistä mallia, voi toimivaltaisten viranomaisten suositumuksella käyttää sisäisellä mallilla estimoitua luoton efektiivistä duraatiota M:nä.

Jäljempänä 14 kohdan mukaisesti nettoutusryhmiin, joissa kaikkien sopimusten alkuperäinen juoksuaika on alle vuoden, sovelletaan a alakohdassa olevaa kaavaa; ja

- g) Edellä 1 osan 4 kohdan soveltamista varten M on luottorisikiltä suojautumisen efektiivinen juoksuaika, mutta vähintään 1 vuosi.

▼ M5

14. Rajoittamatta 13 kohdan a–e alakohdan soveltamista, juoksuaika on vähintään yksi päivä seuraavissa tapauksissa:

▼ B

- liitteessä IV luetellut kokonaan tai lähes kokonaan vakuudelliset johdannaisopimukset;
- kokonaan tai lähes kokonaan vakuudellinen limiittiluotonanto (margin lending); ja
- takaisinostosopimuksiin sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamiseen ja lainaksi ottamiseen liittyvät transaktiot;

edellyttäen, että laadittavat asiakirjat edellyttävät päivittäistä nettoarvon tilitystä ja uudelleenarvostamista ja sisältävät säännöksiä, joiden nojalla vakuus voidaan realisoida tai nettouttaa nopeasti maksukyvyttömyystilanteessa tai jos nettoarvoa ei tilitetä.

Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten määrittelemien muiden lyhytaikaisten saamisten, jotka eivät ole osa luottolaitosten vastapuolelle myöntämää jatkuvaa rahoitusta, juoksuajan on oltava vähintään yksi päivä. Kussakin tapauksessa on tarkasteltava huolellisesti tapauskohtaisia erityisolosuhteita.

▼B

15. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että yhteisön alueelle sijoittautuneisiin yrityksiin, joiden konsolidoitu liikevaihto ja konsolidoidun taseen loppusumma on alle 500 miljoonaa euroa, kohdistuviin saamisiin sovelletaan 12 kohdan mukaisesti määritettyä juoksuaikaa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat korvata 500 miljoonan euron kokonaisliikevaihdon 1 000 miljoonan euron kokonaisliikevaihdolla sellaisten yritysten kohdalla, joiden sijoitukset koskevat ensisijaisesti kiinteistöjä.
 16. Maturiteettieroja käsitellään 90–93 artiklassa säädetyllä tavalla.
2. VÄHITTÄISVASTUUT
- 2.1 **PD**
17. Vastuun PD:n on oltava vähintään 0,03 prosenttia.
 18. Vastapuolten, tai sen ollessa sallittua ainoastaan vastapuolten laiminlyömiä vastuiden PD:n on oltava 100 prosenttia.
 19. Ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin PD:n on oltava yhtä suuri kuin laimentumisriskin EL-estimaatti. Jos luottolaitos pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi käyttää PD-estimaattia.
 20. Takauksen luonteista luottosuoja voidaan pitää hyväksyttävänä mukauttamalla PD-lukuja 22 kohdan mukaisesti. Laimentumisriskin osalta noudatetaan 90–93 artiklan säännöksiä, jos luottolaitokset eivät käytä omia LGD-estimaattejaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajiksi muitakin kuin liitteessä VIII olevassa 1 osassa lueteltuja tarjoajia.
- 2.2 **LGD**
21. Luottolaitosten on tuotettava omat LGD-estimaattinsa, jotka täyttävät 4 osassa asetetut vähimmäisvaatimukset ja ovat toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä. Ostettujen saamisten laimentumisriskin LGD-arvo on 75 prosenttia. Jos luottolaitos pystyy jakamaan ostettujen saamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi käyttää LGD-estimaattia.
 22. Takauksen luonteinen luottosuoja voidaan ottaa huomioon mukauttamalla PD- ja LGD-lukuja 4 osan 99–104 kohdan vähimmäisvaatimusten mukaisesti, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet toimenpiteen yksittäisen vastuun tai vastuuryhmän osalta. Luottolaitos ei saa soveltaa taattuihin saamisiin mukautettua PD- tai LGD-arvoa, jos mukautettu riskipaino olisi pienempi kuin vastaava takaajaan kohdistuva välitön vastuu.
 23. Sovellettaessa 1 osan 11 kohtaa luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-luku on joko takaajaan tai vastapuoleen kohdistuvan suojaamattoman sopimuksen LGD-luku riippuen siitä, osoittavatko saatavilla olevat todisteet ja takauksen rakenne palautettavan määrän riippuvan takaajan vai vastapuolen taloudellisesta tilanteesta, jos takaaja ja vastapuoli ovat molemmat maksukyvyttömiä suojatun transaktion voimassaoloaikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 22 kohdan soveltamista.
3. OMAN PÄÄOMAN EHTOISET SIOITUKSET, JOIHIN SOVELLETAAN PD/LGD-MENETELMÄÄ
- 3.1 **PD**
24. PD-luvut on määritettävä yritysvastuisiin sovellettavien menetelmien mukaisesti. Seuraavia PD-lukujen vähimmäisarvoja on sovellettava:
 - a) 0,09 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisiin sijoituksille, kun sijoitus on osa pitkäaikaista asiakassuhdetta;
 - b) 0,09 prosenttia muille kuin pörssilistatuille oman pääoman ehtoisiin sijoituksille, kun sijoituksen tuotto perustuu säännöllisiin, jaksottaisiin kassavirtoihin, jotka eivät johdu myyntivoitoista;

▼B

- c) 0,40 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisille sijoituksille mukaan lukien muut 1 osan 20 kohdassa määritetyt lyhyet positiot; ja
- d) 1,25 prosenttia kaikille muille oman pääoman ehtoisille sijoituksille mukaan lukien muut 1 osan 20 kohdassa määritetyt lyhyet positiot.

3.2 LGD

- 25. Hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyviin pääomasijoituksiin liittyviin vastuisiin voidaan soveltaa 65 prosentin LGD-arvoa.
- 26. Kaikkiin muihin vastuisiin on sovellettava 90 prosentin LGD-arvoa.

3.3 Juoksuaika

- 27. Kaikkien vastuiden juoksuaika on viisi vuotta.

3 OSA**Vastuuarvo****1. SAAMISET YRITYKSILTÄ, LAITOKSILTA, VALTIOILTA JA KESKUSPANKEILTA SEKÄ VÄHITTÄISSAAMISET**

- 1. Ellei toisin säädetä, tase-eriin sisältyvien vastuiden arvosta ei vähennetä arvonoikeuksia. Tätä sääntöä sovelletaan myös omaisuususeriin, joiden ostohinta poikkeaa velkamäärästä. Ostettujen omaisuuserien osalta velkamäärän ja luottolaitoksen taseeseen kirjatun määrän erotus merkitään alennukseksi, jos velkamäärä on suurempi, ja preemioksi jos velkamäärä on pienempi kuin taseeseen kirjattu määrä.
- 2. Kun luottolaitokset käyttävät takaisinostosopimusten tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksianto- tai -ottotapahtumissa päänettoutussopimuksia, vastuuarvo lasketaan 90–93 artiklan säännösten mukaisesti.
- 3. Tase-eriä ja talletuksia nettoutettaessa luottolaitosten on laskettava vastuuarvo 90–93 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.
- 4. Leasing-sopimusten vastuuarvo muodostuu diskontatuista leasing-maksujen vähimmäismääristä.
 ”Leasing-maksujen vähimmäismäärillä” tarkoitetaan leasing-kaudella maksettuja maksuja, jotka vuokraajaa vaaditaan tai voidaan vaatia maksamaan mukaan lukien mahdollinen edullinen ostoptio (toisin sanoen optio, jonka käyttäminen on kohtuullisen varmaa). Leasing-maksujen vähimmäismäärään on sisällytettävä myös vakuudellinen jäännösarvo, joka täyttää liitteessä VIII olevan 1 osan 26–28 kohdan ehdot, jotka koskevat hyväksytyjä luottosuojan tarjoajia, sekä liitteessä VIII olevan 2 osan 14–19 kohdan mukaiset muiden vakuustyyppien tunnistamisen vähimmäisvaatimukset.
- 5. Liitteessä IV luetelluille erille vastuuarvo määritetään soveltaen liitteessä III esitettyjä menetelmiä.
- 6. Ostettujen saamisten riskipainotettua yhteismäärää laskettaessa vastuuarvo on jäljellä oleva velkamäärä, josta on vähennetty laimentumisriskin pääomavaatimus ennen luottoriskin vähentämisen menetelmien soveltamista.
- 7. Kun vastuu muodostuu takaisinostosopimusten tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen ja -ottamisen, pitkän selvitysajan transaktioiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon yhteydessä myydyistä, vakuudeksi asetuista tai lainatuista arvopapereista tai hyödykkeistä, vastuuarvo on 74 artiklan mukaisesti määritetty arvopaperien tai hyödykkeiden arvo. Kun sovelletaan liitteessä VIII olevassa 3 osassa esitettyä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, vastuuarvoa korotetaan kyseisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin edellä mainitun liitteen mukaisesti soveltuvalla volatilitteettikorjauksella. Takaisinostosopimusten, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksi antamista tai ottamista koskevien sopimusten, pitkän selvitysajan transaktioiden ja

▼B

vakuudellisen limiittiluotonannon (margin lending) vastuuarvot määritetään joko liitteen III tai liitteessä VIII olevan 3 osan 12–21 kohdan mukaisesti.

8. Rajoittamatta 7 kohdan soveltamista toimivaltaisten viranomais-ten yhdessä keskeisen vastapuolen kanssa määrittämien jäljellä olevien luottoriskien vastuuarvo määritetään liitteessä III olevan 2 osan 6 kohdan mukaisesti edellyttäen, että keskeisen vastapuolen vastapuoliriskivastuille kaikkiin sopimuspuoliin nähden asetetaan täydet vakuudet päivittäin.
9. Seuraaviin eriin liittyvä vastuuarvo lasketaan kertomalla sitoumukseen kuuluva nostamaton määrä luottovasta-arvokertoimella (CF). Luottolaitosten on käytettävä seuraavia luottovasta-arvoker- toimia:
 - a) limiittisiin luottosopimuksiin, jotka ovat sitoumuksettomia ja jotka luottolaitos voi peruuttaa ehdoitta milloin vain ilman etukäteisilmoitusta tai jotka voivat peruuntua automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikentymisen vuoksi, on sovel- lettava nolla prosentin luottovasta-arvokerrointa. Nolla pro- sentin luottovasta-arvokerroimen soveltaminen edellyttää, että luottolaitokset tarkkailevat aktiivisesti vastapuolen talou- dellista asemaa, ja luottolaitosten on pystyttävä sisäisten val- vontajärjestelmiensä avulla välittömästi havaitsemaan vasta- puolen luottokelpoisuuden heikentyminen. Nostamattomia li- miittisiä vähittäisluottoja voidaan pitää ehdoitta peruutetta- vissa olevina, jos lainaehdoissa annetaan luottolaitokselle mahdollisuus peruuttaa ne kuluttajansuojaa koskevassa lain- säädännössä ja muissa asiaan liittyvissä säännöksissä asetet- tuja enimmäismääriä noudattaen;
 - b) tavaroiden ja hyödykkeiden tuontiin ja vientiin liittyvien ly- hytaikaisten remburssien ja vastaavien sitoumusten osalta on sovellettava 20 prosentin luottovasta-arvokerrointa sekä liik- keeseen laskevaan että varmistavaan laitokseen;
 - c) sellaisten nostamattomien lainojen ja uusiutuvien ostettujen yrityssaamisten osalta, jotka luottolaitos voi peruuttaa milloin vain ehdoitta ja ilman etukäteisilmoitusta tai jotka voivat pe- ruuntua automaattisesti sovelletaan nollaprocentin luottovasta- arvokerrointa. Jotta 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa voi- daan soveltaa, luottolaitosten on valvottava aktiivisesti velal- lisen rahoituksellista tilannetta. Luottolaitosten sisäisten val- vontajärjestelmien avulla velallisen luottokelpoisuuden hei- kentymisen voidaan havaita välittömästi;
 - d) muihin limiittisiin luottosopimuksiin, NIF- ja RUF-sopimuk- siin sovelletaan 75 prosentin luottovasta-arvokerrointa; ja
 - e) luottolaitokset, jotka täyttävät 4 osassa määritetyt luottovasta- arvokerrointen omien estimaattien käytön vähimmäisvaati- mukset, voivat toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella soveltaa omia CF-estimaatteja erityyppisiin tuotteisiin, jotka on esitetty a — d alakohdassa.
10. Kun sitoumus liittyy toisen sitoumuksen antamiseen, käytetään pienempää kahdesta yksittäiseen sitoumukseen liittyvästä luotto- vasta-arvokertoimesta.
11. Kaikkien muiden kuin 1–9 kohdassa mainittujen taseen ulkopuo- listen erien osalta vastuuarvo on seuraava prosenttiosuus erän arvosta:
 - 100 prosenttia, jos erään liittyy korkea riski,
 - 50 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen riski,
 - 20 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen/alhainen riski ja
 - 0 prosenttia, jos erään liittyy alhainen riski.

Tätä kohtaa sovellettaessa taseen ulkopuoliset erät on luokitel- tava liitteen II mukaisiin riskiluokkiin.

▼B

2. OMAN PÄÄOMAN EHTOISET SJOITUKSET
 12. Vastuuarvo on tilinpäätöksessä käytetty arvo. Hyväksytyjä oman pääoman ehtoisten sijoitusten arvostustapoja ovat seuraavat:
 - a) käypään arvoon kirjattujen sijoitusten, joiden arvon muutokset vaikuttavat suoraan tulokseen ja omiin varoihin, vastuuarvo on taseessa esitetty käypä arvo;
 - b) käypään arvoon kirjattujen sijoitusten, joiden arvon muutokset eivät vaikuta suoraan tulokseen vaan verotuksen kautta mukautettuun oman pääoman erilliseen komponenttiin, vastuuarvo on taseessa esitetty käypä arvo; ja
 - c) sijoitusten, jotka on arvostettu hankintamenoa tai sitä alempana markkina-arvoon, vastuuarvo on taseessa esitetty hankintahinta tai markkina-arvo.
 3. MUUT LUOTTOVELVOITTEISIIN KUULUMATTOMAT OMAISUUSERÄT
 13. Muiden luottovelvoitteisiin kuulumattomien omaisuuserien vastuuarvo on tilinpäätökseen kirjattu arvo.

4 OSA

Sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB, IRBA) soveltamisen vähimmäisvaatimukset

1. LUOTTOLUOKITUSJÄRJESTELMÄT
 1. ”Luottoluokitus” sisältää menetelmät, prosessit, valvonnan, tietojen keruun ja tietotekniikkajärjestelmät, joilla tuetaan luottoriskin arviointia, vastuiden luokittamista luokkiin tai ryhmiin sekä tiettyntyyppisen vastuun maksukyvyttömyys- ja tappioestimaattien määrittelyä.
 2. Jos luottolaitos soveltaa useita luokitusjärjestelmiä, vastapuolen tai transaktion luokitusjärjestelmän valinnasta on laadittava asiakirja ja valinta on suoritettava asianmukaisesti ja riskiä vastavasti.
 3. Luokituskriteerejä ja -prosesseja on tarkasteltava säännöllisesti, jotta voidaan varmistaa niiden asianmukaisuus suhteessa nykyiseen salkkuun ja ulkoisiin olosuhteisiin.
- 1.1. **Luottoluokitusjärjestelmien rakenne**
 4. Jos luottolaitos käyttää riskiparametrien suoria estimaatteja, niitä voidaan pitää jatkuvaan luokitusasteikkoon sisältyvinä luokkina.
- 1.1.1 Saamiset yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta
 5. Luottoluokituksessa on otettava huomioon vastapuolen ja transaktioriskin ominaispiirteet.
 6. Luottoluokitukseen kuuluu velallisten luokitusasteikko, jonka perusteella määritellään yksinomaan velallisen maksukyvyttömyyden riskiä. Velallisten luokitusasteikossa on oltava vähintään seitsemän luokkaa velvoitteensa hoitaville velallisille ja yksi luokka maksunsa laiminlyöneille velallisille.
 7. ”Vastapuoliluokka” on velallisten luokitusasteikkoon kuuluva riskiluokka, johon velalliset luokitellaan käyttäen täsmällisiä ja selkeitä luokituskriteereitä, joista saadaan PD:n estimaatit. Luottolaitoksen on laadittava asiakirjat vastapuoliluokkien välisistä suhteista käyttäen perusteina kunkin luokan sisältämää maksukyvyttömyysriskiä ja kyseisen riskin suuruuden määrittelyssä sovellettuja kriteereitä.
 8. Luottolaitoksilla, joiden salkut ovat keskittyneet tietyille markkinasegmentille ja maksukyvyttömyysriskin alueelle, on oltava riittävästi vastapuoliluokkia mainitulla alueella, jotta vältetään velallisten liian suuri keskittyminen tiettyyn luokkaan. Merkittävä keskittyminen yhteen luokkaan on perusteltava vankalla empiirisellä todistusaineistolla, joka osoittaa, että vastapuoliluokka kattaa riittävän kapean PD-lukujen alueen ja että kaikkien kyseiseen luokkaan kuuluvien velallisten maksukyvyttömyysriski mahtuu kyseiselle alueelle.

▼B

9. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä omien LGD-estimaattien käytön pääomavaatimusten laskennassa, luottoluokitusjärjestelmään on sisällyttävä erillinen sopimustyyppien luokitusasteikko, jossa keskitytään yksinomaan transaktion LGD-lukuun liittyviin ominaispiirteisiin.
10. ”Sopimustyyppien riskiluokka” on sopimustyyppien luokitusasteikkoon kuuluva riskiluokka, johon vastuut luokitellaan käyttäen täsmällisiä ja selkeitä luokituskriteereitä, joista saadaan omat LGD-estimaatit. Riskiluokan määrittely on sisällyttävä sekä kuvaus siitä, kuinka vastuut on luokiteltu, että kriteereistä, joilla eri luokkien sisältämä riski on määriteltävä.
11. Merkittävä keskittyminen yhteen sopimustyyppien riskiluokkaan on perusteltava vankalla empiirisellä todistusaineistolla, joka osoittaa, että riskiluokka kattaa riittävän kapean LGD-lukujen alueen ja että kaikkien kyseiseen luokkaan kuuluvien vastuiden riski sijoittuu kyseiselle alueelle.
12. Luottolaitosten, jotka käyttävät 1 osan 6 kohdan mukaisia menetelmiä määrittäessään erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden riskipainoja, ei tarvitse laatia vastapuolten luokitusasteikkoa, jonka perusteella määritellään yksinomaan vastapuolten maksukyvyttömyyden riski kyseisten vastuiden osalta. Rajoittamatta 6 kohdan soveltamista, kyseisillä laitoksilla on oltava kyseisten vastuiden osalta vähintään neljä luokkaa velvoitteensa hoitaville velallisille ja yksi luokka maksunsa laiminlyöneille velallisille.

1.1.2 Vähittäisvastuut

13. Luottoluokitusjärjestelmästä on käytävä ilmi sekä vastapuoleen että transaktioon sisältyvä riski ja kaikki vastapuolen ja transaktion asian kannalta merkitykselliset ominaispiirteet.
14. Riskin eri tasot on luokiteltava siten, että tietyssä luokassa tai ryhmässä on lukumääräisesti riittävästi vastuuta sen varmistamiseksi, että tappioiden ominaispiirteet voidaan kvantifioida ja validoida tarkoituksenmukaisesti luokan tai ryhmän tasolla. Vastuut ja vastapuolet on jaettava luokkiin tai ryhmiin siten, että vältetään liiallista keskittymistä.
15. Luottolaitosten on osoitettava, että luokittamalla vastuut luokkiin ja ryhmiin riskit voidaan eritellä tarkoituksenmukaisella tavalla, toistensa kanssa riittävän homogeeniset vastuut voidaan jakaa omaksi ryhmäkseen ja tappioiden ominaispiirteet voidaan arvioida tarkasti ja johdonmukaisesti luokan tai ryhmän tasolla. Ostettujen saamisten luokituksen on vastattava myyjän luotonmyöntökäytänteitä ja sen asiakkaiden heterogeenisuutta.
16. Luottolaitosten on otettava huomioon seuraavat riskitekijät ja kaessaan vastuuta luokkiin tai ryhmiin:
 - a) vastapuolen riskiominaisuudet;
 - b) transaktioriskin ominaispiirteet mukaan lukien tuotteen ja/tai vakuuden tyyppi. Luottolaitosten on selvitettävä erikseen tapaukset, joissa sama vakuus liittyy useaan vastuuseen; ja
 - c) erääntyneisyys, paitsi jos luottolaitos osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselleen, että erääntyneisyys ei ole kyseisen vastuun osalta merkittävä riskitekijä.

1.2. Luokittelu luokkiin tai ryhmiin

17. Luottolaitoksella on oltava täsmälliset määritelmät, prosessit ja kriteerit, joilla vastuut jaetaan luokkiin tai ryhmiin luottoluokitusjärjestelmän sisällä.
 - a) luokkien ja ryhmien määritelmien ja kriteerien on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta ne, joiden vastuulla luokitus on, pystyvät johdonmukaisesti sijoittamaan samanlaisen riskiprofiilin omaavat vastapuolet ja sopimukset samaan luokkaan tai ryhmään. Luokituksen on tapahduttava johdonmukaisesti eri toimialoilla, yksiköissä ja maantieteellisen sijainnin mukaan;
 - b) luokitusprosessista laadittavien asiakirjojen on oltava sellaisia, että kolmannet osapuolet saavat riittävän kuvan vastuiden

▼ **B**

luokituksesta luokkiin ja ryhmiin, voivat itse luokitella vastuuta luokkiin ja ryhmiin sekä pystyvät arvioimaan luokituksen asianmukaisuutta; ja

- c) kriteerien on myös oltava johdonmukaisia luottolaitoksen sisäisten luotonmyöntämisstandardien ja ongelmallisten velallisten ja sopimusten käsittelyssä sovellettavien käytänteiden kanssa.

18. Luottolaitoksen on otettava huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, kun vastapuolia ja sopimuksia jaetaan luokkiin tai ryhmiin. Tietojen on oltava ajantasaisia ja luottolaitoksen on pystyttävä niiden avulla ennustamaan vastuun tulevaa kehitystä. Mitä vähemmän tietoja luottolaitoksella on, sitä varovaisempi sen on oltava jakaessaan vastuuta vastapuolten tai sopimustyyppien luokkiin tai ryhmiin. Jos luottolaitos käyttää ulkopuolisen tekemää luottoluokitusta ensisijaisena perusteena sisäisessä luottoluokituksessa, sen on otettava huomioon myös muut asian kannalta merkitykselliset tiedot.

1.3. Vastuiden luokitus

1.3.1. Saamiset yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta

19. Luoton myöntämisprosessissa jokainen vastapuoli on sijoitettava johonkin vastapuoliluokkaan.
20. Luottolaitosten, jotka saavat käyttää omia LGD- ja/tai CF-estimaattejaan, on osana luoton myöntämisprosessia sijoitettava jokainen vastuu myös johonkin sopimustyyppin riskiluokkaan.
21. Luottolaitosten, jotka käyttävät 1 osan 6 kohdan mukaisia menetelmiä määrittäessään erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden riskipainoja, on sijoitettava kaikki kyseiset vastuut johonkin luokkaan 12 kohdan mukaisesti.
22. Luottolaitoksen on luokiteltava erikseen jokainen erillinen oikeushenkilö, jolta sillä on saamisia. Luottolaitoksen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että se soveltaa hyväksyttyjä käytänteitä toimiessaan vastapuolina olevien yksittäisten asiakkaiden ja toisiinsa yhteydessä olevien asiakkaiden muodostamien ryhmien kanssa.
23. Samaan vastapuoleen kohdistuvat erilliset vastuut on sijoitettava samaan vastapuoliluokkaan riippumatta yksittäisten transaktioiden luonteesta esiintyvistä eroista. Poikkeuksen, jolloin samaan vastapuoleen liittyvät erilliset vastuut voidaan poikkeuksellisesti sijoittaa useisiin luokkiin, muodostavat
- a) maariski, joka riippuu siitä, ovatko vastuut kotimaan- vai ulkomaanvaluutan määrisiä;
- b) tapaukset, joissa vastuuseen liittyvien takausten käsittely voi johtaa vastapuoliluokittelun mukauttamiseen; ja
- c) tapauksissa, joissa kuluttajansuojaa tai pankkivalvontaa koskevassa lainsäädännössä tai jossakin muussa lainsäädännössä kielletään asiakastietojen vaihto.

1.3.2. Vähittäisvastuut

24. Jokainen vastuu on sijoitettava johonkin luokkaan tai ryhmään osana luoton myöntämisprosessia.

1.3.3. Poikkeukset

25. Luottolaitosten on luokkiin tai ryhmiin jakamisen yhteydessä laadittava asiakirjat tilanteista, joissa asiantuntija-arviot saattavat syrjäyttää luokitusprosessin panokset tai tuotokset, ja ilmoitettava henkilöt, jotka ovat vastuussa kyseisten poikkeusten hyväksymisestä. Luottolaitosten on laadittava asiakirjat, joissa kuvaillaan näitä poikkeustapauksia ja nimetään vastuulliset henkilöt. Luottolaitosten on analysoitava niiden vastuiden kehitystä, joiden luokitus on perustunut luokitusprosessin sijaan asiantuntija-arvioon. Luottolaitoksen on analysoitava asiantuntija-arvioin luokiteltuja vastuuta myös erikseen jokaisen asiasta vastanneen henkilön osalta.

▼B**1.4 Luokitusprosessin asianmukaisuus****1.4.1 Vastuut yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta**

26. Luokitusprosessin ja sen tuottamien luokitusten säännöllisen tarkastelun suorittajan tai hyväksyjän on oltava riippumaton taho, joka ei saa välitöntä hyötyä luotonantoa koskevista päätöksistä.
27. Luottolaitosten on päivitettävä luokitukset vähintään kerran vuodessa. Korkean riskin vastapuolia ja ongelmallisia vastuuta on tarkasteltava useammin. Luottolaitosten on muutettava luokitusta, jos ne saavat käyttöönsä vastapuolta tai vastuuta koskevaa uutta oleellista tietoa.
28. Luottolaitoksella on oltava toimiva prosessi, jolla hankitaan ja päivitetään tietoja, jotka koskevat vastapuolen ominaispiirteitä ja vaikuttavat PD-lukuihin, sekä tietoja, jotka koskevat transaktion ominaispiirteitä ja vaikuttavat LGD-lukuihin ja/tai luottovastavertoihin.

1.4.2 Vähittäisvastuut

29. Luottolaitoksen on tarpeen mukaan joko päivitettävä vähintään vuosittain vastapuolten ja sopimustyyppien riskiluokat tai tarkasteltava kunkin nimetyn riskiryhmän tappioiden ominaispiirteitä ja erääntyneisyyttä. Luottolaitoksen on myös selvitettävä vähintään kerran vuodessa kuhunkin ryhmään kuuluvien yksittäisten vastuiden tila tarkastelemalla riittävän edustavaa otosta; näin varmistetaan, että vastuut on jatkuvasti luokiteltu oikeaan ryhmään.

1.5 Mallien käyttö

30. Jos luottolaitos käyttää tilastollisia malleja ja muita mekaanisia menetelmiä luokitellessaan vastapuoliin tai sopimustyypeihin liittyviä vastuuta luokkiin tai ryhmiin,
 - a) luottolaitoksen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että malli tuottaa hyviä ennusteita eivätkä pääomavaatimukset vääristy mallin käytön vuoksi. Malliin syötettävät muuttujat muodostavat asianmukaisen ja tehokkaan perustan tuloksena syntyville ennusteille. Mallissa ei saa olla merkittäviä vinoutumia;
 - b) luottolaitoksella on oltava käytössä prosessi, jolla voidaan tarkastaa malliin syötettävät tiedot ja muun muassa arvioida tietojen täsmällisyyttä, kattavuutta ja asianmukaisuutta;
 - c) luottolaitoksen on osoitettava, että mallin laadinnassa käytettävät tiedot ovat edustava otos luottolaitoksen todellisista vastapuolista tai vastuista;
 - d) luottolaitoksen on validoitava malli säännöllisesti mukaan lukien mallin tehokkuuden ja vakauden seuranta, mallin teknisen erittelyn tarkastelu sekä mallin tuottamien tuotosten ja todellisten toteumien vertailu; ja
 - e) luottolaitosten on täydennettävä tilastollista mallia asiantuntija-arvioilla ja -valvonnalla, joiden avulla tarkastellaan malliin perustuvia luottoluokituksia ja varmistetaan mallien asianmukainen käyttö. Tarkastelumenettelyillä on pyrittävä löytämään mallin heikkouksien aiheuttamia virheitä ja lieventämään niiden vaikutuksia. Asiantuntija-arvioissa on otettava huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, jotka eivät sisälly malliin. Luottolaitoksen on laadittava asiakirjat siitä, kuinka asiantuntija-arviot ja mallin tuottamat tulokset yhdistetään.

1.6 Luottoluokitusjärjestelmistä laadittavat asiakirjat

31. Luottolaitoksen on laadittava asiakirjat luottoluokitusjärjestelmänsä rakenteesta ja operatiivisista yksityiskohdista. Asiakirjoista on käytävä ilmi tässä osassa säädettyjen vähimmäisvaatimusten noudattaminen ja niissä on käsiteltävä muun muassa salkun hajauttamista, luokituskriteereitä, vastapuolia ja vastuuta luokittelevien tahojen vastuualueita, luokitusperusteiden tarkastelun tiheyttä sekä johdon suorittamaa luottoluokitusprosessin valvontaa.

▼B

32. Luottolaitoksen on laadittava asiakirjat luokituskriteerien valinnassa käytetyistä perusteista ja valintaa tukeneesta analyysistä. Luottolaitoksen on laadittava asiakirjat kaikista riskiluokitusprosessissa tapahtuneista merkittävistä muutoksista; asiakirjoissa on ilmoitettava muutokset, jotka riskiluokitusprosessiin on tehty toimivaltaisten viranomaisten suorittaman viimeisimmän arvioinnin jälkeen. Asiakirjat on laadittava myös luottoluokitusjärjestelmän organisoinnista mukaan lukien luokitusprosessin kulku ja sisäinen valvontarakenne.
33. Luottolaitosten on laadittava asiakirjat myös sisäisesti käytettävistä ”maksukyvyttömyden” ja ”tappion” määritelmistä ja osoitettava niiden vastaavan tässä direktiivissä käytettäviä määritelmiä.
34. Jos luottolaitos käyttää luokitusprosessissa tilastollisia malleja, sen on laadittava asiakirjat mallin sisältämistä menetelmistä. Kyseisissä asiakirjoissa
 - a) on annettava yksityiskohtaiset tiedot luokkien tai ryhmien estimaattien määrittämisessä sovelletuista teorioista, oletuksista ja/tai matemaattisesta ja empiirisestä perustasta, yksittäisistä vastapuolista, vastuista (tai niiden ryhmistä) sekä mallin estimoinnissa käytetyistä tietolähteistä;
 - b) on esitettävä mallin validoinnissa sovellettava perusteellinen tilastollinen prosessi (mukaan lukien mallin testaaminen kehittämisajan ulkopuolisella (out-of-time) ja kehittämisaineiston ulkopuolisella (out-of-sample) aineistolla); ja
 - c) on annettava tiedot olosuhteista, joiden vallitessa malli ei tuota asianmukaisia tuloksia.
35. Kolmannelta ostetun mallin, joka sisältää yrityskohtaista tekniikkaa, käyttö ei oikeuta poikkeamaan asiakirjojen laadintaa koskevista vaatimuksista eikä muista luottoluokitusjärjestelmää koskevista vaatimuksista. Luottolaitoksen on osoitettava toimivaltaisille viranomaisille täyttäneensä kaikki velvoitteensa.

1.7. Tietojen säilyttäminen

36. Luottolaitosten on kerättävä ja säilytettävä niiden sisäisiä luokituksia koskevat tiedot 145–149 artiklan mukaisesti.
- 1.7.1. Saamiset yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta
37. Luottolaitosten on kerättävä ja säilytettävä seuraavat tiedot:
 - a) täydelliset tiedot vastapuolia ja hyväksytyjä takaajia koskevista luokituksista mukaan lukien nykyistä edeltäneet luokitukset;
 - b) ajankohta, jona luottoluokitukset tehtiin;
 - c) keskeiset tiedot ja menetelmät, joiden perusteella luokitus tehtiin;
 - d) luottoluokituksesta vastaavan henkilön nimi;
 - e) tiedot vastapuolista ja vastuista, joiden osalta on tapahtunut maksujen laiminlyöntejä;
 - f) kyseisten laiminlyöntien ajankohdat ja olosuhteet; ja
 - g) tiedot riskiluokkiin ja luokituksen siirtymään liittyvistä PD-luvuista ja toteutuneista maksukyvyttömyysasteista;

Luottolaitosten, jotka eivät käytä omia LGD- ja/tai CF-estimaatteja, on säilytettävä tiedot, jotka koskevat toteutuneiden LGD-lukujen vertailua 2 osan 8 kohdan mukaisesti arvoihin, sekä toteutuneiden luottovasta-arvokerrointen vertailua 3 osan 9 kohdassa esitettyihin arvoihin.
 38. Luottolaitosten, jotka soveltavat omia LGD- ja/tai CF-estimaatteja, on kerättävä ja säilytettävä seuraavat tiedot:
 - a) täydelliset tiedot kutakin luokitusasteikkoa koskevista sopimustyyppien luokituksista sekä LGD- ja CF-estimaateista;
 - b) ajankohdat, jona luokitukset tehtiin ja estimaatit laskettiin;

▼B

- c) sopimustyyppien luokituksessa sekä LGD- ja CF-estimaattien laskennassa käytetyt keskeiset tiedot ja menetelmät;
- d) sen henkilön nimi, joka suoritti sopimustyyppin luokituksen, ja sen henkilön nimi, joka laati LGD- ja CF-estimaatit;
- e) tiedot kutakin laiminlyötyä vastuuta koskevista arvioituista ja toteutuneista LGD-luvuista ja luottovasta-arvokertoimista;
- f) tiedot vastuun LGD-luvusta ennen takauksen tai luottojohdannaisen vaikutuksen arviointia ja sen jälkeen niiden luottolaitosten osalta, jotka mittaavat takausten tai luottojohdannaisen luottoriskiä lieventäviä vaikutuksia LGD-luvun kautta; ja
- g) tiedot kunkin laiminlyödyn vastuun aiheuttaman tappion osatekijöistä.

1.7.2 Vähittäisvastuut

39. Luottolaitosten on kerättävä ja säilytettävä seuraavat tiedot:
- a) tiedot, joita käytetään sijoitettaessa vastuuta luokkiin tai ryhmiin;
 - b) tiedot vastuuden ryhmä- tai luokakohtaisista PD-, LGD- ja CF-estimaateista;
 - c) tiedot vastapuolista ja vastuista, joiden osalta on tapahtunut laiminlyöntejä;
 - d) vastuista, joiden osalta on tapahtunut laiminlyöntejä, tiedot luokista tai ryhmistä, joihin vastuu oli sijoitettu laiminlyöntiä edeltäneen vuoden aikana, sekä LGD-lukujen ja luottovasta-arvokerrointen toteumat; ja
 - e) tiedot hyväksytyjen uusiutuvien vähittäissaamisten tappio-osuuksista.

1.8. Vakavaraisuuden arvioinnissa käytetyt stressitestit

40. Luottolaitoksella on oltava käytössä asianmukaiset stressitestimenetelmät vakavaraisuuden arviointia varten. Stressitesteillä on havaittava mahdolliset tapahtumat tai tulevat muutokset taloudellisessa toimintaympäristössä, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti luottolaitoksen luottoriskeihin, sekä arvioitava luottolaitoksen kykyä selviytyä näistä muutoksista.
41. Luottolaitoksen on tehtävä säännöllisesti luottoriskin stressitesti, jolla arvioidaan tiettyjen erityisolosuhteiden vaikutusta luottoriskin kokonaispääomavaateeseen. Luottolaitos valitsee — viranomaisten valvonnassa — käytettävän testin. Testin on oltava mielekäs ja kohtuullisen ankara, jotta siinä otetaan huomioon vähintään lievän taloudellisen taantuman vaikutukset. Luottolaitoksen on arvioitava luottoluokkien siirtymiä stressitestin skenaarioissa. Valtaosan luottolaitoksen kokonaisvastuista on sisällytettävä stressitestien kohteena oleviin salkkuihin.
42. Luottolaitosten, jotka soveltavat 1 osan 4 kohdassa tarkoitettua käsittelyä, on tarkasteltava osana suorittamaansa stressitestausta luottosuojaajan tarjoajien luottoluokituksen heikkenemisen vaikutusta, erityisesti sellaisten luottosuojaajan tarjoajien osalta, jotka eivät enää täytä hyväksyttävyyssvaatimusta.

2. RISKIN KVANTIFIOINTI

43. Luottolaitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia määrittäessään riskiparametreja, joita sovelletaan vastuuden luokkiin tai ryhmiin luokituksessa.

2.1 Maksukyvyttömyyden määritelmä

44. Vastapuoli katsotaan maksukyvyttömäksi, jos vähintään toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy tai molemmat täyttyvät:
- a) Luottolaitoksen arvion mukaan on todennäköistä, että vastapuoli ei maksa vastuutaan täysimääräisesti luottolaitokselle, emoyritykselle tai sen tytäryrityksille ilman, että luottolaitos turvautuu mahdollisen vakuuden realisoinnin kaltaisiin toimiin.

▼B

- b) Vastapuolen luottovelvoitteen hoitoon liittyvä merkittävä maksusuoritus luottolaitokselle, emoyritykselle tai sen tytäryrityksille on ollut yli 90 päivää erääntyneenä.

Tilinylytysten osalta erääntyneiden päivien laskenta aloitetaan heti, kun vastapuoli on ylittänyt sovitun limiitin, sovittu limiitti on alennettu nostettua määrää alhaisemmaksi tai vastapuoli on nostanut varoja ilman lupaa, ja määrä on huomattava.

”Sovitulla limiitillä” tarkoitetaan limiittiä, josta on annettu tieto vastapuolelle.

Erääntyneiden päivien laskenta aloitetaan luottokorttien osalta päivänä, jolloin minimisumma on maksettava.

Vähittäisvastuiden sekä julkisyhteisöihin ja julkisoikeudellisiin laitoksiin kohdistuvien vastuiden osalta toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä maksukyvyttömyydeksi katsottava myöhästymispäivien lukumäärä 48 kohdan mukaisesti.

Yritysvastuiden osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää maksukyvyttömyyttä merkitsevän myöhästymispäivien lukumäärän 154 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Luottolaitokset voivat soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää vähittäisvastuisiin yksittäisen sopimuksen tasolla.

Erääntynyt vastuu on kaikissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten määrittelemää kynnyсарvoa korkeampi ja siitä ilmenee kohtuullinen riskitaso.

45. Epävarmasta luoton takaisinmaksusta ovat osoituksena muun muassa seuraavat toimenpiteet:
- a) luottolaitos lakkaa kerryttämästä vastuulle korkoa;
 - b) luottolaitos tekee arvonokaisun vastuun syntymisen jälkeen havaitun merkittävän luoton laadun heikkenemisen jälkeen;
 - c) luottolaitos myy luottovelvoitteen merkittäväällä taloudellisella tappiolla;
 - d) luottolaitos suostuu luottovelvoitteen kattavaan uudelleenjärjestelyyn, joka todennäköisesti alentaa vastuun arvoa pääoman, korkojen tai mahdollisten palkkioiden merkittävän anteeksiannon tai lykkäyksen johdosta. Tämä sisältää PD/LGD-lähestymistavalla arvioitujen oman pääoman ehtoisten sijoitusten osalta kyseisen oman pääoman kattavan uudelleenjärjestelyn;
 - e) luottolaitos on hakenut vastapuolen konkurssiin tai vastaavaan menettelyyn joko luottolaitokselle itselleen, sen emoyritykselle tai emoyrityksen tytäryritykselle olevasta luottovelvoitteesta; ja
 - f) vastapuoli on hakeutunut tai asetettu konkurssiin tai vastaavaan menettelyyn, joka johtaa siihen, että luoton takaisinmaksu luottolaitokselle, sen emoyritykselle tai emoyrityksen tytäryritykselle viivästyy tai peruuntuu.
46. Luottolaitosten, jotka käyttävät ulkoisia tietoja, jotka ovat ristiriidassa maksukyvyttömyyden määritelmän kanssa, on osoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen toteuttaneensa tarvittavat mukautukset, jotta tiedot vastaavat yleisesti ottaen maksukyvyttömyyden määritelmää.
47. Jos luottolaitos katsoo, että aiemmin laiminlyötyyn vastuuseen ei voida soveltaa mitään maksukyvyttömyyden laukaisijaa, luottolaitoksen on luokiteltava kyseinen vastapuoli tai sopimustyyppi johonkin ei-maksukyvyttömään luokkaan. Jos maksukyvyttömyys laukeaa määritelmän mukaisesti myöhemmässä vaiheessa, tapausta pidettäisiin jälleen maksun laiminlyöntinä.
48. Vähittäisvastuiden sekä julkisyhteisöihin ja julkisoikeudellisiin laitoksiin kohdistuvien vastuiden osalta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä maksukyvyttömyydeksi katsottava myöhästymispäivien lukumäärä, jota kaikkien niiden lainkäyttöalueella toimivien luottolaitosten on 44 kohdassa säädetyn maksukyvyttömyyden määritelmän mukaisesti sovellettava

▼B

mainittuihin vastapuoliin kohdistuviin vastuisiin kyseisessä jäsenvaltiossa. Myöhästymispäivien lukumäärän on oltava 90–180, ja se voi vaihdella tuotteesta riippuen. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä muiden jäsenvaltioiden alueelle sijoittautuneisiin edellä mainittuihin vastapuoliin kohdistuville vastuille myöhästymispäivien lukumäärä, joka ei ole suurempi kuin asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määrittämä lukumäärä.

2.2 Estimaattien yleiset vaatimukset

49. Luottolaitoksen omia riskiparametrien (PD, LGD, CF ja EL) estimaatteja laadittaessa on käytettävä kaikkia olennaisia tietoja ja menetelmiä. Estimaatit eivät saa perustua pelkkiin asiantuntija-arvioihin vaan myös aiempia ajanjaksoja koskevien tietojen ja empiirisen aineiston analysointiin. Estimaattien on oltava uskottavia ja perustuttava asiantuntevaan näkemykseen, ja niiden on pohjaututtava riskiparametrien keskeisiin tekijöihin. Mitä vähemmän tietoja luottolaitoksella on käytettävissään, sitä varovaisempi estimaatin on oltava.
50. Luottolaitoksen on pystyttävä selvittämään, missä määrin kukin riskiparametriestimaatteihin vaikuttava tekijä selittää toteutuneita maksukyvyttömyystapausten osuuksia, tappio-osuuksia ja luottovasta-arvokertoimia sekä EL-estimaatteja käytettäessä, tappioita. Luottolaitoksen on osoitettava, että sen estimaatit perustuvat pitkän aikavälin havaintoihin.
51. Kaikki muutokset luotonmyöntämiskäytänteissä tai saatavien perinnässä sovellettavissa prosesseissa 66, 71, 82, 86, 93 ja 95 kohdassa tarkoitettuina tarkasteluajanjaksoina on otettava huomioon. Luottolaitoksen estimaateissa on otettava huomioon teknisen kehityksen vaikutukset sekä uudet tiedot ja muu informaatio sitä mukaa kun ne ovat saatavilla. Luottolaitosten on tarkasteltava estimaattejaan, kun uusia tietoja on saatavilla ja vähintään kerran vuodessa.
52. Estimaattien laadinnassa käytetyn vastuuden otoksen, tietojen keräämisen aikaan voimassa olleiden luotonmyöntämisstandardien sekä muiden asian kannalta merkityksellisten piirteiden on vastattava luottolaitoksen vastuita ja standardeja. Luottolaitoksen on myös osoitettava, että tietojen taustalla olevat taloudelliset tai markkinaolosuhteet vastaavat senhetkistä ja lähitulevaisuudessa vallitsevaa toimintaympäristöä. Otokseen kuuluvien vastuuden lukumäärän ja kvantifioinnissa käytetyn ajanjakson on oltava riittävän kattava, jotta luottolaitos voi luottaa estimaattiansa tarkkuuteen ja perusteellisuuteen.
53. Estimaatteihin on ostettujen saamisten osalta sisällyttävä kaikki relevantit tiedot, jotka ostavalla luottolaitoksella on käytettävissään suojattavista saamisista mukaan lukien tiedot myyjän, ostavan luottolaitoksen tai ulkoisten tahojen tarjoamista muista samankaltaisista ryhmistä. Ostavan luottolaitoksen on arvioitava kaikki myyjän toimittamat tiedot, joita käytetään.
54. Luottolaitoksen on lisättävä estimaatteihinsa varovaisuusmarginaali, jolla varaudutaan odotettavissa oleviin arviointivirheisiin. Varovaisuusmarginaalin suuruuden on perustuttava menetelmien ja tietojen tasoon sekä odotettavissa olevaan virheiden suuruuteen.
55. Jos luottolaitokset käyttävät erilaisia estimaatteja riskipainojen laskentaan ja sisäisiin tarkoituksiin, tästä on laadittava asiakirjat ja kyseisten estimaattien asianmukaisuus on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.
56. Jos luottolaitokset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisilleen, että ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa kerättyihin tietoihin on tehty asianmukaiset mukautukset, joilla ne saadaan yleisesti ottaen vastaamaan maksukyvyttömyyden tai tappion määritelmää, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitoksille mahdollisuuden joustaa jossain määrin tietoja koskevien vaatimusten soveltamisessa.
57. Jos luottolaitos käyttää tietoja, jotka on kerätty useista luottolaitoksista, sen on osoitettava, että
 - a) muiden ryhmään kuuluvien luottolaitosten luokitusjärjestelmät ja -kriteerit vastaavat sen omia järjestelmiä ja kriteerejä;

▼B

- b) ryhmän koostumus vastaa riittävän hyvin salkkua, johon ryhmästä kerättyä tietoa sovelletaan; ja
- c) luottolaitos käyttää ryhmistä kerättyä tietoa johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä estimaateissaan.
58. Jos luottolaitos käyttää tietoja, jotka on kerätty useista luottolaitoksista, se on vastuussa luokitusjärjestelmiensä asianmukaisuudesta. Luottolaitoksen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että sen henkilöstöllä on riittävän hyvä kokonaiskuva luokitusjärjestelmän toiminnasta mukaan lukien kyky valvoa luokitusprosessia tehokkaasti ja suorittaa sitä koskevia tarkastuksia.
- 2.2.1 Maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) estimoinnin erityisvaatimukset
- Saamiset yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta
59. Luottolaitosten on määritettävä vastapuoliluokkien PD-estimaatit käyttäen vuosittaisen maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoja.
60. Ostettujen yrityssaamisten osalta luottolaitokset voivat määrittää odotetun tappion (EL) vastapuoliluokille käyttäen vuosittaisen toteutuneen maksukyvyttömyysasteen toteutuneita pitkän aikavälin keskiarvoja.
61. Jos luottolaitos määrittää EL-estimaatin sekä asianmukaisen PD- tai LGD-estimaatin avulla ostettujen yrityssaamisten PD- ja LGD-lukujen pitkän aikavälin keskimääräiset estimaatit, kokonaistappioiden arviointiprosessin on täytettävä tässä osassa asetetut PD:n ja LGD:n estimoinnin yleiset vaatimukset, ja lopputuloksen on oltava yhdenmukainen 73 kohdassa määritetyn LGD:n käsitteen kanssa.
62. Luottolaitokset saavat soveltaa PD-estimaattien määrittämisessä ainoastaan sellaisia tekniikoita, jotka perustuvat asianmukaiseen analyysiin. Luottolaitosten on otettava huomioon asiantuntija-arvioiden merkitys, kun yhdistetään eri menetelmillä saatuja tuloksia ja tehdään eri menetelmien ja tietojen vajavaisuuden edellyttämiä mukautuksia.
63. Mikäli luottolaitos käyttää PD-estimaattien määrittelyssä tietoja sisäisistä maksukyvyttömyshavainnoistaan, sen on osoitettava analyysissaan, että sen estimaatit vastaavat luotonmyöntämisstandardia sekä tiedot tuottaneen luokitusjärjestelmän ja nykyisen luokitusjärjestelmän välisiä eroja. Jos luotonmyöntämisstandardit tai luokitusjärjestelmät ovat muuttuneet, luottolaitoksen on sisällytettävä PD-estimaattiinsa suurempi varmuusmarginaali.
64. Mikäli luottolaitos kuvaa sisäiset luokkansa luottoluokituslaitoksen tai vastaavan organisaation käyttämälle asteikolle ja yhdistää ulkopuolisen organisaation luokille havaitun maksukyvyttömyysasteen omiin luokkiinsa, luottolaitoksen on verrattava sisäisiä luokituskriteereitään ulkopuolisen organisaation käyttämiin luokituskriteereihin sekä verrattava yhteisten vastapuolten sisäisiä ja ulkoisia luokituksia. Edellä mainitusta kuvailevasta lähestymistavasta ja analyysien taustalla olevista tiedoista on poistettava vääristymät ja epä johdonmukaisuudet. Kvantifioinnissa käytettävien tietojen taustalla olevissa ulkopuolisen organisaation kriteereissä on keskityttävä ainoastaan maksukyvyttömyysriskiin eikä transaktion ominaispiirteisiin. Luottolaitoksen analyysiin on sisällytettävä käytettyjen maksukyvyttömyyden määritelmien vertailu, sanotun rajoittamatta 44–48 kohdan soveltamista. Luottolaitoksen on laadittava asiakirjat luokkien kuvauksen perusteista.
65. Mikäli luottolaitos käyttää tilastollisia maksukyvyttömyyden ennustumalleja, se voi määrittää PD-estimaatit tietyssä luokassa olevien yksittäisten vastapuolten maksukyvyttömyystodennäköisyyden estimaattien keskiarvona. Luottolaitoksen on noudatettava 30 kohdassa määritettyjä standardeja, jos se käyttää maksukyvyttömyyden ennustumalleja.
66. Riippumatta siitä, käyttääkö luottolaitos PD:n estimoinnissa ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä (tai kaikkien edellä mainittujen yhdistelmää), ainakin yhden tietolähteen osalta tarkasteluajankson pituuden on oltava vähintään viisi vuotta. Jos

▼ B

käytettävissä oleva tarkasteluajanjakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset tiedot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä pidempää ajanjaksoa. Tämä kohta koskee myös PD/LGD -lähestymistavan soveltamista oman pääoman ehtoiisiin sijoituksiin. Jäsenvaltiot voivat sallia luottolaitosten, joilla ei ole lupaa käyttää omia LGD-estimaatteja tai vasta-arvo-kertoimia, siirtyä käyttämään sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) kahden vuoden merkityksellisen tietoaineiston pohjalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, siihen asti kunnes on käytettävissä merkityksellisiä tietoja viiden vuoden ajalta.

Vähittäisvastuut

67. Luottolaitosten on määritettävä vastapuoliluokille tai -ryhmille PD-estimaatit käyttäen vuosittaisen maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoja.
68. Rajoittamatta 67 kohdan soveltamista, PD-estimaatit voidaan määrittää myös toteutuneiden tappioiden ja asianmukaisten LGD-estimaattien perusteella.
69. Tappioiden ominaispiirteitä arvioitaessa luottolaitosten on pidettävä ensisijaisina tietolähteinä sisäisiä tietoja, joita käytetään vastuiden luokittelussa ryhmiin ja luokkiin. Luottolaitokset voivat käyttää kvantifioinnissa ulkoisia tietoja (mukaan lukien yhdistetyt tiedot) tai tilastollisia malleja edellyttäen, että seuraavien välillä voidaan osoittaa olevan selkeä yhteys:
- a) prosessi, jota luottolaitos soveltaa luokitellessaan vastuita luokkiin tai ryhmiin, ja ulkoisen tietolähteen soveltama prosessi; ja
 - b) luottolaitoksen sisäinen riskiprofiili ja ulkoisten tietojen koostumus.
- Ostettuihin vähittäissaamiin luottolaitokset voivat soveltaa ulkoisia ja sisäisiä viitetietoja. Luottolaitosten on käytettävä vertailukohteina kaikkia merkityksellisiä tietolähteitä.
70. Jos luottolaitos käyttää kokonaistappioita sekä asianmukaista PD- tai LGD-estimaattia määrittäessään ostettujen yritysrahoituksen PD- ja LGD-lukujen pitkän aikavälin keskimääräiset estimaatit, kokonaistappioiden arviointiprosessin on täytettävä tässä osassa asetetut PD:n ja LGD:n estimoinnin yleiset vaatimukset, ja lopputuloksen on oltava yhdenmukainen 73 kohdassa määritetyn LGD:n käsitteen kanssa.
71. Riippumatta siitä, käyttääkö luottolaitos tappioiden ominaispiirteiden estimoinnissa ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä tai näiden kolmen yhdistelmää, ainakin yhden tietolähteen osalta tarkasteluajanjakson pituuden on oltava vähintään viisi vuotta. Jos käytettävissä oleva tarkasteluajanjakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset tiedot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä pidempää ajanjaksoa. Luottolaitos voi antaa aiempia ajanjaksoja koskeville tiedoille pienemmän painoarvon, jos se pystyy perustelemaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että tuoreet tiedot antavat tarkemman ennusteen tappioiden määrästä. Jäsenvaltiot voivat sallia luottolaitosten siirtyä käyttämään sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) kahden vuoden merkityksellisen tietoaineiston pohjalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, siihen asti kunnes on käytettävissä merkityksellisiä tietoja viiden vuoden ajalta.
72. Luottolaitosten on tunnistettava riskiparametrien odotetut muutokset luottovastuiden voimassaolon aikana (ajallinen riippuvuus) ja analysoitava niitä.

2.2.2 Luottolaitoksen omia LGD-estimaatteja koskevat erityisvaatimukset

73. Luottolaitosten on estimoitava LGD-parametrit sopimustyyppien riskiluokittain tai -ryhmittäin näiden keskimääräisten toteutuneiden LGD-parametrien perusteella käyttäen kaikkia tietolähteissä havaittuja maksukyvyttömyystapauksia (maksukyvyttömyyden painotettu keskiarvo).
74. Luottolaitosten on käytettävä LGD-estimaatteja, jotka soveltuvat käytettäväksi talouden laskusuhdanteessa, jos ne tuottavat varo-

▼B

- vaisemman lopputuloksen kuin pitkän aikavälin keskiarvo. Mikäli luokitusjärjestelmän odotetaan tuottavan pitkällä aikavälillä samoja realisoituneita LGD-lukuja samalla tasolla luokittain tai ryhmittäin, luottolaitoksen on mukautettava riskiparametrien estimaattejaan ryhmittäin tai luokittain rajoittaakseen talouden laskusuhdanteen pääomavaikutusta.
75. Luottolaitoksen on harkittava, onko vastapuoleen liittyvä riski riippuvuussuhteessa vakuuteen tai vakuuden asettajaan kohdistuvaan riskiin. Tapauksiin, joissa riippuvuusuhde on vahva, on suhtauduttava varovaisuudella.
76. Jos suojattava omaisuus ja vakuus ovat eri valuutan määräisiä, niihin on suhtauduttava varovaisuudella luottolaitoksen laatiessa LGD-estimaattia.
77. Mikäli vakuudet otetaan LGD-estimaateissa huomioon, estimaatit eivät saa perustua yksinomaan vakuuden arvioituun markkina-arvoon. LGD-estimaatteja laadittaessa on otettava huomioon se, että luottolaitokset eivät mahdollisesti saa vakuutta pikaisesti hallintaansa tai pysty realisoimaan sitä nopeasti.
78. Mikäli LGD-estimaateissa otetaan huomioon vakuuden olemassaolo, luottolaitosten on määritettävä vakuuksien hallinnalle, oikeusvarmuudelle ja riskienhallinnalle sisäisiä vaatimuksia, jotka vastaavat yleisesti liitteessä VIII olevassa 2 osassa asetettuja vaatimuksia.
79. Siltä osin kuin luottolaitos ottaa huomioon vakuudet määrittäessään vastapuoliriskin vastuuarvoa liitteessä III olevan 5 tai 6 osan mukaisesti, määriä, jotka odotetaan saatavan tällaisen vakuuden käyttöön ottamisesta, ei saa ottaa huomioon LGD-estimaateissa.
80. Maksukyvyttömäksi todettujen vastapuolten vastuiden osalta luottolaitoksen on parhaan kykynsä mukaan arvioitava kunkin vastuun tuottama odotettu tappio ja näiden yhteismäärä ottaen huomioon vallitsevat taloudelliset olosuhteet, vastuun tilan ja mahdollisuuden uusiin odottamattomiin tappioihin perintäkaudella.
81. Mikäli maksamattomat myöhässä olevat palkkiot on kirjattu luottolaitoksen tuloslaskelmaan, ne on lisättävä luottolaitoksen vastuun ja tappion arvioihin.
- Vastuut yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta
82. LGD:n estimoinnin on vähintään yhden tietolähteen osalta perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin tietoihin, ja kyseistä aikarajaa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella täytäntöönpanosta lähtien kunnes se on vähintään seitsemän vuotta. Jos käytettävissä oleva tarkasteluajanjakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset tiedot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä pidempää ajanjaksoa.
- Vähittäisvastuut
83. Rajoittamatta 73 kohdan soveltamista, LGD-estimaatit voidaan määrittää toteutuneiden tappioiden ja asianmukaisten PD-estimaattien perusteella.
84. Rajoittamatta 89 kohdan soveltamista, luottolaitokset voivat ottaa tulevat nostot huomioon joko luottovasta-arvokertoimissaan tai LGD-estimaateissaan.
85. Luottolaitokset voivat soveltaa ostettuihin vähittäissaamisiin ulkoisia ja sisäisiä tietolähteitä arvioidessaan LGD-parametrejä.
86. LGD-estimaattien on perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin tietoihin. Rajoittamatta 73 kohdan soveltamista, luottolaitos voi antaa aiempia ajanjaksoja koskeville tiedoille pienemmän painoarvon, jos se pystyy perustelemaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että tuoreet tiedot antavat tarkemman ennusteen tappioiden määrästä. Jäsenvaltiot voivat sallia luottolaitosten siirtää käyttämään sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) kahden vuoden merkityksellisen tietoaineiston pohjalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, siihen asti

▼ B

kunnes on käytettävissä merkityksellisiä tietoja viiden vuoden ajalta.

2.2.3 Luottolaitoksen omia CF-estimaatteja koskevat erityisvaatimukset

87. Luottolaitosten on estimoitava luottovasta-arvokertoimet sopimustyyppien riskiluokittain tai -ryhmittäin näiden keskimääräisten realisoituneiden luottovasta-arvokerrointen perusteella käyttäen kaikkia tietolähteissä havaittuja maksukyvyttömyystapauksia (maksukyvyttömyystapauksilla painotettu keskiarvo).
88. Luottolaitosten on käytettävä CF-estimaatteja, jotka soveltuvat käytettäväksi talouden laskusuhdanteessa, jos ne tuottavat varovaisemman lopputuloksen kuin pitkän aikavälin keskiarvo. Mikäli luokitusjärjestelmän odotetaan tuottavan pitkällä aikavälillä realisoituneita luottovasta-arvokertoimia samalla tasolla luokittain tai ryhmittäin, luottolaitoksen on mukautettava riskiparametrien estimaattejaan ryhmittäin tai luokittain rajoittaakseen talouden laskusuhdanteen pääomavaikutusta.
89. Luottolaitosten luottovasta-arvokertoimista laskemissa estimaateissa on otettava huomioon vastapuolen mahdolliset lisänostot maksukyvyttömyyden laukeamiseen saakka ja sen jälkeen.
- Luottovasta-arvokertoimeen on sisällyttävä suurempi varovaisuusmarginaali, jos maksukyvyttömyystiheyden ja luottovasta-arvokertoimen arvon välillä voidaan kohtuudella olettaa olevan vahva positiivinen korrelaatio.
90. Luottolaitosten on CF-estimaatteja määrittäessään otettava huomioon velallisten valvontaa ja maksujen prosessointia koskevat menettelynsä ja strategiansa. Luottolaitosten on myös harkittava, kuinka halukkaita ja kykeneviä ne ovat estämään lisänostot, kun tapahtuu kovenanttien rikkomisia tai muita teknisiä laiminlyöntejä, jotka eivät vielä merkitse maksun laiminlyömistä.
91. Luottolaitoksella on oltava asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt, joilla tarkkaillaan sopimuksiin liittyviä määriä, sitoumuksen alaisten luottojärjestelyjen maksamattomia määriä suhteessa liimitteihin sekä vastapuolien ja luokkien maksamattomien määrien muutoksia. Luottolaitoksen on pystyttävä seuraamaan maksamattomia määriä päivittäin.
92. Jos luottolaitokset käyttävät erilaisia CF-estimaatteja riskipainotettujen yhteismäärän laskentaan ja sisäisiin tarkoituksiin, tästä on laadittava asiakirjat ja kyseisen käytännön asianmukaisuus on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.
- Vastuut yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta
93. Luottovasta-arvokertoimen estimoinnin on vähintään yhden tietolähteen osalta perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin tietoihin, ja kyseistä aikarajaa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella täytäntöönpanosta lähtien kunnes se on vähintään seitsemän vuotta. Jos käytettävissä oleva tarkasteluajanjakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset tiedot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä pidempää ajanjaksoa.
- Vähittäisvastuut
94. Rajoittamatta 89 kohdan soveltamista, luottolaitokset voivat ottaa tulevat nostot huomioon joko luottovasta-arvokertoimessaan tai LGD-estimaateissaan.
95. CF-estimaattien on perustuttava yli viiden vuoden ajalta kerättyihin tietoihin. Rajoittamatta 87 kohdan soveltamista, luottolaitos voi antaa aiempia ajanjaksoja koskeville tiedoille pienemmän painoarvon, jos se pystyy perustelemaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että tuoreet tiedot antavat tarkemman ennusteen nostojen määrästä. Jäsenvaltiot voivat sallia luottolaitosten siirtyä käyttämään sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) kahden vuoden merkityksellisen tietoaiteiston pohjalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, siihen asti kunnes on käytettävissä merkityksellisiä tietoja viiden vuoden ajalta.

▼ B

2.2.4 Takausten ja luottojohdannaisten vaikutuksen arvioinnin vähimmäisvaatimukset

Vastuut yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta, kun käytetään omia LGD-estimaatteja, sekä vähittäisvastuut.

▼ M5

96. Tämän osan 97–104 kohdan mukaisia vaatimuksia ei sovelleta vakuuksiin, joiden myöntäjinä ovat laitokset, valtiot tai keskuspankit taikka yritykset, jotka täyttävät liitteessä VIII olevan 1 osan 26 kohdan g alakohdassa säädetyt vaatimukset, jos luottolaitos on saanut luvan soveltaa 78–83 artiklan sääntöjä kyseisiltä yhteisöiltä oleviin vastuisiin. Tässä tapauksessa sovelletaan 90–93 artiklan mukaisia vaatimuksia.

▼ B

97. Vähittäistakauksien osalta näitä vaatimuksia on sovellettava myös sijoitettaessa vastuita luokkiin tai ryhmiin sekä PD-luvun estimoinnissa.

Hyväksyttävät takaajat ja takaukset

98. Luottolaitoksilla on oltava selvästi määritellyt kriteerit takaajista, jotka ne hyväksyvät laskettaessa riskipainotettuja saamisten määriä.
99. Hyväksytyihin takaajiin on sovellettava vastapuolten tapaan 17–29 kohdan mukaisia sääntöjä.

100. Takauksesta on laadittava asiakirja, takaaja ei saa kyetä mitätöimään takausta, takauksen on oltava voimassa kunnes kaikki velvoitteet on täytetty täysimääräisesti (takauksen määrän ja tarkoituksen puitteissa) ja sen on oltava takaajan osalta lainmukaisesti täytäntöönpanokelpoinen sillä lainkäyttöalueella, missä tuomio voidaan panna täytäntöön ja takaajalla on varallisuutta, joka voidaan ulosmitata. Takaukset, joihin sisältyy ehtoja, joiden mukaan takaaja saattaa vapautua velvoitteistaan (ehdolliset takaukset), voidaan hyväksyä toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella. Luottolaitoksen on osoitettava, että luokituskriteereissä otetaan asianmukaisesti huomioon riskin mahdollinen lievempi väheneminen.

Mukautuskriteerit

101. Luottolaitoksella on oltava selvästi määritellyt kriteerit, joilla mukautetaan luokkia, ryhmiä tai LGD-estimaatteja sekä (vähittäisaamisten ja hyväksytyjen ostettujen saamisten osalta) vastuiden luokitusta riskiluokkiin tai -ryhmiin, jotta takausten vaikutus riskipainotettujen saamisten määrän laskentaan voidaan ottaa huomioon. Näiden kriteerien on oltava 17–29 kohdassa esitettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisia.

102. Kriteerien on oltava uskottavia ja perustuttava asiantuntevaan näkemykseen. Niillä on pystyttävä arvioimaan takaajan kykyä ja halukkuutta täyttää takaukseen liittyvät velvoitteet, takaajan suorittamien maksujen todennäköistä ajankohtaa, takaajan velvoitteiden täyttökyvyn yhteyttä vastapuolen takaisinmaksukykyyn sekä sitä, missä määrin vastapuoleen kohdistuu jäännösriskiä.

Luottojohdannaiset

103. Takauksille tässä osassa asetettuja vähimmäisvaatimuksia on sovellettava myös single-name -luottojohdannaisiin. Mikäli suojattava omaisuus ja luottojohdannaisten referenssiomaisuus tai omaisuus, jota käytetään määrittäessä, onko maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma sattunut, poikkeavat toisistaan, on sovellettava liitteessä VIII olevan 2 osan 21 kohdan mukaisia vaatimuksia. Vähittäisvastuiden ja hyväksytyjen ostettujen saamisten osalta tämän kohdan säännöksiä sovelletaan luokiteltaessa vastuita riskiluokkiin tai -ryhmiin.

104. Kriteereissä on käsiteltävä luottojohdannaisten maksujärjestelyjä ja arvioitava varovasti vaikutusta, joka sillä on perittäviin määriin ja perimisajankohtaan. Luottolaitoksen on arvioitava, missä määrin muuntuyppisiä jäännösriskejä esiintyy.

▼B

2.2.5 Ostettuja saamia koskevat vähimmäisvaatimukset

Oikeusvarmuus

105. Sopimuksen rakenteella on varmistettava, että luottolaitoksella on kaikissa ennakoitavissa olosuhteissa todellinen omistusoikeus ja määräysvalta kaikkiin saamisista saataviin rahasuorituksiin. Kun vastapuoli suorittaa maksuja suoraan myyjälle tai hallinnoijalle, luottolaitoksen on säännöllisesti todennettava, että maksut vältetään täysimääräisinä ja sopimuksen ehtojen mukaisesti. ”Hallinnoijalla” tarkoitetaan yhteisö, joka hallinnoi päivittäin ostettujen saamisten ryhmää tai kohde-etuutena olevia luottovastuita. Luottolaitoksella on oltava käytössä menettelyt, joilla varmistetaan, että saamisten ja käteis-suoritusten omistusoikeus on suojattu konkurssimenettelyjen aiheuttamilta lykkäyksiltä tai asioiden riitauttamiselta, mikä saattaisi olennaisesti lykätä lainanantajan mahdollisuuksia muuttaa saamia rahaksi, ulosmitata niitä tai saada käteisvaroja haltuunsa.

Seurantajärjestelmien tehokkuus

106. Luottolaitoksen on valvottava sekä ostettujen saamisten laatua että myyjän ja hallinnoijan taloudellista asemaa. Valvontaan kuuluvat erityisesti seuraavat toimet:
- luottolaitoksen on arvioitava ostettujen saamisten laadun ja myyjän sekä hallinnoijan taloudellisen aseman välistä korrelaatiota; sillä on oltava sisäiset käytänteet ja menettelyt, jotka tarjoavat asianmukaisen suojan näiden epävarmuustekijöiden varalta mukaan lukien sisäisen riskiluokituksen laatiminen kullekin myyjälle ja hallinnoijalle;
 - luottolaitoksella on oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla määritetään myyjän ja hallinnoijan hyväksyttävyyttä. Luottolaitoksen tai sen asiamiehen on säännöllisesti tarkasteltava myyjien tai hallinnoijien toimintaa todentaakseen niiden tuottamien raporttien täsmällisyyden, havaitakseen petokset tai operatiiviset heikkoudet sekä todentaakseen myyjän luottokäytänteiden sekä hallinnoijan perintäkäytänteiden ja -menettelyjen laadun. Tarkastelun aikana tehdyistä havainnoista on laadittava asiakirjat;
 - luottolaitoksen on arvioitava ostettujen saamisten ryhmien ominaispiirteitä (mukaan lukien over-advances -erät), myyjän aiempia maksurästejä, luottotappioita ja luottotappiovarauksia, maksuehtoja ja mahdollisia vastatilejä;
 - luottolaitoksella on oltava tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla seurataan kokonaisuutena yhden velallisen aiheuttamia keskittyviä ostettujen saamisten ryhmien sisällä ja niiden välillä; ja
 - luottolaitoksen on varmistettava, että se saa hallinnoijalta oikea-aikaisesti riittävän yksityiskohtaiset raportit saamisten vanhentumisesta ja laimentumisesta; näin varmistetaan, että pystytään noudattamaan luottolaitoksen soveltamia ostettuja saamia koskevia hyväksymiskriteereitä (ml. ”advancing policies”) ja valvomaan tehokkaasti laimentumista ja myyjän myyntiehtoja ja vahvistamaan ne.

Velallisesta irrottautumisen tehokkuus

107. Luottolaitoksella on oltava järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla havaitaan varhaisessa vaiheessa myyjän taloudellisen aseman ja ostettujen saamisten laadun heikentyminen, ja paneudutaan ongelmiin ennakoivasti. Luottolaitoksella on erityisesti oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet, menettelyt ja tietojärjestelmät, joilla seurataan kovenanttien rikkomista sekä selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joita sovelletaan oikeusprosessien käynnistämiseksi ja ongelmallisten ostettujen saamisten käsittelyssä.

Vakuuksien, luoton saatavuuden ja käteisvarojen hallinnassa käytettävien menetelmien tehokkuus

108. Luottolaitoksella on oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla hallitaan ostettuja saamia, luottoja ja käteisvaroja. Sisäisillä asiakirjoihin perustuvilla käytänteillä on määri-

teltävä ostettujen saamisten ohjelman kaikki oleelliset osat (ml. ”advancing rates”), hyväksyttävät vakuudet, tarvittavat asiakirjat, keskiittämäraajat ja käteissuoritusten käsittelyssä sovellettavat menetelmät. Näissä käytänteissä on otettava asianmukaisesti huomioon kaikki merkitykselliset tekijät mukaan lukien myyjän ja hallinnoijan taloudellinen asema, riskikeskittymät sekä ostettujen saamisten laadussa ja myyjän asiakaskunnassa ajan mittaan tapahtuvat muutokset; sisäisillä järjestelmillä on varmistettava, että varat maksetaan ainoastaan yksilöityjä vakuuksia ja asiakirjoja vastaan.

Luottolaitoksen sisäisten käytänteiden ja menettelyjen noudattaminen

109. Luottolaitoksella on oltava tehokkaat sisäiset prosessit, joilla arvioidaan kaikkien sisäisten käytänteiden ja menettelyjen noudattamista. Prosessiin on sisällyttävä luottolaitoksen saamisten ostohjelman kaikkien kriittisten vaiheiden säännölliset tarkastukset; seuraavien tehtävien eriyttämisen todentaminen: 1) myyjän ja hallinnoijan sekä velallisen arviointi ja 2) myyjän ja hallinnoijan arviointi sekä myyjän ja hallinnoijan paikan päällä tapahtuva tarkastus; back-office -toimintojen arviointi keskittyen erityisesti ammattitaitoon, kokemukseen, henkilökunnan määrään ja toimintaa tukeviin automatisoituihin järjestelmiin.

3. SISÄISTEN ESTIMAATTIEN VALIDOINTI

110. Luottolaitoksella on oltava luotettavat järjestelmät, joilla validoidaan luokitusjärjestelmien, prosessien sekä kaikkien relevanttien riskiparametrien estimoinnin tarkkuus ja johdonmukaisuus. Luottolaitoksen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että se pystyy sisäisen validointiprosessin avulla arvioimaan luokituksessa ja riskin estimoinnissa sovellettavien sisäisten järjestelmien suorituskykyä johdonmukaisesti ja mielekkäästi.
111. Luottolaitosten on verrattava säännöllisesti kunkin luokan PD-estimaattia toteutuneisiin maksukyvyttömyystapausten osuuksiin; mikäli toteutuneiden maksukyvyttömyystapausten osuus on ollut luokan mukaisen vaihteluvälin ulkopuolella, luottolaitosten on selvitettävä yksityiskohtaisesti poikkeaman syyt. Omia LGD-estimaatteja ja/tai luottovasta-arvokertoimia käyttävien luottolaitosten on suoritettava vastaava analyysi myös näiden estimaattien osalta. Vertailussa on käytettävä ajallisesti mahdollisimman kattavaa aineistoa. Luottolaitoksen on dokumentoitava menetelmät ja aineisto, jota vertailussa on käytetty. Analyysi on suoritettava ja dokumentaatio päivitettävä vähintään vuosittain.
112. Luottolaitosten on sovellettava myös muita kvantitatiivisia validointimenetelmiä ja vertailuja asianmukaisiin ulkoisiin aineistoihin. Näiden analyysien on perustuttava säännöllisesti päivitettävään salkkua vastaavaan aineistoon, joka kattaa relevantin tarkasteluajanjakson. Luottolaitosten luottoluokitusjärjestelmien suorituskyvyn sisäisen arvioinnin on perustuttava mahdollisimman pitkältä ajanjaksolta kerättyyn aineistoon.
113. Määrällisessä validoinnissa käytettävien menetelmien ja tietojen on oltava ajallisesti johdonmukaisia. Estimointi- ja validointimenetelmiä koskevista sekä tietolähteistä että ajanjaksoja koskevista muutoksista on laadittava asiakirjat.
114. Luottolaitoksilla on oltava kattava sisäinen ohjeistus niitä tilanteita varten, joissa toteutuneet PD- ja LGD-arvot, luottovasta-arvokertoimet ja (kun EL-lukua käytetään) kokonaistappiot poikkeavat odotuksista niin paljon, että on syytä epäillä estimaattien paikkansapitävyyttä. Ohjeistuksessa on otettava huomioon suhdannevaihtelu ja muu vastaava järjestelmällinen vaihtelu vastapuolten maksukyvyttömyydessä. Mikäli toteutuneet arvot ovat jatkuvasti ennustettuja arvoja suuremmat, luottolaitosten on tarkistettava estimaatteja ylöspäin, jotta ne vastaavat paremmin luottolaitosten kokemuksia maksukyvyttömyydestä ja luottotappioista.

▼B

4. RISKIPAINOTETTUIJEN SAAMISTEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN OMAN PÄÄOMAN EHTOISILLE SJOITUKSILLE SISÄISTEN MALLIEN MENETELMÄN MUKAISESTI

4.1 Pääomavaatimus ja riskin kvantifointi

115. Luottolaitosten on noudatettava pääomavaatimusten laskennassa seuraavia vaatimuksia:

- a) potentiaalisen tappion estimaatin on oltava realistinen suhteessa markkinoiden epäsuotuisaan kehitykseen, joka voi vaikuttaa luottolaitoksen omistussuoksien pitkän aikavälin riskiprofiiliin. Tuottojakaumaa laadittaessa käytettävät tiedot on kerättävä mahdollisimman pitkältä ajanjaksolta ja niiden on kuvattava mielekkäästi luottolaitoksen oman pääoman ehtoisten sijoitusten riskiprofiilia. Käytettävien tietojen on oltava sellaisia, että niiden perusteella voidaan laatia varovaisia, tilastollisesti luotettavia ja realistisia tappioestimaatteja, jotka eivät perustu pelkästään harkintaan tai subjektiivisiin arvioihin. Luottolaitosten on osoitettava toimivaltaisille viranomaisille, että 1 osan 23 kohdan mukainen tappioestimaatti tuottaa varovaisen arvion potentiaalisista tappioista toimialan tai markkinoiden suhdannekierron ajalta. Luottolaitoksen on yhdistettävä käytettävissä olevien tietojen empiirinen analyysi useisiin tekijöihin perustuviin mukautuksiin, jotta malli tuottaa riittävän realistisia ja varovaisia tuotoksia. Kun luottolaitokset laativat potentiaalisia neljännesvuosittaisia tappioita esimoivia markkinariskin sisäisiä malleja (Value-at-Risk, VaR), ne voivat käyttää neljännesvuosittaisia tietoja tai muuntaa lyhyemmältä ajanjaksolta kerättyjä tietoja neljännesvuosittaisiksi käyttämällä analyttisesti asianmukaisia menetelmiä, joita tuetaan empiirisellä aineistolla sekä pitkälle kehitetyllä ja dokumentoidulla prosessilla ja analyysillä. Kyseistä menetelmää on sovellettava pitkällä aikavälillä varovaisesti ja johdonmukaisesti. Jos asian kannalta merkityksellisiä tietoja on rajoitetusti käytettävissä, luottolaitoksen on käytettävä asianmukaista varovaisuusmarginaalia;
- b) käytetyillä malleilla on pystyttävä kuvaamaan riittävän hyvin kaikkia oman pääoman ehtoisten sijoitusten tuottoihin sisältyviä olennaisia riskejä mukaan lukien yleinen markkinariski ja luottolaitoksen osakesalkkuun sisältyvät erityiset riskit. Sisäisten mallien on kuvattava riittävän hyvin aiempia hintojen muutoksia ja potentiaalisten keskittymien suuruutta ja niissä tapahtuvia muutoksia; malleissa on myös otettava realistisesti huomioon epäsuotuisat markkinaympäristöt. Estimoinnissa käytettäviin tietoihin sisältyvien riskien on vastattava hyvin luottolaitoksen oman pääoman ehtoisia sijoituksia tai oltava vähintään vertailukelpoinen niiden kanssa;
- c) sisäisen mallin ominaisuuksien on oltava tarkoituksenmukaisia suhteessa luottolaitoksen osakesalkun monimutkaisuuteen ja riskiprofiiliin. Jos luottolaitoksella on huomattavia omistussuoksia, jotka ovat arvonsa suhteen hyvin ei-lineaarisia, sisäisillä malleilla on pystyttävä kuvaamaan riittävän hyvin kyseisiin rahoitusvälineisiin liittyviä riskejä;
- d) yksittäisten positioiden kuvaaminen niiden arvoa jäljittelevien muuttujien, markkinaindeksien ja riskitekijöiden avulla on tapahduttava uskottavasti sekä asiantuntevaan näkemykseen ja vankkaan käsitteistöön perustuen;
- e) luottolaitosten on osoitettava empiirisillä analyyseillä riskitekijöiden asianmukaisuus mukaan lukien niiden kyky kattaa sekä yleiset että erityiset riskit;
- f) oman pääoman ehtoisten sijoitusten tuoton volatilitteettia koskevissa arvioissa on käytettävä relevantteja saatavilla olevia tilastotietoja, muuta informaatiota ja menetelmiä. Myös riippumattoman tahon tarkastamia sisäisiä tietoja tai ulkoisista lähteistä saatavia tietoja (ml. yhdistetyt tietolähteet) on käytettävä; ja
- g) luottolaitoksen on sovellettava tiukkaa ja kattavaa stressitestien ohjelmaa.

▼B**4.2. Riskienhallintaprosessi ja valvonta**

116. Kehittäessään ja soveltaessaan pääomavaatimuksia koskevia sisäisiä malleja luottolaitosten on laadittava käytänteet, menettelyt ja valvontajärjestelyt, joilla varmistetaan mallin ja mallintamisprosessin asianmukaisuus. Näihin käytänteisiin, menettelyihin ja valvontajärjestelyihin on sisällyttävä seuraavat osatekijät:
- a) sisäinen malli on sisällytettävä kokonaisuudessaan luottolaitoksen johdon tietojärjestelmiin sekä muuhun kuin kaupan käyntivarastoon liittyvän osakesalkun hoitoon. Sisäiset mallit on integroitava kokonaisuudessaan luottolaitoksen riskinhallintainfrastruktuuriin erityisesti, jos niitä käytetään seuraavissa: osakesalkun suorituskyvyn arviointi (mukaan lukien riskimukautettu suorituskyky), taloudellisen pääoman kohdentaminen oman pääoman ehtoihin sijoituksiin sekä pääoman yleisen riittävyyden ja sijoitusten hallintaprosessin arviointi;
 - b) vakiintuneet johtamisjärjestelmät, menettelyt ja valvontatoiminnot, joilla varmistetaan sisäisen mallintamisprosessin kaikkien osien säännöllinen ja riippumaton tarkastelu mukaan lukien malliin tehtävien tarkistusten hyväksyminen sekä malliin syötettävän tiedon ja tulosten tarkastelu (esimerkiksi riskilaskelmien välitön todentaminen). Näissä tarkasteluissa on arvioitava mallin panosten ja sen tulosten asianmukaisuutta, tarkkuutta ja täsmällisyyttä, ja niiden aikana on keskityttävä havaitsemaan potentiaalisia virheitä, jotka liittyvät tiedossa oleviin heikkouksiin, ja rajoittamaan niiden vaikutuksia; lisäksi on pyrittävä havaitsemaan malliin sisältyvät toistaiseksi tuntemattomat heikkoudet. Näiden tarkastelujen toteuttajan on oltava joko sisäinen riippumaton yksikkö tai riippumaton ulkoinen taho;
 - c) asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt, joilla seurataan sijoituksiin liittyviä raja-arvoja ja oman pääoman ehtoihin sijoituksiin sisältyviä riskejä;
 - d) mallin suunnittelusta ja soveltamisesta vastaavien yksiköiden on oltava toiminnallisesti riippumattomia yksittäisten sijoitusten hallinnasta vastuussa olevista yksiköistä; ja
 - e) kaikkien mallintamisprosessiin osallistuvien tahojen on oltava riittävän ammattitaitoisia. Yrityksen johdon on osoitettava mallintamistoimintoon riittävästi ammattitaitoisia resursseja.

4.3. Validointi ja dokumentointi

117. Luottolaitoksilla on oltava käytössä luotettava järjestelmä, jolla validoidaan sisäisten mallien ja mallintamisprosessien tarkkuutta ja johdonmukaisuutta. Kaikista sisäisten mallien, mallintamisprosessin ja validoinnin keskeisistä osista on laadittava asiakirjat.
118. Luottolaitosten on arvioitava sisäisen validointiprosessin avulla sisäisten mallien ja prosessien suorituskykyä johdonmukaisesti ja tarkoituksenmukaisesti.
119. Määrällisessä validoinnissa käytettävien menetelmien ja tietojen on oltava ajallisesti johdonmukaisia. Estimointi- ja validointimenetelmiä sekä tietolähteitä että ajanjaksoja koskevista muutoksista on laadittava asiakirjat.
120. Luottolaitosten on säännöllisesti verrattava oman pääoman ehtoisten sijoitusten todellisia tuottoja (jotka on laskettu realisoituneista ja realisoitumattomista voitoista ja tappioista) mallin tuotamiin estimaatteihin. Vertailussa on käytettävä ajallisesti mahdollisimman kattavaa aineistoa. Luottolaitoksen on dokumentoitava menetelmät ja aineisto, jota vertailussa on käytetty. Analyysi on suoritettava ja dokumentaatio päivitettävä vähintään vuosittain.
121. Luottolaitosten on sovellettava myös muita kvantitatiivisia validointimenetelmiä ja tehtävä vertailuja ulkoisiin tietolähteisiin. Näiden analyysien on perustuttava säännöllisesti päivitettävään salkkuun vastaavaan aineistoon, joka kattaa riittävän pitkän tarkasteluajanjakson. Luottolaitosten käyttämien mallien suorituskyvyn sisäisen arvioinnin on perustuttava mahdollisimman pitkältä ajanjaksolta kerättyyn aineistoon.

▼B

122. Luottolaitoksilla on oltava luotettava sisäinen ohjeistus niitä tilanteita varten, joissa oman pääoman ehtoisten sijoitusten todellisten tuottojen vertailu mallien tuottamiin estimaatteihin kyseenalaistaa estimaattien tai mallien luotettavuuden. Ohjeistuksessa on otettava huomioon suhdannevaihtelut ja muu vastaava järjestelmällinen vaihtelu oman pääoman ehtoisten sijoitusten tuotoissa. Kaikista sisäisiin malleihin niiden tarkastelun perusteella tehdyistä mukautuksista on laadittava asiakirjat ja mukautusten on oltava luottolaitoksen mallien tarkasteluun soveltaman ohjeistuksen mukaisia.
123. Sisäisistä malleista ja mallintamisprosessista on laadittava asiakirjat mukaan lukien mallintamiseen osallistuvien tahojen vastualueet sekä mallien hyväksymis- ja tarkasteluprosessi.
5. HALLINNOINTI- JA OHJAUSJÄRJESTELMÄT (CORPORATE GOVERNANCE) JA SEKÄ VALVONTA
- 5.1 **Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät**
124. Edellä 11 artiklassa kuvatun luottolaitoksen hallintoelimen tai sen asiaa käsittelevän valiokunnan sekä toimivan johdon on hyväksyttävä luottoluokitus- ja estimointiprosessin kaikki keskeiset osat. Edellä mainituilla tahoilla on oltava yleinen käsitys luottolaitoksen luottoluokitusjärjestelmistä sekä perinpohjainen kuva niihin liittyvistä johdon raporteista.
125. Toimivan johdon on ilmoitettava 11 artiklassa kuvatulle luottolaitoksen hallintoelimelle tai sen asiaa käsittelevälle valiokunnalle vakiintuneisiin käytänteisiin tehtävistä olennaisista muutoksista tai niistä poikkeamisesta, jos tällä on merkittävä vaikutus luottolaitoksen luottoluokitusjärjestelmien toimintaan.
126. Toimivalla johdolla on oltava hyvä käsitys luottoluokitusjärjestelmien rakenteesta ja toiminnasta. Toimivan johdon on jatkuvasti varmistettava, että luottoluokitusjärjestelmät toimivat asianmukaisesti. Toimivan johdon on saatava jatkuvasti luottoriskin valvontayksiköiltä tietoja luokitusprosessin toiminnasta, eri osaluokkien kehitystarpeista sekä aiemmin havaittujen puutteiden korjaamisessa saavutetusta edistyksestä.
127. Sisäiseen luottoluokitukseen perustuva analyysi luottolaitoksen luottoriskiprofiilista muodostaa keskeisen osan johdon raportoinnista näille tahoille. Raporteista on käytävä ilmi ainakin luottoluokkien riskiprofiilit, siirtymät luokkien välillä, luottoluokkien keskeisten riskiparametrien estimaatit sekä realisoituneiden maksukyvyttömyysasteiden ja, siltä osin kuin käytetään omia estimaatteja, realisoituneiden LGD- ja CF-estimaattien vertailu odotusarvoihin ja stressitestien tuloksiin. Raportoinnin tiheys riippuu siitä, minkä tyyppisiä ja kuinka merkittäviä tiedot ovat, ja tietojen vastaanottajien asiantuntemuksen tasosta.
- 5.2 **Luottoriskin hallinta**
128. Luottoriskin valvontayksikön on oltava riippumaton niistä henkilöistä ja liikkeenjohdon elimistä, jotka ovat vastuussa vastuiden alullepanosta tai uusimisesta; yksikön on raportoitava suoraan toimivalle johdolle. Yksikkö on vastuussa luottoluokitusjärjestelmien suunnittelusta tai valinnasta, täytäntöönpanosta, valvonnasta ja suorituskyvystä. Sen on säännöllisesti tuotettava ja analysoitava raporteja luokitusjärjestelmien tuottamista tuloksista.
129. Luottoriskin valvontayksikön tai -yksiköiden vastuualueisiin kuuluvat seuraavat tehtävät:
- riskiluokkien ja -ryhmien testaus ja seuranta;
 - luottolaitoksen luokitusjärjestelmiä koskevien tiivistelmäraporttien tuottaminen ja analysointi;
 - niiden menettelyjen täytäntöönpano, joilla todennetaan, että riskiluokan ja -ryhmän määritelmiä sovelletaan johdonmukaisesti eri yksiköissä ja maantieteellisillä alueilla;
 - luokitusprosessia koskevien muutosten tarkastelu ja dokumentointi mukaan lukien muutosten syyt;

▼B

- e) luokituskriteerien tarkastelu sen selvittämiseksi, ennustavatko ne edelleen riskiä asianmukaisesti. Luokitusprosessiin, kriteereihin tai yksittäisiin luokitusparametreihin tehtävistä muutoksista on laadittava asiakirjat, jotka on säilytettävä;
 - f) aktiivinen osallistuminen luokitusprosessissa käytettävien mallien suunnitteluun, valintaan, täytäntöönpanoon ja validointiin;
 - g) luokitusprosessissa käytettävien mallien valvonta;
 - h) luokitusprosessissa käytettävien mallien jatkuva tarkastelu ja niihin tehtävät muutokset.
130. Rajoittamatta 129 kohdan soveltamista, 57–58 kohdan mukaisesti yhdistettyjä tietoja käyttävät luottolaitokset voivat ulkoistaa seuraavat tehtävät:
- a) riskiluokkien ja -ryhmien testauksessa ja seurannassa tarvittavien tietojen tuottaminen;
 - b) luottolaitoksen luokitusjärjestelmiä koskevien tiivistelmäraporttien tuottaminen;
 - c) niiden tietojen tuottaminen, joita tarvitaan luokituskriteerien tarkastelussa sen selvittämiseksi, ennustavatko ne edelleen riskiä asianmukaisesti;
 - d) asiakirjojen laatiminen luokitusprosessiin, kriteereihin tai yksittäisiin luokitusparametreihin tehtävistä muutoksista;
 - e) niiden tietojen tuottaminen, jotka ovat merkityksellisiä luokitusprosessissa käytettävien mallien jatkuvassa tarkastelussa ja niihin tehtävissä muutoksissa.

Tätä kohtaa soveltavien luottolaitosten on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset saavat käyttöönsä kaikki ulkopuolista tahoa koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen arvioitaessa vähimmäisvaatimusten noudattamista; toimivaltaisille viranomaisille on annettava myös mahdollisuus tehdä paikan päällä tarkastuksia samassa laajuudessa kuin luottolaitoksen osalta.

5.3. Sisäinen tarkastus

131. Sisäisestä tarkastuksesta vastaavien tai muun vastaavan riippumattoman tarkastusyksikön on tarkastettava vähintään kerran vuodessa luottolaitoksen luottoluokitusjärjestelmiä ja niiden toimintaa mukaan lukien luottotoiminnot sekä PD-, LGD- ja EL-lukujen ja luottovasta-arvokertoimien estimointi. Tarkastelussa on arvioitava myös kaikkien vähimmäisvaatimusten noudattamista.

LIITE VIII

LUOTTORISKIN VÄHENTÄMINEN

1 OSA

Hyväksyttävyys

1. Tässä osassa esitetään 92 artiklassa tarkoitetut hyväksytyt luottoriskin vähentämistavat.
2. Tässä liitteessä

”vakuudellisella luotonannolla” tarkoitetaan liiketapahtumaa, joka aiheuttaa vastuun, joka on suojattu vakuudella, jonka ehdoissa luottolaitokselle ei anneta oikeutta usein saatavaan tuottoon;

”pääomamarkkinalähtöisellä tapahtumalla” tarkoitetaan liiketapahtumaa, joka aiheuttaa vastuun, joka on suojattu vakuudella, jonka ehdoissa luottolaitokselle annetaan oikeus lisävakuuden vaatimiseen.

1. VASTIKKEELLINEN LUOTTOSUOJA

1.1 Tase-erien nettoutus

3. Luottolaitoksen ja sen vastapuolen välisten keskinäisten saamisten osalta tase-erien nettoutusta voidaan pitää hyväksyttävänä.
4. Rajoittamatta 5 kohdan soveltamista, hyväksyttäviä ovat ainoastaan luottolaitoksen ja sen vastapuolen väliset vastavuoroiset käteissaldot. Tase-erien nettoutusta koskevalla sopimuksella voidaan muuttaa ainoastaan luotonmyöntäjänä toimivan luottolaitoksen luottoihin ja talletuksiin sisältyvien riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ja tarpeen mukaan odotettujen tappioiden yhteismäärää.

1.2 Päänettoussopimusten alaiset takaisinostosopimukset ja/tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista koskevat sopimukset ja/tai muut pääomamarkkinalähtöiset tapahtumat

5. Rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää 3 osan mukaisesti soveltavien luottolaitosten osalta voidaan hyväksyä vastapuolen kanssa tehtäviä takaisinostosopimuksia, arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista ja/tai muita pääomamarkkinalähtöisiä tapahtumia suojaavien kahdenvälisten nettoussopimusten vaikutukset. Rajoittamatta direktiivin 2006/49/EY liitteen II soveltamista, kyseisten sopimusten puitteissa asetettujen vakuuksien ja lainattujen arvopapereiden tai hyödykkeiden on oltava vakuuksille 7–11 kohdassa asetettujen hyväksyttävyysovaatimusten mukaisia.

1.3 Vakuudet

6. Jos käytetty luottoriskin vähentämismenetelmä perustuu luottolaitoksen oikeuteen realisoida omaisuutta tai ottaa se haltuunsa, hyväksyttävyys riippuu siitä, onko riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ja (tarvittaessa) odotettujen tappioiden yhteismäärä laskettu 78–83 vai 84–89 artiklan mukaisesti. Hyväksyttävyys riippuu myös siitä, käytetäänkö rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa vai yksinkertaista menetelmää, jotka on esitetty 3 osassa. Takaisinostosopimusten ja arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen osalta hyväksyttävyys riippuu myös siitä, kirjataanko transaktio kaupankäyntivarastoon vai muuhun rahoitustoimintaan.

1.3.1 Kaikkia lähestymistapoja ja menetelmiä koskeva hyväksyttävyys

7. Seuraavia omaisuuseriä voidaan pitää kaikkien lähestymistapojen ja menetelmien mukaisesti hyväksyttävänä vakuuksina:
 - a) luotonmyöntäjänä toimivaan luottolaitokseen tehdyt käteistalletukset tai sen hallussa olevat vastaavat rahoitusvälineet;
 - b) valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista 78–83 artiklassa tarkoi-

▼B

tettu hyväksytty luottoluokituslaitos tai vientitakuulaitos on antanut luottoluokituksen, jonka toimivaltainen viranomaisen katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 4 valtioilta ja keskuspankeilta olevien saamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti;

- c) laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista hyväksytty luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, jonka toimivaltainen viranomaisen katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 luottolaitoksilta olevien saamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
- d) muiden yhteisöjen liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista hyväksytty luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, jonka toimivaltainen viranomaisen katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 yrityksiltä olevien saamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
- e) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista hyväksytty luottoluokituslaitos on antanut lyhytaikaisen luottoluokituksen, jonka toimivaltainen viranomaisen katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 lyhytaikaisten saamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
- f) pääindeksiin sisältyvät osakkeet tai vaihtovelkakirjalainat; ja
- g) kulta.

Tämän kohdan b alakohtaa sovellettaessa ”valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoihin arvopapereihin” kuuluvat:

- i) alue- ja paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuita pidetään 78–83 artiklan mukaisesti saamisina siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella alue- tai paikallisviranomaiset toimivat;
- ii) julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeelle laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joita käsitellään saamisina valtioilta liitteessä VI olevan 1 osan 15 kohdan mukaisesti;
- iii) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 78–83 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa; ja
- iv) kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 78–83 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.

Tämän kohdan c alakohtaa sovellettaessa ”laitosten liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoihin arvopapereihin” kuuluvat:

- i) alue- ja paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka eivät kuulu niihin arvopapereihin, joihin liittyviä vastuita pidetään 78–83 artiklan mukaisesti saamisina siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella alue- tai paikallisviranomaiset toimivat;
- ii) julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuita pidetään 78–83 artiklan mukaisesti saamisina luottolaitoksilta; ja
- iii) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 78–83 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.

8. Laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista hyväksytty luottoluokituslaitos ei ole antanut luottoluokitusta, voidaan hyväksyä vakuudeksi, jos ne täyttävät seuraavat kriteerit:

- a) ne ovat kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä;

▼B

- b) ne katsotaan etuoikeusasemaltaan parhaimmassa asemassa oleviksi veloiksi;
 - c) kaikilla muilla liikkeeseenlaskijalaitoksen samaan etuoikeusasemaan kuuluvilla liikkeeseenlaskuilla on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 laitoksilta olevien tai lyhytaikaisten saamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
 - d) luotonmyöntäjänä toimivalla luottolaitoksella ei ole tietoja, joiden perusteella liikkeeseenlaskulle tulisi antaa c alakohdan mukaista alempi luottoluokitus; ja
 - e) luottolaitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että rahoitusvälineellä on tähän tarkoitukseen riittävä markkinalikviditeetti.
9. Osuudet yhteissijoitusrytöksissä voidaan hyväksyä vakuudeksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) niiden hinta noteerataan julkisesti päivittäin; ja
 - b) yhteissijoitusrytys sijoittaa ainoastaan rahoitusvälineisiin, jotka ovat 7 ja 8 kohdan mukaan hyväksyttäviä.

Jos yhteissijoitusrytys käyttää tai voi käyttää johdannaisinstrumentteja sallittujen sijoitusten suojaamiseen, tämä ei vaikuta yhteissijoitusrytöksessä olevien osuuksien hyväksyttävyyteen.

▼M5

Jos yhteissijoitusrytys sijoitustoimintaa ei ole rajattu yksinomaan rahoitusvälineisiin, jotka voidaan hyväksyä 7 ja 8 kohdan mukaisesti, osuudet voidaan hyväksyä hyväksytyjen omaisuuserien arvoisina vakuudeksi sillä edellytyksellä, että yhteissijoitusrytys on sijoittanut valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän omaisuuseriin, joita ei voida hyväksyä. Tapauksissa, joissa tällaisten hyväksymättömien omaisuuserien arvo voi olla negatiivinen omistuksesta johtuvien velkojen tai ehdollisten velkojen vuoksi, luottolaitoksen on määritettävä hyväksymättömien omaisuuserien yhteenlaskettu arvo ja, mikäli tämä arvo on negatiivinen, vähennettävä se hyväksytyjen omaisuuserien arvosta.

▼B

10. Jos tämän osan 7 kohdan b–e alakohdassa tarkoitetuista arvopapereista on annettu kaksi hyväksytyn luottoluokituslaitoksen luokitusta, on käytettävä niistä alemmaa. Jos arvopaperista on annettu enemmän kuin kaksi hyväksytyn luottoluokituslaitoksen luokitusta, on käytettävä niistä kahta korkeinta. Jos kaksi korkeinta luottoluokitusta poikkeavat toisistaan, on käytettävä niistä alhaisempaa.
- 1.3.2 Muut hyväksyttävät omaisuuserät rahoitusvakuuksia koskevassa kattavassa menetelmässä
11. Kun luottolaitos soveltaa rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää 3 osan mukaisesti, 7–10 kohdassa mainittujen vakuuksien lisäksi hyväksytyiksi vakuuksiksi voidaan hyväksyä seuraavat omaisuuserät:
- a) osakkeet tai vaihtovelkakirjalainat, jotka eivät sisälly pääindeksiin, mutta joilla käydään kauppaa virallisesti hyväksytyssä pörssissä; ja
 - b) osuudet yhteissijoitusrytöksissä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) niiden hinta noteerataan julkisesti päivittäin; ja
 - ii) yhteissijoitusrytys sijoittaa ainoastaan rahoitusvälineisiin, jotka voidaan hyväksyä 7–8 kohdan mukaisesti, ja tämän kohdan a alakohdassa mainittuihin rahoitusvälineisiin.

Jos yhteissijoitusrytys käyttää tai voi käyttää johdannaisinstrumentteja sallittujen sijoitusten suojaamiseen, tämä ei vaikuta yhteissijoitusrytöksessä olevien osuuksien hyväksyttävyyteen.

▼ M5

Jos yhteissijoitusyrityksen sijoitustoimintaa ei ole rajattu yksinomaan rahoitusvälineisiin, jotka voidaan hyväksyä 7 ja 8 kohdan mukaisesti, ja tämän kohdan a alakohdassa mainittuihin omaisuuseriin, osuudet voidaan hyväksyä hyväksytyjen omaisuuserien arvoisina vakuudeksi sillä edellytyksellä, että yhteissijoitusyritys on sijoittanut valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän omaisuuseriin, joita ei voida hyväksyä. Tapauksissa, joissa tällaisten hyväksymättömien omaisuuserien arvo voi olla negatiivinen omistuksesta johtuvien velkojen tai ehdollisten velkojen vuoksi, luottolaitoksen on määritettävä hyväksymättömien omaisuuserien yhteenlaskettu arvo ja, mikäli tämä arvo on negatiivinen, vähennettävä se hyväksytyjen omaisuuserien arvosta.

▼ B

- 1.3.3 Direktiivin 84–89 artiklan mukaiseen laskentaan liittyvät muut hyväksyttävyyksivaatimukset
12. Edellä mainittujen vakuuksien lisäksi sovelletaan 13–22 kohdan säännöksiä, kun luottolaitos laskee riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärät 84–89 artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti.
- a) Kiinteistövakuudet
13. Asuinkiinteistö, joka on tai tulee olemaan kiinteistön omistajan tai henkilökohtaisten sijoitusyhtiöiden tapauksessa edunsaajajomistajan käytössä tai vuokralle antama, ja liikekiinteistö eli toimisto- ja muut liiketilat voidaan hyväksyä vakuudeksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) vakuutena olevan kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta. Tämä vaatimus ei sulje pois tilanteita, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvittää velvoitteistaan; ja
- b) velallisen takaisinmaksukyky ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla. Velan takaisinmaksu ei riipu olennaisesti vakuutena olevan omaisuuserän tuottamasta kassavirrasta.
14. Luottolaitokset voivat hyväksyä asuinkiinteistövakuudeksi myös sellaisen vuonna 1991 annetun Suomen asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, jotka liittyvät asuntoihin, jotka ovat tai tulevat olemaan omistajan käytössä tai vuokralle antamia, jos nämä edellytykset täyttyvät.
15. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös valtuuttaa luottolaitokset hyväksymään liikekiinteistövakuudeksi Suomen vuonna 1991 annetun asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, jos nämä edellytykset täyttyvät.
16. Toimivaltaisten viranomaisten ei tarvitse vaatia luottolaitoksilta 13 kohdan b alakohdan mukaisen edellytyksen täyttämistä niiden vastuiden osalta, joiden vakuutena on kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitseva asuinkiinteistö, jos toimivaltaiset viranomaiset voivat todeta, että kyseiset markkinat ovat hyvin kehittyneet ja vakiintuneet asuntomarkkinat, joilla tappioiden määrät ovat niin alhaiset, että tällainen käsittely on perusteltu. Tämä ei estä jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia, jotka eivät ole luopuneet edellä mainitun vaatimuksen soveltamisesta, hyväksymästä asuinkiinteistövakuudeksi kiinteistöä, joka on hyväksytty toisessa jäsenvaltiossa, koska sen viranomainen on luopunut edellä mainitun vaatimuksen soveltamisesta. Jäsenvaltioiden on julkistettava tieto siitä, onko edellisessä kohdassa mainittujen vaatimusten täyttämistä edellytetty.
17. Toimivaltaisten viranomaisten ei tarvitse vaatia luottolaitoksilta 13 kohdan b alakohdan mukaisen edellytyksen täyttämistä kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitsevien liikekiinteistöjen osalta, jos toimivaltaiset viranomaiset voivat todeta, että kyseiset markkinat ovat hyvin kehittyneet ja vakiintuneet ja että liikekiinteistöva-

▼B

kuudellisesta luotonannosta syntyneet tappiot täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) liikekiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 50 prosenttia markkina-arvosta (tai 60 prosenttia kiinnitysluoton arvosta, jos se on alempi), eivät ylitä 0,3:a prosenttia liikekiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana; ja
 - b) liikekiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat kokonaistappiot eivät ylitä 0,5:tä prosenttia liikekiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana.
18. Jos jompikumpi mainituista edellytyksistä ei täyty vuoden aikana, käsittelyä ei saa soveltaa ennen kuin edellytykset täyttyvät jonkin tulevan vuoden aikana.
19. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä vakuudeksi liikekiinteistön, joka on hyväksytty vakuudeksi toisessa jäsenvaltiossa sillä perusteella, että sen viranomainen on luopunut 17 kohdassa mainitun vaatimuksen soveltamisesta.
- b) Saamiset
20. Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä vakuudeksi saamiset, jotka liittyvät liiketapahtumaan tai -tapahtumiin, joiden alkuperäinen juoksuaika on enintään yksi vuosi. Hyväksyttäviin saamisiin eivät kuulu saamiset, jotka liittyvät arvopaperistamiseen, sub-participations -eriin, luottojohdannaisiin tai saamisiin sidossyhteisöiltä.
- c) Muut reaali- vakuudet
21. Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä vakuudeksi muita omaisuuseriä kuin 13–19 kohdassa mainitut omaisuuserat, jos ne toteavat seuraavien ehtojen täyttymisen:
- a) kyseisille vakuutena oleville omaisuuserille on likvidit markkinat, joilla vakuutena oleva omaisuus voidaan myydä nopeasti ja taloudellisesti tehokkaalla tavalla; ja
 - b) vakuutena olevalle omaisuudelle on julkisesti saatavilla olevat realistiset markkinahinnat. Luottolaitoksen on pystyttävä osoittamaan, että vakuuden realisoinnista saatava nettohinta ei merkittävästi poikkea kyseisistä markkinahinnoista.
- d) Leasing-toiminta
22. Jollei 3 osan 72 kohdan säännöksistä muuta johdu ja kun 2 osan 11 kohdan vaatimukset täyttyvät, vastuita, jotka liittyvät sopimuksiin, joiden mukaan luottolaitos vuokraa omaisuutta kolmannelle, käsitellään samalla tavalla kuin luottoja, joiden vakuutena on samantyyppistä omaisuutta kuin kyseinen vuokrattava omaisuus.
- 1.4 **Muu vastikkeellinen luottosuoja**
- 1.4.1 Kolmanteen luottolaitokseen tehdyt talletukset tai sen hallussa olevat vastaavat rahoitusvälineet
23. Kolmanteen luottolaitokseen tehdyt talletukset tai sen hallussa muun kuin säilytys sopimuksen perusteella olevat vastaavat rahoitusvälineet, jotka on pantattu luoton myöntäneelle luottolaitokselle, voidaan hyväksyä luottosuojaksi.
- 1.4.2 Luoton myöntäneelle luottolaitokselle pantatut henkivakuutukset
24. Luoton myöntäneelle luottolaitokselle pantatut henkivakuutukset voidaan hyväksyä luottosuojaksi.
- 1.4.3 Pyynnöstä takaisin ostetut laitosten liikkeeseen laskemat rahoitusvälineet
25. Kolmansien laitosten liikkeeseen laskemat rahoitusvälineet, jotka kyseisen laitoksen on lunastettava pyynnöstä, voidaan hyväksyä luottosuojaksi.

▼B

2. TAKAUKSEN LUONTEINEN LUOTTOSUOJA
- 2.1 **Kaikkia menetelmiä koskeva luottosuojan hyväksyttävyyys**
26. Seuraavia tahoja voidaan pitää hyväksyttävinä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajina:
- a) valtiot ja keskuspankit;
 - b) alue- ja paikallisviranomaiset;
 - c) kansainväliset kehityspankit;
 - d) kansainväliset organisaatiot, joihin liittyviin vastuisiin sovelletaan 78–83 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa;
 - e) julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset, joihin kohdistuvia vaateita toimivaltaiset viranomaiset pitävät 78–83 artiklan mukaisesti vaateina laitoksilta tai valtioilta;
 - f) laitokset; ja
 - g) muut yritykset mukaan lukien luottolaitoksen emo- ja tytäryritykset ja omistusyhteyseritykset:
 - i) joista hyväksyty luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan vähintään luottoluokkaa 2 yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti; ja
 - ii) kun kyseessä ovat luottolaitokset, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 84–89 artiklan mukaisesti, myös sellaiset yritykset, joilla ei ole hyväksyty luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitusta, mutta joiden maksukyvyttömyyden todennäköisyys luottolaitoksen sisäisen luokituksen mukaan vastaa hyväksytyjen luottoluokituslaitosten antamia luottoluokituksia, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan vähintään luottoluokkaa 2 yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti.
27. Kun riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärä lasketaan 84–89 artiklan mukaisesti, takaajan hyväksyminen edellyttää, että luottolaitos on antanut sille sisäisen luokituksen liitteessä VII olevan 4 osan säännösten mukaisesti.
28. Jäsenvaltiot voivat 26 kohdasta poiketen hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajiksi muita luottolaitosten valvonnasta ja toimilupien myöntämisestä vastaavilta toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saaneita ja niiden valvomia rahoituslaitoksia, joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat luottolaitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia.
- 2.2 **Luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyyys liitteessä VII olevan 1 osan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun käsittelyyn sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) sovellettaessa**
29. Laitokset, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ja vientiluottolaitokset voidaan vahvistaa takauksen luonteisen luottosuojan hyväksytyiksi tarjoajiksi, joihin voidaan soveltaa liitteessä VII olevan 1 osan 4 kohdan mukaista käsittelyä, kun ne täyttävät seuraavat ehdot:
- luottosuojan tarjoajalla on riittävä kokemus takauksen luonteisen luottosuojan tarjoamisesta;
 - luottosuojan tarjoajaan sovelletaan tätä direktiiviä vastaavaa sääntelyä tai tarjoajalla on luottosuojan tarjoamisajankohtana ollut hyväksyty luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
 - luottosuojan tarjoajalla on luottosuojan tarjoamisajankohtana tai koska tahansa sen jälkeen ollut sisäinen luokitus ja sen PD-luku on enintään yhtä suuri kuin luottoluokassa 2 tai sitä

▼B

ylemmissä luottoluokissa yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti; ja

- luottosuojan tarjoajalla on sisäinen luokitus ja sen PD-luku on enintään yhtä suuri kuin luottoluokassa 3 tai sitä ylemmissä luottoluokissa yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa vientiluottolaitosten tarjoamalla luottosuojalla ei saa olla valtion vastatakausta.

3. LUOTTOJOHDANNAISTEN TYYPIT

30. Seuraavan tyyppisten luottojohdannaisten sekä rahoitusvälineiden, joiden voidaan katsoa koostuvan kyseisistä luottojohdannaista tai jotka ovat taloudellisessa mielessä käytännössä vastavia, voidaan katsoa täyttävän luottosuojan edellytykset:
 - a) luottoriskinvaihtosopimukset;
 - b) tuottojenvaihtosopimukset; ja
 - c) luottoriskin vaihtolainat niiden käteisrahoituksen osalta.
31. Kun luottolaitos ostaa luottosuojaa tuottojenvaihtosopimusten kautta ja kirjaa vaihtosopimuksen perusteella saadut maksut nettotuloiksi, mutta ei kirjaa vastaavaa suojattavan omaisuuserän arvon alentumista (joko käyvän arvon alennuksena tai varausten lisäyksenä), luottosuojaa ei pidetä hyväksyttävänä.

3.1 Sisäiset suojaukset

32. Kun luottolaitos toteuttaa sisäisen suojauksen luottojohdannaista käyttäen — eli suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen vastuuseen liittyvää luottoriskiä kaupankäyntivarastoon kirjatulla luottojohdannaishalla — kaupankäyntivarastoon siirretty luottoriski on siirrettävä kolmannelle tai kolmansille jotta suojausta voitaisiin pitää hyväksyttävänä tämän liitteen mukaisesti. Näissä olosuhteissa, edellyttäen että kyseinen siirto täyttää tässä liitteessä luottoriskin vähentämiseksi asetetut vaatimukset, on sovellettava 3–6 osassa määritettyjä sääntöjä riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta hankittaessa takauksen luonteista luottosuojaa.

2 OSA

Vähimmäisvaatimukset

1. Luottolaitoksen on osoitettava toimivaltaisille viranomaisille, että sillä on käytössä asianmukaiset riskienhallintaprosessit, joilla hallitaan riskejä, joita luottolaitokseen voi kohdistua luottoriskin vähentämismenetelmien soveltamisen vuoksi.
2. Sen lisäksi, että riskipainotettujen saamisten ja (tarvittaessa) odotettujen tappioiden yhteismäärää laskettaessa luottoriskin vähentäminen otetaan huomioon, luottolaitosten on jatkettava täysipainoisesti suojattavan vastuun arviointia ja pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että tätä vaatimusta on noudatettu. Takaisinostosopimusten sekä arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamisen ja -ottamisen osalta suojattavan riskin on katsottava — ainoastaan tässä kohdassa — muodostuvan vastuun nettomäärästä.

1. VASTIKKEELLINEN LUOTTOSUOJA

1.1 Tase-erien nettoutussopimukset (muut kuin päänettoutussopimusten alaiset takaisinostosopimukset tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista koskevat sopimukset ja/tai muut pääomamarkkinalähtöiset tapahtumat)

3. Jotta muut tase-erien nettoutussopimukset kuin päänettoutussopimusten alaiset takaisinostosopimukset tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista koskevat sopimukset ja/tai muut pääomamarkkinalähtöiset tapahtumat voidaan hyväksyä 90–93 artiklan soveltamiseksi, seuraavien edellytysten on täyttyttävä:
 - a) niiden on oltava oikeudellisesti päteviä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokel-

▼B

poisia myös vastapuolen tullessa maksukyvyttömäksi tai joutuessa konkurssiin;

- b) luottolaitoksen on pystyttävä milloin tahansa määrittämään, mitkä varat ja velat ovat tase-erien nettoutussopimuksen kohteena;
- c) luottolaitoksen on tarkkailtava ja hallittava luottosuojan lopettamiseen liittyviä riskejä; ja
- d) luottolaitoksen on tarkkailtava ja hallittava kyseisiä vastuita nettoerusteisesti.

1.2 **Päänettoutussopimusten alaiset takaisinostosopimukset ja/tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista koskevat sopimukset ja/tai muut pääomamarkkinalähtöiset tapahtumat**

- 4. Jotta päänettoutussopimusten alaiset takaisinostosopimukset ja/tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista koskevat sopimukset ja/tai muut pääomamarkkinalähtöiset tapahtumat voidaan hyväksyä 90–93 artiklan soveltamiseksi, seuraavien edellytysten on täyttyttävä:
 - a) niiden on oltava oikeudellisesti päteviä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisia myös vastapuolen tullessa maksukyvyttömäksi tai joutuessa konkurssiin;
 - b) niiden on annettava saajaosapuolelle oikeus päättää hyvissä ajoin kaikki sopimuksenmukaiset liiketoimet, jos vastapuoli laiminlyö maksunsa tai tulee maksukyvyttömäksi tai joutuu konkurssiin; ja
 - c) niiden on annettava mahdollisuus nettouttaa pääsopimuksen mukaisesti keskeytetyistä liiketoimista aiheutuneet voitot ja tappiot siten, että osapuoli on toiselle osapuolelle velkaa yhden nettosumman.
- 5. Lisäksi on noudatettava 6 kohdassa esitettävään rahoitusvakuuksia koskevaan kattavaan menetelmään sisältyviä rahoitusvakuuksien hyväksymistä koskevia vähimmäisvaatimuksia.

1.3 **Rahoitusvakuudet**

1.3.1 Kaikkia menetelmiä koskevat vähimmäisvaatimukset hyväksyttäessä rahoitusvakuuksia

- 6. Jotta rahoitusvakuudet ja kulta voidaan hyväksyä, seuraavien edellytysten on täyttyttävä:
 - a) Vähäinen korrelaatio

Velallisen luottokelpoisuudella ja vakuuden arvolla ei saa olla merkittävää positiivista korrelaatiota.

Vastapuolen tai siihen yhteydessä olevan konserniyhteisön liikkeeseen laskemia arvopapereita ei hyväksytä. Tämä ei kuitenkaan estä hyväksymästä liitteessä VI olevan 1 osan 68, 69 ja 70 kohdan säännösten piiriin kuuluvia, vastapuolen itse liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja, jos ne on asetettu takaisinostosopimusten vakuudeksi, edellyttäen että tämän kohdan ensimmäisen alakohdan säännöksiä noudatetaan.
 - b) Oikeusvarmuus

Luottolaitosten on täytettävä kaikki sopimukseen ja lainsäädäntöön sisältyvät velvoitteet ja toteutettava toimet, joilla varmistetaan vakuussopimusten täytäntöönpanokelpoisuus sen lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan luottolaitosten vakuutta koskeviin intresseihin.

Luottolaitosten on suoritettava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan vakuusjärjestelyjen täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla. Luottolaitosten on suoritettava edellä mainittu tarkastelu uudestaan, jos se on tarpeen täytäntöönpanokelpoisuuden varmistamiseksi.

▼ B

c) Operatiiviset vaatimukset

Vakuusjärjestelyistä on laadittava asianmukaiset asiakirjat, joissa määritetään myös selkeä ja tehokas menettely, jota sovelletaan vakuuden oikea-aikaiseen rahaksi muuttamiseen.

Luottolaitosten on sovellettava tehokkaita menettelyjä ja prosesseja, joilla hallitaan vakuuden käytöstä syntyviä riskejä mukaan lukien epäonnistuneen tai heikentyneen luottosuojan aiheuttamat riskit, arvostusriskit, luottosuojan päättämisestä aiheutuvat riskit sekä vakuuden käytöstä aiheutuva keskittymäriski ja vaikutukset luottolaitoksen yleiseen riskiprofiiliin.

Luottolaitoksen on laadittava asiakirjat hyväksytyjen vakuuksien tyyppisiä ja määriä koskevista käytänteistä ja menettelyistä.

Luottolaitosten on laskettava vakuuden markkina-arvo ja tehtävä tarvittaessa uudelleenarvostus vähintään kuuden kuukauden välein tai heti, kun luottolaitos epäilee, että vakuuden markkina-arvo on laskenut merkittävästi.

Jos vakuus on kolmannen hallussa, luottolaitoksen on varmistettava asianmukaisesti, että kyseinen kolmas taho pitää vakuuden erillään omista omaisuuseristään.

1.3.2 Muut vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat rahoitusvakuuksien hyväksymistä käytettäessä rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää

7. Edellä 6 kohdassa esitettyjen vaatimusten lisäksi luottosuojan jäljellä olevan juoksuajan on oltava vähintään yhtä pitkä kuin vastuun juoksu aika, jotta rahoitusvakuus voidaan hyväksyä käytettäessä rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää.

1.4 **Kiinteistövakuuksien hyväksymisen vähimmäisvaatimukset**

8. Jotta kiinteistövakuus voidaan hyväksyä, seuraavien edellytysten on täyttyvä:

a) Oikeusvarmuus

Kiinnityksen on oltava laillisesti täytäntöönpanokelpoinen luottosopimuksen teko hetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla, ja se on rekisteröitävä asianmukaisesti aikarajojen puitteissa. Järjestelyihin on sisällyttävä julkivarmistettu pantti (eli kaikkien pantiksi antamista koskevien oikeudellisten vaatimusten on täyttyvä). Luottosuojasta tehdyn sopimuksen ja sen perustana olevan oikeusprosessin on annettava luottolaitokselle mahdollisuus realisoida suojan arvo kohtuullisessa ajassa.

b) Kiinteistön arvon seuranta

Kiinteistön arvon kehitystä on seurattava säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa liikekiinteistöjen osalta ja kerran kolmessa vuodessa asuinkiinteistöjen osalta. Seurannan on tapahduttava useammin, jos markkinaolosuhteet muuttuvat huomattavasti. Kiinteistön arvon seurannassa ja uudelleenarvostusta edellyttävien kiinteistöjen havaitsemiseksi voidaan käyttää tilastollisia menetelmiä. Riippumattoman arvioijan on arvioitava uudelleen kiinteistön arvo, jos on merkkejä siitä, että kiinteistön arvo on saattanut laskea huomattavasti suhteessa yleisiin markkinahintoihin. Niiden lainojen osalta, jotka ylittävät kolme miljoonaa euroa tai viisi prosenttia luottolaitoksen omista varoista, riippumattoman arvioijan on arvioitava uudelleen kiinteistön arvo vähintään joka kolmas vuosi.

”Riippumattomalla arvioijalla” tarkoitetaan henkilöä, jolla on arvioinnin suorittamisen edellyttämä ammattitaito ja kokemus ja joka on riippumaton suhteessa luottopäätösprosessiin.

c) Asiakirjat

Luottolaitoksen hyväksymistä asuin- ja liikekiinteistöistä ja sen luotonmyöntämiskäytänteistä on laadittava selkeät asiakirjat.

▼B

d) Vakuutukset

Luottolaitoksen on sovellettava menettelyjä, joilla varmistetaan, että luottosuojaksi valittu kiinteistö on asianmukaisesti vakuutettu.

1.5 **Vähimmäisvaatimukset hyväksyttäessä saamia vakuuksiksi**

9. Jotta saamiset voidaan hyväksyä vakuudeksi, seuraavien edellytysten on täyttyvä:

a) Oikeusvarmuus

- i) oikeudellisten järjestelyjen, joilla vakuus asetetaan, on oltava vankkoja ja tehokkaita ja niillä on varmistettava, että lainanantajalla on selvät oikeudet tuottoihin;
- ii) luottolaitosten on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että kaikki vakuuksien täytäntöönpanokelpoisuutta koskevat paikalliset vaatimukset täyttyvät. Käytössä on oltava kehys, joka antaa luotonmyöntäjälle etuoikeuden vakuuteen. Kansallisella harkinnalla voidaan hyväksyä se, että lainsäädännön tai täytäntöönpanosääntösten mukaisten etuoikeutettujen velkojien vaateet menevät etuoikeutettujen saamisten edelle;
- iii) luottolaitosten on suoritettava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan vakuusjärjestelyjen täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla; ja
- iv) vakuusjärjestelyistä on laadittava asianmukaiset asiakirjat, joissa määritetään myös selkeä ja tehokas menettely, jota sovelletaan vakuuden oikea-aikaiseen perintään. Luottolaitosten menettelyillä on varmistettava, että lainsäädännössä asetettuja velallisen maksun laiminlyönnin toteamista ja vakuuden perintää koskevia ehtoja noudatetaan. Velallisen joutuessa taloudellisiin vaikeuksiin tai laiminlyödessä veloitteensa luottolaitoksella on oltava lainmukainen oikeus myydä tai siirtää saamiset muille tahoille ilman niiden velallisten hyväksyntää, joilta saaminen on.

b) Riskienhallinta

- i) luottolaitoksella on oltava vakaa prosessi, jolla määritetään saamiin liittyvä luottoriski. Tähän prosessiin on sisällyttävä muun muassa analyysit velallisen liiketoiminnasta ja toimialasta sekä asiakkaista, joiden kanssa velallinen harjoittaa liiketoimintaa. Jos luottolaitos tukeutuu velalliselta saatuihin tietoihin määrittääkseen tämän asiakasiin liittyvän luottoriskin, luottolaitoksen on tarkasteltava velallisen luottokäytänteitä todetakseen, että ne ovat vakaita ja luotettavia;
- ii) vastuun määrän ja saamisten arvon erotus on määritettävä ottaen huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tekijät mukaan lukien perintäkulut, yksittäisen velallisen pantiksi antamiin saamisryhmiin sisältyvät keskittymät sekä luottolaitoksella olevien vastuiden kokonaismäärään sisältyvä potentiaalinen keskittymäriski, joka ylittää luottolaitoksen yleisillä menettelyillä hallitun kokonaisriskin. Luottolaitoksen on jatkuvasti sovellettava saamisten luonteen edellyttämää seurantaprosessia. Lisäksi on säännöllisesti tarkasteltava lainakovenanttien, ympäristön tilaan liittyvien rajoitusten ja muiden lainsäädännöllisten vaatimusten noudattamista;
- iii) velallisen panttaamien saamisten on oltava hajautettuja eikä niiden ja velallisen välillä saa olla tarpeettoman suurta riippuvuussuhdetta. Huomattavan positiivisen korrelaation toteutuessa asiaan liittyvät riskit on otettava huomioon määritettäessä marginaaleja koko vakuusryhmälle;
- iv) saamia velalliseen sidoksissa olevilta tahoilta (mukaan lukien tytäryritykset ja työntekijät) ei saa pitää riskiä vähentävinä tekijöinä; ja

▼B

- v) luottolaitoksella on oltava dokumentoitu prosessi, jolla saamisten perintä varmistetaan vaikeissa olosuhteissa. Vaadittavien järjestelyjen on oltava käyttövalmiina, vaikka luottolaitos yleensä jättäisi perinnän velallisen tehtäväksi.

1.6 **Muiden reaalivakuuksien hyväksymisen vähimmäisvaatimukset**

10. Jotta muu reaalivakuus voidaan hyväksyä, seuraavien edellytysten on täytyttävä:
- vakuussopimuksen on oltava kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla oikeudellisesti pätevä ja täytännönpanokelpoinen, ja sen on annettava luottolaitokselle mahdollisuus realisoida omaisuuden arvo kohtuullisessa ajassa;
 - tämän osan 9 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja etuoikeutettuja vaateita lukuun ottamatta vain vakuuteen liittyvät ensisijaiset pantit tai kiinnitykset sallitaan. Luottolaitoksella on oltava etuoikeus vakuuden tuottoon suhteessa kaikkiin muihin luotonantajiin;
 - omaisuuden arvon kehitystä on seurattava säännöllisesti tai vähintään kerran vuodessa. Seurannan on tapahduttava useammin, jos markkinaolosuhteet muuttuvat huomattavasti;
 - luottosopimukseen on sisällyttävä yksityiskohtainen kuvaus vakuudesta sekä yksityiskohtainen erittely uudelleenarvostuksen toteutustavasta ja tiheydestä;
 - luottolaitoksen hyväksymien muiden reaalivakuuksien tyypeistä sekä kunkin vakuustyyppin ja vastuun määrän asianmukaisesta suhteesta on laadittava selkeät sisäisiä luottokäytänteitä ja -menettelyjä kuvaavat asiakirjat, jotka ovat pyynnöstä tarkastettavissa;
 - transaktiorakenteeseen liittyvistä luottolaitoksen luottokäytännöistä on käytävä ilmi vakuusvaatimukset suhteessa vastuumäärään; kyky muuttaa vakuus nopeasti rahaksi; kyky määrittää objektiivinen hinta tai markkina-arvo; miten usein arvotiedot ovat käytettävissä (mukaan lukien asiantuntijan arvio); vakuuden arvoon liittyvä volatilititeetti tai volatilititeetin likiarvo;
 - sekä alkuperäisessä arvostuksessa että uudelleenarvostuksessa on otettava täysimääräisesti huomioon vakuuden arvon heikentyminen. Arvostuksessa ja uudelleenarvostuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota ajan kulumisen vaikutuksiin niiden vakuuksien osalta, joiden arvo on selvästi aikasidonnainen;
 - luottolaitoksella on oltava oikeus tarkastaa omaisuus paikan päällä. Sillä on oltava käytännöt ja menettelyt, joita sovelletaan sen oikeuteen tarkastaa omaisuus paikan päällä; ja
 - luottolaitoksen on sovellettava menettelyjä, joilla varmistetaan, että luottosuojaksi valittu omaisuus on asianmukaisesti vakuutettu.

1.7 **Vakuudellisiksi katsottavia leasing-vastuita koskevat vähimmäisvaatimukset**

11. Seuraavien edellytysten on täytyttävä, jotta leasing-liiketoimista johtuvien vastuiden vakuutena voidaan pitää vuokrattua omaisuustyyppiä:
- edellä 8 tai 10 kohdassa asetettujen edellytysten on täytyttävä soveltuvin osin, jotta leasing-sopimuksen kohteena oleva omaisuustyyppi voidaan hyväksyä vakuudeksi;
 - vuokralleantajan on sovellettava kattavia riskienhallintamenettelyjä, jotka koskevat vuokratun omaisuuden käyttötarkoitusta, ikää sekä suunniteltua käyttöaikaa, mukaan luettuna vakuuksien arvon asianmukainen valvonta;
 - vuokralleantajan laillinen omistusoikeus sekä kyky käyttää oikea-aikaisesti omistajalle kuuluvia oikeuksia on varmistettava vankalla oikeudellisella kehyksellä; ja

▼ B

- d) mikäli eroa ei ole vielä arvioitu LGD-tasojen laskennassa, hyvittämättömän määrän arvon ja vakuuksien markkina-arvon välinen ero ei saa olla niin suuri, että vuokratun omaisuuden luottoriskiä vähentävä vaikutus tulee liioitellun suureksi.

1.8 Muun vastikkeellisen luottosuojan hyväksymisen vähimmäisvaatimukset

1.8.1 Kolmanteen laitokseen tehdyt talletukset tai sen hallussa olevat vastaavat rahoitusvälineet

12. Tässä liitteessä olevan 1 osan 23 kohdassa tarkoitetun suojan on täytettävä seuraavat edellytykset, jotta siihen voidaan soveltaa 3 osan 79 kohdan mukaista käsittelyä:
- a) luotonottajan vaade kolmatta laitosta kohtaan on virallisesti pantattu tai luovutettu luoton myöntäneelle luottolaitokselle ja tällainen pantti tai luovutus on oikeudellisesti pätevä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoinen;
- b) kyseiselle kolmannelle laitokselle on ilmoitettu panttauksesta tai luovutuksesta;
- c) kolmas laitos voi ilmoituksen perusteella suorittaa maksuja ainoastaan luoton myöntäneelle luottolaitokselle tai sen suostumuksella muille tahoille; ja
- d) pantti tai luovutus on varaukseton ja peruuttamaton.

1.8.2 Luoton myöntäneelle luottolaitokselle pantatut henkivakuutukset

▼ M5

13. Jotta luoton myöntäneelle luottolaitokselle pantatut henkivakuutukset voidaan hyväksyä vakuudeksi, kaikkien seuraavien edellytysten on täyttyvä:
- a) henkivakuutus on virallisesti pantattu tai siirretty luoton myöntäneelle luottolaitokselle;
- b) henkivakuutuksen myöntäneelle yhtiölle on ilmoitettu panttauksesta tai luovutuksesta, eikä se voi suorittaa sopimuksen mukaisia maksuja ilman luoton myöntäneen luottolaitoksen suostumusta;
- c) luoton myöntäneellä luottolaitoksella on oikeus irtisanoa vakuutus ja saada itselleen takaisinostoarvo velallisen laiminlyödessä maksunsa;
- d) luoton myöntäneelle luottolaitokselle ilmoitetaan, mikäli vakuutuksenottaja laiminlyö vakuutusmaksunsa;
- e) luottosuoja kattaa koko luoton takaisinmaksuajan. Mikäli tämä ei ole mahdollista, koska vakuutusuhde päättyy jo ennen luottosuhteen loppumista, luottolaitoksen on varmistettava, että vakuutus sopimuksesta peräisin oleva rahamäärä toimii vakuutena luottolaitokselle luottosopimuksen päättymiseen asti;
- f) pantti tai luovutus on oikeudellisesti pätevä ja lain mukaan täytäntöönpanokelpoinen kaikilla luottosopimuksen tekohelellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla;
- g) henkivakuutuksen myöntänyt yhtiö ilmoittaa takaisinostoarvon, jota ei voida vähentää;
- h) takaisinostoarvo maksetaan kohtuullisessa ajassa pyydettyinä;
- i) takaisinostoarvon maksamista ei voida pyytää ilman luottolaitoksen suostumusta;
- j) henkivakuutuksen myöntäneeseen yhtiöön sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivejä 2002/83/EY ja 2001/17/EY ⁽¹⁾ tai sitä valvoo kolmannen maan toimivaltainen viranomais, joka soveltaa valvonta- ja sääntelyjärjest-

⁽¹⁾ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

▼ M5

lyjä, jotka vähintään vastaavat yhteisössä sovellettavia järjestyksiä.

▼ B

2. TAKAUKSEN LUONTEINEN LUOTTOSUOJA JA LUOTTORISKIN VAIHTOLAINAT

2.1 Yhteiset vaatimukset takauksille ja luottojohdannaisille

14. Jollei 16 kohdan säännöksistä muuta johdu, takauksen tai luottojohdannaisen muodossa hankitun luottosuojan hyväksyminen edellyttää seuraavien edellytysten täyttymistä:
- a) luottosuojan on oltava välitön;
 - b) luottosuojan laajuuden on oltava selvästi määritelty ja kiistaton;
 - c) luottosuojasopimukseen ei saa sisältyä ehtoja, joiden täyttämiseen luotonantaja ei voi suoraan vaikuttaa ja jotka
 - i) antavat luottosuojan tarjoajalle yksipuolisen oikeuden peruuttaa luottosuoja;
 - ii) nostavat suojan todellisia kustannuksia, jos suojattavan vastuun laatu heikentyy;
 - iii) voisivat vapauttaa luottosuojan tarjoajan velvoitteesta suorittaa kohtuullisessa ajassa alkuperäisen velallisen lainlyömät maksut; tai
 - iv) voisivat antaa luottosuojan tarjoajalle oikeuden lyhentää luottosuojan juoksu-aikaa; ja
 - d) luottosuojan on oltava oikeudellisesti pätevä ja lain mukaan täytäntöönpanokelpoinen kaikilla luottosopimuksen teko-alueilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla.

2.1.1 Operatiiviset vaatimukset

15. Luottolaitoksen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että sillä on käytössä järjestelmät, joilla hallitaan potentiaalisia riskikeskittymiä, jotka johtuvat luottolaitoksen käyttämistä takauksista ja luottojohdannaisista. Luottolaitoksen on pystyttävä osoittamaan, millainen vuorovaikutus sen luottojohdannaisista ja takauksista koskevalla strategialla on luottolaitoksen yleisen riskiprofiilin hallinnan kanssa.

2.2 Valtioiden ja muun julkisen sektorin vastatakatukset

▼ M5

16. Kun vastuu on suojattu takauksella, jolle on otettu vastatakaus valtiolta, keskuspankilta tai alue- tai paikallishallinnon viranomaiselta taikka julkisyhteisöltä tai julkisoikeudelliselta laitokselta, jolta olevia saamisia käsitellään 78–83 artiklan mukaisesti kuten saamisia valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle ne ovat sijoitautuneet, tai kansainväliseltä kehityspankilta tai kansainväliseltä järjestöltä, johon sovelletaan 78–83 artiklan mukaisesti tai sen nojalla 0 prosentin riskipainoa, tai julkisyhteisöltä ja julkisoikeudelliselta laitokselta, jolta olevia saamisia käsitellään 78–83 artiklan mukaisesti kuten saamisia luottolaitoksilta, vastuuta voidaan pitää kyseisen yhteisön myöntämällä takauksella suojattuna vastuuna, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼ B

- a) vastatakaus kattaa kaikki saamiseen sisältyvät luottoriskin keskeiset osatekijät;
 - b) sekä alkuperäinen takaus että vastatakaus täyttävät takauksille 14, 15 ja 18 kohdassa asetetut ehdot paitsi, että vastatakauksen ei tarvitse olla välitön; ja
 - c) toimivaltainen viranomaislainen on todennut, että suoja on riittävän kattava eivätkä aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot viittaa siihen, että vastatakauksen tarjoama suoja ei kattavuudeltaan vastaisi kyseisen yhteisön myöntämää suoraa takausta.
17. Edellä 16 kohtaa sovelletaan myös vastuisiin, joille 16 kohdassa tarkoitettujen tahojen ei ole antaneet vastatakausta, jos vastuun

▼B

vastatakauksella on puolestaan yhden 16 kohdassa tarkoitetun tahon suora takaus ja kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

2.3 Takauksia koskevat lisävaatimukset

18. Jotta takaus voidaan hyväksyä luottosuojaksi, myös seuraavien edellytysten on täyttyvä:

a) vastapuolen maksukyvyttömyys- ja/tai maksuhaltomuustilanteessa luoton myöntäneellä luottolaitoksella on oltava oikeus vaatia takaajaa suorittamaan kohtuullisessa ajassa kaikki saamiseen liittyvät erääntyneet maksut, jotka kuuluvat suojan piiriin. Takaajan maksuvelvollisuuden edellytyksenä ei saa olla se, että luoton myöntäneen luottolaitoksen pitää periä maksua ensin vastapuolelta.

Kun kyseessä on asuntoluottoihin liittyvä takauksen luonteinen luottosuoja 14 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimukset on täytettävä 24 kuukauden kuluessa.

b) takauksen on oltava selvästi dokumentoitu velvoite, jonka takaaja on ottanut vastuulleen; ja

c) jollei seuraavassa virkkeessä olevan säännöksen soveltamisesta muuta johdu, takauksen on katettava kaikki maksut, jotka vastapuolen odotetaan suorittavan saamiseen liittyen. Jos tietyntyyppiset maksut on rajattu takauksen ulkopuolelle, takauksen hyväksytyä arvoa on mukautettava vastaamaan rajoitettua takausta.

19. Kun kyse on osana keskinäisiä takausjärjestelmiä myönnettyistä takauksista, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet tätä tarkoitusta varten tai jotka 16 kohdassa tarkoitetut tahot ovat antaneet tai joille ne ovat antaneet vastatakauksen, 18 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten katsotaan täyttyneen, jos toinen seuraavista ehdoista täyttyy:

a) luoton myöntäneellä luottolaitoksella on oikeus saada takaajalta kohtuullisessa ajassa alustava maksu, joka perustuu realistiseen arvioon kokonaistappiosta mukaan lukien tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen veloitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä ja jotka koituvat todennäköisesti luoton myöntäneen luottolaitoksen tappioksi; alustavan maksun on oltava suhteessa takauksen kattavuuteen; tai

b) luoton myöntänyt luottolaitos voi osoittaa, että takaus tarjoaa riittävän hyvän suojan tappioiden varalta mukaan lukien tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen veloitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä, mikä oikeuttaa kyseisen kohtelun.

2.4 Luottojohdannaisia koskevat lisävaatimukset

20. Jotta luottojohdannainen voidaan hyväksyä luottosuojaksi, myös seuraavien edellytysten on täyttyvä:

a) jollei b alakohdan soveltamisesta muuta johdu, luottojohdannaisen ehdoissa maksuvelvollisuuden laukaiseviin tapahtumiin on kuuluttava ainakin seuraavat:

i) suojattavaan omaisuuteen liittyvien ehtojen, jotka ovat voimassa maksun laiminlyönnin tapahtuessa, mukaisten maksujen laiminlyöminen (mukaan lukien maksuajan pidentyminen, joka vastaa suojattavalle omaisuudelle myönnettyä maksuajan pidentymistä tai on sitä lyhyempi);

ii) vastapuolen konkurssi, selvitystila tai kyvyttömyys maksaa velkansa tai velallisen maksusuorituksen laiminlyönti tai kirjallinen ilmoitus sen yleisestä kyvyttömyydestä maksaa velkansa eräpäivinä, ja vastaavat tapahtumat; ja

iii) suojattavan omaisuuden uudelleenjärjestely, johon sisältyy pääoman, korkojen tai palkkioiden maksusta vapauttaminen tai sen lykkäys, joka johtaa luottotappioon (eli arvonokaisuun tai tuloslaskelmaan tehtävään muuhun vastaavaan kulukirjaukseen);

▼B

- b) jos luottojohdannaisen ehtoissa määritettyihin maksuvelvollisuuden laukaiseviin tapahtumiin ei sisälly a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua suojattavan omaisuuden uudelleenjärjestelyä, se voidaan tästä huolimatta hyväksyä luottosuojaksi, jos suojan arvoa alennetaan 3 osan 83 kohdan mukaisesti;
- c) jos on kyseessä luottojohdannainen, jonka ehtoissa sallitaan käteismaksu, on sovellettava luotettavaa ja yksityiskohtaista prosessia, jolla tappion määrä voidaan arvioida luotettavasti. Ehtoissa on määritettävä selvästi ajanjakso, jonka aikana suojattavan omaisuuden arvo voidaan määrittää maksuvelvoitteen laukaisevan tapahtuman jälkeen;
- d) jos käteismaksun edellytyksenä on, että luottosuojan ostajalla on oikeus ja mahdollisuus siirtää suojattava omaisuus luottosuojan tarjoajalle, alkuperäisen velvoitteen ehtoissa on määrittävä, että kyseistä siirtoa ei saa kieltää kohtuuttomin perustein; ja
- e) ne tahot, jotka ovat vastuussa maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteamisesta, on nimettävä selvästi. Maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteaminen ei saa olla ainoastaan luottosuojan tarjoajan vastuulla. Luottosuojan ostajalla on oltava oikeus ja mahdollisuus ilmoittaa luottosuojan tarjoajalle maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisesta.
21. Luottojohdannaisen ehtojen mukainen suojattava omaisuus ja referenssiomaisuus (eli käteismaksun tai suoritettavan velvoitteen arvoa määritettäessä käytettävä omaisuus) tai suojattava omaisuus ja maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrittämisessä käytettävä omaisuus voivat erota toisistaan ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) referenssiomaisuus tai maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrittämisessä käytettävä omaisuus on etuoikeusasemaltaan sama tai huonompi kuin suojattava omaisuus; ja
- b) suojattavalla omaisuudella ja referenssiomaisuudella tai maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrittämisessä käytettävällä omaisuudella on oltava sama vastapuoli (sama oikeushenkilö), ja on sovellettava lainsäädännön mukaan täytäntöönpanokelpoisia ristikkäisiä maksukyvyttömyysperusteita tai ristikkäisiä erääntymisperusteita.
- 2.5 **Vaatimukset, jotka on täytettävä liitteessä VII olevan 1 osan 4 kohdassa tarkoitettua käsittelyä varten**
22. Jotta takauksen tai luottojohdannaissopimukseen perustuva luottosuoja voitaisiin käsitellä liitteessä VII olevan 1 osan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla, sen on täytettävä seuraavat ehdot:
- a) suojattavan omaisuuden on oltava:
- direktiivin 86 artiklassa tarkoitettu yritysrahoitus, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä lukuun ottamatta;
 - saaminen alue- ja paikallisviranomaiselta tai julkisyhteisöltä ja julkisoikeudelliselta laitokselta, jota ei käsitellä 86 artiklassa tarkoitettuna valtio- tai keskuspankkivastuuna; tai
 - direktiivin 86 artiklan 4 kohdan mukaisesti vähittäisvastuiksi luokiteltu saaminen pieneltä tai keskisuurelta yhteisöltä;
- b) kohde-etuuden vastapuolet (underlying obligors) eivät saa olla saman ryhmän jäseniä kuin luottosuojan tarjoaja;
- c) vastuu on suojattava jollakin seuraavista rahoitusvälineistä:
- takauksen luonteiset yhteen riskikohteeseen perustuvat luottojohdannaissopimukset tai yhteen riskikohteeseen perustuvat takaukset (single-name);
 - korimuotoiset ensimmäisen tappion sijoitus tuotteet — käsitteitä sovelletaan sellaisiin korin sisältyviin varoihin,

▼B

joiden riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on alhaisin; tai

- korimuotoiset n:nen tappion sijoitustuotteet — saatu luottosuoja voidaan hyväksyä tämän kehyksen mukaiseen käsittelyyn ainoastaan silloin, kun hyväksyttävä (n-1):en luottotappiosuoja on myös saatu tai kun (n-1) osa koriin kuuluvista varoista on jo johtanut luottotappioihin. Tällaisessa tapauksessa käsittelyä sovelletaan sellaisiin koriin sisältyviin varoihin, joiden riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on alhaisin;
- d) luottosuoja täyttää 14, 15, 18, 20 ja 21 kohdassa asetetut vaatimukset;
- e) vastuulle ennen liitteessä VII olevan I osan 4 kohdassa tarkoitetun käsittelyn soveltamista osoitettua riskipainoa ei vielä ole otettu huomioon luottosuojoissa;
- f) luottolaitoksella on oikeus odottaa saavansa maksu luottosuojan tarjoajalta ilman, että sen on ryhdyttävä oikeustoimiin velvoittaakseen vastapuoli suorittamaan maksun. Luottolaitos varmistaa mahdollisuuksien mukaan, että luottosuojan tarjoaja on valmis maksamaan nopeasti maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman ilmetessä;
- g) ostettu luottosuoja kattaa kaikki suojattuun vastuuseen liittyvät luottotappiot, jotka johtuvat sopimuksessa määritettyjen maksuvelvollisuuden laukaisevien tapahtumien ilmenemisestä;
- h) jos fyysinen selvitys on hyväksytty maksujärjestelyssä, lainan, joukkolainan tai ehdollisten velkojen fyysistä selvittämistä koskee oikeusvarmuus. Jos luottolaitos aikoo selvittää fyysisesti muun velvoitteen kuin suojattavan vastuun, sen on varmistettava, että fyysisesti selvittävää velvoite on riittävän likvidi, jotta luottolaitos voisi ostaa sen fyysisesti selvittäväksi sopimuksen mukaan;
- i) sekä luottosuojan tarjoajan että luottolaitoksen on vahvistettava oikeudellisesti luottosuojojärjestelyjä koskevat ehdot kirjallisella sopimuksella;
- j) luottolaitoksilla on käytössään menetelmä, jolla havaitaan luottosuojan tarjoajan ja vastapuolen luottokelpoisuuden liian suuri keskinäinen riippuvuus sen johdosta, että niiden suorituskyky riippuu järjestelmäriskitekijää pitemmälle menevistä yhteisistä tekijöistä; ja
- k) kun kyseessä on suojaus laimentumisriskiä vastaan, ostettujen saamisten myyjä ei saa kuulua samaan ryhmään kuin luottosuojan tarjoaja eikä toimittaa tavaroita tai palveluja luottosuojan tarjoajalle.

3 OSA

Luottoriskin vähentämisen vaikutusten laskeminen

1. Jollei 4–6 osan soveltamisesta muuta johdu ja kun 1 ja 2 osaan sisältyvien säännösten edellytykset täyttyvät, kun lasketaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää 78–83 artiklan mukaisesti ja kun lasketaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ja odotettujen tappioiden yhteismäärää 84–89 artiklan mukaisesti, laskutapaa voidaan muuttaa tämän osan säännösten mukaisesti.
2. Arvopapereiden takaisinostosopimusten tai lainaksiantamisen ja -ottamisen yhteydessä ostetut, lainatut tai vastaanotetut käteinen raha, arvopaperit tai hyödykkeet on käsiteltävä vakuuksina.

1. VASTIKKEELLINEN LUOTTOSUOJA

1.1. **Luottoriskin vaihtolainat**

3. Sijoituksia luoton myöntäneen luottolaitoksen liikkeeseen laskeisiin luottoriskin vaihtolainoihin voidaan käsitellä kuten käteisvakuuksia.

▼B**1.2 Tase-erien nettoutus**

4. Luoton myöntäneeseen luottolaitokseen tehtyjä talletuksia ja sen myöntämiä lainoja, joihin sovelletaan tase-erien nettoutusta, on käsiteltävä kuten käteisvakuuksia.

1.3 Päänettoutussopimusten alaiset takaisinostosopimukset ja/tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista koskevat sopimukset ja/tai muut pääomamarkkinalähtöiset tapahtumat**1.3.1 Vastuun täysin mukautetun arvon laskenta**

- a) Valvojan antaman vakioarvon leikkauksen tai omat arvonleikkaukset -menetelmän soveltaminen

5. Jollei 12–21 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kun lasketaan vastuun täysin mukautettua arvoa (E*) vastuille, joihin sovelletaan hyväksytyjä päänettoutussopimusten alaisia takaisinostosopimuksia ja/tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista koskevia sopimuksia ja/tai muita pääomamarkkinalähtöisiä tapahtumia, tehtävät volatilitteettikorjaukset on laskettava joko soveltamalla valvojan antamaa vakioarvon leikkauksia tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, kuten rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän osalta 30–61 kohdassa säädetään. Omat arvonleikkaukset -menetelmää sovellettaessa on noudatettava samoja ehtoja ja vaatimuksia kuin rahoitusvakuuksia koskevassa kattavassa lähestymistavassa.
6. Kunkin arvopaperityypin tai hyödykkeen nettopositio lasketaan vähentämällä kyseisen tyyppisten päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiannettujen, myytyjen tai luovutettujen arvopapereiden tai hyödykkeiden kokonaisarvosta kyseisen tyyppisten sopimuksen mukaisesti lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen arvopapereiden tai hyödykkeiden kokonaisarvo.
7. Tämän osan 6 kohtaa sovellettaessa ”arvopaperityypillä” tarkoitetaan saman yhteisön liikkeeseen laskemia arvopapereita, joilla on sama liikkeeseenlaskuajankohta, sama juoksu-aika ja joihin sovelletaan samoja ehtoja ja realisointiaikoja kuin 34–59 kohdassa.
8. Päänettoutussopimuksen selvitysvaluutasta poikkeavien valuuttojen nettopositio lasketaan vähentämällä kyseisen valuutan määräisten päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiannettujen, myytyjen tai luovutettujen arvopapereiden kokonaisarvosta, johon on lisätty sopimuksen mukaisesti lainaksiannettu tai siirretty kyseisen valuutan määrä, sopimuksen mukaisesti lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen kyseisen valuutan määräisten arvopapereiden kokonaisarvo, johon on lisätty sopimuksen mukaisesti lainaksiotettu tai vastaanotettu kyseisen valuutan määrä.
9. Tietyn tyyppiseen arvopaperiin tai käteispositioon soveltuva volatilitteettikorjausta on sovellettava kyseisen tyyppisen arvopaperin positiivisen tai negatiivisen nettoposition absoluuttiseen arvoon.
10. Valuuttariskin (fx) volatilitteettikorjausta on sovellettava kunkin valuutan positiiviseen tai negatiiviseen nettoposition lukuun ottamatta päänettoutussopimuksen selvitysvaluuttaa.
11. E* lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left[\left(\sum (E) - \sum (C) \right) + \sum (| \text{kunkin arvopaperin nettopositio} | \times H_{\text{sec}}) + \left(\sum |E_{\text{fx}}| \times H_{\text{fx}} \right) \right] \right\}$$

Kun riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan 78–83 artiklan mukaisesti, E on kunkin sopimukseen kuuluvan yksittäisen vastuun vastuuarvo, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa.

Kun riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärä lasketaan 84–89 artiklan mukaisesti, E on kunkin sopimukseen kuuluvan yksittäisen vastuun vastuuarvo, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa.

▼ B

C on kuhunkin vastuuseen sisältyvä lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen arvopaperien tai hyödykkeiden tai lainaksioitetun tai vastaanotetun käteisen rahan arvo.

$\Sigma(E)$ on kaikkien sopimuksen mukaisten E:n arvojen summa.

$\Sigma(C)$ on kaikkien sopimuksen mukaisten C:n arvojen summa.

E_{fx} on tietyn valuutan (positiivinen tai negatiivinen) 8 kohdan mukaisesti laskettu nettopositio lukuun ottamatta sopimuksen selvitysvaluuttaa.

H_{sec} on tietyn tyyppiseen arvopaperiin soveltuva volatiliteettikorjaus.

H_{fx} on valuutan volatiliteettikorjaus.

E^* on täysin mukautettu vastuuarvo

- b) Sisäisten mallien menetelmän käyttö
12. Sen sijaan, että sovelletaan valvojan antamaa vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää laskettaessa täysin mukautettua vastuuarvoa (E^*), joka saadaan sovellettaessa hyväksytyyn päänettoutussopimuksen alaisia takaisnostosopimuksia ja/tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista koskevia sopimuksia ja/tai muita pääomamarkkinälähtöisiä tapahtumia (lukuun ottamatta johdannaisopimuksia), luottolaitoksille voidaan antaa mahdollisuus käyttää sisäisten mallien menetelmää, jossa otetaan huomioon päänettoutussopimukseen kuuluvien arvopaperipositioiden väliset korrelaatiovaikutukset sekä rahoitusvälineiden likvidiys. Tässä menetelmässä sovellettavien sisäisten mallien avulla on kyettävä laatimaan estimaatit vakuudettomien vastuiden arvon potentiaalisista muutoksista ($\Sigma E - \Sigma C$). Luottolaitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää sisäisiä mallejaan myös vakuudellisten limiittilutojtojen (joiden vakuutena on ostettuja arvopapereita) osalta, jos kyseiset luotot on katettu kahdenvälisellä päänettoutussopimuksella, joka täyttää liitteessä III olevassa 7 osassa asetetut vaatimukset.
 13. Luottolaitos voi päättää soveltaa sisäisten mallien menetelmää riippumatta siitä, onko se päättänyt soveltaa riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen 78–83 artiklaa vai 84–89 artiklaa. Jos luottolaitos päättää soveltaa sisäisten mallien menetelmää, sen on sovellettava sitä kaikkiin vastapuoliin ja arvopapereihin lukuun ottamatta merkitykseltään vähäisiä salkkuja, joihin se voi soveltaa 5–11 kohdassa esitettyjä valvojan antamaa vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää.
 14. Sisäisten mallien menetelmää voivat käyttää luottolaitokset, jotka ovat saaneet sisäiselle riskienhallinnan mallille hyväksynnän direktiivin 2006/49/EY liitteen V mukaisesti.
 15. Luottolaitokset, jotka eivät ole saaneet kyseisen mallin käytölle valvojan hyväksyntää direktiivin 2006/49/EY mukaisesti, voivat toimivaltaisilta viranomaisilta sisäisen riskienarvioinnin mallin hyväksymistä 12–21 kohdan mukaista tarkoitusta varten.
 16. Hyväksyntä annetaan ainoastaan, jos toimivaltainen viranomaisen katsoo, että laitoksen riskienhallintajärjestelmä, jota sovelletaan päänettoutussopimuksen alaisiin transaktioihin sisältyvien riskien hallinnassa, on rakenteeltaan asianmukainen ja sitä sovelletaan kattavasti ja siinä on erityisesti seuraavat laadulliset ominaisuudet:
 - a) transaktioiden potentiaalisen hintavolatiliteetin laskennassa käytetty sisäinen riskienmittausmalli on kiinteästi liitetty luottolaitoksen päivittäiseen riskienhallintaprosessiin, ja sen perusteella vastuisiin sisältyvistä riskeistä ilmoitetaan luottolaitoksen toimivalle johdolle;
 - b) luottolaitoksella on kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan ylimmälle johdolle. Yksikön on vastattava luottolaitoksen riskienhallintajärjestelmän suunnittelusta ja toteutuksesta. Se laatii ja analysoi päivittäin raportteja, jotka koskevat riskienmittausmallin tu-

▼B

- loksia ja positioiden limiitteihin liittyviä asianmukaisia toimenpiteitä;
- c) johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä otettuja positiota että kokonaisriskiä;
- d) laitoksella on riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä, joka pystyy käyttämään kehittyneitä malleja riskienhallintayksikössä;
- e) luottolaitos on ottanut käyttöön menettelyt sen seuraamiseksi ja varmistamiseksi, että riskienmittausjärjestelmän yleistä toimivuutta koskevia dokumentoituja sisäisiä käytänteitä ja valvontamenettelyjä noudatetaan;
- f) voidaan osoittaa, että luottolaitoksen malleilla on hyväksyttävällä tarkkuudella pystytty mittaamaan riskit tekemällä vähintään yhden vuoden ajalta toteumatestejä mallin tuotoksilla;
- g) luottolaitos toteuttaa lyhyin väliajoin systemaattisen stressitestiohjelman, ja ylin johto tarkastelee siitä saatuja tuloksia ja ottaa ne huomioon päättäessään toimintatavoista ja limiiteistä;
- h) luottolaitoksen on osana säännöllistä sisäistä tarkastustaan teetettävä riippumaton selvitys riskienmittausjärjestelmästä. Tässä selvityksessä on käsiteltävä sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toimintaa;
- i) luottolaitoksen on vähintään kerran vuodessa tehtävä tarkastus riskienhallintajärjestelmänsä; ja
- j) sisäisten mallien on täytettävä liitteessä III olevan 6 osan 40–42 kohdan vaatimukset.
17. Potentiaalisia arvonmuutoksia koskevassa laskelmassa on noudatettava seuraavia vähimmäisvaatimuksia:
- a) potentiaalinen arvonmuutos on laskettava vähintään kerran päivässä;
- b) 99 prosentin yksisuuntainen luottamusväli;
- c) sama viiden päivän realisointiaika lukuun ottamatta muita kuin arvopapereiden takaisinostosopimuksia tai arvopapereiden lainaksiantamista ja -ottamista koskevia transaktioita, jolloin on sovellettava 10 päivän realisointiaikaa;
- d) vähintään yhtä vuotta vastaava tarkastelujakso lukuun ottamatta tapauksia, joissa lyhyempi tarkastelujakso on aiheellinen hintavolatiliteetin merkittävän lisääntymisen vuoksi; ja
- e) tietojen päivittäminen kolmen kuukauden välein.
18. Toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että sisäiseen riskienarviointimalliin sisältyy riittävästi riskitekijöitä, jotta kaikki oleelliset hintariskit voidaan ottaa huomioon.
19. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitoksille luvan käyttää empirisiä korrelaatioita riskiluokan sisällä ja niiden välillä, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että luottolaitoksen korrelaatioiden mittausjärjestelmä on asianmukainen ja että sitä sovelletaan kattavasti.
20. Sisäisten mallien menetelmää käyttävien luottolaitosten täysin mukautettu vastuuarvo (E*) lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left[\left(\sum E - \sum C \right) + (\text{sisäisten mallien tuottamat markkinariskin sisäiset mallit}) \right] \right\}$$

Kun riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan 78–83 artiklan mukaisesti, E on kunkin sopimukseen kuuluvan yksittäisen vastuun vastuuarvo, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa.

▼ B

Kun riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärä lasketaan 84–89 artiklan mukaisesti, E on kunkin sopimukseen kuuluvan yksittäisen vastuun vastuuarvo, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa.

C on kuhunkin vastuuseen sisältyvä lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen arvopaperien tai lainaksiotetun tai vastaanotetun käteisen rahan arvo.

$\Sigma(E)$ on kaikkien sopimuksen mukaisten E:n arvojen summa.

$\Sigma(C)$ on kaikkien sopimuksen mukaisten C:n arvojen summa.

21. Kun luottolaitos laskee riskipainotettuja vastuumääriä sisäisen mallin avulla, sen on käytettävä mallin tuotosta edelliseltä kaupankäyntipäivältä.

- 1.3.2 Riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen päänettoutussopimusten alaisille takaisinostosopimuksille ja/tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista koskeville sopimuksille ja/tai muille pääomamarkkinalähtöisille tapahtumille

Standardimenetelmä

22. Kohtien 5–21 mukaisesti laskettu E* on se vastuun määrä, jota on käytettävä 80 artiklan mukaisessa laskennassa, kun on kyse päänettoutussopimuksen alaisiin liiketoimiin liittyvästä vastapuolelta olevan vastuun määrästä.

Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB, IRBA)

23. Kohtien 5–21 mukaisesti laskettu E* on se vastuun määrä, jota on käytettävä liitteen VII mukaisessa laskennassa, kun on kyse päänettoutussopimuksen alaisiin liiketoimiin liittyvästä vastapuolelta olevan vastuun määrästä.

1.4 Rahoitusvakuudet

1.4.1 Rahoitusvakuuksia koskeva yksinkertainen menetelmä

▼ M5

24. Rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää voidaan soveltaa ainoastaan silloin, kun riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan 78–83 artiklan mukaisesti. Luottolaitos ei saa soveltaa sekä rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää että rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, lukuun ottamatta 85 artiklan 1 kohdan ja 89 artiklan 1 kohdan tarkoituksia. Luottolaitosten on osoitettava toimivaltaisille viranomaisille, ettei tämä molempien menetelmien poikkeuksellinen soveltaminen tapahdu valikoivasti alhaisempien vähimmäispääomavaatimusten aikaansaamiseksi eikä johda sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön.

▼ B

Arvostus

25. Tätä menetelmää sovellettaessa hyväksytyn rahoitusvakuuden arvoksi määrätään sen 2 osan 6 kohdan mukaisesti määritetty markkina-arvo.

Riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskeminen

▼ M5

26. Riskipainoa, jota sovellettaisiin 78–83 artiklan mukaisesti, jos luotonantajalla olisi vakuusinstrumenttiin kohdistuva välitön vastuu, on sovellettava vastuuarvojen niihin osiin, joilla on hyväksytty markkina-arvoon arvostettu vakuus. Tässä tarkoituksessa liitteessä II luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia sen arvosta 78 artiklan 1 kohdassa mainittu vastuuarvon sijasta. Vakuudellisen osan riskipainon on oltava vähintään 20 prosenttia lukuun ottamatta 27, 28 ja 29 kohdassa mainittuja tapauksia. Vastuuarvon muulle osalle on annettava riskipaino, jota sovellettaisiin 78–83 artiklan mukaisesti vastapuolelta olevaan vakuudettomaan vastuuseen.

▼ B

Takaisinostosopimukset sekä arvopaperien lainaksiantaminen ja -ottaminen

▼ B

27. Vastuun, joka johtuu 58 ja 59 kohdassa luetellut kriteerit täyttävistä transaktioista, vakuudelliselle osuudelle on annettava riskipainoksi 0 prosenttia. Jos transaktion vastapuoli ei ole keskeinen markkinatoimija, on sovellettava 10 prosentin riskipainoa.

OTC- johdannaisopimukset, jotka arvostetaan päivittäin markkinahintaan

28. Kun kyse on liitteessä IV lueteltujen johdannaisinstrumenttien liitteen III mukaisesti laskettavista vastuuarvoista, 0 prosentin riskipainoa on sovellettava vastuiden vakuudelliseen osaan edellyttäen, että johdannaisinstrumentit arvostetaan päivittäin markkinahintaan ja vakuutena on käteistä rahaa tai muita käteiseen verrattavia instrumentteja eivätkä vastuu ja vakuus ole eri valuutoissa. Kyseisiin transaktioihin, joiden vakuutena on valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille annetaan 78–83 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipaino, liittyvien vastuuarvojen vakuudelliselle osalle on annettava 10 prosentin riskipaino.

Tässä kohdassa ”valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisin arvopapereihin” katsotaan kuuluvan:

- a) alue- ja paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuita pidetään 78–83 artiklan mukaisesti saamisina siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella alue- tai paikallisviranomaiset toimivat;
- b) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 78–83 artiklan mukaisesti tai sen nojalla 0 prosentin riskipainoa; ja
- c) kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 78–83 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.

Muut transaktiot

29. Riskipainoksi voidaan antaa 0 prosenttia, kun vastuu ja vakuus ovat saman valuutan määräisiä, ja

- a) vakuutena on käteistalletus tai muu käteiseen verrattava instrumentti; tai
- b) vakuutena on valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille voidaan 78–83 artiklan mukaisesti antaa 0 prosentin riskipaino, ja vakuuden markkina-arvoa on alennettu 20 prosenttia.

Tätä kohtaa sovellettaessa ”valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisin arvopapereihin” katsotaan kuuluvan 28 kohdassa mainitut arvopaperit.

1.4.2 Rahoitusvakuuksia koskeva kattava menetelmä

30. Kun rahoitusvakuuksia käsitellään kattavan menetelmän mukaisesti, vakuuden markkina-arvoon on tehtävä volatiliteettikorjauksia jäljempänä olevien 34–59 kohdan mukaisesti, jotta hintavolatiliteetin vaikutukset voidaan ottaa huomioon.
31. Jollei 32 kohdassa esitetystä OTC-johdannaisia koskevasta valuuttaerojen käsittelystä muuta johdu, vakuuden ollessa eri valuutassa kuin suojattava omaisuus volatiliteettikorjaukseen, joka vakuuden arvoon tehdään 34–59 artiklan mukaisesti, on lisättävä valuutan volatiliteetin edellyttämä mukautus.
32. OTC-johdannaisopimuksiin, jotka kuuluvat liitteen III mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien nettoutussopimusten piiriin, on tehtävä valuutan volatiliteetin edellyttämä volatiliteettikorjaus, kun vakuuden valuutta ja selvitysvaluutta poikkeavat toisistaan. Myös silloin, kun nettoutussopimuksen piiriin kuuluvissa transaktioissa käytetään useita valuuttoja, on tehtävä ainoastaan yksi volatiliteettikorjaus.

a) Mukautettujen arvojen laskenta

33. Lukuun ottamatta hyväksytyyn päänettoutussopimuksen alaisia transaktioita, jolloin sovelletaan 5–23 kohdan mukaisia säännök-

▼ B

siä, vakuuden volatiliteettikorjattu arvo lasketaan kaikkien transaktioiden osalta seuraavasti:

$$C_{VA} = C \times (1 - H_C - H_{FX})$$

Vastuun volatiliteettikorjattu arvo lasketaan seuraavasti:

$$E_{VA} = E \times (1 + H_E); \text{ OTC-johdannaissovimusten osalta } E_{VA} = E.$$

Vastuun täysin mukautettu arvo, jossa otetaan huomioon sekä vakuuden volatiliteetti että vakuuden riskiä vähentävät vaikutukset, lasketaan seuraavasti:

$$E^* = \max \{0, [E_{VA} - C_{VAM}]\}$$

missä:

▼ M5

E on 78–83 artiklan tai 84–89 artiklan mukaisesti määritetty vastuuarvo tilanteessa, jossa vastuu olisi vakuudeton. Luottolaitosten laskiessa tässä tarkoituksessa riskipainotettuja vastuumääriä 78–83 artiklan mukaisesti, liitteessä II luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia sen arvosta 78 artiklan 1 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta; lisäksi luottolaitosten laskiessa riskipainotettuja vastuumääriä 84–89 artiklan mukaisesti, liitteessä VII olevan 3 osan 9–11 kohdassa lueteltujen erien vastuuarvo on laskettava käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa kyseisissä kohdissa määriteltyjen luottovasta-arvokerrointen tai prosenttimäärien sijasta.

▼ B

E_{VA} on vastuun arvo, johon on tehty volatiliteettikorjaus.

C_{VA} on vakuuden arvo, johon on tehty volatiliteettikorjaus.

C_{VAM} on yhtä kuin C_{VA} , johon on tehty juoksuaajan mahdollisten erojen edellyttämä korjaus 4 osan säännösten mukaisesti.

H_E on vastuuseen (E) tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 34–59 kohdan mukaisesti.

H_C on vakuuteen tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 34–59 kohdan mukaisesti.

H_{FX} on valuuttaerojen edellyttämä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 34–59 kohdan mukaisesti.

E^* on täysin mukautettu vastuuarvo, jossa on otettu huomioon volatiliteetti ja vakuuden riskiä vähentävä vaikutus.

- b) Sovellettavien volatiliteettikorjausten laskenta
34. Volatiliteettikorjaukset voidaan laskea kahdella tavalla eli soveltamalla joko valvojan antamaa vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää.
 35. Luottolaitos voi päättää soveltaa joko valvojan antamaa vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää riippumatta siitä, onko se päättänyt soveltaa riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskennassa 78–83 artiklaa vai 84–89 artiklaa. Jos luottolaitos päättää soveltaa omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, sen on sovellettava sitä kaikkiin rahoitusvälineiden tyyppeihin lukuun ottamatta merkitykseltään vähäisiä salkkuja, joihin voidaan soveltaa valvojan antamaa vakioarvon leikkausta.

Jos vakuus koostuu useista hyväksytyistä eristä, volatiliteettikorjaus lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti: $H = \sum_i \alpha_i H_i$, missä α_i on erän osuus koko vakuudesta ja H_i on kyseiseen erään sovellettava volatiliteettikorjaus.
- i) Valvojan antama vakioarvon leikkaus
36. Valvojan antamiin vakioarvon leikkauksiin perustuvan lähestymistavan (oletuksena päivittäinen arvonmääritys) mukaisesti tehtävät volatiliteettikorjaukset on esitetty taulukoissa 1–4.

VOLATILITEETTIKORJAUKSET

Taulukko 1

Luotto- luokka, jo- hon vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luottoluoki- tus kuuluu	Jäljellä oleva juok- suaika	Tässä liitteessä olevan 1 osan 7 kohdan b alakohdassa mainittu- jen yhteisöjen liikkeeseen laske- miin vieraan pääoman ehtoi- siin arvopapereihin tehtävät volatili- teettikorjaukset			Tässä liitteessä olevan 1 osan 7 kohdan c ja d alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääo- man ehtoi- siin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset		
		20 päivän realisointi- aika (%)	10 päi- vän reali- sointi- aika (%)	5 päivän reali- sointi- aika (%)	20 päivän reali- sointi- aika (%)	10 päi- vän reali- sointi- aika (%)	5 päivän reali- sointi- aika (%)
1	≤ 1 vuosi	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
	>1 ≤ 5 vuotta	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 5 vuotta	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
2–3	≤ 1 vuosi	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	>1 ≤ 5 vuotta	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243
	> 5 vuotta	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
4	≤ 1 vuosi	21,213	15	10,607	–	–	–
	>1 ≤ 5 vuotta	21,213	15	10,607	–	–	–
	> 5 vuotta	21,213	15	10,607	–	–	–

Taulukko 2

Luotto- luokka, jo- hon lyhytai- kaisen vie- raan pääo- man ehtoisen arvopa- perin luotto- luokitus kuuluu	Tässä liitteessä olevan 1 osan 7 kohdan b alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoi- siin arvopapereihin teh- tävät volatiliteettikorjaukset			Tässä liitteessä olevan 1 osan 7 koh- dan c ja d alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhy- taikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoi- siin arvopape- reihin tehtävät volatiliteettikorjaukset		
	20 päivän realisointi- aika (%)	10 päivän realisointi- aika (%)	5 päivän realisointi- aika (%)	20 päivän realisointi- aika (%)	10 päivän realisointi- aika (%)	5 päivän realisointi- aika (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2–3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Taulukko 3

Muuntotyypiset vakuudet ja vastuut			
	20 päivän realisointi- aika (%)	10 päivän realisointi- aika (%)	5 päivän realisointi- aika (%)
Pääindeksiin sisäl- tyvät osakkeet ja vaihtovelkakirjalai- nat	21,213	15	10,607

▼B

Muuntyyppiset vakuudet ja vastuut			
	20 päivän realisointi- aika (%)	10 päivän realisointi- aika (%)	5 päivän realisointi- aika (%)
Muut virallisesti hyväksytyssä pörsissä kaupankäynnin kohteena olevat osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	35,355	25	17,678
Käteinen raha	0	0	0
Kulta	21,213	15	10,607

Taulukko 4

Valuuttaeroista johtuvat volatiliteettikorjaukset		
20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
11,314	8	5,657

37. Vakuudellisen luotonannon osalta realisointiaika on 20 pankkipäivää. Takaisinostosopimusten (lukuun ottamatta sopimuksia, joihin sisältyy hyödykkeiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen liittyvien taattujen oikeuksien luovutus) ja arvopaperien lainaksiantamisen ja -ottamisen osalta realisointiaika on viisi arkipäivää. Muiden pääomamarkkinälähtöisten transaktioiden osalta realisointiaika on 10 arkipäivää.
38. Taulukoissa 1–4 ja 39–41 kohdassa luottoluokka, johon vieraan pääoman ehtoinen arvopaperi kuuluu, on luottoluokka, jota toimivaltaiset viranomaiset ovat 78–83 artiklan mukaisesti todenneet luottoluokituksen vastaavan. Tässä tapauksessa on sovellettava myös 1 osan 10 kohtaa.
39. Ei-hyväksytyille arvopapereille tai hyödykkeille, jotka on lainattu tai myyty takaisinostosopimuksen tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen ja -ottamisen yhteydessä, tehdään sama volatiliteettikorjaus kuin pääindeksin ulkopuolisille osakkeille, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi virallisesti hyväksytyssä pörsissä.
40. Yhteissijoitusyrityksissä oleviin hyväksytyihin osuuksiin tehdään volatiliteettikorjaus, joka vastaa painotettuja keskimääräisiä volatiliteettikorjauksia, jotka tehtäisiin omaisuuseriin, joihin rahasto on sijoittanut ottaen huomioon 37 kohdassa määritetty transaktion realisointiaika. Jos omaisuuserät, joihin rahasto on sijoittanut, eivät ole luottolaitoksen tiedossa, tehdään volatiliteettikorjaus, joka vastaa suurinta volatiliteettikorjausta, joka tehtäisiin omaisuuseriin, joihin rahastolla on oikeus sijoittaa.
41. Laitosten liikkeeseen laskemiin luokittelemattomiin vieraan pääoman ehtoisin arvopapereihin, jotka täyttävät 1 osan 8 kohdassa asetetut hyväksyttävyyuskriteerit, tehdään samat volatiliteettikorjaukset kuin laitosten ja yritysten liikkeeseen laskemiin arvopapereihin, joille on annettu luottoluokkaa 2 tai 3 vastaava ulkoinen luottoluokitus.
- ii) Omat volatiliteettikorjausten estimaatit
42. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava luottolaitoksille, jotka noudattavat 47–56 kohdassa asetettuja vaatimuksia, mahdollisuus soveltaa omia volatiliteettiestimaatteja laskettaessa vakuuksiin ja vastuisiin tehtäviä volatiliteettikorjauksia.
43. Jos vieraan pääoman ehtoisilla arvopapereilla on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa sijoitusluokkaa (investment grade) tai on sitä parempi, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitokset laskevat jokaiselle arvopaperiluokalle oman volatiliteettiestimaatin.

▼B

44. Luokkia määritettäessä luottolaitosten on otettava huomioon arvopaperin liikkeeseenlaskijan ominaispiirteet, arvopaperien ulkoinen luottoluokitus, niiden jäljellä oleva juoksu-aika sekä niiden muunnettu duraatio. Volatiliteettiestimaattien on vastattava arvopapereita, jotka luottolaitos on sisällyttänyt kuhunkin luokkaan.
45. Vieraan pääoman ehtoisten arvopaperien, joilla on hyväksytyt luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka on heikompi kuin sijoitusluokka, ja muiden hyväksyttävien vakuuksien volatiliteettikorjaukset on laskettava kunkin yksittäisen omaisuuserän osalta erikseen.
46. Luottolaitosten, jotka käyttävät omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, on arvioitava vakuuden volatiliteetti tai valuuttaero ottamatta huomioon vakuudettomien vastuiden, vakuuksien ja/tai valuuttojen välistä korrelaatiota.

Määrälliset kriteerit

47. Volatiliteettikorjauksia laskettaessa on käytettävä 99 prosentin yksisuuntaista luottamusväliä.
48. Seuraavia realisointiaikoja on sovellettava: vakuudellisessa luotonannossa 20 pankkipäivää; takaisinostosopimuksissa 5 pankkipäivää paitsi jos niihin sisältyy hyödykkeiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen liittyvien taattujen omistusoikeuksien luovutus tai arvopaperien lainaksiantaminen ja -ottaminen; muissa pääomamarkkinalähtöisissä transaktioissa 10 pankkipäivää.
49. Luottolaitokset voivat käyttää volatiliteettikorjauksessa lukuja, jotka on laskettu lyhyempiin tai pidempiin realisointiaikoihin perustuen kuin mitä 48 kohdassa on säädetty kyseessä oleville sopimustyypeille, skaalaamalla säädettyä volatiliteettikorjausta ylöspäin tai alaspäin käyttäen aikakaavan neliöjuurta:

$$H_M = HN \sqrt{T_M/T_N}$$

missä T_M on todellinen realisointiaika;

H_M on $T_{M:n}$ mukainen volatiliteettikorjaus; ja

H_N on säädettyyn realisointiaikaan T_N perustuva volatiliteettikorjaus.

50. Luottolaitosten on otettava huomioon laadultaan heikompien omaisuuserien vähäisempi likvidiyys. Realisointiaikaa on tarkistettava ylöspäin, jos vakuuden likvidiydestä on epävarmuutta. Luottolaitosten on myös ilmoitettava, jos potentiaalinen volatiliteetti on aiemmissa tiedoissa arvioitu liian alhaiseksi (esim. sidotut valuutat). Näihin tapauksiin on sovellettava stressiskenaariota.
51. Volatiliteettikorjauksia laskettaessa havaintokauden (otantakausi) piteuden on oltava vähintään yksi vuosi. Luottolaitoksilla, jotka käyttävät havaintokauden määrittelyssä painotusjärjestelmää tai muita menetelmiä, toteutuneen havaintokauden piteuden on oltava vähintään yksi vuosi (yksittäisten havaintojen painotetun keskimääräisen viiveen on oltava vähintään kuusi kuukautta). Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös edellyttää, että luottolaitokset laskevat volatiliteettikorjauksensa lyhyemmältä ajanjaksoilta, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat tämän olevan perusteltua hintavolatiliteetin merkittävän lisääntymisen vuoksi.
52. Luottolaitosten on päivitettävä tietokantansa vähintään kerran kolmessa kuukaudessa ja päivitettävä tietoja myös silloin, kun markkinahinnat muuttuvat merkittävästi. Tämän mukaisesti volatiliteettikorjaukset on laskettava vähintään kolmen kuukauden välein.

Laadulliset vaatimukset

53. Volatiliteettiestimaatteja on käytettävä luottolaitoksen päivittäisessä riskienhallintaprosessissa mukaan lukien sen sisäiset vastuulimiitit.
54. Jos luottolaitoksen päivittäisessä riskienhallinnassa käyttämä realisointiaika on pidempi kuin kyseiselle sopimustyyppille tässä osassa määritetty realisointiaika, luottolaitoksen volatiliteettikorjauksia on korotettava 49 kohdassa määritetyn aikakaavan neliöjuuren mukaisesti.

▼ B

55. Luottolaitoksella on oltava vakiintuneet menettelyt, joilla seurataan dokumentoitujen käytänteiden ja valvontatoimien noudattamista; käytänteillä ja valvontatoimilla hallitaan järjestelmää, jolla estimoidaan volatiliteettikorjauksia ja integroidaan estimaatit luottolaitoksen riskienhallintajärjestelmään.
56. Luottolaitoksen omaan sisäisen tarkastuksen prosessiin on kuuluttava säännöllisesti suoritettava volatiliteettikorjausten estimointijärjestelmän riippumaton tarkastelu. Volatiliteettikorjausten estimoinnissa ja estimaattien integroinnissa luottolaitoksen riskienhallintajärjestelmään käytettävän kokonaisjärjestelmän tarkastelu on suoritettava vähintään kerran vuodessa ja siihen on sisällyttävä ainakin seuraavat toimet:
- volatiliteettikorjausten estimaattien integrointi päivittäiseen riskienhallintaan;
 - volatiliteettikorjausten estimointiprosessissa tapahtuvien merkittävien muutosten validointi;
 - volatiliteettikorjausten estimointijärjestelmässä käytettävien tietolähteiden johdonmukaisuuden, oikea-aikaisuuden ja luotettavuuden varmistaminen mukaan lukien tietolähteiden riippumattomuus;
 - volatiliteettioletusten paikkansapitävyys ja tarkoituksenmukaisuus.

iii) Volatiliteettikorjausten korottaminen

57. Tämän osan 36–41 kohdassa määritettyjä volatiliteettikorjauksia sovelletaan, kun arvot määritetään päivittäin. Jos luottolaitos käyttää 42–56 kohdan mukaisesti omia volatiliteettikorjausten estimaatteja, ne on ensisijaisesti laskettava päivittäisten arvonnäilysten perusteella. Jos arvostus tehdään harvemmin kuin kerran päivässä, on sovellettava suurempia volatiliteettikorjauksia. Ne lasketaan korottamalla päivittäin arvostettuja volatiliteettikorjauksia seuraavan ”ajan neliöjuureen” perustuvan kaavan mukaisesti:

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

missä

H on sovellettava volatiliteettikorjaus

H_M on volatiliteettikorjaus, kun suoritetaan päivittäinen arvostus

N_R on arvostusten suorittamisen välinen aika pankkipäivinä

T_M on kyseisen sopimustyyppin realisointiaika.

iv) 0 prosentin volatiliteettikorjauksen soveltamisedot

58. Kun luottolaitos soveltaa takaisinostosopimuksissa sekä arvopaperien lainaksiantamisessa ja -ottamisessa valvojan antamaa vakioarvon leikkausta tai omat arvonneikkaustekijät -menetelmää ja a–h alakohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, se voi soveltaa 34–57 kohdan mukaisesti laskettujen volatiliteettikorjausten sijasta 0 prosentin volatiliteettikorjausta. Tämä vaihtoehto ei ole sallittu, kun luottolaitokset soveltavat 12–21 kohdassa esitettyä sisäisten mallien menetelmää:
- sekä vastuu että vakuus ovat 1 osan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettua käteistä rahaa tai valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseenlaskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, ja niille voidaan antaa 78–83 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipaino;
 - sekä vastuu että vakuus ovat saman valuutan määräisiä;
 - sopimuksen juoksuaika ei saa olla yhtä päivää pidempi tai sitten sekä vastuun että vakuuden markkina-arvon määrittämisen tai nettoarvon tilityksen on tapahduttava päivittäin;

▼ B

- d) vastapuolen laiminlyömiä nettoarvon tilitystä edeltäneen viimeisimmän markkina-arvon määrittämisen ja vakuuden rahaksi muuttamisen välinen aika ei saa ylittää neljää pankkipäivää;
- e) sopimus selvitetään kyseiselle sopimustyyppille hyväksytyssä selvitysjärjestelmässä;
- f) sopimukseen kuuluvat asiakirjat ovat kyseisellä arvopaperityypillä toteutettavissa takaisinostosopimuksissa tai arvopapereiden lainaksiantamisessa ja -ottamisessa käytettäviä vakiomuotoisia asiakirjoja;
- g) sopimukseen sovelletaan asiakirjoja, joissa todetaan, että vastapuolen laiminlyödessä velvoitteensa tilittää käteinen raha, arvopaperit tai nettoarvo tai muu vastike sopimus voidaan purkaa välittömästi; ja
- h) toimivaltaiset viranomaiset pitävät vastapuolta keskeisenä markkinatoimijana. Keskeisiin markkinatoimijoihin kuuluvat seuraavat yhteisöt:
- tässä liitteessä olevan 1 osan 7 kohdan b alakohdassa mainitut yhteisöt, joille annetaan 78–83 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipaino;
 - laitokset;
 - muut rahoitusalan yritykset (mukaan lukien vakuutusyritykset), joilta oleville vastuulle annetaan 78–83 artiklan mukaisesti 20 prosentin riskipainoa, tai jos kyse on luottolaitoksista, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 83–89 artiklan mukaisesti, luottolaitoksilla ei ole hyväksytyt luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, mutta joiden maksukyvyttömyyden todennäköisyys sisäisen luokituksen mukaan vastaa hyväksytyt luottoluokituslaitosten antamia luottoluokituksia, ja jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan vähintään luottoluokkaa 2 yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien säännösten mukaisesti;
 - säännellyt yhteissijoitusyritykset, joihin sovelletaan pääomaa tai vipuvaikutusta koskevia vaatimuksia;
 - säännellyt eläkerahastot; ja
 - hyväksytyt selvitysorganisaatiot.
59. Jos toimivaltainen viranomainen sallii kotivaltionsa liikkeeseen laskemilla arvopapereilla tehtävien takaisinostosopimusten tai arvopapereiden lainaksiantamisen ja -ottamisen osalta 58 kohdassa esitetyn käsittelyn, muut toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa niiden lainkäyttöalueelle sijoittautuneiden luottolaitosten soveltaa samaa lähestymistapaa samoihin sopimuksiin.
- c) Riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen
- Standardimenetelmä
60. Tämän osan 33 kohdan mukaisesti laskettu E*:n arvo on 80 artiklassa tarkoitettu vastuuarvo. Liitteessä II lueteltujen taseen ulkopuolisten erien osalta E* on arvo, johon sovelletaan 78 artiklan 1 kohdassa eriteltyjä prosenttimääriä, jotta vastuuarvo saadaan laskettua.
- Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB)
61. Tämän kohdan mukaisesti laskettu LGD* (toteutunut tappioosuus) on liitteessä VII tarkoitettu LGD.
- $$\text{LGD}^* = \text{LGD} \times [(E^*/E)]$$
- missä
- LGD on tappio-osuus, jota sovellettaisiin vastuusiin 84–89 kohdan mukaisesti, jos vastuulla ei olisi vakuutta;
- E on 33 kohdan mukaisesti kuvattu vastuuarvo;

▼B

E* lasketaan 33 kohdan mukaisesti.

1.5. Muut hyväksytyt vakuudet sovellettaessa 84–89 artiklaa

1.5.1. Arvostus

a) Kiinteistövakuudet

62. Riippumattoman arvioijan on määritettävä kiinteistön arvoksi markkina-arvo tai sitä alhaisempi arvo. Niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säätäneet lailla tai asetuksella tiukoista kiinteistön vakuudellisen arvon arviointiperusteista, riippumaton arvioija voi määrittää kiinteistön arvoksi kiinteistön vakuudellisen arvon tai sitä alhaisemman arvon.
63. ”Markkina-arvolla” tarkoitetaan arvioitua hintaa, jolla kiinteistö pitäisi voida myydä arviointipäivänä myyjän ja hänestä riippumattoman ostajan välisellä sopimuksella asianmukaisen markkinoinnin jälkeen kummankin osapuolen toimiessa asiantuntevasti, varovaisesti ja vapaaehtoisesti. Markkina-arvo on esitettävä avoimella ja selkeällä tavalla.
64. ”Kiinnitysluoton arvolla” tarkoitetaan sitä kiinteistön arvoa, joka on määritetty arvioimalla huolellisesti kiinteistön myöhempää myytävyyttä ottaen huomioon omaisuuden pitkän aikavälin kestävät ominaisuudet, normaalit paikalliset markkinaolosuhteet, kiinteistön senhetkinen käyttö ja asianmukaiset vaihtoehtoiset käyttötavat. Spekulatiivisia tekijöitä ei saada ottaa huomioon arvioitaessa kiinnitysluoton arvoa. Kiinnitysluoton arvo on esitettävä avoimella ja selkeällä tavalla.
65. Vakuuden arvon on oltava tapauksesta riippuen markkina-arvo tai kiinnitysluoton arvo, jota on tarpeen mukaan pienennetty 2 osan 8 kohdassa edellytetyn arvon tarkistuksen johdosta tai kiinteistöön kohdistuvien mahdollisten etuoikeutettujen vaateiden huomioonottamiseksi.

b) Saamiset

66. Saamisten arvo on niiden rahallinen määrä.

c) Muut reaalivakuudet

67. Omaisuus on arvostettava markkina-arvoon eli hintaan, jolla omaisuus voitaisiin myydä arviointipäivänä myyjän ja hänestä riippumattoman ostajan välisellä vapaaehtoisella sopimuksella.

1.5.2 Riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen

a) Yleinen käsittely

68. Tämän osan 69–72 kohdan mukaisesti laskettu LGD* (toteutunut tappio-osuus) on liitteessä VII tarkoitettu LGD.
69. Jos vakuuden (C) arvo suhteessa vastuarvoon (E) jää alle taulukon 5 mukaisen raja-arvon C* (vastuulta vaadittu vakuudellisuuden vähimmäistaso), LGD* on LGD:n arvo, joka määritetään liitteessä VII vastapuoleen kohdistuville vakuudettomille vastuulle. ►M5 Tässä tarkoituksessa liitteessä VIII olevan 3 osan 9, 10 ja 11 kohdassa lueteltujen erien vastuarvo on laskettava käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa ja prosenttimäärää kyseisissä kohdissa mainittujen luottovasta-arvokerrointen tai prosenttimäärien sijasta. ◀
70. Jos vakuuden arvo suhteessa vastuarvoon ylittää toisen, taulukon 6 mukaisen korkeamman raja-arvon C** (eli täyden LGD-hyväksynnän edellyttämä vakuudellisuuden taso), LGD*:n on oltava taulukossa 5 määritetty arvo.
71. Jos vakuudellisuuden C** vaadittua tasoa ei saavuteta koko vastuun osalta, vastuuta on pidettävä kaksiosaisena: toisella osalla on vaadittu vakuuden taso C** ja toisella ei.
72. Taulukossa 5 esitetään vastuuden vakuudellisiin osiin sovellettavat LGD*-arvot ja vaaditut vakuustasot.

Taulukko 5

Vastuiden vakuudellisten osien LGD:n vähimmäistaso

	Ylimmän etuoikeusluokan vaateiden ja ehdollisten vaateiden LGD*	Etuoikeudeltaan huonompien vaateiden ja ehdollisten vaateiden LGD*	Vastuulta vaadittu vakuudellisuuden vähimmäistaso (C*)	Täyden LGD-hyväksynnän edellyttämä vakuudellisuuden vähimmäistaso (C**)
Saamiset	35 %	65 %	0 %	125 %
Asuinkiinteistö/liikekiinteistö	35 %	65 %	30 %	140 %
Muu vakuus	40 %	70 %	30 %	140 %

Edellä mainitusta poiketen toimivaltaiset viranomaiset voivat 31 päivään joulukuuta 2012 saakka sallia, että luottolaitokset määrittävät taulukossa 5 säädettyjen vakuusrajojen puitteissa

- a) LGD-arvoksi 30 prosenttia ylimmän etuoikeusluokan vastuille, jotka sisältyvät liikekiinteistö -leasingsopimuksiin;
- b) LGD-arvoksi 35 prosenttia ylimmän etuoikeusluokan vastuille, jotka sisältyvät kone- ja laiteleasing -sopimuksiin; ja
- c) LGD-arvoksi 30 prosenttia asuin- tai liikekiinteistövakuudellisille ylimmän etuoikeusluokan vastuille.

Poikkeuksen sovellettavuutta tarkastellaan uundestaan kyseisen ajanjakson päätyttyä.

b) Liikekiinteistövakuuksien vaihtoehtoinen käsittelytapa

73. Jollei tämän kohdan ja 74 kohdan soveltamisesta muuta johdu, jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat 68–72 artiklassa säädetystä menettelystä poiketen sallia, että luottolaitokset soveltavat 50 prosentin riskipainotusta vastuun siihen osaan, jonka täytenä vakuutena on jäsenvaltion alueella sijaitseva asuin- tai liikekiinteistö; tämän edellytyksenä on, että toimivaltaiset viranomaiset voivat todeta, että kyseiset markkinat ovat hyvin kehittyneet ja vakiintuneet ja että asuin- tai liikekiinteistövakuudellisesta lainanannosta syntyneet tappiot eivät ylitä seuraavia enimmäismääriä:

- a) asuin- tai liikekiinteistövakuudellisesta lainanannosta aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 50 prosenttia markkina-arvosta (tai 60 prosenttia kiinnitysluoton arvosta, jos se on alempi), eivät ylitä 0,3:a prosenttia luottojen, joille on annettu kyseinen kiinteistövakuus, kokonaismäärästä vuoden aikana; ja
- b) asuin- tai liikekiinteistövakuudellisesta lainanannosta aiheutuvat kokonaistappiot eivät ylitä 0,5:tä prosenttia luottojen, joille on annettu kyseinen kiinteistövakuus, kokonaismäärästä vuoden aikana.

74. Jos jompikumpi 73 kohdassa mainituista edellytyksistä ei täyty vuoden aikana, käsittelyä ei saa soveltaa ennen kuin edellytykset täyttyvät jonkin tulevan vuoden aikana.

75. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät 73 kohdassa säädettyä harkintavaltaansa, toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitoksillensa mahdollisuuden soveltaa 73 kohdassa säädetyn käsittelyn mukaisia riskipainoja vastuisiin, joiden vakuutena on asuin- tai liikekiinteistöjä, jotka sijaitsevat ensiksi mainitun jäsenvaltion alueella ja samoin ehdoin, joita sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa.

▼B**1.6 Riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen eri vakuuksista muodostuvan ryhmän osalta**

76. Kun riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärä lasketaan 84–89 artiklan mukaisesti ja saamisen vakuutena on sekä rahoitusvakuus että muu hyväksyttävä vakuus, liitteessä VII tarkoitettua LGD-lukua vastaava LGD* (toteutunut tappio-osuus) lasketaan jäljempänä esitetyllä tavalla.
77. Luottolaitoksen on jaettava volatiliteettikorjattu vastuarvo (eli arvo, joka saadaan, kun volatiliteettikorjausta on sovellettu 33 kohdassa esitetyllä tavalla) osiin, joiden vakuutena on ainoastaan yksi vakuustyyppi. Luottolaitoksen on näin ollen jaettava tarvittaessa vastuu osaan, jonka vakuutena on hyväksyty rahoitusvakuus; osaan, jonka vakuutena on saamisia; osiin, joiden vakuutena on asuin- ja/tai liikekiinteistövuokaus; osaan, jonka vakuutena on muu hyväksyty vakuus; vakuudettomaan osaan.
78. Vastuun jokaisen osan LGD* lasketaan erikseen tämän liitteen säännösten mukaisesti.

1.7 Muu vastikkeellinen luottosuoja**1.7.1 Kolmansiin laitoksiin tehdyt talletukset**

79. Jos tämän liitteen 2 osan 12 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, 1 osan 23 kohdassa tarkoitettua luottosuojaa voidaan käsitellä kuten kolmannen laitoksen antamaa takausta.

1.7.2 Lainan myöntäneelle luottolaitokselle pantatut henkivakuutukset**▼M5**

80. Kun 2 osan 13 kohdan ehdot täyttyvät, vastuun osan, jonka vakuutena on 1 osan 24 kohdan soveltamisalaan kuuluvan luottosuojan nykyhetken takaisinostoarvo, on oltava jompikumpi seuraavista:
- a) kuuluu 80 a kohdassa säädettyjen riskipainojen soveltamisalaan, kun vastuuseen sovelletaan 78–83 artiklaa;
- b) sovelletaan 40 prosentin LGD-arvoa, kun vastuu kuuluu 84–89 artiklan soveltamisalaan mutta siihen ei sovelleta luottolaitoksen omia LGD-estimaatteja.
- Valuuttaeron tapauksessa nykyhetken takaisinostoarvoa on alennettava 84 kohdan mukaisesti, jolloin luottosuojan arvo on henkivakuutuksen nykyhetken takaisinostoarvo.
- 80 a. Edellä 80 kohdan a alakohtaa sovellettaessa on sovellettava seuraavia riskipainoja henkivakuutuksen myöntäneeltä yhtiöltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettavan riskipainon perusteella:
- a) 20 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yhtiöltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 20 prosentin riskipainoa;
- b) 35 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yhtiöltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 50 prosentin riskipainoa;
- c) 70 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yhtiöltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 100 prosentin riskipainoa;
- d) 150 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yhtiöltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 150 prosentin riskipainoa.

▼B**1.7.3 Pyyntöistä takaisin ostetut laitosten liikkeeseen laskemat rahoitusvälineet**

81. Tämän liitteen 1 osan 25 kohdan mukaisesti hyväksytyt instrumentit voidaan käsitellä kuten liikkeeseenlaskijalaitoksen antamaa takausta.

▼ B

82. Hyväksytyt luottosuojan arvo määritetään seuraavasti:
- jos instrumentin takaisinostohinta on sen nimellisarvo, suojan arvo on kyseinen määrä;
 - jos instrumentin takaisinostohinta on sen markkinahinta, suojan arvo on instrumentin arvo, joka lasketaan samalla tavalla kuin 1 osan 8 kohdassa määritettyjen vieraan pääoman ehtojen arvopaperien arvo.

2. TAKAUKSEN LUONTEINEN LUOTTOSUOJA

2.1. Arvostus

83. Takauksen luonteisen luottosuojan (G) arvo on määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan velallisen maksukyvyttömyyden tai maksulaiminlyönnin seurauksena tai muiden erikseen määritettyjen maksuvelvollisuuden laukaisevien tapahtumien sattuessa. Kun kyseessä on luottojohdannainen, jonka ehtoissa ei pidetä maksuvelvollisuuden laukaisevana tapahtumana suojattavaan omaisuuteen liittyvää uudelleenjärjestelyä, johon sisältyy pääoman, korkojen tai palkkioiden maksusta vapauttaminen tai sen lykkäys, joka johtaa luottotappioon (eli arvonoikausun tai muuhun vastaavaan tuloslaskelmaan tehtävään kulukirjaukseen).

- jos määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan, ei ole vastuuarvoa korkeampi, tämän kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti laskettua luottosuojaa alennetaan 40 prosenttia; tai
- jos määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan, on vastuuarvoa korkeampi, luottosuojan arvo on enintään 60 prosenttia vastuuarvosta.

84. Jos takauksen luonteinen luottosuoja on eri valuutassa kuin vastuu, luottosuojan arvoa alennetaan soveltamalla volatilitteettikorjausta HFX seuraavasti:

$$G^* = G \times (1 - H_{FX})$$

missä:

G on luottosuojan nimellismäärä;

G* on G, jota on mukautettu valuuttariskin varalta; ja

H_{FX} on luottosuojan ja suojattavan omaisuuden mahdollisten valuuttaerojen vuoksi tehty volatilitteettikorjaus.

Jos valuuttaeroa ei ole

$$G^* = G$$

85. Valuuttaerojen vuoksi tehtävät volatilitteettikorjaukset voidaan laskea 34–57 kohdassa esitettyjen valvojan antaman vakioarvon leikkauksen tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmän mukaisesti.

2.2 Riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen

2.2.1 Osittainen suoja — jako etuoikeusluokkiin

86. Jos luottolaitos siirtää osan lainaan sisältyvästä riskistä yhteen tai useampaan etuoikeusluokkaan, on sovellettava 94–101 artiklan säännöksiä. Maksujen kynnsarvojen, joita pienempiä maksuja ei suoriteta luottotappion toteutuessa, katsotaan vastaavan suuririskisintä osaa ja johtavan siihen, että riski katsotaan siirrettyksi etuoikeusluokkiin.

2.2.2 Standardimenetelmä

- Täysi suoja

▼ M5

87. Sovellettaessa 80 artiklaa g on vastuulle, jonka vastuuarvo (E) on täysin suojattu takauksen luonteisella suojalla (GA), annettu riskipaino, jolloin:

▼ M5

E on 78 artiklan mukainen vastuuarvo; tässä tapauksessa liitteessä II luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia sen arvosta 78 artiklan 1 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;

g on suojan tarjoajaan kohdistuvien vastuiden riskipaino, kuten 78–83 artiklassa määritetään; ja

G_A on 84 kohdan mukaisesti laskettu G^* :n arvo, jota on mukautettu 4 osassa tarkoitettulla tavalla maturiteettierojen varalta.

▼ B

b) Osittainen suoja — sama etuoikeusluokka

88. Jos suojattu määrä on pienempi kuin vastuuarvo ja sen suojaetuilla ja suojaamattomilla osilla on sama etuoikeusluokka (eli luottolaitos ja suojan tarjoaja jakavat tappiot tasasuhteessa), voidaan myöntää suhteellinen helpotus viranomaispääomavaatimusta laskettaessa. Sovellettaessa 80 artiklaa riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$(E - G_A) \times r + G_A \times g,$$

missä:

▼ M5

E on 78 artiklan mukainen vastuuarvo. Tässä tapauksessa liitteessä II luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia sen arvosta 78 artiklan 1 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;

▼ B

G_A on 84 kohdan mukaisesti laskettu G^* :n arvo, jota on mukautettu 4 osassa tarkoitettulla tavalla maturiteettierojen varalta;

r on vastapuoleen liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 78–83 artiklassa säädetään; ja

g on suojan tarjoajaan kohdistuvien vastuiden riskipaino, kuten 78–83 artiklassa säädetään.

c) Valtiontakaukset

89. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että liitteessä VI olevassa 1 osan 4 ja 5 kohdassa säädettyä menettelyä sovelletaan valtioiden ja keskuspankkien takaamiin vastuisiin tai niiden osiin, kun takaus on velallisen kotimaan valuutan määräinen ja saaminen on rahoitettu kyseisellä valuutalla.

2.2.3 Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB)

Täysi suoja / osittainen suoja — sama etuoikeusluokka

▼ M5

90. Vastuuarvon (E) suojatun osan (joka perustuu luottosuojan (G_A) korjattuun arvoon) PD-luku voi liitteessä VII olevaa 2 osaa sovellettaessa olla suojan tarjoajan PD tai velallisen ja suojan tarjoajan PD-lukujen välissä oleva luku, jos täydelle korvattavuudelle ei katsota olevan perusteita. Etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta liitteessä VII olevaa 2 osaa sovellettaessa LGD-lukuna voidaan pitää ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-lukua.
91. Vastuuarvon (E) suojaamattoman osan PD on velallisen PD ja LGD on suojattavan vastuun LGD.
92. G_A on 84 kohdan mukaisesti laskettu G^* :n arvo, jota on mukautettu 4 osassa tarkoitettulla tavalla maturiteettierojen varalta. E on liitteessä VII olevan 3 osan mukainen vastuuarvo. Tässä tarkoituksessa liitteessä VIII olevan 3 osan 9, 10 ja 11 kohdassa lueteltujen erien vastuuarvo on laskettava käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa tai prosenttimäärää kyseisissä kohdissa mainittujen luottovasta-arvokertoimien tai prosenttimäärien sijasta.

4 OSA

Maturiteettierot

1. Riskipainotettujen saamisten yhteismääriä laskettaessa maturiteettieroja syntyy, kun luottosuojan jäljellä oleva juoksuaika on lyhyempi kuin suojattavan vastuun. Kun jäljellä oleva juoksuaika on alle kolme kuukautta ja lyhyempi kuin suojattavan vastuun juoksuaika, suoja ei hyväksytä.
2. Maturiteettieron vallitessa luottosuoja ei saa hyväksyä, jos
 - a) suojan alkuperäinen juoksuaika on alle vuoden pituinen; tai
 - b) vastuu on lyhytaikainen saaminen, johon on toimivaltaisten viranomaisten mukaan sovellettava yhden vuoden alarajan sijaan yhden päivän alarajaa liitteessä VII olevan 2 osan 14 kohdan mukaisen maturiteettiarvon osalta.

1. JUOKSUAJAN MÄÄRITELMÄ

3. Vastuun todelliseksi juoksuajaksi katsotaan pisin mahdollinen jäljellä oleva aika, jonka kuluessa vastapuolen on täytettävä velvoitteensa, kuitenkin enintään viisi vuotta. Jollei 4 kohdan soveltamisesta muuta johdu, luottosuojan juoksuajaksi katsotaan aikaisin mahdollinen ajankohta, jona suoja voi päättyä tai jona se voidaan päättää.
4. Jos luottosuoja on mahdollista päättää suojan myyjän harkinnan mukaan, suojan juoksuajan katsotaan päättyvän aikaisimpana mahdollisena ajankohtana, jona kyseinen optio voidaan toteuttaa. Jos luottosuoja on mahdollista päättää suojan ostajan harkinnan mukaan käyttämällä optiota ja suojan alulle panoa koskeviin ehtoihin sisältyy luottolaitoksen näkökulmasta positiivinen kannustin sopimuksen voimassaolon päättämiseksi ennen alkuperäisen juoksuajan päättymistä, suojan juoksuajan katsotaan päättyvän aikaisimpana ajankohtana, jona optio voidaan toteuttaa; muussa tapauksessa option ei katsota vaikuttavan suojan juoksu-aikaan.
5. Jos luottojohdannaisen ehtoissa ei ole estetty sen voimassaolon päättämistä ennen sellaisen maksuajan pidennyksen päättämistä, joka on maksukyvyttömyyden toteamisen ehto alkuperäistä velvoitetta koskevan laiminlyönnin tapahduttua, suojan juoksuajaa on lyhennettävä maksuajan pidennystä vastaavalla ajalla.

2. SUOJAN ARVOSTAMINEN

2.1. **Vastikkeellisen luottosuojan alaiset sopimukset — rahoitusvakuuksia koskeva yksinkertainen menetelmä**

6. Jos vastuun juoksuajaa poikkeaa suojan juoksuajasta, vakuutta ei hyväksytä.

2.2. **Vastikkeellisen luottosuojan alaiset sopimukset — rahoitusvakuuksia koskeva kattava menetelmä**

7. Luottosuojan ja vastuun juoksuajat on otettava vakuuden tarkistetuissa arvoissa huomioon seuraavan kaavan mukaisesti:

$$C_{VAM} = C_{VA} \times (t-t^*) / (T-t^*),$$

jossa:

C_{VA} on vakuuden volatilitteettikorjattu arvo, kuten 3 osan 33 kohdassa säädetään, tai vastuun määrä, riippuen siitä kumpi on alempi;

t on luottosuojan 3–5 kohdan mukaisesti laskettu juoksuajan jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai T :n arvo riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

T on vastuun 3–5 kohdan mukaisesti laskettu juoksuajan jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai viisi vuotta riippuen siitä, kumpi on alhaisempi; ja

t^* on 0,25.

▼B

C_{VAM} on C_{VA} , jota on mukautettu maturiteettierojen varalta ja joka sisällytetään kaavaan, jolla lasketaan täysin mukautettu vastuuarvo (E^*), kuten 3 osan 33 kohdassa esitetään.

2.3. Takauksen luonteisen luottosuojan alaiset sopimukset

8. Luottosuojan ja vastuun juoksuajat on otettava luottosuojan tarkistetussa arvossa huomioon seuraavan kaavan mukaisesti:

$$G_A = C_{VA} \times (t-t^*)/(T-t^*)$$

missä:

G^* on suojan määrä, jota on mukautettu valuuttaerojen varalta;

G_A on G^* , jota on mukautettu maturiteettierojen varalta;

t on luottosuojan 3–5 kohdan mukaisesti laskettu juoksuajan jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai T :n arvo riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

T on vastuun 3–5 kohdan mukaisesti laskettu juoksuajan jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai viisi vuotta riippuen siitä, kumpi on alhaisempi; ja

t^* on 0,25.

G_A on suojan arvo sovellettaessa 3 osan 83–92 kohtaa.

5 OSA

Luottoriskin vähentämismenetelmien yhdistelmät standardimenetelmässä

1. Jos luottolaitos laskee riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 78–83 artiklan mukaisesti ja soveltaa yksittäiseen vastuuseen useampaa luottoriskin vähentämismenetelmää (luottolaitoksella on esimerkiksi yhden vastuun osalta sekä reaalivakuus että takaus, jotka suojaavat osaa vastuusta), luottolaitoksen on jaettava vastuu osiin, jotka on suojattu yhdellä luottoriskin vähentämismenetelmällä (esimerkiksi osuus, joka on suojattu vakuudella, ja osuus, joka on suojattu takauksella), ja riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on laskettava kunkin osuuden osalta erikseen 78–83 artiklan ja tämän liitteen säännösten mukaisesti.
2. Jos suojan tarjoajan tarjoamalla luottosuojakokonaisuudella on erilaisia juoksuajoja, on sovellettava 1 kohdassa kuvattua lähestymistapaa vastaavaa lähestymistapaa.

6 OSA

Saamisten koriin sovellettavat luottoriskin vähentämismenetelmät

1. FIRST-TO-DEFAULT -LUOTTOJOHDANNAISSOPIMUKSET
 1. Jos luottolaitos on hankkinut useille vastuulle luottosuojan sellaisin ehdoin, että ensimmäinen vastuuden joukossa esiintyvä maksun laiminlyönti laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen laiminlyönti johtaa sopimuksen purkamiseen, luottolaitos voi tämän liitteen mukaisesti ottaa luottosuojan huomioon riskipainotettujen saamisten ja (tarvittaessa) odotettujen tappioiden yhteismäärän laskentavassa, joka tuottaisi luottosuojan puuttuessa riskipainotettujen saamisten alhaisimman yhteismäärän 78–83 artiklan tai 84–89 artiklan mukaisesti; näin voidaan toimia ainoastaan silloin, jos vastuuarvo on yhtä suuri tai pienempi kuin luottosuojan arvo.
2. N:NNEN TAPPION KORISTA MUODOSTUVAT LUOTTOJOHDANNAISSOPIMUKSET (NTH-TO-DEFAULT -LUOTTOJOHDANNAISSOPIMUKSET)
 2. Jos n:s laiminlyönti vastuuden joukossa laukaisee luottosuojan mukaisen maksuvelvollisuuden, suojan ostava luottolaitos voi hyväksyä luottosuojan riskipainotettujen saamisten yhteismäärän ja (tarvittaessa) odotettujen tappioiden yhteismäärän laskemista varten ainoastaan siinä tapauksessa, että suojaus on tehty myös laiminlyönteihin 1:stä n–1:een tai kun n–1 -laiminlyönnit ovat jo tapahtuneet. Näissä tapauksissa on sovellettava 1 kohdassa first-to-default -luottojohdannaissopimuksille määritettyä menetelmää, johon on tehty nth-to-defaults -sopimusten edellyttämät muutokset.

LIITE IX

ARVOPAPERISTAMINEN

1 OSA

Liitteessä IX käytettävät määritelmät

1. Tässä liitteessä
 - ”marginaalilla/hintaerolla” tarkoitetaan perittäviä rahoituskuluja ja muita arvopaperistetuista vastuista saatuja palkkioita, joista on vähennetty kulut ja muut kustannukset;
 - ”alullepanijan takaisinlunastusmenettelyllä” tarkoitetaan sopimusveloitetta, jonka mukaan jäljellä olevien vastuiden määrän alittaessa määrätyn tason alulle paneva luottolaitos voi ostaa arvopaperistetut omaisuuserät takaisin tai kuolettaa ne ennen kuin kaikki suojattavat vastuut on maksettu takaisin;
 - ”likviditeettisopimuksella” tarkoitetaan arvopaperistettujen omaisuuserien positiota, joka syntyy sopimuksella, jolla hankitaan oikea-aikaiset rahavirrat sijoittajille varmistavaa rahoitusta;
 - ”Kirb:lla” tarkoitetaan kahdeksaa prosenttia riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä, joka laskettaisiin 84–89 artiklan mukaisesti arvopaperistetuille vastuille, jos niitä ei olisi arvopaperistettu, lisättyinä kyseisten artikloiden mukaisesti lasketulla kyseisiin vastuisiin liittyvillä odotetuilla tappioilla;
 - ”luottoluokitukseen perustuvalla arviointimallilla” tarkoitetaan menetelmää, jolla lasketaan arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvien riskipainotettujen saamisten yhteismäärä 4 osan 46–51 kohdan mukaisesti;
 - ”valvontaviranomaisen kehittämällä arviointimallilla” tarkoitetaan menetelmää, jolla lasketaan arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvien riskipainotettujen saamisten yhteismäärä 4 osan 52–54 kohdan mukaisesti;
 - ”luokittelemattomalla positiolla” tarkoitetaan arvopaperistettuja omaisuuseriä, joilla ei ole 97 artiklassa määritetyn hyväksytyn luottolaitoksen antamaa luottoluokitusta;
 - ”luokitellulla positiolla” tarkoitetaan arvopaperistettuja omaisuuseriä, joilla on 97 artiklassa määritetyn hyväksytyn luottolaitoksen antama luottoluokitus; ja
 - ”lyhyiden rahoitusinstrumenttien arvopaperistamisella (ABCP-ohjelma)” tarkoitetaan arvopaperistamisohjelmaa, jonka kautta liikkeesen lasketut arvopaperit ovat pääasiallisesti arvopapereita, joiden alkuperäinen juoksuaika on enintään yksi vuosi.

2 OSA

Vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat merkittävän luottoriskin siirron sekä arvopaperistetuille vastuille laskettavien riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän hyväksymistä

1. MERKITTÄVÄ LUOTTORISKIN SIIRTO PERINTEISESSÄ ARVOPAPERISTAMISESSA — HYVÄKSYMISEN VÄHIMMÄISEDELITYKSET

1. Perinteisen arvopaperistamisen alulle paneva luottolaitos voi jättää arvopaperistetut vastuut huomiotta laskettaessa riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärää, jos jompikumpi seuraavista ehdoista täyttyy:
 - a) arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvä merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi kolmansille osapuolille;
 - b) alullepaneva luottolaitos soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa kaikkiin kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin tai vähentää nämä arvopa-

▼ **M5**

- peristetut omaisuuserät omista varoista 57 artiklan r alakohdan mukaisesti.
- 1 a. Jollei toimivaltainen viranomainen päätä yksittäisessä tapauksessa, että riskipainotettujen saamisten yhteismäärän mahdollista vähentämistä, jonka alullepaneva luottolaitos saavuttaisi tällä arvopaperistamisella, ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, merkittävä luottoriski on katsottava siirretyksi seuraavissa tapauksissa:
- a) alullepanevan luottolaitoksen kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämien välivaiheen arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ei ole suurempi kuin 50 prosenttia kyseisen arvopaperistamisen kaikista välivaiheen arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä;
 - b) jos kyseiseen arvopaperistamiseen ei liity välivaiheen arvopaperistettuja omaisuuseriä ja alullepanija voi osoittaa, että sellaisten arvopaperistettujen omaisuuserien vastuuarvo, jotka vähennetään omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, ylittää arvopaperistetuista vastuista aiheutuvien odotettujen tappioiden perustellun arvion selvästi, alullepaneva luottolaitos pitää hallussaan enintään 20 prosenttia sellaisten arvopaperistettujen omaisuuserien vastuuarvosta, jotka vähennetään omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa.
- 1 b. Sovellettaessa 1 a kohtaa välivaiheen arvopaperistetuilla omaisuuserillä tarkoitetaan arvopaperistettuja omaisuuseriä, joihin sovelletaan alle 1 250 prosentin riskipainoa ja jotka ovat kyseisessä arvopaperistamisessa etuoikeusasemaltaan huonompia kuin ylimmässä etuoikeusluokassa oleva omaisuuserä ja etuoikeusasemaltaan huonompia kuin mikä tahansa muu arvopaperistettu omaisuuserä kyseisessä arvopaperistamisessa, jolle
- a) 4 osan 6–36 kohdan soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistetun omaisuuserän tapauksessa annetaan luottoluokaksi 1, tai
 - b) 4 osan 37–76 kohdan soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistetun omaisuuserän tapauksessa annetaan 3 osan mukaisesti luottoluokaksi 1 tai 2.
- 1 c. Vaihtoehtona 1 a ja 1 b kohdassa esitetyille tapauksille merkittävä luottoriski voidaan katsoa siirretyksi, jos toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut siitä, että luottolaitoksella on käytävissä menettelytapoja ja menetelmiä, joilla varmistetaan, että pääomavaatimusten mahdollinen aleneminen, jonka alullepanija saavuttaa arvopaperistamisella, voidaan perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla vakuuttuneita asiasta ainoastaan, jos alullepaneva luottolaitos voi osoittaa, että kyseinen luottoriskin siirto kolmansille osapuolille hyväksytään myös osana luottolaitoksen sisäistä riskienhallintaa ja pääoman sisäistä kohdentamista.
- 1 d. Edellä olevien 1–1 c kohdan lisäksi kaikkien seuraavien ehtojen on täyttyttävä:

▼ **B**

- a) arvopaperistamisesta laaditut asiakirjat vastaavat sopimuksen taloudellista sisältöä;
- b) arvopaperistetut vastuut ovat järjestelyn myötä alulle panevan luottolaitoksen ja sen velkojien ulottumattomissa myös konkurssin ja konkurssihallinnon aikana. Tästä on saatava pätevän oikeudellisen neuvonantajan lausunto;
- c) liikkeeseen lasketut arvopaperit eivät ole alulle panevan luottolaitoksen maksuvelvoitteita;
- d) siirronsaaja on arvopaperistamista varten perustettu erillisyyhtiö;
- e) alulle panevalle luottolaitokselle ei jää välitöntä tai välillistä määräysvaltaa siirrettyihin vastuisiin. Alullepanijalla katsotaan olevan välitön määräysvalta siirrettyihin vastuisiin, jos sillä on oikeus ostaa siirronsaajalta aiemmin siirretyt vastuut

▼B

ja realisoida ne, tai jos se on veloitettu ottamaan siirretyn riskin uudestaan vastuulleen. Vaikka alulle paneva luottolaitos pitäisi itsellään vastuisiin liittyviä hallinnointioikeuksia tai velvoitteita, tämä ei merkitse, että sillä on välillinen määräysvalta vastuisiin;

- f) alullepanijan takaisinlunastusmenettelyssä seuraavien edellytysten on täyttyvä:
- i) takaisinlunastusmenettelyn soveltaminen on alulle panevan luottolaitoksen päätösvallassa;
 - ii) takaisinlunastusmenettelyä voidaan soveltaa ainoastaan silloin, kun arvopaperistettujen vastuiden alkuperäisestä arvosta on kuolettamatta enintään kymmenen prosenttia; ja
 - iii) takaisinlunastusmenettelyä ei ole strukturoitu tavoitteena välttää tappioiden kohdentamista erillisiin takauspositioihin tai muihin sijoittajien hallussa oleviin positioihin eikä sitä ole strukturoitu muulla tavoin erillisen takauksen antamiseksi; ja
- g) arvopaperistamista koskeviin asiakirjoihin ei sisälly lausekkeitä,
- i) joissa muuten kuin ennenaikaisen kuoletuksen ehtojen osalta edellytetään, että alulle panevan luottolaitoksen on parannettava arvopaperistettuja omaisuuseriä muun muassa suojattavia luottovastuita muuttamalla tai maksamalla sijoittajille korkeampaa tuottoa arvopaperistettävien vastuiden laadun heikkenemisen perusteella tai muulla tavalla; tai
 - ii) joissa määrätään arvopaperistettävien omaisuuserien haltijoille maksettavasta korkeammasta tuotosta, joka perustuu suojattavaan vastuuryhmään kuuluvien luottojen laadun heikkenemiseen.

2. **MERKITTÄVÄ LUOTTORISKIN SIIRTO SYNTEETTISESSÄ ARVOPAPERISTAMISESSA — HYVÄKSYMISEN VÄHIMMÄISVAATIMUKSET**

▼M5

2. Synteettisen arvopaperistamisen alulle paneva luottolaitos voi laskea riskipainotettujen saamisten yhteismäärän ja tarpeen mukaan odotettujen tappioiden yhteismäärän arvopaperistetuille vastuille 3 ja 4 kohdan mukaisesti, jos jompikumpi seuraavista ehdoista täyttyy:
- a) merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi kolmansille osapuolille joko vastikkeellisen luottosuojan tai takauksen luontaisen luottosuojan muodossa;
 - b) alullepaneva luottolaitos soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa kaikkiin kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin tai vähentää nämä arvopaperistetut omaisuuserät omista varoista 57 artiklan r alakohdan mukaisesti.
- 2 a. Jollei toimivaltainen viranomainen päättä tapauskohtaisesti, että riskipainotettujen saamisten yhteismäärän mahdollista vähentämistä, jonka luottolaitos saavuttaisi tällä arvopaperistamisella, ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, merkittävä luottoriski on katsottava siirretyksi, jos jompikumpi seuraavista ehdoista täyttyy:
- a) alullepanevan luottolaitoksen kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämien välivaiheen arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ei ole suurempi kuin 50 prosenttia kyseisen arvopaperistamisen kaikista välivaiheen arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä;
 - b) jos kyseiseen arvopaperistamiseen ei liity välivaiheen arvopaperistettuja omaisuuseriä ja alullepanija voi osoittaa, että arvopaperistettujen omaisuuserien vastuuarvo, jotka vähennetään omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin

▼ M5

- riskipainoa, ylittää arvopaperistetuista vastuista aiheutuvien odotettujen tappioiden perustellun arvion selvästi, alullepaneva luottolaitos pitää hallussaan enintään 20 prosenttia sellaisten arvopaperistettujen omaisuuserien vastuuarvosta, jotka vähennetään omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa.
- 2 b. Sovellettaessa 2 a kohtaa välivaiheen arvopaperistetuilla omaisuuserillä tarkoitetaan arvopaperistettuja omaisuuseriä, joihin sovelletaan alle 1 250 prosentin riskipainoa ja jotka ovat kyseisessä arvopaperistamisessa etuoikeusasemaltaan huonompia kuin ylimmässä etuoikeusluokassa oleva omaisuuserä ja etuoikeusasemaltaan huonompia kuin mitkä tahansa muut arvopaperistetut omaisuuserät kyseisessä arvopaperistamisessa, jolle
- a) 4 osan 6–36 kohdan soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistetun omaisuuserän tapauksessa annetaan luottoluokaksi 1, tai
- b) 4 osan 37–76 kohdan soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistetun omaisuuserän tapauksessa annetaan 3 osan mukaisesti luottoluokaksi 1 tai 2.
- 2 c. Vaihtoehtona 2 a ja 2 b kohdassa esitetyille tapauksille merkittävä luottoriski voidaan katsoa siirretyksi, jos toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut siitä, että luottolaitoksella on käytävissä menettelytapoja ja menetelmiä, joilla varmistetaan, että pääomavaatimusten mahdollinen aleneminen, jonka alullepanija saavuttaa arvopaperistamisella, voidaan perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla vakuuttuneita asiasta ainoastaan, jos alullepaneva luottolaitos voi osoittaa, että kyseinen luottoriskin siirto kolmansille osapuolille hyväksytään myös osana luottolaitoksen sisäistä riskienhallintaa ja pääoman sisäistä kohdentamista.
- 2 d. Siirron lisäksi täytettävä seuraavat ehdot:

▼ B

- a) arvopaperistamisesta laaditut asiakirjat vastaavat sopimuksen taloudellista sisältöä;
- b) luottosuoja, jonka puitteissa luottoriski siirretään, on kyseisen luottosuojan hyväksymiselle 90–93 artiklassa asetettujen hyväksymisvaatimusten ja muiden vaatimusten mukainen. Tässä tapauksessa erillisyyhtiötä ei saa hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajiksi;
- c) luottoriskin siirrossa käytettäviin välineisiin ei saa liittyä ehtoja,
- i) joissa asetetaan huomattavia kynnyksarvoja, joiden alitessa luottosuojan ei katsota astuvan voimaan maksuvollisuuden laukaisevan tapahtuman sattuessa,
- ii) joiden mukaan suojan voimassaolo voidaan päättää suojattuihin vastuisiin sisältyvien luottojen laadun heikkene-
misen vuoksi,
- iii) joissa edellytetään alulle panevan luottolaitoksen parantavan arvopaperistettävien positioiden laatua (pois lukien ennen aikaista kuolemusta koskevat ehdot),
- iv) joissa korotetaan luottolaitokselle luottosuojasta aiheutuvia kustannuksia tai määrätään arvopaperistettävien omaisuuserien haltijoille maksettavasta korkeammasta tuotosta, joka perustuu suojattavaan vastuuryhmään kuuluvien luottojen laadun heikkenemiseen, ja
- d) pätevä oikeudellinen neuvonantaja on vahvistanut luottosuojan olevan täytäntöönpanokelpoinen kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla.

▼B

3. ALULLE PANEVIEN LUOTTOLAITOSTEN LASKEMAT RISKIPAINOTETTUIJEN SAAMISTEN YHTEISMÄÄRÄT VASTUILLE, JOTKA ON ARVOPAPERISTETTU SYNTEETTISEN ARVOPAPERISTAMISEN KAUTTA

3. Kun lasketaan arvopaperistettuihin vastuisiin sisältyvää riskipainotettujen saamisten yhteismäärää 2 kohdassa asetettujen edellytysten täytyessä, synteettisen arvopaperistamisen alulle paneva luottolaitos voi soveltaa 5–7 kohdan säännöksiä noudattaen 4 osassa esitetyjä menetelmiä 78–89 artiklan mukaisten menetelmien sijaan. Luottolaitoksilla, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 84–89 artiklan mukaisesti, odotettujen tappioiden yhteismäärä on nolla kyseisten vastuiden osalta.
4. Tämän osan 3 kohdassa viitataan arvopaperistettaviin omaisuuseriin sisältyvien vastuiden ryhmään kokonaisuudessaan. Rajoittamatta 5–7 kohdan soveltamista, alulle panevan luottolaitoksen on laskettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärä arvopaperistettavien omaisuuserien kaikkien etuoikeusluokkien osalta 4 osan säännösten mukaisesti mukaan lukien ne määrät, jotka liittyvät luottoriskin vähentämisen hyväksymiseen. Jos etuoikeusluokka on esimerkiksi siirretty takauksen luonteista luottosuojaajaa käyttäen kolmannelle, kyseisen kolmannen riskipainoa on sovellettava etuoikeusluokkaan laskettaessa alulle panevan luottolaitoksen riskipainotettujen saamisten yhteismäärää.

3.1 Maturiteettierojen käsittely synteettisessä arvopaperistamisessa

5. Kun lasketaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää 3 kohdan mukaisesti, maturiteettierot luottosuojaan, johon jako etuoikeusluokkiin perustuu, ja arvopaperistettujen vastuiden välillä on otettava huomioon 6–7 kohdan mukaisesti.
6. Arvopaperistettujen vastuiden juoksuaika on pisin yksittäisen vastuun juoksuaika tai enintään viisi vuotta. Luottosuojaan juoksuaika on määritettävä liitteen VIII mukaisesti.
7. Alulle panevan luottolaitoksen on jätettävä huomiotta mahdolliset maturiteettierot, kun lasketaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää etuoikeusluokille, joiden riskipainoksi on 4 osan yhteydessä määritetty 1 250 prosenttia. Kaikkien muiden etuoikeusluokkien osalta on sovellettava VIII osan maturiteettierokäsittelyä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RW^* = [RW(SP) \times (t - t^*) / (T - t^*)] + [RW(Ass) \times (T - t) / (T - t^*)]$$

jossa:

RW^* on 75 artiklan a kohdassa tarkoitettu riskipainotettujen saamisten yhteismäärä;

$RW(Ass)$ on riskipainotettujen saamisten yhteismäärä, jota sovellettaisiin tasasuhteessa saamisiin, jos niitä ei olisi arvopaperistettu;

$RW(SP)$ on 3 kohdan mukaisesti laskettu riskipainotettujen saamisten yhteismäärä, jota sovellettaisiin jos maturiteettieroa ei olisi;

T on vuosina ilmaistu arvopaperistettujen vastuiden juoksuaika;

t on vuosina ilmaistu luottosuojaan juoksuaika; ja

t^* on 0,25.

3 OSA

Ulkoiset luottoluokitukset

1. LUOTTOLUOKITUSLAITOSTEN LUOTTOLUOKITUKSIIN SOVELLETTAVAT VAATIMUKSET

1. Jotta hyväksytyn luottoluokituslaitoksen luottoluokitusta voidaan käyttää laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää 4

▼B

osan mukaisesti, luottoluokituksen on täytettävä seuraavat edellytykset.

- a) luottoluokituksen liittyvien maksutyypin ja maksutyypin, joihin luottolaitos on oikeutettu arvopaperistetut omaisuuserät määrittävän sopimuksen perusteella, välillä ei saa olla eroja; ja
- b) luottoluokituksen on oltava markkinoilla yleisesti saatavilla. Luottoluokituksen katsotaan olevan yleisesti saatavilla ainoastaan siinä tapauksessa, että ne on julkaistu julkisella foorumilla ja ne on sisällytetty luottoluokituslaitoksen siirtymämatriisiin. Luottoluokituksen, jotka ovat vain tiettyjen yhteisöjen saatavilla, ei katsota olevan yleisesti saatavilla.

2. LUOTTOLUOKITUSTEN KÄYTTÖ

2. Luottolaitos voi valita yhden tai useamman hyväksytyt luottoluokituslaitoksen, jonka/joiden luottoluokituksia on käytettävä riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskennassa 94–101 kohdan mukaisesti (jäljempänä ”valittu luottoluokituslaitos”).
3. Rajoittamatta 5–7 kohdan soveltamista, luottolaitoksen on sovellettava valittujen luottoluokituslaitosten luottoluokituksia johdonmukaisesti kaikkiin arvopaperistettuihin omaisuuseriinsä.
4. Rajoittamatta 5 ja 6 kohdan soveltamista, luottolaitos ei saa soveltaa yhden luottoluokituslaitoksen luottoluokituksia joissakin etuoikeusluokissa oleviin positioihinsa ja toisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksia saman järjestelmän muissa etuoikeusluokissa oleviin positioihin, joilla saattaa olla ensin mainitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus.
5. Jos omaisuuseristä on kahden valitun luottoluokituslaitoksen antamat luottoluokitukset, luottolaitoksen on sovellettava niistä alhaisempaa.
6. Jos omaisuuseristä on useamman kuin kahden hyväksytyt luottoluokituslaitoksen luokitus, on sovellettava niistä kahta korkeinta. Jos kaksi korkeinta luottoluokitusta poikkeavat toisistaan, on käytettävä niistä alhaisempaa.
7. Jos 90–93 artiklan mukaisesti hyväksytyt luottosuoja tarjotaan suoraan arvopaperistamista varten perustetulle erillisyyhtiölle ja valittu luottoluokituslaitos on ottanut suojan huomioon omaisuuseristä laaditussa luottoluokituksessa, voidaan käyttää kyseisen luottoluokituksen mukaista riskipainoa. Jos suojaa ei voida hyväksyä 90–93 artiklan mukaisesti, myöskään luottoluokitusta ei voida hyväksyä. Jos luottosuoja ei tarjota arvopaperistamista varten perustetulle erillisyyhtiölle vaan suoraan arvopaperistettaville omaisuuserille, luottoluokitusta ei voida hyväksyä.

▼M7

- 7 a. Toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että luottoluokituslaitos sitoutuu strukturoitujen rahoitusvälineiden luottoluokitusten osalta antamaan yleisesti saataville selvityksen siitä, miten omaisuuserien ryhmän kehitys vaikuttaa sen luottoluokituksiin.

▼B

3. VERTAILU

8. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä, mihin 4 osan taulukoiden luottoluokkaan hyväksytyt luottoluokituslaitoksen kukin luottoluokitus sijoitetaan. Samalla toimivaltaisten viranomaisten on eriteltävä kunkin luottoluokituksen sisältämä suhteellinen riskin määrä. Niiden on harkittava määrällisiä tekijöitä, kuten maksukyvyttömyystapausten ja/tai tappioiden määrää, sekä kvalitatiivisia tekijöitä kuten luottoluokituslaitoksen arvioimien transaktioiden valikoimaa sekä luottoluokitusten tarkoituksenmukaisuutta.
9. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä varmistamaan, että arvopaperistettuihin omaisuuseriin, joihin sovelletaan hyväksytyt luottoluokituslaitoksen luottoluokitusten perusteella samaa riskipainoa, sisältyy samansuuruinen luottoriski. Toimivaltaisten vi-

▼B

ranomaisten on myös tarpeen mukaan muutettava yksittäisen luottoluokituksen asemaa luottoluokissa.

4 OSA

Laskenta

1. RISKIPAINOTETTujen SAAMISTEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN
 1. Sovellettaessa 96 artiklaa arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvä riskipainotetun saamisen määrä on laskettava soveltamalla omaisuuseriin liittyvään vastuuarvoon tämän osan mukaisesti määritettyä asianmukaista riskipainoa.
 2. Rajoittamatta 3 kohdan soveltamista,
 - a) jos luottolaitos laskee riskipainotetut yhteismäärät 6–36 kohdan mukaisesti, taseeseen sisältyvien arvopaperistettujen omaisuuserien vastuuarvo on tasearvo;
 - b) jos luottolaitos laskee riskipainotetut yhteismäärät 37–76 kohdan mukaisesti, taseeseen sisältyvien arvopaperistettujen omaisuuserien vastuuarvoon on sisällytettävä arvonoikausit; ja
 - c) taseen ulkopuolisiin eriin kuuluvien arvopaperistettujen omaisuuserien vastuuarvo on niiden nimellisarvo kerrottuna tämän liitteen mukaisella muuntokerroimella. Ellei toisin mainita, muuntokerroin on 100.
 3. Liitteessä IV mainittuun johdannaissopimukseen perustuva arvopaperistettujen omaisuuserien vastuuarvo on määritettävä liitteen III mukaisesti.
 4. Kun arvopaperistettuihin omaisuuseriin sovelletaan vastikkeellista luottosuoja, kyseisten omaisuuserien vastuuarvoa voidaan muuttaa liitteen VIII vaatimusten mukaisesti tässä liitteessä määritellyllä tavalla.
 5. Jos luottolaitos on arvopaperistanut päällekkäisiä omaisuuseriä, sen on päällekkäisyyden osalta sisällytettävä riskipainotettujen saamisen yhteismäärään vain ne omaisuuserät tai omaisuuserien osat, jotka tuottavat suuremman riskipainotettujen saamisen yhteismäärän. Tässä kohdassa ”päällekkäisyydellä” tarkoitetaan tässä sitä, että omaisuuseriin kohdistuu kokonaan tai osittain sama riski, joten päällekkäisyyden osalta on kyse samasta vastuusta.
2. RISKIPAINOTETTujen SAAMISTEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN STANDARDIMENETELMÄN MUKAISESTI
 6. Rajoittamatta 8 kohdan soveltamista, luokiteltuihin arvopaperistettuihin omaisuuseriin sisältyvä riskipainotettujen saamisen yhteismäärä on laskettava soveltamalla vastuuarvoon riskipainoa, joka liittyy luottoluokkaan, johon toimivaltaiset viranomaiset ovat 98 artiklan mukaisesti todenneet luottoluokituksen kuuluvan, kuten taulukoissa 1 ja 2 esitetään.

Taulukko 1

Omaisuuserät, joille ei ole annettu lyhyen aikavälin luottoluokitusta

Luottoluokka	1	2	3	4	5 tai huonompi
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %

Taulukko 2

Omaisuuserät, joille on annettu lyhytaikainen luottoluokitus

Luottoluokka	1	2	3	Kaikki muut luottoluokitukset
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	1 250 %

▼B

7. Rajoittamatta 10–15 kohdan soveltamista, luokittelemattomien arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärää laskettaessa on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa.

2.1 Alulle panevat ja järjestävät luottolaitokset

8. Alulle panevan tai järjestävän luottolaitoksen arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskeminen voidaan rajoittaa määriin, jotka laskettaisiin arvopaperistetuista vastuista, jos niitä ei olisi arvopaperistettu; oletuksena on, että sovelletaan 150 prosentin riskipainoa kaikkiin erääntyneisiin omaisuuseriin ja arvopaperistettujen vastuiden eriin, jotka kuuluvat ”sääntelyllisesti korkean riskin luokkiin”.

2.2 Luokittelemattomien omaisuuserien käsittely

9. Luottolaitokset, joilla on luokittelemattomia arvopaperistettuja omaisuuseriä, voivat soveltaa 10 kohdan mukaista menettelyä laskiessaan kyseisiin omaisuuseriin sisältyvää riskipainotettujen saamisten yhteismäärää edellyttäen, että arvopaperistettujen vastuiden muodostaman ryhmän koostumuksesta ollaan jatkuvasti selvillä.
10. Luottolaitokset voivat soveltaa keskittymäsuhteella painotettua keskimääräistä riskipainoa, jota vastuita hallussaan pitävä luottolaitos soveltaisi arvopaperistettuihin vastuisiin 78–83 artiklan mukaisesti. Keskittymäsuhde on kaikkien etuoikeusluokkien nimellisarvojen summa jaettuna niiden etuoikeusluokkien nimellisarvojen summalla, jotka ovat etuoikeusasemaltaan samoja tai huonompia kuin etuoikeusluokka, johon omaisuuserät sijoittuvat, mukaan lukien kyseinen etuoikeusluokka. Tuloksena saatava riskipaino saa olla enintään 1 250 prosenttia eikä se saa olla alhaisempi kuin luokiteltuihin etuoikeusasemaltaan parempiin luokkiin sovellettavat riskipainot. Jos luottolaitos ei pysty määrittämään riskipainoja, joita sovelletaan arvopaperistettuihin vastuisiin 78–83 artiklan mukaisesti, sen on sovellettava omaisuuseriin 1 250 prosentin riskipainoa.

2.3 Riskiltään toiseksi suurimpaan tai parempaan etuoikeusluokkaan kuuluvien arvopaperistettujen omaisuuserien käsittely ABCP-ohjelmassa

11. Jollei 13–15 kohdan mukaisten likviditeettisopimuksia koskevien säännösten nojalla voida soveltaa edullisempaa käsittelyä, luottolaitos voi soveltaa 12 kohdassa asetetut edellytykset täyttäviin arvopaperistettuihin omaisuuseriin riskipainoa, joka on 100 prosenttia tai suurin niistä riskipainoista, joita vastuita hallussaan pitävä luottolaitos soveltaisi arvopaperistettuihin vastuisiin 78–83 artiklan mukaisesti, sen mukaan, kumpi niistä on suurempi.
12. Jotta 11 kohdan mukaista käsittelyä voidaan soveltaa, arvopaperistettujen omaisuuserien on
- oltava etuoikeusluokassa, joka on arvopaperistamisessa taloudellisesta näkökulmasta riskiltään toiseksi suuremmassa tai paremmassa positiossa; suuririskisimmän etuoikeusluokan on tarjottava tarkoituksenmukainen erillinen takaus riskiltään toiseksi suurimmalle etuoikeusluokalle;
 - oltava laadultaan sijoitusluokkaa (investment grade) vastaava tai parempi; ja
 - oltava sellaisen luottolaitoksen hallussa, jolla ei ole omaisuuseriä suuririskisimmässä etuoikeusluokassa.

2.4 Luokittelemattomien likviditeettisopimusten käsittely**2.4.1 Hyväksyttävät likviditeettisopimukset**

13. ►M5 Kun seuraavat ehdot täyttyvät, vastuuarvoa määritettäessä voidaan soveltaa 50 prosentin luottovasta-arvokerrointa likviditeettisopimuksen nimellismäärään. ◀
- likviditeettisopimuksesta laadittavissa asiakirjoissa on selvästi nimettävä ja rajattava olosuhteet, joissa sopimusta voidaan soveltaa;

▼B

- b) sopimusta ei saa käyttää tarkoituksena tarjota luottotukea katamalla tappioita, jotka ovat jo syntyneet sopimuksen soveltamishetkellä — esimerkiksi tarjoamalla likviditeettiä vastuulle, jotka on jo laiminlyöty sopimuksen soveltamishetkeen mennessä, tai hankkimalla omaisuuseriä käypää arvoa kalliimmalla hinnalla;
- c) sopimusta ei saa käyttää pysyvän tai säännöllisen rahoituksen tarjoamiseen arvopaperistamiselle;
- d) sopimuksen mukaisesti nostettujen summien takaisinmaksu saa olla huonommassa etuoikeusasemassa ainoastaan niihin sijoittajien vaateisiin nähden, jotka liittyvät korko- tai valuuttajohdannaisopimuksiin, palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin; takaisinmaksuun ei saa soveltaa lykkäystä eikä vaateesta luopumista;
- e) sopimusta ei saa käyttää sen jälkeen, kun kaikki mahdolliset likviditeettisopimukseen edullisesti vaikuttavat erilliset taakukset on käytetty; ja
- f) likviditeettisopimuksen on sisällettävä määräys, joka johtaa sopimuksen mukaisesti nostettavan määrän automaattiseen vähentämiseen laiminlyötyjä vastuuta vastaavalla määrällä, kun kyseessä on 84–89 artiklassa tarkoitettu laiminlyönti; arvopaperistettujen vastuiden ryhmän koostuessa luokitelluista rahoitusvälineistä sopimukseen on myös sisällyttävä määräys, joka johtaa sopimuksen purkamiseen ryhmän keskimääräisen laadun alittaessa sijoitusluokan.

Sovellettavan riskipainon on oltava suurin riskipaino, jota vastuuta hallussaan pitävä luottolaitos soveltaisi arvopaperistettaviin vastuisiin 78–83 artiklan mukaisesti.

▼M5**▼B**

2.4.3 Likviditeettisopimukset

- 15. Vastuuarvoa määritettäessä 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa voidaan soveltaa sellaisen likviditeettisopimuksen, joka voidaan 13 kohdan edellytysten täytyessä purkaa ehdoitta, nimellismäärään, jos sopimukseen liittyvien nostojen takaisinmaksu on paremmassa etuoikeusasemassa kuin muut arvopaperistetuista vastuista saataviin rahavirtoihin perustuvat vaateet.

2.5 **Uusiutuvien saamisten, joihin liittyy ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja, arvopaperistamiseen sovellettavat täydentävät pääomavaatimukset**

- 16. Arvopaperistettaviin omaisuuseriin liittyvien riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemisen lisäksi alulle panevan luottolaitoksen on laskettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärä 17–33 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti silloin, kun se myy uusiutuvia saamia arvopaperistamiseen, johon liittyy ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja.
- 17. Luottolaitosten on laskettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärä alullepanijan ja sijoittajan osuuksien summasta.
- 18. Arvopaperistamisjärjestelyissä, joissa arvopaperistettaviin vastuisiin kuuluu uusiutuvia ja ei-uusiutuvia saamia, alulle panevan luottolaitoksen on sovellettava 19–31 kohdassa esitettyä käsitteilyä suojattavan vastuuryhmän siihen osaan, johon sisältyy uusiutuvia saamia.
- 19. ”Alullepanijan osuudella” tarkoitetaan 16–31 kohdassa arvopaperistettavaksi myytyjen nostettujen määrien ryhmän vastuuarvoa, jonka suhde järjestelyyn myydyin koko ryhmän arvoon määrittää sen osuuden perittyjen pääomien ja korkojen ja muiden niihin liittyvien määrien tuottamista rahavirroista, joka ei ole käytettävissä maksujen suorittamiseen niille, joilla on arvopaperistettuja omaisuuseriä.

Alullepanijan osuudella ei saa olla huonompi etuoikeusasema kuin sijoittajien osuudella.

▼B

”Sijoittajan osuudella” tarkoitetaan nostettujen määrien muodostaman ryhmän jäljellä olevaa vastuuarvoa.

20. Alulle panevan luottolaitoksen vastuuta, joka liittyy sen oikeuksiin alullepanijan osuuteen, ei saa pitää arvopaperistettuna omaisuuseränä vaan suhteellisenä osuutena arvopaperistetuista vastuista, jota on käsiteltävä ikään kuin arvopaperistamista ei olisi suoritettu.
- 2.5.1 Poikkeukset ennenaikaista kuoletusta koskevasta käsittelystä
21. Seuraaventyyppisten arvopaperistamisten alullepanijat on vapautettu 16 kohdan mukaisista pääomavaatimuksista:
- uusiuutuvien saamisten arvopaperistaminen, kun sijoittajiin kohdistuu täysimääräisesti velallisten tulevien nostojen riski eikä suojattaviin sopimukseen liittyvä riski palaudu alulle panevalle luottolaitokselle vaikka ennenaikaisen kuoletuksen laukaiseva tapahtuma sattuisi; ja
 - arvopaperistamiset, joissa ennenaikaisen kuoletuksen laukaisevat tapahtumat eivät liity arvopaperistettujen omaisuuserien eikä alulle panevan luottolaitoksen suorituskykyyn (esimerkiksi verolainsäädännön olennaiset muutokset).
- 2.5.2 Enimmäispääomavaatimus
22. Alulle panevan luottolaitoksen, johon sovelletaan 16 kohdan pääomavaatimuksia, sijoittajan osuuteen kuuluvien positioiden riskipainotettujen saamisten yhteismäärän ja 16 kohdan mukaisesti laskettujen riskipainotettujen saamisten yhteismäärän summa ei saa olla suurempi kuin suurempi seuraavista:
- sijoittajan osuuteen kuuluvien luottolaitoksen positioiden riskipainotettujen saamisten yhteismäärä;
 - riskipainotettujen saamisten yhteismäärä, jonka vastuita hallussaan pitävä luottolaitos laskisi arvopaperistettujen vastuiden osalta olettaen, että niitä ei ole arvopaperistettu, sijoittajan osuutta vastaavan määrän osalta.
23. Direktiivin 57 artiklan mukaista mahdollisten ennakoitujen nettotulojen aktivoinnista saatavien tuottojen vähentämistä ei sisällytetä 22 kohdan mukaiseen enimmäismäärään.
- 2.5.3 Riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskeminen
24. Tämän osan 16 kohdan mukaisesti laskettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärä saadaan kertomalla sijoittajien osuus 26–33 kohdassa tarkoitetun asianmukaisen luottovasta-arvokertoimen tuottamalla luvulla ja painotetulla keskimääräisellä riskipainolla, jota sovellettaisiin arvopaperistettuihin vastuisiin, jos niitä ei olisi arvopaperistettu.
25. Ennenaikaista kuoletusta koskevan ehdon katsotaan olevan ”hallittu”, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
- alulle panevalla luottolaitoksella on asianmukainen pääoma/likviditeettisuunnitelma, jolla varmistetaan, että sillä on riittävästi pääomaa ja likviditeettiä ennenaikaisen kuoletuksen varalta;
 - alullepanijalle ja sijoittajille on määritetty koko sopimuksen voimassaoloajaksi suhteelliset osuudet koron ja pääoman maksuista, kuluista, tappioista ja perityistä määristä, jotka perustuvat jäljellä olevien saamisten määrään yhtenä tai useampana kuukauden jaksoon sisältyvänä viiteajankohtana;
 - kuoletusajan katsotaan olevan riittävä 90 prosentille ennenaikaisen kuoletusajan alussa jäljellä olevasta kokonaisvelasta (alullepanijan ja sijoittajien osuus), jotta kyseinen osuus velasta olisi voitu maksaa tai todeta laiminlyödyksi; ja
 - takaisinmaksuja ei suoriteta nopeammin kuin ne suoritettaisiin tasakuoletuksin c alakohdassa mainittuna aikana.
26. Kun arvopaperistamiseen sovelletaan vähittäisvastuiden ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja ja ne ovat sitoumuksettomia ja ehdoitta peruutettavissa olevia ilman etukäteisilmoitusta, ja kun

▼B

ennenaikaisen kuoleituksen laukaisee tietyllä tasolla laskenut hintaero, luottolaitosten on verrattava kolmen kuukauden keskimääräistä hintaeroa hintaeroihin, jotka laukaisevat hälytyksen.

27. Niissä tapauksissa, joissa arvopaperistamisessa ei edellytetä hintaeron hälytyksen laukaisua, hälytysrajan on oltava 4,5 prosenttiyksikköä korkeampi kuin hintaeron tason, jolla ennenaikainen kuoleetus laukeaa.
28. Sovellettava luottovasta-arvokerroin määritetään kolmen kuukauden toteutuneen keskimääräisen hintaeron perusteella taulukon 3 mukaisesti.

Taulukko 3

	Arvopaperistamiset, joihin sovelletaan hallittua ennenaikaisen kuoleituksen ehtoa	Arvopaperistamiset, joihin sovelletaan muuta kuin hallittua ennenaikaisen kuoleituksen ehtoa
Kolmen kuukauden keskimääräinen hintaero	Luottovasta-arvokerroin	Luottovasta-arvokerroin
Tason A yläpuolella	0 %	0 %
Taso A	1 %	5 %
Taso B	2 %	15 %
Taso C	10 %	50 %
Taso D	20 %	100 %
Taso E	40 %	100 %

29. Taulukossa 3 ”taso A” tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 133,33 prosenttia mutta vähintään 100 prosenttia hintaeron hälytysrajasta; ”taso B” tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 100 prosenttia mutta vähintään 75 prosenttia hintaeron hälytysrajasta; ”taso C” tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 75 prosenttia mutta vähintään 50 prosenttia hintaeron hälytysrajasta; ”taso D” tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 50 prosenttia mutta vähintään 25 prosenttia hintaeron hälytysrajasta; ”taso E” tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 25 prosenttia hintaeron hälytysrajasta.
30. Jos arvopaperistettavina ovat ennenaikaisen kuoleituksen ehtojen piiriin kuuluvat vähittäissaamiset, jotka ovat sitoumuksettomia ja ennalta ilmoittamatta ehdoilla peruutettavissa, ja kun ennenaikaisen kuoleituksen perusteena on kvantitatiivinen arvo, joka liittyy johonkin muuhun kuin kolmen kuukauden keskimääräiseen hintaeroon, toimivaltaiset viranomaiset voivat kyseisen luottovasta-arvon määrittämiseksi soveltaa käsittelyä, joka vastaa 26–29 kohdassa kuvailtua menetelmää.
31. Jos toimivaltainen viranomainen aikoo soveltaa 30 kohdassa tarkoitettua käsittelyä johonkin tiettyyn arvopaperistamiseen, sen on ensin ilmoitettava asiasta kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Ennen kuin tällaisesta käsittelystä muodostuu osa toimivaltaisen viranomaisen yleistä toimintalinjaa sellaisen arvopaperistamisen osalta, johon sovelletaan kyseisenlaisia ennenaikaisen kuoleituksen lausekkeita, toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kaikkien muiden jäsenvaltioiden asiaa hoitavia toimivaltaisia viranomaisia ja otettava esitetyt näkemykset huomioon. Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on annettava yleisesti tiedoksi tällaisessa kuulemisessa esitetyt näkemykset ja sovellettu käsittely.
32. Kaikkiin muihin arvopaperistamisiin, joihin sovelletaan uusiutuvien saamisten hallittua ennenaikaisen kuoleituksen ehtoa, on sovellettava 90 prosentin vasta-arvokerrointa.
33. Kaikkiin muihin arvopaperistamisiin, joihin sovelletaan uusiutuvien saamisten muuta kuin hallittua ennenaikaisen kuoleituksen ehtoa, on sovellettava 100 prosentin vasta-arvokerrointa.

▼B

- 2.6 **Arvopaperistettujen omaisuuserien luottoriskin vähentämisen hyväksyminen**
34. Kun arvopaperistetuille omaisuuserille on hankittu luottosuoja, riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskentatapaa voidaan muuttaa liitteen VIII mukaisesti.
- 2.7 **Riskipainotettujen saamisten yhteismäärän vähentäminen**
35. Kuten 66 artiklan 2 kohdassa säädetään, arvopaperistettujen omaisuuserien osalta, joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, luottolaitosten ei tarvitse ottaa omaisuuseriä huomioon laskeessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää vaan ne voivat vähentää omaisuuseriin sisältyvän vastuuarvon omista varoistaan. Tässä tapauksessa vastuuarvoa laskettaessa voidaan ottaa huomioon hyväksyty vastikkeellinen luottosuoja 34 kohdan mukaisella tavalla.
36. Jos luottolaitos soveltaa 35 kohdassa esitettyä vaihtoehtoa, kyseisen kohdan mukaisesti vähennetty määrä kerrottuna 12,5:llä on 8 kohtaa sovellettaessa vähennettävä määrästä, joka on kyseisessä kohdassa määritetty riskipainotettujen saamisten suurin mahdollinen yhteismäärä, ja joka kyseisessä kohdassa tarkoitettujen luottolaitosten on laskettava.
3. **RISKIPAINOTETTujen SAAMISTEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN SISÄISTEN LUOTTOLUOKITUSTEN MENETELMÄN (IRB, IRBA) MUKAISESTI**
- 3.1 **Menetelmien hierarkia**
37. Sovellettaessa 96 artiklaa arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on laskettava 38–76 artiklan mukaisesti.
38. Luokiteltuihin omaisuuseriin tai omaisuuseriin, joihin voidaan soveltaa johdettua luottoluokitusta, on sovellettava 46–51 kohdassa esitettyä luottoluokitukseen perustuvaa arviointimallia laskeessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää.
39. Luokittelemattomiin omaisuuseriin on sovellettava 52–54 kohdassa esitettyä valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia lukuun ottamatta tapauksia, joissa voidaan käyttää 43–44 kohdassa esitettyä sisäistä arviointia.
40. Muu kuin alulle paneva tai järjestävä luottolaitos voi soveltaa valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia vasta saatuaan siihen toimivaltaisten viranomaisten suostumuksen.
41. Kun kyseessä on alulle paneva tai järjestävä luottolaitos, joka ei pysty laskemaan K_{irb} -arvoa ja joka ei ole saanut lupaa soveltaa sisäistä arviointia ABCP-ohjelmiin kuuluviin omaisuuseriin, ja kun kyseessä ovat muut luottolaitokset, jotka eivät ole saaneet lupaa soveltaa valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia tai (kun kyseessä ovat ABCP-ohjelmat) sisäistä arviointia, on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa arvopaperistettuihin luokittelemattomiin omaisuuseriin, joihin ei saa soveltaa johdettua luottoluokitusta.
- 3.1.1 **Johdettujen luottoluokitusten käyttö**
42. Kun seuraavat operatiiviset vähimmäisvaatimukset täyttyvät, laitoksen on annettava luokittelemattomille omaisuuserille johdettu luottoluokitus, joka vastaa niiden luokiteltujen omaisuuserien (jäljempänä ”vertailupositiot”) luottoluokitusta, jotka ovat kyseisiin luokittelemattomiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin nähden kaikilta osin alhaisempaan etuoikeusluokkaan kuuluvista positioista korkeimmassa etuoikeusluokassa:
- a) vertailupositioiden on oltava kaikilta osin alhaisemmassa etuoikeusluokassa luokittelemattomien arvopaperistettujen omaisuuseriin nähden;
- b) vertailupositioiden juoksuajan on oltava yhtä pitkä tai pidempi kuin kyseisten luokittelemattomien omaisuuserien; ja
- c) johdettuja luottoluokituksia on päivitettävä säännöllisesti, jotta voidaan ottaa huomioon arvopaperistettujen vertailupositioiden luottoluokituksissa tapahtuneet muutokset.

▼B

3.1.2 ABCP-ohjelmiin kuuluviin omaisuuseriin sovellettava sisäisen arvioinnin lähestymistapa

43. Mikäli toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa ja seuraavat edellytykset täyttyvät, luottolaitos voi antaa ABCP-ohjelmaan kuuluville luokittelemattomille omaisuuserille johdettu luottoluokituksen 44 kohdan mukaisesti:
- a) ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseen lasketuissa lyhyissä arvopapereissa olevien positioiden on oltava luokiteltuja positioidia;
 - b) luottolaitoksen on osoitettava toimivaltaisille viranomaisille, että sen sisäinen arvio positiioon sisältyvien luottojen laadusta vastaa yhden tai useamman hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen yleisesti saatavilla olevia luottoluokitusmenetelmiä, kun luokitellaan arvopapereita, joiden vakuutena on arvopaperistettävien kaltaisia vastuuta;
 - c) luottoluokituslaitoksiin, joiden menetelmät on otettava b alakohdassa tarkoitettulla tavalla huomioon, on kuuluttava luottoluokituslaitokset, jotka ovat antaneet ulkoisen luottoluokituksen ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseen lasketulle lyhyelle arvopaperille. Stressitekijöiden kaltaisten kvantitatiivisten tekijöiden, joita käytetään arvioitaessa positiolle kuuluvaa luottoluokkaa, on oltava vähintään yhtä varovaisia kuin niiden tekijöiden, joita sovelletaan kyseisen luottoluokituslaitoksen luokitusmenetelmissä;
 - d) luottolaitoksen on sisäistä arviointimenetelmäänsä kehittäessään otettava huomioon ABCP-ohjelmaan kuuluvia arvopapereita luokittelevien hyväksytyjen luottoluokituslaitosten julkistamat asiaankuuluvat luokitusmenetelmät. Luottolaitoksen on laadittava näistä seikoista asiakirjat ja päivitettävä ne säännöllisesti g alakohdassa kuvatulla tavalla;
 - e) luottolaitoksen sisäisiin arviointimenetelmiin on sisällyttävä luottoluokkien määrittäminen. Kyseisten luottoluokkien on vastattava hyväksytyjen luottoluokituslaitosten määrittämiä luottoluokituksia. Tästä vastaavuudesta on laadittava selkeät asiakirjat;
 - f) sisäisiä arviointimenetelmiä on käytettävä luottolaitoksen sisäisissä riskinhallintaprosesseissa mukaan lukien sen päätöksentekoprosessit, johdolle tarkoitettun informaation tuottaminen sekä pääoman kohdentamisprosessit;
 - g) sisäisten tarkastajien tai ulkoisten tilintarkastajien, luottoluokituslaitoksen tai luottolaitoksen sisäisen luottojentarkastus- tai riskienhallintatoiminnon on tarkasteltava säännöllisesti sisäistä arviointiprosessia sekä ABCP-ohjelmaan sisältyvien luottolaitoksen vastuiden laadun sisäisen arvioinnin tasoa. Jos luottolaitoksen sisäisen tarkastuksen, luottojen tarkastuksen tai riskienhallinnan toiminnot suorittavat tarkastelun, kyseisten toimintojen on oltava riippumattomia ABCP-ohjelman liiketoiminta-alueesta ja asiakassuhteista;
 - h) luottolaitoksen on seurattava sisäisten luokitusensa suorituskykyä pidemmällä aikavälillä, jotta se voi arvioida sisäisten arviointimenetelmiensä käyttökelpoisuutta ja tehdä menetelmiin tarvittaessa korjauksia, jos vastuiden kehitys poikkeaa jatkuvasti sisäisten luokitusmenetelmien mukaisesta tasosta;
 - i) ABCP-ohjelmaan on sisällyttävä luotonmyöntämiskäytäntö luotto- ja sijoitussuuntaviivojen sekä -ohjeistuksen muodossa. ABCP-ohjelman hallinnoijan on omaisuuserien ostopäätöksiä tehtäessä tarkasteltava ostettavien omaisuuserien tyyppisiä, likviditeettisopimuksista ja erillisten takausten tarjoamisesta syntyvien vastuiden tyyppisiä ja rahallista arvoa, tappioiden jakautumista sekä siirrettävien omaisuuserien oikeudellista ja taloudellista eriyttämistä omaisuuserät myyvän yhteisön organisaatiosta. Omaisuuserien myyjän riskiprofiili on tehtävä luottoanalyysi ja siihen on sisällyttävä analyysi aiemmasta ja tulevasta taloudellisesta tuloksesta, nykyisestä markkina-asemasta, kilpailukykyyn odotetusta tulevasta kehityksestä, velkaantuneisuudesta, rahavirroista, korkokatteesta sekä velkaluokituksesta. Lisäksi on tarkasteltava myy-

▼B

- jän luotonmyöntämiskäytäntöä ja -ohjeistusta, velanhoitokykyä sekä perintämenetelmiä;
- j) ABCP-ohjelman luotonmyöntämiskäytännössä ja -ohjeistuksessa on määritettävä omaisuuserien hyväksyttävyyden vähimmäiskriteerit, joissa erityisesti
- i) kielletään sellaisten omaisuuserin ostaminen, joihin liittyvät velvoitteet on laiminlyöty tai maksut ovat merkittävästi myöhässä;
 - ii) estetään liialliset keskittymät yksittäisiin vastapuoliin tai maantieteellisiin alueisiin; ja
 - iii) rajoitetaan ostettavien omaisuuserien juoksuaikaa.
- k) ABCP-ohjelmaan on sisällyttävä perintäkäytänteet ja -menetelyt, joissa otetaan huomioon hallinnoijan operatiivinen toimintakyky ja luoton laatu. ABCP-ohjelmaa toteutettaessa myyjään ja hallinnoijaan liittyvää riskiä on vähennettävä erilaisilla menetelmillä kuten luoton nykyiseen laatuun perustuvilla hälytysrajoilla, jotka estävät omaisuuserien sekoittamisen keskenään;
- l) arvioitaessa ABCP-ohjelmaan mahdollisesti ostettavien omaisuuserien muodostaman ryhmän potentiaalisia kokonaistappioita on otettava huomioon kaikki potentiaaliset riskit kuten luotto- ja laimentumisriski. Jos myyjän tarjoama erillistakaus on tarkoitettu ainoastaan luottoon liittyvien tappioiden kattamiseen, laimentumisriskille on muodostettava erillinen varaus, jos laimentumisriski on olennainen yksittäiselle vastuuryhmälle. Lisäksi kun määritetään vaadittavan erillistakauksen tasoa, ohjelman puitteissa on arvioitava tietoja useammalta aiemmalta vuodelta mukaan lukien tappiot, maksulainlyönnit, laimentumiset sekä saamisten kiertonopeus; ja
- m) ABCP-ohjelmassa on liitettävä ostettaviin vastuisiin rakenteellisia tekijöitä (kuten ”wind-down triggers”), joilla lievennetään suojattavan salkun laadun potentiaalista heikentymistä.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua vaatimuksesta, jonka mukaan luottoluokituslaitoksen luokitusmenettelyjen on oltava yleisesti saatavilla, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että arvopaperistamisen erityispiirteiden (esimerkiksi ainutlaatuinen rakenne) vuoksi luottoluokituslaitoksen luokitusmenettely ei ole toistaiseksi yleisesti saatavilla.

44. Luottolaitoksen on sijoitettava luokittelematon positio johonkin 43 kohdassa tarkoitetuista luottoluokista. Positiolle annettavan johdetun luottoluokituksen on oltava sama kuin kyseistä luottoluokkaa vastaavat luottoluokitukset, kuten 43 kohdassa säädetään. Jos kyseinen luottoluokitus on arvopaperistamisen alussa sijoitusluokan tasolla tai parempi, sen on katsottava vastaavan hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää.

3.2 Riskipainotettujen saamisten suurin mahdollinen yhteismäärä

45. Alulle panevan luottolaitoksen, järjestävän luottolaitoksen tai muun luottolaitoksen, joka pystyy laskemaan K_{IRB} -arvon, arvopaperistetuista positioista laskettua riskipainotettujen saamisten yhteismäärää voidaan rajoittaa määrään, joka tuottaisi 75 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaisen vakavaraisuusvaatimuksen, joka vastaa 8 prosenttia saamisten yhteismäärästä, jonka laskelma tuottaisi, jos omaisuuseriä ei olisi arvopaperistettu ja ne kirjattaisiin luottolaitoksen taseeseen, lisättyinä kyseisiin vastuisiin liittyvillä odotetuilla tappioilla.

3.3 Luottoluokitukseen perustuva arviointimalli

46. Luottoluokitukseen perustuvaa arviointimallia sovellettaessa luokiteltuihin arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvä riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on laskettava soveltamalla vastuun arvoon 1,06:lla kerrottua riskipainoa, joka liittyy luottoluokkaan, johon toimivaltaiset viranomaiset ovat 98 artiklan mukaisesti todenneet luottoluokituksen kuuluvan, kuten taulukoissa 4 ja 5 esitetään.

▼ B

Taulukko 4

Omaisuserät, joille ei ole annettu lyhyen aikavälin luottoluokitusta

Luottoluokka (LL)	Riskipaino		
	A	B	C
LL 1	7 %	12 %	20 %
LL 2	8 %	15 %	25 %
LL 3	10 %	18 %	35 %
LL 4	12 %	20 %	35 %
LL 5	20 %	35 %	35 %
LL 6	35 %	50 %	50 %
LL 7	60 %	75 %	75 %
LL 8	100 %	100 %	100 %
LL 9	250 %	250 %	250 %
LL 10	425 %	425 %	425 %
LL 11	650 %	650 %	650 %
Alle LL 11:n	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Taulukko 5

Omaisuserät, joille on annettu lyhytaikainen luottoluokitus

Luottoluokka (LL)	Riskipaino		
	A	B	C
LL 1	7 %	12 %	20 %
LL 2	12 %	20 %	35 %
LL 3	60 %	75 %	75 %
Kaikki muut luottoluokitukset	1 250 %	1 250 %	1 250 %

47. Rajoittamatta 48 ja 49 kohdan soveltamista, molempien taulukoiden A-sarakkeeseen sisältyviä riskipainoja on sovellettava, kun positio on arvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa. Määritettäessä sitä, onko kyseessä ylin etuoikeusluokka, ei tarvitse ottaa huomioon määriä, jotka on maksettava korko- tai valuuttajohdannaissopimuksen perusteella, eikä määriä, jotka perustuvat palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin.

▼ M5▼ B

49. Kummankin taulukon C-sarakkeeseen sisältyviä riskipainoja on sovellettava, kun positio kuuluu arvopaperistamisohjelmaan, jossa arvopaperistettavia vastuuta on alle kuusi. Kun lasketaan arvopaperistettavien vastuiden määrää, yhden vastapuolen useita vastuuta käsitellään yhtenä vastuuna. Vastuiden määrä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

jossa EAD_i on kaikkien i :nteen velalliseen kohdistuvien vastuuarvojen summa. Kun kyseessä on uudelleenarvopaperistaminen (arvopaperistettujen vastuiden arvopaperistaminen), luottolai-

▼ B

toksen on tarkasteltava ryhmään kuuluvien arvopaperistettujen vastuiden lukumäärää eikä sitä alkuperäisiin ryhmiin kuuluvien suojattavien vastuiden lukumäärää, joista suojattavat arvopaperistettavat vastuut ovat peräisin. Jos suurimman vastuun C_1 osuus salkusta on tiedossa, luottolaitos voi katsoa N:n olevan yhtä kuin $1/C_1$.

50. Kaikkiin muihin positioihin on sovellettava B-sarakkeen mukaisia riskipainoja.
51. Arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvä luottoriskin vähentäminen voidaan hyväksyä 60–62 kohdan mukaisesti.

3.4 **Valvontaviranomaisen kehittämä arviointimalli**

52. Rajoittamatta 58–59 kohdan soveltamista, valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia sovellettaessa arvopaperistettaviin omaisuuseriin sovellettavan riskipainon on oltava suurempi seuraavista: 7 prosenttia tai 53 kohdan mukaisesti sovellettava riskipaino.
53. Rajoittamatta 58–59 kohdan soveltamista, vastuuarvoon sovellettava riskipaino on:

$$12,5 \times (S[L + T] - S[L])/T$$

jossa:

$$S[x] = \begin{cases} x & \text{when } x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr / \omega) (1 - e^{\omega(Kirbr - x)/Kirbr}) & \text{when } Kirbr < x \end{cases}$$

jossa:

$$h = (1 - Kirbr / ELGD)^N$$

$$c = Kirbr / (1 - h)$$

$$v = \frac{(ELGD - Kirbr)Kirbr + 0.25 (1 - ELGD)Kirbr}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + Kirbr^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - Kirbr)Kirbr - v}{(1 - h) \tau}$$

$$g = \frac{(1 - c)c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta[Kirbr; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - Beta[x; a, b])x + Beta[x; a + 1, b]c)$$

$$\tau = 1\,000$$

$$\omega = 20.$$

Näissä kaavoissa beta [x; a, b] viittaa x:lle laskettuun kumulatiivisen beetajakaumafunktion arvoon parametreilla a ja b.

T (sen etuoikeusluokan tiheys (thickness), jossa positio on) lasketaan etuoikeusluokan nimellisarvon (a) suhteena arvopaperis-

▼B

tettujen vastuiden arvojen summaan (b). T:tä laskettaessa liitteessä IV lueteltujen johdannaisoppimusten vastuuarvon katsotaan muodostavan liitteen III mukaisesti lasketun potentiaalisen tulevan luottoriskin, jos nykykäyttöarvo ei ole positiivinen.

Kirbr on Kirb-arvon suhde arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvon summaan. Kirbr ilmaistaan desimaalilukuna (esimerkiksi Kirb, joka on 15 prosenttia ryhmästä, ilmaistaan Kirbr-arvona 0,15).

L (erillisen takauksen taso) on kaikkien niiden etuoikeusluokkien, jotka ovat position etuoikeusluokkaa huonommassa etuoikeusluokassa, nimellisarvon suhde arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvojen summaan. Aktivoituja tulevia tuloja ei sisällytetä L:n arvoon. Liitteessä IV lueteltujen johdannaisoppimusten vastapuolten maksettaviksi tulevat määrät, jotka kuuluvat etuoikeusluokkiin, jotka ovat etuoikeusasemaltaan huonompia kuin kyseinen etuoikeusluokka, voidaan arvostaa nykykäyttöarvoon (ilman potentiaalista tulevaa luottoriskiä).

N on 49 kohdan mukaisesti laskettujen vastuiden lukumäärä.

ELGD (vastuilla painotettu keskimääräinen tappio-osuus) lasketaan seuraavasti:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

jossa LGD_i on i:n velallisen kaikkiin vastuisiin sisältyvä keskimääräinen tappio-osuus, kun tappio-osuus määritetään 84–89 artiklan mukaisesti. Kun kyseessä on uudelleenarvopaperistaminen, arvopaperistettuihin omaisuuseriin sovelletaan 100 prosentin tappio-osuutta. Kun ostettujen saamisten maksukyvyttömyys- ja laimentumisriskiä käsitellään arvopaperistamisessa kokonaisuutena (esimerkiksi kummastakin lähteestä aiheutuvat tappiot voidaan kattaa yhdestä varauksesta tai ylisuurilla vakuuksilla), LGD_i :n arvona on pidettävä luottoriskin LGD :n painotettua keskiarvoa sekä 75 prosenttia laimentumisriskin LGD :stä. Riskipainot ovat luottoriskin ja laimentumisriskin yksittäisiä pääomavaatimuksia.

Yksinkertaistetut panokset

Jos suurimman arvopaperistetun vastuun (C_1) vastuuarvo on enintään kolme prosenttia arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvojen summasta, valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia sovellettaessa luottolaitos voi määrittää LGD :n arvoksi 50 prosenttia ja N :n arvoksi joko

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_l}{m - 1} \right) \max\{1 - m C_1, 0\} \right)^{-1}$$

tai

$$N = 1 / C_1.$$

C_m on suurimpien ”m”-vastuiden arvon summan suhde arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvojen summaan. Luottolaitos voi määrittää ”m”:n tason.

Jos arvopaperistamiseen sisältyy vähittäisvastuita, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia valvontaviranomaisen kehittämän arviointimallin soveltamisen seuraavin yksinkertaistuksin: $h = 0$ ja $v = 0$.

54. Arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvä luottoriskin vähentäminen voidaan hyväksyä 60, 61 ja 63–67 kohdan mukaisesti.

3.5 Likviditeettisopimukset

55. Tämän osan 56–59 kohdan säännöksiä sovelletaan määritettäessä luokittelemattomiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin sisältyvää vastuuarvoa, kun kyseessä ovat tietyntyyppiset likviditeettisopimukset.

▼ M5▼ B

3.5.2 Likviditeettisopimukset

57. Likviditeettisopimuksen nimellisarvoon voidaan soveltaa 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa, jos likviditeettisopimus täyttää 15 kohdassa asetetut ehdot.

3.5.3 Poikkeuksellinen käsittely, kun K_{itb} -arvoa ei voida laskea.

58. Tilanteissa, joissa ei ole tarkoituksenmukaista laskea arvopaperistettujen vastuiden riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ikään kuin vastuita ei olisi arvopaperistettu, luottolaitos voi väliaikaisesti toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella soveltaa 59 kohdassa esitettyä menetelmää laskiessaan luokittelemattomien arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärää, kun kyseessä on likviditeettisopimus, joka täyttää 13 kohdassa määritellyt hyväksyttävän likviditeettisopimuksen edellytykset tai joka kuuluu 56 kohdan soveltamisalaan.
59. Likviditeettisopimukseen liittyviin arvopaperistettaviin omaisuuseriin voidaan soveltaa suurinta riskipainoa, jota sovellettaisiin johonkin arvopaperistetuista vastuista, jos niitä ei olisi arvopaperistettu. Omaisuuseriin sisältyvää vastuuarvoa määritettäessä likviditeettisopimuksen nimellisarvoon voidaan soveltaa 50 prosentin luottovasta-arvokerrointa, jos sopimuksella on enintään vuoden alkuperäinen juoksuaika. Jos likviditeettisopimus täyttää 56 kohdan mukaiset edellytykset, voidaan soveltaa 20 prosentin luottovasta-arvokerrointa. Muissa tapauksissa sovelletaan 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa.

3.6 **Arvopaperistettujen omaisuuserien luottoriskin vähentämisen hyväksyminen**

3.6.1 Vastikkeellinen luottosuoja

60. Vastikkeellinen luottosuoja voidaan hyväksyä vain siltä osin kuin se voidaan hyväksyä laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää 78–83 artiklan mukaisesti, kuten 90–93 artiklassa säädetään, ja hyväksymisen ehtona on kyseisiin artikloihin sisältyvien vähimmäisvaatimusten täytyminen.

3.6.2 Takauksen luonteinen luottosuoja

61. Hyväksyty takauksen luonteinen luottosuoja ja sen tarjoajat on rajattava 90–93 artiklan mukaiseen luottosuojaan, ja hyväksymisessä on noudatettava kyseisissä artikloissa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia.

3.6.3 Pääomavaatimuksen laskeminen arvopaperistetuille omaisuuserille, joihin sovelletaan luottoriskin vähentämistä

Luottoluokitukseen perustuva arviointimalli

62. Kun riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan luottoluokitukseen perustuvalla arviointimallilla, vastuuarvoa ja/tai arvopaperistettujen omaisuuserien, jotka on suojattu luottoriskiltä, riskipainotettujen saamisten yhteismäärää voidaan muuttaa liitteen VIII säännösten mukaisesti, siinä määrin kuin niitä sovelletaan 78–83 artiklan mukaisesti riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskennassa.

Valvontaviranomaisen kehittämä arviointimalli — täysi luottosuoja

63. Kun luottolaitos laskee riskipainotettujen saamisten yhteismäärän valvontaviranomaisen kehittämän arviointimallin mukaisesti, sen on määritettävä position ”efektiivinen riskipaino”. Efektiivinen riskipaino lasketaan jakamalla position sisältyvien riskipainotettujen saamisten yhteismäärä position vastuuarvolla ja kertomalla tulos sadalla.
64. Vastikkeellisen luottosuojan osalta arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan kertomalla position vastikkeellisen luottosuojan mukaisesti korjattu vastuuarvo (E^* , joka on laskettu 90–93 artiklan mukaisesti noudattaen riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskennalle

▼B

78–83 artiklassa annettuja säännöksiä, ja kun arvopaperistettujen omaisuuserien arvo on E) efektiivisellä riskipainolla.

65. Takauksen luonteisen luottosuojan osalta arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan kertomalla G_A (luottosuojan arvo, johon on tehty liitteen VIII mukaisesti valuutta- ja maturiteettieroista johtuvat korjaukset) luottosuojan tarjoajan riskipainolla; lukuun lisätään määrä, joka saadaan kertomalla efektiivisellä riskipainolla arvopaperistettujen omaisuuserien arvo, josta on vähennetty G_A .

Valvontaviranomaisen kehittämä arviointimalli — osittainen suoja

66. Jos luottoriskin vähentämisellä suojataan suhteellinen osuus arvopaperistettujen omaisuuserien suuririskisimmistä osasta tai osista, luottolaitos voi soveltaa 63–65 kohtaa.
67. Muissa tapauksissa luottolaitoksen on käsiteltävä arvopaperistettuja omaisuuseriä kahtena tai useampana positiona, joiden suojaamattoman osan katsotaan kuuluvan alempaan luottoluokkaan. Laskettaessa kyseisen position riskipainotettujen saamisten yhteismäärää on sovellettava 52–54 kohdan säännöksiä lukuun ottamatta seuraavia poikkeuksia: ”T” oikaistaan e^* :n arvoksi vastikkeellista luottosuojaa sovellettaessa ja T-g:ksi takauksen luonteista luottosuojaa sovellettaessa, ja e^* on E^* :n suhde suojattavan vastuuryhmän kokonaisnimellisarvoon, ja E^* on arvopaperistettujen omaisuuserien korjattu vastuuarvo, joka on laskettu liitteen VIII säännösten mukaisesti siten, kuin niitä sovelletaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 78–83 artiklan mukaiseen laskentaan, kun arvopaperistettävien omaisuuserien arvo on E ja kun g on luottosuojan nimellisarvon (johon on tehty liitteen VIII mukaisesti valuutta- ja maturiteettieroista johtuvat korjaukset) suhde arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvojen summaan. Takauksen luonteista luottosuojaa sovellettaessa luottosuojan tarjoajan riskipainoa on sovellettava position siihen osaan, joka ei kuulu ”T”:n oikaistun arvon piiriin.

3.7 Uusiutuvien saamisten, joihin liittyy ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja, arvopaperistamiseen sovellettavat täydentävät pääomavaatimukset

68. Arvopaperistettaviin omaisuuseriin sisältyvien riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemisen lisäksi alulle panevalta luottolaitokselta on vaadittava, että se laskee riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 16–33 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti silloin, kun se myy uusiutuvia saamia arvopaperistamiseen, johon liittyy ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja.
69. Tämän osan 66 kohtaa sovellettaessa 68, 70 ja 71 kohta korvaavat 19 ja 20 kohdan.
70. Näitä säännöksiä sovellettaessa ”alullepanijan osuus” on seuraavien summa:
- arvopaperistettavaksi myytyjen nostettujen määrien ryhmän sen vastuuarvo, jonka suhde järjestelyyn myydyn koko ryhmän arvoon määrittää sen osuuden perittyjen pääomien ja korkojen ja muiden niihin liittyvien määrien tuottamista rahavirroista, joka ei ole käytettävissä maksujen suorittamiseen niille, joilla on arvopaperistettuja omaisuuseriä; sekä
 - limiitillisten luottosopimusten, joiden nostetut määrät on myyty arvopaperistettaviksi, nostamattomien määrien ryhmän sen osan vastuuarvo, jonka suhde kyseisten nostamattomien määrien kokonaisarvoon on sama kuin a alakohdassa mainitun vastuuarvon suhde arvopaperistettaviksi myytyjen nostettujen määrien ryhmän vastuuarvoon.

Alullepanijan osuudella ei saa olla huonompi etuoikeusasema kuin sijoittajan osuudella.

”Sijoittajan osuudella” tarkoitetaan nostettujen määrien muodostaman ryhmän osan vastuuarvoa, joka ei kuulu a alakohdan piiriin, lisättyinä limiitillisten luottosopimusten, joiden nostetut määrät on myyty arvopaperistettaviksi, nostamattomien määrien ryhmän sen osan vastuuarvolla, joka ei sisälly b alakohtaan.

▼B

71. Alulle panevan luottolaitoksen vastuuta, jotka liittyvät sen oikeuksiin alullepanijan osuuteen, jota kuvaillaan 70 kohdan a alakohdassa, ei saa pitää arvopaperistettuina omaisuuserinä vaan määräsuhteessa jaettuna osuutena arvopaperistettuihin nostettuihin määriin sisältyvistä vastuista, ikään kuin vastuuta ei olisi arvopaperistettu 70 kohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän osalta. Alulle panevalla luottolaitoksella katsotaan olevan myös määräosuus limiittisten luottosopimusten, joiden nostetut määrät on myyty arvopaperistettaviksi, nostamattomiin määriin liittyvistä vastuista; tämä määrä vastaa 70 kohdan b alakohdassa esitettyä määrää.

3.8 Riskipainotettujen saamisten yhteismäärän vähentäminen

72. Arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärää, johon sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, voidaan vähentää määrällä, joka on luottolaitoksen arvopaperistettuihin vastuihin mahdollisesti tekemien arvonokaisujen määrä kerrottuna 12,5:llä. Jos arvonokaisut otetaan edellä mainitulla tavalla huomioon, niitä ei saa ottaa huomioon liitteessä VII olevan 1 osan 36 kohdassa tarkoitetuissa laskelmissa.
73. Arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainotettujen saamisten yhteismäärää voidaan vähentää luottolaitoksen kyseisille omaisuuserille tekemien mahdollisten arvonokaisujen 12,5:llä kerrotulla määrällä.
74. Kuten 66 artiklan 2 kohdassa säädetään, arvopaperistettujen omaisuuserien osalta, joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, luottolaitosten ei tarvitse ottaa omaisuuseriä huomioon laskeessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää, vaan ne voivat vähentää omaisuuseriin sisältyvän vastuuarvon omista varoistaan.
75. Sovellettaessa 74 kohtaa:
- a) position vastuuarvo voidaan johtaa vastuiden riskipainotetusta arvosta ottaen huomioon 72 ja 73 kohdan mukaisesti tehdyt vähennykset;
 - b) vastuuarvoa laskettaessa voidaan ottaa huomioon hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja 60–67 kohdassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti; ja
 - c) kun riskipainotettujen saamisten yhteismäärää laskettaessa sovelletaan valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia ja $L < K_{IRBR}$ ja $[L+T] > K_{IRBR}$, positiota voidaan käsitellä kahtena positiona, jolloin paremmassa etuoikeusasemassa olevan position L on K_{IRBR} .
76. Jos luottolaitos soveltaa 74 kohdassa esitettyä vaihtoehtoa, kyseisen kohdan mukaisesti vähennetty määrä kerrottuna 12,5:llä on 45 kohtaa sovellettaessa vähennettävä määrästä, joka on kyseisessä kohdassa tarkoitettu riskipainotettujen saamisten suurin mahdollinen yhteismäärä, jonka kyseisessä kohdassa tarkoitetut luottolaitokset voivat laskea.

LIITE X

OPERATIIVINEN RISKI

1 OSA

Perusmenetelmä

1. PÄÄOMAVAATIMUS
 1. Perusmenetelmää sovellettaessa operatiivisen riskin pääomavaatimus on 15 prosenttia 2–9 kohdassa määritellystä relevantista indikaattorista.
2. RELEVANTTI INDIKAATTORI
 2. Relevantti indikaattori on nettokorkotulojen ja muiden nettotulojen kuin korkotulojen summan kolmen vuoden keskiarvo.
 3. Kolmen vuoden keskiarvo lasketaan 12 kuukauden välein tilikauden lopusta tehtyjen viimeisimpien kolmen havainnon perusteella. Jos tilintarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, voidaan käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.
 4. Jos jonkin havainnon osalta nettokorkotulojen ja muiden nettotulojen summa on nolla tai vähemmän, kyseistä lukua ei oteta huomioon kolmen vuoden keskiarvoa laskettaessa. Relevantti indikaattori lasketaan jakamalla positiivisten lukujen summa positiivisten lukujen lukumäärällä.
- 2.1 **Luottolaitokset, joihin sovelletaan direktiiviä 86/635/ETY**
 5. Direktiivin 86/635/ETY 27 artiklassa säädettyjen luottolaitosten tuloslaskelmaan kuuluvien erien perusteella relevantti indikaattori on taulukossa 1 lueteltujen tekijöiden summa. Kukaan tekijä sisällytetään summaan positiivisena tai negatiivisena lukuna.
 6. Näitä tekijöitä voidaan joutua mukauttamaan, jotta 7 ja 8 kohdan vaatimukset voidaan ottaa huomioon.

Taulukko 1

1	Korkotuotot ja muut vastaavat tuotot
2	Korkokulut ja muut vastaavat kulut
3	Tuotot osakkeista ja muista vaihtuva-/kiinteätuottoisista arvopapereista
4	Saadut palkkiot
5	Maksettavat palkkiot
6	Arvopaperi- ja valuuttatoiminnan nettovoitto tai -tappio
7	Muut varsinaisen toiminnan tuotot

- 2.1.1 Vaatimukset
 7. Indikaattorin arvoa laskettaessa ei saa vähentää varauksia eikä varsinaisen toiminnan kuluja. Maksut muiden kuin luottolaitoksen emoyhtiön tai tytäryhtiön tai luottolaitoksen emoyhtiön muun tytäryhtiön suorittamista ulkoistetuista palveluista sisältyvät toimintakustannuksiin. Kolmansien osapuolten tarjoamien palvelujen ulkoistamisen aiheuttamat kulut voivat pienentää relevanttia indikaattoria silloin, kun kulut maksetaan yritykselle, joka kuuluu tämän direktiivin mukaisen valvonnan tai vastaavan valvonnan piiriin.
 8. Seuraavia tekijöitä ei oteta huomioon relevanttia indikaattoria laskettaessa:
 - a) Muuhun kuin kaupankäyntivarastoon kuuluvien erien myynnistä realisoituneet voitot ja tappiot
 - b) Satunnaiset tuotot
 - c) Vakuutuksista saadut tuotot

▼B

Jos kaupankäyntierien uudelleenarvostus kirjataan tuloslaskelmaan, se voidaan sisällyttää relevantin indikaattorin laskelmaan. Direktiivin 86/635/ETY 36 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa tuloslaskelmaan kirjattu uudelleenarvostus tulisi sisällyttää laskelmaan.

2.2 Luottolaitokset, joihin sovelletaan muunlaista tilinpäätössäännöstöä

9. Jos luottolaitoksiin sovelletaan muuta kuin direktiivin 86/635/ETY mukaista tilinpäätössäännöstöä, niiden tulisi laskea relevantin indikaattorin arvo niiden tietojen perusteella, jotka parhaiten vastaavat 2–8 kohdassa esitettyä määritelmää.

2 OSA**Standardimenetelmä****1. PÄÄOMAVAATIMUS****▼M5**

1. Operatiivisten riskien pääomavaatimus on laskettava taulukossa 2 tarkoitettujen liiketoiminta-alueiden vuotuisten yhteismäärien kolmen vuoden keskiarvona. Tietynä vuonna minkä tahansa liiketoiminta-alueen negatiivisilla pääomavaatimuksilla (jotka johtuvat negatiivisesta bruttotulosta) voidaan kuitata rajoituksetta toisten liiketoiminta-alueiden positiivisia pääomavaatimuksia. Jos taas koostetut pääomavaatimukset ovat tietynä vuonna negatiiviset kaikilla liiketoiminta-alueilla, kyseisen vuoden osoittajana käytetään nollaa.

▼B

2. Kolmen vuoden keskiarvo lasketaan 12 kuukauden välein tilikauden lopusta tehtyjen viimeisimpien kolmen havainnon perusteella. Jos tilintarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, voidaan käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.

Taulukko 2

Liiketoiminta-alue	Toiminnot	Prosentti- osuus
Investointipankkitoi- minta	Merkintäsitoumusten antaminen rahoitusväli- neiden liikkeeseenlaskulle ja/tai rahoitusväli- neiden liikkeeseenlaskun toteuttaminen kiin- teän sitoumuksen pohjalta Merkintäsitoumukseen liittyvät palvelut Sijoitusneuvonta Yrityksille annettava neuvonta pääomaraken- teesta, teollisuusstrategiasta sekä muista näihin liittyvistä kysymyksistä sekä yritysten sulautumi- sia ja yritysostoja koskeva neuvonta ja palvelut Sijoitustutkimus ja rahoitusanalyysi tai muun- tyyppiset yleiset suositukset, jotka liittyvät kau- pankäyntiin rahoitusvälineillä	18 %
Kaupankäyntitoi- minta	Kaupankäynti omaan lukuun Välitystoiminta rahamarkkinoilla Yhtä tai useampaa rahoitusvälinettä koskevien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittämi- nen Toimeksiantojen toteuttaminen asiakkaiden lu- kuun Rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun toteutta- minen ilman kiinteää sitoumusta Monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän yllä- pito	18 %
Vähittäisvälitystoi- minta Fyysisten henkilöi- den tai pk-yritysten kokoisten yhteisöjen kanssa toteutetut lii- ketoimet, jotka täyt- tävät vähittäisvastuu- luokalle 79 artiklassa asetetut vaatimukset)	Yhtä tai useampaa rahoitusvälinettä koskevien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittämi- nen Toimeksiantojen toteuttaminen asiakkaiden lu- kuun Rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun toteutta- minen ilman kiinteää sitoumusta	12 %

Liiketoiminta-alue	Toiminnot	Prosentti- osuus
Yritysrahoitus	Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen Luotonanto Rahoitusleasing Takaukset ja sitoumukset	15 %
Vähittäispankkitoiminta Fyysisten henkilöiden tai pk-yritysten kokoisten yhteisöjen kanssa toteutetut liiketoimet, jotka täyttävät vähittäisvastuuluokalle 79 artiklassa asetetut vaatimukset)	Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen Luotonanto Rahoitusleasing Takaukset ja sitoumukset	12 %
Maksu- ja selvityspalvelut	Maksujen välityspalvelut Maksuvälineiden liikkeeseenlasku ja hallinnointi	18 %
Säilytyspalvelut ja muu palvelutoiminta	Rahoitusvälineiden säilyttäminen ja hoito asiakkaiden lukuun, mukaan lukien säilytyspalvelut ja muut asiaan liittyvät palvelut kuten kassan ja vakuuksien hallinta	15 %
Omaisuuksienhoito	Salkunhoito Yhteissijoitusyritysten hallinnointi Muu omaisuudenhoito	12 %

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat valtuuttaa luottolaitoksen laskemaan operatiiviseen riskiin liittyvän pääomavaatimuksen käyttäen standardimenetelmää, kuten 5–11 kohdassa säädetään.

2. LIIKETOIMINTA-ALUEIDEN KUVAUKSESSA NOUDATETTAVAT PERIAATTEET

4. Luottolaitosten on määritettävä käytänteet ja kriteerit, joita on noudatettava laadittaessa kuvauksia liiketoiminta-alueiden ja toimintojen relevanteista indikaattoreista standardimuotoista kehystä varten, ja laadittava siitä asiakirjat. Kriteereitä on tarkistettava ja mukautettava tarpeen mukaan, kun liiketoiminnot ja riskit muuttuvat tai kun uusia syntyy. Laadittaessa liiketoiminta-alueiden kuvauksia on noudatettava seuraavia periaatteita:
- kaikki toiminnot on sijoitettava liiketoiminta-alueisiin tyhjentävällä ja poissulkevalla tavalla;
 - toiminto, jota ei voida luontevasti sijoittaa liiketoiminta-alueiden kehukseen, mutta joka on kehukseen kuuluvaa toimintoa avustava toiminto, on kohdennettava siihen liiketoiminta-alueeseen, jota se tukee. Jos avustava toiminto tukee yhtä tai useampaa liiketoiminta-aluetta, on käytettävä objektiivista kriteeriä;
 - jos toimintoa ei voida sijoittaa tiettyyn liiketoiminta-alueeseen, on käytettävä suurimman prosenttiluvun tuottavaa liiketoiminta-aluetta. Samaa liiketoiminta-aluetta sovelletaan kaikkiin asiaan liittyviin avustaviin toimintoihin;
 - luottolaitokset voivat käyttää sisäisiä hinnoittelumenetelmiä kohdentaessaan relevantteja indikaattoreita liiketoiminta-alueisiin. Liiketoiminta-alueella syntyneet kustannukset, jotka kuuluvat toiselle liiketoiminta-alueelle, voidaan kohdentaa kyseiselle liiketoiminta-alueelle esimerkiksi soveltamalla käsittelyä, joka perustuu kahden liiketoiminta-alueen välisiin sisäisiin siirtokustannuksiin;
 - sijoitettaessa toimintoja liiketoiminta-alueisiin operatiivisen riskipääoman näkökulmasta on noudatettava johdonmukaisuutta luotto- ja markkinariskiluokkien kanssa;
 - yllin johto vastaa luottolaitoksen hallintoelinten valvonnassa toimintojen kohdentamisesta liiketoiminta-alueisiin; ja

▼B

- g) riippumattoman tahon on tarkastettava toimintojen sijoittamista liiketoiminta-alueisiin.
3. TIETTYJEN LIIKETOIMINTA-ALUEIDEN VAIHTOEHTOISET INDIKAATTORIT
- 3.1 **Yksityiskohtaiset säännöt**
5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat valtuuttaa luottolaitoksen käyttämään vaihtoehtoista relevanttia indikaattoria vähittäispankkitoiminnan ja yritysrahoituksen liiketoiminta-alueilla.
6. Näillä liiketoiminta-alueilla relevantti indikaattori on vakioitu tuloindikaattori, joka vastaa 0,035:llä kerrottua lainojen ja ennakkomaksujen nimellismäärän kolmen vuoden keskiarvoa.
7. Vähittäispankkitoiminnassa ja/tai yritysrahoituksessa lainat ja ennakkomaksut muodostuvat vastaavien luottosalkkujen nostetuista kokonaismääristä. Yritysrahoituksessa tähän ryhmään kuuluvat myös muut kuin kaupankäyntivarastoon sisältyvät arvopaperit.
- 3.2 **Ehdot**
8. Vaihtoehtoisten relevanttien indikaattorien käyttö edellyttää 9–11 kohtaan sisältyvien ehtojen täyttymistä.
- 3.2.1 Yleiset ehdot
9. Luottolaitoksen on täytettävä 12 kohdassa asetetut ehdot.
- 3.2.2 Vähittäispankkitoimintaa ja yritysrahoitusta koskevat erityisehdot
10. Luottolaitoksen on harjoitettava valtaosin vähittäispankki- ja/tai yritysrahoitustoimintaa, joiden osuuden luottolaitoksen kokonaisuudesta on oltava vähintään 90 prosenttia.
11. Luottolaitoksen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että huomattavaan osaan sen vähittäispankki- ja/tai yritysrahoitustoiminnasta sisältyy luottoja, joihin liittyy suuri maksujen laiminlyönnin todennäköisyys, minkä vuoksi vaihtoehtoinen standardimenetelmä tarjoaisi paremman perustan operatiivisen riskin mittaamiselle.
4. EHDOT
12. Tämän direktiivin 22 artiklassa ja liitteessä V olevien yleisten riskienhallintastandardien lisäksi luottolaitosten on täytettävä jäljempänä luetellut ehdot. Näiden ehtojen täyttymistä arvioidaan ottaen huomioon luottolaitoksen toiminnan suuruus ja laajuus sekä suhteellisuusperiaate.
- a) Luottolaitoksilla on oltava hyvin dokumentoitu operatiivisten riskien arviointi- ja hallintajärjestelmä, jossa vastualueet on jaettu selvästi. Niiden on tunnistettava operatiiviset riskit ja hankittava operatiivisiin riskeihin liittyviä relevantteja tietoja mukaan lukien tiedot merkittävistä tappioista. Riippumattoman tahon on tarkastettava järjestelmää säännöllisesti.
- b) Operatiivisten riskien arviointijärjestelmä on integroitava tiiviisti luottolaitoksen riskienhallintaprosesseihin. Järjestelmän tuottamien tietojen on oltava kiinteä osa prosessia, jolla tarkkaillaan ja valvotaan luottolaitoksen operatiivista riskiprofiilia.
- c) Luottolaitosten on otettava käyttöön johdon raportointijärjestelmä, joka tuottaa operatiivisia riskejä koskevia raportteja luottolaitoksen eri toiminnoille. Luottolaitoksilla on oltava menettelyt, joilla voidaan toteuttaa johdon raporteista saatavien tietojen edellyttämät toimet.

3 OSA

— **Kehittynyt menetelmä**

1. EHDOT
1. Kehittyneen menetelmän soveltamisen edellytyksenä on, että luottolaitokset osoittavat toimivaltaisille viranomaisille täyttävänsä jäljempänä mainitut ehdot tämän direktiivin 22 artiklassa ja liitteessä V olevien yleisten riskienhallintastandardien lisäksi.

▼B**1.1 Laadulliset vaatimukset**

2. Luottolaitoksen sisäinen operatiivisten riskien mittausjärjestelmä on integroitava tiiviisti sen päivittäin soveltamiin riskienhallintaprosesseihin.
3. Luottolaitoksella on oltava riippumaton riskienhallintatoiminto operatiivisen riskin mittaamista varten.
4. Operatiivisista riskeistä ja luottotappioista on raportoitava säännöllisesti. Luottolaitoksella on oltava menettelyt, joilla toteutetaan tarvittavat korjaavat toimet.
5. Luottolaitoksen riskienhallintajärjestelmästä on laadittava asianmukaiset asiakirjat. Luottolaitoksen on sovellettava käytänteitä, joilla varmistetaan menettelyjen noudattaminen, ja laiminlyöntien käsittely.
6. Sisäisten tarkastajien ja/tai ulkoisten tilintarkastajien on tarkastettava operatiivisten riskien hallintaprosesseja ja mittausjärjestelmiä säännöllisesti.
7. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava operatiivisten riskien mittausjärjestelmän validointi, johon kuuluvat seuraavat toimet:
 - a) sen todentaminen, että sisäiset validointiprosessit toimivat asianmukaisesti;
 - b) sen varmistaminen, että riskien mittausjärjestelmään liittyvät tietovirrat ja prosessit ovat läpinäkyviä ja niihin on pääsy.

1.2 Määrälliset vaatimukset**1.2.1 Prosessi**

8. Luottolaitosten on laskettava pääomavaatimuksensa siten, että siihen sisältyy sekä odotettu tappio että odottamaton tappio, paitsi jos ne pystyvät osoittamaan, että odotettu tappio on otettu riittävän hyvin huomioon niiden sisäisissä liiketoimintakäytänteissä. Operatiivista riskiä mitattaessa on otettava huomioon potentiaaliset vakavat tapahtumat (tail events) ja saavutettava vakaustandardi, joka vastaa 99,9 prosentin luottamusväliä yhden vuoden ajanjaksolla.
9. Luottolaitoksen operatiivisten riskien mittausjärjestelmään on sisällyttävä tietyt keskeiset osat, jotta 8 kohdassa mainittu vakaustandardi voidaan täyttää. Näihin keskeisiin osiin on sisällyttävä 13–24 kohdan mukaiset sisäiset tiedot, ulkoiset tiedot, skenaarioanalyysi sekä osat, joissa käsitellään liiketoimintaympäristöä ja sisäisiä valvontajärjestelmiä. Luottolaitoksella on oltava hyvin dokumentoitu menetelmä, jolla painotetaan kyseisten neljän osan asema luottolaitoksen koko operatiivisten riskien mittausjärjestelmässä.
10. Riskien mittausjärjestelmällä on kuvattava keskeisiä riskitekijöitä, jotka vaikuttavat tappioestimaattien hännän muotoon.
11. Operatiivisten riskien aiheuttamien tappioiden korrelaatiot yksittäisten operatiivisten riskiestimaattien kanssa voidaan hyväksyä ainoastaan siinä tapauksessa, että luottolaitokset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että niiden korrelaation mittaamisessa käyttämät menetelmät ovat vakaita, asianmukaisesti toteutettuja ja niissä otetaan huomioon korrelaatioestimaatteihin liittyvät epävarmuustekijät erityisesti stressiajanjaksoina. Luottolaitoksen on validoitava korrelaatio-oletuksensa käyttämällä asianmukaisia määrällisiä ja laadullisia menetelmiä.
12. Riskien mittausjärjestelmän on oltava johdonmukainen ja siinä on vältettävä vakavaraisuuskehikon muilla osa-alueilla hyväksytyjen riskien vähentämismenetelmien tai laadullisten arviointien kaksinkertainen laskenta.

1.2.2 Sisäiset tiedot

13. Sisäisesti muodostettujen operatiivisen riskin arvojen on perustuttava vähintään viiden vuoden havaintojaksoon. Kolmen vuoden havaintojaksoa voidaan soveltaa silloin, kun luottolaitos ottaa kehittyneen menetelmän käyttöön ensi kertaa.

▼ **M5**

14. Luottolaitosten on pystyttävä kohdistamaan aiempia ajanjaksoja koskevat sisäiset tappiotietonsa 2 osassa määritettyihin liiketoiminta-alueisiin ja 5 osassa määritettyihin tappiotyyppisiin; niiden on annettava pyynnöstä kyseiset tiedot toimivaltaisille viranomaisille. Tappiot, jotka vaikuttavat koko laitoksen toimintaan voidaan kohdentaa ylimääräisiin liiketoiminta-alueen ”yhtiöeriin” poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi. Tappiot on kohdistettava liiketoiminta-alueisiin ja tappiotyyppisiin objektiivisin perustein ja tästä on laadittava asiakirjat. Operatiivisten riskien aiheuttamat tappiot, jotka liittyvät luottoriskeihin ja jotka on aiemmin sisällytetty sisäisiin luottoriskien tietokantoihin, on kirjattava operatiivisen riskin tietokantoihin ja nimettävä erikseen. Näihin tappioihin ei saa soveltaa operatiivisen riskin mukaista pääomavaatimusta, jos niitä käsitellään luottoriskeinä laskettaessa vähimmäispääomavaatimuksia. Operatiivisten riskien aiheuttamat tappiot, jotka liittyvät markkinariskeihin, on sisällytettävä operatiivisen riskin pääomavaatimuksiin.

▼ **B**

15. Luottolaitoksen sisäisten tappiotietojen on oltava kattavia ja niihin on sisällyttävä relevantteihin alajärjestelmiin ja maantieteellisiin alueisiin kuuluvat olennaiset toiminnot ja riskit. Luottolaitoksen on pystyttävä osoittamaan, että tiedoista pois jätetyillä toiminnoilla tai riskeillä ei ole yksinään eikä yhdistettynä olennaista vaikutusta riskiestimaattien kokonaisarvoihin. Sisäisten tappiotietojen keräämiselle on määritettävä asianmukaiset raja-arvot.
16. Tappioiden bruttomäärien lisäksi luottolaitosten on kerättävä tietoja tappioiden ajankohdista, tappioiden takaisinperinnässä saavutetusta edistyksestä sekä kuvailevia tietoja tappioiden aiheuttajista tai syistä.
17. On sovellettava erityiskriteereitä, joilla keskitettyyn toimintoon kuuluvasta tapahtumasta tai useampaan liiketoiminta-alueeseen kuuluvasta tapahtumasta, sekä ajan mittaan sattuvista niihin liittyvistä tapahtumista saadut tappiotiedot luokitellaan liiketoiminta-alueittain.
18. Luottolaitoksilla on oltava dokumentoidut prosessit, joilla arvioidaan aiempia ajanjaksoja koskevien tappiotietojen asianmukaisuus mukaan lukien asiantuntija-arvioiden, korotusten tai muiden mukautusten mahdollinen käyttö, käytön laajuus sekä kyseisistä päätöksistä vastuussa olevat henkilöt.

1.2.3 Ulkoiset tiedot

19. Luottolaitoksen operatiivisten riskien mittausjärjestelmässä on käytettävä asianmukaisia ulkoisia tietoja erityisesti silloin, kun on syytä olettaa että luottolaitos on alttiina harvinaisille mutta potentiaalisesti vakaville tappioille. Luottolaitoksella on oltava järjestelmällinen prosessi, jolla määritetään tilanteet, joissa ulkoisia tietoja on käytettävä, sekä tietojen sisällyttämisessä mittausjärjestelmään käytettävät menetelmät. Ulkoisten tietojen käytön edellytyksiä ja sovellettavia käytänteitä on tarkasteltava säännöllisesti, niistä on laadittava säännöllisesti asiakirjat ja ne on tietyin väliajoin annettava riippumattoman tahon tarkasteltavaksi.

1.2.4 Skenaarioanalyysi

20. Luottolaitoksen on käytettävä ulkoisten tietojen kanssa asiantuntija-arviosta tehtyä skenaarioanalyysia arvioidessaan vakavien tapahtumien aiheuttamia riskejä. Arvioiden asianmukaisuuden varmistamiseksi ne on validoitava ja arvioitava uudelleen vertaamalla niitä toteutuneisiin luottotappioihin.

1.2.5 Liiketoimintaympäristö ja sisäiseen valvontaan liittyvät tekijät

21. Luottolaitoksen soveltamissa riskien arviointimenetelmissä on otettava huomioon keskeiset liiketoimintaympäristöön ja sisäiseen valvontaan liittyvät tekijät, jotka voivat muuttaa luottolaitoksen operatiivista riskiprofiilia.
22. Kunkin valitun tekijän on oltava realistinen riskin aiheuttaja, ja valinnan on perustuttava kokemukseen ja asianomaisia liiketoiminta-alueita koskevaan asiantuntija-arvioon.

▼ B

23. Riskiestimaattien herkkyys tekijöiden muuttumiseen ja eri tekijöiden suhteellinen painotus on perusteltava yksityiskohtaisesti. Sen lisäksi, että sovellettavassa kehyksessä otetaan huomioon riskien hallinnan kehittymisen aiheuttama riskien muuttuminen, siinä on käsiteltävä riskien potentiaalinen lisääntyminen, joka johtuu toimintojen monimutkaistumisesta tai liiketoiminnan volymin kasvusta.
24. Sovellettavasta kehyksestä on laadittava asiakirjat ja sitä on tarkasteltava riippumattomasti sekä luottolaitoksen sisällä että toimivaltaisten viranomaisten toimesta. Prosessit ja niiden tuottamat tulokset on tietyin väliajoin validoitava ja arvioitava uudelleen vertaamalla niitä toteutuneisiin luottotappioihin ja relevantteihin ulkoisiin tietoihin.
2. VAKUUTUSTEN JA MUIDEN RISKINSIIRTOMEKANISMIIEN VAIKUTUS
25. Luottolaitosten on otettava huomioon vakuutusten vaikutus 26–29 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti ja muiden riskinsiirtomekanismien vaikutus, kun luottolaitos voi osoittaa toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että ne pienentävät riskiä huomattavasti.
26. Vakuutusten tarjoajalla on oltava toimilupa vakuutus- tai jälleenvakuutuspalvelujen tarjoamiseen ja vakuutuksen tarjoajan vahinkojen korvauskyvyllä on saatu hyväksytyin luottoluokituslaitoksen luottoluokitus, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 luottolaitoksilta olevien saamisten riskipainotuksesta annettujen 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti.
27. Vakuutuksen ja luottolaitoksen vakuutusjärjestelmän on täytettävä seuraavat ehdot:
- vakuutussopimuksen alkuperäisen voimassaoloajan on oltava vähintään yksi vuosi. Luottolaitoksen on tehtävä vakuutussopimuksiin, joiden jäljellä oleva voimassaoloaika on alle vuosi, asianmukaiset arvonleikkaukset, joilla otetaan huomioon sopimuksen voimassaoloajan väheneminen; sopimuksille, joiden voimassaoloajasta on jäljellä enintään 90 päivää, on tehtävä 100 prosentin arvonleikkaus;
 - vakuutussopimuksen irtisanomisajan on oltava vähintään 90 päivää;
 - vakuutussopimus ei saa sisältää rajoituksia, jotka tulevat voimaan valvontatoimien nojalla tai jotka luottolaitoksen tullessa maksukyvyttömäksi estävät luottolaitosta, konkurssipesän hoitajaa tai selvitysmiestä perimästä luottolaitokselle koituvia kuluja tai sen kärsimiä tappioita lukuun ottamatta tapahtumia, jotka toteutuvat luottolaitoksen selvitystilän tai konkurssinnettelyn alkamisen jälkeen; edellytyksenä on, että toimivaltaisten viranomaisten toimien nojalla määrätty sakot ja muut rangaistusseuraamukset on suljettu vakuutussopimuksen ulkopuolelle;
 - riskin vähentämistä koskevissa laskelmissa vakuutusturva on otettava huomioon tavalla, joka on läpinäkyvä ja johdonmukainen operatiivisen riskipääoman määrittämisessä käytettyjen tappioiden todellisen todennäköisyyden ja vaikutusten kanssa;
 - vakuutuksen tarjoajan on oltava kolmas yhteisö. Omavakuutuksen (captives) tai sidosyritysten kautta toteutetuissa vakuutuksissa riskit on siirrettävä riippumattomalle kolmannelle yhteisölle kelpoisuusehdot täytettävällä tavalla esimerkiksi jälleenvakuutuksen kautta; ja
 - vakuutusten vaikutusten käsittelyssä sovellettavien periaatteiden on oltava asianmukaisia ja niistä on laadittava asiakirjat.
28. Vakuutusten käsittelyssä sovellettavissa menetelmissä on otettava huomioon seuraavat tekijät ja tehtävä tarvittavat vähennykset tai arvonleikkaukset:
- vakuutussopimuksen jäljellä oleva voimassaoloaika, jos se on alle vuosi, kuten edellä todetaan;

▼B

- b) vakuutuksen irtisanomisaika, jos se on alle vuosi; ja
- c) vakuutuskorvausten maksamisen epävarmuus sekä erot vakuutus sopimusten tarjoamassa turvassa.

▼M5

- 29. Vakuutuksiin ja muihin riskinsiirtomekanismeihin perustuva pääomavaatimusten lieventäminen ei saa ylittää 20:tä prosenttia operatiivisten riskien pääomavaatimuksesta ennen riskien vähentämismenetelmien huomioon ottamista.

▼B

- 3. HAKEMUS KEHITTYNEEN MENETELMÄN KÄYTTÄMISEKSI KOKO RYHMÄSSÄ
 - 30. Kun EU:n alueelle sijoittautunut emoyritys ja sen tytäryritykset tai EU:n alueelle sijoittautuneen rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys aikovat soveltaa kehittyntä menetelmää, tätä koskevan hakemuksen on sisällettävä kuvaus menetelmistä, joita sovelletaan kohdistettaessa operatiivista riskipääomaa konsernin eri yhtiöille.
 - 31. Hakemuksesta on käytävä ilmi, otetaanko hajautusvaikutukset huomioon riskien mittausjärjestelmässä ja millä tavalla.

4 OSA

Eri menetelmien yhdistelmät

- 1. KEHITTYNEEN MENETELMÄN SOVELTAMINEN YHDESSÄ MUIDEN MENETELMIEN KANSSA
 - 1. Luottolaitos voi seuraavien edellytyksin soveltaa kehittyntä menetelmää yhdessä joko perusmenetelmän tai standardimenetelmän kanssa:
 - a) kaikki luottolaitoksen operatiiviset riskit on otettava huomioon. Toimivaltaiselle viranomaiselle on osoitettava, että käytettävissä menetelmissä otetaan huomioon kaikki sisäisin perustein määritetyt toiminnot, maantieteelliset sijainnit, oikeudelliset rakenteet ja muut asian kannalta merkitykselliset jaotukset; ja
 - b) kaikkien tämän liitteen 2 ja 3 osassa asetettujen ehtojen on täyttyttävä standardimenetelmän ja kehittyneen menetelmän piiriin kuuluvien toimintojen osalta.
 - 2. Toimivaltainen viranomainen voi tapauskohtaisesti asettaa seuraavia lisäehtoja:
 - a) kehittyneen menetelmän käyttöönottopäivänä huomattava osa luottolaitoksen operatiivisista riskeistä on otettava siinä huomioon; ja
 - b) luottolaitoksen on sitouduttava soveltamaan kehittyntä menetelmää keskeiseen osaan toiminnoistaan toimivaltaisten viranomaisten kanssa sovittavan aikataulun puitteissa.
- 2. PERUSMENETELMÄN JA STANDARDIMENETELMÄN YHDISTETTY KÄYTTÖ
 - 3. Luottolaitos voi soveltaa perusmenetelmän ja standardimenetelmän yhdistelmää ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, kuten hankittaessa uusia liiketoimintoja, jotka voivat vaatia siirtymäajan ennen kuin standardimenetelmää voidaan soveltaa.
 - 4. Perusmenetelmän ja standardimenetelmän yhdistetylle käytölle on asetettava ehdoksi luottolaitoksen sitoumus ottaa standardimenetelmä vaiheittain käyttöön toimivaltaisten viranomaisten kanssa sovittavan aikataulun puitteissa.

5 OSA

Tappiotyyppien luokittelu

Taulukko 3

Tappiotyyppin luokka	Määritelmä
Työntekijän/henkilökunnan väärinkäytökset	Tappiot, jotka johtuvat petollisesta tarkoituksesta, omaisuuden anastuksesta tai kavalluksesta sekä säännösten, lainsäädännön tai yrityksen toimintaperiaatteiden kiertämisestä pois lukien ”diversity/discrimination events”, joihin liittyy vähintään yksi sisäinen taho
Ulkopuolisen tekemät rikokset	Tappiot, jotka johtuvat kolmannen petollisesta tarkoituksesta, omaisuuden anastuksesta tai kavalluksesta tai lainsäädännön kiertämisestä
Työoloihin liittyvät rikokset ja työmarkkina-riidat	Tappiot, jotka johtuvat työoloihin, terveyteen tai turvallisuuteen liittyvien lakien tai sopimusten vastaisista teoista, henkilövahinkojen korvaamisesta tai diversity/discrimination events -tapioista
Menettelytavoista aiheutuvat tappiot	Tappiot, jotka johtuvat yksittäisiin asiakkaisiin kohdistuvien ammatillisten velvoitteiden tahallista tai tuottamuksellista laiminlyönnistä (mukaan lukien ”fiduciary and suitability requirements”) tai tuotteen suunnittelusta tai ominaispiirteistä
Omaisuuksvahingot	Luonnonkatastrofien tai muiden tapahtumien aiheuttamasta omaisuuden menettämisestä tai vahingoittumisesta aiheutuvat vahingot
Tietojärjestelmä-ongelmat ja keskeytysvahingot	Tietojärjestelmäongelmista tai keskeytysvahingoista aiheutuvat tappiot
Tuotanto-, toimitus- ja prosessiongelmät	Tappiot, jotka aiheutuvat transaktioihin liittyvistä epäonnistuneista prosesseista tai prosessin hallinnasta tai ongelmista suhteissa kaupan vastapuoliin ja myyjiin

▼B*LIITE XI***TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN SUORITTAMAN TARKASTELUN JA ARVIOINNIN TEKNISET KRITTEERIT**

1. Luotto-, markkina- ja operatiivisten riskien lisäksi toimivaltaisten viranomaisten suorittaman 124 artiklan mukaisen tarkastelun ja arvioinnin on katettava seuraavat tekijät:
 - a) sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA) soveltavien luottolaitosten suorittamien stressitestien tulokset;
 - b) luottolaitokseen kohdistuvat keskittymäriskit ja niiden hallinta mukaan lukien 108–118 artiklassa säädettyjen vaatimusten noudattaminen;
 - c) hyväksytyjen riskienvähentämismenetelmien soveltamiseen liittyvän jäännösriskin hallinnassa käytettyjen periaatteiden ja menettelytapojen perusteellisuus, tarkoituksenmukaisuus ja soveltamistapa;
 - d) luottolaitoksen arvopaperistettujen omaisuuserien katteena olevien omien varojen riittävyys ottaen huomioon transaktion taloudellinen sisältö ja toteutettu riskien siirto;

▼M7

- e) luottolaitokseen kohdistuvat likviditeettiriskit, niiden mittaaminen ja hallinta, mukaan lukien vaihtoehtoisia skenaarioita koskevien analyysien kehittäminen, riskiä vähentävien tekijöiden hallinta (erityisesti likviditeettipuskureiden taso, koostumus ja laatu) ja tehokkaat varautumissuunnitelmat;

▼B

- f) hajautusvaikutukset ja niiden huomioon ottaminen riskien mittausjärjestelmässä; ja
- g) sisäistä mallia direktiivin 2006/49/EY liitteen V mukaisesti markkinariskin pääomavaatimusten laskemiseen käyttävien laitosten suorittamien stressitestien tulokset.

▼M7

- 1 a. Edellä olevan 1 kohdan e alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisesti arvioitava kattavasti, kuinka luottolaitokset yleisesti hallinnoivat likviditeettiriskiään, ja edistettävä moitteettomien sisäisten menetelmien kehittämistä. Näitä arvioita tehdessään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon luottolaitosten rooli rahoitusmarkkinoilla. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten potentiaalinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

▼B

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkkailtava, tarjoaako luottolaitos ylimääräistä tukea arvopaperistamiselle. Jos luottolaitoksen todetaan tarjoaneen ylimääräistä tukea useammin kuin kerran, toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin sen huomioon ottamiseksi, että luottolaitoksen arvopaperistamiselle jatkossa tarjoaman tuen todennäköisyys on kasvanut ja että riskiä ei siirretä huomattavassa määrin.
3. Asetuksen 124 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen määrittämisen suorittamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, antavatko kaupankäyntisalkkuun sisältyviin positioihin/salkkuihin tehdyt direktiivin 2006/49/EY liitteessä VII olevassa B osassa tarkoitettujen arvonalentumiskirjaukset ja arvostusvaraukset luottolaitokselle mahdollisuuden myydä tai suojata positioinsa lyhyen ajan kuluessa ilman merkittäviä tappioita normaaleissa markkinaolosuhteissa.

LIITE XII

TIETOJEN JULKISTAMISEN TEKNISET KRITTEERIT

1 OSA

Yleiset kriteerit

1. Tietoja on pidettävä julkistamisen kannalta olennaisina, jos niiden pois jättäminen tai virheellinen esittäminen voisi muuttaa tiedon käyttäjän arviota tai päätöstä tai vaikuttaa siihen käyttäjän tehdessä kyseisiin tietoihin perustuvia taloudellisia päätöksiä.
2. Tietoja on pidettävä luottolaitoksen liikesalaisuuksina, jos niiden jakaminen heikentäisi sen kilpailuasemaa. Liikesalaisuuksiin voi kuulua tuotteita tai järjestelmiä koskevia tietoja, joiden jakaminen kilpailijoiden kanssa alentaisi luottolaitoksen tekemien investointien arvoa.
3. Tietoja on pidettävä luottamuksellisina, jos luottolaitoksella on asiakkaisiin tai muihin vastapuoliin kohdistuvia velvoitteita, jotka edellyttävät luottamuksellisuutta luottolaitoksen taholta.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että luottolaitokset arvioivat, onko kaikki tiedot tai osa niistä julkistettava useammin kuin vuosittain ottaen huomioon niiden liiketoiminnan ominaispiirteet kuten toimintojen laajuus ja toimialat, toimipisteet eri maissa, toiminta rahoitusalan eri sektoreilla sekä osallistuminen kansainvälisille rahoitusmarkkinoille sekä maksu-, selvitys- ja toimitusjärjestelmiin. Luottolaitosten tekemässä arvioissa on kiinnitettävä erityistä huomiota mahdolliseen tarpeeseen julkistaa useammin tietoja 2 osan 3 kohdan b ja e alakohdassa sekä 4 kohdan b–e alakohdassa mainituista seikoista sekä riskeistä ja muista nopeille muutoksille alttiista seikoista.
5. Tämän liitteen 2 osan 3 ja 4 kohdassa vaaditut tiedot on esitettävä 72 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

2 OSA

Yleiset vaatimukset

1. Luottolaitoksen riskienhallintatavoitteet ja -käytänteet on julkistettava erikseen kunkin riskilajin osalta, mukaan lukien 1–14 kohdassa mainitut riskit. Julkistettaviin tietoihin on sisällyttävä
 - a) riskien hallinnassa sovellettavat strategiat ja prosessit;
 - b) asianomaisen riskienhallintatoiminnon tai muiden järjestelyjen rakenne ja organisaatio;
 - c) riskien raportoinnissa ja mittaamisessa sovellettavien järjestelmien laajuus ja sisältö; ja
 - d) käytänteet, joilla suojaudutaan riskeiltä ja vähennetään niitä, sekä strategiat ja prosessit, joilla seurataan jatkuvasti suojaus- ja vähentämismenetelmien tehokkuutta.
2. Tähän direktiiviin sisältyvien vaatimusten soveltamisalasta on julkistettava seuraavat tiedot:
 - a) sen luottolaitoksen nimi, johon tämän direktiivin mukaisia vaatimuksia sovelletaan;
 - b) tiedot tilinpäätöksen laadinnan ja vakavaraisuusvaatimusten kannalta merkityksellisistä konsolidointiperusteiden eroista sekä lyhyt kuvaus yhteisöistä,
 - i) jotka on täysin konsolidoitu;
 - ii) jotka on osittain konsolidoitu;
 - iii) joiden varat on vähennetty omista varoista; tai
 - iv) joita ei ole konsolidoitu eikä niiden varoja ole vähennetty omista varoista;
 - c) nykyiset tai tulevat olennaiset, käytännölliset tai oikeudelliset esteet, jotka haittaavat omien varojen nopeaa siirtoa tai vastuiden maksamista emoyrityksen ja sen tytäryritysten välillä;

▼B

- d) kokonaismäärä, jolla todelliset omat varat alittavat konsolidoinnin ulkopuolisilta tytäryrityksiltä vaaditun vähimmäismäärän, sekä kyseisen tytäryrityksen tai kyseisten tytäryritysten nimet; ja
 - e) tarvittaessa olosuhteet, joissa 69 ja 70 artiklan säännöksiä voidaan soveltaa.
3. Luottolaitosten on julkistettava seuraavat omia varoja koskevat tiedot:

▼M7

- a) tiivistelmä kaikkien omiin varoihin kuuluvien omaisuuserien ja niiden osien keskeisistä ehdoista ja edellytyksistä, mukaan lukien 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitetut instrumentit, instrumentit, joita koskevissa määräyksissä tarjotaan luottolaitokselle kannustin takaisinlunastukseen, ja instrumentit, joihin sovelletaan 154 artiklan 8 ja 9 kohtaa;
- b) ensisijaisten omien varojen määrä sekä erittely kaikista positiivisista eristä ja vähennyksistä; edellä 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien ja instrumenttien, joita koskevissa määräyksissä tarjotaan luottolaitokselle kannustin takaisinlunastukseen, sisältämä kokonaismäärä on myös ilmoitettava erikseen; kussakin näistä ilmoituksesta on täsmennettävä ne instrumentit, joihin sovelletaan 154 artiklan 8 ja 9 kohtaa;

▼B

- c) toissijaisten omien varojen kokonaismäärä sekä direktiivin 2006/49/EY luvussa IV määritellyt omat varat;
 - d) ensisijaisiin ja toissijaisiin omiin varoihin 66 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyt vähennykset sekä erillinen tieto 57 artiklan q alakohdassa mainituista eristä; ja
 - e) hyväksytyjen omien varojen kokonaismäärä, josta on tehty 66 artiklan mukaiset vähennykset ja jossa on otettu huomioon kyseisen artiklan mukaiset raja-arvot.
4. Luottolaitoksen on julkistettava seuraavat tiedot, jotka koskevat 75 ja 123 artiklassa asetettujen vaatimusten noudattamista:
- a) tiivistelmä luottolaitoksen soveltamista menetelmistä, joilla arvioidaan sen sisäisen pääoman riittävyyttä nykyisten ja tulevien toimintojen jatkuvuuden kannalta;
 - b) niiden luottolaitosten osalta, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 78–83 artiklan mukaisesti, kahdeksan prosenttia riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä kullekin 79 artiklassa määritellylle vastuuryhmälle;
 - c) niiden luottolaitosten osalta, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 84–89 artiklan mukaisesti, kahdeksan prosenttia riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä kullekin 86 artiklassa määritellylle vastuuryhmälle. Vähittäisvastuiden luokassa vaatimusta sovelletaan kaikkiin vastuuluokkiin, joita liitteessä VII olevan 1 osan 10–13 kohdassa olevat korrelaatiot vastaavat. Oman pääoman ehtoissa sijoituksissa vaatimusta sovelletaan
 - i) kuhunkin liitteessä VII olevan 1 osan 17–26 kohdassa esitettyyn menetelmään;
 - ii) pörssilistattuihin vastuisiin, riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyviin pääomasijoituksiin ja muihin vastuisiin;
 - iii) vastuisiin, jotka ovat pääomavaatimusten osalta valvonnallisen siirtymän (supervisory transition) alaisia; ja
 - iv) vastuisiin, joihin sovelletaan pääomavaatimusten osalta voimassa olevien sääntöjen jatkamista;
 - d) 75 artiklan b ja c alakohdan mukaisesti lasketut vähimmäispääomavaatimukset; ja
 - e) 103–105 artiklan mukaisesti lasketut vähimmäispääomavaatimukset, jotka on julkistettava erikseen.

▼B

5. Luottolaitoksen vastuista, joihin kohdistuu liitteessä III olevassa 1 osassa määritelty vastapuoliriski, on annettava seuraavat tiedot:
- selvitys menetelmistä, joita käytetään vastapuoliriskin osalta taloudellisen pääoman kohdentamisessa ja luottolimiittien asettamisessa;
 - selvitys menettelytavoista, joita käytetään vakuuksien turvaamisessa ja luottorahastojen perustamisessa;
 - selvitys sellaisiin vastuisiin sovellettavista menettelytavoista, joihin kohdistuu wrong-way-riski;
 - selvitys sellaisen vakuuden määrän vaikutuksesta, joka luottolaitoksen on asetettava luottoluokituksen heiketessä;
 - sopimusten käypä positiivinen bruttoarvo, nettoutuksesta saatava hyöty, nykyhetken nettoutettu luottoriski, hallussa olevat vakuudet ja johdannaissopimuksiin liittyvä nettoluottoriski. Nettoluottoriski on johdannaissopimuksiin liittyvä luottoriski sen jälkeen, kun oikeudellisesti täytöntöönpanokelpoisista nettoutussopimuksista ja vakuussopimuksista saatavat edut on otettu huomioon;
 - vastuu-arvoa koskevat luvut liitteessä III olevassa 3-6 osassa esitettyjen menetelmien mukaisesti, soveltuvaa menetelmää käyttäen;
 - luottojohdannaissuojan nimellisarvo ja nykyhetken luottoriskin jakautuminen luottoriskin tyyppin mukaan;
 - luottojohdannaissuojat (nimellisarvo), jotka on jaoteltu luottolaitoksen omaan lainasalkkuun liittyvän käytön sekä sen harjoittamaan välitystoimintaan liittyvän käytön mukaan, mukaan luettuna käytettyjen luottojohdannaissopimusten jakauma, jaoteltuna edelleen kunkin sopimusryhmän sisällä ostetun ja myydyin suojan mukaan; ja
 - alfan estimaatti, jos luottolaitos on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta luvan alfan estimointiin.
6. Luottolaitokseen kohdistuvasta luotto- ja laimentumisriskistä on julkistettava seuraavat tiedot:
- kirjanpidossa käytettävät määritelmät eräänäntyisyydelle ja varojen arvon alentumiselle;
 - kuvaus arvonolokaisujen ja varausten määrittämisessä käytetyistä menetelmistä ja tekniikoista;
 - vastuiden kokonaismäärä kirjanpidollisten nettoutusten jälkeen ilman luottoriskin vähentämisen vaikutuksia sekä vastuiden keskimääräinen arvo jakson aikana vastuuryhmittäin;
 - vastuiden maantieteellinen jakautuminen jaoteltuna keskeisten vastuuryhmien perusteella merkittäviin alueisiin; tarvittaessa vielä yksityiskohtaisemmat tiedot;
 - vastuiden jakautuminen teollisuusaloihin ja vastapuoliin; jaottelu vastuuryhmiin ja tarvittaessa vielä yksityiskohtaisemmat tiedot;
 - erittely kaikkien vastuiden jäljellä olevasta juoksuajasta vastuuryhmittäin ja tarvittaessa vielä yksityiskohtaisemmat tiedot;
 - merkittävistä toimialojen ja vastapuolten tyypeistä
 - erikseen vastuut, joihin liittyvät maksut ovat eräänäntyneet, ja vastuut, joiden arvo on alentunut;
 - arvonolokaisut ja varaukset; ja
 - arvonolokaisujen ja varausten vuoksi jakson aikana tehdyt kulukirjaukset;
 - arvoltaan alentuneiden ja eräänäntyneitä maksuja sisältävien vastuiden määrä erikseen ilmoitettuna sekä jaoteltuna merkittäviin maantieteellisiin alueisiin mukaan lukien tarvittaessa kuhunkin maantieteelliseen alueeseen liittyvien arvonolokaisujen ja varausten arvo;
 - arvoltaan alentuneisiin vastuisiin tehtyjen arvonolokaisujen ja varausten muutosten täsmäytys erikseen ilmoitettuna. Seuraavat tiedot on ilmoitettava:
 - kuvaus siitä, minkä tyyppisiä arvonolokaisuja ja varauksia on tehty;

▼ B

- ii) määrä tilikauden alussa;
- iii) varauksia vastaan jakson aikana vähennetty määrä;
- iv) määrät, jotka on jakson aikana vähennetty tai kumottu vastuiden aiheuttamien arvioitujen tappioiden vuoksi, sekä muut oikaisut mukaan lukien kurssierojen, liiketoimintojen yhdistämisen, tytäryritysten hankkimisen ja myymisen sekä varausten välisten siirtojen vuoksi tehdyt oikaisut; ja
- v) määrä tilikauden lopussa.

Suoraan tuloslaskelmaan kirjatut arvonoidut ja perityt määrät on ilmoitettava erikseen.

7. Niiden luottolaitosten, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 78–83 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava seuraavat tiedot kustakin 79 artiklassa määritellystä vastuuryhmästä:
 - a) valittujen luottoluokituslaitosten ja vientitakuulaitosten nimet ja mahdollisten muutosten perusteet;
 - b) vastuuryhmät, joihin kunkin luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen luokituksia sovelletaan;
 - c) kuvaus prosessista, jolla liikkeeseenlaskijakohtaisia ja arvopaperikohtaisia luokituksia kohdistetaan omaisuuserille, jotka eivät kuulu kaupankäyntivarastoon;
 - d) kunkin valitun luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen ulkoisten luottoluokitusten sijoittaminen liitteen VI mukaisesti luottoluokintaan ottaen huomioon, että tietoa ei tarvitse ilmoittaa, jos luottolaitos noudattaa toimivaltaisen viranomaisen julkistamaa standardiluokitusta; ja
 - e) vastuuarvot ja vastuuarvot sen jälkeen, kun jokaiseen liitteessä VI kuvattuun luottoluokkaan on sovellettu luottoriskin vähentämismenetelmää, sekä omista varoista vähennettyjen vastuiden arvo.
8. Luottolaitosten, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän liitteessä VII olevan 1 osan 6 kohdan tai 19, 20 ja 21 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava liitteessä VII olevan 1 osan 6 kohdassa olevan taulukon 1 kuhunkin luokkaan sijoitetut vastuut tai vastuulle annetut liitteessä VII olevan 1 osan 19, 20 ja 21 kohdassa mainitut riskipainot.
9. Luottolaitosten, jotka laskevat pääomavaatimuksensa 75 artiklan b ja c alakohdan mukaisesti, on julkistettava kyseiset vaatimukset erikseen kunkin kyseisissä säännöksissä mainitun riskin osalta.
10. Luottolaitosten, jotka laskevat pääomavaatimuksensa direktiivin 2006/49/EY liitteen V] mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot:
 - a) jokaisesta osasalkusta
 - i) käytettyjen mallien ominaisuudet;
 - ii) kuvaus osasalkkuihin tehdyistä stressitesteistä;
 - iii) kuvaus sisäisten mallien ja mallintamisprosessien tarkkuuden ja johdonmukaisuuden toteutumatesteissä ja validoinnissa sovelletuista menetelmistä;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen hyväksymisvaltuudet;
 - c) kuvaus direktiivin 2006/49/EY liitteessä VII olevassa B osassa esitettyjen vaatimusten mukaisesta tasosta ja menetelmistä;

▼ M5

- d) raportointikaudelta päivittäisten todennäköisten tappiolukujen korkein ja alhaisin arvo sekä keskiarvo sekä todennäköinen tappioluku raportointikauden päättyessä;
- e) vertailu, jossa verrataan päivittäisten todennäköisten tappiolukujen päivän loppuarvoja kaupankäyntisalkun arvossa seuraavan kaupankäyntipäivän loppuun mennessä tapahtuneisiin yhden päivän muutoksiin sekä raportointikauden aikana tapahtuneita mahdollisia merkittäviä poikkeamia koskeva analyysi.

▼B

11. Luottolaitosten on julkistettava seuraavat operatiivisia riskejä koskevat tiedot:
- menetelmät, joilla arvioidaan operatiiviseen riskiin liittyviä omia varoja koskevia vaatimuksia, jotka luottolaitos täyttää; ja
 - kuvaus 105 artiklan mukaisista menetelmistä, jos luottolaitos soveltaa niitä, mukaan lukien relevantit sisäiset ja ulkoiset tekijät, jotka otetaan huomioon luottolaitoksen mittausmenetelmissä. Jos menetelmiä sovelletaan osittain, on ilmoitettava niiden soveltamisala ja kattavuus.
12. Seuraavat tiedot on ilmoitettava kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin osakkeisiin sisältyvistä vastuista:
- vastuiden tavoitteisiin perustuva erittely mukaan lukien myyntivoittojen yhteydet ja strategiset syyt sekä kuvaus käytetyistä kirjanpito- ja arvostusmenettelyistä sisältäen arvostukseen vaikuttavat keskeiset oletukset ja käytänteet ja kyseisiin käytänteisiin tehdyt keskeiset muutokset;
 - tasearvo ja käypä arvo sekä (pörssilistatuista instrumenteista) vertailu markkinahinnan kanssa, jos se poikkeaa merkittävästi käyvästä arvosta;
 - pörssilistattujen vastuiden, riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyvien pääomasijoitusten sekä muiden vastuiden tyypit, ominaispiirteet ja arvo;
 - omaisuuserien myynnistä ja realisoinnista jakson aikana kertyneet kumulatiiviset voitot ja tappiot; ja
 - realisoitumattomien voittojen ja tappioiden yhteismäärä ja uudelleenarvostuksesta syntyneiden piilevien voittojen ja tappioiden yhteismäärä sekä kaikki kyseiset määrät, jotka sisältyvät ensisijaisiin tai toissijaisiin omiin varoihin.
13. Luottolaitosten on julkistettava seuraavat tiedot kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin positioihin kohdistuvasta korkoriskistä:
- korkoriskin ominaispiirteet ja keskeiset oletukset (mukaan lukien luottojen ennaikaista takaisinmaksua ja eräpäivättömiä talletuksia koskevat oletukset) sekä korkoriskin mittaustiheys (frequency of measurements); ja
 - vaihtelut tuotoissa, taloudellisessa arvossa tai muussa relevantissa mitayksikössä, jota johto käyttää mitatessaan ylös- tai alaspäin suuntautuvia korkosokkeja korkoriskin mittaamisessa sovellettavien menetelyjen mukaisesti, jaoteltuna valuuttoihin.
14. Luottolaitosten, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 94–101 artiklan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot:
- kuvaus luottolaitoksen tavoitteista arvopaperistamistoiminnoissa;
 - luottolaitoksen tehtävät arvopaperistamisprosessissa;
 - tiedot luottolaitoksen kunkin tehtävän laajuudesta;
 - menetelmät, joita luottolaitos soveltaa laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää arvopaperistamistoiminnoissa;
 - tiivitelämä luottolaitoksen kirjanpitoikänteistä arvopaperistamistoiminnoissa mukaan lukien
 - tieto siitä, käsitelläänkö transaktioita myyntinä vai rahoituksena;
 - myyntivoittojen kirjaamistavat;
 - kertyneiden korkojen arvostamista koskevat keskeiset oletukset; ja
 - synteettisen arvopaperistamisen käsittelytavat, jos ne eivät sisälly muihin kirjanpitoikänteisiin;
 - arvopaperistamisessa käytettyjen luottoluokituslaitosten nimet sekä vastuutyypit, joihin kunkin laitoksen luokituksia sovelletaan;
 - vastuutyypeittäin luottolaitoksen arvopaperistamien vastuiden, joihin sovelletaan arvopaperistamiskehystä (perinteinen ja synteettinen arvopaperistaminen eriteltävä) kokonaisarvo;

▼B

- h) luottolaitoksen arvopaperistamien vastuiden, joihin sovelletaan arvopaperistamiskehystä, erittely, jossa esitetään vastuutyypeittäin arvopaperistettujen arvoltaan alentuneiden ja erääntyneiden vastuiden jaotelu ja luottolaitoksen jakson aikana kirjaamat tappiot;
- i) hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistettujen omaisuuserien kokonaisarvo jaoteltuna vastuutyypeittäin;
- j) hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistettujen omaisuuserien kokonaisarvo jaoteltuna tarkoituksenmukaisiin riskipainoalueisiin. Tiedot omaisuuseristä, joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa tai jotka on vähennetty, on annettava erikseen;
- k) arvopaperistettujen uusiutuvien vastuiden kokonaismäärä jaoteltuna alullepanijan ja sijoittajan osuuteen; ja
- l) tiivistelmätiedot jakson aikana toteutetuista arvopaperistamisista, mukaan lukien arvopaperistettujen vastuiden arvo (vastuutyypeittäin), sekä kirjatuista myyntivoitoista ja -tappioista vastuutyypeittäin.

3 OSA

Ehdot yksittäisten välineiden tai menetelmien käytölle

1. Luottolaitosten, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 84–89 artiklan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot:
 - a) toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä menetelmälle tai myönnetty siirtymäaika;
 - b) perustelut ja tiedot seuraavista:
 - i) sisäisten luokitusjärjestelmien rakenne sekä sisäisten ja ulkoisten luokitusten suhde;
 - ii) sisäisten estimaattien käyttö muuhun kuin riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen 84–89 artiklan mukaisesti;
 - iii) luottoriskin vähentämisen hallinta- ja kirjausprosessi; ja
 - iv) luokitusjärjestelmien valvontamenetelmät mukaan lukien kuvaus riippumattomuudesta ja vastuualueista, ja tiedot luokitusjärjestelmien tarkastelusta;
 - c) kuvaus sisäisestä luokitusprosessista erikseen seuraavien vastuuryhmien osalta:
 - i) saamiset valtioilta ja keskuspankeilta;
 - ii) saamiset laitoksilta;
 - iii) yrityssaamiset (pk-yritykset mukaan lukien), erityiskohteiden rahoitus ja yrityssaamiset;
 - iv) vähittäissaamiset kaikkien niiden vastuuluokkien osalta, joita liitteessä VII olevan 1 osan 10–13 kohdan mukaiset korrelaatiot vastaavat; ja
 - v) osakkeet;
 - d) tämän direktiivin 86 artiklassa määritettyihin vastuuryhmiin sisältyvien vastuiden vastuuarvot. Saamiset valtioilta ja keskuspankeilta, laitoksilta ja yrityksiltä, kun luottolaitokset soveltavat omia LGD- tai CF-estimaatteja laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää, on ilmoitettava erikseen niiden vastuiden osalta, joihin luottolaitokset eivät sovelle kyseisiä estimaatteja;
 - e) luottolaitosten on ilmoitettava kunkin vastuuryhmän (valtiot ja keskuspankit, laitokset, yritykset, oman pääoman ehtoiset sijoitukset) ja riittävän monen vastapuoliluokan (mukaan lukien maksukyvyttömät) osalta seuraavat tiedot, jotta luottoriski voidaan eriyttää tarkoituksenmukaisesti:
 - i) vastuiden yhteismäärä (valtioilta, keskuspankeilta, laitoksilta ja yrityksiltä olevien saamisten osalta myönnettyjen luottojen yhteismäärä ja nostamattomiin lainoihin liittyvät vastuuarvot; osakkeista kokonaisarvo);
 - ii) luottolaitosten, jotka käyttävät omia LGD-estimaatteja laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää, on ilmoitettava saamisilla painotettu keskimääräinen LGD prosenttilukuna;

▼B

- iii) saamisilla painotettu keskimääräinen riskipaino; ja
- iv) luottolaitosten, jotka käyttävät riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskennassa omia CF-estimaatteja, on ilmoitettava kunkin vastuuryhmän osalta käyttämättömien sitoumusten arvo sekä saamisilla painotettu keskimääräinen vastuuarvo;
- f) vähittäisvastuiden ryhmästä ja kustakin c alakohdan iv alakohdassa määritetystä ryhmästä joko e alakohdan mukaiset tiedot (tarvittaessa ryhmittäin) tai analyysi vastuista (myönnetyt luotot ja käyttämättömiin sitoumuksiin liittyvät vastuuarvot) suhteessa riittävään moneen EL-luokkaan, jotta luottoriski voidaan eritellä tarkoituksenmukaisesti (tarvittaessa ryhmittäin);
- g) kuhunkin vastuuryhmään edellisen jakson aikana tehdyt arvonokaisut (vähittäisaamisten osalta kaikista c alakohdan iv alakohdassa määritetyistä ryhmistä) sekä tieto muutoksista aiempiin käytänteisiin;
- h) tiedot tekijöistä, jotka vaikuttivat tappioihin edellisen jakson aikana (esimerkiksi keskimääräistä suurempi laiminlyötyjen maksujen määrä tai keskimääräistä suuremmat LGD-luvut ja luottovasta-arvokertoimet); ja
- i) luottolaitoksen estimaattien vertailu toteutuneisiin lukuihin pidemmällä aikavälillä. Vähintään on annettava tiedot tappioestimaateista verrattuna toteutuneisiin tappioihin kussakin vastuuryhmässä (vähittäisaamisten osalta kaikista c alakohdan iv alakohdassa määritetyistä ryhmistä) riittävän pitkältä ajanjaksolta, jotta sisäisten luokitusprosessien toimivuutta voidaan arvioida tarkoituksenmukaisesti jokaisen vastuuryhmän osalta (vähittäisaamisten osalta kaikista c alakohdan iv alakohdassa määritetyistä ryhmistä). Luottolaitoksen on tarvittaessa syvennettävä erittelyä ja tehtävä myös PD-analyysi; omia LGD- ja/tai CF-estimaatteja käyttävien luottolaitosten on annettava tiedot toteutuneiden LGD-lukujen ja luottovasta-arvokerrointen vertailusta edellä mainituissa kvantitatiivista riskienarviointia koskeissa tiedoissa annettuihin estimaatteihin.

Edellä c alakohtaa sovellettaessa kuvaukseen on sisällyttävä vastuuryhmään sisältyvien vastuiden tyypit; PD-luvun (ja tarvittaessa LGD-lukujen ja luottovasta-arvokerroimien) estimoinnissa ja validoinnissa käytetyt määritelmät, menetelmät ja tiedot mukaan lukien kyseisten muuttujien laskennassa käytetyt oletukset; kuvaus olennaisista poikkeamista liitteessä VII olevan 4 osan 44–48 kohdassa olevasta maksukyvyttömyden määritelmästä mukaan lukien yleiset segmentit, joihin kyseiset poikkeamat vaikuttavat.

2. Luottolaitosten, jotka soveltavat luottoriskin vähentämismenetelmiä, on julkistettava seuraavat tiedot:
 - a) tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksessa sovelletut käytänteet ja prosessit sekä tieto siitä, kuinka paljon yhteisö on käyttänyt niitä;
 - b) vakuuksien arvostuksessa ja hallinnoinnissa sovelletut käytänteet ja prosessit;
 - c) kuvaus luottolaitoksen hankkimien vakuuksien päätyypeistä;
 - d) takaajien ja luottojohdannaisten vastapuolten päätyypit ja niiden luottokelpoisuus;
 - e) tiedot sellaisista markkinariskin tai luottoriskin keskittymistä, jotka syntyvät luottoriskin vähentämistekniikoista;
 - f) luottolaitosten, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 78–83 tai 84–89 artiklan mukaisesti, mutta jotka eivät laske vastuuryhmän osalta omia LGD- tai CF-estimaatteja, on ilmoitettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta kokonaisvastuuarvo (tarvittaessa tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksen jälkeen), joka on suojattu (volatiliteettikorjausten jälkeen) hyväksytyllä rahoitusvakuudella tai muulla hyväksytyllä vakuudella; ja
 - g) luottolaitosten, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 78–83 tai 84–89 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta kokonaisvastuuarvo (tarvittaessa tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksen jälkeen), joka on suojattu takauksilla tai luottojohdannaisilla. Oman pääoman ehtoisten sijoitusten osalta tätä vaatimusta sovelletaan kuhunkin liitteessä VII olevan I osan 17–26 kohdan mukaiseen menetelmään.

▼M5

3. Luottolaitosten, jotka soveltavat 105 artiklan mukaista menetelmää laskehtaessa operatiivisten riskien vakavaraisuusvaatimusta, on annettava tiedot vakuutusten ja muiden riskinsiirtomekanismien käytöstä riskien vähentämiseksi.

LIITE XIII

A OSA

Kumotut direktiivit ja niiden muutokset (joita tarkoitetaan 158 artiklassa)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/28/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvän direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyri-tysten ja sijoituspalveluyri-tysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta

Ainoastaan 29 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta, 29 artiklan 2 kohta, 29 artiklan 4 kohdan a ja b alakohta, 29 artiklan 5 kohta, 29 artiklan 6 kohta, 29 artiklan 7 kohta, 29 artiklan 8 kohta, 29 artiklan 9 kohta, 29 artiklan 10 kohta ja 29 artiklan 11 kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta

Ainoastaan 68 artikla

Komission direktiivi 2004/69/EY, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ”monenkeskisten kehityspankkien” määritelmän osalta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2005, neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 91/675/ETY, 92/49/ETY ja 93/6/ETY sekä direktiivien 94/19/EY, 98/78/EY, 2000/12/EY, 2001/34/EY, 2002/83/EY ja 2002/87/EY muuttamisesta rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi

Ainoastaan 3 artikla

VOIMAAN JÄÄVÄT MUUTOKSET

Vuoden 2003 liittymisasiakirja

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle (joita tarkoitetaan 158 artiklassa)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
Direktiivi 2000/12/EY	—
Direktiivi 2000/28/EY	27.4.2002
Direktiivi 2002/87/EY	11.8.2004
Direktiivi 2004/39/EY	30.4.2006/31.1.2007
Direktiivi 2004/69/EY	30.6.2004
Direktiivi 2005/1/EY	13.5.2005

LIITE XIV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 2000/ 12/EY	Direktiivi 2000/ 28/EY	Direktiivi 2002/ 87/EY	Direktiivi 2004/ 39/EY	Direktiivi 2005/ 1/EY
1 artikla	2 artiklan 1 ja 2 kohta				
2 artikla	2 artiklan 3 kohta Liittymisasi- kirja				
2 artikla	2 artiklan 4 kohta				
3 artikla	2 artiklan 5 ja 6 kohta				
3 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta					3 artiklan 2 kohta
4 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta				
4 artiklan 2–5 kohta		1 artiklan 2–5 kohta			
4 artiklan 7–9 kohta		1 artiklan 6–8 kohta			
4 artiklan 10 kohta			29 artiklan 1 kohdan a ala- kohta		
4 artiklan 11– 14 kohta	1 artiklan 10, 12 ja 13 kohta				
4 artiklan 21 ja 22 kohta			29 artiklan 1 kohdan b ala- kohta		
4 artiklan 23 kohta	1 artiklan 23 kohta				
4 artiklan 45– 47 kohta	1 artiklan 25– 27 kohta				
5 artikla					
6 artikla	4 artikla				
7 artikla	8 artikla				
8 artikla	9 artikla				
9 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta ja 1 ar- tiklan 11 kohta				
9 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta				

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2000/ 12/EY	Direktiivi 2000/ 28/EY	Direktiivi 2002/ 87/EY	Direktiivi 2004/ 39/EY	Direktiivi 2005/ 1/EY
10 artikla	5 artiklan 3–7 kohta				
11 artikla	6 artikla				
12 artikla	7 artikla				
13 artikla	10 artikla				
14 artikla	11 artikla				
15 artiklan 1 kohta	12 artikla				
15 artiklan 2 ja 3 kohta			29 artiklan 2 kohta		
16 artikla	13 artikla				
17 artikla	14 artikla				
18 artikla	15 artikla				
19 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta				
19 artiklan 2 kohta			29 artiklan 3 kohta		
20 artikla	16 artiklan 3 kohta				
21 artikla	16 artiklan 4–6 kohta				
22 artikla	17 artikla				
23 artikla	18 artikla				
24 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1–3 kohta				
24 artiklan 2 kohta	19 artiklan 6 kohta				
24 artiklan 3 kohta	19 artiklan 4 kohta				
25 artiklan 1–3 kohta	20 artiklan 1–3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta				
25 artiklan 3 kohta	19 artiklan 5 kohta				
25 artiklan 4 kohta	20 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta				

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2000/ 12/EY	Direktiivi 2000/ 28/EY	Direktiivi 2002/ 87/EY	Direktiivi 2004/ 39/EY	Direktiivi 2005/ 1/EY
26 artikla	20 artiklan 4– 7 kohta				
27 artikla	1 artiklan 3 kohdan toi- nen virke				
28 artikla	21 artikla				
29 artikla	22 artikla				
30 artikla	22 artiklan 2– 4 kohta				
31 artikla	22 artiklan 5 kohta				
32 artikla	22 artiklan 6 kohta				
33 artikla	22 artiklan 7 kohta				
34 artikla	22 artiklan 8 kohta				
35 artikla	22 artiklan 9 kohta				
36 artikla	22 artiklan 10 kohta				
37 artikla	22 artiklan 11 kohta				
38 artikla	24 artikla				
39 artiklan 1 ja 2 kohta	25 artikla				
39 artiklan 3 kohta					3 artiklan 8 kohta
40 artikla	26 artikla				
41 artikla	27 artikla				
42 artikla	28 artikla				
43 artikla	29 artikla				
44 artikla	30 artiklan 1– 3 kohta				
45 artikla	30 artiklan 4 kohta				
46 artikla	30 artiklan 3 kohta				
47 artikla	30 artiklan 5 kohta				

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2000/ 12/EY	Direktiivi 2000/ 28/EY	Direktiivi 2002/ 87/EY	Direktiivi 2004/ 39/EY	Direktiivi 2005/ 1/EY
48 artikla	30 artiklan 6 ja 7 kohta				
49 artikla	30 artiklan 8 kohta				
50 artikla	30 artiklan 9 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta				
51 artikla	30 artiklan 9 kohdan kolmas alakohta				
52 artikla	30 artiklan 10 kohta				
53 artikla	31 artikla				
54 artikla	32 artikla				
55 artikla	33 artikla				
56 artikla	34 artiklan 1 kohta				
57 artikla	34 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta; ja 34 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan toinen virke		29 artiklan 4 kohdan a alakohta		
58 artikla			29 artiklan 4 kohdan b alakohta		
59 artikla			29 artiklan 4 kohdan b alakohta		
60 artikla			29 artiklan 4 kohdan b alakohta		
61 artikla	34 artiklan 3 ja 4 kohta				
63 artikla	35 artikla				
64 artikla	36 artikla				
65 artikla	37 artikla				
66 artiklan 1 ja 2 kohta	38 artiklan 1 ja 2 kohta				
67 artikla	39 artikla				
73 artikla	52 artiklan 3 kohta				

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2000/ 12/EY	Direktiivi 2000/ 28/EY	Direktiivi 2002/ 87/EY	Direktiivi 2004/ 39/EY	Direktiivi 2005/ 1/EY
106 artikla	1 artiklan 24 kohta				
107 artikla	1 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta				
108 artikla	48 artiklan 1 kohta				
109 artikla	48 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta				
110 artikla	48 artiklan 2–4 kohta, toinen alakohta				
111 artikla	49 artiklan 1–5 kohta				
113 artikla	49 artiklan 4, 6 ja 7 kohta				
115 artikla	49 artiklan 8 ja 9 kohta				
116 artikla	49 artiklan 10 kohta				
117 artikla	49 artiklan 11 kohta				
118 artikla	50 artikla				
120 artikla	51 artiklan 1, 2 ja 5 kohta				
121 artikla	51 artiklan 4 kohta				
122 artiklan 1 ja 2 kohta	51 artiklan 6 kohta		29 artiklan 5 kohta		
125 artikla	53 artiklan 1 ja 2 kohta				
126 artikla	53 artiklan 3 kohta				
128 artikla	53 artiklan 5 kohta				
133 artiklan 1 kohta	54 artiklan 1 kohta		29 artiklan 7 kohdan a alakohta		
133 artiklan 2 ja 3 kohta	54 artiklan 2 ja 3 kohta				

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2000/ 12/EY	Direktiivi 2000/ 28/EY	Direktiivi 2002/ 87/EY	Direktiivi 2004/ 39/EY	Direktiivi 2005/ 1/EY
134 artiklan 1 kohta	54 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta				
134 artiklan 2 kohta	54 artiklan 4 kohdan toinen alakohta				
135 artikla			29 artiklan 8 kohta		
137 artikla	55 artikla				
138 artikla			29 artiklan 9 kohta		
139 artikla	56 artiklan 1–3 kohta				
140 artikla	56 artiklan 4–6 kohta				
141 artikla	56 artiklan 7 kohta		29 artiklan 10 kohta		
142 artikla	56 artiklan 8 kohta				
143 artikla			29 artiklan 11 kohta		3 artiklan 10 kohta
150 artikla	60 artiklan 1 kohta				
151 artikla	60 artiklan 2 kohta				3 artiklan 10 kohta
158 artikla	67 artikla				
159 artikla	68 artikla				
160 artikla	69 artikla				
Liite I, 1–14 kohta, lukuun ottamatta viimeistä kappaletta	Liite I				
Liite I viimeinen alakohta				68 artikla	
Liite II	Liite II				
Liite III	Liite III				
Liite IV	Liite IV				